SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-83-23

Druk nr 3633

Warszawa, 11 lipca 2023 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960) w art. 42 w ust. 2 po pkt 27 dodaje się pkt 27a w brzmieniu:

„27a) wydawania opinii – w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 3d pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[2)]), oraz kontroli spełniania obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 i 4 tej ustawy;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2022 r. poz. 1626 i 2476 oraz z 2023 r. poz. 347, 641 i 658) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

---

1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawę z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw.

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370, 2687 oraz z 2023 r. poz. 295.

„8) okresy urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;

9) okres zatrudnienia w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.[3)]) oraz który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat.”;

2) w art. 15aa w ust. 3 wyrazy „o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1d, 2, 5, 6 lub 7” zastępuje się wyrazami „o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1d, 2, 5–9”;

3) w art. 18b w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;

6) zatrudnienia w jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat.”;

4) w art. 18f:

a) w ust. 2a wyrazy „zalicza się okresy wskazane w art. 18b ust. 2 pkt 3” zastępuje się wyrazami „zalicza się okresy wskazane w art. 18b ust. 2 pkt 3 i 5”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2aa w brzmieniu:

[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255, z 2017 r. poz. 379, 1537, 1926 i 2409 oraz z 2018 r. poz. 2354.

„2aa. W przypadku funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, który w związku z oddelegowaniem do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w polskich placówkach dyplomatycznych otrzymuje wynagrodzenie na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 406), do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjmuje się również wynagrodzenie wypłacane w tym okresie, stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne, na podstawie przepisów prawa polskiego przysługujące w tych okresach, obliczone odpowiednio na zasadach określonych w ust. 3. W tym przypadku za roczną kwotę przeciętnego uposażenia funkcjonariusza przyjmuje się roczną kwotę przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłoszoną za dany rok kalendarzowy, o której mowa w art. 20 pkt 1 lit. a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przepisy ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.”;

5) po art. 33c dodaje się art. 33d w brzmieniu:

„Art. 33d. W przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Służbie Celno-Skarbowej i pełnienia tej służby nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby ponownie ustala się wysokość emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 9 albo art. 18b ust. 2 pkt 6.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[4)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w pkt 10d po wyrazach „stację paliw ciekłych” dodaje się wyrazy „ , zakładową stację paliw ciekłych”,

b) po pkt 10h dodaje się pkt 10ha w brzmieniu:

„10ha) zakładowa stacja paliw ciekłych – stacja paliw ciekłych lub stacja kontenerowa, o łącznej pojemności zbiorników powyżej 2,5 m³, a w przypadku gazu LPG powyżej 4,5 m³, służąca do zaopatrywania w paliwa ciekłe pojazdów, w tym ciągników i maszyn rolniczych, maszyn nieporuszających się

---

4) Patrz odnośnik nr 2.

po drogach oraz rekreacyjnych jednostek pływających, używanych przez podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych;”,

c) po pkt 12i dodaje się pkt 12j w brzmieniu:

„12j) podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych – osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, prowadząca działalność gospodarczą regulowaną przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803), eksploatująca zakładową stację paliw ciekłych;”,

d) w pkt 45 w lit. b w tiret trzecie średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje tiret czwarte–szóste w brzmieniu:

„– rozlewu gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania,

– znakowania i barwienia w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym,

– usługowego wytwarzania paliw ciekłych w procesie dodawania dodatków w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego;”;

2) w art. 4ba ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się magazynowaniem, przeładunkiem, przesyłaniem, dystrybucją lub wytwarzaniem paliw ciekłych, prowadzi wykaz przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem, obrotem, w tym obrotem z zagranicą paliwami ciekłymi, podmiotów przywożących i odbiorców końcowych paliw ciekłych, którym świadczyło w ciągu ostatnich 12 miesięcy odpowiednio usługi magazynowania, przeładunku, przesyłania, dystrybucji lub wytwarzania paliw ciekłych. Wykaz jest ustalany na ostatni dzień każdego miesiąca kalendarzowego w terminie do 7 dni od ostatniego dnia miesiąca.”;

3) w art. 23:

a) w ust. 2:

– pkt 21b otrzymuje brzmienie:

„21b) kontrolowanie przedsiębiorstwa energetycznego, podmiotu przywożącego lub podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych na zasadach określonych w ustawie;”,

– w pkt 21c w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych;”,

– po pkt 21g dodaje się pkt 21h w brzmieniu:

„21h) wydawanie decyzji w sprawie wpisu zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1;”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. W sprawach z wniosku o udzielenie, zmianę, przedłużenie albo cofnięcie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą Prezes URE zasięga opinii Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji.”,

c) po ust. 3c dodaje się ust. 3d i 3e w brzmieniu:

„3d. W sprawach o udzielenie, zmianę, przedłużenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi albo decyzji o cofnięciu tych koncesji, Prezes URE może zasięgnąć opinii, w zakresie w jakim dotyczą sprzedaży oraz warunków dostaw paliw ciekłych:

1) na terenie lotnisk i lądowisk – Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego;
2) do statków żeglugi śródlądowej albo statków morskich – właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa energetycznego dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej albo dyrektora urzędu morskiego;
3) do pojazdów kolejowych – Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego.

3e. W sprawach udzielenia, zmiany, przedłużenia albo cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi, inny niż w ust. 3a Prezes URE może zasięgnąć opinii organów wymienionych w ust. 3a, w przypadku gdy wymaga tego bezpieczeństwo paliwowe państwa, ochrona interesów ekonomicznych państwa, zapewnienie konkurencyjności rynku paliw ciekłych lub ochrona interesów odbiorców paliw ciekłych.”,

d) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Nieprzedstawienie przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego, Komendanta Głównego Policji, Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, właściwego dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej, właściwego dyrektora urzędu morskiego lub Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego opinii, o której mowa odpowiednio w ust. 3a–3e, w terminie 21 dni od dnia wpłynięcia wniosku do zaopiniowania, jest równoznaczne z wydaniem opinii pozytywnej.”;

4) w art. 23r w ust. 3:

a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego” dodaje się wyrazy „ , Komendant Główny Straży Granicznej, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej, dyrektorzy urzędów morskich”,

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) zgłoszenia do Prezesa URE zakładowej stacji paliw ciekłych, o którym mowa w art. 43h ust. 1;

5) prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1.”;

5) w art. 32 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, wymaga także przywóz paliwa ciekłego, dokonywany samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, w celu zlecenia jego przetworzenia na inne paliwo ciekłe, a następnie sprzedaży.”;

6) w art. 32a w ust. 4 w pkt 1:

a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) miejsce zamieszkania albo siedzibę lub siedzibę oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich adres,”,

b) w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g i h w brzmieniu:

„g) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji, jeżeli taki numer posiada,

h) numer, za pomocą którego podmiot jest identyfikowany w przywozie paliw ciekłych na potrzeby podatku od towarów i usług, zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”;

7) art. 32b otrzymuje brzmienie:

„Art. 32b. Do rejestru podmiotów przywożących może być wpisany podmiot:

1) który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przywozi paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470) i przywozi paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności przez ten oddział;

2) który jest zarejestrowany jako podatnik podatku od towarów i usług zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;

3) który nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą albo osoby wchodzące w skład organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu zbiorowego i rad nadzorczych podmiotu zbiorowego nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą;

4) który nie zalega w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległości podatkowych albo podatku lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu podatkowego;

5) który nie znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;

6) któremu w ciągu ostatnich 3 lat nie cofnięto koncesji na działalność określoną ustawą w związku z:

   a) rażącym naruszeniem warunków określonych w koncesji lub innych warunków wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej, określonych przepisami prawa, lub

   b) nieusunięciem w wyznaczonym terminie stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z warunkami określonymi w koncesji lub z przepisami regulującymi działalność gospodarczą objętą koncesją;

7) którego w ciągu ostatnich 3 lat nie wykreślono z rejestru działalności regulowanej z powodu:

   a) złożenia oświadczenia niezgodnego ze stanem faktycznym o spełnieniu warunków wymaganych do wykonywania tej działalności,

   b) nieusunięcia naruszeń warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej w wyznaczonym przez organ terminie,

c) stwierdzenia rażącego naruszenia warunków wymaganych do wykonywania działalności regulowanej;

8) jeżeli inny podmiot posiadający wobec niego znaczący wpływ lub sprawujący nad nim kontrolę albo współkontrolę w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 34, 35 i pkt 36 lit. a, b, e i f ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości lub osoby wchodzące w skład organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu zbiorowego i rad nadzorczych podmiotu zbiorowego, nie zostali w ciągu ostatnich 3 lat skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, mające związek z prowadzoną działalnością gospodarczą;

9) którego w ciągu ostatnich 3 lat Prezes URE nie wykreślił z rejestru podmiotów przywożących z przyczyn wskazanych w art. 32e.”;

8) w art. 32c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów przywożących oraz o jego zmianę zawiera dane, o których mowa w:

1) art. 32a ust. 4;

2) art. 35 ust. 1c pkt 1–7, odpowiednio do rodzaju przywożonych paliw ciekłych.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 32a ust. 4 i art. 35 ust. 1c pkt 1–7, Prezes URE wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek nieuzupełniony w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes URE zawiesza postępowanie o wpis do rejestru podmiotów przywożących, jeżeli wobec wnioskodawcy, osób wchodzących w skład organu uprawnionego do reprezentowania wnioskodawcy oraz rad nadzorczych wnioskodawcy zostało wydane postanowienie o przedstawieniu zarzutów w sprawie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego mającego związek z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością gospodarczą – do czasu prawomocnego zakończenia postępowania przygotowawczego lub sądowego.”;

9) w art. 32d:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes URE, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru podmiot przywożący, który w okresie kolejnych 6 miesięcy nie dokonał przywozu paliw ciekłych lub w przypadku naruszenia przez podmiot przywożący obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 43d ust. 1, przez 6 kolejnych następujących po sobie okresów sprawozdawczych.”,

b) w ust. 4 po wyrazach „Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu” dodaje się przecinek i wyrazy „Komendantowi Głównemu Straży Granicznej, Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego, dyrektorom urzędów żeglugi śródlądowej oraz dyrektorom urzędów morskich”;

10) po art. 32d dodaje się art. 32e w brzmieniu:

„Art. 32e. Prezes URE z urzędu, w drodze decyzji, wykreśla z rejestru podmiot przywożący, w przypadku gdy podmiot ten:

1) nie spełnia któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 32b;
2) posługuje się przy przywozie paliw ciekłych numerem identyfikacyjnym innym, niż numer, o którym mowa w art. 32a ust. 4 pkt 1 lit. g lub h;
3) pomimo wezwania przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych nie utrzymuje zapasów obowiązkowych ropy lub paliw, o których mowa w art. 5 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, w przewidzianym terminie i wymaganej ilości lub nie wnosi opłaty zapasowej, o której mowa w art. 21b tej ustawy, w należnej wysokości albo w terminie;
4) pomimo wezwania przez Prezesa URE nie realizuje Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2022 r. poz. 403 i 2411);
5) pomimo wezwania przez Prezesa URE:
   a) nie przekazuje sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 1,
   b) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1,
   c) nie dokonuje zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1;
6) pomimo dwukrotnego wezwania przez marszałka województwa prowadzi przywóz smarów z naruszeniem ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1903 oraz z 2023 r. poz. 877).”;

11) w art. 33 w ust. 3 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) którego w ciągu ostatnich 3 lat Prezes URE wykreślił z rejestru podmiotów przywożących z przyczyn wymienionych w art. 32e.”;

12) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:
„Art. 33a. Do podmiotów przywożących przepis art. 33 ust. 1c stosuje się odpowiednio.”;

13) w art. 35:

a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) plan działalności, na którą ma być udzielona koncesja na okres co najmniej 3 lat, zawierający:
a) zestawienie prognozowanych rocznych przychodów oraz kosztów,
b) sposób finansowania działalności wraz z analizą opłacalności finansowej przyjętego modelu prowadzenia działalności.”,

b) w ust. 1c:
– pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) opis sposobu realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych na okres co najmniej 3 lat;”,
– w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:
„9) informacje o zamiarze sprzedaży i warunkach dostaw paliw ciekłych na lotniskach i lądowiskach w rozumieniu ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642), do statków żeglugi morskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej lub statków żeglugi śródlądowej w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642) oraz do pojazdów kolejowych w rozumieniu ustawy z dna 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602, 967 i 1003).”,

c) po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu:
„1e. Wniosek o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi zawiera również informacje, o których mowa ust. 1c pkt 9.”;

14) w art. 37:

a) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych, obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, określa również warunki sprzedaży oraz dostawy paliw ciekłych na lotniskach i lądowiskach, do statków żeglugi morskiej lub śródlądowej oraz do pojazdów kolejowych.”,

b) w ust. 2c dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W przypadku podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym za dzień zaistnienia zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 7, uznaje się dzień wpisu zmienionych danych do Krajowego Rejestru Sądowego.”;

15) w art. 38a w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Udzielenie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych oraz koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą wymaga złożenia przez wnioskodawcę do naczelnika urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa energetycznego, zabezpieczenia majątkowego w wysokości 10 000 000 zł dla każdego rodzaju działalności, w celu zabezpieczenia powstałych albo mogących powstać należności związanych z wykonywaną działalnością koncesjonowaną, z tytułu:”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kar, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1h–1j, 12, 12b, 12c, 12e, 44–50 i 52–55;”,

c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) kar pieniężnych, o których mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi;”,

d) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) odsetek za zwłokę w zapłacie należności wymienionych w pkt 1–6a.”;

16) po art. 38a dodaje się art. 38aa w brzmieniu:

„Art. 38aa. 1. Udzielenie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych w procesach:

1) rozlewu gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania,

2) znakowania i barwienia paliw ciekłych w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym,

3) usługowego wytwarzania paliw ciekłych w procesie dodawania dodatków w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wytworzonego w ten sposób paliwa ciekłego

– nie wymaga złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego.

2. Jeżeli z przeprowadzonej analizy ryzyka w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawcy, w szczególności wyniku finansowego oraz wielkości planowanego obrotu, wynika, że istnieje ryzyko niezabezpieczenia powstałych albo mogących powstać należności związanych z działalnością, o której mowa w ust. 1, udzielenie koncesji, o której mowa w ust. 1, wymaga złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 000 000 zł. Do zabezpieczenia majątkowego przepisy art. 38a ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku wnioskodawcy będącego przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą polegającą na wytwarzaniu paliw ciekłych, który złożył zabezpieczenie majątkowe, o którym mowa w art. 38a ust. 1.”;

17) w art. 41:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) pomimo dwukrotnego wezwania Prezesa URE nie uiszcza opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1.”,

b) w ust. 2c w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie udzielonej koncesji, nie dokona obrotu paliwem ciekłym przez kolejne następujące po sobie 12 miesięcy.”,

c) w ust. 4a w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pomimo dwukrotnego wezwania przez Prezesa URE:

a) nie prowadzi wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1,

b) sprzedaje lub kupuje paliwo ciekłe z naruszeniem wymagań określonych w art. 43a ust. 1, 3–4,

c) świadczy usługi z naruszeniem wymagań określonych w art. 43a ust. 5,

d) nie realizuje sprawozdawczości, o której mowa w art. 4ba ust. 4 i art. 43d ust. 1, przez 6 kolejnych miesięcy,

e) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1,

f) nie dokonuje zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1;”,

d) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Prezes URE może cofnąć koncesję na obrót paliwami ciekłymi poza przypadkami określonymi w ust. 4 również w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne:

1) nie wykona obowiązku, o którym mowa w art. 37 ust. 2c w zakresie art. 37 ust. 2a;

2) pomimo dwukrotnego wezwania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki:

a) sprzedaje lub kupuje paliwo ciekłe z naruszeniem art. 43a ust. 1, 3–4,

b) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1,

c) nie dokonuje zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1;”,

e) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Prezes URE może cofnąć koncesję na magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych lub koncesję na przesyłanie lub dystrybucję paliw ciekłych również, w przypadku gdy pomimo dwukrotnego wezwania ze strony Prezesa URE, przedsiębiorstwo energetyczne:

1) nie prowadzi wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1;

2) świadczy usługi z naruszeniem art. 43a ust. 2–3;

3) nie realizuje sprawozdawczości, o której mowa w art. 4ba ust. 4;

4) nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 43e ust. 1;

5) nie dokonuje zgłoszenia do rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1.”;

18) w art. 43a:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych poza instalacjami magazynowania paliw ciekłych lub poza instalacjami przeładunku paliw ciekłych.

2b. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłej innej niż rurociągi przesyłowe lub rurociągi dystrybucyjne paliw ciekłych oraz urządzeń powiązanych technicznie z tymi rurociągami służącymi do prowadzenia tej działalności.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nazwy i klasyfikacja Nomenklatury Scalonej (kody CN) paliw ciekłych, określone w przepisach

wydanych na podstawie art. 32 ust. 6, są umieszczane na wszystkich dokumentach potwierdzających:

1) przywóz oraz wywóz tych paliw;
2) zakup oraz sprzedaż tych paliw na podstawie faktury;
3) świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw albo usług ich magazynowania lub przeładunku lub usług wytwarzania tych paliw.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych poza instalacjami wytwarzania paliw ciekłych.”;

19) w art. 43e w ust. 1 po wyrazach „infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do prowadzenia działalności” dodaje się wyrazy „ , z wyłączeniem zakładowej stacji paliw ciekłych”;

20) w art. 43f w ust. 1:

a) po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) składanie za jego pośrednictwem zgłoszenia, o których mowa w art. 43h ust. 1, i wniosku, o którym mowa w art. 43i ust. 7;

2b) udostępnianie rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1;

b) w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) dostęp Prezesa URE do danych zgromadzonych w systemie w zakresie:

a) zgłoszenia, o którym mowa w art. 43h ust. 2,

b) niezbędnym do prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1.”;

21) po art. 43g dodaje się art. 43h–43j w brzmieniu:

„Art. 43h. 1. Podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych ma obowiązek dokonania zgłoszenia do Prezesa URE w terminie 7 dni:

1) przed dniem rozpoczęcia jej eksploatacji albo
2) od dnia zaistnienia zdarzenia, o którym mowa w art. 43j.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) oznaczenie podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych poprzez:

a) nazwę wraz z oznaczeniem formy prawnej albo imię i nazwisko w przypadku osób fizycznych,

b) siedzibę lub siedzibę oddziału na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich adres albo miejsce zamieszkania w przypadku osób fizycznych,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer, za pomocą którego podmiot jest identyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług, nadany zgodnie z art. 97 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, jeżeli rejestracja jest wymagana,

d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, lub numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji, jeżeli podmiot taki numer posiada,

e) serię i numer dokumentu tożsamości w przypadku osób fizycznych;

2) adres lokalizacji zakładowej stacji paliw ciekłych;

3) liczbę zbiorników wraz z liczbą komór oraz ich pojemnością, w które wyposażona jest zakładowa stacja paliw ciekłych;

4) nazwę i pozycję CN paliw ciekłych przechowywanych w zakładowej stacji paliw ciekłych;

5) informacje o planowanej dacie eksploatacji zakładowej stacji paliw ciekłych;

6) informacje o zaistnieniu zdarzenia, o którym mowa w art. 43j.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się w postaci dokumentu elektronicznego, opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 43f ust. 1.

Art. 43i. 1. Na podstawie zgłoszenia, o którym mowa w art. 43h ust. 1, Prezes URE dokonuje, w drodze decyzji, wpisu zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 43h ust. 2.

3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE prowadzi w postaci elektronicznej.

4. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny i zamieszczany w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych z wyłączeniem danych dotyczących miejsca zamieszkania oraz serii i numeru dokumentu tożsamości podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych.

6. W przypadku gdy zgłoszenie zakładowej stacji paliw ciekłych nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 43h ust. 2, Prezes URE wzywa podmiot do usunięcia

braków zgłoszenia w terminie do 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Zgłoszenie, którego braki nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie pozostawia się bez rozpoznania.

7. Podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych składa wniosek o zmianę wpisu w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia zmiany danych, o których mowa w art. 43h ust. 2.

8. Wniosek, o którym mowa w ust. 7, składa się w postaci dokumentu elektronicznego, opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym lub podpisem osobistym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 43f.

9. Zmiana wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji po zgłoszeniu przez podmiot prowadzący zakładową stację paliw.

10. Do wpisu i zmiany wpisu w rejestrze, o którym mowa w ust. 1, oraz do wykreślenia z tego rejestru przepis art. 32d ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 43j. Prezes URE wykreśla, w drodze decyzji, zakładową stację paliw ciekłych z rejestru, o którym mowa w art. 43i ust. 1, w przypadku:

1) zakończenia eksploatacji zakładowej stacji paliw ciekłych;
2) zmiany przeznaczenia zakładowej stacji paliw ciekłych na stację paliw ciekłych wykorzystywaną wyłącznie do prowadzenia działalności na podstawie koncesji.”;

22) w art. 56:

a) w ust. 1:

– po pkt 12d dodaje się pkt 12e w brzmieniu:

„12e) prowadzi przywóz paliw ciekłych niezgodnie z wpisem do rejestru, o którym mowa w art. 32a;”,

– w pkt 47 wyrazy „art. 43a ust. 3” zastępuje się wyrazami „43a ust. 2a−3a lub 5”,

– w pkt 54 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 55 w brzmieniu:

„55) nie dokonuje zgłoszenia zakładowej stacji paliw ciekłych, zgodnie z art. 43h ust. 1.”,

b) w ust. 2h:

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pkt 12e i 45–47 wynosi od 50 000 zł do 250 000 zł;”,

– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) pkt 55 wynosi 10 000 zł.”,

c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w ust. 1 pkt 1, 1b–1e, 1g, 1k, 2, 3a–6c, 8–11, 12d, 13–17b, 18a–20, 21a–27, 30a, 30d, 30g, 30h, 30r–30t, 31, 32, 32a, 35–38, nie może być niższa niż 10 000 zł i wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może być niższa niż 10 000 zł i nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.[5)]) w art. 299 w § 3 w pkt 17 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych w celu realizacji jego zadań ustawowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097 i 2642) w art. 9 w ust. 2 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) wydawanie opinii – w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 3d pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[6)]) oraz kontrola spełniania obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 i 4 tej ustawy.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185, 2642 i 1003) w art. 21 w ust. 2 w pkt 28 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 29 w brzmieniu:

„29) wydawanie opinii – w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 3d pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[7)]) oraz kontrola spełniania obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 i 4 tej ustawy.”.

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 2707 oraz z 2023 r. poz. 180, 326, 511, 556, 614 i 1059.

6) Patrz odnośnik nr 2.

7) Patrz odnośnik nr 2.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602, 967 i 1003) w art. 13 w ust. 1a w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) wydawanie opinii – w przypadku, o którym mowa w art. 23 ust. 3d pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[8)]) oraz kontrola spełniania obowiązków, o których mowa w art. 23r ust. 3 i 4 tej ustawy.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.[9)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 47a w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne: objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz nieobjęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem że:”;

2) w art. 48 uchyla się ust. 10–12;

3) w art. 54 uchyla się ust. 15;

4) w art. 59 uchyla się ust. 9–11;

5) w art. 96:

a) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „97,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu” zastępuje się wyrazami „0 zł”,

b) w ust. 5 po wyrazach „ust. 4” dodaje się wyrazy „pkt 2”,

c) w ust. 8a po wyrazach „ust. 4” dodaje się wyrazy „pkt 2”;

6) w art. 138a:

a) uchyla się ust. 2,

b) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

---

8) Patrz odnośnik nr 2.

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 877 i 1059.

„1) ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych:

a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym:

– wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu podatkowego,

– objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym:

– zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

– objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych:

a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym:

– zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

– od których została zapłacona akcyza,

– objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,”,

c) uchyla się ust. 4;

7) art. 138d otrzymuje brzmienie:

„Art. 138d. 1. Do prowadzenia dokumentacji kontroli nad produkcją alkoholu etylowego i obrotem nim są obowiązani:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

2) podmiot produkujący alkohol etylowy poza składem podatkowym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 4 i 5.

2. Dokumentacja kontroli, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości alkoholu etylowego wytworzonego, przetworzonego, znajdującego się w magazynie, oczyszczonego, rektyfikowanego, odwodnionego oraz rozlanego w opakowania jednostkowe;

2) ustalenie miejsca i daty wytworzenia alkoholu etylowego, jego przetworzenia, dokonania obrotu nim w magazynie, jego oczyszczenia, rektyfikacji, odwodnienia oraz rozlania go w opakowania jednostkowe.”;

8) w art. 138i w ust. 2 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ilość wydanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN;

2) datę wydania wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu;”;

9) w art. 138j w ust. 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d–i, imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, kontrahenta, z którym dokonano tych czynności.”;

10) art. 138o i art. 138p otrzymują brzmienie:

„Art. 138o. 1. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich są obowiązane do prowadzenia dokumentacji:

1) nastawu,

2) kupażu lub wytwarzania,

3) kontroli produkcji

– zawierającej informacje o czynnościach produkcyjnych dotyczących tych wyrobów.

2. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji piwa są obowiązane do prowadzenia dokumentacji:

1) wybicia brzeczki,

2) kontroli produkcji

– zawierającej informacje o czynnościach produkcyjnych dotyczących tych wyrobów.

3. Składy podatkowe prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w ust. 1 lub 2, nie prowadzą dokumentacji, o której mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 2 i 3 oraz w ust. 2 pkt 2.

Art. 138p. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, są prowadzone i przechowywane przy użyciu systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, zwanego dalej „CEWA”.”;

11) po art. 138p dodaje się art. 138pa i art. 138pb w brzmieniu:

„Art. 138pa. Komunikaty o niedostępności CEWA są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 138pb. 1. Dane wprowadzone do ewidencji i innej dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, są przechowywane w CEWA przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wprowadzone.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, dane, o których mowa w tym przepisie, są usuwane z CEWA.”;

12) w art. 138q ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Protokoły, o których mowa w art. 138m, powinny być przechowywane do celów kontroli przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.”;

13) art. 138s otrzymuje brzmienie:

„Art. 138s. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a–138g, art. 138l i art. 138o,
2) rodzaje dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1,
3) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1,
4) wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy.”;

14) w art. 138t:

a) w ust. 2 uchyla się pkt 5,
b) uchyla się ust. 4,
c) uchyla się ust. 7;

15) w art. 138ta uchyla się ust. 6 i 7;

16) po art. 138ta dodaje się art. 138tb i art. 138tc w brzmieniu:

„Art. 138tb. 1. Rejestry, o których mowa w art. 138t i art. 138ta, prowadzi się i przechowuje przy użyciu CEWA.

2. Do przechowywania rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta, stosuje się odpowiednio przepisy art. 138pb.

Art. 138tc. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób prowadzenia w CEWA ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta,
2) sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy oraz konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji i weryfikacji podmiotów obowiązanych do prowadzenia ewidencji, dokumentacji lub rejestrów.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.[10)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 33 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) realizacja zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 15 i 16a–16c;”;
2) w art. 35 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.”;
3) po art. 35e dodaje się art. 35f w brzmieniu:
„Art. 35f. Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nieodpłatnie dane z ewidencji, o której mowa w art. 35 ust. 1 pkt 4, Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań.”;
4) w art. 54 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.”;
5) w art. 62 w ust. 5 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

---

10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760, 996, 1059, 1193, 1195 i 1234.

„1a) przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi,”;

6) w art. 90:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sposób i tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej;”,

b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa i niezaprzeczalności przekazywanych informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) numer urządzenia – indywidualny numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu do zewnętrznego systemu lokalizacji używanego przez przewoźnika, uzyskany na potrzeby przekazywania tych danych;”,

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podmiot odbierający:

a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.[11]), zwanej dalej „ustawą o podatku od towarów i usług”, lub przemieszczania towarów, które nie jest uznawane za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, gdy przemieszczane towary:

– nie zostały zużyte albo nie były używane i są zwracane,

---

[11] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561, 2180 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 535, 556, 996 i 1059.

– były przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane poza terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub tego czasowego używania są przemieszczane na terytorium kraju,

– mają być przedmiotem wykonanych usług lub mają być czasowo używane na terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub tego czasowego używania mają być przemieszczone poza terytorium kraju,”,

c) w pkt 7:

– w lit. a:

– – we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „z dnia 11 marca 2004 r.”,

– – tiret pierwsze otrzymuje brzmieniu:

„– ostatniej przed rozpoczęciem przewozu towarów – w przypadku gdy:

– – jest dostawcą towaru, a po wydaniu towaru jest on przewożony na rzecz podmiotu odbierającego,

– – ten sam towar przewożony w przesyłce, inny niż paliwo opałowe, jest przedmiotem co najmniej dwóch dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami oraz jest przewożony bezpośrednio od pierwszego dostawcy do ostatniego w kolejności nabywcy oraz rozpoczęcie i zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju,”,

– w lit. c średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) przemieszczania towarów, które nie jest uznawane za dostawę towarów albo wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, gdy towary te:

– nie zostały zużyte albo nie były używane i są zwracane,

– były przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane na terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub tego czasowego używania są przemieszczane na terytorium kraju albo poza terytorium kraju,

– mają być przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane na terytorium kraju albo poza terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług

lub tego czasowego używania mają być przemieszczone na terytorium kraju,

– są przedmiotem przewozu pomiędzy magazynami tego podmiotu;”,

d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przewoźnik:

a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, której jako pierwszej powierzono wykonanie przewozu towarów na podstawie umowy przewozu lub bez niej, i która może również powierzać wykonanie przewozu towarów innej osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która wykonuje przewóz towarów, jednakże ponosi odpowiedzialność za jej czynności jak za swoje własne,

b) podmiot, który dokonał zgłoszenia towarów, jeżeli wykonuje ich przewóz;”,

e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) rodzaj towaru:

a) towar klasyfikowany do jednej pozycji Nomenklatury Scalonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „pozycją CN”,

b) towar określony w sposób inny niż klasyfikowanie do jednej pozycji CN;”,

f) po pkt 10 dodaje się pkt 10a–10c w brzmieniu:

„10a) stacja paliw ciekłych – stację paliw ciekłych, o której mowa w art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, późn. zm.[12)]), zwanej dalej „Prawem energetycznym”;

10b) zakładowa stacja paliw ciekłych – zakładową stację paliw ciekłych, o której mowa w art. 3 pkt 10ha Prawa energetycznego;

10c) stacja kontenerowa – stację kontenerową, o której mowa w art. 3 pkt 10i Prawa energetycznego;”,

g) po pkt 15a dodaje się pkt 15b w brzmieniu:

---

12) Patrz odnośnik nr 2.

„15b) zewnętrzny system obsługi – system przetwarzający dane o stanach liczników z dystrybutorów ze stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowych przy wykorzystaniu technologii transmisji danych;”,

h) w pkt 16 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przewozu towarów obejmującego przewóz określonej ilości tego samego rodzaju towaru albo określonych ilości różnych rodzajów towarów przewożonych od jednego podmiotu wysyłającego albo nadawcy towaru do jednego podmiotu odbierającego albo odbiorcy towaru, do jednego miejsca dostarczenia towaru, jednym środkiem transportu albo”;

2) w art. 3:

a) w ust. 2:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) towarów objętych pozycjami CN:

a) od 1507 do 1516,

b) 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej,

c) 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy,

d) 2707,

e) ex 2905 – metanol (alkohol metylowy),

f) 2917,

g) 3814 zawierających alkohol etylowy albo zawierających więcej niż 70% masy olejów ropy naftowej, innych niż towary objęte tą pozycją zawierające alkohol etylowy,

h) 3820 zawierających alkohol etylowy,

i) 3824

– jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;”,

– po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu:

„1b) towarów objętych pozycjami CN:

a) 2710, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów,

b) ex 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu, bez względu na ich ilość w przesyłce,

c) 3403, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów,

d) 3811, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów,

e) 3826 jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;

1c) towarów objętych pozycjami CN:

a) ex 4813 – bibułka papierosowa, jeżeli może być stosowana do maszynowej produkcji papierosów, z wyłączeniem bibułki papierosowej w książeczkach lub tutkach,

b) ex 5910 – taśma formująca, jeżeli może być stosowana do maszynowej produkcji papierosów

– jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 10 kg;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) towarów, bez względu na pozycję CN, zawierających w swoim składzie alkohol etylowy o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 50% objętości skażony:

a) mieszaniną alkoholu izopropylowego (propan-2-ol) i benzoesanu denatonium lub

b) mieszaniną alkoholu tert-butylowego i benzoesanu denatonium, lub

c) alkoholem izopropylowym

– jeżeli masa brutto przesyłki tych towarów przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów;”,

b) w ust. 2a wyrazy „w ust. 2 pkt 1 lit. d i j” zastępuje się wyrazami „w ust. 2 pkt 1 lit. e oraz i”,

c) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pozycjami CN:

a) od 1507 do 1517 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 26 kg lub 26 litrów,

b) 2207 nieoznaczonych znakami akcyzy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 5 litrów,

c) 2707 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,

d) 2710 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów, z wyłączeniem paliw opałowych,

e) 2711 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 69 kg lub 85 litrów,

f) 2905 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,

g) 3403 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów,

h) 3811 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów,

i) 3814 zawierających alkohol etylowy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 11 litrów,

j) 3820 zawierających alkohol etylowy w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 16 litrów,

k) 3824 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 5 litrów.”,

d) po ust. 5a dodaje się ust. 5b w brzmieniu:

„5b. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 2a, w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 1,5 litra.”,

e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1b lit. b, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem:

1) e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. b tej ustawy, albo

2) dokumentu zastępującego e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”,

f) uchyla się ust. 7 i 8;

3) w art. 4:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) zewnętrzny system obsługi.”,

b) w ust. 4:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „gromadzone” zastępuje się wyrazem „przetwarzane”,

– po pkt 1b dodaje się pkt 1c w brzmieniu:

„1c) o stacjach paliw ciekłych, zakładowych stacjach paliw ciekłych, stacjach kontenerowych oraz miejscach dostarczenia towaru, przekazywane przez podmioty odbierające prowadzące działalność gospodarczą, w przypadkach, o których mowa w art. 4a;”,

c) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze, w tym ich analizy, może dokonywać wyznaczona jednostka sektora finansów publicznych lub instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498).”,

d) w ust. 5:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 1a – są przechowywane nie dłużej niż 12 miesięcy, licząc od daty zakończenia przewozu towaru, chyba że przed upływem tego terminu wszczęte zostanie postępowanie administracyjne, postępowanie karne-skarbowe lub postępowanie karne, w którym dane te są niezbędne, w takim przypadku dane te są przechowywane do czasu prawomocnego zakończenia tego postępowania;”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pkt 1c – są przechowywane nie dłużej niż przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ostatni raz dokonano uzupełnienia zgłoszenia o informacje o ilości odebranego towaru przewiezionego do tej stacji paliw ciekłych, zakładowej stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej oraz innego miejsca dostarczenia towaru.”,

e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych udostępni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wymogi techniczne i sposób przekazywania do rejestru danych z:

1) zewnętrznego systemu lokalizacji;

2) zewnętrznego systemu obsługi.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyznaczyć jednostkę sektora finansów publicznych lub instytuty

badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, do:

1) przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze, w tym ich analizy, oraz wskazać zakres danych podlegających temu przetwarzaniu,
2) wykonywania czynności związanych z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków, o których mowa w ust. 1, oraz wskazać zakres tych czynności

– uwzględniając przygotowanie techniczne wyznaczanego podmiotu i jego doświadczenie w przetwarzaniu danych, w szczególności danych geolokalizacyjnych, w tym w ich analizie, oraz w zakresie utrzymania i rozwoju technologii teleinformatycznych.”;

4) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. W przypadku przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, podmiot odbierający jest obowiązany uzyskać unikatowy numer rejestracyjny dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo dla innego miejsca dostarczenia towaru, zwany dalej „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru”. Numer rejestracyjny miejsca odbioru należy uzyskać przed przesłaniem do rejestru pierwszego zgłoszenia do miejsca dostarczenia towaru, dla którego przyznano ten numer.

2. W celu uzyskania numeru rejestracyjnego miejsca odbioru, podmiot odbierający przekazuje do rejestru dane obejmujące: jego imię i nazwisko albo nazwę, adres zamieszkania albo siedziby, numer identyfikacji podatkowej podmiotu odbierającego albo numer, za pomocą którego podmiot odbierający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, oraz w przypadku:

1) stacji paliw ciekłych i stacji kontenerowej – dane adresowe stacji, numery fabryczne dystrybutorów i numery instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw dla poszczególnych dystrybutorów wraz ze wskazaniem rodzaju paliwa wydawanego z danej instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw, łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju towaru;
2) zakładowej stacji paliw ciekłych – dane adresowe tej stacji, łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju towaru;
3) innego miejsca dostarczenia towaru – dane adresowe tego miejsca.”;

5) w art. 5:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, podmiot wysyłający jest obowiązany również przekazać numer referencyjny podmiotowi odbierającemu.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, zgłoszenie zawiera:”,

c) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje poza terytorium kraju zgłoszenie zawiera:”,

– w pkt 5 wyrazy „wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów” zastępuje się wyrazami „przewozu towaru kończącego się na terytorium państwa członkowskiego”,

d) w ust. 4 w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju,”,

e) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Przepisu ust. 4 pkt 1 lit. g nie stosuje się w przypadku dostawy paliw opałowych. Przewoźnik w przypadku dostawy tych paliw jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu towaru uzupełnić zgłoszenie o numer identyfikacyjny miejsca, o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, albo o numer lub numery identyfikacyjne urządzeń grzewczych niestacjonarnych, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 2 tej ustawy, jeżeli dostawa towarów następuje do miejsca, w którym znajdują się te urządzenia.”,

f) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Przepisu ust. 4 pkt 1 lit. g nie stosuje się w przypadku gdy zakończenie przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą następuje na terytorium kraju. W przypadku przewozu tego towaru przewoźnik jest obowiązany przed rozpoczęciem przewozu uzupełnić zgłoszenie o numer rejestracyjny miejsca odbioru.”,

g) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku zakończenia przewozu towarów na terytorium kraju, podmiot odbierający, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru, uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odebranego towaru.”,

h) dodaje się ust. 8–12 w brzmieniu:

„8. W przypadku zakończenia przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, na terytorium kraju do:

1) stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowej – podmiot odbierający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o:

a) informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach,

b) stany liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary, odczytane bezpośrednio przed rozpoczęciem załadunku towarów do zbiornika;

2) zakładowej stacji paliw ciekłych albo innego miejsca dostarczenia towaru – podmiot odbierający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach.

9. Podmiot odbierający użytkujący zewnętrzny system obsługi może uzupełniać zgłoszenia o zbiorcze informacje o odbiorach towaru podając dane o stanach wskazań urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane towary, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, oddzielenie dla każdej stacji paliw ciekłych oraz dla każdej stacji kontenerowej, podając stan na godzinę 24.00 z każdego dnia.

10. Uzupełnienia zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 9, dokonuje się raz w miesiącu, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym towar został dostarczony.

11. Brak uzupełnienia zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 9, w terminie, o którym mowa w ust. 10, jest równoznaczny z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w ust. 8 pkt 1 lit. b.

12. Przepisu ust. 8 pkt 1 lit. b nie stosuje się w przypadku uzupełniania zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 9.”;

6) w art. 6:

a) w ust. 2:

– w pkt 4 wyrazy „wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług” zastępuje się wyrazami „przewozu towaru z terytorium państwa członkowskiego”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) w przypadku przewozu paliwa opałowego z terytorium państwa członkowskiego numer identyfikacyjny miejsca, o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, albo numer lub numery identyfikacyjne urządzeń grzewczych niestacjonarnych, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 2 tej ustawy, jeżeli dostawa towarów następuje do miejsca, w którym znajdują się te urządzenia;

5b) w przypadku zakończenia przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, na terytorium kraju, numer rejestracyjny miejsca odbioru;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 5a i 5b, przepisu ust. 2 pkt 5 nie stosuje się.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podmiot odbierający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru.”,

d) dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. W przypadku zakończenia przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, na terytorium kraju do:

1) stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowej podmiot odbierający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o:

a) informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach,

b) stany liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary, odczytane bezpośrednio przed rozpoczęciem załadunku towarów do zbiornika;

2) zakładowej stacji paliw ciekłych albo innego miejsca dostarczenia towaru podmiot odbierający nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu

dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach.

7. Podmiot odbierający użytkujący zewnętrzny system obsługi może uzupełniać zgłoszenia o zbiorcze informacje o odbiorach towaru podając dane o stanach wskazań urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane towary, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, oddzielenie dla każdej stacji paliw ciekłych oraz dla każdej stacji kontenerowej, podając stan na godzinę 24.00 z każdego dnia.

8. Uzupełnienia zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 7, dokonuje się raz w miesiącu, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym towar został dostarczony.

9. Brak uzupełnienia zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 7, w terminie, o którym mowa w ust. 8, jest równoznaczny z niewykonaniem obowiązków, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lit. b.

10. Przepisu ust. 6 pkt 1 lit. b nie stosuje się w przypadku uzupełniania zgłoszeń w sposób, o którym mowa w ust. 7.”;

7) skreśla się użyte w art. 5 w ust. 2 w pkt 7, w ust. 3 w pkt 7, w art. 6 w ust. 2 w pkt 6, w art. 7 w ust. 2 w pkt 1 w lit. h i w pkt 2 w lit. h wyrazy „pozycji CN,”;

8) skreśla się użyte w art. 6a w ust. 2 w pkt 5, w art. 6b w ust. 2 w pkt 5 i w ust. 3 w pkt 6, w art. 6c w ust. 2 w pkt 3 i w ust. 4 w pkt 4 wyrazy „kodu CN,”;

9) w art. 7c w ust. 1 wyrazy „podmiot wysyłający, podmiot odbierający i przewoźnik” zastępuje się wyrazami „podmiot wysyłający, podmiot odbierający, przewoźnik, podmiot sprzedający i podmiot nabywający”;

10) w art. 8 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podmiot odbierający jest obowiązany niezwłocznie aktualizować dane, o których mowa w art. 4a ust. 2.”;

11) w art. 9:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Przesyłanie, uzupełnianie i aktualizacja zgłoszenia, przesyłanie i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, oraz przesyłanie miesięcznego zestawienia informacji dotyczących okresowych umów następują za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

2. Podmiot wysyłający, podmiot odbierający, przewoźnik, podmiot sprzedający oraz podmiot nabywający mogą odpowiednio przesyłać, uzupełniać i aktualizować zgłoszenie, przesyłać i aktualizować dane, o których mowa w art. 4a ust. 2, oraz przesyłać miesięczne zestawienie informacji dotyczących okresowych umów, pod warunkiem że są zarejestrowanymi użytkownikami Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.

3. Przesłanie, uzupełnienie i aktualizacja zgłoszenia, przesyłanie i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, oraz przesłanie miesięcznego zestawienia informacji dotyczących okresowych umów przez przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego oraz podmiotu nabywającego pociągają za sobą skutki dla reprezentowanego.”,

b) w ust. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podmiot odbierający, o którym mowa w art. 4a ust. 1, przesyła i aktualizuje dane, o których mowa w art. 4a ust. 2, po przywróceniu dostępności rejestru.”,

c) w ust. 7:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) sposób przesyłania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia, przesyłanie i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, oraz sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, uwzględniając potrzebę sprawnego przesyłania tych dokumentów oraz zapewnienia monitorowania przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi;”,

– po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) sposób postępowania podmiotów odbierających oraz terminy przesłania i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, w przypadku niedostępności rejestru, uwzględniając konieczność zapewnienia przekazywania tych danych, na potrzeby systemu monitorowania przewozu i obrotu;”;

12) skreśla się użyte w art. 10 w ust. 1 i w ust. 2–4, w art. 13 w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 5 w pkt 2, w art. 16 w ust. 1 w pkt 2 oraz w art. 32 w ust. 1 w pkt 1 w różnych przypadkach wyrazy „albo dokument, o którym mowa w art. 3 ust. 7”;

13) w art. 10 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przewoźnik jest obowiązany odmówić przyjęcia do przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b, do stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo innego miejsca dostarczenia towaru, podlegających zgłoszeniu do rejestru, w przypadku gdy:

1) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru są inne niż dane adresowe miejsca, o którym mowa w art. 4a ust. 2;

2) nie otrzyma numeru rejestracyjnego miejsca odbioru.”;

14) w art. 12:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, pracownicy jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej oraz pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zatrudnieni w komórkach organizacyjnych tego urzędu innych niż określone w art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli dane te są im niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań;

2) Policja, Straż Graniczna, Inspekcja Transportu Drogowego w celu wykonywania kontroli przewozu towarów;”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Szef Krajowej Administracji Skarbowej udostępnia organom, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 5 oraz ust. 3, dane z rejestru w drodze teletransmisji, jeżeli dane te są niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań i odpowiednio Urząd Regulacji Energetyki albo jednostka organizacyjna odpowiednio Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Straży Granicznej będąca odbiorcą informacji, spełnia łącznie następujące warunki:”;

15) w art. 16 w ust. 3 skreśla się wyrazy „z dnia 11 marca 2004 r.”;

16) w art. 20 w ust. 1 wyrazy „na rzecz” zastępuje się wyrazami „na rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego według siedziby”;

17) w art. 22:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 1a lub 1b, i dostarczenia zgłoszonego towaru do innego miejsca dostarczenia towaru na przewoźnika nakłada się karę pieniężną w wysokości 100 000 zł, o ile nie ustalono podmiotu, który nabył lub posiada ten towar.”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 5 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 4–4b”;

18) w art. 24:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „w art. 8 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,

b) w ust. 1a wyrazy „wynikiem oczywistego błędu” zastępuje się wyrazami „oczywistą omyłką”,

c) w ust. 1b wyrazy „art. 5 ust. 6, art. 6 ust. 5 albo 6a ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 5 ust. 5, 6 i 8, art. 6 ust. 4–6, art. 6a ust. 3, albo uzupełni dane niezgodnie ze stanem faktycznym”,

d) w ust. 2 wyrazy „art. 8 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 1 i 1a”;

19) w art. 26:

a) w ust. 2:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dla miejsca przedstawienia środka transportu – w przypadku, o którym mowa w art. 12a,”,

– w pkt 2 po wyrazach „w przypadku, o którym mowa w” dodaje się wyrazy „art. 21 ust. 2d lub”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli upłynęło:

1) 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli – w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało podczas kontroli przewozu towaru albo

2) 12 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku – w przypadku gdy naruszenie zostało ujawnione w wyniku analizy danych w rejestrze.”;

20) użyte w art. 31 w ust. 1 i 3 wyrazy „albo w art. 24 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „ , art. 22a ust. 1 lub art. 24 ust. 1 i 1a”.

Art. 11. W ustawie z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2427 oraz z 2022 r. poz. 2707) w art. 15 w ust. 2 wyrazy „do dnia 31 grudnia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „do dnia 31 stycznia 2024 r.”.

Art. 12. Przepisy art. 13 ust. 1 pkt 8 i 9, art. 15aa ust. 3, art. 18b ust. 2 pkt 5 i 6 oraz art. 18f ust. 2a i 2f ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, któremu udzielono po dniu 28 lutego 2017 r. urlopu bezpłatnego na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, oddelegowanego po tym terminie do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w polskich placówkach dyplomatycznych oraz do funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.[13)]) oraz który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.[14)]).

Art. 13. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku, przesyłaniu lub dystrybucji oraz obrocie paliwami ciekłymi, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 3, w tym obrocie tymi paliwami z zagranicą, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy, są obowiązane do uzyskania lub zmiany zakresu posiadanej koncesji, składają wniosek o udzielenie lub zmianę koncesji, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych, na podstawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy są obowiązane do uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, składają wniosek uzyskanie koncesji w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

---

13) Patrz odnośnik nr 3.
14) Patrz odnośnik nr 10.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nieuzupełniony w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, w sposób spełniający wszystkie warunki, o których mowa w art. 33–35 i art. 38a ustawy zmienianej w art. 3, pozostawia się bez rozpoznania.

4. Niezłożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo nieuzupełnienie wniosku zgodnie z ust. 3, powoduje, że prowadzenie działalności polegającej na wytwarzaniu, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych, obrocie paliwami ciekłymi w tym obrocie nimi z zagranicą po terminie do złożenia albo uzupełnienia wniosku stanowi prowadzenie działalności bez wymaganej koncesji albo z naruszeniem warunków udzielonej koncesji.

Art. 14. 1. Podmioty prowadzące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy działalność polegającą na przywozie paliw ciekłych, które w związku z wejściem w życie niniejszej ustawy są obowiązane do złożenia wniosku o wpis lub wniosku o zmianę wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, składają wniosek o wpis do tego rejestru lub jego zmianę w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nieuzupełniony w wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki terminie, w sposób spełniający wszystkie warunki, o których mowa w art. 32b ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pozostawia się bez rozpoznania.

3. Do dnia uzyskania rozstrzygnięcia w przedmiocie wpisu do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, podmioty prowadzące działalność wymagającą wpisu do rejestru podmiotów przywożących na mocy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, prowadzą działalność na dotychczasowych zasadach.

4. W przypadku niezłożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie, o którym mowa w ust. 1, albo nieuzupełnienia go zgodnie z ust. 2, wpis do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dokonany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasa z upływem ostatniego dnia terminu do złożenia albo uzupełnienia tego wniosku.

5. Do wygaśnięcia wpisu do rejestru, o którym mowa w ust. 4, przepisu art. 162 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) nie stosuje się.

Art. 15. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek, o którym mowa w art. 32c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, i wniosek ten nie został rozpatrzony przed tym dniem, jest obowiązany do jego uzupełnienia w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zgodnie z art. 32c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Wniosek nieuzupełniony w terminie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 16. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki wzór wniosku, o którym mowa w art. 32c ust. 2a ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 17. Przepis art. 41 ust. 2c pkt 5 ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się począwszy od roku kalendarzowego następującego po roku, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 18. 1. Podmioty prowadzące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zakładowe stacje paliw ciekłych dokonują zgłoszenia, o którym mowa w art. 43h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Podmioty, które zgłosiły zakładowe stacje paliw ciekłych z zachowaniem terminu, o którym mowa w ust. 1, do czasu ostatecznego rozpatrzenia zgłoszenia mogą prowadzić te stacje na zasadach dotychczasowych.

3. W przypadku niedokonania zgłoszenia zakładowych stacji paliw ciekłych w terminie, o którym mowa w ust. 1, dalsze prowadzenie tych stacji uznaje się za eksploatację zakładowych stacji paliw ciekłych bez wymaganego zgłoszenia, o którym mowa w art. 43h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, przepisy art. 56 ust. 1 pkt 55 ustawy zmienianej w art. 3, stosuje się odpowiednio.

Art. 19. Rejestr zakładowych stacji paliw ciekłych zostanie udostępniony w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 43f ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 10 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Do postępowań w sprawie udzielenia lub zmiany koncesji oraz w sprawie wpisu lub zmiany wpisu do rejestru podmiotów przywożących wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 3, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 21. 1. Do informacji, o której mowa w art. 48 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanej Prezesowi Agencji Rezerw Strategicznych i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych za miesiąc styczeń 2024 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do informacji, o której mowa w art. 54 ust. 15 ustawy zmienianej w art. 98, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanej naczelnikowi urzędu skarbowego za miesiąc styczeń 2024 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do informacji, o której mowa w art. 59 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanej Prezesowi Agencji Rezerw Strategicznych i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych za miesiąc styczeń 2024 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 22. 1. Podmiot prowadzący w postaci papierowej ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, dokonuje ich zamknięcia i podsumowania na dzień 31 stycznia 2024 r.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stan ewidencyjny ustalony w wyniku zamknięcia i podsumowania ewidencji lub innej dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przenosi się jako stan początkowy do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, nie później niż w terminie 5 dni od dnia wejścia w życie art. 8.

Art. 23. 1. Ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, prowadzone w dniu wejścia w życie art. 8 w postaci elektronicznej oraz prowadzona w tym dniu dokumentacja, o której mowa w art. 138p ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, mogą być prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 8.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku gdy dokumentacja, o której mowa w art. 138d i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, jest prowadzona w postaci papierowej a ewidencje, o których mowa w art. 138a–138c i art. 138e–138l ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, są prowadzone w postaci elektronicznej.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonuje zamknięcia i podsumowania, ewidencji i dokumentacji, o których mowa w tych przepisach, na dzień poprzedzający dzień rozpoczęcia prowadzenia ewidencji lub innej dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l

i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy użyciu systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, stan ewidencyjny ustalony w wyniku zamknięcia i podsumowania ewidencji lub innej dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przenosi się jako stan początkowy do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, nie później niż w terminie 5 dni od dnia rozpoczęcia ich prowadzenia przy użyciu systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, do informacji, o których mowa w:

1) art. 48 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanych Prezesowi Agencji Rezerw Strategicznych i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych,
2) art. 54 ust. 15 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanych naczelnikowi urzędu skarbowego,
3) art. 59 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przekazywanych Prezesowi Agencji Rezerw Strategicznych i ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych

− do czasu zamknięcia i podsumowania ewidencji lub innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 24. 1. Podmiot prowadzący ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przechowuje je przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonał ich zamknięcia i podsumowania.

2. Podmiot prowadzący rejestry, o których mowa w art. 138t i art. 138ta ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu dotychczasowym, przechowuje je przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został zamieszczony ostatni wpis do rejestru.

Art. 25. Do przewozów towarów, o których mowa w art. 5–7 ustawy zmienianej w art. 10, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy z ważnym numerem referencyjnym uzyskanym przed tym dniem stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 26. Przepis art. 26 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 10, stosuje się do zdarzeń zaistniałych od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4ba ust. 6 oraz art. 38g ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4ba ust. 6 oraz art. 38g ustawy zmienianej, w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 28. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 9, art. 7c ust. 2 oraz art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 9, art. 7c ust. 2 oraz art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 30. Przepis art. 33d ustawy zmienianej w art. 2 stosuje się również do emeryta, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został ponownie przyjęty do służby w Służbie Celno-Skarbowej, jeżeli spełnia warunek określony w tym przepisie.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 2, art. 4, art. 9 pkt 1, 4 i 5, art. 10 pkt 3 lit. e w zakresie zmiany ust. 9, pkt 14, pkt 19 lit. a, pkt 20, art. 12, art. 16 i art. 30, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
2) art. 10 pkt 17 i pkt 18 lit. a i c, które wchodzą w życie po upływie 15 miesięcy od dnia ogłoszenia;
3) art. 10 pkt 1 lit. c tiret drugie w zakresie dodanej lit. d tiret czwarte, pkt 2 lit. f i pkt 12, które wchodzą w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
4) art. 8 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2023 r.;
5) art. 11, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2023 r.;

6) art. 22 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 31 stycznia 2024 r.;

7) art. 8 pkt 1–4 i 6–16, art. 9 pkt 2, 3 i 6, art. 21, art. 22 ust. 2, art. 23, art. 24 i art. 28, które wchodzą w życie z dniem 1 lutego 2024 r.

UZASADNIENIE

I. CEL I ZAŁOŻENIA PROJEKTU

Przedstawiony projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej w sposób kompleksowy reguluje zasady obrotu i przewozu tzw. „wrażliwych" towarów (wyrobów akcyzowych i innych wskazanych w przepisach o monitorowaniu przewozu towarów). Projektowane zmiany pozwolą na uregulowanie bądź doszczegółowienie rozwiązań mających bezpośredni wpływ na sposób prowadzenia działalności gospodarczej w tych obszarach. Analiza funkcjonujących rozwiązań prawnych unaoczniła konieczność wprowadzenia zmian mających na celu dalsze uszczelnianie systemu podatkowego oraz konieczność ograniczenia możliwości prowadzenia działalności gospodarczej z pominięciem obowiązujących regulacji w celu minimalizowania nieprawidłowości.

Aby zrealizować zakładany cel konieczne stało się m.in. dokonanie zmian w przepisach dotyczących podatku akcyzowego w zakresie digitalizacji ewidencji wyrobów akcyzowych tak by uprościć i zmniejszyć obciążenia administracyjne i czerpać z dobrodziejstw rozwoju informatyzacji.

Elementem wspierającym zadania z obszaru monitorowania i kontroli celno-skarbowej w szczególności wyrobów akcyzowych jest usprawnienie funkcjonowania organizacji poprzez zmianę niektórych przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej* i innych ustaw.

W celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104), ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.) i innych przepisach rangi ustawowej w związku z projektowanymi zmianami w powyższych ustawach, tj. w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o *obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej* (Dz. U. z 2023 r. poz. 960), ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.), ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. *o żegludze śródlądowej* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1097, z późn. zm.), ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – *Prawo lotnicze* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, z późn. zm.), ustawie z dnia 28 marca 2003 r. *o transporcie kolejowym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 602, z późn. zm.) i ustawie z dnia

16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.).

W przedmiotowym projekcie przewiduje się również wprowadzenie zmian w przepisach ustaw, których celem jest usprawnienie funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej. Od utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej, która powstała z połączenia administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej, minęło sześć lat. W tym czasie zidentyfikowane zostały obszary wymagające zmian usprawniających funkcjonowanie KAS, w zakresie pragmatyki służbowej. W związku z powyższym w projekcie przewidziane są zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej* i *ustawie* z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1626, z późn. zm.).

Mając na uwadze pierwszy z celów tej ustawy, którym jest dalsze ograniczenie nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami wyjaśnienia wymaga, że przyjęty w latach 2016–2018 szereg zmian legislacyjnych dedykowanych branży paliw ciekłych w Polsce służył ograniczeniu zjawiska szarej strefy w obrocie tymi paliwami. Zmiany te w sposób istotny wpłynęły na zmniejszenie wielkości szarej strefy w tym obszarze. Nowe wymagania dla rynku paliw ciekłych uregulowane w ustawie z dnia 7 lipca 2016 r. *o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1052, z późn. zm.) – tzw. pakiet paliwowy, w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. *o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1165, z późn. zm.) – tzw. pakiet energetyczny oraz w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów,* zwanej dalej „ustawą SENT", tzw. pakiet przewozowy, doprowadziły do skokowego wzrostu legalnego rynku tych paliw w Polsce. W ocenie Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN) przedstawionej w Raporcie rocznym 2018 „Dzięki nowym przepisom regulującym rynek paliwowy i działaniom służb kontrolnych większa część produktów wchodzących do kraju była oficjalnie zgłoszona i zarejestrowana". W wyniku wskazanych zmian oraz skutecznej egzekucji nowych wymagań odnotowano dalszy wzrost legalnej konsumpcji dwóch głównych paliw ciekłych w Polsce, którymi są olej napędowy oraz benzyna silnikowa. W 2018 roku zaobserwowano dalszy wzrost oficjalnie rejestrowanej

konsumpcji oleju napędowego w okresie w porównaniu z 2017 r. o 3%, a benzyn silnikowych o 5% oraz redukcję eksportu krajowego oleju napędowego do 18% (r/r). Dzięki szeroko zakrojonym działaniom nastąpił wzrost legalnej konsumpcji paliw silnikowych i trend ten został utrzymany w latach 2017-2019. W raporcie rocznym za 2020 rok POPiHN wskazane zostało, że w 2019 roku pandemia COVID-19 miała negatywny wpływ na kondycję całego sektora paliwowego.

Jak wynika z przedstawionych danych eksport oleju napędowego zastąpiła podaż rynku krajowego. Tak dynamiczny wzrost legalnej konsumpcji paliw ciekłych w Polsce doprowadził do skokowego wzrostu wpływów do budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług, akcyzy, opłaty paliwowej oraz opłaty zapasowej liczonej w skali kilku miliardów zł rocznie.

W 2019 roku została osiągnięta względna stabilność rynku paliw, aż do 2020 roku, w którym nastąpiło rozregulowanie gospodarki spowodowane ograniczeniami w życiu gospodarczym z uwagi na pandemię COVID-19.

Z raportu POPiHN za 2021 rok wynika, że od czerwca 2020 roku nastąpił trend powrotu gospodarki na tory wzrostu i był on kontynuowany w 2021 roku, mimo wciąż obowiązujących reżimów epidemicznych, co wiązało się z większym zapotrzebowaniem na paliwa płynne. Szacunki krajowej konsumpcji paliw wskazują, że wynik całoroczny w 2021 roku był mocno zbliżony do stanu rynku paliwowego z 2019 roku.

Dużej zmianie ulegała także struktura koncesyjna rynku paliw ciekłych, w ramach której z ponad 8,4 tys. koncesji paliwowych funkcjonujących w 2016 roku, ważność zachowało obecnie około 5,7 tys. Obecnie jest zarejestrowanych 468 podmiotów, które przywożą do Polski paliwa ciekłe na cele inne niż wymagające koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Doprowadzono także do powszechnej inwentaryzacji infrastruktury paliw ciekłych w Polsce, gdzie największy przyrost zgłoszonego do Urzędu Regulacji Energetyki rodzaju infrastruktury zanotowano w sektorze stacji paliw, których liczbę szacowano jeszcze w 2015 roku na ok. 6,6 tys. obiektów, a obecnie przy uwzględnieniu stacji sprzedających tylko gaz płynny LPG ich liczbę szacuje się na ponad 9,1 tys. obiektów.

Funkcjonowanie ww. rozwiązań legislacyjnych oraz efekt jaki przyniosły dla rynku paliw ciekłych w Polsce, jakim jest jego uporządkowanie i zwiększenie transparentności, ujawniło także dotychczas nieidentyfikowane nieprawidłowości oraz było przyczynkiem do przekierowania aktywności nielegalnie działających przedsiębiorców na nowe obszary działalności i nowe praktyki unikania realizacji obowiązków publicznoprawnych związanych z funkcjonowaniem na rynku paliw ciekłych.

Praktyka oddziaływania wskazanych pakietów (paliwowego, energetycznego, przewozowego) na rynek paliwowy w przywołanym okresie uwidoczniła trudności w prawidłowym stosowaniu ww. przepisów oraz brak dostatecznych rozwiązań legislacyjnych w niektórych segmentach funkcjonowania rynku paliw ciekłych szczególnie istotnych w zakresie procedur kontroli rynku i zapewnienia efektywnych procedur współpracy między organami administracji publicznej odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkiem paliw.

Obrót paliwami silnikowymi, z uwagi na znaczenie dla dochodów budżetu państwa, stanowi jeden z obszarów, który wymaga zastosowania i wykorzystania rozwiązań pozwalających na osiągnięcie pozytywnego efektu uszczelniania systemu podatkowego przy jednoczesnym zapewnieniu jak najmniejszych obciążeń administracyjnych.

Mając na uwadze powyższe efekty reformy rynku paliw ciekłych w Polsce oraz zidentyfikowane w ramach tego procesu ryzyka i zagrożenia niezbędne jest wdrożenie zmian, w szczególności:

1) ustawy SENT;
2) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem energetycznym".

Pomimo działań podejmowanych przez Ministerstwo Finansów i organy Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „KAS", takich jak wdrożenie pakietu paliwowego i pakietu przewozowego na rynku obrotu paliwami, podmioty działające niezgodnie z prawem nadal wprowadzają do obrotu, m.in. na stacjach paliw, produkty ropopochodne nieznanego pochodzenia niespełniające wymogów określonych w przepisach odrębnych dla paliw silnikowych. Niespełniające ww. wymogów wyroby mają negatywny wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw produkujących paliwa oraz tych przedsiębiorców, którzy zajmują się dalszą sprzedażą wyrobów poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i czynią to zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dodatkowo niska jakość oferowanych na niektórych stacjach paliw produktów ma istotny wpływ na stan pojazdów konsumentów, którzy uiszczając cenę za nabyty towar oczekują produktów o należytych parametrach jakościowych.

Zmiany w ustawie SENT mają na celu usprawnienie procesu kontroli nad obrotem ww. wysoko wrażliwymi wyrobami akcyzowymi przy wykorzystaniu obecnie już funkcjonujących na podstawie tej ustawy rozwiązań legislacyjnych i narzędzi informatycznych (system monitorowania przewozu towarów), które pozwalają na bieżące monitorowanie przewozu benzyn i oleju napędowego oraz monitorowanie obrotu (sprzedaży) tych wyrobów akcyzowych. Kreowane nowe rozwiązanie, polegające na zapewnieniu przekazywania danych online o ilości dostarczanych do stacji paliw ciekłych benzyn i olejów napędowych oraz ilości

wydanych z poszczególnych dystrybutorów paliw pozwoli na powiązanie i zbilansowanie ich przemieszczania z obrotem. Bieżąca analiza obrotu pozwoli na ograniczenie możliwości oferowania i wykorzystania paliw silnikowych niewiadomego pochodzenia. Identyfikacja wszystkich uczestników realizowanego łańcucha dostaw, z jednoczesnym przypisaniem ilości paliwa będącego przedmiotem transakcji wpłynie na szczelność obrotu tymi wyrobami.

Zmiany w Prawie energetycznym mają do spełnienia następujące cele:

1) uzupełnienie regulacji rynku paliw ciekłych zawartych w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. *o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw* w zakresie dalszego uszczelniania i zwiększania transparentności rynku paliw ciekłych w Polsce przez skuteczniejsze przeciwdziałanie zjawisku szarej strefy;
2) utrwalenie pozytywnego efektu jaki dla rynku przyniosło wdrożenie pakietu energetycznego poprzez wdrożenie rozwiązań, w tym nowych wymagań prawa mających na celu przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom na rynku paliw ciekłych jakie zostały zidentyfikowane dopiero po wprowadzeniu i rozpoczęciu egzekucji pakietu energetycznego;
3) wyeliminowanie luk regulacyjnych oraz niejasności interpretacyjnych, w tym dalsze harmonizowanie regulacji Prawa energetycznego dotyczącego paliw ciekłych z innymi ustawami określającymi obowiązki publicznoprawne dla podmiotów wykonujących działalność koncesjonowaną lub na podstawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących na podstawie prawa energetycznego.

W zakresie zmian Prawa energetycznego projekt zawiera m.in. rozwiązania legislacyjne, których zasadniczym celem jest:

1) kolejne uszczelnienie rynku gazu płynnego LPG. W tym zakresie proponuje się wprowadzić:
   a) nadzór koncesyjny nad procesem rozlewania gazu do butli traktując go analogicznie jak reżim ustawy akcyzowej jako wytwarzanie paliw ciekłych wymagający złożenia stosowanego zabezpieczenia koncesyjnego i realizacji wszystkich obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych w tym zakresie do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) i innych organów, tym samym zostanie wprowadzona regulacja zrównująca obowiązki podmiotów dokonujących obrotu paliwami,
   b) obowiązek zgłaszania do Prezesa URE zakładowych stacji gazu płynnego LPG, w ramach wprowadzanego projektem szerszego nadzoru na zakładowymi stacjami paliw ciekłych, wykorzystywanych przez przedsiębiorców wyłącznie na potrzeby

własne, w stosunku do których w Polsce nie prowadzi się żadnych oficjalnych statystyk ani ewidencji w tym zakresie;

2) objęcie nadzorem koncesyjnym wrażliwych podatkowo, ze względu na sposób opodatkowania, procesów barwienia i znakowania paliw opałowych oraz paliw do celów żeglugowych, który będzie wymagał uzyskania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych oraz złożenia stosowanego zabezpieczenia majątkowego dla tej koncesji, a także realizacji wszystkich obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych wobec Prezesa URE i innych organów;
3) wprowadzenie nadzoru Prezesa URE nad zakładowymi stacjami paliw ciekłych, jako obiektami służącymi do przechowywania paliw ciekłych przez przedsiębiorców na potrzeby własne. W Polsce brak jest wiarygodnych statystyk dotyczących liczby oraz lokalizacji takich obiektów. Według szacunków ich liczba, w zależności od przyjętych minimalnych pojemności magazynowych służących do przechowywania paliwa, może sięgać od kilku do nawet kilkunastu tysięcy obiektów. To właśnie te miejsca, ze względu na formalny brak powszechnej dostępności do możliwości tankowania oraz funkcjonowania na terenach prywatnych, są obecnie potencjalnym głównym źródłem nielegalnego obrotu paliwami ciekłymi bez wymaganej koncesji, w tym podaży na rynek paliw ciekłych z nielegalnych źródeł często mogących nie spełniać wymagań jakościowych;
4) uzupełnienie kompetencji nadzorczych oraz kontrolnych Prezesa URE w procesie wydawania oraz cofania koncesji paliwowych w szczególności w zakresie możliwości fakultatywnego opiniowania także wniosków o udzielenie, przedłużenie oraz cofnięcie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, jeżeli wymaga tego bezpieczeństwo i stabilność rynku paliwowego;
5) włączenie do systemu nadzoru nad koncesjami paliwowymi dotyczącymi podaży paliw ciekłych na rynek oraz prowadzenia operacji logistycznych w specyficznych segmentach rynku takich jak lotniska, tereny kolejowe, porty morskie i śródlądowe właściwych regulatorów sektorowych takich jak Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego (ULC), Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (UTK), dyrektorzy urzędów morskich, dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej oraz Straż Graniczna kontrolujących te miejsca równocześnie jako tereny granicy państwa;
6) ujednolicenie wymagań w zakresie przywozu paliw ciekłych do Polski w celu uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących z analogicznymi wymaganiami związanymi z przywozem paliw ciekłych realizowanymi na potrzeby koncesjonowanego obrotu

z zagranicą co ma uszczelnić instytucję podmiotu przywożącego. Zmiany w tym zakresie mają umożliwić Prezesowi URE weryfikację, w ramach procesu rejestracji, oraz sprawdzenie poprawności wypełniania wymagań przez grupę tych podmiotów gospodarczych, które pomimo że ich działalność nie wymaga koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą są zobligowane do prawidłowego rozliczania obowiązków podatkowych oraz innych danin publicznych, tworzenia zapasów obowiązkowych itp.;

7) rozszerzenie mechanizmu wygaszania „nieaktywnych" koncesji paliwowych także o koncesję na obrót paliwami ciekłymi celem utrzymywania na rynku tylko podmiotów rzeczywiście prowadzących działalność gospodarczą. Powyższe rozwiązanie ma doprowadzić do rzeczywistego zwymiarowania rynku paliw ciekłych pod kątem liczby podmiotów prowadzących operacje paliwowe, co zwiększy jego transparentność oraz nadzór nad nim ze strony organów administracji publicznej. Mechanizm wygaszania koncesji na obrót paliwami ciekłymi opiera się o rozliczenie rocznej opłaty koncesyjnej, w której podmioty muszą potwierdzić fakt prowadzenia działalności gospodarczej wskazując przychód z działalności koncesjonowanej w roku poprzednim. W przypadku braku uzyskania przychodu z działalności koncesjonowanej w danym roku kalendarzowym, Prezes URE, w drodze decyzji, będzie stwierdzał wygaśnięcie takiej „nieaktywnej" koncesji na obrót paliwami ciekłymi;
8) rozwój i promowanie rozwiązań służących weryfikacji wiarygodności oraz rzetelności przedsiębiorców funkcjonujących na rynku paliwowym przez samych uczestników tego rynku. W tym celu projekt ustawy zakłada rozbudowę katalogu wymagań jakie przedsiębiorcy będą musieli sprawdzić u swoich kontrahentów, aby mogli w sposób możliwie bezpieczny dokonywać sprzedaży oraz zakupu paliw ciekłych, a także sprzedaży oraz zakupu usług wytwórczych paliw ciekłych lub usług logistycznych. Dodatkowo proponuje się wprowadzić powszechny obowiązek sprawdzenia przez samych uczestników rynku, przy obrocie paliwami ciekłymi oraz zakupie usług wytwórczych lub logistycznych dotyczących paliw ciekłych, faktu zgłoszenia do Prezesa URE infrastruktury paliw ciekłych przez ich kontrahenta, której wykaz jest dostępny publicznie w rejestracjach elektronicznych prowadzonych przez tego regulatora. To rozwiązanie ma doprowadzić do jeszcze pełniejszej inwentaryzacji infrastruktury paliwowej w Polsce, co automatycznie przełoży się na lepszy nadzór nad tym rynkiem i eliminację z niego przedsiębiorców działających z naruszeniem przepisów prawa.

W związku z powyższymi zmianami niezbędne jest, jak już wskazano, jednoczesne wprowadzenie zmian do ustawy *o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej*, ustawy *o żegludze śródlądowej*, ustawy *Prawo lotnicze* i ustawy *o transporcie kolejowym.*

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o podatku akcyzowym", mają w szczególności na celu dostosowanie do tworzonego systemu teleinformatycznego pod nazwą Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, zwanego dalej również „CEWA", wskazanego również w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej*, zwanej dalej „ustawą o KAS".

W aktualnym stanie prawnym ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o ustawy o podatku akcyzowym, przedsiębiorcy są obowiązani prowadzić w postaci papierowej lub elektronicznej (art. 138p ust. 1 ustawy). Dodatkowo przepisy ust. 2 tego artykułu umożliwiają zastąpienie ewidencji, o których mowa w art. 138a-138c i art. 138e–138l, inną dokumentacją prowadzoną na podstawie przepisów prawa podatkowego innych niż przepisy akcyzowe albo na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane dla ewidencji akcyzowych.

Od **1 lutego 2024 r.** na mocy przepisów ustawy o podatku akcyzowym zmienionej m.in. ustawą z dnia 1 grudnia 2022 r. *o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 2707) – ust. 1 art. 138p wprowadzono obowiązek prowadzenia ewidencji i innej dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, wyłącznie w postaci elektronicznej. W związku z powyższym terminem w art. 12 niniejszej ustawy konieczne było przedłużenie z 31 grudnia 2023 r. do 31 stycznia 2024 r. zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym, poprzez zmianę art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 9 grudnia 2021 r. *o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw*. Wprowadzenie obowiązku elektronizacji ewidencji powoduje, że przedsiębiorcy obowiązani do prowadzenia ewidencji nieposiadający obecnie ewidencji elektronicznej będą obowiązani do zakupu specjalistycznego oprogramowania spełniającego wymogi ustawowe prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej. Rozwiązanie to istotnie wpłynie szczególnie na mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Z drugiej strony rozwiązania typu ERP (ang. *Enterprise Resources Planning*) w postaci elektronicznego oprogramowania do kompleksowego zarządzania przedsiębiorstwem, które mogą być stosowane na podstawie art. 138p ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, z uwagi na

swoją różnorodność nie agregują gotowych raportów (ewidencji), co wpływa na wykonywanie kontroli celno-skarbowych w zakresie prawidłowości prowadzonej przez podmiot działalności akcyzowej. Kontrole w tym zakresie są uciążliwe dla przedsiębiorców i generują koszty zarówno po stronie KAS, jak i przedsiębiorców.

Projektowane zmiany ustawy o podatku akcyzowym i ustawy o KAS ułatwią pozyskiwanie danych sprawozdawczych, o których mowa w art. 48 ust. 10-12 i art. 59 ust. 9-11 przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych (RARS) oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych, a tym samym zmniejszone zostaną obowiązki sprawozdawcze po stronie podmiotów zobowiązanych do ich przekazywania. Zbędne też będzie informowanie naczelnika urzędu skarbowego, w przypadku o którym mowa w art. 54 ust. 15 ustawy o podatku akcyzowym. Dzięki systemowi CEWA przesyłanie sprawozdań z tego zakresu nie będzie wymagane.

Planowane zmiany w ustawie o podatku akcyzowym wynikają z potrzeby wprowadzenia instrumentu na rzecz cyfrowej transformacji przedsiębiorców i KAS poprzez wdrożenie zmiany w obszarze ewidencji i innych dokumentów oraz dwóch rejestrów, o których mowa w dziale VIa ww. ustawy.

W związku z ww. obowiązkiem natury ustawowej, proponujemy jakościową transformację, która pozwoli na przejście, tam gdzie są wykorzystywane, z papierowych ewidencji i dokumentacji na ich postać elektroniczną w systemie teleinformatycznym Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych. Rozwiązanie to zniesie konieczność tworzenia lub wykorzystywania przez obowiązane podmioty oprogramowania do prowadzenia i przechowywania elektronicznych ewidencji i dokumentacji akcyzowych i ponoszenia z tego tytułu kosztów. Ma ono na celu zmniejszenie obciążeń finansowych po stronie mikro, małych i średnich przedsiębiorców, jak również uproszczenie obowiązków ewidencyjnych i dokumentacyjnych, czyli zmniejszenie obciążeń administracyjnych.

Zakłada się, że projektowane rozwiązania przyczynią się nie tylko do wzmocnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku akcyzowego, ale także uproszczenia samego procesu kontroli opartej na analizie ryzyka, z uwagi na możliwość zdalnego, automatycznego monitorowania przez organy KAS „ruchu" wyrobów akcyzowych.

Zmiany wprowadzane w ustawie o *podatku akcyzowym,* w ww. zakresie, mają na celu stworzenie jednego centralnego systemu teleinformatycznego, który zostanie udostępniony nieodpłatnie przez Szefa KAS wszystkim podmiotom obowiązanym do prowadzenia szeroko rozumianej dokumentacji akcyzowej.

Narzędzia cyfrowe sprawiają, że usługi administracji są bardziej wydajne i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron. Transformacja cyfrowa w KAS polega na stosowaniu najnowszych technologii w celu poprawy jej funkcjonowania i spełniania oczekiwań przedsiębiorców oraz obywateli.

Zmiany wprowadzane w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa* polegają na rozszerzeniu katalogu podmiotów uprawnionych, o Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, jako organu upoważnionego do otrzymywania od organów podatkowych informacji zawartych w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182 tej ustawy, w celu realizacji jego niektórych zadań ustawowych związanych z funkcjonowaniem obszaru zapasów ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz uiszczania np. opłaty zapasowej, którą producenci i handlowcy paliw wpłacają na rachunek Funduszu Zapasów Interwencyjnych.

II. UZASADNIENIE SZCZEGÓŁOWE

Art. 1. Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. *o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej*

W **art. 1** projektu proponuje się wprowadzić zamiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej tożsame, jak w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze oraz ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, wynikające z włączenia w zmienianym Prawie energetycznym Prezesa ULC, Prezesa UTK, dyrektorów urzędów morskich oraz dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej do systemu nadzoru nad działalnością na rynku paliw ciekłych w obszarze ich jurysdykcji, co wymaga dostosowania kompetencji, w niniejszym przypadku dyrektorów urzędów morskich.

Art. 2. Zmiany w ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin*

Celem projektowanych zmian jest usprawnienie funkcjonowania KAS w obszarze pragmatyki służbowej funkcjonariuszy. Niniejszy projekt przewiduje wprowadzenie zmian w ustawie z

dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin*.

Obowiązujące przepisy dopuszczają możliwość zajmowania przez funkcjonariuszy niektórych stanowisk zaliczanych do kategorii stanowisk kierowniczych w jednostkach organizacyjnych KAS (stanowiska służbowe funkcjonariuszy wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 lutego 2017 r. *w sprawie stanowisk służbowych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, trybu awansowania oraz dokonywania zmian na stanowiskach służbowych* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1941)). Okresy urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS nie są obecnie wliczane funkcjonariuszowi do okresu służby, pomimo faktu sprawowania nadzoru nad trybem i sposobem realizacji zadań przez tychże funkcjonariuszy w ramach KAS. Okres ten nie jest również traktowany jako okres równorzędny ze służbą. Proponuje się wprowadzenie regulacji dającej możliwość traktowania urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi powołanemu na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w jednostkach organizacyjnych KAS jako równorzędnego ze służbą. Proponowane rozwiązanie w zakresie zmiany **art. 13, art. 15aa, art. 18b i art. 18f ust. 2a** niweluje nieuzasadniony gorszy status tych funkcjonariuszy w kontekście rozwiązań funkcjonujących w innych służbach mundurowych. W obecnym stanie prawnym po rozwiązaniu stosunku pracy okres ten nie jest uwzględniany do wyliczenia wskaźnika wysokości zaopatrzenia emerytalnego. Podkreślenia wymaga także to, że wykonując zadania nadzorcze na stanowisku dyrektora izby administracji skarbowej czy naczelnika urzędu celno-skarbowego, funkcjonariusz nie jest zobowiązany do zaprzestania pełnienia służby i korzystania z urlopu bezpłatnego, zaś lata pełnienia tych funkcji są zaliczane do stażu w „policyjnym" systemie emerytalnym, a okres wykonywania zadań nadzorczych przez dyrektora i jego zastępców w komórkach organizacyjnych urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych wykonujących zadania KAS, nie jest zaliczany do ww. stażu. Brak jest uzasadnienia dla utrzymania rozwiązań, które dopuszczają nierówne traktowanie osób zajmujących stanowiska kierownicze w KAS.

Projektowany **art. 18f ust. 2aa** dotyczy funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa KAS w polskich placówkach dyplomatycznych, którzy otrzymują

wynagrodzenie na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 stycznia 2021 r. *o służbie zagranicznej* (Dz. U. z 2023 r. poz. 406). Przyjęto, że wynagrodzenie wypłacane w tym okresie bierze się pod uwagę do ustalenia podstawy wymiaru emerytury mundurowej na równi z uposażeniem otrzymywanym w służbie.

Zmieniony ust. 2a i dodany ust. 2aa w art. 18f zawiera analogiczne regulacje jakie zostały zastosowane w stosunku do funkcjonariuszy Straży Marszałkowskiej, dotyczące rocznej kwoty przeciętnego uposażenia funkcjonariusza, która niezbędna jest do ustalenia podstawy emerytury, o której mowa w art. 18f ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin*.

Ponadto zmiany w ustawie mają na celu zniwelowanie skutków powołania skonsolidowanej administracji skarbowej – KAS, w miejsce dotychczas funkcjonującej administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej, w stosunku do funkcjonariuszy, których stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. *Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.) i którzy później zostali przeniesieni do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS.

Projektowany **art. 13 ust. 1 pkt 9** pozwala zaliczyć jako okres równorzędny ze służbą, okres zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 *ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS. Dzięki zaliczeniu okresu „ucywilnienia" do wysługi emerytalnej świadczenie emerytalne funkcjonariuszy po zwolnieniu ze służby będzie uwzględniało również okres pracy w KAS po przekształceniu stosunku służby w stosunek pracy, a przed ponownym mianowaniem do służby w Służbie Celno-Skarbowej, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat.

Praca świadczona przez byłych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w tym okresie, była niezwykle istotna z uwagi na prawidłowe funkcjonowanie nowo powstałej organizacji - Krajowej Administracji Skarbowej, a także przyczyniła się do efektywnej realizacji ustawowych zadań nałożonych na KAS, m.in. w zakresie obejmowania towarów procedurami celnymi, prowadzenia kontroli celno-skarbowej, rozpoznawania, wykrywania i zwalczania

przestępstw oraz przestępstw karnych skarbowych czy wykroczeń karnych skarbowych należących do właściwości organów KAS, co miało na celu ograniczenie szarej strefy.
Część funkcjonariuszy, po przyjęciu propozycji zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych KAS, świadczyła pracę na podstawie umowy o pracę realizując ustawowe zadania KAS, a następnie ponownie podjęła służbę w Służbie Celno-Skarbowej. Projektowana zmiana ma na celu zaliczenie okresu zatrudnienia pomiędzy okresem stosunku służby w Służbie Celno-Skarbowej, a ponownym mianowaniem do służby w Służbie Celno-Skarbowej, jako okresu równorzędnego ze służbą w Służbie Celno-Skarbowej.
Z uwagi na wykonywane zadania, charakter oraz specyfikę pracy, jak również kierowane na drodze sądowej roszczenia „ucywilnionych" funkcjonariuszy przeciwko jednostkom organizacyjnym KAS dotyczące przywrócenia do służby, zasadne jest uregulowanie tej kwestii poprzez potraktowanie okresu zatrudnienia w KAS osób „ucywilnionych" i ponownie przyjętych do służby w Służbie Celno-Skarbowej, jako okresu równorzędnego ze służbą.

Zaproponowano również dodanie do ustawy **art. 33d**, który pozwala, w przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Służbie Celno-Skarbowej, na ponowne ustalenie wysokości emerytury, przez doliczenie nieuwzględnionych w wymiarze świadczenia okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w projektowanym art. 13 ust. 1 pkt 9 (art. 18b ust. 2 pkt 6), tj. okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej ustawę o KAS i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS. Zaproponowano, że warunkiem takiego zaliczenia będzie pełnienie służby przez nieprzerwany okres co najmniej 12 miesięcy oraz złożenie wniosku przez emeryta po zakończeniu służby.
Zgodnie bowiem z art. 33a ww. ustawy, w przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służbie Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Celno-Skarbowej lub Służbie Więziennej albo powołania do zawodowej służby wojskowej, może on wnioskować o ponowne ustalenie wysokości emerytury w sposób określony w art. 33b i art. 33c ustawy. Jak stanowi art. 33b ustawy w przypadku pełnienia tej służby nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, na wniosek emeryta ustala się nową podstawę wymiaru emerytury, w sposób określony odpowiednio w art. 5 ust. 1 albo ust. 1a albo w art. 18f. Natomiast w myśl art. 33c ww. ustawy ponowne ustalenie wysokości emerytury

przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów służby, następuje na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby.
Obecnie obowiązujące przepisy nie pozwalają zatem na przeliczenie świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem okresów, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 9 i art. 18b ust. 2 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 2, które przypadały przed ponownym przyjęciem do służby, na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby. W przypadku funkcjonariuszy, po wprowadzeniu nowego okresu równorzędnego ze służbą (art. 13 ust. 1 pkt 9, art. 18b ust. 2 pkt 6), brzmienie przepisów art. 33a-33c byłoby niewystarczające, gdyż zmiana wysokości emerytury ograniczona byłaby do doliczenia do wysługi emerytalnej okresu służby po zwolnieniu do służby, a nie okresu równorzędnego ze służbą przypadającego pomiędzy okresami pełnienia służby. Tym samym wprowadzenie art. 33d do ustawy jest uzasadnione.

Art. 3. Zmiany w Prawie energetycznym

Art. 3 pkt 10d – zmiana definicji infrastruktury paliw ciekłych — proponuje się jej rozszerzenie o nowy rodzaj tej infrastruktury, która ma zostać objęta nadzorem ze strony Prezesa URE, a którą są zakładowe stacje paliw ciekłych. Przedmiotowa zmiana wynika z objęcia także tej infrastruktury koniecznością zgłoszenia do Prezesa URE, a który to obowiązek jest opisany w dalszej części uzasadniania.

Art. 3 pkt 10ha wprowadza nowe definicje do Prawa energetycznego, tj. definicję **zakładowej stacji paliw ciekłych** i powiązaną z nią definicję **podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych** (pkt 12j). Proponuje się, aby nadzorem Prezesa URE objęte zostały punkty przechowywania paliw ciekłych eksploatowanych przez przedsiębiorców i wykorzystywanych przez podmioty na ich potrzeby własne, czyli do konsumpcji. Brak jakiegokolwiek uporządkowanego nadzoru nad tą infrastrukturą w Polsce jest ostatnim ze źródeł powstawania nieprawidłowości w podaży paliw ciekłych na rynek polegających na konsumpcji paliw ciekłych z nielegalnych źródeł, często niespełniających wymagań jakościowych, z naruszeniem przepisów podatkowych jak i prowadzenia z ich wykorzystaniem nielegalnego obrotu paliwem bez wymaganej koncesji. Przy braku mechanizmów weryfikacji tych punktów szacuje się, że skala zjawiska może dotyczyć od kilku tysięcy do nawet kilkunastu tysięcy takich obiektów. W ramach wprowadzenia nadzoru Prezesa URE nad zakładowymi stacjami paliw ciekłych proponuje się jego ograniczenie do obiektów, dla których łączna pojemność zbiorników w danym punkcie eksploatowanym przez dany podmiot wynosi powyżej 2,5 m^3 dla wszystkich paliw ciekłych z wyłączeniem gazu płynnego LPG, a w przypadku gazu płynnego LPG,

powyżej 4,5 m^3, co odpowiada najbardziej typowym i popularnym wśród przedsiębiorców zbiornikom paliwowym. Zakłada się, że wprowadzenie nadzoru nad zakładowymi stacjami paliw ciekłych pozwoli w sposób istotny uporządkować rynek paliw ciekłych w Polsce, w tym pozwoli w sposób ścisły powiązać nadzór nad infrastrukturą paliw ciekłych ze strony Prezesa URE z systemem monitorowania przewozu paliw ciekłych do tej infrastruktury w ramach funkcjonującego systemu SENT.

W nowo projektowanym **art. 3 pkt 12j** zdefiniowano podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych, który jest rozumiany jako osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, prowadząca działalność gospodarczą regulowaną przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – *Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, z późn. zm.),* która eksploatuje zakładową stację paliw ciekłych, zdefiniowaną w projektowanym art. 3 pkt 10ha. Prowadzenie działalności gospodarczej należy rozumieć jako wykonywanie określonych czynności uregulowanych w ustawie – *Prawo przedsiębiorców*. Co istotne definicja tego podmiotu nie odnosi się do prawa własności a do instytucji eksploatowania wynikającej z ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. *o dozorze technicznym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1514, z późn. zm.).

W projektowanym **art. 3 pkt 45 lit. b tiret czwarte, piąte i szóste** proponuje się rozszerzyć definicję wytwarzania paliw ciekłych o procesy rozlewania gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania oraz znakowania i barwienia paliw ciekłych dla celów akcyzowych (art. 90 ustawy *o podatku akcyzowym*). Objęcie nadzorem koncesyjnym procesów oraz miejsc (instalacje wytwarzania paliw ciekłych) prowadzenia tych procesów (rozlewnie gazu płynnego, barwienie i znakowanie paliwa do celów akcyzowych), przyczyni się do uszczelnienia nadzoru nad tymi obszarami. Proponowana zmiana wprowadza ujednolicenie pojęcia wytwarzania paliw ciekłych w rozumieniu Prawa energetycznego z pojęciem produkcji w rozumieniu reżimu akcyzowego, co dodatkowo przyczyni się do zapewniania przejrzystych zasad nadzoru na tymi procesami produkcyjnymi. Rozszerzenie obowiązków koncesyjnych o te procesy pozwoli także w sposób kompleksowy zinwentaryzować oraz zweryfikować stan techniczny infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do tych procesów.

W zmienianym **art. 4ba** na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się koncesjonowanym wytwarzaniem paliw ciekłych nakłada się obowiązek prowadzenia wykazu przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się wytwarzaniem, obrotem, w tym obrotem z zagranicą paliwami

ciekłymi, podmiotów przywożących oraz odbiorców końcowych paliw ciekłych, którym świadczą usługi wytwarzania paliw ciekłych, odpowiednio do zakresu swojej działalności. Obowiązki powyższe ciążą już obecnie na przedsiębiorcach prowadzących działalność gospodarczą w zakresie magazynowania i przeładunku paliw ciekłych.

Kolejna zmiana dotyczy **art. 23**. Do zakresu działania Prezesa URE będzie należało kontrolowanie także podmiotów prowadzących zakładowe stacje paliw ciekłych (**ust. 2 pkt 21b**), prowadzenie, w postaci elektronicznej, rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych (**ust. 2 pkt 21c lit. h**) oraz prowadzenie spraw, o których mowa art. 43i ust. 1, tj. wydawanie decyzji o wpisie i wykreśleniu zakładowej stacji paliw ciekłych z rejestru tych stacji (**pkt 21h**).
W obecnym stanie prawnym w sprawach z wniosku o udzielenie, przedłużenie albo cofnięcie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą Prezes URE zasięga opinii Prezesa RARS, Szefa KAS, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji. Mając na uwadze, że nawet przedłużenie koncesji wymaga uzyskania opinii Prezesa RARS, Szefa KAS, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji wprowadzona została zmiana aby wniosek o zmianę koncesji również wymagał opinii tych organów (**art. 23 ust. 3a)**.
W projektowanym **art. 23** w dodawanych **ust. 3d** proponuje się rozszerzyć kompetencje nadzorcze Prezesa URE w zakresie zbierania dodatkowych informacji o podmiotach, które będą występowały z wnioskami w sprawie:

a) koncesji na obrót paliwami ciekłymi na terenie lotnisk i lądowisk, do statków żeglugi śródlądowej albo statków morskich oraz do pojazdów kolejowych,
b) koncesji na wytwarzanie oraz obrót paliwami ciekłymi,

bowiem obecnie Prezes URE nie posiada tej kompetencji.
Projektowane zmiany mają zwiększyć bezpieczeństwo regulacyjne dla tego organu, w tym pozwolić lepiej rozpoznać sytuację organizacyjną, finansową oraz infrastrukturalną danego podmiotu przed podjęciem decyzji w jego sprawie. W tym celu proponuje się wyposażyć Prezesa URE w prawo do wnioskowania o opinię do regulatorów sektorowych nadzorujących rynki specyficzne takie jak lotniska i lądowiska, tereny kolejowe, czy porty morskie lub śródlądowe, na których dochodzi do handlu i dostaw paliw ciekłych oraz operacji logistycznych na paliwach ciekłych, a które są terenami zamkniętymi lub z ograniczonym dostępem dla innych organów administracji, co kwalifikuje je jako miejsca o podwyższonym ryzyku powstawania nieprawidłowości w podaży paliw ciekłych na rynek. Dlatego też w zakresie wydawania koncesji uprawniających do działania na takich terenach proponuje się wprowadzić

mechanizm konsultowania wniosków odpowiednio z Prezesem ULC, Prezesem UTK oraz dyrektorami urzędów morskich i dyrektorami urzędów żeglugi śródlądowej, którzy w oparciu o szczegółowe informacje zawarte we wniosku o rodzajach i miejscach oraz charakterze prowadzonej działalności paliwowej przekazane im przez Prezesa URE w postępowaniach koncesyjnych będą, z racji posiadanych kompetencji do nadzoru na tymi segmentami rynku i terenami prowadzenia działalności, weryfikować poprawność i wiarygodność tych informacji. Ma to w swoim założeniu skutecznie wesprzeć Prezesa URE w regulacji rynku paliw ciekłych w Polsce.

W ramach zmian tego przepisu (**ust. 3e**) proponuje się także wyposażać Prezesa URE w prawo do fakultatywnego wnioskowania o zaopiniowanie wniosków o udzielenie, zmianę, przedłużenie oraz cofanie także koncesji na obrót paliwami ciekłymi przez Prezesa RARS, Szefa KAS, KG Policji, Ministra Sprawiedliwości, jeżeli będzie to uzasadnione względami bezpieczeństwa paliwowego państwa, ochroną interesów ekonomicznych państwa, zapewnieniem konkurencyjności rynku paliw ciekłych lub ochroną interesów odbiorców paliw ciekłych. Propozycja tego rozwiązania wynika z konieczności wzmocnienia kompetencji regulatora w stosunku do podmiotów, których działalność może rodzić pewne zastrzeżenia co do prawidłowości jej prowadzenia co wymagać będzie zebrania dodatkowych informacji o tych podmiotach celem podjęcia optymalnego rozstrzygnięcia koncesyjnego Proponowane rozwiązanie jest proporcjonalne do skali rynku i możliwości Prezesa URE. Rozwiązanie to eliminuje konieczność obligatoryjnego opiniowania wszystkich spraw dotyczących najliczniejszej grupy ponad 6000 koncesji na obrót paliwami ciekłymi i pozwoli podejmować działania w przypadkach, w stosunku do których zachodzi uzasadnione ryzyko powstawania potencjalnych nieprawidłowości w prowadzonej działalności paliwowej.

Powyższe zmiany powodują potrzebę dostosowania brzmienia **art. 23 ust. 4a** Prawa energetycznego.

W **art. 23r** w **ust. 3** proponuje się uzupełnić listę organów uprawnionych do kontrolowania faktu posiadania stosownej koncesji paliwowej, rejestracji jako podmiot przywożący oraz innych podstawowych obowiązków koncesyjnych, którymi są m.in. zgłoszenie infrastruktury paliw ciekłych, w tym zakładowych stacji paliw ciekłych do Prezesa URE, prowadzenie wykazów swoich klientów logistycznych, informowanie o zamiarze zaprzestania lub zawieszenia działalności czy prowadzenia działalności z uwzględnieniem obowiązku wzajemnej weryfikacji wymogu posiadania stosowanej koncesji lub wpisu do rejestru podmiotów przywożących, przez odpowiednio Prezesa ULC, Prezesa UTK, dyrektorów urzędów morskich oraz dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej co jest konsekwencją

włączenia tych organów w nadzór nad działalnością paliwową prowadzoną w obszarach ich właściwości, tj. na terenach lotnisk i lądowisk, terenach kolejowych czy w portach morskich. Dodatkowo wskazane tereny są często równocześnie granicą państwa lub działalność taka może być prowadzona na terenach przygranicznych, szczególnie narażonych na powstawanie nieprawidłowości w operacjach paliwowych. Powyższe uzasadnia wyposażenie w prawo do kontroli tych obowiązków także Straży Granicznej, która jest dedykowana do ochrony i kontroli tych terenów w Polsce.

Ponadto ww. art. **23r w ust. 3** proponuje się dodać **pkt 4 i 5**, które rozszerzają zakres wykonywanych przez, inne niż Prezes URE, organy kontroli. Kontrola ta będzie dotyczyła również:

1) zgłoszenia do Prezesa URE zakładowych stacji paliw ciekłych;
2) prowadzenia wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1 przez przedsiębiorstwa energetyczne.

W **art. 32** proponuje się dodanie **ust. 3b**, zgodnie z którym obowiązkiem koncesyjnym objęte będą także przypadki sprowadzenia do Polski paliw ciekłych celem ich usługowego przetworzenia na inne paliwa ciekłe i następnie sprzedaży jako nowego paliwa w Polsce. Obecnie jest to źródłem unikania obowiązków posiadania koncesji, gdyż realizowane jest to tylko w oparciu o wpis do rejestru podmiotów przywożących. Po wprowadzeniu projektowanych zamian pierwsza sprzedaż nowego paliwa ciekłego przez podmiot, który zlecił jego usługowe przetworzenie w przedsiębiorstwie energetycznym posiadającym koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych z wykorzystaniem paliw ciekłych sprowadzonych przez niego do Polski na podstawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących (np. komponowanie frakcji gazu płynnego LPG, komponowanie czystego oleju napędowego sprowadzonego do Polski z biokomponentami i dodatkami) poza wpisem do rejestru podmiotów przywożących będzie wymagała koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą.

W ramach zmian **art. 32a-art. 32e,** na wzór wymagań koncesyjnych, proponuje się zwiększyć wymagania dla wpisania podmiotu do rejestru podmiotów przywożących oraz bieżącej kontroli prawidłowości wykonywania działalności objętej wpisem, a także określenia przypadków sankcyjnego wykreślenia podmiotów z rejestru podmiotów przywożących. Powyższe propozycje wynikają z faktu, że większość podmiotów zarejestrowanych obecnie w rejestrze, który liczy ponad 500 pozycji, stanowią w pełni profesjonalni przedsiębiorcy, dla których wypełnienie tych wymagań nie powinno stanowić obciążenia, a których brak

weryfikacji obecnie jest przyczyną nadużywania tej instytucji do przywozu i podaży paliw ciekłych na rynek bez wymaganej koncesji paliwowej i z pominięciem realizacji innych obowiązków publicznoprawnych. Taki stan rzeczy stanowi także zaburzenie reguł konkurencji pomiędzy podmiotami, które prowadzą operacje paliwowe na podstawie koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą objętych licznymi wymaganiami, a podmiotami wpisanymi tylko do rejestru podmiotów przywożących, które nie spełniają tych wymagań choć faktycznie prowadzą identyczną działalność gospodarczą. W ramach zmian dotyczących podmiotów przywożących zakłada się m.in.:

1) obowiązek posiadania oddziału w Polsce przez podmiot zagraniczny;
2) podawanie numeru potwierdzającego rejestrację w Polsce podmiotu przywożącego, w tym oddziału podmiotu zagranicznego na potrzeby podatku od towarów i usług, jako podatnik VAT czynny;
3) brak możliwości wpisania do rejestru podmiotu w stanie likwidacji lub upadłości;
4) zbadanie, na wzór wymogów koncesyjnych, niekaralności podmiotu przywożącego oraz niekaralności podmiotu, który go kontroluje kapitałowo lub decyzyjnie;
5) wyposażenie Prezesa URE w prawo do badania prawidłowości i wiarygodności danych zawartych we wniosku o rejestrację takiego podmiotu;
6) określenie katalogu przesłanek, gdy taki podmiot powinien zostać wykreślony z rejestru podmiotów przywożących, do których zalicza się między innymi brak powołania oddziału w Polsce, brak rejestracji na potrzeby podatku od towarów i usług lub posługiwanie się w obrocie gospodarczym innym numerem rejestracyjnym w tym zakresie, skazanie za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, brak wypełniania obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych lub wnoszenia opłaty zapasowej, naruszanie obowiązków sprawozdawczych i informacyjnych określonych w przepisach Prawa energetycznego.

Wprowadzenie w **art. 32c** projektu ustawy nowego **ust. 3a** (postępowanie o wpis do rejestru podmiotów przywożących i zawieszenie postępowania), ma na celu pogłębioną weryfikację podmiotów ubiegających się o wpis do rejestru podmiotów przywożących, zwłaszcza wobec podmiotów, a także wobec członków zarządów i rad nadzorczych tych spółek, którym postawiono zarzuty w sprawie popełnienia przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, mającego związek z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Zawieszenie postępowania o wpis do tego rejestru w takich przypadkach pozwoli na ostateczne rozstrzygnięcie postępowań przygotowawczych lub sądowych przez inne organy prowadzące te postępowania.

Kolejna zmiana **art. 33** dotyczy propozycji dodania w **ust. 3 pkt 8.** Z brzmienia proponowanych przepisów wynika, że Prezes URE może nie wydać koncesji wnioskodawcy, którego w ostatnich 3 latach wykreślono z rejestru podmiotów przywożących wskutek naruszenia warunków funkcjonowania podmiotu.

W obecnym stanie prawnym przedsiębiorstwo energetyczne ma obowiązek powiadomić Prezesa URE o:

1) zawarciu umowy przyrzeczonej w wykonaniu umowy przedwstępnej, o której mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy *o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym*, gwarantujące utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, zgodnie z zakresem wykonywanej działalności koncesjonowanej, oraz każdej zmianie tej umowy, oraz
2) zawarciu każdej kolejnej umowy z pkt 1

– w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy lub jej zmiany.

W projektowanym **art. 33a** proponuje się dodać ten obowiązek informacyjny również dla podmiotów przywożących.

W **art. 35 w ust. 1** (w dodawanym **pkt 7**) proponuje się wprowadzić obowiązek dołączenia do wniosku koncesyjnego standardowego biznesplanu przyszłej działalności koncesjonowanej, który ma wskazać Prezesowi URE zestawienie prognozowanych rocznych przychodów oraz kosztów działalności jak i sposób finansowania działalności wraz z analizą opłacalności finansowej przyjętego modelu prowadzenia tej działalności co ma wspomóc regulatora w ocenie wiarygodności oraz rentowności planowanej działalności koncesjonowanej, szczególnie w zestawieniu z badaniem zasobów finansowych jakimi dysponuje podmiot wnioskujący o koncesje.

Projektowane przepisy ujęte w art. 35 **ust. 1c pkt 3** rozszerzają obecnie obowiązujące obowiązki dot. sposobu realizacji przez podmiot ubiegający się o koncesję Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o biokomponentach i biopaliwach ciekłych* na okres co najmniej 3 lat. Zmiana ma na celu wskazanie przedsiębiorcom, już na etapie wchodzenia na rynek paliwowy, że obowiązek realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego ulega z roku na rok zmianom i jest coraz bardziej rozbudowany, tak aby przedsiębiorcy nie byli zaskoczeni obowiązkami, jakie będą na nich ciążyć w przyszłości.

W **art. 35 w ust. 1c** proponuje się także dodanie **pkt 9.** W pkt 9 proponuje się zwiększenie nadzoru nad działalnością paliwową w portach, lotniskach i lądowiskach oraz terenach kolejowych poprzez wprowadzenie obowiązku podawania we wniosku koncesyjnym na wytwarzanie paliw ciekłych oraz koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą informacji o zamiarze sprzedaży i warunkach dostaw paliw ciekłych na lotniskach, do statków żeglugi morskiej lub śródlądowej oraz do pojazdów kolejowych. Deklaracja wskazująca na obrót lub zamiar obrotu paliwami lotniczymi, żeglugowymi czy dla kolei pozwoli na skierowanie wniosku do właściwych organów, np. Prezesa ULC o wydanie opinii.
Analogiczny obowiązek wprowadza się w nowo projektowanym **ust. 1e** w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Zmiany w **art. 37** dotyczą treści samej koncesji. Proponuje się dodać przepis **ust. 1d** obligujący Prezesa URE do zamieszczenia w koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót paliwami ciekłymi z zagranicą warunków sprzedaży oraz dostawy paliw ciekłych na lotniskach i lądowiskach, do statków żeglugi morskiej lub śródlądowej oraz do pojazdów kolejowych.
W aktualnym brzmieniu **ust. 2c** w przypadku zmiany danych przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane złożyć wniosek o zmianę koncesji najpóźniej w terminie 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian. W celu doprecyzowania początku biegu powyższego terminu w ust. 2c proponuje się dodać, że w przypadku podmiotów zarejestrowanych w Krajowym Rejestrze Sądowym za dzień zaistnienia zmian uznaje się dzień wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

W ramach proponowanych zmian **art. 38a ust. 1 pkt 2, 6a** i **7** wprowadza się doprecyzowanie i rozszerzenie katalogu danin publicznych, których prawidłowy pobór ma zabezpieczać złożone zabezpieczenie majątkowe w wysokości 10 mln zł dla każdego rodzaju działalności. Dotyczy to w szczególności zabezpieczenia kar z tytułu naruszenia przepisów Prawa energetycznego, które weszły w życie z 1 stycznia 2019 r. oraz kar pieniężnych z tytułu naruszeń ustawy SENT.

Dodatkowo dla niektórych rodzajów działalności koncesjonowanej, proponuje się w nowo projektowanym **art. 38aa ust. 1** fakultatywne zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Dotyczy to następujących rodzajów działalności wytwarzania paliw ciekłych:

1) rozlewnia gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania;
2) znakowania i barwienia paliw ciekłych do celów akcyzowych;

3) usługowego wytwarzania paliw ciekłych w drodze dodawania dodatków w wielkości nieprzekraczającej 0,2%, tzw. „mikroprodukcja”.

W przypadku gdy Prezes URE po przeprowadzonej analizie ryzyka, której podstawą będzie w szczególności wynik finansowy oraz wielkość planowanego obrotu wnioskodawcy, uzna, że działalność tego podmiotu nie zabezpiecza interesów Państwa, będzie mógł wymagać złożenia przez wnioskodawcę zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł (**ust. 2**).

Powyższe rozwiązanie ma na celu dostosowanie wielkości stosowanych zabezpieczeń majątkowych do faktycznych rozmiarów prowadzonej działalności oraz proporcjonalnie do rzeczywistego ryzyka powstawania w ich przypadku możliwych nieprawidłowości w rozliczaniu obowiązków publicznoprawnych, które w tych przypadkach nie są tak duże, jak w przypadku standardowej działalności polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych, czy też obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą. W przypadku znakowania i barwienia paliw ciekłych do celów akcyzowych oraz rozlewania gazu płynnego do butli wielkokrotnego napełniania będzie to dotyczyło nowych działalności obejmowanych nadzorem koncesyjnym na mocy przedmiotowej nowelizacji, która powinna doprowadzić do dokładnego zinwentaryzowania miejsc oraz skali prowadzonych działalności.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne będzie łączyło działalność koncesyjną wymagającą złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 38a ust. 1, z działalnością wymagającą złożenia zabezpieczenia na podstawie art. 38aa ust. 2, proponowane przepisy zakładają, w takim przypadku obowiązek złożenia jednego zabezpieczenia na podstawie art. 38a ust. 1 (**ust. 3**).

Pozostałe zasady składania tego zabezpieczenia będą wynikały z stosowania przepisów obowiązującego art. 38a ust. 2-6 nowelizowanej ustawy (**ust. 4**).

W **art. 41** proponuje się wprowadzenie rozszerzonego katalogu obligatoryjnego oraz fakultatywnego (z urzędu) cofania koncesji, a w szczególności koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz koncesji na magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych, do których będą zaliczać się przypadki powtarzających się pomimo wezwań Prezesa URE do ich zaprzestania, naruszeń podstawowych wymagań dla tych rodzajów działalności koncesjonowanych określonych w Prawie energetycznym takie jak: brak zapłaty opłaty koncesyjnej, brak realizacji sprawozdawczości, brak zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych, nieprowadzenie wykazu klientów, prowadzenie działalności z naruszeniem wymagań dotyczących należytej weryfikacji klientów pod kątem obowiązku posiadania przez

nich stosowanej koncesji oraz wymagań dotyczących stosowania Nomenklatury Scalonej (kodów CN) dla paliw ciekłych, itp.
Zaproponowano również wprowadzenie nowej instytucji cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w przypadku gdy podmiot, nie dokona obrotu paliwem ciekłym przez kolejne, następujące po sobie 12 miesięcy. Rozwiązanie to ma przeciwdziałać zjawisku uzyskiwania dużej liczby koncesji na obrót paliwami ciekłymi na przyszłość celem ich kolejnego wykorzystywania do prowadzenia działalności gospodarczej często z naruszeniem wymagań prawa. Powyższe rozwiązanie ma doprowadzić do utrzymania na rynku tylko koncesji faktycznie wykorzystywanych do prowadzenia działalności gospodarczej.

W ramach zmian w **art. 43a**, proponuje się wprowadzenie zakazu prowadzenia działalności polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych poza instalacjami wytwarzania paliw ciekłych, instalacjami magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych oraz rurociągami przesyłowymi lub dystrybucyjnymi i powiązanymi z tymi rurociągami urządzeniami technicznymi, co ma dodatkowo uszczelniać te rodzaje działalności (**ust. 2a, 2b** i **5**). Wprowadzenie regulacji ma na celu jednoznaczne wskazanie infrastruktury, w której może być realizowany przesył lub dystrybucja paliw ciekłych. Wykorzystanie nielegalnej infrastruktury będzie stanowiło naruszenie obowiązków związanych z prowadzeniem tej działalności.
Doprecyzowano zasady, określone obecnie w ust. 3, poprzez wprowadzenie obowiązku umieszczania nazw i kodów CN paliw ciekłych na dokumentach potwierdzających: przywóz oraz wywóz paliw ciekłych, zakup oraz sprzedaż paliw ciekłych na podstawie faktury, świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych albo usług magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych lub usług wytwarzania paliw ciekłych przez podmioty prowadzące wszystkie rodzaje działalności koncesjonowanej i przywozu paliw ciekłych jako podmiot przywożący. Ma to w swoim założeniu zwiększyć transparentność rynku paliw ciekłych i eliminować zjawisko manipulowania nazwą lub kodem CN paliwa celem omijania obowiązku koncesyjnego i innych zobowiązań publicznoprawnych (**ust. 3a**).

Zmiana w **art. 43e** w **ust. 1** wyłącza z obowiązku informacyjnego infrastrukturę zakładowych stacji paliw ciekłych, w związku z kompleksowym uregulowaniem tej instytucji prawnej w kolejnych nowo projektowanych przepisach.

Zmiana w **art. 43f** jest wynikiem uruchomianych funkcjonalności systemu teleinformatycznego Platforma Paliwowa prowadzonego przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz koniecznością zapewnienia dostępu Prezesa URE do danych zgromadzonych w systemie oraz samego rejestru w części niezbędnej do realizacji jego zadań ustawowych w zakresie zakładowych stacji paliw ciekłych. Prezes URE odpowiadał będzie za aktualność danych (wpisów) w rejestrze, dokonywanie zmian w rejestrze oraz wykreślanie spraw z rejestru.

W dodawanych **art. 43h-art. 43j** proponuje się wprowadzić obowiązek rejestracji przez Prezesa URE zakładowych stacji paliw ciekłych przez podmioty prowadzące takie stacje. Zgodnie z proponowaną definicją zakładowej stacji paliw ciekłych, będzie dotyczyć to stacji, której łączna pojemność zbiorników będzie wynosić, co najmniej 2,5 m^3, a w przypadku gazu płynnego LPG, co najmniej 4,5 m^3. Zgłoszenie będzie realizowane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Platforma Paliwowa prowadzonego przez Prezesa RARS.
Zgłoszenie rejestracyjne zakładowej stacji paliw ciekłych (**art. 43h ust. 2**) ma obejmować oznaczenie podmiotu eksploatującego ten obiekt, jego dane rejestrowe na potrzeby działalności gospodarczej i podatkowej, wskazanie lokalizacji stacji, jej wielkość poprzez podanie liczby oraz wielkości zbiorników, rodzaj paliw ciekłych gromadzonych na potrzeby własne z wykorzystaniem tego obiektu.
W przypadku gdy zgłoszenie nie będzie spełniało wymagań Prezes URE będzie wzywał podmiot do usunięcia braków zgłoszenia w terminie do 30 dni od dnia doręczenia wezwania. Zgłoszenie, którego braki nie zostały usunięte w wyznaczonym terminie pozostawiane będą bez rozpoznania (**art. 43i ust. 6**).

Na mocy projektowanego **art. 43i** na podstawie przedłożonego kompletnego zgłoszenia Prezes URE dokona, w drodze decyzji, wpisu zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru tych stacji. Rejestr ten będzie zawierał informacje podane w zgłoszeniu.
Rejestr zakładowych stacji paliw ciekłych będzie dostępny publicznie (z wyłączeniem danych dotyczących miejsca zamieszkania oraz serii i numeru dokumentu tożsamości podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych) i prowadzony w formie elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, co pozwoli sprawdzić odbiorców paliw silnikowych i dochować należytej staranności po stronie sprzedawcy.

Na podstawie zgłoszenia składanego przez prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych, Prezes URE będzie dokonywał również zmiany wpisu w rejestrze zakładowych stacji paliw ciekłych**.**

Wpis, zmiana wpisu do rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych, a także wykreślenie z tego rejestru będzie zwolnione z opłaty skarbowej. Wynika to z faktu, że będzie to postępowanie bardzo uproszczone nie wymagające prowadzenia postępowania dowodowego.

Na mocy projektowanego **art. 43j** Prezes URE będzie wykreślał, w drodze decyzji, zakładową stację paliw ciekłych z rejestru w przypadku:

1) zakończenia eksploatacji zakładowej stacji paliw ciekłych;
2) zmiany przeznaczenia zakładowej stacji paliw ciekłych na stację paliw ciekłych wykorzystywaną wyłącznie do prowadzenia działalności na podstawie koncesji.

W przypadku sprzedaży lub innej formy rozporządzenia zakładową stacją paliw ciekłych, w wyniku którego prawo do jej eksploatacji nabędzie inny podmiot, podmiot ten winien złożyć wniosek o zmianę wpisu w rejestrze, zgodnie z art. 43i ust. 7.

W projektowanych zmianach **art. 56** uzupełnia się katalog sankcji za naruszenie nowych wymagań dla prowadzenia działalności dotyczącej paliw ciekłych wprowadzanych przedmiotową nowelizacją. W szczególności dotyczy to sankcji za niedopełnienie obowiązków zgłoszeniowych dla zakładowych stacji paliw ciekłych, gdzie proponuje się karę w wysokości 10 000 zł za każdą niezgłoszoną do Prezesa URE zakładową stację. Nowelizacja zakłada wprowadzenie kary administracyjnej w wysokości od 50 000 zł do 250 000 zł, m.in. w przypadkach naruszenia zakazu prowadzenia działalności koncesjonowanej polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych, magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych oraz przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych poza instalacjami dedykowanymi przepisami Prawa energetycznego do tego rodzaju działalności.

Art. 4. Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacji podatkowej

Zgodnie **z art. 4** projektu ustawy dokonano zmiany w **art. 299 § 3 pkt 18** – proponowana zmiana rozszerza katalog podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji zawartych w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182 tej ustawy o Prezesa RARS. Na podstawie art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym* (Dz. U.

z 2022 r. poz. 1537, z późn. zm.) Prezes RARS przeprowadzania kontrole u podmiotów objętych obowiązkiem tworzenia i utrzymywania zapasów, o których mowa w tej ustawie, a także u przedsiębiorców świadczących usługi magazynowania oraz którym zlecono tworzenie i utrzymywanie tych zapasów, stąd potrzeba udostępnienia danych akcyzowych, które uproszczą i usprawnią wykonywanie kontroli przez pracowników agencji.

Art. 5-7. Zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. *o żegludze śródlądowej, ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze oraz ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym*

W **art. 5** do **art. 7** projektu podobnie jak w **art. 1** wprowadza się zamiany w ustawie o żegludze śródlądowej, ustawie – Prawo lotnicze, ustawie o transporcie kolejowym, które wynikają z włączenia dyrektorów urzędów żeglugi śródlądowej, Prezesa ULC oraz Prezesa UTK, w system nadzoru nad działalnością na rynku paliw ciekłych w obszarze ich jurysdykcji, i wymagają zmian w ustawach, które regulują szczegółowe kompetencje wskazanych wyżej organów.

Art. 8. Zmiany w ustawie z dnia 8 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym*

Zgodnie **z art. 9** projektu ustawy dokonano zmiany w poniższych przepisach ustawy o podatku akcyzowym:

Art. 47a ust. 3 – projektowana zmiana ma charakter doprecyzowujący. Wyroby akcyzowe objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie są magazynowane w składzie podatkowym w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą. Zmiana ta koreluje ze zmianą zaproponowaną w art. 138a ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym.

Art. 48 ust. 10-12 – zmiana polegająca na uchyleniu ust. 10-12 w art. 48 jest konsekwencją wprowadzenia nowej regulacji w art. 35f ustawy o KAS, umożliwiającej udostępnianie Prezesowi RARS danych z CEWA w zakresie informacji przekazywanych dotychczas przez zobowiązane podmioty. Prezes RARS uzyska informacje z systemu CEWA w związku z jego udostępnieniem temu organowi, co zmniejszy obciążenia administracyjne po stronie podmiotów obowiązanych dotychczas do przesyłania sprawozdań.

Art. 54 ust. 15 – zmiana polegająca na uchyleniu ust. 15 w art. 54 jest konsekwencją wprowadzenia CEWA, która to ewidencja będzie zawierała informacje przekazywane dotychczas przez zobowiązane podmioty naczelnikowi urzędu skarbowego. Organ ten uzyska

informacje z systemu CEWA, co zmniejszy obciążenia administracyjne po stronie podmiotów obowiązanych dotychczas do przesyłania sprawozdania.

Art. 59 ust. 9-11 – zmiana uchylająca ust. 9-11 w art. 59 jest konsekwencją wprowadzenia regulacji w art. 35f ustawy o KAS umożliwiającej udostępnianie Prezesowi RARS danych z CEWA w zakresie informacji przekazywanych dotychczas przez zobowiązane podmioty. Prezes RARS uzyska informacje z systemu CEWA w związku z jego udostępnieniem temu organowi, co zmniejszy obciążenia administracyjne po stronie podmiotów obowiązanych dotychczas do przesyłania sprawozdań.

Art. 96 – zmiana zakłada wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego poprawę sytuacji finansowej producentów rolnych i zakładów przetwarzających płody rolne. Jej wprowadzenie jest uzasadnione potrzebą zwiększenia konkurencyjności polskich gospodarstw sadowniczych oraz zakładów przetwarzających jabłka i gruszki na cydry i perry, generując tym samym wartość dodaną dla producentów takich napojów.
Projektowana zmiana polega na obniżeniu stawki podatku akcyzowego na cydr i perry o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 5% objętości do wysokości 0 zł. Obecnie, zgodnie z art. 96 ust. 4 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym, ta grupa wyrobów objęta jest stawką 97 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu. Celem zmiany jest stworzenie dogodnych warunków dla producentów tych wyrobów. Jednocześnie wzmocni to konkurencyjność na rynku alkoholi o niskiej zawartości alkoholu oraz stworzy ofertę do spożywania fermentowanych napojów winiarskich o niższej zawartości alkoholu, które zostały wytworzone na bazie jabłek i gruszek. Proponowana zmiana zwiększy również konkurencyjność cydru i perry o zawartości alkoholu do 5% objętości alkoholu w stosunku do piwa oraz mieszanek piwa z napojami bezalkoholowymi. Zmiana pozytywnie wpłynie również na rozwój rynku cydru i perry, które są wytwarzane z owoców krajowych, głównie jabłek. Szacuje się, że powyższa regulacja spowoduje obniżenie cen detalicznych cydru i perry o około 10%.
Zgodnie z informacjami Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zbiory jabłek w 2022 r. w Unii Europejskiej wyniosły 11,9 mln ton, z czego 4,2 mln ton wyprodukowano w Polsce, plasując nasz kraj na pierwszym miejscu w Unii Europejskiej. Powierzchnia uprawy jabłek w 2022 r. wynosiła 151,9 tys. ha. Wysoka produkcja jabłek nie przekłada się jednak na skalę produkcji cydru. Wielkość produkcji i konsumpcji cydru w Polsce jest znacznie mniejsza niż w wielu krajach Europy Zachodniej czy w państwach bałtyckich – zwłaszcza w porównaniu do liczby ludności i

zbiorów jabłek. Wg danych Głównego Urzędu Statystycznego, w 2021 r. produkcja cydru wynosiła 50,7 tys. hl (5 mln litrów). Oznacza to, że przeciętny Polak wypija szklankę cydru rocznie, podczas gdy przeciętny Anglik ok. 16 litrów.

Wprowadzenie zerowej stawki podatku akcyzowego na cydr i perry jest kolejnym krokiem mającym na celu zwiększenie konkurencyjności produkcji takich wyrobów, co pozwoli na zagospodarowanie m.in. nadwyżek jabłek w Polsce. Według szacunków produkcja cydru i perry mogłaby wzrosnąć do poziomu 50–70 mln litrów w skali roku, co pozwoliłoby na zagospodarowanie 70–90 tys. ton jabłek.

Wprowadzenie kolejnych uproszczeń dla producentów cydru będzie zbieżne z dotychczasowymi działaniami podejmowanymi przez rząd. W 2022 r. wprowadziły ułatwienia m.in. dla działalności w zakresie wyrobu i rozlewu cydru i perry przez drobnych producentów. Zgodnie z ustawą z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550), wprowadzono uproszczone wymagania dotyczące uzyskiwania wpisu do rejestru przez producentów fermentowanych napojów winiarskich wyrabianych z surowców uzyskanych głównie we własnym gospodarstwie w ilości nie większej niż 100 000 l/rok. Taki producent, wytwarzający wysokojakościowe cydry, jest zwolniony z obowiązku posiadania składu podatkowego. Dzięki ustawie ułatwiono sprzedaż takich wyrobów przez producentów wyrabiających mniej niż 1000 hl takich wyrobów, ponieważ zniesiono obowiązek posiadania zezwoleń na sprzedaż hurtową. Ustawa wprowadziła nowe definicje fermentowanych napojów winiarskich, np. cydr jakościowy, cydr lodowy, cydr aromatyzowany, aby wpłynąć na rozwój możliwości produkcyjnych polskich producentów i lepsze dostosowanie do wymagań rynku. Mimo tych działań potencjał polskich sadów nadal pozostaje niewykorzystany.

Według danych pochodzących z rynku, cydr produkuje tylko kilkunastu z około 50 tys. sadowników. Sadownicy wskazują jako główne przyczyny takiego stanu rzeczy regulacje prawne, które ograniczają opłacalność produkcji cydru w Polsce, m.in. zbyt wysokie stawki akcyzy i obowiązek banderolowania wyrobów, oraz bariery administracyjne związane z uzyskiwaniem i przechowywaniem banderol.

Państwa członkowskie, w związku z postanowieniami art. 13 ust. 3 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych, mają prawo określać stawkę podatku akcyzowego od napojów przefermentowanych, niemusujących i musujących, o rzeczywistej zawartości alkoholu nieprzekraczającej 8,5% obj.

Definicja cydru nie została określona na poziomie unijnym. Poszczególne państwa członkowskie, w tym Polska, posiadają regulacje krajowe w tym zakresie. Potocznie cydr jest

fermentowanym napojem niskoalkoholowym na bazie jabłek (perry produkowane jest z gruszek), popularnym szczególnie we Francji i Hiszpanii, a także w Wielkiej Brytanii. Sporą popularność zdobywa także w Europie Środkowej, np. w Austrii, Niemczech oraz krajach bałtyckich. Produkcja lekkiego napoju alkoholowego mogłaby w warunkach krajowych stanowić szansę na zagospodarowanie nadwyżek jabłek przez sadowników, a w tych częściach Polski, gdzie na większą skalę uprawia się jabłka, np. w rejonie Grójca, w Łódzkiem, w dolinie dolnej Wisły czy na Dolnym Śląsku także promocję lokalnych produktów regionalnych. Cydr, z uwagi na zbliżoną zawartość alkoholu oraz zbliżone sposoby konsumpcji, ma szansę konkurować z piwami, mieszaninami piwa z napojami bezalkoholowymi oraz winami musującymi.

Proponuje się, aby przedmiotowa stawka została określona w wysokości 0 zł. Konsekwencją wprowadzenia zerowej stawki będzie również zwolnienie cydru i perry z obowiązku banderolowania (wynika to z art. 118 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym), co doprowadzi do obniżenia kosztów kontroli i dystrybucji banderol. Zwolnienie z obowiązku banderolowania przyczyni się również do zniesienia barier technicznych związanych z uzyskiwaniem, przechowywaniem banderol oraz umieszczaniem banderol na butelkach takich napojów. Zmiana ta jest istotna szczególnie dla najmniejszych producentów tych wyrobów. Zniesienie banderol dla takich wyrobów przyczyni się również do zbliżenia rozwiązań prawnych w stosunku do produktów substytucyjnych – tj. piw oraz mieszanin piwa z napojami bezalkoholowymi.

Zmiana polegająca na dodaniu w art. 96 w ust. 5 i 8a ustawy o podatku akcyzowym określenia „pkt 2” ma na celu doprecyzowanie odniesienia do stawki podatku akcyzowego dla pozostałych napojów fermentowanych, o której mowa w art. 96 ust. 4 pkt 1 ww. ustawy.

Art. 138a:

– **ust. 2** – zmiana polega na zniesieniu obowiązku prowadzenia ewidencji w składzie podatkowym wyrobów nieakcyzowych przez operatora logistycznego. Obecnie operator logistyczny prowadzący skład podatkowy oprócz ewidencji składu podatkowego jest obowiązany prowadzić ewidencję wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego. Podmiot prowadzący skład podatkowy jako operator logistyczny będzie nadal prowadził ewidencję wyrobów akcyzowych zgodnie z ust. 1 tego przepisu. Mając powyższe na uwadze zakres informacyjny wynikający z ww. regulacji będzie wystarczający dla określenia miejsca magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym, w tym dla wykonywania kontroli celno-skarbowej. Projektowana zmiana

przyczyni się do zmniejszenia obciążeń administracyjnych nałożonych na tego rodzaju podmioty.

– **ust. 3** – zmiana ma charakter porządkowy. Ma na celu dostosowanie przepisów dotyczących ewidencji i innych dokumentacji składu podatkowego do zmienionego art. 47a ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym. Procedura zawieszenia poboru akcyzy dla wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ma zastosowanie, jeżeli wyroby te są w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu lub dostarczenia przez zużywający podmiot gospodarczy, który posiadał te wyroby i nie zużył ich do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy. W stosunku do wyrobów objętych zerową stawką akcyzy procedura zawieszenia poboru akcyzy kończy się w chwili wyprowadzenia tych wyrobów ze składu podatkowego do zużywającego podmiotu gospodarczego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD. Ponieważ zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie mogą być objęte wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy o podatku akcyzowym, stąd w ewidencji składu podatkowego powinny być ujmowane dane dotyczące wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy, które są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i po zmianie, wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie nieobjęte ta procedurą.

– **w ust. 4** – propozycja uchylenia tego przepisu jest konsekwencją rezygnacji z prowadzenia ewidencji w składzie podatkowym wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego przez operatora logistycznego.

Art. 138d:

– **w ust. 1** – w projektowanym przepisie zrezygnowano z prowadzenia dokumentacji kontroli przez podmiot, który zużywa alkohol etylowy. Podmiot ten powinien prowadzić ewidencję, o której mowa w art. 138f ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym. Zakres informacyjny wynikający z ww. ewidencji jest wystarczający dla celów kontroli celno-skarbowej. Wprowadzana nowelizacja przepisu ma również na celu ograniczenie obciążeń nałożonych na podmioty poprzez rezygnację z informacji podawanych w dokumentacji kontroli.

– **w ust. 2** – proponowana zmiana ogranicza dotychczasowe obowiązki podmiotów zobowiązanych do prowadzenia dokumentacji kontroli. W stosunku do obowiązujących przepisów zrezygnowano z obowiązku ewidencjonowania w tej dokumentacji alkoholu etylowego przerobionego na ocet. Podmiot, który zużywa alkohol etylowy do produkcji octu,

powinien prowadzić ewidencję wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie zgodnie z art. 138f ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku akcyzowym. Zrezygnowano również z obowiązku rejestrowania ilości alkoholu etylowego skażonego. Skażanie jest produkcją w rozumieniu art. 93 ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, stąd zostaje odnotowane w ewidencji składu podatkowego. Dodatkowo z brzmienia art. 138m ust. 1 pkt 4 ustawy wynika obowiązek sporządzenia protokołu skażenia, w którym są odnotowane wszystkie informacje z tym związane. W projektowanym przepisie odstąpiono także od obowiązku prowadzenia ewidencji alkoholu etylowego zniszczonego. Dane dotyczące zniszczonych wyrobów akcyzowych znajdują się w ewidencji składu podatkowego oraz są zawarte w protokołach sporządzanych na podstawie art. 138m i art. 83a ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym. W dokumentacji kontroli zrezygnowano także z obowiązku ewidencjonowania kwot akcyzy. Kwoty akcyzy od wyrobów pozostających w procedurze zawieszenia poboru akcyzy i niezbędne dla określenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego są rejestrowane w ewidencji składu podatkowego, natomiast w pozostałym zakresie, niezbędnym dla potrzeb kontroli, w tym dla wykonywania kontroli obrachunkowych i obrotu alkoholem etylowym, kwota akcyzy może zostać określona na podstawie informacji dotyczącej ilości wyrobów akcyzowych. Wprowadzana nowelizacja ww. przepisu oznacza też zmniejszenie obciążeń nałożonych na podmioty poprzez ograniczenie liczby informacji podawanych w dokumentacji kontroli.

Art. 138i ust. 2 pkt 1 i **2** – w dotychczasowym stanie prawnym w ewidencji wyrobów węglowych prowadzonej przez pośredniczący podmiot węglowy dokonujący sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu należało rejestrować zarówno ilość jak i datę sprzedaży wyrobów węglowych oraz datę ich wydania. Propozycja zmiany tego przepisu sprowadza się do tego, aby rejestrować jedynie ilość i datę wydania wyrobów węglowych. Specyfika i różnorodność zawieranych umów „węglowych" może powodować, że zawierane umowy sprzedaży mogą nie zawierać konkretnych ilości tego wyrobu. Mając na uwadze kontrolę podatku akcyzowego, informacja o ilości i dacie wydania wyrobów węglowych jest niezbędna dla określenia terminu powstania obowiązku podatkowego. Dodatkowo rezygnacja z rejestrowania daty sprzedaży tych wyrobów jest uzasadniona faktem, że nie ma ona znaczenia dla podatku akcyzowego.

Art. 138j ust. 4 pkt 3 – zmiana ma na celu doprecyzowanie przepisu, w którym dotychczas używano wyrażenia „dane kontrahentów", które było niejasne i zbyt szerokie. Proponuje się

niezbędny, zamknięty i konkretny katalog danych, który będzie się składał z następujących informacji:

1) imienia i nazwiska albo nazwy kontrahenta;
2) miejsca zamieszkania albo siedziby kontrahenta;
3) numeru identyfikacji podatkowej (NIP) albo innego numeru identyfikacyjnego, używany w państwie zamieszkania albo siedziby kontrahenta.

Art. 138o – w obowiązującym stanie prawnym podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji piwa, wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich są obowiązane do prowadzenia dokumentacji zawierającej informacje o czynnościach produkcyjnych dotyczących tych wyrobów. Rodzaje tej dokumentacji dotychczas wyznaczane były w drodze rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym. W projekcie, mając na celu ograniczenie obowiązków ustawowych poprzez przypisanie ich jedynie określonym podmiotom, wprowadzono zmianę polegającą na określeniu rodzajów tych dokumentacji w ustawie o podatku akcyzowym, z jednoczesnym zwolnieniem przedsiębiorców prowadzących składy podatkowe od prowadzenia niektórych z tych rodzajów dokumentacji. W efekcie tej zmiany podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich w składzie podatkowym nie będą prowadziły dokumentacji kupażu lub wytwarzania oraz kontroli produkcji (dotychczas kontroli rozlewu), natomiast w zakresie produkcji piwa nie będą prowadziły dokumentacji kontroli produkcji piwa.

Art. 138p – proponowana zmiana wprowadza obowiązek dla podmiotów prowadzenia i przechowywania ewidencji i dokumentacji przy użyciu CEWA. W konsekwencji powyższego zostanie również uchylona regulacja zawarta w art. 138p w ust. 2, co oznacza, że podmioty stosujące na podstawie zmienianych przepisów różne elektroniczne systemy finansowo-księgowe obowiązane będą do prowadzenia ewidencji akcyzowych przy użyciu tego nowego centralnego systemu.

Podmiot obowiązany do prowadzenia ewidencji i innej wymaganej dokumentacji lub rejestrów będzie je prowadził poprzez wpisywanie wymaganych danych w odpowiednie formularze lub poprzez przesyłanie tych danych plikami .xml do udostępnionego systemu teleinformatycznego. Rozwiązanie to sprawi, że mikro, mali i średni przedsiębiorcy, szpitale i inne podmioty nie będą ponosić kosztów zakupu elektronicznych narzędzi do prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów. KAS będzie udostępniała serwery i niezbędne

oprogramowanie w celu przechowywania danych wprowadzonych przez podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów. W celu zabezpieczenia wprowadzanych danych system teleinformatyczny będzie posiadał stosowne procedury dostępowe przewidziane dla PUESC oraz umożliwiał podmiotom obowiązanym zarządzanie użytkownikami poprzez nadanie wskazanym osobom roli administratora i następnie nadawanie przez tegoż uprawnień dla poszczególnych użytkowników.

Art. 138pa – w projektowanej regulacji określono miejsce zamieszczania informacji o niedostępności CEWA, bowiem jak każdy system teleinformatyczny może nastąpić jego zaplanowana przerwa techniczna albo awaria.
Komunikat o niedostępności CEWA będzie ogłaszany przez Szefa KAS w Biuletynie Informacji Publicznej. Zwyczajowo taki komunikat pojawi się również na stronie Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.
Szczegółowy tryb postępowania w przypadku zaistnienia przerwy w dostępie do CEWA wynikał będzie z rozporządzenia Ministra Finansów wydanego na podstawie nowego przepisu art. 138tc ustawy o podatku akcyzowym.

Art. 138pb – w projektowanej regulacji określony został okres przechowywania wprowadzonych do CEWA danych oraz ich usuwania, czyli ich retencja. Dane te będą przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wprowadzone. Okres ten jest analogiczny jak regulacje podatkowe dotyczące przedawnienia zobowiązań podatkowych zawarte w Ordynacji podatkowej. Po tym okresie podmiot obowiązany nie będzie mógł skorzystać z tych danych, bowiem zostaną bezpowrotnie usunięte. Zasada ta będzie obowiązywała także w przypadku rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta ustawy o podatku akcyzowym (projektowany art. 138tb ust. 2).

Art. 138q ust. 1 – proponowana zmiana ma charakter dostosowawczy. Zasady związane z przechowywaniem do celów kontroli ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o ustawy o podatku akcyzowym, zostały uregulowane w projektowanym art. 138pa i w art. 138pb tej ustawy. W zmienianej regulacji art. 138q ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym pozostawiono obowiązek przechowywania przez podmioty protokołów, o których mowa w art. 138m tej ustawy, bowiem z racji swego charakteru nie mają one i nie mogą mieć, na tym etapie postaci elektronicznej.

Art. 138s – w związku z projektowanym nowym brzmieniem art. 138p ustawy o podatku akcyzowym i wprowadzeniem systemu teleinformatycznego CEWA oraz zasadniczą zmianą w zakresie sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji konieczna jest zmiana upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia przez Ministra Finansów. Mając na względzie ww. zmianę proponuje się rozdzielenie materii, która będzie regulowana aktami wykonawczymi. Kryterium podziału są kwestie związane z zakresem gromadzonych danych w ewidencjach, innych dokumentacjach i protokołach (zmieniony art. 138s ustawy o podatku akcyzowym) oraz kwestie techniczne związane z funkcjonowaniem CEWA oraz sposobem prowadzenia ewidencji w tym systemie (art. 138tc tej ustawy).
W rozporządzeniu wydanym na podstawie zmienionego art. 138s ustawy o podatku akcyzowym zostanie określony szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a-138g, art. 138l i art. 138o, rodzaje dokumentacji kontroli, o której mowa w art. 138d tej ustawy, oraz szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym, a także wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2-4 tej ustawy. Nadal nie przewidziano wzoru protokołów dla przypadków czynności innych niż wskazane w pkt 2-4. Taki zakres rozporządzenia wynika również z projektowanej zmiany art. 138o ustawy o podatku akcyzowym.

Art. 138t:

– **ust. 2 pkt 5** – zmiana jest związana z wdrożeniem CEWA i polega na uchyleniu obowiązku potwierdzenia czytelnym podpisem podmiotu odbierającego lub osoby reprezentującej ten podmiot faktu zakupu wyrobów akcyzowych.

– **ust. 4** – zmiana jest związana z wprowadzanym obowiązkiem prowadzenia rejestru przy użyciu CEWA, do którego organy KAS będą miały zapewniony dostęp online, dzięki czemu obecny obowiązek sprzedawcy wyrobów akcyzowych nakazujący przekazanie kopii rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego on dotyczy stanie się bezprzedmiotowy.

– **ust. 7** – uchylenie tego przepisu jest konsekwencją uregulowania w projektowanym art. 138tb ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym kwestii związanych z przechowywaniem do celów kontroli danych zawartych w rejestrze.

Art. 138ta:

– **ust. 6** – uchylenie tego przepisu jest związane z wprowadzanym obowiązkiem prowadzenia rejestru przy użyciu CEWA, do którego organy KAS będą miały zapewniony dostęp online, dzięki czemu obecny obowiązek sprzedawcy paliw opałowych nakazujący przekazanie kopii rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego on dotyczy stanie się bezprzedmiotowy.

– **ust. 7** – uchylenie tego przepisu jest konsekwencją proponowania wprowadzenia zasad związanych z przechowywaniem do celów kontroli danych zawartych w rejestrze, które zostały uregulowane w art. 138tb ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym.

Art. 138tb – projektowany przepis wprowadza obowiązek dla podmiotów prowadzenia rejestrów przy użyciu CEWA, nie zaś jak dotychczas w wersji papierowej.

Art. 138tc – rozporządzenie wydawane na podstawie projektowanego art. 138tc będzie określało m.in. sposób prowadzenia ewidencji i dokumentacji w CEWA (regulowany w dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy). Sposób prowadzenia ewidencji i rejestrów po wdrożeniu CEWA będzie nierozerwalnie związany z wprowadzaniem danych do tego systemu, ponieważ wynika z jego konstrukcji i funkcjonalności.
Wprowadzenie delegacji ma na celu przyjęcie przepisów przekazujących do uregulowania na gruncie aktu wykonawczego sposobu prowadzenia w CEWA ewidencji, dokumentacji i rejestrów akcyzowych oraz sposobu uwierzytelniania przyszłych użytkowników tego systemu, którzy będą musieli być zarejestrowani jako użytkownicy Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych.
Projektowana wytyczna dla organu wydającego akt wykonawczy jest analogiczna do obowiązującej w części dotyczącej uwzględnienia konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy. Natomiast należy wskazać nowy zakres wytycznej wskazujący na konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji i weryfikacji podmiotów obowiązanych do prowadzenia ewidencji lub rejestrów by z niej korzystać. Jest to szczególne istotne z punktu widzenia prowadzenia dokumentacji i dostępu do niej. Właściwe mechanizmy identyfikacji i weryfikacji użytkowników z danymi zawartymi w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych pozwolą na ograniczenie typowych dla wszystkich systemów teleinformatycznych zagrożeń.

Art. 9. Zmiany w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej*

Art. 33 ust. 1 pkt 11 – w ustawie o KAS wśród zadań naczelnika urzędu celno-skarbowego brak jest zadań związanych z monitorowaniem przewozu towarów. Zadania KAS jako wyspecjalizowanej administracji rządowej zostały określone w art. 2 ustawy o KAS. Wśród tych zadań określono, w art. 2 ust. 1 pkt 16b, wykonywanie zadań wynikających z ustawy SENT. Zadania naczelnika urzędu celno-skarbowego enumeratywnie określono w art. 33 ustawy o KAS. Wśród zadań tych nie ma zadań wynikających z ustawy SENT. We wnioskach *de lege ferenda* kontroli NIK „*System monitorowania przewozu towarów akcyzowych*" (KBF.430.014.2020) wskazane zostało, że jest zasadne podjęcie przez Ministra Finansów działań zmierzających do uwzględnienia tych zadań jako zadań naczelnika urzędu celno-skarbowego. Zmiana przepisu stanowi wykonanie wniosku po kontroli NIK.

Art. 35 ust. 1 pkt 4 – system teleinformatyczny CEWA zostanie dodany w tym przepisie do systemów, przy użyciu których organy KAS wykonują swoje zadania.

Art. 35f – w projektowanej regulacji nadaje się uprawnienie dla Prezesa RARS do nieodpłatnego dostępu do danych z CEWA w zakresie niezbędnym do realizacji jego ustawowych zadań, np. kontroli podmiotów przechowujących rezerwy strategiczne. Zob. uzasadnienie do zmiany art. 299 § 3 Ordynacji podatkowej.

Art. 54 ust. 1 pkt 10 – dodanie tego przepisu ma na celu wyeliminowanie wątpliwości, że kontrola przestrzegania przepisów ustawy SENT wykonywana przez funkcjonariuszy, w tym kontrola obrotu paliwami opałowymi oraz przewozu towarów jest kontrolą celno-skarbową. Orzecznictwo sądów administracyjnych w tym zakresie nie jest jednolite dlatego zaproponowano doprecyzowanie przepisów ustawy o KAS, aby wyeliminować wszelkie wątpliwości w tym zakresie.

Art. 62 ust. 5 pkt 1a – zgodnie z art. 62 ust. 5 pkt la ustawy o KAS, kontrole przewozu towarów, o których mowa w art. 13 ust. 2 ustawy SENT, są wykonywane na podstawie okazywanej legitymacji służbowej oraz stałego upoważnienia do wykonywania kontroli. Odesłanie, o którym mowa w art. 62 ust. 5 pkt la ustawy o KAS, powinno odnosić się do przepisów ustawy SENT określających przedmiotowy zakres kontroli przewozu towarów przeprowadzanych na podstawie ustawy, a nie tylko do art. 13 ust. 2 ustawy, który określa wyłącznie rodzaje przeprowadzanych czynności kontrolnych. Należy zauważyć, że kontrola przewozu towarów polega m.in na sprawdzeniu przestrzegania obowiązków w zakresie

dokonywania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia oraz zgodności danych zawartych w zgłoszeniu ze stanem faktycznym. Uzupełnianie zgłoszenia jest dokonywane zarówno przez przewoźnika jak i przez podmiot odbierający (uzupełniający zgłoszenie o informacje o odbiorze towaru). Ponadto zgodnie z art. 6a-6c *ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*, zgłoszeniu do rejestru SENT podlega również obrót paliwem opałowym. Prawidłowość wykonywania obowiązków nałożonych ustawą SENT na podmioty wysyłające, podmioty sprzedające i podmioty nabywające w zakresie dokonywania zgłoszeń obrotu oraz uzupełniania tych zgłoszeń również podlega kontroli celno-skarbowej na podstawie okazywanej legitymacji służbowej oraz stałego upoważnienia do wykonywania kontroli. Stąd jednoznaczne wskazanie, że kontrola obrotu paliwami opałowymi, tak jak kontrola przewozu towarów, odbywa się na podstawie okazywanej legitymacji służbowej oraz stałego upoważnienia do wykonywania kontroli.

Art. 90 ust. 1 pkt 2 i **ust. 2 pkt 2a** – w proponowanej zmianie dookreślono zakres delegacji dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych poprzez wskazanie oprócz trybu również sposobu przekazywania informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej. Rozszerzono też wytyczne dla potrzeb wydania tego aktu wykonawczego, bowiem CEWA będzie przetwarzała informacje o czynnościach podlegających kontroli celno-skarbowej przesyłane dzisiaj na adres poczty elektronicznej.

Art. 10. Zmiany w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*

Zmiany w **art. 2:**

– **w pkt 4a** na potrzeby przekazywania danych geolokalizacyjnych środka transportu do rejestru z zewnętrznego systemu lokalizacji nadawany jest przez system monitorowania przewozu i obrotu indywidualny numer urządzenia. Niniejsza zmiana nie wpływa na sposób postępowania podmiotów gospodarczych (przewoźników), a jest jedynie zmianą doprecyzowującą – indywidualny numer urządzenia, którym posługiwać ma się przewoźnik na potrzeby ustawy SENT to tzw. numer biznesowy, a nie identyfikator techniczny urządzenia. Należy przy tym zaznaczyć, że dotychczas zarejestrowane urządzenia nie wymagają ponownej rejestracji.

– **w pkt 6** rozszerzono definicję podmiotu odbierającego. W trakcie dotychczasowych doświadczeń stosowania przepisów ustawy SENT zarówno po stronie administracji, jak i branż zrzeszających podmioty dokonujące obrotu towarami objętymi systemem monitorowania

przewozu i obrotu, zwanego dalej „system SENT”, zidentyfikowane zostały ryzyka potencjalnych nadużyć, które uzasadniają wprowadzenie dalszych rozwiązań uszczelniających. Podstawowym założeniem projektu, co do zasady, jest objęcie systemem SENT przewozu towarów wrażliwych, bez względu na cel takiego przewozu – dotychczas monitorowaniem objęty był przewóz towarów przez terytorium RP w tzw. tranzycie (rozpoczęcie i zakończenie przewozu poza krajem), a w przypadku przewozu towaru kończącego się lub rozpoczynającego się na terytorium kraju, gdy towar jest przedmiotem dostawy, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, nabycia, czy wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług. Projektowana zmiana polega na objęciu systemem SENT również przewozów towaru w celu wykonania na nim usług lub czasowego używania (np. w celu zabarwienia paliwa, przepakowania suszu tytoniowego – zob. art. 12 ust.1 pkt 6 ustawy o podatku od towarów i usług) oraz gdy towar jest przemieszczany pomiędzy magazynami jednego podmiotu (w ramach tzw. przesunięcia międzymagazynowego) albo towary są zwracane (nie zostały przyjęte, są reklamowane). Nieuregulowanie w obowiązującej ustawie tych przypadków było wykorzystywane do omijania obowiązków zgłoszenia, co wiązało się z brakiem możliwości monitorowania przewozu wyrobów wrażliwych.

Dlatego też w projekcie podmiot odbierający został zdefiniowany jako:

każda osoba prowadzącą działalność gospodarczą dokonująca:

– wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu towarów w rozumieniu przepisów ustawy o podatku od towarów i usług lub
– przemieszczania towarów, które nie jest uznawane za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, gdy towary te:
    - nie zostały zużyte albo nie były używane i są zwracane (np. towar nie został odebrany lub jest reklamowany, ale nie był używany),
    - były przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane poza terytorium kraju, a po wykonaniu usług lub czasowego używania są przemieszczane na terytorium kraju (wracają do kraju po ich czasowym używaniu, przechowywaniu, wystawianiu, naprawie, uszlachetnianiu, konfekcjonowaniu lub wykonaniu na nich innych prac),
    - mają być przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane na terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub czasowego używania mają być przemieszczone poza terytorium kraju (są przywożone do kraju w celu ich czasowego używania, przechowywania, wystawiania, naprawy, uszlachetniania, konfekcjonowania lub wykonania na nich innych prac),

– w **pkt 7:**

– zmiana w **lit. a** – skreślenie wyrazów „z dnia 11 marca 2004 r.” – ma charakter redakcyjny, natomiast dodanie tiret trzecie doprecyzowuje, który podmiot jest podmiotem wysyłającym w przypadku gdy ten sam towar przewożony w przesyłce jest przedmiotem kilku dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami i towar ten jest przewożony bezpośrednio od pierwszego dostawcy do ostatniego w kolejności nabywcy, a rozpoczęcie i zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju. Takie rozwiązanie odzwierciedla scenariusze biznesowe funkcjonujące w obszarze obrotu towarami na terenie kraju, gdzie kolejne podmioty (podmiot drugi, podmiot trzeci, itd.) pełnią rolę tylko pośredników handlowych, a faktyczny przewóz towaru, który winien być monitorowany, odbywa się od pierwszego podmiotu dokonującego dostawy do ostatniego podmiotu dokonującego nabycia. Doprecyzowane zostało, że podmiotem wysyłającym w takim przypadku jest podmiot dokonujący ostatniej dostawy przed rozpoczęciem przewozu. Jednocześnie mając na względzie obowiązek składania oświadczeń z przepisów ustawy o podatku akcyzowym przepis ten nie dotyczy przewozu oleju opałowego,

– dodawana **lit. d** – proponowane zmiany szerzej definiują podmiot wysyłający. I tak będzie to każda osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, prowadząca działalność gospodarczą dokonującą dostawy towarów, wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów, eksportu towarów w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług lub przemieszczania towarów, które nie jest uznawane za dostawę towarów albo wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, gdy przemieszczane towary:

- nie zostały zużyte albo nie były używane i są zwracane, (np. towar nie został odebrany lub jest reklamowany),
- były przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane na terytorium kraju, a po wykonaniu usług lub używania są przemieszczane na terytorium kraju albo poza terytorium kraju (są wywożone po ich czasowym używaniu, przechowywaniu, wystawianiu, naprawie, uszlachetnianiu, konfekcjonowaniu lub wykonaniu na nich innych prac),
- mają być przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane na terytorium kraju albo poza terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub używania maja być przemieszczone na terytorium kraju (są wywożone w celu ich czasowego używania, przechowywania, wystawiania, naprawy, uszlachetniania, konfekcjonowania lub wykonania na nich innych prac),

- są przemieszczane pomiędzy magazynami tego podmiotu, w ramach tzw. przesunięcia międzymagazynowego. Przesunięcie międzymagazynowe to przemieszczanie towarów pomiędzy poszczególnymi magazynami należącymi do jednego podmiotu posiadającego tytuł prawny do tych magazynów (prawo własności, użytkowania wieczystego, trwałego zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo dokumentu potwierdzającego stosunek zobowiązaniowy). Przesunięcie międzymagazynowe stanowi przychód i rozchód wewnętrzny – towar jest nadal własnością dokonującego przemieszczenia. Towar cały czas znajduje się w zasobach podmiotu, zmienia się tylko miejsce jego składowania.

– **w pkt 8** doprecyzowana została definicja przewoźnika. Z uwagi na wątpliwości interpretacyjne w zakresie wskazania przewoźnika, na którego nałożone zostały obowiązki wynikające z ustawy SENT, a w konsekwencji kary za brak ich wykonania, w przypadku, gdy przewoźnik powierzył wykonanie przewozu innemu przewoźnikowi, a nierzadko ten kolejnemu itd. Przewoźnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której jako pierwszej powierzono przewóz towaru, tj. w przypadku:

– art. 5 ust. 1 – jest ten, któremu podmiot wysyłający przekazał numer referencyjny,

– art. 6 ust. 1 – jest ten, któremu podmiot odbierający przekazał numer referencyjny,

– art. 7 ust. 1 – jest ten, który jest zobowiązany do dokonania zgłoszenia przewozu.

I pozostaje nim również gdy powierzy wykonanie przewozu innemu przewoźnikowi. Jest to spójne z prawem przewozowym, zgodnie z którym przewoźnik może powierzać wykonanie przewozu innym przewoźnikom, jednakże ponosi odpowiedzialność za ich czynności jak za swoje własne (art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - *Prawo przewozowe* (Dz. U. z 2020 r. poz. 8)). Przewoźnikiem w rozumieniu tej ustawy może być również podmiot, który dokonał zgłoszenia przewozu towarów, jeżeli sam dokonuje ich przewozu.

– w **pkt 10** proponuje się doprecyzowanie definicji „rodzaj towaru" rozumianego jako towar, który jest klasyfikowany do jednej pozycji Nomenklatury Scalonej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy *o podatku akcyzowym,* albo towar określony w inny sposób niż klasyfikowanie do pozycji CN. Przykładem towarów objętych systemem SENT, które są zdefiniowane w sposób opisowy, bez klasyfikacji do pozycji CN, są paliwa opałowe, susz tytoniowy czy produkty lecznicze (art. 3 ust. 2 pkt 1a, pkt 3, pkt 3a).

– w dodawanym **pkt 10a-10c** wprowadzono definicję stacji paliw ciekłych, zakładowej stacji paliw ciekłych i stacji kontenerowej, zgodną z przepisami Prawa energetycznego.

– **w dodawanym pkt 15b** w celu zautomatyzowania procesu przekazywania danych o obrotach paliwami silnikowymi na stacjach paliw ciekłych i stacjach kontenerowych w rozumieniu Prawa energetycznego proponuje się wprowadzenie definicji systemu stosowanego na stacjach paliw, zwanego w dystrybucji „POS" (ang. *point of sale*). Dla potrzeb ustawy SENT, POS określono jako „zewnętrzny system obsługi", zainstalowany na stacji paliw ciekłych, wykorzystujący technologię transmisji danych użytkowany przez sprzedającego do sprzedaży paliwa (podmiot odbierający), przetwarzający dane ze stacji paliw. Dzięki POS posiadacz stacji może, m.in. rozliczać dostawy, dokonywać inwentaryzacji, kontrolować rozbieżność z dostaw i stanów magazynowych paliw, kontrolować dane z dystrybutorów.

– **w pkt 16 lit. a** zmiana wynikająca ze zmiany w pkt 3 i 5 definicji „nadawcy towaru" i „odbiorcy towaru". Zgłoszeniu podlega każdy przewóz towaru przez terytorium kraju bez względu na to, czy towar ma być przywieziony spoza kraju, czy też rozpoczęcie jego przewozu ma nastąpić w kraju i czy ma być wywieziony z kraju, czy też zakończenie jego przewozu ma nastąpić w kraju. Różnica polega na doprecyzowaniu, że w przypadku przewozu, towar jest przewożony od nadawcy (gdy rozpoczęcie przewozu jest poza terytorium kraju) albo od podmiotu wysyłającego (gdy rozpoczęcie przewozu jest na terytorium kraju) do odbiorcy (gdy zakończenie przewozu jest poza terytorium kraju) albo do podmiotu odbierającego (gdy zakończenie przewozu jest na terytorium kraju). „Nabywca" i „odbiorca" to podmioty poza terytorium kraju, na które ustawa nie nakłada obowiązków.

Art. 3:

– **ust. 2** – podlega modyfikacji:

– w **pkt 1** wskazano dotychczasowe pozycje CN towarów wrażliwych, które będą podlegać monitorowaniu, gdy masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekraczać będzie 500 kg lub jej objętość przekraczać będzie 500 litrów. Są to następujące towary objęte pozycjami CN:

1) od 1507 do 1516;
2) 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej;
3) 2207 nieoznaczone znakami akcyzy;
4) 2707;
5) ex 2905 – metanol (alkohol metylowy) – wymienione w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym bez względu na przeznaczenie;
6) CN 2917;

7) CN 3814 zawierających alkohol etylowy albo zawierających 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej, innych niż towary objęte tą pozycją zawierające alkohol etylowy;
8) CN 3820 zawierających alkohol etylowy;
9) CN 3824 – wymienione w załączniku nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym bez względu na przeznaczenie.

– w dodawanym **pkt 1b** wskazano towary (głównie paliwa silnikowe, w tym gaz skroplony LPG), które podlegać będą monitorowaniu z pozycji CN 2710, CN 3403, CN 3811 i CN 3826 gdy masa brutto przesyłki przekraczać będzie 500 kg lub jej objętość przekraczać będzie 500 litrów oraz ex CN 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu - bez względu na ich ilość w przesyłce.

– w dodawanym **pkt 1c** wskazano towary, które podlegać będą monitorowaniu, jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tymi pozycjami przekracza 10 kg, i tak są to następujące towary:

1) CN ex 4813 – bibułka papierosowa, jeżeli może być stosowana do maszynowej produkcji papierosów, z wyłączeniem bibułki papierosowej w książeczkach lub tutkach;
2) CN ex 5910 – taśma formująca, jeżeli może być stosowana do maszynowej produkcji papierosów.

– w dodawanym **pkt 2a** wskazano przypadki, gdy masa brutto przesyłki towarów przekracza 500 kg lub jej objętość przekracza 500 litrów, a towary, bez względu na pozycję CN, zawierają w swym składzie alkohol etylowy o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 50% objętości skażony:

a) mieszaniną alkoholu izopropylowego (propan-2-ol) i benzoesanu denatonium lub
b) mieszaniną alkoholu tert-butylowego i benzoesanu denatonium, lub
c) alkoholem izopropylowym.

Wyżej wymienione zmiany w zakresie ust. 2 dotyczące m.in. gazu LPG (ex CN 2711), towarów do produkcji papierosów (CN 4813 i CN 5910) oraz ww. towarów zawierających w swym składzie alkohol etylowy polegają na przeniesieniu tych towarów z dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. *w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. poz. 898) do niniejszej ustawy. Wprowadzenie zmiany spowoduje bezprzedmiotowość rozporządzenia w tym zakresie.

– **ust. 2a** wymaga zmiany redakcyjnej wynikającej z nowego brzmienia ust. 2.

– **ust. 4 pkt 2** – z uwagi na ograniczenie obowiązków administracyjnych i niskie ryzyko wystąpienia nieprawidłowości podobnie jak w innych przypadkach towary wrażliwe oferowane

w opakowaniach jednostkowych właściwych do dystrybucji tych towarów nie będą podlegać obowiązkowi zgłaszania w przypadku ich przewozu dla CN 3824 w opakowaniach jednostkowych nie większych niż 5 litrów.
W przypadku pozostałych towarów regulacje są tożsame z dotychczasowymi regulacjami zawartymi w art. 3 ust. 4 pkt 2 oraz § 2 wyżej powołanego rozporządzenia.
– dodaje się **ust. 5b** – zmiana będąca konsekwencją włączenia do regulacji ustawowej towarów, o których mowa w dodanym w art. 3 ust. 2 pkt 2a, tożsama z dotychczasowymi regulacjami zawartymi w § 2 wyżej powołanego rozporządzenia.
– dodawany **ust. 6a** – zmiana ma na celu wyłączenie z systemu SENT przewozu gazu LPG w przypadku gdy towary te są przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastosowaniem e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, albo dokumentu zastępującego e-DD. Wprowadzone rozwiązanie odciąży podmioty wysyłające gaz LPG do innych celów niż do napędu silników pojazdów samochodowych albo zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie – tzw. gaz grzewczy, z rejestrowania przewozu tych towarów w systemie SENT.
– uchylenie **ust. 7 i 8,** tj. przepisów odnoszących się do dokumentu potwierdzającego przesunięcie międzymagazynowe. Dotychczasowe doświadczenia ze stosowania ustawy wskazują na trudności z weryfikacją dokumentowania realizowanego przewozu. Dodatkowo usunięcie tzw. przewozów międzymagazynowych jest odpowiedzią na postulaty branży paliwowej. W związku z powyższym niezbędne jest dostosowanie przepisów **art. 10 ust. 1** i **2-4**, **art. 13 ust. 1 pkt 3** i **ust. 4 pkt 2**, **art. 16 ust. 1 pkt 2** oraz **art. 32 ust. 1 pkt 1** i skreślenie wyrazów odnoszących się do dokumentu potwierdzającego przesunięcie międzymagazynowe.

Art. 4:

– **ust. 1** obejmuje środki techniczne służące systemowi monitorowania. Proponowana zmiana rozszerza ten katalog o POS – terminal stosowany na stacjach paliw do obsługi transakcji sprzedaży.

– **w ust. 4** we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „gromadzenie” zastępuje się wyrazem „przetwarzanie”, bowiem zakres czynności dokonywanych z danymi w rejestrze jest szerszy niż ich gromadzenie – dane te są gromadzone głównie w celu ich analizy i weryfikacji, a gdy są zbędne albo upłynie okres ich przechowywania – usuwane.

W wyniku zmiany (dodawana lit. 1c) katalog przetwarzanych w rejestrze danych będzie obejmował również dane dotyczące miejsc i stacji, o których mowa w art. 4a (stacjach paliw ciekłych, zakładowych stacjach paliw ciekłych, stacjach kontenerowych oraz miejscach dostarczenia towaru).

– **ust. 4a** w przypadku powierzenia analizy danych wyznaczonej jednostce sektora finansów publicznych czy też instytutowi badawczemu, podmiot taki aby dokonać analizy musi również wykonywać inne czynności przetwarzania danych ściśle związane z tą analizą, np. ich pobieranie, porządkowanie, przechowywanie, przekazywanie, zabezpieczanie czy usuwanie. Stąd propozycja zmiany przepisu. Dodatkowo w przepisie zaproponowana została zmiana spójnika „albo" na spójnik „lub" pomiędzy jednostką i instytutami, bowiem wyznaczona jednostka sektora finansów publicznych czy też instytut badawczy może wykonywać również czynności związane z technicznym utrzymaniem i rozwojem środków technicznych (obecnie obowiązujący ust. 4c), a nie musi to być ten sam podmiot, który został wyznaczony do przetwarzania danych.

– **ust. 5 pkt 2** zmiana ma charakter uzupełniający przepisy o retencji danych. Organy KAS prowadzą nie tylko postępowania administracyjne wskazane w obowiązującej regulacji z wykorzystaniem archiwalnych danych geolokalizacyjnych, ale również postępowania karne-skarbowe lub postępowania karne.

– **ust. 5** dodawany **pkt 3** odwołuje się do projektowanego w ust. 4 punktu 1c. Zgodnie z nową regulacją proponuje się by dane o miejscach, stacjach paliw i urządzeniach przechowywane były nie dłużej niż przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ostatni raz dokonano uzupełnienia zgłoszenia o informacje o ilości odebranego towaru przewiezionego do stacji paliw ciekłych, zakładowej stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowych oraz innego miejsca towaru. Dane o tych miejscach, (do których przewożony jest towar) będą danymi podawanymi w zgłoszeniach przewozu towarów. Zgodnie z art. 4 ust. 5 pkt 1 dane zawarte w zgłoszeniach są przechowywane przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano zgłoszenia. Termin przechowywania danych o miejscach, do których przewożony będzie towar został uspójniony z terminem przechowywania danych zawartych w zgłoszeniach przewozu towarów.

– **ust. 8** zmiana ma charakter dostosowujący do projektowanych zmian, bowiem podobnie jak w przypadku zewnętrznego systemu lokalizacji informacje o wymogach technicznych i sposobie przekazywania danych z zewnętrznych systemów obsługi będą publikowanie w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach Ministerstwa Finansów.

– **ust. 9** zmiany mają charakter dostosowujący. Polegają na umożliwieniu ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, wyznaczenia jednostki sektora finansów publicznych lub instytutu badawczego do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze. Dotychczas minister mógł wyznaczyć te podmioty do analizy danych (w szczególności danych geolokalizacyjnych), w rejestrze. Z uwagi na to, że w przypadku powierzenia analizy danych wyznaczonej jednostce sektora finansów publicznych albo instytutowi badawczemu, podmiot taki aby dokonać analizy musi również wykonywać inne czynności przetwarzania danych ściśle związane z tą analizą, np. ich pobieranie, porządkowanie, przechowywanie, przekazywanie, zabezpieczanie czy usuwanie. Stąd propozycja zmiany przepisu.

Dodawany art. 4a:

– **ust. 1** przewiduje się, że dla paliw silnikowych, w tym gazu LPG, przewożonych do stacji paliw ciekłych, zakładowej stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej albo innego miejsca dostarczenia towaru, podmiot odbierający, do którego przewożone jest paliwo, przed dniem wykonania pierwszej czynności (najczęściej zakupu tych paliw), obowiązany będzie uzyskać unikatowy numer rejestracyjny, zwany „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru". Należy podkreślić, że w przypadku paliw silnikowych zgłoszeniu SENT podlega przewóz towaru (obrót paliwami silnikowymi bez jego fizycznego przewozu nie jest objęty systemem monitorowania przewozu i obrotu). Paliwo silnikowe jest przewożone w celu jego dostarczenia do stacji paliw ciekłych lub stacji kontenerowej i załadowane do zbiorników, z których następnie będzie dystrybuowane klientom stacji albo do zbiorników na stacji zakładowej lub innego miejsca dostarczenia towaru, z których będzie dystrybuowane na własne potrzeby. Podmiot odbierający dokonując rejestracji miejsca odbioru paliwa, tj. przekazując dane do rejestru, musi dysponować zbiornikami, do których to paliwo zostanie załadowane.

– **ust. 2** w celu uzyskania ww. numeru, podmiot odbierający przekazuje do rejestru – w elektronicznym formularzu – dane obejmujące:

1) imię i nazwisko albo nazwę, adres zamieszkania albo siedziby;
2) numer identyfikacji podatkowej albo numer, za pomocą którego podmiot odbierający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej;
3) dla stacji paliw ciekłych oraz stacji kontenerowej – dane adresowe stacji, numery fabryczne dystrybutorów i numery instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw dla poszczególnych

dystrybutorów wraz ze wskazaniem rodzaju paliwa wydawanego z danej instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw i łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju paliwa;

4) dla zakładowej stacji paliw ciekłych – dane adresowe tej stacji oraz łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju towaru
5) dla innego miejsca dostarczenia towaru – dane adresowe tego miejsca.

Należy zauważyć, że dane adresowe to adres (województwo, miejscowość, ulica, nr domu/mieszkania, kod pocztowy) oraz współrzędne geograficzne. W systemie SENT współrzędne geograficzne są bardzo istotne, m.in. ze względu na monitorowanie danych geolokalizacyjnych środka transportu przewożącego towary wrażliwe. Długość i szerokość geograficzna - w zależności od sytuacji: miejsce załadunku, dostarczenia towaru czy też przekroczenia granicy kraju pojazdu przewożącego towar – jest podawana w zgłoszeniu przewozu do rejestru SENT, a w razie jego niedostępności – w dokumencie zastępującym zgłoszenie - wzór dokumentu został określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 2019 r. *w sprawie zgłoszeń przewozu towarów oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1345).

W przypadku każdej zmiany danych dotyczących zgłoszonego miejsca dostarczenia paliwa podmiot odbierający będzie obowiązany niezwłocznie je aktualizować (**art. 8 ust. 1a**).

Art. 5:

– **ust. 1 zdanie drugie, wprowadzenie do wyliczenia ust. 2 i 3 oraz ust. 3 pkt 5** – zmiana jest związana z rozszerzeniem katalogu czynności związanych z przewozem towarów i dotyczy nie tylko dostawy w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, ale także każdego przemieszczania towarów. W proponowanej zmianie, w każdym przypadku zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju, podmiot wysyłający będzie obowiązany przekazać numer referencyjny zgłoszenia podmiotowi odbierającemu. Numer ten zapewnia podmiotowi odbierającemu możliwość wykonania obowiązku uzupełnienia zgłoszenia o informacje o odbiorze towaru.

– **ust. 2 pkt 7** i **ust. 3 pkt 7** ma charakter dostosowujący, polega na skreśleniu wyrazów „pozycji CN”, z uwagi na nowe brzmienie definicji „rodzaj towaru” określonej w art. 2 pkt 10.

– **ust. 4** dotychczas w przypadku dostawy paliw opałowych przewoźnik podawał adres miejsca dostarczenia towaru albo numer identyfikacyjny miejsca, o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1

ustawy o podatku akcyzowym. Intencją jest, aby w przypadku paliw opałowych podawany był wyłącznie numer identyfikacyjny miejsca. Dlatego też podawanie tego numeru zostało przeniesione do **ust. 4a**.

W konsekwencji w ust. 4 przewoźnik będzie uzupełniał zgłoszenie o adres miejsca dostarczenia towaru albo miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju, z wyłączeniem przypadków, gdy przewozi:

- paliwo opałowe – wówczas podaje numery identyfikacyjne miejsca albo urządzenia, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 lub 2 ustawy o podatku akcyzowym (**ust. 4a**),
- paliwo silnikowe do podmiotów gospodarczych – wówczas podaje numer rejestracyjny miejsca odbioru (**ust. 4b**), o którym mowa w art. 4a ust. 1.

– **ust. 5** wskazuje na obowiązek uzupełniania w zgłoszeniu przez podmiot odbierający informacji o ilości odebranego towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym dniu dostarczenia tego towaru.

– **dodawany ust. 8** – określa informacje, które będą obowiązane uzupełniać w zgłoszeniu podmioty odbierające, do których dostarczane są paliwa silnikowe. Podmiot odbierający, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia takiego paliwa będzie uzupełniał zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach, a w przypadku dostarczenia paliwa do stacji paliw ciekłych i kontenerowych również o stany liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których wydawane są paliwa, odczytane bezpośrednio przed załadunkiem paliw do zbiorników. Obowiązek ten wynika z potrzeby weryfikacji zgodności ilości dostarczonej z ilością wydaną do sprzedaży oraz ustalenia czy należne podatki zostały uiszczone w prawidłowej wysokości.

– **dodawany ust. 9 i 11** – zgodnie z tym przepisem nowe obowiązki informacyjne dotyczące odbioru paliw silnikowych na stacjach paliw, o których mowa w art. 5 ust. 8 pkt 1 lit. b, mogą zostać uproszczone poprzez wykorzystanie przez sprzedawców rozwiązań informatycznych obsługujących POS. Podmiot odbierający może uzupełniać zgłoszenia automatycznie – zbiorczo za miesiąc rozliczeniowy – o informacje o odbiorze paliw silnikowych przesyłając dane do rejestru o stanach wskazań urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane towary. Dane te winny być przekazywane oddzielenie dla każdej stacji paliw ciekłych lub stacji kontenerowej, podając stan na godzinę 24.00 z każdego dnia okresu rozliczeniowego.

– **dodawany ust. 10** – zgodnie z tym przepisem dzięki wykorzystaniu zewnętrznych systemów obsługi POS podmioty, które zdecydują się na przekazywanie danych z tego systemu, będą obowiązane podawać dane raz w miesiącu, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym towar został dostarczony. W każdym innym przypadku obowiązek ten będzie musiał być dopełniony nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostawy dla poszczególnych zgłoszeń.

– **dodawany ust. 12** – zgodnie z tym przepisem w przypadku, gdy podmiot odbierający nie prześle w sposób zbiorczy danych uzupełniających w terminie określonym w ust. 10, organ KAS uzna za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 8 pkt 1 lit. b dla każdego zgłoszenia odrębnie.

Art. 6:

– **ust. 2 pkt 4** – zmiana analogiczna do zmiany w art. 5 w związku ze zmianą definicji podmiotu odbierającego i czynności podlegających zgłoszeniu do rejestru SENT. Zmiana wynika z rozszerzenia katalogu czynności związanych z przewozem towarów i dotyczy nie tylko wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. *o podatku od towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.), ale każdego przewozu towaru z terytorium państwa członkowskiego UE.

– **dodawany w ust. 2 pkt 5a** i **5b** w przypadku przewozu paliwa opałowego na podmiot odbierający proponuje się nałożyć obowiązek podania numeru identyfikacyjnego miejsca albo urządzenia, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 lub 2 ustawy o podatku akcyzowym (**pkt 5a**), a w przypadku przewozu paliwa silnikowego do podmiotów gospodarczych numeru rejestracyjnego miejsca odbioru (**pkt 5b**), o którym mowa w art. 4a ust. 1. Konsekwencją dodania obu punktów do ust. 2 jest dodanie **ust. 2a**, który wyłączy dla wskazanych w pkt 5a i 5b towarów obowiązek podawania danych adresowych miejsca dostarczenia towaru (ust. 2 pkt 5).

– **ust. 2 pkt 6** – zmiana analogiczna jak w art. 5, ma charakter dostosowujący, polega na skreśleniu wyrazów „pozycji CN", z uwagi na nowe brzmienie definicji „rodzaj towaru" określonej w art. 2 pkt 10.

– **ust. 4** – zmiana analogiczna do regulacji art. 5 ust. 5, podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru. Wskazuje na nowy obowiązek

uzupełniania w zgłoszeniu przez podmiot odbierający informacji o ilości odebranego towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia tego towaru.

– **dodawane ust. 6-10** – zmiana analogiczna do zmiany w art. 5 ust. 8-12, wprowadza taki sam obowiązek, jak opisany w uzasadnieniu do art. 5 ust. 8-12.

Art. 6a ust. 2 pkt 5, art. 6b ust. 2 pkt 5 i **ust. 3 pkt 6, art. 6c ust. 2 pkt 3** i **ust. 4 pkt 4** – zmiana analogiczna jak opisana w uzasadnieniu do art. 5, ma charakter dostosowujący, polega na skreśleniu wyrazów „pozycji CN", z uwagi na nowe brzmienie definicji „rodzaj towaru" określonej w art. 2 pkt 10.

Art. 7 ust. 2 pkt 1 lit. h i **pkt 2 lit. h** – zmiana analogiczna jak w art. 5, ma charakter dostosowujący, polega na skreśleniu wyrazów „pozycji CN", z uwagi na nowe brzmienie definicji „rodzaj towaru" określonej w art. 2 pkt 10.

Art. 7c ust. 1 – zmiana ma charakter dostosowujący podmiotowo. W wyliczeniu zmienianego przepisu pominięto podmiot sprzedający i podmiot nabywający, które są uczestnikami obrotu paliwami opałowymi, i do których ten przepis się odnosi co wymagało korekty.

Art. 8 – projektowana zmiana polega na dodaniu **ust. 1a** i wynika z konieczności nałożenia na podmiot odbierający towary objęte kodami CN 2710 i ex 2711 obowiązku aktualizowania danych o miejscach ich dostarczania. Zmiana ta jest związana z regulacją dodawaną w **art. 10 ust. 1b**.

Art. 9 ust. 1-3 i 7 pkt 1 – przesyłanie i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 (analogicznie jak przesyłanie, uzupełnianie i aktualizacja zgłoszenia oraz przesyłanie miesięcznego zestawienia informacji dotyczących okresowych umów), następują za pośrednictwem Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych - przepis stanowi dostosowanie do obowiązującej praktyki. Wskazano też termin, w którym winno nastąpić przesyłanie i aktualizacja danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, w przypadku niedostępności rejestru (**ust. 5 pkt 4**) i rozszerzono delegację ustawową do określenia sposobu i terminu postępowania w takim przypadku (**ust. 7 pkt 2b**).

Art. 10 dodawany ust. 1b – zgodnie z projektowaną regulacją, przewoźnik analogicznie jak w przypadku nieotrzymania numeru referencyjnego zgłoszenia, będzie obowiązany odmówić przyjęcia do przewozu towaru paliw silnikowych, w przypadku gdy:

1) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru, są inne niż dane adresowe zarejestrowanego miejsca przez podmiot odbierający;
2) nie otrzyma numeru rejestracyjnego miejsca odbioru.

Weryfikacja zgodności miejsca dokonywana jest w rejestrze. Po wprowadzeniu numeru rejestracyjnego miejsca odbioru rejestr wskaże dane adresowe zarejestrowanego miejsca powiązane z tym numerem, co umożliwi przewoźnikowi weryfikację zgodności danych adresowych zarejestrowanego miejsca z danymi adresowymi miejsca dostarczenia towaru.

Intencją proponowanej zmiany jest aby przewóz paliwa do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą był możliwy gdy podmioty te zarejestrowały miejsce odbioru paliwa i posiadają numer rejestracyjny tego miejsca odbioru.

Art. 12:

– **ust. 1 pkt 1**– zmiana *expressis verbis* wskaże upoważnienie dla funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, pracowników jednostek organizacyjnych KAS oraz pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych zatrudnieniowych w komórkach organizacyjnych tego urzędu spoza KAS do przetwarzania zgromadzonych w rejestrze SENT danych z wykorzystaniem narzędzi informatycznych, jeżeli dane te są im niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań. Obecnie funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej są uprawnieni do korzystania z danych zgromadzonych w rejestrze w celu wykonywania kontroli przewozu towarów. Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej i pracownicy organów KAS mają dostęp do takich danych również w toku postępowania podatkowego, wykonywania kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej. Resort finansów realizuje również inne zadania m.in. prowadzi działalność analityczną, prognostyczną i badawczą dotycząca zjawisk występujących we właściwości resortu oraz analizę ryzyka. Dane te są również niezbędne w celu skutecznego rozpoznawania, wykrywania i zwalczania wybranych kategorii przestępstw i przestępstw skarbowych pozostających we właściwości Szefa KAS oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego. Dane z rejestru SENT są udostępniane innym uprawnionym organom, jeżeli są niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań (innych niż kontrola przewozu towarów), co wynika z art. 12 ust. 2 ustawy.

W pkt 2 wyszczególnione zostały pozostałe organy uprawnione do korzystania z danych zgromadzonych w rejestrze oraz ich przetwarzania w celu wykonywania kontroli przewozu towarów (Policja, Straż Graniczna, Inspekcja Transportu Drogowego).

– **ust. 4** – zmiana umożliwi Policji i Straży Granicznej korzystanie z danych z rejestru w celu realizacji jej ustawowych zadań innych niż wynikające z ustawy SENT, w drodze teletransmisji. Dotychczas Szef KAS udostępniał dane z rejestru na wniosek. Projektowana zmiana uprości również wymianę informacji między Szefem KAS a Prezesem URE.

Art. 16 ust. 3 – zmiana redakcyjna. Polega na usunięciu daty ustawy o podatku od towarów i usług „z dnia 11 marca 2004 r.”.

Art. 20 ust. 1 – zaproponowano zmianę wyjaśniającą wątpliwość dotyczącą rachunku bankowego, na który należy uiścić opłaty za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towarów. Określono, że opłaty powinny być wpłacane na rachunek urzędu skarbowego, właściwego według siedziby dyrektora izby administracji skarbowej, który wydał postanowienie ustalające opłatę.

Art. 22:

– **ust. 1a** – w przypadku niewykonania przez przewoźnika obowiązku odmowy przyjęcia do przewozu paliw silnikowych w sytuacji niezgodności adresu dostawy z adresem miejsca wskazanego w potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego i jednoczesnego dostarczenia olejów opałowych do innego miejsca, na przewoźnika będzie nakładana kara pieniężna w wysokości 100 000 zł, o ile nie ustalono podmiotu, który nabył lub posiada to paliwo. W sytuacji, gdy przewoźnik wskaże odbiorcę paliwa, który nabył lub posiada ten towar, będzie mógł się uwolnić od nałożenia przez organ KAS kary pieniężnej. Jest to rozwiązanie spójne z analogiczną sytuacją w przypadku olejów opałowych.

– **ust. 2** – dane uzupełniane w zgłoszeniu przez przewoźnika, to dane wymienione w art. 5 ust. 4, ale również w ust. 4a i 4b. Brak uzupełnienia danych z ust. 4a i 4b (numerów identyfikacyjnych urządzeń grzewczych niestacjonarnych, do których dostarczane jest paliwo opałowe i numerów identyfikacyjnych miejsca dostarczenia paliwa silnikowego) winno być sankcjonowane karą, tak jak w przypadku braku uzupełnienia przez przewoźnika innych danych, w tym numeru identyfikacyjnego miejsca dostarczenia paliwa opałowego (art. 5 ust. 4 pkt 1 lit. g).

Art. 24:

– **w ust. 1 pkt 1** – zmiana wynika z wprowadzonego w art. 8 obowiązku aktualizacji danych wymaganych przy rejestracji miejsca dostarczenia towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a lub b. Brak wykonania obowiązku skutkować będzie karą pieniężną.

– **w ust. 1a** – zmiana dostosowawcza. Do kar pieniężnych stosuje się przepisy Ordynacji podatkowej, w której występuje pojęcie „oczywistej omyłki", a nie „wynikiem oczywistego błędu". Dlatego wyrazy „wynikiem oczywistego błędu" zastąpiono wyrazami „oczywistą omyłką".

1b – jak wynika z prowadzonych analiz podmioty odbierające z uwagi na brak kary pieniężnej za niepotwierdzenie odbioru dostarczonego towaru nie uzupełniają zgłoszeń przewozu mimo ustawowego obowiązku. Proponuje się, aby zaniechanie tego obowiązku albo uzupełnienie danych niezgodnie ze stanem faktycznym przez podmiot odbierający skutkowało nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000 zł dla podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, tak jak ma to aktualnie miejsce dla dostaw paliw opałowych. Kara pieniężna w wysokości 1000 zł nie będzie miała zastosowania, bowiem dotyczy podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej, czyli osób fizycznych odbierających paliwa opałowe.

– **w ust. 2 –** w związku z nałożonym obowiązkiem niezwłocznego aktualizowania przez podmiot odbierający danych, o których mowa w art. 4a ust. 2, wprowadzone zostało odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej za niewykonanie tego obowiązku, jeżeli jego niedopełnienie wynikało z niedostępności rejestru.

Art. 26:

– **ust. 2:**

– **pkt 1a** – wezwanie do stawienia się w miejscu kontroli, o którym mowa w art. 12a ust. 3 albo 4 ustawy SENT jest wystawiane i przekazywane przez naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce przedstawienia środka transportu wskazane w tym wezwaniu. Brak reakcji przewoźnika powoduje, że organ który wezwał przewoźnika do przedstawienia środka transportu w miejscu dostarczenia towaru albo w oddziale celnym urzędu celno-skarbowego zlokalizowanym najbliżej miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju celem zrealizowania kontroli, jest właściwy do prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązku przez przewoźnika.

– **pkt 2** – projektowana zmiana ma na celu wyeliminowanie wątpliwości dotyczących właściwości organu do nałożenia kary pieniężnej, w przypadku ujawnienia naruszenia obowiązków wynikających z art. 7c ustawy SENT.

– **ust. 2a** – proponuje się wprowadzenie ograniczenia czasowego na wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary. Dotychczas jedyny limit, to wszczęcie postępowania w takim terminie, aby nałożenie kary nastąpiło w terminie 5 lat od dnia niedopełnienia obowiązku (art. 28 ustawy). Zgodnie z art. 28 ust. 1 i 2 tej ustawy, kara pieniężna nie może być nałożona, jeżeli od dnia niedopełnienia obowiązku upłynęło 5 lat, zaś obowiązek zapłaty kary pieniężnej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin zapłaty. Ustawa o systemie monitorowania zawiera, więc regulację odnoszącą się wprost do kwestii przedawnienia, a przy tym dotychczas, nie przewidziano w niej przedawnienia wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych art. 165b § 1 Ordynacji podatkowej nie ma zastosowania w postępowaniu administracyjnym toczącym się w sprawie nałożenia kary pieniężnej za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania, bowiem przepis ten stosuje się wyłącznie do kontroli podatkowej, w wyniku której ujawniono nieprawidłowości co do wywiązywania się przez kontrolowanego z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego oraz niezłożenia przez podatnika deklaracji lub niedokonania przez niego korekty deklaracji w całości uwzględniającej ujawnione nieprawidłowości. Czynności kontrolne przewozu wykonane na drodze nie stanowią czynności w ramach kontroli podatkowej, a każda z tych kontroli wywołuje inne skutki i wiąże się z innymi obowiązkami tak po stronie podmiotów kontrolowanych, jak i organów administracji.

Mając powyższe na uwadze w celu ochrony interesów stron postępowania zaproponowane zostało, aby nie wszczynać postępowania, jeżeli upłynęło:

1) 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli, w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało podczas kontroli;
2) 12 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym nastąpiło niedopełnienie obowiązku, w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało w wyniku analizy danych w rejestrze.

Dłuższy termin na wszczęcie postępowania w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało w wyniku analizy danych w rejestrze, wynika z potrzeby analizy danych w dłuższym czasie, często w badanym okresie „rok do roku”.

Art. 31 – zmiany mają charakter dostosowawczy. Dodatkowo spójnik „albo" zastąpiono spójnikiem „lub", bo niedopełnienie obowiązków, za które przewidziana jest kara administracyjna z art. 22 ust. 1-2a nie wyklucza nałożenia kary w przypadku jednoczesnego niedopełnienie obowiązków, za które przewidziana jest kara administracyjna z art. 22a lub art. 24 ust. 1 i 1a.

Przepisy przejściowe, dostosowujące i o wejściu w życie

Art. 11 – dodanie tego przepisu umożliwi wypełnienie luki (1 miesiąca), która może powstać w chwili uchylenia się dotychczasowego rozporządzenia do czasu wydania nowego na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym. Poza tym wprowadzony nowy przepis art. 23 projektu stanowi, że podmioty mogą prowadzić ewidencje na podstawie dotychczasowych przepisów przez okres 18 miesięcy, stąd potrzeba utrzymania w systemie prawnym aktualnego aktu wykonawczego.

Art. 12 proponowany przepis przejściowy wskazuje termin, od którego będzie wliczany okres urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS, oraz termin oddelegowania do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w polskich placówkach dyplomatycznych. Termin ten jest związany bezpośrednio z terminem powołania od 1 marca 2017 r. skonsolidowanej administracji skarbowej – KAS, w miejsce dotychczas funkcjonującej administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej. Przepis przejściowy wskazuje również na stosowanie projektowanego art. 13 ust. 1 pkt 9, art. 15aa ust. 3 oraz art. 18b ust. 2 pkt 6 do funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej oraz który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy z dnia 16 listopada o Krajowej Administracji Skarbowej. Celem projektowanych zmian jest usprawnienie funkcjonowania KAS w obszarze pragmatyki służbowej funkcjonariuszy oraz zniwelowanie skutków powołania skonsolidowanej administracji skarbowej.

Art. 13 i **art. 14** – w przepisach przejściowych dla Prawa energetycznego zakłada się przyjęcie rozwiązań analogicznych jak w ustawie z dnia 22 lipca 2016 r. *o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw*. Przepisy ustawy z dnia 22 lipca 2016 r.

wprowadzały szereg przepisów mających na celu wyeliminowanie szarej strefy z rynku oleju napędowego i benzyn silnikowych, natomiast przypisy projektowanej ustawy mają ca celu ograniczyć szarą strefę jaka obecne istnieje na rynku gazu płynnego LPG oraz przywozu paliw ciekłych na podstawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Przepisy te określają zachowanie miesięcznego terminu przejściowego (**art. 13 ust. 1** i **2**) na złożenie wniosku o uzyskanie lub zmianę posiadanych koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-4, w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych przez podmioty do tego zobowiązane na mocy projektowanej ustawy. Termin ten będzie liczony od dnia wejścia w życie ustawy. W przypadku złożenia wniosku w tym terminie będzie można kontynuować działalność do czasu rozpatrzenia wniosku.

Gdy dojdzie do złożenia niekompletnego wniosku koncesyjnego i nie zostanie on uzupełniony w wyznaczonym terminie, Prezes URE pozostawi go bez rozpoznania, a kontynuowanie działalności będzie równoznaczne z prowadzeniem działalności bez wymaganej koncesji lub z naruszeniem warunków posiadanej koncesji (**art. 13 ust. 3** i **4**).

Analogiczne rozwiązania zostały przyjęte w przypadku konieczności złożenia wniosku o wpis lub zmianę (dostosowanie) wpisu do rejestru podmiotów przywożących do wymagań wprowadzonych dla tej działalności określonych w przedmiotowej nowelizacji. W takim przypadku podmioty będą zobowiązane do złożenia wniosku o wpis lub dostosowanie wpisu do nowych wymagań nałożonych dla tej działalności przedmiotową nowelizacją w terminie miesiąca od dnia publikacji na stronach URE nowego wzoru wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących (**art. 14 ust. 1**). Brak złożenia stosownego wniosku będzie równoznaczny z prowadzeniem działalności bez wpisu do rejestru lub z naruszeniem warunków wpisu. W przypadku braku dostosowania wpisu do nowych wymagań dla tej działalności nastąpi wygaśniecie wpisów do rejestru podmiotów przywożących z mocy prawa (**ust. 4**).

Art. 15 – proponuje się aby do spraw o wpis do rejestru podmiotów przywożących niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosowane były przepisy Prawa energetycznego, w brzmieniu nadanym nowelizowaną ustawą. Wniosek o wpis do rejestru podmiotów przywożących nieuzupełniony w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, Prezes URE pozostawi bez rozpoznania.

Art. 16 – obliguje Prezesa URE do opracowania i publikacji na stronie internetowej URE nowego wzoru wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących lub zmiany wpisu oraz wzoru zgłoszenia zakładowej stacji paliw ciekłych. Termin ten określono na okres 7 dni od dnia

wejścia w życie ustawy. Tak określony termin umożliwi podmiotom zobowiązanym do uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących lub do jego zmiany zapoznanie się z nowymi wzorami wniosku oraz dokumentami, które będą musiały zostać do niego załączone. Również podmioty prowadzące zakładowe stacje paliw ciekłych będą mogły z odpowiednim wyprzedzeniem zapoznać się z wzorem zgłoszenia i zebrać stosowne dokumenty. Obowiązujące regulacje przyznają kompetencje Prezesowi URE jedynie w zakresie opracowania i udostępnienia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru podmiotów przewożących, nie przyznają natomiast kompetencji do opracowania i udostępniania wniosku o zmianę wpisu. Natomiast częstą praktyką jest występowanie przez przedsiębiorców posiadających już wpis do rejestru z wnioskami o jego zmianę wpisu. Dlatego też zasadnym jest uzupełnienie kompetencji Prezesa URE w tym zakresie co przyczyni się do ułatwienia przedsiębiorcom składania wniosków o rozszerzenie posiadanych już uprawnień w zakresie przywozu paliw ciekłych.

W **art. 17** przewiduje się, że przepisy dotyczące cofnięcia koncesji na obrót paliwami ciekłymi wskutek braku prowadzenia obrotu paliwami przez kolejne następujące po sobie 12 miesięcy (art. 41 ust. 2c pkt 5) będą obowiązywać począwszy od roku kalendarzowego następującego po roku, w którym projekt ustawy wejdzie w życie. Potwierdzenie faktu, że podmiot posiadający koncesję na obrót paliwami ciekłymi nie dokonał obrotu paliwami ciekłymi, tj. nie osiągnął przychodów z działalności koncesjonowanej będzie możliwe w kolejnym roku po wejściu przepisów w życie.

Art. 18 zakłada się, że pierwsze zgłoszenie zakładowych stacji paliw ciekłych będzie dokonane w terminie dwóch miesięcy od publikacji przez Prezesa URE wzoru zgłoszenia takiej stacji na stronach internetowych URE. Taki termin umożliwi podmiotom prowadzącym zakładowe stacje paliw ciekłych na przygotowanie zgłoszeń do rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych w sposób określony w art. 43h ust. 2 oraz na zebranie i załączenie do wskazanego zgłoszenia dokumentów, o których mowa w art. 43h ust. 3. Brak zgłoszenia stacji zakładowej w terminie będzie oznaczać jej eksploatację bez dopełniania wymogu zgłoszenia i podlegać karze pieniężnej.

Art. 19 obliguje do Prezesa URE do udostępnienia rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych na Platformie Paliwowej, w terminie 10 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 20 dotyczy wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy postępowań zawisłych przed Prezesem URE. Postępowania te prowadzone będą zgodnie z nowymi, zmienionymi przepisami, stąd w niektórych przypadkach niezbędne będzie uzupełnienie złożonych dokumentów.

Art. 21 – projektowane przepisy ustawy znoszą, co do zasady, obowiązki sprawozdawcze z dniem wejścia w życie ustawy, jednakże niezbędne jest pozostawienie tego obowiązku dla sprawozdań za styczeń 2024 r. składanych odpowiednio na podstawie w art. 48 ust. 10, art. 54 ust. 15 i art. 59 ust. 9 ustawy *o podatku akcyzowym*. Z uwagi na projektowane brzmienie przepisu art. 24 ustawy, obowiązek ten będzie zachowany do czasu wdrożenia przez podmiot CEWA. Zasadnym jest zatem by dla celów sprawozdawczych, przejście na nowy system teleinformatyczny następowało z początkiem miesiąca.

Art. 22 – norma określona w tym przepisie przewiduje sposób postępowania podmiotów w stosunku do ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o ustawy o podatku akcyzowym, prowadzonych na podstawie przepisów tej ustawy w dotychczasowym brzmieniu. Obowiązkiem podmiotu będzie dokonanie zamknięcia i podsumowania tych ewidencji i dokumentacji nie później niż piątego dnia i nie późnej niż przed dokonaniem pierwszego wpisu do CEWA w związku z pierwszą czynnością podlegającą wpisowi. Będzie to czynność niezbędna dla zakończenia ich prowadzenia celem przeniesienia danych (zapisów) w nich zgromadzonych do nowego systemu CEWA. Termin pięciu dni liczony od 1 lutego 2024 r. pozwoli na prawidłowe zinwentaryzowanie stanów wyrobów akcyzowych i ustalenie danych, które będą podlegać przeniesieniu do nowych ewidencji.

Przepis ten nie ma zastosowania do rejestrów prowadzonych na podstawie art. 138t i art. 138ta ustawy o podatku akcyzowym, bowiem rejestry te prowadzi się w cyklach miesięcznych i nastąpi tu dyskontynuacja.

Art. 23:

– **ust. 1-4** – w związku z złożonością nowego systemu, która wynika ze sprawowanego nadzoru KAS nad rynkiem wyrobów akcyzowych w art. 23 przyjęto okres przejściowy dla wdrożenia przez podmioty prowadzące ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o ustawy *o podatku akcyzowym* w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2, zgodnie z którym podmioty te będą mogły prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, jednak nie dłużej niż 18 miesięcy licząc

od 1 lutego 2024 roku. Przepisy dotyczące zamknięcia i podsumowania oraz przeniesienia danych do nowego systemu elektronicznego zawarte w art. 22 będą miały zastosowanie na dzień zakończenia ich prowadzenia w sposób dotychczasowy.

Projektowany przepis da czas na przygotowanie modyfikacji oprogramowania przez podmioty stosujące systemy typu ERP. Tego typu zmiany są czasochłonne i zgodnie ze zgłoszonymi uwagami w trakcie konsultacji publicznych zawierają się w przedziale od 12 do 18 miesięcy. Należy mieć na uwadze, że „przejście" przez podmiot z prowadzenia ewidencji w sposób wskazany w tym przepisie, na stosowanie obowiązków ewidencyjnych w oparciu o CEWA będzie nieodwracalne.

– **ust. 5** – przepis ten jest związany z przepisami znoszącymi obowiązki sprawozdawcze, o których mowa w art. 48 ust. 10, art. 54 ust. 15 i art. 59 ust. 9 ustawy *o podatku akcyzowym*. Jeżeli podmiot skorzysta z okresu przejściowego wskazanego w ust. 1 i 2 na wdrożenie modułu dla potrzeb stosowania CEWA, będzie obowiązany nadal składać sprawozdania odpowiednio na podstawie art. 48 ust. 10, art. 54 ust. 15 lub art. 59 ust. 9 ustawy *o podatku akcyzowym*. Jeżeli podmiot zdecyduje się na wdrożenie po swojej stronie systemu CEWA, np. 1 stycznia 2025 r., wówczas w styczniu obowiązany będzie złożyć ostatnie informacje za grudzień 2024 roku.

Art. 24 – normy przewidziane w projektowanym przepisie zachowują dotychczasowy okres przechowywania ewidencji, dokumentacji i rejestrów, o których mowa w art. 138a-art. 138l i art. 138o oraz art. 138t i art. 138ta prowadzonych na dotychczasowych zasadach przez 5 lat. Dla ewidencji okres 5 lat liczony będzie od końca roku kalendarzowego, w którym podmiot je prowadzący na dotychczasowych zasadach dokona ich zamknięcia i podsumowania, zaś dla rejestrów będzie to 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały zamieszczone wpisy w danym rejestrze. Wprowadzenie w przepisie przejściowym obowiązkowego okresu przechowywania ewidencji, dokumentacji i rejestrów prowadzonych na zasadach dotychczasowych ma na celu zabezpieczenie możliwości wykonania kontroli w stosunku do czynności i zdarzeń, zaistniałych przed rozpoczęciem wprowadzania tych zdarzeń i czynności do CEWA przez podmiot obowiązany.

Art. 25 – reguluje przypadki, gdy przed dniem wejścia w życie ustawy zostało dokonane zgłoszenie przewozu towaru do rejestru SENT, a przewóz towaru realizowany na tym zgłoszeniu nie zakończył się przed dniem wejścia w życie ustawy. W takich przypadkach do przewozów proponuje się stosować przepisy dotychczasowe.

Art. 26 – proponuje się, aby do spraw o nałożenia kar pieniężnych na podstawie ustawy SENT, zawisłych przed naczelnikiem urzędu celno-skarbowego nie był stosowany dodawany przepis art. 26 ust. 2a ustawy SENT. Sprawy te będą załatwiane w dotychczasowym trybie. Zmiana będzie miała zastosowanie dopiero do spraw powstałych po wejściu w życie nowego przepisu art. 26 ust. 2a ustawy o SENT.

W **art. 27** – przewiduje się, że dotychczasowe akty wykonawcze dotyczące wzoru treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych, poręczenia i upoważnienia do wyłącznego dysponowania lokatą, składanych jako zabezpieczenie majątkowe (art. 38g w zw. z art. 38a ust. 1) oraz wzoru sprawozdania, o którym mowa w art. 43d ust. 2, zachowają moc przez okres 12 miesięcy.

Art. 28 – projektowana norma przewiduje zachowanie mocy obowiązywania przepisów wydanych na podstawie art. 90 ustawy o KAS nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Taki termin obowiązywania dotychczasowego aktu wykonawczego wynika z przesunięcia nowych rozwiązań dotyczących powiadomień wynikających z rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 12 sierpnia 2021 r. *w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych*, na czas późniejszy niż 1 lutego 2024 roku.

W **art. 29** projektowany przepis dotyczy dotychczasowych aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 9, art. 7c ust. 2 oraz art. 9 ust. 7 ustawy SENT w związku ze zmianą przepisów upoważniających albo z przeniesieniem części rozwiązań z tych rozporządzeń do ustawy. Dotychczasowe akty wykonawcze zachowają moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów zmienionych, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. W okresie tych 12 miesięcy akty te będą mogły być zmieniane. Nowe rozporządzenie wydane na podstawie art. 3 ust. 11 winno wejść w życie w dniu wejścia w życie ustawy.

W **art. 30** proponowany przepis przejściowy pozwala, w przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Służbie Celno-Skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na ponowne ustalenie wysokości emerytury, przez doliczenie nieuwzględnionych w wymiarze świadczenia okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w projektowanym art. 13 ust. 1 pkt 9 (art. 18b ust. 2 pkt 6), tj. okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na

podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej ustawę o KAS i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS.
Projektowany art. 33d ustawy zmienianej w art. 2 nie pozwala na przeliczenie świadczenia emerytalnego z uwzględnieniem okresów, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 9 i art. 18b ust. 2 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 2, które przypadały przed ponownym przyjęciem do służby, na wniosek emeryta zgłoszony po zakończeniu tej służby, w sytuacji gdy przed wejściem w życie ustawy nastąpiło już podjęcie służby. Tym samym wprowadzenie przepisu przejściowego jest uzasadnione.

Zgodnie z projektowanym przepisem końcowym (**art. 31**) ustawa wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:
– art. 2, art. 4, art. 9 pkt 1, 4 i 5, art. 11 pkt 3 lit. e w zakresie zmiany ust. 9, pkt 14, pkt 19 lit. a, pkt 20, art. 12, art. 16 i art. 30, które wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z uwagi na uzasadnioną potrzebę wcześniejszego wprowadzenia tych regulacji, przy jednoczesnym zachowaniu adekwatnego okresu przejściowego oraz poszanowania dotychczasowych uprawnień stron wszczętych lub oczekujących na wszczęcie postępowań administracyjnych,
– art. 10 pkt 17 i pkt 18 lit. a i c, które wejdą w życie po upływie 15 miesięcy od dnia ogłoszenia, tak aby wprowadzić trzymiesięczny okres przejściowy (od dnia wejścia w życie ustawy), w którym podmioty nie podlegały karom administracyjnym za brak wykonania obowiązków nałożonych tą ustawą;
– art. 10 pkt 1 lit. c w zakresie dodanej litery d tiret czwarte, pkt 2 lit. f i pkt 12, które wejdą w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia; termin wejścia w życie obowiązku zgłaszanie do rejestru SENT przewozów dotychczas dokonywanych w ramach przesunięć międzymagazynowych został wydłużony na wniosek podmiotów gospodarczych;
– art. 8 pkt 5, który wejdzie w życie 1 października 2023 r. tak by jak najszybciej znieść stawkę akcyzy na cydr;
– art. 11, który wejdzie w życie 31 grudnia 2023 r. tak by przedłużyć obowiązywanie aktu wykonawczego wydanego na podstawie art. 138s ustawy o podatku akcyzowym;
– art. 22 ust. 1, który wejdzie w życie również 31 stycznia 2024 r. by podmioty obowiązane mogły zamknąć dotychczasowe ewidencje ostatniego dnia obowiązywania zmienianych przepisów i tak by mogły je zasilić stosownymi danymi w nowym systemie CEWA;

– art. 8 pkt 1–4 i 6–16, art. 9 pkt 2, 3 i 6, art. 21, art. 22 ust. 2, art. 23, art. 24 i art. 28, które wejdą w życie 1 lutego 2024 r., od tej daty, co do zasady (*vide*: art. 23) wszystkie obowiązki ewidencyjne będą realizowane z wykorzystaniem CEWA. Obowiązki związane z czynnościami podlegającymi wpisowi do rejestrów będą prowadzone w CEWA od 1 lutego 2024 roku.

Projekt wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców bowiem może zwiększać obciążenia administracyjne związane, np. z obowiązkiem uzyskania koncesji albo wpisem do rejestru podmiotów przywożących. Nowy obowiązek zgłoszenia będzie ciążył na użytkownikach zakładowych stacji paliw ciekłych, np. firmach transportowych, firmach budowlanych, czy przewoźnikach kolejowych.
W przypadku firm będących producentami i dystrybutorami omawianych wyżej napojów alkoholowych, zmniejszy się ich obciążenie fiskalne na skutek obniżenia stawki akcyzy do 0 zł, ponadto zniesiony zostanie również obowiązek banderolowania. Spowoduje to zmniejszenie liczby procedur, dokumentacji i czasu poświęconego na prowadzenie działalności w zakresie ww. wyrobów.
Dodatkowym argumentem za proponowanym rozwiązaniem są również szeroko pojęte względy społeczne. Postanowienia art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 165, z późn. zm.) obligują organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego m.in. do podejmowania działań zmierzających do zmiany struktury spożywania napojów alkoholowych. Preferencyjna, zerowa stawka akcyzy dla wyrobów o niższej zawartości alkoholu byłaby krokiem w tym właśnie kierunku.
Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
Projektowana regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. *w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych* (Dz. Urz. WE L 189 z 3.07.1998, s. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 1, str. 446).
Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych* (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji.

Projekt ustawy wpisano do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD325.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny, Podsekretarz Stanu, Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Edward Komorowski, Dyrektor Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej w Ministerstwie Finansów 22 694-38-50, sekretariat.dzp@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 2023-07-04 **Źródło:** Inicjatywa własna **Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów** UD325

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. W zakresie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104).

Potrzeba wprowadzenia nowych rozwiązań do ww. ustaw, które zawarte zostały w projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej, wynika z dążenia do dalszego uszczelnienia systemu podatkowego w zakresie obrotu paliwami silnikowymi takimi jak benzyny, olej napędowy i gaz LPG (autogaz). Pomimo działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz Ministra Finansów i organy Krajowej Administracji Skarbowej (KAS), takich jak np. wdrożenie pakietu paliwowego i pakietu przewozowego na rynku obrotu paliwami nadal istnieje możliwość wprowadzania do obrotu m.in. na stacjach paliw produktów ropopochodnych, niespełniających wymogów określonych w przepisach odrębnych dla paliw silnikowych. Niespełniające ww. wymogów wyroby mają negatywny wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw produkujących paliwa oraz tych przedsiębiorców, którzy zajmują się dalszą sprzedażą wyrobów poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i czynią to zgodnie z obowiązującymi przepisami. Dodatkowo niska jakość oferowanych na niektórych stacjach paliw produktów ma istotny wpływ na stan pojazdów konsumentów, którzy uiszczając cenę za nabyty towar oczekują produktów o należytych parametrach jakościowych.

Obrót paliwami silnikowymi, z uwagi na znaczenie dla dochodów budżetu państwa, stanowi jeden z obszarów, który wymaga zastosowania i wykorzystania nowoczesnych rozwiązań pozwalających na osiągnięcie pozytywnego efektu uszczelniania systemu podatkowego przy jednoczesnym zapewnieniu jak najmniejszych obciążeń administracyjnych.

Projektowane rozwiązania mają na celu usprawnienie procesu kontroli nad obrotem ww. wysoko wrażliwymi wyrobami akcyzowymi przy wykorzystaniu obecnie już funkcjonujących rozwiązań prawnych i narzędzi informatycznych (system monitorowania przewozu towarów), które pozwalają na bieżące monitorowanie przewozu benzyn i oleju napędowego oraz monitorowanie obrotu (sprzedaży) tych wyrobów akcyzowych.

Zawarte w projekcie zmiany pozwolą także na redukcję nadużyć w zakresie obrotu paliwami ciekłymi oraz zapewnią przejrzystość obrotu w obszarach dotychczas niemonitorowanych.

II. W zakresie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.).

W aktualnym stanie prawnym ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy o podatku akcyzowym przedsiębiorcy są obowiązani prowadzić w postaci papierowej lub elektronicznej (art. 138p ust. 1 ustawy). Dodatkowo przepisy art. 138p ust. 2 ww. ustawy umożliwiają zastąpienie powyższych ewidencji inną dokumentacją prowadzoną na podstawie przepisów prawa podatkowego innych niż przepisy akcyzowe albo na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem, że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane dla danej ewidencji akcyzowej. Od dnia 1 lutego 2024 r. na mocy przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. *o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 2707) art. 138p ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym otrzyma brzmienie: „1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, prowadzi się w postaci elektronicznej.”. Zmiana ta spowoduje, że przedsiębiorcy obowiązani do prowadzenia ewidencji nieposiadający obecnie ewidencji elektronicznej będą od wskazanej daty zobligowani do zakupu specjalistycznego oprogramowania, które będzie spełniać wymogi ustawowe prowadzenia ewidencji w postaci elektronicznej. Rozwiązanie to istotnie wpływa szczególnie na mikro, małych i średnich przedsiębiorców. Z drugiej strony rozwiązania typu ERP (ang. Enterprise Resources Planning) w postaci elektronicznego oprogramowania do kompleksowego zarządzania przedsiębiorstwem, które mogą być

stosowane na podstawie art. 138p ust. 2 ustawy o podatku akcyzowym, z uwagi na swoją różnorodność, nie agregują gotowych raportów (ewidencji), co czyni, że nastręczają problemy przy wykonywaniu kontroli celno-skarbowych weryfikujących prawidłowość prowadzonej przez podmiot działalności akcyzowej. Pozyskanie wiedzy o przebiegu działalności, stanie magazynów z wyrobami akcyzowymi, itp. wymaga przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej, co jest uciążliwe dla przedsiębiorców, generuje również zbędne koszty po stronie KAS, bowiem wskazane kontrole mają charakter jedynie weryfikujący.
Kolejnym problemem na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów jest sprawozdawczość, która obciąża podmioty gospodarcze. I tak, na podstawie art. 48 ust. 10–12 i art. 59 ust. 9–11 ustawy o podatku akcyzowym odpowiednio podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany odbiorca, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, mają obowiązek informowania Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonali w danym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych paliw silnikowych oraz o tych nabytych wyrobach. Kolejne sprawozdanie wynika z art. 54 ust. 15 ww. ustawy. Tu adresatem przesyłanych informacji jest naczelnik urzędu skarbowego. Dzięki projektowanej centralnej ewidencji elektronicznej dostępnej w wersji online przesyłanie wszelkich sprawozdań będzie zbędne, bowiem zainteresowane i uprawnione organy będą pozyskiwać wymagane dane bez udziału przedsiębiorców - z centralnej ewidencji elektronicznej.

Zgodnie z informacjami Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowego Instytutu Badawczego, zbiory jabłek w 2022 r. w Unii Europejskiej wyniosły 11,9 mln ton, z czego 4,2 mln ton wyprodukowano w Polsce, plasując nasz kraj na pierwszym miejscu w Unii Europejskiej. Powierzchnia uprawy jabłek w 2022 r. wynosiła 151,9 tys. ha. Wysoka produkcja jabłek nie przekłada się jednak na skalę produkcji cydru. Wielkość produkcji i konsumpcji cydru w Polsce jest znacznie mniejsza niż w wielu krajach Europy Zachodniej czy w państwach bałtyckich – zwłaszcza w porównaniu do liczby ludności i zbiorów jabłek. Według danych pochodzących z rynku, cydr produkuje tylko kilkunastu z około 50 tys. sadowników. Sadownicy wskazują jako główne przyczyny takiego stanu rzeczy regulacje prawne, które ograniczają opłacalność produkcji cydru w Polsce, m.in. zbyt wysokie stawki akcyzy i obowiązek banderolowania wyrobów, oraz bariery administracyjne związane z uzyskiwaniem i przechowywaniem banderol.

III. W zakresie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.).
Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych wdraża obecnie system teleinformatyczny o nazwie „Platforma Paliwowa" umożliwiający przygotowanie sprawozdawczości i deklaracji, które muszą być przesyłane do tego organu. W aktualnym stanie prawnym organ ten nie ma jednak dostępu do danych akcyzowych posiadanych przez organy KAS, co nastręcza problemy z weryfikacją deklarowanych przez przedsiębiorców danych, w tym istotnych dla funkcjonowania obszaru zapasów ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz uiszczanych opłat, np. opłaty zapasowej. Na mocy art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1537, z późn. zm.) organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji Rezerw Strategicznych, któremu przysługują uprawnienia organu podatkowego określone w dziale III oraz w dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*. Dzięki projektowanym zmianom pracownicy Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych będą mogli porównywać dane zawarte w CEWA z przedłożonymi dokumentami podczas wykonywanej kontroli podmiotów tworzących i przechowujących rezerwy strategiczne i kontrolować prawidłowość uiszczania opłat.

IV. W zakresie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1626, z późn. zm.).
Celem projektowanych zmian jest usprawnienie funkcjonowania KAS w obszarze pragmatyki służbowej funkcjonariuszy. Obowiązujące przepisy dopuszczają możliwość zajmowania przez funkcjonariuszy niektórych stanowisk zaliczanych do kategorii stanowisk kierowniczych w jednostkach organizacyjnych KAS. Okresy urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS nie są obecnie wliczane funkcjonariuszowi do okresu służby, pomimo faktu sprawowania nadzoru nad trybem i sposobem realizacji zadań przez tychże funkcjonariuszy w ramach KAS. Okres ten nie jest również traktowany jako okres równorzędny ze służbą. Proponuje się wprowadzenie regulacji dającej możliwość traktowania urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi powołanemu na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w jednostkach organizacyjnych KAS jako równorzędnego ze służbą.
Projekt reguluje sytuację funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa KAS w polskich placówkach dyplomatycznych, którzy otrzymują wynagrodzenie na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 406). Na gruncie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej okres oddelegowania ww. funkcjonariuszy wlicza się do okresu służby w Służbie Celno-Skarbowej. W związku z powyższym projektowane zmiany umożliwiają uwzględnienie wynagrodzenia otrzymywanego przez funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w polskich placówkach dyplomatycznych przy ustalaniu świadczeń emerytalnych.

Ponadto zmiany mają na celu zniwelowanie skutków powołania Krajowej Administracji Skarbowej w miejsce dotychczas funkcjonujących: administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej, w stosunku do funkcjonariuszy, których stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej ustawę o KAS oraz którzy ponownie podjęli służbę w Służbie Celno-Skarbowej w wyniku przeniesienia do niej na podstawie art. 150 ustawy o KAS. Projektowane przepisy pozwalają zaliczyć jako okres równorzędny ze służbą, okres zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 *ustawy Przepisy wprowadzając ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej* i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS. Dzięki zaliczeniu okresu „ucywilnienia" do wysługi emerytalnej świadczenie emerytalne funkcjonariuszy po zwolnieniu ze służby będzie uwzględniało również okres pracy w KAS po przekształceniu stosunku służby w stosunek pracy, a przed ponownym mianowaniem do służby w Służbie Celno-Skarbowej, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat. Praca świadczona przez byłych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej w tym okresie, była niezwykle istotna z uwagi na prawidłowe funkcjonowanie nowo powstałej organizacji - Krajowej Administracji Skarbowej, a także przyczyniła się do efektywnej realizacji ustawowych zadań nałożonych na KAS, m.in. w zakresie obejmowania towarów procedurami celnymi, prowadzenia kontroli celno-skarbowej, rozpoznawania, wykrywania i zwalczania przestępstw oraz przestępstw karnych skarbowych czy wykroczeń karnych skarbowych należących do właściwości organów KAS, co miało na celu ograniczenie szarej strefy.
Ponadto należy uregulować sytuację emerytów ponownie przyjętych do Służby Celno-Skarbowej i pełniących tę służbę nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy, tak by ponownie można ustalać wysokość emerytury przez doliczenie nieuwzględnionych dotychczas w wymiarze świadczenia okresów równorzędnych ze służbą.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. W zakresie ustawy – *Prawo energetyczne* oraz ustawy *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*.

Znaczący wpływ dla uszczelnienia obrotu paliwami, które są przedmiotem projektu, mają również zmiany wprowadzane w ustawie – Prawo energetyczne, w szczególności szerszy nadzór nad zakładowymi stacjami paliw ciekłych oraz nadzór koncesyjny nad procesem rozlewania gazu do butli, objęcie obowiązkiem koncesyjnym wrażliwych podatkowo procesów barwienia i znakowania paliw opałowych oraz paliw do celów żeglugowych, czy też większy nadzór nad koncesjami paliwowymi dotyczącymi podaży paliw ciekłych na rynek oraz prowadzenia operacji logistycznych w specyficznych segmentach rynku (lotniska, tereny kolejowe, porty morskie i śródlądowe).
Dodatkowo objęcie koncesjonowaniem nowych rodzajów paliw ciekłych doprowadzi do uporządkowania tego rynku w Polsce i zmniejszenia nadużyć w zakresie regulowania należności do budżetu państwa. Ponadto projektowana zmiana definicji obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą zredukuje próby unikania postępowania koncesyjnego, zapewniając jednocześnie lepszą kontrolę nad wywozami paliw ciekłych z Polski.
Projektowane ujednolicenie wymagań dla uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących z wymaganiami związanymi z przywozem paliw ciekłych realizowanymi na potrzeby koncesjonowanego obrotu z zagranicą umożliwi weryfikację informacji w ramach procesu rejestracji oraz sprawdzenie poprawności wypełniania wymagań przez podmioty gospodarcze.
Objęcie mechanizmem wygaszania „nieaktywnych" koncesji paliwowych, koncesji na obrót paliwami ciekłymi (OPC) pozwoli na rzeczywiste zwymiarowanie rynku paliw ciekłych pod kątem liczby podmiotów prowadzących operacje paliwowe, co zwiększy jego transparentność oraz nadzór nad nim ze strony organów administracji publicznej.
Ponadto projekt przewiduje weryfikację wiarygodności oraz wymogów dotyczących infrastruktury przedsiębiorców funkcjonujących na rynku paliwowym bezpośrednio przez uczestników tego rynku, poprzez obowiązek sprawdzania uprawnień kontrahenta do danej działalności, co zwiększy bezpieczeństwo obrotu paliwami ciekłymi oraz przełoży się na lepszy nadzór nad tym rynkiem i eliminację z niego przedsiębiorców działających z naruszeniem przepisów prawa.
Uszczelnienie systemu dystrybucji benzyn i olejów napędowych poprzez rozbudowę systemu monitorowania przewozu towarów pozwoli na prowadzenie tej działalności w podobnych warunkach dla wszystkich podmiotów istotnie wpływając na konkurencyjność.
Projektowane zmiany w zakresie ustawy – Prawo energetyczne mają być realizowane poprzez następujące zmiany legislacyjne:

1) nadzór koncesyjny nad procesem rozlewania gazu do butli;
2) ustanowienie obowiązku zgłaszania do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) zakładowych stacji gazu płynnego LPG;
3) ustanowienie obowiązku koncesyjnego dla procesów barwienia i znakowania paliw opałowych oraz paliw do celów żeglugowych;
4) wprowadzenie nadzoru Prezesa URE nad zakładowymi stacjami paliw ciekłych;
5) uzupełnienie kompetencji nadzorczych oraz kontrolnych Prezesa URE w procesie wydawania oraz cofania koncesji paliwowych;
6) objęcie systemem nadzoru nad koncesjami paliwowymi specyficznych segmentów rynku takich jak lotniska i lądowiska, tereny kolejowe, porty morskie i śródlądowe poprzez zaangażowanie regulatorów sektorowych takich

jak Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, dyrektorzy urzędów morskich oraz dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej oraz zaangażowanie Straży Granicznej;

7) ujednolicenie wymagań dla wpisu do Rejestru podmiotów przywożących z wymaganiami związanymi z przywozem paliw ciekłych realizowanym na potrzeby koncesjonowanego obrotu z zagranicą;
8) rozszerzenie mechanizmu wygaszania „nieaktywnych" koncesji paliwowych także o koncesję na obrót paliwami ciekłymi;
9) wprowadzenie obowiązku weryfikowania przez samych uczestników rynku spełniania wymogów ustawowych w zakresie obrotu paliwami ciekłymi; weryfikacji podlegać będą ogólnodostępne informacje takie jak np. fakt zgłoszenia do Prezesa URE infrastruktury paliw ciekłych czy też posiadanie wymaganej koncesji.

Dla zapewnienia szczelności systemu obrotu paliwami silnikowymi podmioty uczestniczące w tym obrocie prowadzące działalność gospodarczą będą podlegać obowiązkowi rejestracyjnemu miejsc dostarczania paliw. Wprowadzenie tego obowiązku doprowadzi do sytuacji, w której podmiot wysyłający będzie miał pewność, co do możliwości dostarczenia paliwa również do miejsca, które nie jest stacją paliw, a ma uprawnienie do odbioru tego paliwa. Obowiązek rejestracji będzie miał charakter jednorazowy (przed dokonaniem pierwszej czynności z wykorzystaniem przedmiotowych wyrobów akcyzowych do danego miejsca/urządzenia). Jest to czynność o charakterze technicznym, niezbędna jednak dla potrzeb wymagań funkcjonalnych systemu monitorowania przewozu i obrotu oraz dokonywania zgłoszeń przewozu w celu identyfikacji miejsca/urządzenia niestacjonarnego, do którego winny być dostarczone paliwa silnikowe. Nadane numery identyfikacyjne będą odzwierciedlone w zgłoszeniu. W celu maksymalnego ułatwienia dokonania jednorazowego zgłoszenia rejestracyjnego projektowana ustawa przewiduje możliwość dokonania zgłoszenia w formie elektronicznej za pomocą formularza udostępnionego na stronie https://puesc.gov.pl.
Jednocześnie w przypadku stacji paliw ciekłych oraz stacji kontenerowych projektowany obowiązek przekazywania danych związanych ze stanami liczników urządzeń pomiarowych/odmierzaczy z dystrybutorów skutecznie ograniczy możliwość wprowadzenia nielegalnego paliwa do obrotu.
Wykorzystując możliwości techniczne oraz istniejącą infrastrukturę, w celu ograniczenia uciążliwości wprowadzonego rozwiązania dla podmiotu prowadzącego stację paliw, umożliwiono zbiorcze przekazywanie danych z dystrybutorów wykorzystując POS (*point of sale*) – terminale stosowane na stacjach paliw do obsługi transakcji sprzedaży.
Projektowane rozwiązania stanowią kolejny etap realizowanego procesu monitorowania obrotu paliwami.
Ponadto dostrzegając pojawiające się ryzyka związane z możliwością przewozu towarów poza systemem monitorowania tzw. przewozy międzymagazynowe – wprowadzono obowiązek dokonywania zgłoszeń w sytuacji, w której przewóz nie jest związany z dostawą towarów.
Wykonywane na bieżąco analizy oraz ustalenia wynikające z kilkuletniego stosowania przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi jak i doświadczenia innych krajów oraz rozwiązania przyjmowane dla innych wyrobów akcyzowych (szczególnie gazu LPG do celów napędowych) wskazują na potrzebę monitorowania nie tylko przewozu towarów wrażliwych, ale również szeroko rozumianych wydań tych towarów.
Projektowane rozwiązania wpłyną na bezpieczeństwo obrotu paliwami silnikowymi po stronie legalnie działających przedsiębiorców.
Narzędziami służącymi do realizacji tych rozwiązań będą:
1) zmiany legislacyjne obejmujące m.in.:
   a) wprowadzenie do systemu prawnego obowiązku zgłoszenia do rejestru SENT miejsc dostarczenia paliw,
   b) podawanie przez podmiot odbierający w dniu dostarczenia paliwa do stacji paliw:
      – informacji o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach,
      – stanu liczników na urządzeniach pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów na stacjach paliw ciekłych oraz stacjach kontenerowych, z których są wydawane paliwa silnikowe;
2) wykonanie i udostępnienie narzędzia informatycznego umożliwiającego przesyłanie przez podmioty obowiązane do przekazywania danych do rejestru zgłoszeń SENT bezpośrednio z POS.

II. W zakresie ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* oraz ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. *o Krajowej Administracji Skarbowej*.

Narzędzia cyfrowe sprawiają, że usługi administracji są bardziej wydajne i przejrzyste dla wszystkich zainteresowanych stron. Transformacja cyfrowa w KAS polega na ciągłym stosowaniu najnowszych technologii w celu poprawy jej funkcjonowania i spełniania oczekiwań przedsiębiorców oraz obywateli (interesariuszy KAS). Cyfrowa transformacja pozwala na to, aby wiele usług nie wymagało korzystania z biurka, papierowej dokumentacji, telefonu lub faksu, co pozwala zarówno organom KAS, jak i przedsiębiorcom skierować swoje zaangażowanie na inne zadania.
Planowane zmiany ustawowe w ustawie *o podatku akcyzowym* wynikają z potrzeby wprowadzenia instrumentu na rzecz cyfrowej transformacji przedsiębiorców i KAS poprzez wdrożenie jakościowej zmiany w obszarze ewidencji, rejestrów i innych dokumentów, o których mowa w dziale VIa ww. ustawy.
W związku z powyższym projektodawca proponuje jakościową transformację, która pozwoli na przejście z papierowych ewidencji i dokumentacji na ich postać elektroniczną w jednym centralnym systemie teleinformatycznym o nazwie Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, zwanym dalej „CEWA", udostępnionym bezpłatnie przez Szefa KAS

wszystkim podmiotom obowiązanym do prowadzenia szeroko rozumianej dokumentacji akcyzowej. Jest to szczególnie istotne rozwiązanie dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców, w kontekście obowiązku ustawowego prowadzenia elektronicznych ewidencji i związanych z tym obciążeń finansowych po stronie tych podmiotów. Dzięki projektowanemu rozwiązaniu będą oni mogli prowadzić ewidencje i dokumenty w postaci elektronicznej w udostępnionym online systemie CEWA. Rozwiązanie to zniesie ustawowy obowiązek prowadzenia obecnie papierowych, od 1 lutego 2024 r. elektronicznych ewidencji i dokumentacji akcyzowych, których wszystkie koszty ponieśliby przedsiębiorcy. Ma ono na celu zmniejszenie jak również uproszczenie obowiązków ewidencyjnych i dokumentacyjnych, czyli zmniejszenie obciążeń administracyjnych i obciążeń finansowych.
Zasady dotyczące systemu CEWA zostaną uregulowane w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym*. W przypadku podmiotów prowadzących dokumentację akcyzową bezpośrednio w swoich programach finansowo-księgowych (ERP) podatnika, system CEWA pozwoli na przesyłanie danych przez interfejs API w celu sporządzenia ewidencji.
Projektowane rozwiązanie będzie oparte na modelu poświadczeń, tzn. wymagana będzie autoryzacja osoby wprowadzającej dane w systemie. W celu korzystania z funkcjonalności systemu CEWA konieczne będzie uwierzytelnienie się podatnika na PUESC, co gros podatników akcyzowych uczyniło rejestrując się w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych (CRPA). Po uwierzytelnieniu się podatnik będzie mógł korzystać z systemu CEWA w zakresie wprowadzania danych, przeglądania, raportowania i przechowywania ewidencji, dokumentacji lub rejestrów.
Zakłada się, że projektowane rozwiązania przyczynią się nie tylko do wzmocnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku akcyzowego, ale także uproszczenia samego procesu kontroli opartej na analizie ryzyka, z uwagi na możliwość zdalnego monitorowania przez organy KAS obrotu wyrobów akcyzowych, w szczególności w składach podatkowych.

III. W zakresie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Ordynacja podatkowa*.

W celu dostarczenia niezbędnych danych dla potrzeb Platformy Paliwowej przyjęto, że Szef KAS udostępni Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych nieodpłatnie dane z CEWA w zakresie niezbędnym do realizacji ustawowych zadań tego organu.
W związku z powyższym oraz dla celów wykonywania kontroli obowiązanych przedsiębiorców przez Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych niezbędne jest wprowadzenie zmiany w art. 299 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa przez wskazanie Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych jako organu uprawnionego do otrzymywania od organów podatkowych informacji zawartych w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182 tej ustawy, w celu realizacji jego zadań ustawowych.
Projektowane rozwiązania mają być realizowane poprzez następujące zmiany:
1) legislacyjne obejmujące:
- utworzenie CEWA,
- wprowadzenie do systemu prawnego obowiązku prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów akcyzowych w jednym centralnym systemie teleinformatycznym;

2) pozalegislacyjne – wykonanie i udostępnienie systemu CEWA umożliwiającego prowadzenie ewidencji, dokumentacji i rejestrów akcyzowych przez podmioty obowiązane.
Przewidywany okres wdrożenia projektowanych rozwiązań ze względu na potrzebę dostosowania przedsiębiorców, do wprowadzania proponowanych zmian to dzień 1 lutego 2024 roku.

Wprowadzone zostały też rozwiązania umożliwiającego poprawę sytuacji finansowej producentów rolnych i zakładów przetwarzających płody rolne. Wprowadzenie zmian jest uzasadnione potrzebą zwiększenia konkurencyjności polskich gospodarstw sadowniczych oraz zakładów przetwarzających jabłka i gruszki na cydry i perry, generując tym samym wartość dodaną dla producentów takich napojów. Poprawka polega na obniżeniu stawki podatku akcyzowego na cydr i perry o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 5% objętości do wysokości 0 zł. Obecnie, zgodnie z art. 96 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ta grupa wyrobów objęta jest stawką 97 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu. Celem poprawki jest stworzenie dogodnych warunków dla producentów tych wyrobów. Jednocześnie wzmocni to konkurencyjność na rynku alkoholi o niskiej zawartości alkoholu oraz stworzy ofertę do spożywania fermentowanych napojów winiarskich o niższej zawartości alkoholu, które zostały wytworzone na bazie jabłek i gruszek. Proponowana zmiana zwiększy również konkurencyjność cydru i perry o zawartości alkoholu do 5% objętości alkoholu w stosunku do piwa oraz mieszanek piwa z napojami bezalkoholowymi. Zmiana pozytywnie wpłynie również na rozwój rynku cydru i perry, które są wytwarzane z owoców krajowych, głównie jabłek.
IV. W zakresie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. *o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1626, z późn. zm.).

W celu usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej przewiduje się zmiany obejmujące również ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służy Więziennej oraz ich rodzin:

a) wprowadzenie regulacji dającej możliwość traktowania okresu urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi powołanemu na wyższe stanowisko w służbie cywilnej, w jednostkach organizacyjnych KAS jako równorzędnego ze służbą,
b) wprowadzenie regulacji dotyczącej możliwości traktowania okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS jako okresu równorzędnego ze służbą, w przypadku funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej przepisy ustawy o KAS i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat,
c) uwzględnienie wynagrodzenia wypłacanego funkcjonariuszowi w okresie urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej powołanemu na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS oraz wynagrodzenia funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w polskich placówkach dyplomatycznych do ustalenia podstawy wymiaru emerytury mundurowej,
d) umożliwienie ponownego ustalenia wysokości emerytury, przez doliczenie nieuwzględnionego w wymiarze świadczenia okresu równorzędnego ze służbą, tj. okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej ustawę o KAS i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS, w przypadku ponownego przyjęcia emeryta do służby w Służbie Celno-Skarbowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

I. W Grecji w ramach projektu pod nazwą „Achilleas" wdrożono system monitorowania online stanów zbiorników na stacjach paliw. Jednakże, z uwagi na bardzo niski standard wyposażenia tamtejszych stacji paliw w odpowiedni i niezbędny do monitorowania sprzęt komputerowy i kontrolno-pomiarowy, realizacja projektu wiązała się z dodatkowymi działaniami w postaci np. standaryzacji systemów umożliwiających przepływ danych związanych z obrotem paliwami.
W modelu „greckim" zastosowano rozwiązanie polegające na wdrożeniu systemu informatycznego integrującego się bezpośrednio z infrastrukturą zainstalowaną na stacjach benzynowych (m.in. z sondami instalowanymi w zbiornikach paliw). Dodatkowym rozwiązaniem zabezpieczającym ingerencję w przesyłane do systemu dane są tzw. „czarne skrzynki" realizujące przedmiotową usługę w bezpośredniej integracji z urządzeniami zainstalowanymi, np. na stacjach benzynowych. Wdrożony model grecki daje pełną kontrolę nad przesyłanymi danymi, a bezpośrednia integracja z infrastrukturą stacji paliwowych, gwarantuje ich autentyczność i niezaprzeczalność. Uruchomienie takiego modelu charakteryzuje się długim czasem wdrożenia po stronie podmiotów obowiązanych i bardzo wysokimi kosztami.

II. W przypadku regulacji prawnych składających się na wdrożenie systemu CEWA projektowana materia nie jest regulowana prawem unijnym (nie jest przedmiotem szczegółowej harmonizacji), w związku z czym obszar ten jest zależny wyłącznie od decyzji i krajowych, autonomicznych rozwiązań zainteresowanych państw członkowskich UE.

III. Przeprowadzenie analiz funkcjonowania podobnych przepisów w innych krajach jest niecelowe ze względu na specyfikę polskich rozwiązań, zróżnicowane usytuowanie Służby Celno-Skarbowej w strukturze administracji w poszczególnych krajach oraz zakres nowelizacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Stacje paliw	9141 7852	Sprawozdanie z działalności Prezesa URE w 2021 r. https://bip.ure.gov.pl/bip/o-urzedzie/zadania-prezesa-ure/sprawozdania/800,Sprawozdania.html Z raportu POPiHN za 2021 r. liczba stacji paliw obejmująca stacje paliw ogólnodostępne, sprzedające co najmniej benzyny silnikowe i olej napędowy. https://popihn.pl/raporty-i-konferencje/	Obowiązek rejestracji miejsca dostarczania paliwa i podawania stanu liczników urządzeń pomiarowych/ odmierzaczy z dystrybutorów (możliwość przesyłania danych z POS).

Kontenerowe stacje paliw	80	Sprawozdanie z działalności Prezesa URE za 2021 r. https://bip.ure.gov.pl/bip/o-urzedzie/zadania-prezesa-ure/sprawozdania/800,Sprawozdania.html	Obowiązek rejestracji miejsca dostarczania paliwa. Obowiązek potwierdzania odbioru paliwa.
Zakładowe stacje paliw ciekłych	Brak danych		Obowiązek rejestracji miejsca dostarczania paliwa. Obowiązek potwierdzania odbioru paliwa.
Podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i dokumentacji akcyzowych	43 067	Dane CRPA	Obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w dziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.
Podmioty obowiązane do prowadzenia rejestrów akcyzowych	Brak danych		Obowiązek prowadzenia rejestrów, o których mowa w dziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.
Organy	Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego (1), Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (1), Komendant Główny Straży Granicznej (1), dyrektorzy urzędów morskich (2), dyrektorzy urzędów żeglugi śródlądowej (8)		Obowiązek współpracy z URE w obszarze ich jurysdykcji (lotniska, tereny kolejowe, porty morskie i śródlądowe), w nadzorze nad działalnością koncesyjną podmiotów gospodarczych na rynku paliw ciekłych.
Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych	1	Ustawa z dnia 17 grudnia 2020 r. o rezerwach strategicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 294 i 655)	Uprawnienie do pozyskiwania danych gromadzonych przez KAS w celu realizacji zadań ustawowych.
Osoby zatrudnione w KAS oraz funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej	ponad 63 tys., w tym 11,3 tys. funkcjonariuszy	Ministerstwo Finansów	Bezpośrednie Oddziaływanie projektu na funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej i Szefa KAS oraz na osoby zatrudnione w KAS, w szczególności w związku z propozycją: 1) zaliczenia okresu urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej jako równoważnego ze służbą; 2) zaliczenia okresu zatrudnienia w jednostce organizacyjnej KAS, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat jako równorzędnego ze służbą, w przypadku funkcjonariusza, którego stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 ustawy wprowadzającej

			przepisy ustawy o KAS i który został przeniesiony do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS; 3) uregulowania sytuacji funkcjonariuszy oddelegowanych do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa KAS w polskich placówkach dyplomatycznych.
Sądownictwo powszechne			Możliwy wzrost spraw trafiających do sądów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt był przedmiotem pre-konsultacji przeprowadzonych w 2020 i 2021 roku z organizacjami reprezentującymi branżę paliwową. Projekt podlegał 21-dniowym konsultacjom publicznym w I kwartale 2023 roku.

Projekt ustawy zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. ─ Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt został udostępniony w celu zajęcia stanowiska. Informację o udostępnieniu otrzymały:

1. Forum Związków Zawodowych;
2. Biuro Monitoringu @proste NGO;
3. Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
4. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
6. Izba Gospodarcza Farmacja Polska;
7. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
8. Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla;
9. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Krajowa Izba Biopaliw;
12. Krajowa Izba Gospodarcza;
13. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
14. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
15. NSZZ Solidarność;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED;
17. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
18. OPZZ;
19. Polska Izba Gazu Płynnego;
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
21. Polska Izba Paliw Płynnych;
22. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
23. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
24. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
25. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
26. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
27. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
28. Polska Rada Biznesu;
29. Polski Związek Producentów Farb i Klejów;
30. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
31. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
32. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
33. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
34. Stowarzyszenie Producentów Chemii Budowlanej;
35. Towarzystwo Obrotu Energią;
36. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
37. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;
38. Związek Pracodawców Business Center Club;
39. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;

40. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
41. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
42. Związek Rzemiosła Polskiego;
43. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
44. Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2023 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	34	32	30	28	26	25	24	23	22	244
budżet państwa	0	0	34	32	30	28	26	25	24	23	22	244
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	10,5	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	89,5
budżet państwa	10,5	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	7,9	89,5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	-10,5	-7,9	26,1	24,1	22,1	20,1	18,1	17,1	16,1	15,1	14,1	154,5
budżet państwa	-10,5	-7,9	26,1	24,1	22,1	20,1	18,1	17,1	16,1	15,1	14,1	154,5
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wydatki na wskazane zadanie/zadania w 2023 r. zostaną sfinansowane ze środków pozostających w dyspozycji ministra właściwego do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych. W związku z powyższym konieczne będzie zwiększenie odpowiedniej części o wskazane kwoty ze środków pozostających w dyspozycji Ministra Finansów. Wydatki na realizację zadania/zadań w roku 2023 i latach kolejnych, niezbędne do zabezpieczenia w budżecie ministra właściwego do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych przedstawiają się następująco: – w 2023 r. 1,5 mln zł i w 2024 r. 0,5 mln zł na wytworzenie nowych funkcjonalności w systemie informatycznym, dostosowanie rejestru zgłoszeń SENT oraz optymalizację rozwiązań; począwszy od 2024 r. i w każdym kolejnym roku po 0,5 mln zł na utrzymanie nowych funkcjonalności oraz rejestru zgłoszeń SENT, w zakresie dostosowania do tych funkcjonalności. Oszacowanie zostało dokonane na podstawie dotychczasowych doświadczeń w budowie, rozbudowie i utrzymaniu systemu monitorowania przewozu i obrotu SENT. – w 2023 r. i w latach kolejnych po 0,5 mln zł na utrzymanie systemu CEWA i jego rozwój oraz zapewnienie niezbędnych nowych przestrzeni dyskowych. Oszacowanie zostało dokonane na podstawie dotychczasowych doświadczeń w rozbudowie i utrzymaniu podobnych systemów teleinformatycznych. Wydatki na wskazane zadanie/zadania (związane z systemem CEWA) zostaną sfinansowane ze środków pozostających aktualnie w dyspozycji ministra właściwego do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych. Koszty zakupu przestrzeni dyskowych (serwerów, backup'u niezbędnego oprogramowania serwerów) to 2,1 mln złotych. Przewiduje się, że w pierwszym roku po wejściu w życie projektowanych przepisów w zakresie ustawy – Prawo energetyczne, maksymalna liczba odwołań od decyzji wydanych przez Prezesa URE może wynieść 15, a w kolejnych latach maksymalnie 2 rocznie. Wobec tego należy uznać, że wzrost liczby spraw sądowych w wyniku poszerzenia w ustawie – Prawo energetyczne katalogu decyzji zaskarżalnych do SOKiK będzie nieznaczny i nie wpłynie na wzrost obciążeń tego sądu, ani Sądu Apelacyjnego w Warszawie rozpoznającego środki zaskarżenia od orzeczeń SOKiK, w stopniu uzasadniającym zwiększenie wydatków na realizację tego zadania. Zaproponowano obniżenie stawki podatku akcyzowego na cydr i perry o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 5% objętości do wysokości 0 zł. Taka preferencja podatkowa, biorąc pod uwagę obecnie obowiązującą stawkę akcyzy na cydr i perry w wysokości 97,00 zł/1 hl wyrobu

	gotowego, spowoduje szacunkowo utratę wpływów budżetowych z tytułu akcyzy o około 6 mln zł rocznie w pierwszym roku obowiązywania, a w przypadku wzrostu wielkości sprzedaży w perspektywie najbliższych lat sukcesywny wzrost z każdym rokiem (w początkowych latach po ok 2 mln zł/rok, w kolejnych o kolejny 1 mln/rok), do około18 mln zł/rok. Planowane wydatki związane z proponowanymi w ustawie dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służy Więziennej oraz ich rodzin zmianami będą finansowane z części 42 ustawy budżetowej w szczególności dotyczące: 1) zaliczenia jako równorzędnego ze służbą: a) okresów urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS, b) okresów zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych KAS w przypadku funkcjonariuszy, których stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej przepisy ustawy o KAS, którzy następnie zostali przeniesieni do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat; 2) rozszerzenia podstawy wymiaru emerytury o wynagrodzenie wypłacane funkcjonariuszom w czasie urlopu bezpłatnego udzielonego na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS oraz oddelegowanym do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa KAS w polskich placówkach dyplomatycznych, którzy otrzymują wynagrodzenie na zasadach określonych w ustawie o służbie zagranicznej.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	I. Zmiany w zakresie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi oraz ustawy – Prawo energetyczne. Zgodnie z szacunkiem rocznym POPiHN za 2020 r. wartość sprzedaży detalicznej paliw silnikowych w Polsce w 2020 roku to około 109 mld złotych. Wpływy do budżetu z tytułu zapłaconych od tej sprzedaży podatków (VAT, akcyza, opłata paliwowa i opłata emisyjna) wyniosły około 65 mld złotych. Z szacunków KAS wynika, że szara strefa w obszarze paliw wynosi ok. 2% całego rynku. Przy założeniu, że legalna sprzedaż detaliczna (98% rynku) przyniosła w 2020 roku ok. 65 mld zł – to uszczuplenia w 2020 roku we wpływach do budżetu (2% rynku) wyniosły ok 1,33 mld złotych. Szacuje się, że monitorowanie obrotu benzynami i olejami napędowymi przy wykorzystaniu nowoczesnych rozwiązań techniczno-informatycznych ograniczy szarą strefą o ok. 3%, tj. o ok. 40 mln zł w pełnym roku kalendarzowym. Zjawisko to winno utrzymać się przez wszystkie lata obwiązywania projektowanych przepisów. Po stronie wydatków sektora finansów publicznych należy uwzględnić wykonanie rejestru miejsc odbioru paliwa, dostarczenia interfejsu (API) niezbędnego dla przesyłania wymaganych danych, przygotowanie mechanizmów analitycznych, koszty utrzymania i rozwoju systemu w zakresie włączania kolejnych usług. Szacuje się, że kwota ta oscylować będzie w granicach 1,5 mln zł w 2023 roku (rejestr miejsc, API, mechanizmy analityczne, dostosowanie rejestru zgłoszeń SENT, optymalizacja rozwiązań) i po 0,5 mln zł rocznie począwszy od 2024 roku (utrzymanie). II. Zmiany w zakresie wdrożenia systemu teleinformatycznego CEWA. Nowelizacja nie wpłynie wprost na zwiększenie dochodów budżetu państwa. Po stronie wydatków sektora finansów publicznych należy uwzględnić wykonanie systemu CEWA, który wykonuje spółka Aplikacje Krytyczne, dostarczenie interfejsu (API) niezbędnego dla przesyłania wymaganych danych, przygotowanie mechanizmów analitycznych, koszty utrzymania i rozwoju systemu w zakresie włączania kolejnych usług. Szacuje się, że kwota ta oscylować będzie w granicach 2,1 mln zł i po 0,5 mln zł rocznie w 2023 roku (utrzymanie, optymalizacja rozwiązań). Regulowana materia powinna przełożyć się na usprawnienie procesu nadzoru i sprawowania kontroli nad wyrobami wrażliwymi, jakimi są wyroby akcyzowe w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym*. Projektowane rozwiązania będą wymagały przygotowania aplikacji, do której bezpłatny dostęp będą mieli wszyscy przedsiębiorcy obowiązani do prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów akcyzowych. Projektowane regulacje stanowią również kolejny element uszczelnienia systemu podatkowego w zakresie produkcji, przemieszczania i przechowywania wyrobów akcyzowych.

III. Koszty związane z proponowanymi w projekcie ustawy dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służy Więziennej oraz ich rodzin zmianami dotyczącymi:

1) zaliczenia okresów urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS jako okresu równorzędnego ze służbą;
2) zaliczenia okresów zatrudnienia w jednostkach organizacyjnych KAS w przypadku funkcjonariuszy, których stosunek służby przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej przepisy ustawy o KAS, którzy zostali przeniesieni do pełnienia służby w Służbie Celno-Skarbowej na podstawie art. 150 ustawy o KAS, w wymiarze łącznym nie większym niż 5 lat, w tym również uwzględnienia tego okresu emerytom ponownie przyjętym do służby w Służbie Celno-Skarbowej po zakończeniu tej służby;
3) rozszerzenia podstawy wymiaru emerytury o wynagrodzenie wypłacane funkcjonariuszom:
   a) oddelegowanym do pełnienia funkcji przedstawiciela Szefa KAS w polskich placówkach dyplomatycznych, którzy otrzymują wynagrodzenie na zasadach określonych w ustawie o służbie zagranicznej,
   b) podczas urlopu bezpłatnego udzielonego funkcjonariuszowi na czas powołania na wyższe stanowisko w służbie cywilnej w jednostkach organizacyjnych KAS,

– będą finansowane z części 42 „Sprawy wewnętrzne”.

Z uwagi na niewielką liczbę osób, których zmiany wskazane w pkt 1 i 3 mogą dotyczyć (około 15 osób), nie jest konieczne zwiększenie środków w części 42, gdyż zabezpieczone środki finansowe w tej części budżetowej powinny być wystarczające na pokrycie zwiększonych wydatków spowodowanych wprowadzeniem przedmiotowych zmian. Łączne miesięczne wynagrodzenie brutto osób, o których mowa w pkt 2 lit. b wynosi 142 639,69 złotych. Wobec powyższego wpływ tej regulacji na system emerytalny będzie znikomy.

Zmiana wskazana w pkt 2 dotyczy około 1167 osób, które ponownie podjęły służbę po okresie wykonywania pracy na skutek przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. - Przepisy wprowadzającej ustawę o KAS i wymaga dokonania zwiększenia środków w części 42 ustawy budżetowej o kwotę 6,9 mln zł rocznie.

Przyjęto, że 10% funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej spośród tych, którzy zostali „ucywilnieni” przechodzi na emeryturę lub nabywa wcześniej uprawnienia. Ustalenie dokładnych wartości jest niemożliwe z uwagi na konieczność indywidualnego przeliczenia każdego przypadku. Ponadto proponowana zmiana może dotyczyć również około 410 emerytów, którzy po przekształceniu stosunku służby zostali ponownie przyjęci do służby, a której obecnie nie kontynuują. Przeliczenie wysokości emerytury z uwzględnieniem w wysłudze emerytalnej okresu zatrudnienia po przekształceniu stosunku służby i zaliczenie go jako równorzędnego ze służbą nie jest możliwe do oszacowania. Należy jednak wskazać, że zmiana wysokości świadczenia emerytalnego z uwagi na krótki okres zaliczany do wysługi nie może być znaczna.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w sądach toczą się sprawy przeciwko Skarbowi Państwa – jednostkom organizacyjnym Krajowej Administracji Skarbowej, dotyczące roszczeń funkcjonariuszy związanych z przywróceniem do służby czy też odprawą. W przypadku niekorzystnej linii orzeczniczej dla Skarbu Państwa – jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, a co za tym idzie konieczności wypłaty odpraw związanych z „ucywilnieniem”, może względem tych osób pojawić się konieczność wypłaty odpraw szacowanej łącznie na około 68 mln zł, co obciąży Skarb Państwa. Ponadto procesy sądowe mogą prowadzić do powstania po stronie Skarbu Państwa konieczności zapłaty kosztów sądowych, kosztów zastępstwa procesowego oraz odsetek. Oszacowanie tych kwot nie jest możliwe z uwagi na rozproszenie spraw sądowych na terenie całego kraju oraz indywidualny charakter takich spraw.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
	duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Niemierzalne
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozwiązania pozwolą na ograniczenie działań podmiotów zaangażowanych w nieuczciwą działalność, co przyczyni się do ograniczenia nieuczciwej konkurencji. W przypadku firm będących producentami i dystrybutorami napojów alkoholowych, zmniejszy się ich obciążenie fiskalne na skutek obniżenia stawki akcyzy do 0 zł, ponadto zniesiony zostanie również obowiązek banderolowania. Spowoduje to zmniejszenie liczby procedur, dokumentacji i czasu poświęconego na prowadzenie działalności w zakresie ww. wyrobów.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wdrożenie projektowanych rozwiązań będzie miało wpływ na jakość oferowanych paliw.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wdrożenie projektowanych rozwiązań będzie miało wpływ na jakość oferowanych paliw.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przyjęto założenie, że na rynku paliw silnikowych w obrocie hurtowym funkcjonują 284 podmioty, które posiadają systemy POS. Tym samym podmioty, które będą chciały skorzystać z możliwości przekazywania danych dotyczących dystrybutorów do rejestru SENT w sposób zbiorczy – bezpośrednio z POS – poniosą koszt wytworzenia interfejsu umożliwiającego przekazywanie danych w taki sposób. Z uwagi na zróżnicowaną wielkość i strukturę poszczególnych podmiotów niemożliwe jest oszacowanie przyszłych kosztów przedsiębiorców wynikających z tego tytułu. Dodatkowo należy wskazać, że projektowana regulacja nie wprowadza konieczności przesyłania danych z systemu POS. Jest to rozwiązanie alternatywne wprowadzone na wniosek przedstawicieli branży paliwowej. Podstawowym sposobem przekazywania danych dot. dystrybutorów do rejestru SENT jest ich podawanie każdorazowo podczas uzupełniania zgłoszenia przewozu o informacje o odbiorze towaru. System CEWA zostanie udostępniony bezpłatnie wszystkim zobowiązanym podmiotom od dnia 1 lutego 2024 r. ewidencje, dokumentacja oraz rejestry prowadzone będą przez obowiązane podmioty wyłącznie przy użyciu CEWA. W zakresie systemu CEWA przyjęto, że przedsiębiorcy, w tym w szczególności MŚP nieposiadający systemów klasy ERP nie poniosą żadnych kosztów wdrożenia narzędzia. W przypadku podmiotów tzw. dużych wdrożenie będzie wymagać, o ile uzasadniać to będzie wielkość obrotu danego podmiotu, dostosowania funkcjonalności wykorzystywanych systemów ERP. Na podstawie informacji pozyskanych od przedsiębiorców w zakresie dotyczącym kosztów związanych z przygotowaniem modułów niektórych ewidencji celnych szacowany koszt takiej zmiany, w zależności od indywidualnych wymagań i potrzeb biznesowych podmiotu oraz dokonanego przez niego wyboru dostawcy tej klasy rozwiązań może wynieść do 470 000 złotych. Założono, że koszty z tego tytułu szacowane będą indywidulnie a ich wysokość może być różna ze względu również m.in. na profil działalności i wielkość dokonywanego obrotu. Szacuje się, że dotyczyć to może ok. 200 podmiotów. Przyjęto założenia, że spośród 663 podmiotów prowadzących składy podatkowe niespełna jedna trzecia z nich wykorzystuje w swojej działalności wdrożone systemy ERP. Projektowane rozwiązania przyczynią się do ograniczenia szarej strefy i utrudnienia dostępu do rynku podmiotom działającym wbrew przepisom. Natomiast dla podmiotów działających legalnie zostaną zmniejszone obciążenia administracyjne, projektowane zmiany przełożą się pozytywnie na konkurencyjność i rozwój przedsiębiorczości oraz poziom zatrudnienia w legalnie działających podmiotach. Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
I. W zakresie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi projektowane rozwiązania spowodują konieczność wprowadzenia jednolitych standardów w zakresie odczytu danych ze stacji paliw (zwiększenie liczby procedur). Po stronie administracji publicznej jest przygotowanie i udostępnienie narzędzia informatycznego umożliwiającego przesyłanie przez podmioty gospodarcze obowiązane do przekazywania danych do rejestru zgłoszeń SENT bezpośrednio z POS (zwiększenie liczby procedur).
W zakresie Prawa energetycznego rozszerzenie obowiązków koncesyjnych (zwiększenie liczby procedur). Po stronie administracji publicznej rozszerzenie listy podmiotów zobowiązanych do nadzoru nad działalnością koncesyjną na rynku paliw ciekłych (zwiększenie liczby procedur).
II. W zakresie systemu CEWA przewiduje się zmniejszenie obciążeń administracyjnych i digitalizację procedur.
Wdrożenie CEWA wpłynie na ograniczenie dokumentacji papierowej wytwarzanej przez podmioty dokonujące obrotu wyrobami akcyzowymi w związku z realizacją obowiązku ewidencyjnego tych wyrobów oraz związanej z realizacją obowiązku informacyjnego dotyczącego powiadamiania organów KAS o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych. Uprawnienie dla Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych do dostępu do danych gromadzonych przez KAS w celu realizacji jego zadań ustawowych zmniejszy obowiązki sprawozdawcze po stronie podmiotów zobowiązanych do ich przekazywania (zmniejszenie liczby dokumentów). Po stronie administracji publicznej pozostaje przygotowanie i udostepnienie narzędzia informatycznego umożliwiającego podmiotom gospodarczym prowadzenia elektronicznej ewidencji, dokumentacji i rejestrów akcyzowych (zwiększenie liczby procedur).

9. Wpływ na rynek pracy

Wprowadzenie nowych obowiązków nie wpłynie na zwiększenie zatrudnienia na stacjach paliw oraz w podmiotach zobowiązanych do prowadzenia ewidencji podatkowych oraz nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt spełnia wymagania interoperacyjności. Projekt będzie wpływał na sądy powszechne (nie dotyczy sądów administracyjnych i wojskowych) z uwagi na to, że od decyzji Prezesa URE służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, a następnie od wyroku SOKiK służy apelacja do Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Jednakże wpływ ten będzie niewielki z uwagi na przewidywany jednostkowy wzrost liczby spraw sądowych w wyniku zmian w ustawie – Prawo energetyczne.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:
1) głównie w zakresie przepisów usprawniających funkcjonowanie Krajowej Administracji Skarbowej oraz postępowań administracyjnych w ustawie SENT, które wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
2) wprowadzających kary pieniężne w ustawie SENT, które wejdą w życie po upływie 15 miesięcy od dnia ogłoszenia,
3) objęcie systemem przesunięć międzymagazynowych, które wejdą w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia,
4) dotyczących CEWA, które wejdą w życie z dniem 31 stycznia 2024 i 1 lutego 2024 r., z wyjątkiem przepisu umożliwiającego przekazywanie danych z akt podatkowych Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
5) obniżających stawkę podatku akcyzowego, które wejdą w życie z dniem 1 października 2023 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji w zakresie systemu. Po roku od dnia ogłoszenia ustawy przewozy towarów z pozycji CN 2710 i CN ex 2711 do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą będą dostarczane do zarejestrowanych miejsc.

Nie przewiduje się ewaluacji w zakresie systemu CEWA. Od 1 sierpnia 2025 r. wszystkie obowiązane podmioty będą prowadziły swoje ewidencje i dokumentacje w tym systemie. Od 1 lutego 2024 r. wszystkie obowiązane podmioty będą prowadziły rejestry w systemie CEWA.
Proponowane zmiany wynikają z analizy dotychczas obowiązujących rozwiązań, w wyniku której stwierdzono konieczność wprowadzenia zmian mających na celu zrównanie uprawnień funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej z innymi funkcjonariuszami i członkami korpusu służby cywilnej. Nie są to zmiany generalnie reformujące, gdzie występowałaby konieczność obserwowania ewolucji efektów projektowanych rozwiązań.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy

o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami

(UD325)

1. **Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania w załączonych tabelach:**
   - Uwagi_Podmioty – Prawo energetyczne,
   - Uwagi_Podmioty – SENT,
   - Uwagi_Podmioty – CEWA.

2. **Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .**

   Nie dotyczy.

3. **Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zostały udostępnione na stronie: https://www.gov.pl/web/finanse/2023-r-lobbing**

		Uwagi do projektu ustawy UD325 - ze względu obszerność materiału uwag zalecane korzystanie z materiałów źródłowych			
		https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12369056			
lp	Podmiot	**Jednostka**	**Uwagi dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR**	**Propozycje zmian**	**Odniesienie do uwag**
	Exxon Mobile		Jesteśmy głęboko przekonani, że proponowane obecnie reformy rynku paliw powinny zostać wprowadzone przy uwzględnieniu racjonalnych oczekiwań uczciwych przedsiębiorców działających przede wszystkim na rynku smarów. Przygotowywane nowelizacje przepisów nie powinny tworzyć nierównych zasad prowadzenia działalności gospodarczej na rynku oraz powinny być zgodne z prawem unijnym. Tymczasem wejście w życie proponowanych przepisów, wich aktualnym kształcie doprowadziłoby do powstania tego rodzaju barier. Zaprezentowany projekt nowelizacji Connect+ uniemożliwia de facto wprowadzenie produktów na polski rynek przez podmioty niepoiadającP ir>cl7iby lub 0r1d7iału w Polsce uniemożliwiając tym podmiotom uzyskanie koncesji na podstawie Prawa energetycznego na obrót oraz przemieszczanie olejów smarowych z innego kraju UE do Polski oraz zarejestrowanie ich jako podmiot przywożący. Oznacza to, że ExxonMobil albo zostałby zmuszony do zaprzestania działalności w Polsce, albo byłby zobowiązany do całkowitej przebudowy istniejącego modelu dystrybucji, który jest stosowany w całej UE, wyłącznie po to, aby móc kontynuować prowadzenie działalności w Polsce. (całość w piśmie)		Nieuwzględniona. Rozwiązanie tożsame z przepisami dotyczącycmi udzielania koncesji OPZ. 12 miesięczne *vacatio legis* jest terminem, w którym można zarejestrować Oddział w Polsce
	PIPP	art. 3 ust. 10 ha)	Projekt definiuje zakładową stacje paliw już od pojemności 2,5 m3. Ilośc takich zborników w uzytkowaniu (rolinicy, firmy tarnsportowe, gospodarstwa rolne i domowe, etc.) jest ogromna. Pierwsza wątpliwość dotyczy możliwości rejestracji tychże zbioników - poza systemem PUESC - przez portal oraz przez Prezesa URE w tak krótkim terminie (vacatio legis). Po wtóre takich zbioników jest kilkadziesiąt - kilkaset tysięcy. Nałoży to więc dodatowe obowiązki na ogromne rzesze osób i podmiotów, dla których nowe obowiązki będą ogromnycm obciążeniem, można zaryzykować stwierdzenie - nie do spełnienia. Zbiorniki do 2,5 m3 od dawna funkcjonują na uproszczonych zasadach w UDT, a zatem podniesienie pojemności stacji zakładowej powyżej 5 m3, zapewni oczekiwana kontrolę, zaś proponowana pojemnośc powyżej 5 m3 dotkinie wieksze podmioty / gospodarstwa, dla których nowe obowiązki nie będą stanowiły aż takiego problemu. Dodatkowo proponowana	Proponujemy zmianę proponowanej definicji zakladowej stacji paliw ciekłych:zakładowa stacja paliw ciekłych - stacja paliw ciekłych lub stacja kontenerowa, o łącznej pojeności zbiorników powyżej 5m3, a w przypadku gazu LPG co najmniej 4,5 m3, służąca do zaopatrywania w paliwa ciekłe pojazdów, w tym ciągników i maszyn rozliniczych, maszyn nie poruszających sie po drogach oraz rekraacyjnych jednostek pływawających, używanych przez prwadzącego stacje paliw.	Częściowo uzwględniona. Ograniczono liczbę podmiotów prowadzących zakładową stację paliw ciekłych do podmiotów prowadzacych działalność godpodarczą. Powyżej 2,5 m3 to minimalna pojemność zbiornika zgłaszana do UDT (dozór techniczny ograniczony).

			definicja w naszej ocenie jest niegodna z przepisami Rozp. MG w sprawie warunków technicznych		
	PIPP	art. 4 l ust. 3	Proponowany przepis jest zbyt nieprecyzyjny. O ile w odniesieniu do pkt 1) wytwarzanie i pkt 2) magazynowanie można nie mieć uwag, o tyle w przypadku dystrubucji proponowana treść niesie wiele wątpliwości dot. m.in. transportu, przeladunków, załadunków, etc.	Proponujemy wykreślenie z prektu proponowanego art. 4 l pkt 3	Uwzględniona.
	PKN ORLEN	Uzupełnienie definicji paliw ciekłych	W celu uszczelnienia i regulacyjnego „domknięcia" definicji legalnej paliw ciekłych, należy uzupełnić jej zakres przedmiotowy o ostatnią brakującą kategorię paliw ciekłych „***inne produkty***" przewidzianą rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 roku w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.), do której odwołuje się Prawo energetyczne. W powyższej kategorii mieszczą się wrażliwe dla rynku paliw produkty takie jak na przykład benzen, toluen, naftalen czy ksylen, które mogą być używane jako komponenty paliwowe lub pod kodami CN tych produktów mogą być sprowadzane do Polski paliwa ciekłe. Dlatego też zasadnym jest dodanie tej kategorii produktowej do definicji paliw ciekłych i wprowadzenie tej kategorii paliw do rozporządzenia określającego szczegółowy katalog paliw ciekłych podlegających koncesjonowaniu lub wymagających wpisu do rejestru podmiotów przywożących. W pierwszej kolejności zmiana powinna dotyczyć objęcia obowiązkiem monitorowania przywozu tych rodzajów paliw ciekłych tylko przez podmioty przywożące, aby pozyskać informacje o skali tego zjawiska na krajowym rynku.		Nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian. Celem projektowanych zmian nie było rozszerzenie definicji paliw ciekłych
	Aramco Fuels Poland	Uzupełnienie definicji paliw ciekłych	Proponowany zapis można interpretować w taki sposób, że stacją zakładową jest także stacja paliw, która prowadzi obrót paliwami, jeżeli właściciel tej stacji tankuje na niej swoje służbowe samochody.	Postuluje się doprecyzowanie zapisu art. 3 pkt 10ha poprzez dodanie słowa " wyłącznie" („używanych wyłącznie przez prowadzącego stację.").	Niewzględniona. W definicji zakładowej stacji paliw kwestia tankowania pojazdów przez właściciela tej stacji została zawarta
	PERN	zakładowa stacja paliw	Projektowane w nowelizacji zmiany obejmują swoim zakresem art. 2 ww. ustawy dodając, jako pkt 10 ha, definicję **zakładowej stacji paliw ciekłych** oraz modyfikując, zawartą w lit. b w pkt 45 art. 2 ww. ustawy, **definicję wytwarzania** m.in. o produkcję paliw ciekłych w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych w procesach barwienia i znakowania. Rozwiązanie to z jednej strony będzie powodowało konieczność		Nieuwzględniona. Wprowadzone vacatio legis - 12 miesięcy jest terminem wystarczającym na dokonania rejestracji.

			zgłoszenia Prezesowi URE zakładowych stacji paliw ciekłych, a z drugiej strony będzie skutkować koniecznością zmiany koncesji WPC poprzez rozszerzenie wykonywanej działalności o barwienie i znakowanie oraz zgłoszenia infrastruktury w tym zakresie. W związku z tym zasadnym jest przewidzenie odpowiednio długiego okresu dostosowawczego. Zauważyć należy, że zaproponowany w art. 14 projektu termin miesiąca na złożenie wniosku o udzielnie lub zmianę koncesji, jak również przewidziany w art. 19 projektu termin dwóch miesięcy na złożenie wniosku o wpis do rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych są zbyt krótkie. Projektowane terminy należy wydłużyć, aby przedsiębiorca mógł odpowiednio przygotować się do złożenia wniosków.		
	Lewiatan	zakładowa stacja paliw	W definicji „zakładowej stacji paliw" proponujemy zwiększyć łączną pojemność zbiorników na stacji paliw albo na stacji kontenerowej z „co najmniej 2,5 m3" na „co najmniej 5 m3", mając na uwadze konieczność spełnienia przez zakładowe stacje paliw np. wymogów z zakresu PPOŻ, czy wymogów Prawa budowlanego (obowiązek zgłaszania takiej stacji do UG itp.).		Częściowo uzwględniona. Ograniczono liczbę podmiotów prowadzących zakładową stację paliw ciekłych do podmiotów prowadzacych działalność godpodarczą. Powyżej 2,5 m3 to minimana pojemność zbiornika zgłaszana do UDT (dozór techniczny ograniczony).
	Pracodawcy RP	zakładowa stacja paliw	W definicji „zakładowej stacji paliw ciekłych" proponujemy zwiększyć łączną pojemność zbiorników na stacji paliw albo na stacji kontenerowej z „co najmniej 2,5m 3" na „co najmniej 5 m3", mając na uwadze konieczność spełnienia przez zakładowe stacje paliw np. wymogów z zakresu ochrony przeciwpożarowej czy wymogów Prawa budowlanego (np. obowiązek zgłaszania takiej stacji do UG).		Częściowo uzwględniona. Ograniczono liczbę podmiotów, którzy winni zarejestrować zakładową stację paliw ciekłych do podmiotów prowadzacych działalność godpodarczą. Minimalna pojemność zbiornika zgłaszana do UDT (dozór techniczny ograniczony) - to pojemność powyżej 2,5 m3.

	Deloitte Doradztwo	definicja wytwarzania paliw ciekłych w zakresie przerobu odpadów	Zatem jak rozumiemy w świetle powyższego przepisu, przerób odpadów będzie stanowił wytwarzanie, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 45 Prawa Energetycznego, wyłącznie (i) jeżeli w ramach tego procesu powstaną wyroby klasyfikowane jako paliwa ciekłe oraz (ii) przerób ten będzie realizowany w instalacji paliw ciekłych, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 10e Prawa Energetycznego. Biorąc pod uwagę szeroki katalog wyrobów klasyfikowanych jako paliwa ciekłe, w naszej ocenie, istotne wątpliwości będzie budzić to jak należy rozumieć pojęcie przerobu odpadów na gruncie Prawa Energetycznego, zwłaszcza że przepisy regulujące kwestie związane z odpadami również nie zawierają definicji przerobu odpadów, a jedynie definiują ich przetwarzanie. Przedmiotowe wątpliwości mogą pojawić się m.in. w przypadku procesów polegających na regeneracji olejów przepracowanych. W praktyce często zdarzają się sytuacje, że podmioty, zużywające oleje smarowe, nie przekazują olejów przepracowanych (odpadowych) do utylizacji, ale samodzielnie przeprowadzają proces regeneracji tych olejów, we własnych instalacjach. W świetle proponowanego przepisu pojawiają się wątpliwości czy taki proces będzie stanowił wytwarzanie paliw ciekłych. Mając na względzie powyższe uważamy, że niezbędne jest zdefiniowanie w Projekcie pojęcia „przerobu odpadów”.		Uwzględniona.
	Reoil	definicja wytwarzania art. 3 pkt 45 lit b	czy dopisanie sposobu wytwarzania paliwa poprzez przetwarzanie odpadów będzie miało wpływ na objęcie koncesją wytwarzania wyżej opisanego oleju, skoro nie jest to olej opałowy ciężki, a co za tym idzie czy powstanie obowiązek zapłaty kaucji w wysokości 10.000.000,00 zł ? W mojej ocenie zmiana ta nie powinna mieć znaczenia dla obowiązku koncesjonowania oleju, o którym wspominam, niemniej jednak uzyskanie oceny ustawodawcy na tym etapie prac wydaje się koniecznie. Jeśli w/w zmiana miałaby spowodować objęcie koncesją opisanego przeze mnie produktu - może oznaczać to koniec dla branży produkującej takie oleje. (szczegóły w piśmie)		Uwzględniona.

	PKN ORLEN	Definicja wytwarzania-produkcji paliw ciekłych w zakresie produkcji odpadów. Regulacja rynku paliw z odpadów w Polsce	Projekt ustawy Connect rozszerza definicję wytwarzania paliw ciekłych o produkcję paliw z odpadów. Ten rodzaj działalności koncesjonowanej wymagać będzie fakultatywnego zabezpieczenia koncesyjne w wysokości 1 mln złotych, a w sytuacji podmiotów, które łączą tę działalność z produkcją innych paliw ciekłych zabezpieczenie koncesyjne ma wynosić 10 mln złotych. Zwracamy uwagę, że regulacja produkcji paliw z odpadów jest już przedmiotem równoległej regulacji prowadzonej w Ministerstwie Klimatu i Środowiska - Projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (UC110) w ramach której również przewidziano zmianę Prawa energetycznego w zakresie wdrożenia koncesjonowania wytwarzania paliw pochodzących z odpadów tzw. „RCF" rozumianych jako paliwa węglowe pochodzące z recyklingu - paliwa ciekłe wytworzone w procesie, o którym mowa w art. 3 pkt 45 tiret drugie ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687). Sama definicja wytwarzania paliw podlega uzupełnieniu poprzez dodanie w art. 3 pkt 45 w lit. b po tiret pierwszym kolejnego tiretu w brzmieniu: „- przerobu pochodzących ze źródeł nieodnawialnych, ciekłych i stałych strumieni odpadów, które nie nadają się do odzysku w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722) zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami określoną w tej ustawie, lub gazu odlotowego z procesów technologicznych i gazu spalinowego, powstałych jako nieuniknione i niezamierzone następstwo procesu produkcyjnego,". Równocześnie w stosunku do tego rodzaju działalności polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych projekt UC110 wprowadza nie fakultatywne, lecz obligatoryjne zabezpieczenie majątkowe w wysokości 1 mln złotych. Popierając w pełnym zakresie konieczność uregulowania rynku paliw z odpadów z Polsce stoimy na stanowisku, iż konieczne jest zapewnienie spójności i uzupełnienie projektu ustawy Connect z projektem UC110 w zakresie: a) Ujednolicenia definicji wytwarzania paliw z odpadów w kierunku proponowanym przez projekt ustawy UC110, tj. z uwzględnieniem hierarchii postępowania z odpadami; b) Wprowadzenia obligatoryjnego zabezpieczenia majątkowego dla tego rodzaju działalności w wysokości 1 mln złotych jako minimalnej gwarancji finansowej prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej w tym zakresie. Stoimy na stanowisku, że jeżeli zabezpieczenie koncesyjne dla tego rodzaju działalności stanowi tylko 1/10 zabezpieczenia dla standardowej działalności koncesjonowanej, to		Uwzględniona.

			powinno być ono obligatoryjnie wymagane dla każdego podmiotu, a nie być uzależnione od decyzji Prezesa URE w tym zakresie. Wynika to także z faktu, iż niektóre podmioty będą łączyć produkcję paliw z odpadów z tradycyjną działalnością produkcyjną w zakresie paliw ciekłych, więc będzie musiało posiadać obligatoryjne zabezpieczenie koncesyjne w wysokości 10 mln złotych, co pogarsza ich pozycję rynkową względem producentów paliw z odpadów, którzy na mocy decyzji Prezesa URE nie będą musieli składać żadnych zabezpieczeń koncesyjnych. c) Uzupełnienia projektu ustawy Connect w zakresie uregulowania paliw z odpadów pochodzących z zagranicy wprowadzanych na rynek przez takich importerów. W chwili obecnej uregulowanie tylko i wyłącznie wytwarzania paliw ciekłych z odpadów oznacza, iż poza zakresem regulacji koncesyjnej (brak posiadania koncesji OPZ) pozostanie przywóz do Polski gotowych paliw ciekłych pochodzących w całości z przerobu opadów lub zawierających w swojej masie komponenty z opadów. Wynika to z faktu, iż niektóre paliwa ciekłe z opadów mogą nie mieścić się w obecnej definicji paliw ciekłych w rozumieniu Prawa energetycznego. Tym samym powstanie nierówność w zakresie pierwszej podaży na rynek paliw ciekłych z opadów –wymagających koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych, jeżeli będą pochodzić z krajowej produkcji oraz nie wymagających koncesji OPZ, jeżeli będą pochodzić z przywozu takich paliw do Polski. Taki dualizm automatycznie przełoży się na trudności w identyfikacji obowiązku posiadania koncesji paliwowych przez innych uczestników łańcucha dostaw paliw z odpadów na rynek, tj. pośredników handlujących takim paliwem na podstawie koncesji OPC oraz przedsiębiorców usługowo magazynujących lub przeładowujących paliwa ciekłe. W przypadku, gdy paliwa będą pochodzić z produkcji krajowej, to automatycznie będzie wymagało to koncesji paliwowych od kolejnych uczestników łańcucha dostaw, a w przypadku gdy z przywozu do Polski taka koncesja nie będzie mogła być wymagana. W związku z powyższym stoimy na stanowisku, iż dla równoprawnego uregulowania dla wszystkich podmiotów podaży paliw z odpadów na rynek konieczne jest poza rozszerzeniem definicji wytwarzania paliw ciekłych także doprecyzowanie samej definicji paliw ciekłych z Prawa energetycznego, że obejmują one także paliwa ciekłe pochodzące z odpadów. Tym samym każdy rodzaj działalności koncesjonowanej, a nie tylko wytwarzanie paliw ciekłych będzie dotyczyło paliw ciekłych pochodzących z odpadów. d) W ramach sprawozdania z art. 43d Prawa energetycznego konieczne jest doprecyzowanie delegacji do wydania rozporządzenia określającego wzór sprawozdania, który pozwoli precyzyjnie identyfikować ilości paliw		

			ciekłych wytworzonych lub przywiezionych\wywiezionych z Polski pochodzących z odpadów, w tym ilości komponentów pochodzących z odpadów użytych do produkcji standardowych paliw ciekłych takich jak benzyny silnikowe, oleje napędowe czy oleje opałowe. Należy zwrócić uwagę, iż procesy przeróbki odpadów na paliwa, w szczególności piroliza tworzyw sztucznych\regeneracja olejów odpadowych nie pozwala na produkcję samoistnych paliw ciekłych, które spełniają wymagania jakościowe dla tradycyjnych paliw silnikowych czy opałowych. Aby takowe paliwa powstały, to takie półprodukty paliw ciekłych powinny trafiać na instalacje rafineryjne celem ich przerobienia w standardowych procesach technologicznych produkcji paliw lub co najmniej powinny podlegać komponowaniu z innymi półproduktami co ma miejsce w przypadku produkcji olejów opałowych. W związku z powyższym w ramach nadzoru nad tym rynkiem powinno zapewnić się, aby sprawozdanie produkcyjno-przywozowe z art. 43d Prawa energetycznego precyzyjnie identyfikowało ilości paliw z opadów wprowadzanych na rynek krajowy lub wywożonych z Polski.		
	Polska Spółka Gazownictwa	Art.32 ust. 1 pkt 2a)	Przepis niezmieniany w przedstawionym projekcie, tym nie mniej proponowana zmiana jest istotna z punktu widzenia PSG jak i URE, gdyż ogranicza konieczność prowadzenia postepowań administracyjnych o zmianę koncesji w zakresie regazyfikacji. (szczegóły w piśmie)	2a) skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego o przepustowości wynoszącej co najmniej 200 m3/h powyżej 1 250 m3/h	Nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

	PKN ORLEN	Propozycja kotwicy klasyfikacyjnej	Biorąc pod uwagę częstotliwość zmian nomenklatury scalonej (kodów CN) dla paliw ciekłych stwierdzamy także, że obowiązujące przepisy Prawa energetycznego dotyczące zakresu koncesjonowania paliw ciekłych i rejestracji przywozu paliw ciekłych do Polski, w żadnym miejscu nie ustanawiają, analogicznie jak na przykład w art. 3 ustawy o podatku akcyzowym (kotwica akcyzowa), tzw. kotwicy klasyfikacyjnej (koncesyjnej), czyli mechanizmu, zgodnie z którym w przypadku zmiany klasyfikacji paliw ciekłych na gruncie nomenklatury scalonej na kody CN nieuregulowane w systemie Prawa energetycznego, do realizacji tych obowiązków publicznoprawnych zastosowanie powinny mieć dotychczasowe kody CN uregulowane w systemie koncesyjnym i rejestracji przywozu paliw ciekłych do Polski. W naszej ocenie przy braku kotwicy klasyfikacyjnej w systemie koncesyjnym, przedsiębiorcy paliwowi będą stale narażeni na ryzyko regulacyjne w zakresie realizacji obowiązków koncesyjnych od paliw o kodach CN innych niż literalnie wymienione w procedowanym rozporządzeniu i w przypadku takich zmian będzie dochodzić do zaburzeń w funkcjonowaniu nadzoru koncesyjnego nad takimi paliwami ciekłymi do czasu wprowadzenia do rozporządzenia nowych kodów CN dla takich paliw. Opisana sytuacja wystąpiła właśnie od 1 stycznia 2020 roku w zakresie zmian kodów CN dla niektórych lekkich olejów opałowych oraz części ciężkich olejów opałowych, które wskutek braku uregulowania kotwicy klasyfikacyjnej (koncesyjnej), nie mogły być objęte nadzorem koncesyjnym, pomimo iż są to nadal standardowe oleje opałowe dostarczane do tych samych co przed zmianą klasyfikacji odbiorców. Dlatego też naszym zdaniem wprowadzenie takiego mechanizmu na gruncie Prawa energetycznego zmitygowałoby to ryzyko tym bardziej, że jak wskazano powyżej, takie rozwiązania istnieją już na gruncie np. ustawy akcyzowej i w naszej ocenie powinny być wykorzystane w działaniach legislacyjnych dotyczących aktów prawnych regulujących system koncesyjny. Ponadto należy podkreślić funkcjonalność takiego rozwiązania, które wyeliminowałoby konieczność natychmiastowego dokonywania zmian rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych podlegających koncesjonowaniu w przypadku każdorazowej zmiany nomenklatury scalonej dla paliw ciekłych, przez co umożliwiło odpowiednie zaplanowanie zmiany tego rozporządzenia uwzględniającego odpowiednio dużą ilość zmian klasyfikacyjnych. Praktycznym skutkiem wdrożenia tych rozwiązań byłby także brak konieczności dokonywania częstych zmian koncesji lub decyzji o wpisie do rejestru podmiotów przywożących przez Prezesa URE.		Nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

	PKN ORLEN	Dodanie definicji obrotu paliwami ciekłymi i obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą do Prawa energetycznego	Biorąc pod uwagę cel i zakres projektowanej regulacji mającej na celu dokończenie reformy nadzoru nad rynkiem paliw ciekłych w Polsce, w tym doprecyzowanie zasad wydawania koncesji paliwowych, stoimy na stanowisku, iż Prawo energetyczne należy uzupełnić o definicje legalne dwóch podstawowych rodzajów działalności koncesjonowanej w Polsce, tj. obrotu paliwami ciekłymi oraz obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą. W szczególności ze względu na nielegalne praktyki związane z sposobem pozyskania oraz przekazania paliw ciekłych pomiędzy podmiotami koncesyjnymi obrót paliwami ciekłymi oraz obrót paliwami ciekłymi z zagranicą poza tradycyjną formą zakupu oraz odsprzedaży paliw ciekłych w rozumieniu przepisów Kodeku Cywilnego (pochodzących z kraju lub z zagranicy) powinien obejmować także inne czynności prawne i faktyczne dokonywane przez podmioty rynkowe, które skutkują trwałym wyzbyciem się (przeniesieniem) prawa własności lub posiadania paliwa ciekłego pomiędzy podmiotami rynkowymi. Takimi czynnościami może być np. darowizna, zmiana, wydanie w zamian za wierzytelność, porzucenie paliwa, itp., które powinny zostać potraktowane w tych definicjach tak jak klasyczna sprzedaż paliw ciekłych. W przypadku definicji obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą konieczne jest także precyzyjne rozgraniczenie, iż dotyczy to dwóch rodzajów operacji: a) przywozu paliw ciekłych do Polski i jego rozporządzenia skutkującego wyzbyciem się prawa własności lub posiadania na terytorium Polski; b) zakupu lub innej formy pozyskania paliwa w Polsce i jego wywozu z Polski celem rozporządzenia poza granicami Polski. Precyzyjne, ale równocześnie możliwe szerokie ujęcie operacji na paliwach dla obrotu z zagranicą powinno przełożyć się na wydawanie przez Prezesa URE trzech rodzajów koncesji OPZ, tj. 1) dotyczących przywozu jak i wywozu paliw, 2) dotyczących tylko przywozu paliw ciekłych do Polski na cele handlowe, 3) dotyczących tylko pozyskania paliw w Polsce na cele wywozowe i handel poza granicami kraju. Taki podział i doprecyzowanie zakresów udzielanych koncesji OPZ jest konieczne także ze względu na strategiczną rolę rynku polskiego dla zaopatrywania Ukrainy. Należy zwrócić uwagę, iż o ile z przywozem do Polski wiąże się konieczność spełnienia szeregu obowiązków publiczno-prawnych, to wywóz paliw z Polski tych obowiązków nie przywiduje lub pomniejsza (zapasy obowiązkowe i opłata zapasowa, NCW\NCR, efektywność energetyczna, opłata emisyjna lub paliwowa itp.). W zakresie handlu paliwem ciekłym na potrzeby wywozu z Polski, posiadanie koncesji OPZ w zakresie wywozu paliw ciekłych przez kontrahenta danego podmiotu koncesyjnego powinno pozwalać		Nieuwzględniona. Uwaga wykracza poza zakres projektowanych zmian.

			krajowym podmiotom prawa (producentom lub spółkom obrotu) do potwierdzania, iż paliwo zostało wywiezione z kraju, co efektywnie obniżałoby te obowiązki. W przeciwnym razie sprzedaż paliw ciekłych w kraju do podmiotu, który je wywozi np. do Ukrainy nadal będzie formalnie powiększać krajową konsumpcję paliw pomimo, że faktycznie paliwo wyjeżdża z Polski i zostaje zużyte na terytorium innego państwa.		
	Związek Pracodawców Recyklingu i Pirolizy	3 pkt 45 lit b	W projekcie proponuje się zmianę definicji wytwarzania paliw ciekłych zawartą w art.. 3 pkt 45 lit. b) Prawa energetycznego polegającą na jej rozszerzeniu o procesy: – rozlewu gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania, – barwienia i znakowania w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, – przerobu odpadów; Praktycznym skutkiem takiej zmiany będzie objęcie obowiązkiem koncesyjnym (uzyskania koncesji WPC) m.in. wytwarzanych w procesie pirolizy odpadów oponiarskich - ciężkich olejów opałowych o kodzie CN 2707 9999. Z niepokojem stwierdzamy, iż jest to kolejna próba wyeliminowania działalności szeregi firm realizujących wysoce pożądane społecznie i środowiskowo procesy minimalizujące ilości zalegających odpadów gumowych oraz tworzyw sztucznych, w tym w szczególności zużytych opon. Produkcją oleju pirolitycznego zajmują się głównie przedsiębiorstwa „odpadowe” działające w oparciu o zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydawane odpowiednio przez starostę bądź marszałka województwa, których zadaniem jest nie tylko produkcja oleju pirolitycznego ale także zagospodarowanie odpadów. Instalacje do pirolizy stanowią istotny element systemu gospodarowania odpadami w Polsce, a celem ich działania jest m.in. odzysk surowców wtórnych z odpadów, w tym zużytych opon samochodowych, które stanowią zagrożenie dla ludzi oraz środowiska.	Postulujemy odstapienie od zmiany art.. 3 pkt 45 lit. b) prawa energetycznego w zakresie, w jakim miałby skutkować objęciem obowiązkiem koncesyjnym procesu wytwarzania oleju popirolitycznego w procesie przerobu odpadów gumowych. Wydaje się, iż najprostszą formą realizacji powyższego postulatu byłoby usunięcie z tresci proponowanej zmiany ostatniego "tiret" odnoszącego sie do "przerobu odpadów".	Uwzględniona.

			Podstawowym wsadem do produkcji oleju pirolitycznyego są bowiem zużyte opony samochodowe, które nie nadają się do dalszego wykorzystywania zgodnego z ich pierwotnym przeznaczeniem. Zużyte opony samochodowe stanowią w świetle przepisów prawa polskiego odpad o kodzie 16 01 03 , który musi zostać w odpowiedni sposób zagospodarowany. Z uwagi na to, że zgodnie z art. 122 Ustawy o odpadach, odpady w postaci zużytych opon samochodowych nie mogą być składowanie na składowisku, każda zużyta opona samochodowa musi zostać poddana procesowi recyklingu lub odzysku. Problem zagospodarowania zużytych opon samochodowych w Polsce stale narasta. Efektem tego jest wzrost w ostatnim czasie pożarów składowisk, który wynika m.in. z niedostatecznej ilości przedsiębiorstw zajmujących się zagospodarowaniem zużytych opon samochodowych. Zgodnie z danymi zawartymi w Krajowym Planie Gospodarki Odpadami 2022 (Ministerstwo Środowiska) wynika, iż w Polsce, każdego roku powstaje znaczna ilość zużytych opon samochodowych (w 2022 r. ok 212,4 tys. ton), które stanowią odpad wymagający zagospodarowania. Dane te nie zawierają informacji o nielegalnie składowanych odpadach oraz nie opierają się na faktycznej ilości wprowadzonych na teren Polski opon nowych jak i używanych. Dotychczas, przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją oleju pirolitycznego z odpadów gumowych nie musiały uzyskiwać koncesji WPC, co aprobowało Ministerstwo Klimatu (Energii) mając na uwadze, iż olej pirolityczny jest produkowany niejako przy okazji zagospodarowania odpadów w postaci zużytych opon lub tworzyw sztucznych. Produkcja oleju pirolitycznego stanowi dla tego typu przedsiębiorstw tylko część przychodu z działalności. Istotną część zysków stanowi natomiast przychód za zagospodarowanie odpadów.		
	Związek Pracodawców Recyklingu i Pirolizy	art. 3 pkt 45 lit b (ciag dalszy)	Należy się zatem spodziewać, że może wzrosnąć liczba pożarów miejsc, w których do tej pory odpady były przetwarzane, w celu „pozbycia” się problemu przetrzymywanych tam zużytych opon i innych odpadów, z którymi nie będzie co zrobić. Powyższe uwagi są tym bardziej uzasadnione, jako że jednym z założeń systemu prawnego UE w recyklingu jest wlasciwa polityka ustawodawcza panstwa sprzyjajaca recyklingowi. Biorac pod uwage zapowiedzi UE o tym, ze chce Ona osiagnac gospodarke o obiegu zamknietym do 2050 r. to obecny projekt ustawy mocno ograniczy mozliwosci recyklingu odpadow gumowych w Polsce. Należy przypomnieć, że branża odpadowa niedawno zostala obciazona obowiązkiem zabezpieczenia roszczen złożonych w formie depozytu na		Uwzględniona.

			podstawie przepisów środowiskowych. Obowiązek dodatkowego depozytuz tytułu koncesji WPC spowoduje zakonczenie dzialalnosci wielu zakladow pirolizy. Projekt zrównuje paliwa kopalne z paliwami z recyklingu, co stoi w sprzecznosci z ogolnie przyjetą polityką Unii Europejskiej promocji produktow pochodzacych z recyklingu. Podsumowując, należy wyraźnie podkreślić, że objęcie obowiązkiem uzyskania koncesji podmiotów zajmujących się produkcją oleju pirolitycznego będzie skutkowało de facto likwidacją tej branży, co zapewne nie było celem ustawodawcy. Mając powyższe na uwadze, wnosimy o zmianę projektu poprzez odstąpienie od zamiaru objęcia obowiązkiem koncesyjnym wytwarzania oleju pirolitycznego o kodzie 27 07 99 99 w procesie pirolizy odpadów gumowych.		
	Związek Pracodawców Recyklingu i Pirolizy	art. 3 pkt 45 lit b (ciag dalszy)	Przedsiębiorstwa zajmujące się zagospodarowaniem zużytych opon oraz tworzyw sztucznych z jednoczesną produkcją oleju pirolitycznego są najczęściej małymi przedsiębiorstwami o zasięgu regionalnym. Ich działalność wpływa na poprawę bilansu ilości odpadów w regionie, przy czym nie zajmują się produkcją oraz obrotem paliwami na szeroką skalę. Nie pozwala na to proces technologiczny, gdyż olej pirolityczny stanowi jedynie ok. 40-45% masy przetworzonych opon samochodowych. Jedna instalacja do pirolizy zużytych opon samochodowych jest w stanie wytworzyć miesięcznie maksymalnie ok 80 t oleju pirolitycznego. W skali całego rynku obrotu paliwami ciekłymi ilość ta stanowi promil produkcji i nie wpływa znacząco na rynek paliw płynnych. Wprowadzenie wymogu uzyskania koncesji na wytwarzanie paliw przez przedsiębiorców zajmujących się produkcją oleju pirolitycznego, z uwagi na wielkość przedsiębiorstw i ich obroty będzie stanowiło bardzo istotną barierę formalną i administracyjną. W szczególności w sytuacji gdy uzyskanie koncesji WPC wymagać będzie złożenia zabezpieczenia majątkowego 1.000.000,00 zł - obroty przedsiębiorstw zajmujących się zagospodarowaniem odpadów gumowych nie pozwalają na zgromadzenie takich środków finansowych a z uwagi na niskie obroty, uzyskanie przez nie gwarancji bankowych będzie praktycznie niemożliwe. Należy również podkreślić, że przedsiębiorstwa „odpadowe" są zobowiązane do uiszczenia zabezpieczenia dot. ewentualnych należności z tytułu szkód na podstawie ustawy o odpadach. Zabezpieczenie to jest wyliczane z uwzględnieniem wielkości prowadzonej działalności. Nałożenie na te przedsiębiorstwa dodatkowej kaucji będzie skutkowało podwojeniem analogicznych kosztów. Z wysokim prawdopodobieństwem można przyjąć, że przedsiębiorstwa zajmujące się przetwarzaniem zużytych opon w procesie pirolizy i produkcją oleju pirolitycznego nie będą w stanie spełnić finansowych wymagań		Uwzględniona.

			niezbędnych do uzyskania koncesji. Skala działalności takich przedsiębiorców jest nieproporcjonalna do wysokości zabezpieczenia. Skutkiem wprowadzenia omawianego obowiązku będzie konieczność zaprzestania produkcji. W konsekwencji przedsiębiorstwa te będą zmuszone do ogłoszenia upadłości i zlikwidowania zakładów. Dotknie to całą branżę zajmującą się produkcją oleju pirolitycznego z odpadów. W konsekwencji dojdzie do zwolnień pracowników a przedsiębiorcy, którzy zainwestowali w uruchomienie technologii pozbawieni zostaną możliwości spłaty swoich zobowiązań. Należy zwrócić również uwagę,że przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją oleju pirolitycznego mają zawarte długoterminowe umowy na dostawy odpadów – zużytych opon i tworzyw sztucznych oraz odbiór wytworzonego z nich oleju pirolitycznego. Istnieje zatem duże ryzyko konieczności zerwania kontraktów i zapłaty przez te przedsiębiorstwa kar umownych. Nałożenie na przedsiębiorców produkujących olej pirolityczny obowiązku uzyskania koncesji będzie miało również istotny wpływ na gospodarkę odpadami w Polsce. Zamknięcie zakładów zajmujących się pirolizą wzmocni bowiem problem zagospodarowania zużytych opon samochodowych oraz tworzyw sztucznych, który obecnie jest częściowo rozwiązywany poprzez ich zagospodarowanie w procesie pirolizy.		
	PIGP	art. 3 pkt 45 lit b	W projekcie proponuje się rozszerzenie definicji wytwarzania paliw ciekłych zawartej w art. 3 pkt 45b Prawa energetycznego o m.in.: - rozlew gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania. Konsekwencją tej zmiany będzie nie tylko konieczność uzyskania tzw. koncesji WPC do prowadzenia tej działalności, ale również konieczność złożenia zabezpieczenia majątkowego (zgodnie z projektem w kwocie 1 000 000 zł - zgodnie z nowym art. 38aa Prawa energetycznego). W Polsce funkcjonuje obecnie ok. 300 rozlewni gazu płynnego, podczas gdy koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC) obejmujących gaz płynny LPG jest wyłącznie 14. Oznacza to, że każdy z tych podmiotów będzie musiał nie tylko uzyskać koncesję WPC oraz przejść cały proces koncesyjny, ale dodatkowo będzie zobowiązany do przedłożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie 1 000 000 zł, co stanowić będzie istotne obciążenie finansowe. Nie chodzi nawet o sam koszt roczny prowizji z tytułu udzielenia takiego zabezpieczenia (np. gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa najczęściej zamyka się w 2% w skali roku, czyli ok. 20 000 zł), ale chodzi o ciężar formalny i administracyjny związany z procesem pozyskiwania takich gwarancji od instytucji finansowych (banków lub towarzystw ubezpieczeń). Przykładowo konieczność sporządzenia aktualnych operatów i wycen może być znacznie większym obciążeniem niż sam koszt gwarancji. Dlatego też postulujemy, aby albo wogóle odstąpić od obu	WARIANT 1: Odstąpienie od obejmowania rozlewu gazu płynnego koncesjonowaniem WPC (wówczas realizacja postulatu powinna objąć wykreślenie z projektu zmian do: - art. 3 pkt 45b tiret czwarte oraz zmianie projektowanego art.. 38aa Prawa energetycznego poprzez wykreślenie z jego treści obecnego pkt 1 w ust. 1 (dotyczącego rozlewu gazu płynnego). WARIANT 2: Wprowadzenie koncesjonowania WPC również dla rozlewu gazu płynnego do butli, ale bez obowiązku składania zabezpieczenia majątkowego od tej czynności, tj.: - pozostawienie w projekcie zmian do art. 3 pkt 45b;	Nieuwzględniona. Zgodnie z projektem - zabezpieczenie w takich przypadkach jest fakultatywne. Projektowane zmiany nie wprowadzają obligatoryjnego złożenia zanezpieczenia - nie istnieje obowiązek.

			proponowanych zmian (tj. ani nie obejmować WPC rozlewu gazu płynnego, ani nie wymagać składania zabezpieczenia majątkowego) - albo jako wariant minimum, przy dopuszczeniu wprowadzenia WPC dla rozlewni, aby nie obligować ich do składania zabezpieczenia majątkowego w kwocie 1 000 000 zł.	- ale wykreślenie z projektowanego art. 38aa Prawa energetycznego obecnego pkt 1 w ust. 1 (dotyczącego rozlewu gazu płynnego), oraz modyfikacji projektowanego ust. 2 - poprzed dodanie na końcu przepisów słów "oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 3 pkt 45b tiret czwarte". Druga ze zmian skutkować będzie zwolnieniem rozlewni LPG z obowiązku składania zabezpieczenia majątkowego w trybie art. 38aa.	
	Exxon Mobile	Art. 2 pkt 3 ustawy nowelizującej (art.4l zmienianej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne).	Wg definicji legalnej paliw ciekłych, paliwami ciekłymi są również smary. Wymóg posiadania przez podmioty magazynujące smary instalacji magazynowania paliw ciekłych lub instalacji przeładunku paliw ciekłych jest całkowicie sprzeczny z charakterem obrotu takimi środkami. Handel smarami odbywa się bowiem w opakowaniach jednostkowych nieumożliwiających magazynowanie w zbiornikach magazynowych, lub bezzbiornikowych magazynach paliw ciekłych (np. kawernach). Brak wykluczenia takiego obowiązku dla smarów stanowić będzie dodatkową barierę funkjonowania podmiotów dostarczających smary na rynku, nieuzasadnioną ani celami prawa energetycznego ani ustawą o zapasach.	Proponuje się zmianę nowoprojektowanego art. 4l ustawy zmienianej Prawo Energetyczne. Art. 2 pkt 3) ustawy nowelizującej powinien otrzymać następujące brzmienie: *"3) po art. 4k dodaje się art. 4l w brzmieniu:* *"Art. 4l. Działalność polegająca na:* *1) wytwarzaniu paliw ciekłych może być prowadzona wyłącznie z wykorzystaniem instalacji wytwarzania paliw ciekłych;* *2) magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych może być prowadzona wyłącznie z wykorzystaniem instalacji magazynowania paliw ciekłych lub instalacji przeładunku paliw ciekłych,* ***z wyłączeniem smarów****;* *3) przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych może być prowadzona wyłącznie z wykorzystaniem rurociągów przesyłowych lub*	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

				rurociągów dystrybucyjnych paliw ciekłych oraz urządzeń powiązanych technicznie z tymi rurociągami, służących do prowadzenia tej działalności.";	
	PIPP	art. 23 ust. 3a	Niecelowym wydaje się nieuzasadnione rozszerzenia katalogu spraw, w których Prezes URE zasiega decyzji innych organów (RARS, KAS, PG, KGP), m.in. o sprawy dotyczące zmian koncesji. Po wtóre Prezes URE powinien posiadać takie uprawnienie w uzasadnionych przepadkach. Objęcie takim obowiązkiem wszystkich przypadków zmian, rozszerzeń, przedłużeń koncesji prowadzi do nadmiernego formalizmu i wydłużana, i tak długich postępowań koncesyjnych.	Proponujemy wykreslenie lub conajmniej zmianę brzmienia propozycji art. 23 ust. 3a:W sprawach z wniosku o udzielenie lub cofnięcie koncesjina wytwarzanie paliw ciekłych, magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych oraz obrót paliwami z zagranicą, Prezes URE może zasięgnąć opinii Prezesa Rządowej Agnecji rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora generalnego oraz Komendanta Głównego policji.	Nieuwzględniona. Wprowadzone rozwiązanie gwarntuje jednolity tryb postępowania niezależnie od charakteru sprawy/wniosku - cofanięcie/zmiana - tryb postępowania winien być tożsamy.
	PERN	art. 23 ust. 3a	Projektowana zmiana brzmienia art. 23 ust. 3a ww. ustawy przewidująca, że Prezes URE będzie musiał zasięgnąć opinii Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Prokuratora Generalnego oraz Komendanta Głównego Policji w przypadku zmiany koncesji przyczyni się do znacznego wydłużenia czasu potrzebnego na zmianę koncesji. Ponadto brak jest w uzasadnieniu wskazania ratio legis projektowanej zmiany.		Nieuwzględniona. Wprowadzone rzowiązanie gwarntuje jednolity tryb postępowania niezaleznie od charakteru sprawy/wniosku - cofanięcie/zmiana winien być taki sam.

	PIGP	art. 32 (1) (4)	DODATKOWY POSTULAT: Obecnie zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego, obowiązku uzyskania koncesji OPC wyłączony jest obrót gazem płynnym LPG jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro. Przepis jest nad wyraz słuszny i umożliwia funkcjonowanie drobnych punktów obrotu gazem butlowym zwłaszcza w mniejszych lokalizacjach, oddalonych od stacji paliw i baz paliw (głównie na wsiach w ramach tzw. punktów wymiany butli). Niemniej limit 10 000 euro wprowadzony był w 2004 r., kiedy kwota 10 000 euro odpowiadała wartości tysiąca standardowych butli z gazem. Ze względu na zmianę wartości nabywczej pieniądza oraz dodatkowy, ponadinflacyjny wzrost cen zarówno samego gazu LPG jak i butli gazowych - wartość 10 000 euro odpowiada obecnie 200 - 300 butlom w skali roku, co znacznie ograniczyło ich dostępność zwłaszcza w obszarach wiejskich. Dla większości podmiotów prowadzących tego rodzaju działalność (np. wiejskich sklepów uzyskanie koncesji OPC jest całkowicie nieosiągalne, w związku z czym rezygnują one całkowicie z oferowania gazu w butlach). Ze względu na zmianę cen butli z gazem LPG od 2004 r. (kilkukrotny wzrost) - postulujemy podniesienie limitu 10 000 euro do 30 000 euro - jako poziomu rocznego obrotu, przy którym nie jest wymagane posiadanie koncesji OPC. Dopuszczalne wydaje się takie doprecyzowanie przepisu, aby obejmował on wyłącznie gaz płynny LPG oferowany w opakowaniach jednostkowych (w butlach) - bez możliwości stosowania wyłączenia do tzw. autogazu.	W art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego proponuje się zastąpienie kwoty 10 000 euro kwotą 30 000 euro - jako poziomem rocznego obrotu, przy którym nie jest wymagane posiadanie koncesji OPC dla obrotu gazem płynnym. Ze względu na cel przepisu, można zastrzec, iż dotyczy to wyłącznie gazu w butlach (aby w żaden sposób nie obejmować nim tzw. autogazu).	Nieuwzględniona. Przedmiotem niniejszego projektu nie jest zmiana limitów kwotowych wyszczególnionych w ustawie PE.
	FUCHS OIL CORPORATION (mailem)	art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a	Konstrukcja wprowadzanych zmian wskazuje na wprowadzenie obowiązku uzyskania koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych w zakresie smarów co spowoduje istotne ograniczenia w dostępie do rynku niedużych podmiotów, które nie będą w stanie sprostać wymogom i kosztom uzyskania koncesji. To z kolei wpłynie negatywnie na konkurencję na rynku pozostawiając jedynie największe podmioty i przyczyni się do monopolizacji rynku. Wprowadzenie obowiązku uzyskania koncesji może doprowadzić do wzrostu cen rynkowych, które finalnie będą ponoszone przez obywateli. Pomioty działające w dużej skali, które były już objęte obowiązkiem uzyskania koncesji na inne paliwa ciekłe nie posiadają tej bariery, rozszerzenie koncesji nie będzie tak dużym obciążeniem jak dla nowo objętych podmiotów, co stawia mniejsze podmioty w dużo gorszej sytuacji. Zrównanie wymogów dla wytwarzania paliw ciekłych takich jak olej napędowy czy benzyny ze smarami stanowi nierówne traktowanie podmiotów. Smary, choć są pochodną produktów rafinacji ropy naftowej, posiadają całkiem inne przeznaczenie niż napędowe, ponadto stanowią znacznie inną wagę dla		Uwzględniona.

			zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania państwa. Nadto, sama okoliczność koncesjonowania wytwarzania nie wyeliminuje oszustwa, gdyż intencjonalni oszuści nie dążą do spełniania warunków administracyjnych wykonywania działalności gospodarczej. W celu eliminacji oszustów konieczne jest wzmożenie wysiłków organów ścigania i organów kontroli, a nie nakładanie dodatkowych obowiązków na uczciwie działające podmioty. Uzasadnienie to projektu ustawy zmieniającej nie wyjaśnia w jaki sposób objęcie koncesją ten segment rynku miałoby przyczynić się do wyeliminowania oszustów.		
	Pracodawcy RP	art. 32 ust. 1	Obecnie zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego oraz zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 2336, dalej: „rozp. MAP ws- wykazu paliw") - środki smarne (smary) w ogóle nie są objęte obowiązkiem koncesyjnym. Są one jedynie objęte obowiązkiem wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących. Projektowane brzmienie art. 32 ust. 1 Prawa energetycznego wyłączające smary z zakresu koncesji OPC oraz MPC sugeruje, że planowana jest zmiana rozp. MAP ws. wykazu paliw polegająca na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym. Oznaczać to będzie konieczność posiadania koncesji dla działalności w zakresie smarów obejmującej OPZ (obrót z zagranicą) oraz WPC (wytwarzanie). Zwracamy uwagę, że obecnie rejestr RPP liczy ok. 500 podmiotów, z których większość posiada zakres wpisu obejmujący smary. Oznacza to, iż większość z tych podmiotów, najczęściej niemających żadnego związku z sektorem paliwowym zostanie zobowiązania do ubiegania się o koncesje OPZ dla przywozu jakiejkolwiek, choćby minimalnej ilości środków smarnych z zagranicy, w celu ich dalszej odsprzedaży. Pracodawcy RP zwracają uwagę, że obowiązek ten dotknie wiele firm o profilu produkcyjnym, w tym producentów AGD, którzy sprowadzają środki smarne na potrzeby ich własnej działalności,ale które również bardzo często oferują swoim kontrahentom chociażby w celach konserwacyjnych wytwarzane sprzętu. Przy zaawansowanym sprzęcie, w tym AGD (pralki, suszarki, sprzęt ogrodowy, maszyny i narzędzia budowlane) rekomendowane przez producentów specjalistyczne środki smarne nie są dostępne w kraju, stąd producenci najczęściej sprowadzają je samodzielnie do Polski oraz oferują swoim kontrahentom. Najczęściej są to relatywnie małe ilości oraz w bardzo małych (najczęściej poniżej 1 kg) opakowaniach	Pracodawcy RP przedstawiają kilka wariantów rozwiązania wskazanego problemu. WARIANT 1: Odstąpienie w Projekcie od wprowadzania koncesji OPZ dla środków smarnych. Jeśli jednak istnieją inne powody, dla których Projektodawca traktuje za uzasadnione wprowadzenie koncesji OPZ dla środków smarnych, proponujemy wprowadzenie jednego z dwóch rodzajów limitów, które z jednej strony realizowałyby cele nakreślone przez Projektodawcę, ale jednocześnie nie zmuszałyby producentów AGD do znacznego i jednocześnie niecelowego procesu formalnego i administracyjnego. WARIANT 2: Wprowadzenie limitu ilościowego, do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 5 000 kg w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju do 5 000 kg smarów, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego, mogłyby kontynuować tę	Uwzględniona.

			jednostkowych. Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. Przykładowo, tubka smaru plastycznego o pojemności 200 ml kosztuje średnio kilkanaście euro, co całkowicie wyklucza jej efektywne wykorzystanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na przedsiębiorców obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	działalność w oparciu o wpis do RPP. WARIANT 3: Wprowadzenie limitu wartościowego (konstrukcji zbliżonej do obecnie obowiązującej w zakresie obrotu gazem płynnym LPG), do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 30 000 euro w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju smary o wartości nie wyższej niż 30 000 euro, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego - mogłyby kontynuować tę działalność w oparciu o wpis do RPP.	
	Pracodawcy RP	art. 32 ust.1	W związku z faktem, że projektowane brzmienie art. 32 ust. 1, sugeruje planowaną zmianę rozp. MAP ws. wykazu paliw polegającą na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym uważamy, że z zakresu nowego obowiązku powinny być wyłączone produkty, które ze względu na swój skład i właściwości oraz rodzaj opakowania nie rodzą żadnego ryzyka o charakterze regulacyjnym. Uważamy, że powinno to dotyczyć smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra lub 1 kg. Najczęściej specjalistyczne środki smarne (smary plastyczne) są to wysoko przetworzone produkty oferowane w opakowaniach jednostkowych o małych pojemnościach (najczęściej poniżej 1 litra / 1 kg). Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na przedsiębiorców obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	Postulujemy dodanie do art. 32 Prawa energetycznego dodatkowej jednostki redakcyjnej, która wskazywałaby, że obowiązków wynikających z ust. 1 nie stosuje się do smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra oraz do 1 kg.	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	FUCHS OIL CORPORATION (mailem)	art. 32 ust. 3b	Wprowadzenie obowiązku uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą w zakresie smarów spowoduje istotne ograniczenia w dostępie do tego rynku niedużych podmiotów, które nie będą w stanie sprostać wymogom i kosztom uzyskania koncesji. To z kolei wpłynie negatywnie na konkurencję na tym rynku pozostawiając jedynie największe podmioty i przyczyni się do monopolizacji rynku. Nadto, sama okoliczność koncesjonowania obrotu nie wyeliminuje oszustwa, gdyż intencjonalni oszuści nie dążą do spełniania warunków		Uwzględniona.

			administracyjnych wykonywania działalności gospodarczej. W celu eliminacji oszustów konieczne jest wzmożenie wysiłków organów ścigania i organów kontroli, a nie nakładanie dodatkowych obowiązków na uczciwie działające podmioty. Uzasadnienie to projektu ustawy zmieniającej nie wyjaśnia w jaki sposób objęcie koncesją ten segment rynku miałoby przyczynić się do wyeliminowania oszustów.		
	PKN ORLEN	art. 32 ust.1 pkt 4 lit a) Doprecyzowanie zakresu koncesjonowania z art. 32 Prawa energetycznego	1. W projekcie ustawy Connect w art. 32 ust.1 pkt 4 lit a) wprowadza się zmiany w zakresie przywrócenia limitu 100 tysięcy euro wartości obrotu gazem ziemnym jako wyłączenia z obowiązku posiadania koncesji na obrót paliwami gazowymi\koncesji na obrót gazem ziemnym z zagranicą oraz utrzymuje limit 10 tysięcy euro dla wartości rocznego obrotu gazem płynnym (LPG) nie wymagającym koncesji. W przypadku gazu ziemnego, wyjątek od obowiązku posiadania koncesji OPG\OGZ zniosła ustawa z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wzmocnienia bezpieczeństwa gazowego państwa w związku z sytuacją na rynku gazu, więc jego przywrócenie w tej nowelizacji wymaga weryfikacji i potwierdzenia. W przypadku gazu płynnego (LPG) stoimy na stanowisku, iż należy usunąć limit 10 tysięcy euro jako wyjątku od obowiązku posiadania koncesji paliwowej, jako przepisu, który od wielu lat nie był praktycznie weryfikowany pod kątem jego faktycznego zastosowania na rynku, a z drugiej stanowiący lukę regulacyjną, która jest wykorzystywana do handlu gazem płynnym LPG bez koncesji, którego faktyczna wartość obrotu wielokrotnie przekracza próg zwolnienia z obowiązku posiadania koncesji paliwowej. 2. W projektowanym art. 32 ust. 3b proponuje się, iż uzyskania koncesji, o której mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, wymaga także przywóz paliwa ciekłego, dokonywany samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, w celu zlecenia jego przetworzenia na inne paliwo ciekłe a następnie jego sprzedaży. Jest to bardzo istotny przepis, który likwiduje lukę regulacyjną dokonywania przywozu paliw ciekłych do Polski i handlu tym paliwem tylko w oparciu o wpis do rejestru podmiotów przywożących. Zwracamy jednak uwagę, iż ogranicza się on tylko do sprzedaży paliw ciekłych w Polsce, które na zlecenie podmiotu przywożącego zostały przetworzone. W przypadku, gdy taki podmiot rozporządzi paliwem ciekłym w sposób inny niż sprzedaż, to przepis art. 32 ust. 3b nadal nie będzie go dotyczył, tym samym nadal nie będzie wymagana od takiego podmiotu koncesja OPZ. W związku z powyższym proponujemy rozszerzenie zapisów art. 32 ust. 3b projektu o „sprzedaż lub inną formę zbycia paliwa ciekłego” albo w zależności od decyzji, co do uregulowania definicji obrotu i obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w uwadze w pkt 1.4.,		Częściowo uwzględniona. W zakresie obrotu gazem płynnym (10 tys. euro) nie uwzględniono - utrzymanie takiego progu pozwoli na prowadzenie działalności gospodarczej w lokalnych społecznościach.

			bazowanie w ramach tej definicji na odpowiednio szeroko zdefiniowanym pojęciu rozporządzenia paliwem ciekłym albo szeroko definiowanej sprzedaży paliw ciekłych.		
	POPG	32 ust. 1 pkt 4 lit. a)	Mając na uwadze aktualny kurs EUR do PLN, bliski 5 zł, proponuje się zapisanie tego limitu jako kwoty 50 000 zł. Limit powinien być wyrażony w kwotach netto, bowiem tradycyjnie – na potrzeby stosowania innych gałęzi prawa – pojęcie obrotu nie zawiera w sobie kwoty podatku od towarów i usług (szczegóły w piśmie)	Po uwzględnieniu postulatu branży przedmiotowa treść brzmiałaby następująco: a) obrotu paliwami stałymi, obrotu skroplonym gazem ziemnym dostarczonym z zagranicy dokonanego w punkcie dostawy do terminalu w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2022 r. poz. 1261), obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro lub jeżeli sprzedaż ma na celu likwidację zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych zgodnie z art. 25 ust. 10 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość	Nieuwzględniona. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania spowodowałoby konieczność każdorazowej zmiany kwoty z uwagi na wahania kursu walut.

				obrotu, rozumianego jako wartość netto (bez podatku od towarów i usług) nie przekracza równowartości 50 000 złotych, oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW, a także krajowego obrotu smarami	
	FUCHS OIL CORPORATION (mailem)	art. 32 ust. 3b	Wprowadzenie obowiązku uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą w zakresie smarów spowoduje istotne ograniczenia w dostępie do tego rynku niedużych podmiotów, które nie będą w stanie sprostać wymogom i kosztom uzyskania koncesji. To z kolei wpłynie negatywnie na konkurencję na tym rynku pozostawiając jedynie największe podmioty i przyczyni się do monopolizacji rynku. Nadto, sama okoliczność koncesjonowania obrotu nie wyeliminuje oszustwa, gdyż intencjonalni oszuści nie dążą do spełniania warunków administracyjnych wykonywania działalności gospodarczej. W celu eliminacji oszustów konieczne jest wzmożenie wysiłków organów ścigania i organów kontroli, a nie nakładanie dodatkowych obowiązków na uczciwie działające podmioty. Uzasadnienie to projektu ustawy zmieniającej nie wyjaśnia w jaki sposób objęcie koncesją ten segment rynku miałoby przyczynić się do wyeliminowania oszustów.		Uwzględniona.
	Aramco Fuels Poland	art. 3 pkt 12j + art. 43h ust 1	Zwracamy uwagę na brak spójności z zapisami Ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Ustawa SENT). Zgodnie z projektowanymi przepisami Prawa energetycznego podmiotem prowadzącym jest podmiot prowadzący działalność gospodarczą lub osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą w rozumieniu ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569) eksploatująca **zakładową stację paliw**;". W projektowanym zapisie Ustawy SENT art. 4a ust 1 jest mowa tylko o podmiocie prowadzącym działalność gospodarczą. W efekcie nie wiadomo, czy do rejestracji stacji zakładowej zgodnie z Ustawą SENT, jest zobowiązany rolnik prowadzący działalność rolniczą jako osoba fizyczna, który będzie zobowiązany zarejestrować stację w Urzędzie Regulacji Energetyki zgodnie z Ustawą Prawo Energetyczne.	Ujednolicenie zapisów w obydwu ustawach, aby nie było wątpliwości, że obowiązki rejestracyjne mają te same podmioty.	Uwzględniona.

	OGP GAZ-SYSTEM	art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a	Zmiana zaproponowana do art. 32 przywraca próg zwolnienia z obowiązku koncesyjnego na obrót paliwami gazowymi, usunięty z ustawy z dniem 1 września 2022 r. (100 000 Euro rocznie). Ustawa z dnia 5 sierpnia 2022 r. o zmianie niektórych ustaw w celu wzmocnienia bezpieczeństwa gazowego państwa w związku z sytuacją na rynku gazu wprowadziła zmiany w art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, w zakresie katalogu wyłączeń od obowiązku koncesyjnego, przez skreślenie w obowiązującym wówczas przepisie wyłączenia dla obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekraczała równowartości 100 000 euro. Dokonanie tej zmiany miało na celu zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonowania rynku gazu ziemnego. Istniejące wcześniej wyłączenie w tym zakresie, tj. brak konieczności uzyskania koncesji na obrót paliwami gazowymi do kwoty 100 000 Euro rocznie, stanowiło duże zagrożenie pozostawienia części obrotu poza kontrolą organu regulacji. Mając na celu zwiększenie bezpieczeństwa funkcjonowania rynku gazu ziemnego, wprowadzono zmiany w katalogu wyłączeń od obowiązku koncesyjnego. Jednocześnie należy podkreślić, że załączone do projektu ustawy uzasadnienie oraz ocena skutków regulacji wskazują na niezamierzony błąd legislacyjny w formie przyjęcia do procedowania nieaktualnego brzmienia przepisu art. 32 ust 1 pkt 4 lit. a prawa energetycznego (tj. sprzed wprowadzenia zmiany, która weszła w życie 1 września 2022 r.). Zarówno uzasadnienie jak i ocena skutków regulacji nie odnoszą się bezpośrednio do zmiany przepisu w tym zakresie, tj. dotyczącym przywrócenia progu zwolnienia z obowiązku posiadania koncesji. Należy ponadto uwagę na fakt, że projekt ustawy w większości dotyczy paliw ciekłych, nie regulując zagadnień związanych z obrotem gazem. Jednocześnie, uzasadnienie ogólne wielokrotnie podkreśla główny cel jakim jest ograniczenie działalności podmiotów w tzw. szarej strefie. Jak się wydaje, projekt ustawy ma na celu uzupełnienie zapisu wyłącznie o słowa na samym jego końcu tj. „a także krajowego obrotu smarami” a propozycja przywrócenia progu zwolnienia z obowiązku uzyskania koncesji na obrót paliwami gazowymi jest rezultatem przygotowania projektu w okresie poprzedzającym zmianę art. 32 ustawy – Prawo energetyczne, w kontekście usunięcia z niego sformułowania dotyczącego obrotu paliwa gazowymi poniżej 100.000 euro rocznie. W związku z powyższym, postulujemy wykreślenie z omawianej propozycji przepisu sformułowania o treści „jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro lub”.	„a) obrotu paliwami stałymi, obrotu skroplonym gazem ziemnym dostarczonym z zagranicy dokonanego w punkcie dostawy do terminalu w rozumieniu art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2022 r. poz. 1261), obrotu paliwami gazowymi, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 100 000 euro lub jeżeli sprzedaż ma na celu likwidację zapasów obowiązkowych gazu ziemnego utrzymywanych zgodnie z art. 25 ust. 10 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, obrotu gazem płynnym, jeżeli roczna wartość obrotu nie przekracza równowartości 10 000 euro, oraz obrotu ciepłem, jeżeli moc zamówiona przez odbiorców nie przekracza 5 MW, a także krajowego obrotu smarami,”,	Uwzględniona.

	AGD Applia	art. 32	Obecnie zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego oraz zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 2336, dalej: "rozp. MAP w/s wykazu paliw") - środki smarne (smary) w ogóle nie są objęte obowiązkiem koncesyjnym. Są one jedynie objęte obowiązkiem wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących. Projektowane brzmienie art. 32 ust. 1, wyłączające smary z zakresu koncesji OPC oraz MPC sugeruje, iż planowana jest zmiana rozp. MAP w/s wykazu paliw polegająca na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym do par. 1 w/w rozporządzenia. Oznaczać to będzie konieczność posiadania koncesji dla działalności obejmującej OPZ (obrót z zagranicą) oraz WPC (wytwarzanie) - w zakresie smarów. Zwracamy uwagę, iż obecnie rejestr RPP liczy ok. 500 podmiotów, z których większość posiada zakres wpisu obejmujący smary. Oznacza to, iż większość z tych podmiotów, najczęściej niemających żadnego związku z sektorem paliwowym zostanie zobowiązania do ubiegania się o koncesje OPZ dla przywozu jakiejkolwiek, choćby minimalnej ilości środków smarnych z zagranicy, w celu ich dalszej odsprzedaży. Zwracamy uwagę, iż obowiązek ten dotknie wiele firm o profilu produkcyjnym, w tym producentów AGD, którzy sprowadzają środki smarne na potrzeby ich własnej działalności, ale które również bardzo często oferują swoim kontrahentom chociażby w celach konserwacyjnych wytwarzane sprzętu. Przy zaawansowanym sprzęcie, w tym AGD (pralki, suszarki, sprzęt ogrodowy, maszyny i narzędzia budowlane) - rekomendowane przez producentów specjalistyczne środki smarne nie są dostępne w kraju, stąd producenci najczęściej sprowadzają je samodzielnie do Polski oraz oferują swoim kontrahentom. Najczęściej są to relatywnie małe ilości oraz w bardzo małych (najczęściej poniżej 1 kg) opakowaniach jednostkowych. Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. Przykładowo, jeśli tubka smaru plastycznego ma pojemność 200 ml i kosztuje kilkanaście EUR - całkowicie wykluczone jest jej wykorzystanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na takie firmy obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ - wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	Racjonalne wydają się przynajmniej kilka rozwiązań opisanego zagadnienia: WARIANT 1: Odstąpienie w projekcie od wprowadzania koncesji OPZ dla środków smarnych. Jeśli jednak istnieją inne powody, dla których Autorzy projektu za uzasadnione traktują wprowadzenie koncesji OPZ dla środków smarnych proponujemy wprowadzenie jednego z dwóch rodzajów limitów, które z jednej strony realizowałyby cele nakreślone przez Autorów projektu, ale jednocześnie nie zmuszałyby producentów AGD do ogromnego, acz niecelowego procesu formalnego i administracyjnego. WARIANT 2: Wprowadzenie limitu ilościowego, do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 5 000 kg w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju do 5 000 kg smarów, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego - mogłyby kontynuować tę działalność w oparciu o wpis do RPP. WARIANT 3: Wprowadzenie limitu wartościowego (konstrukcji zbliżonej do obecnie obowiązującej w zakresie obrotu gazem płynnym	Uwzględniona.

				LPG), do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 30 000 euro w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju smary o wartości nie wyższej niż 30 000 euro, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego - mogłyby kontynuować tę działalność w oparciu o wpis do RPP.	
	AGD Applia	art. 32 ust. 1	Tło proponowanej zmiany zostało opisane powyżej. W związku z faktem, iż projektowane brzmienie art. 32 ust. 1, sugeruje, iż planowana jest zmiana rozp. MAP w/s wykazu paliw polegająca na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym do par. 1 w/w rozporządzenia - uważamy, iż z zakresu nowego obowiązku powinny być wyłączone produkty, które ze względu na swój skład i właściwości oraz rodzaj opakowania - nie rodzą żadnego ryzyka o charakterze regulacyjnym. Uważamy, że powinno to dotyczyć smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra lub 1 kg. Najczęściej specjalistyczne środki smarne (smary plastyczne) są to wysoko przetworzone produkty oferowane w opakowaniach jednostkowych o małych pojemnościach (najczęściej poniżej 1 litra / 1 kg). Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. Przykładowo, jeśli tubka smaru plastycznego ma pojemność 200 ml i kosztuje kilkanaście EUR - całkowicie wykluczone jest jej wykorzystanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na takie firmy obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ - wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	Postulujemy dodanie do art. 32 Prawa energetycznego dodatkowej jednostki redakcyjnej, która wskazywałaby by, iż obowiązków wynikających z ust. 1 nie stosuje się do smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra oraz do 1 kg	Uwzględniona.

	Nynas	art. 32 ust. 1 pkt 4 lit a	Odnosząc się jednak do samej idei objęcia smarów obowiązkiem koncesyjnym w zakresie OPZ, Spółka uważa, że będzie to obowiązek zbyt rygorystyczny w stosunku do charakteru działalności w zakresie obrotu smarami. W ocenie Spółki już obecne regulacje dotyczące Prawa energetycznego oraz ustawy akcyzowej pozwalają organom administracji publicznej (URE, RARS i organom podatkowym) monitorować rynek smarów oraz kontrolować wykonywanie poszczególnych obowiązków związanych z taką działalnością. O tym, że takie wyroby jak smary nie powinny zostać objęte obowiązkiem OPZ przemawia przede wszystkim fakt, iż nie są to stricte paliwa ciekłe, które mogą być wykorzystane jako ciekłe nośniki energii, jak to ma miejsce w przypadku typowych benzyn silnikowych oraz olejów napędowych, które zostały w pełnym zakresie objęte obowiązkiem koncesyjnym. Smary, szczególnie te będące przedmiotem działalności Nynas to przede wszystkim wysokiej jakości oleje transformatorowe, które w żaden sposób nie mogą zostać wykorzystywane jako paliwo napędowe lub opałowe. (Szczegóły w zgłoszeniu lobbingowym)	W konsekwencji Spółka proponuje, aby katalog wyłączeń z obowiązku uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi, określony w nowelizowanym art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a) Prawa energetycznego został rozszerzony w następujący sposób: „…, a także krajowego obrotu smarami oraz obrotu smarami z zagranicą przez podmiot prowadzący skład podatkowy w zakresie smarów”.	Uwzględniona.
	FUCHS OIL CORPORATION (mailem)	art.32a i 32b	Ujednolicenie wymagań w zakresie przywozu paliw ciekłych do Polski w celu uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących z analogicznymi wymaganiami związanymi z przywozem paliw ciekłych realizowanymi na potrzeby koncesjonowanego obrotu z zagranicą jest wysoce na niekorzyść dla branży energetycznej. Spowoduje istotne ograniczenia w dostępie do tego rynku niedużych podmiotów, które nie będą w stanie sprostać wymogom i kosztom uzyskania wpisu. To z kolei wpłynie negatywnie na konkurencję na tym rynku pozostawiając jedynie największe podmioty i przyczyni się do monopolizacji rynku. Z kolei konieczność aktualizacji wpisu o nowy zakres informacji to zbędny obowiązek, który utrudni działanie uczciwym przedsiębiorstwom i spowoduje koszty po ich stronie. Aktualne dane objęte wpisem są wystarczające dla organów ścigania do weryfikacji uczciwości i rzetelności podmiotów tam wpisanych. Nie ma potrzeby tworzenie nowych restrykcyjnych obowiązków formalnych.		Nieuwzględniona. Wprowdzenie tożsamych wymogów w zakresie danych stanowi elemnt uszczelnienia rynku.

	Exxon Mobile	art. 2 pkt 8 ustawy nowelizującej (art.32b ust 1. zmienianej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne)	Uzasadnienie do projektu ustawy ani OSR nie zawierają wskazań jakoby problem szarej strefy w sektorze smarowym był związany z nieposiadaniem przez uczestników rynku stałego miejsca prowadzenia działalności w Polsce, w tym siedziby lub oddziału na terytorium RP. Tego rodzaju wymóg jest nieproporcjonalny i ogranicza unijną swobodę przepływu towarów przez podmioty działające systemowo na terytorium całego obszaru UE/EOG/EFTA za pośrednictwem jednego podmiotu stosując jednakowy model dostaw w całej Europie. Projektowany przepis może stanowić środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie między Państwami Członkowskimi i może również stanowić barierę wejścia na rynek danego państwa członkowskiego dla małych lub średnich przedsiębiorców (wyrok Trybunału z dnia 2 marca 1983 r. Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii, sygn. 155/82, Rec. s. 531, pkt 7). Podobnie w przywołanym wyroku Trybunał wskazał, że wprowadzenie takich środków jest uzasadnione tylko wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że są one niezbędne do osiągnięcia celu ochrony, o którym mowa w art. 36 TFUE, i że takiej ochrony nie można osiągnąć za pomocą środków, które w mniejszym stopniu ograniczają swobodny przepływ towarów wewnątrz wspólnoty. Zasada proporcjonalności barier administracyjnych w polskim ustawodawstwie ustanowiona jest w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP była wielokrotnie przedmiotem rozważań sądów i Trybunału Konstytucyjnego. W wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia z dnia 25 lipca 2006 r. sygn. akt P 24/05 Trybunał orzekł, że ustawodawca powinien posługiwać się środkami służącymi realizacji zamierzonego celu, który nie mógłby zostać osiągnięty przy pomocy innych środków. Ustawa nowelizująca ustanawia, w porównaniu z obecnie obowiązującym brzmieniem ustawy, szereg nowych wymogów przed podmiotami, które mogą być wpisane do rejestru podmiotów przywożących. Przewidziane rozwiązania są wystarczające do osiągnięcia celu, tj. zmniejszenie szarej strefy obejmującej unikanie płacenia podatku CIT, podatku od towarów i usług oraz opłaty produktowej przez sektor smarowy w Polsce w zakresie realizacji obowiązków, recyklingu i odzysku olejów przepracowanych. Ustanowienie obowiązku siedziby w RP stanowi zaprzeczenie założeń z Oceny Skutków Regulacji, w której mowa jest jedynie o uszczelnianiu systemu podatkowego przy jednoczesnym zapewnieniu jak najmniejszych obciążeń administracyjnych. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy w ramach zmian	Proponuje się zmianę proponowanego nowego brzmienia art. 32b pkt 1 Prawa energetycznego wprowadzanego art. 2 pkt 8 ustawy nowelizującej: *„Art. 32b. Do rejestru podmiotów przywożących może być wpisany podmiot:* *1) który ma siedzibę, oddział z siedzibą lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji i przywozi paliwa ciekłe na potrzeby prowadzenia działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;"*	Nieuwzględniona. Rozwiązanie tożsame z przepisami dpotyczącycmi udzielania koncesji OPZ.

			dotyczących podmiotów przywożących zakłada się szereg obciążeń administracyjnych wśród których, ustanowienie siedziby lub oddziału na terytorium RP nie ma uzasadnienia, gdyż brak miejsca prowadzenia działalności w Polsce nie wpłynie na podleganie pozostałym obowiązkom regulacyjnym. Wymóg posiadania przez przedsiębiorstwa przywożące smary w zakresie ustanowienia siedziby nie zapewnia wystarczających dodatkowych środków ochrony interesów publicznych uzasadniających wyjątek od zakazu, o którym mowa a w art. 34 TFUE.		
	Exxon Mobile	art. 2 pkt 8 ustawy nowelizującej (art.32b ust. 3 zmienianej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne)	Proponowana zmiana może budzić wątpliwości w zakresie możliwości uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących przez podmioty nieobowiązane do tworzenia zapasów. Obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów dotyczy jedynie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw oraz przywozu ropy naftowej. Tym samym podmioty niebędące handlowcami ropy naftowej (przedsiębiorstwa smarowe) nie są ani „producentem" ani „handlowcem" w rozumieniu odpowiednio pkt 18 i pkt 19 art. 2 ust. 1 ustawy o zapasach. Dodatkowo posiadanie instalacji magazynowania smarów, w sytuacji gdy obrót smarami to obrót produktami pakowanymi w opakowaniach jednostkowych nieumożliwiających magazynowania w zbiornikach magazynowych, lub kawernach właściwych dla paliw ciekłych, stanowi barierę nieuzasadnioną ani celami prawa energetycznego ani ustawą o zapasach i stanowi nadmiernie obciążenie dla przedsiębiorców.	Wykreślenie nowoprojektowanego art. 32b pkt 3 Prawa energetycznego.	Nieuwzględniona. Regulacja analogiczna jak w przypadku uzyskania koncesji OPZ w zakresie ustawowoego obowiązkowych tworzenia zapasów.
	PIPP	art.32c ust. 3a	każde postawienie zrarzutów (często dla osiągięcia skutków w postaci przerwania biegłu przedawnienia) będzie stanowiło podtstawę do zawieszenie postępowania, a co za tym idzie do uniemozliwiienia dzialalności przedsiębiorcy. Sprzeczne z zasadą domniemania niewinności.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 32c ust. 3a	Nieuwzględniona. Przepis analogiczny jak w przypadku postępowania o udzielenie koncesji (art. 33 ust. 3c). Przedstawienie zarzutów jest formalnym wyrazem pociagnięcia osoby do odpowiedzialności karnej.

	POPG	art. 32e	We wcześniejszych postulatach wykazywano, iż niezasadne jest cofanie koncesji paliwowej przedsiębiorcy, który naruszył przepisy ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Z tych samych przyczyn niezasadne jest wykreślanie takiego przedsiębiorcy z rejestru podmiotów przywożących, z pewnością wystarczającą sankcją są wysokie kary pieniężne, grożące na podstawie przedmiotowej ustawy. Konieczność wykreślenia tego przepisu jest tym istotniejsza, że wykreślenie podmiotu z RPP z tej przyczyny będzie prowadzić również do cofnięcia posiadanych przez przedsiębiorcę koncesji paliwowych (vide projektowany art. 33 ust. 3 pkt 9 ustawy Prawo energetyczne w związku z przepisami przewidującymi przesłanki cofnięcia danej koncesji).	W pkt 6 przedmiotowej regulacji umieszczono przesłankę do wykreślenia z rejestru podmiotów przywożących przedsiębiorcy, który: 6) prowadzi działalność na podstawie posiadanej koncesji z rażącym naruszeniem przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi; Proponujemy wykreślenie tego pkt. z projektowanego art. 32e:	Uwzględniona.
	Exxon Mobile	art. 2 pkt 12 ustawy nowelizującej (Art. 33 zmienianej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne)	Argumentacja z [punktu 1 niniejszej tabeli] posiada zastosowanie do niniejszego [punktu 4]. Potrzeba koncesjowania i likwidacja "szarej strefy" jest uzasadniona, jednakże wprowadzenia przepisów obligujących podmioty zagraniczne z Państw Członkowskich do posiadania siedziby w RP jest zbyt daleko idące. Odpowiednia i skuteczna weryfikacja pozostałych warunków nałożynych na koncesjonariuszy jest wystarczającym narzędziem do osiągnięcia pełnej konkurencji na rynku oraz do skutecznego przecidziałania "szarej strefie" i nadużyciom na rynku paliw. Utrzymanie obowiązku posiadania siedziby lub oddziału w RP doprowadzi do oddmiennych skutków, powodując systuację w której przedsiębiorcy z UE będę zmuszeni do rozważenia stopnia zaangażowania w Polsce co może utrudnić konsumentom dostep do specjalistycznych środków smarnych w Polsce. Ponadto każdy podmiot działający na rynku smarów jest równolegle i w równym stopniu co spółki z siedzibą na terytorium RP: (i) zobowiązany do comiesięcznego raportowania o paliwach przywożonych i wywożonych z terytorium RP, (ii) podlega monitorowaniu przez system SENT, (iii) podlega obowiązkowi rejestracji na podatek VAT, (iv) wykonuje obowiązki z zakresu akcyzy, (v) jest zobowiązany przestrzegać przepisów o odpadach. Nadto Prezes URE w każdym czasie na podstawie art. 28 ust. 1 ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych takiego przedsiębiorstwa prowadzącego działalność koncesjonowaną i może żądać przedstawienia informacji dotyczących wykonywanej przez to przedsiębiorstwo działalności gospodarczej bądź weryfikować niekaralność i zaległości w regulowaniu zobowiązań fiskalnych.	Proponuje się dodanie w art. 2 pkt 12 po lit. c) ustawy nowelizującej lit. d) o treści: *"po ust. 1b dodaje się ust. 1ba w brzemieniu:* *"1ba. Przepisu art. 33 ust. 1b pkt 1 nie stosuje się w zakresie w jakim przedmiotem nabycia na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są wyłącznie smary i inne paliwa ciekłe, których przywóz objęty jest wpisem do rejestru podmiotów przywożących, o którym mowa w art. 32a*.""	Nieuwzględniona. Identyczne rozwiązanie zostało wprowadzone w ramach pakietu paliwowego w 2016 r., która doprowadziła do znacznego ograniczenia szarej strefy.

	Exxon Mobile	Art. 2 pkt 12 lit. a) ustawy nowelizującej (Art. 33 ust. 1b pkt 4 zmienianej ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne)	Argumentacja z [punktu 3 niniejszej tabeli] posiada zastosowanie do niniejszego [punktu 5]. Obecnie obowiązujące przepisy prawa enegertycznego po deklarowanych w uzasadnieniu do projektu UD325 wprowadzeniem obowiązku koncesyjnego na wytwarzanie paliw ciekłych i obrót paliwami ciekłymi z zagranicą doprowadzą de facto do nałożenia obowiązku posiadania instalacji magazynowania paliw ciekłych lub zawarcia umowy przedwstępnej wobec umów, o których mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach zgodnie z zakresem wykonywanej działalności koncesjonowanej. Objęcie wszystkich paliw ciekłych, w tym smarów przywołanym obowiązkiem koncesyjnym doprowadzi do sytuacji, w której to przedsiębiorstwa przywożące smary w opakowaniach jednostkowych będzie zobligowany do posiadania specjalistycznej infrastruktury magazynowej lub zawarcia odpowiednich umów, z których wnioskodawca i tak nie będzie mógł korzystać. Zastosowanie takich środków wobec smarów niepodlegającym obowiązkowi gromadzenia zapasów, bądź magazynowania w specjalistycznych instalacjach magazynowych jest nieuzasadnione.	Proponuje się zmianę brzmienia art. 33 ust. 1b pkt 4 ustawy zmienianej Prawo energetyczne. Art. 2 pkt 12 lit. a) ustawy nowelizującej powinien otrzymać następujące brzmienie: *"Pkt 4 ust. 1b otrzymuje brzmienie: "posiada instalacje magazynowania paliw ciekłych lub zawarł umowę przedwstępną wobec umów, o których mowa w art. 10 lub art. 11 ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, gwarantujące utrzymywanie zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, zgodnie z zakresem wykonywanej działalności koncesjonowanej, chyba że przedmiotem koncesji jest wyłącznie obrót smarami.""*	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	POPG	art. 33 ust. 3 pkt 8 i 9	Wprowadzenie całkowicie uznaniowej przesłanki odmowy udzielenia koncesji nie powinno mieć miejsca. Prezes URE ma szereg instrumentów umożliwiających weryfikację wiarygodności potencjalnego koncesjonariusza (między innymi weryfikacja niekaralności osób i podmiotów zbiorowych, weryfikacja posiadanej infrastruktury oraz jej adekwatności do zakresu prowadzonej działalności, weryfikacja potencjału finansowego i majątkowego wnioskodawcy do prowadzenia działalności koncesjonowanej), że wprowadzenie tego typu rozwiązania może służyć jedynie uznaniowemu odmawiania udzielenia koncesji danemu wnioskodawcy, jeżeli nie da się sformułować wobec niego zarzutów merytorycznych, odnoszących się do kwestii wynikających z przepisów. (szczegóły w piśmie)	Organizacja postuluje wykreślenie obu tych przesłanek: 8) który nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją 9) którego w ciągu ostatnich 3 lat Prezes URE wykreślił z rejestru podmiotów przywożących z przyczyn wymienionych w art. 32e	Częściowo uwzględniona. Przesłanka dot. wykreślenia z rejestru podmiotów przywożących jest obiektywna, stanowi potwierdzenie faktu.

	Nynas	art. 33 ust. 1b pkt 5	W konsekwencji wejścia ww. przepisów, wpis do RPP oraz koncesję może otrzymać podmiot, który posiada zdolności organizacyjne, finansowe oraz techniczne do samodzielnego wypełniania obowiązku odzyski i recyklingu olejów odpadowych z tytułu przywozu smarów lub zawarł umowę na wykonanie tych obowiązków z organizacją odzysku zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (dalej: ustawa o odpadach i opłacie produktowej). (Szczegóły w zgłoszeniu zainteresowania pracami nad projektem)	Spółka proponuje aby art. 32b pkt 4 oraz art. 33 ust. 1b pkt 5 Prawa energetycznego przyjął następujące brzmienie: *„który posiada zdolności organizacyjne, finansowe oraz techniczne do samodzielnego wypełniania obowiązku odzyski i recyklingu olejów odpadowych z tytułu przywozu smarów lub zawarł umowę na wykonanie tych obowiązków z organizacją odzysku zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903)* ***lub który wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy****.”.*	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PIPP	art. 33 ust. 3 pkt 8	propozycja wprowadza zupełnie dowolną, niczym nie skrępowaną uznaniowośc przy ocenie przesłanek nie udzielenia koncesji. Prezes URE powinien mieć w tym zakresie swobodę, ale nie dowolność. Proponowany zapis wprowadza dowolność, przekraczającą ramy uznania administracyjnego.	proponujemy rezygnację z dodania w art. 33 ust. 3 pkt 8. W przypadku akceptacji tej zmiany projektowany pkt. 9 powinien otrzymac numer 8.	Uwzględniona.
	POPG	art. 35 ust. 1 pkt 7	W ocenie Organizacji wprowadzanie obowiązku przedkładania „biznesplanu” do wniosku o udzielenie koncesji, abstrahując od samego sformułowania, które nigdy nie powinno zostać użyte w języku prawnym, jest całkowicie zbyteczne. Już według aktualnego stanu prawnego Prezes URE jest uprawniony i dokonuje weryfikacji zdolności technicznych, organizacyjnych, infrastrukturalnych i finansowych potencjalnego koncesjonariusza i na tej podstawie może on ocenić, czy koncesjonariusz posiada potencjał uprawniający do prowadzenia działalności koncesjonowanej. Wprowadzenie obowiązku przedstawienia „biznesplanu”, w szczególności jego drugiej części wydaje się obowiązkiem zbyt daleko idącym i zbyt daleko obciążającym potencjalnych koncesjonariuszy. Ponadto, przedkładanie takiego dokumentu może prowadzić do ujawnienia tajemnicy przedsiębiorstwa wnioskodawcy. Co więcej, dokument taki nie będzie w żaden sposób wiążący, więc jego wartość na potrzeby postępowania koncesyjnego będzie znikoma, a	Organizacja postuluje wykreślenie tego przepisu w całości:	Nieuwzględniona. Ocena sytuacji finansowej, szczególnie w kontakście planowanych działań w ramach działaności podlegajacej koncesjonowaniu jest istotnym elementem dokonia oceny możliwości finansowych i organizacyjnych przedsiębiorstwa.

			niepotrzebnie przysporzy pracy zarówno wnioskodawcy, jak i Urzędowi Regulacji Energetyki		
	Polska Spółka Gazownictwa	35 ust. 1 pkt 7 oraz propozycja dodania ust. 1e w art. 35	Przepisy rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 280) wymagają, aby koszty regazyfikacji w instalacjach LNG na potrzeby zasilania własnych sieci dystrybucyjnych były uwzględniane w taryfie dla działalności dystrybucyjnej. Takie podejście skutkuje tym, że przedsiębiorstwo nie uzyskuje odrębnych przychodów z działalności regazyfikacji, a wszystkie koszty tej działalności pokrywane są w ramach przychodów z działalności dystrybucji paliw gazowych, w związku z powyższym, przedsiębiorstwo występujące o zmianę/rozszerzenie koncesji o kolejną instalację nie jest w stanie przygotować i przedstawić wraz z wnioskiem o zmianę koncesji tak określonego biznesplanu.	7) biznesplan działalności, na którą ma być udzielona koncesja na okres co najmniej 3 lat, zawierający: a) zestawienie prognozowanych rocznych przychodów oraz kosztów, b) sposób finansowania działalności wraz z analizą opłacalności finansowej przyjętego modelu prowadzenia działalności - z zastrzeżeniem ust. 1e. 1e. Przepisu, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 nie stosuje się do wniosku o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie skraplania gazu ziemnego i regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego w instalacjach skroplonego gazu ziemnego wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby zasilania sieci dystrybucyjnych należących do przedsiębiorstwa energetycznego występującego z tym wnioskiem.”	Nieuwzględniona. Ocena sytuacji finansowej, szczególnie w kontakście planowanych działań w ramach działaności podlegajacej koncesjonowaniu jest istotnym elementem dokonia oceny możliwości finansowych i organizacyjnych przedsiębiorstwa.
	PIPP	35 ust. 1 pkt 7	Prezes URE ma kompetencje i uprawnienia do badania sytuacji ekonomocznej koncesjonariusza lub podmiotu ubiegającego się o koncesję. Proponowany zapis w sposób nieuzasadniony rozszerza uprawnienie Prezesa URE do żadania dodatkowych dokumentów dot. sytuacji ekonomicznej oraz tzw. biznesplanu. Pomijając kosztochłonność, pracochłonność i czasochłonność przygotowania tych dokumentów, brak jest okreslonych kryteriow oceny poprawności takich dokumentów. W	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 35 ust. 1 pkt 7	Nieuwzględniona. Ocena sytuacji finansowej, szczególnie w kontakście planowanych działań w ramach działaności podlegajacej koncesjonowaniu jest

			tym przypadku (podobnie jak w uwadze nr 17) takie uprawnienie przekroczy granice uznania administrayjnego. Spowoduje zbytnią dowolnośc wydawanych decyzji. A przecież w ramach postępowań koncesyjnych Prezes URE otrzymuje ogromną ilośc danych i dokumentów ekonomicznych, stosuje zabezpieczenia, w tym zakresie, etc.		istotnym elementem dokonia oceny możliwości finansowych i organizacyjnych przedsiębiorstwa.
	PIPP	35 ust. 1e	w wielu przypadkach na etapie wnioskowania o udzielenie, zmianę czy rozszerzenie koncesji przedsiębiorca nie ma wiedzy o potencjalnej mozliwości wspólpracy z podmiotem wymienionym w art. 35ust. 1c pkt. 9. Trudno zatem w praktyce wypełnić ten obowiązek. Po wtóre, koncesjonariusz, który będzie chcial wspólpracować z takim kontrahentem i tak musi posiadać stosowną koncesję, a także wypełnić wszelkie obowiązki wynikające z Prawa energetycznego, także w zakresie mocno rozbudowanym w niniejszej nowelizacji.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 35 ust. 1e	Nieuwzględniona. Poinformowanie na etapie składania wniosku pozwoli na zweryfikowanie wniosku przez organy wskazana w art. 23 PE
	PIPP	37 ust. 2c	w praktyce przedsiębiorcy opierają się na dacie podjęcia stosownych uchwał, bądź dacie postanowienia KRS. Odniesienie obowiązków informacyjnych do ogłoszenia w MSiG znacząco utrudni terminowe wykonanie obowiązków aktualizacyjnych. Lepszym rozwiązaniem jest odniesienie tego obowiązku do daty uprawomocnienia o wpisie zmian do KRS. W zmienianym przepise zasadnym jest taże wydłużenie terminu na złożenie stosownego wniosku aktualizacyjnego do Prezesa URE z 7 do 14 dni. W praktyce bowiem od powziecia informacji o wpise do przygotowania wniosku aktualizacyjnego oraz zgromadzenia niezbędnych dokumentów, zadośćuczynienie temu obowiązkowi jest znacznie utrudnione. Uchybienie obowiązkowi, także jakiekolwiek spóźnienie w tym zakresie (nawet kilkudniowe) obwarowanne jest znaczącymi karami finansowymi (co potwierdza praktyka Prezesa URe w zakresie karania za uchybienie tym obowiązkom i spóźnienia w tym zakresie)	Proponujemy zmiane brzmienia propozycji art. 37 ust. 2c:W przypadku zmiany danych, o ktorych mowa w ust. 1 pkt. 1 i 7 oraz ust. 2a, przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane zlozyć wniosek o zmiane koncesji najpóźniej w terminie 14 dni od dnia zaistnienia tych zmian. W przypadku podmiotów zarejestrowanych w Krajowym rejestrze Sądowym za dzień zaistnienia zmiany tych danych uznaje się dzień uprawomocnienia się postanowienia o wpisie tych zmian w Krajowym rejestrze Sądowym.	Nieuwzględniona. Przyjęcie "dnia ogłoszenia wpisu o tych zmianach do KRS" jest jak najbardziej właściwy do wyznaczenia biegu terminu zaistnienia zmian jako najbardziej obiektywnrgo i łatwego do określenia - rejest jest prowadzony elektronicznie tak więc wskazanie terminu nie powinno budzić żadnych wątpliwości a jednocześnie spowoduje spójność danych.
	Chemna ft Sp. z o.o.	art. 38a i 38aa	Zaproponowane rozwiązania w projekcie ustawy zostały zaprojektowane jednak odmiennie dla podmiotów sprowadzających smary z za granicy oraz dla przedsiębiorców produkujących smary w Polsce. W przypadku smarów kupowanych zagranicą, kiedy obowiązek ich sprowadzenia może się wiązać z koniecznością uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą,przewidziano, że zabezpieczenie majątkowe nie ma charakteru obowiązkowego. Propozycja prawna jednoznacznie daje zielone światło dla przywozu smarów z zagranicy i praktycznie likwiduje krajową produkcję, ponieważ określenie zabezpieczenia na poziomie		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

			10.000.000 zł jednoznacznie eliminuje prawie wszystkie podmioty gospodarcze z rynku krajowego. Rekomendujemy rozwiązanie z fakultatywnym zabezpieczeniem majątkowym również dla krajowych podmiotów wytwarzających smary, tak jak to się proponuje w zakresie smarów z zagranicy. Jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą, żeby tę kwotę potencjalnego zabezpieczenia umajątkowego jeszcze bardziej obniżyć, do poziomu uwzględniającego skalę działalności danego podmiotu. (całość w piśmie Chemnaft z 20.02.2023)		
	Advance -Naft	art. 38a i 38aa	Zaproponowane rozwiązania w projekcie ustawy zostały zaprojektowane jednak odmiennie dla podmiotów sprowadzających smary z za granicy oraz dla przedsiębiorców produkujących smary w Polsce. W przypadku smarów kupowanych zagranicą, kiedy obowiązek ich sprowadzenia może się wiązać z koniecznością uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą,przewidziano, że zabezpieczenie majątkowe nie ma charakteru obowiązkowego. Propozycja prawna jednoznacznie daje zielone światło dla przywozu smarów z zagranicy i praktycznie likwiduje krajową produkcję, ponieważ określenie zabezpieczenia na poziomie 10.000.000 zł jednoznacznie eliminuje prawie wszystkie podmioty gospodarcze z rynku krajowego. Rekomendujemy rozwiązanie z fakultatywnym zabezpieczeniem majątkowym również dla krajowych podmiotów wytwarzających smary, tak jak to się proponuje w zakresie smarów z zagranicy. Jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą, żeby tę kwotę potencjalnego zabezpieczenia umajątkowego jeszcze bardziej obniżyć, do poziomu uwzględniającego skalę działalności danego podmiotu. (całość w piśmie Chemnaft z 20.02.2023)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

	Arcisze wski	art. 38a i 38aa	W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie obowiązku koncesyjnego na smary.Obowiązek koncesyjny ma dotyczyć następujących modeli działalności, tj. wytwarzania smarów, kupna smarów zagranicą do dalszego handlu.Zaproponowane rozwiązania w projekcie ustawy zostały określone jednak odmiennie dla podmiotów sprowadzających smary z za granicy oraz dla przedsiębiorców produkujących smaryw Polsce. W przypadku smarów kupowanych zagranicą, kiedy obowiązek ich sprowadzenia może sięwiązać z koniecznością uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą,przewidziano, że zabezpieczenie majątkowenie ma charakteru obowiązkowego. Samozabezpieczenie majątkowe w przypadku obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą określono wwysokości 1.000.000 zł.Z kolei koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych zawsze muszą złożyć zabezpieczeniemajątkowe w kwocie 10.000.000 zł nie uwzględnia skali działalności gospodarczej danegopodmiotu. Proponowany model w ogóle nie uwzględnia specyfiki podmiotów działających na rynku,których w projekcie ustawy, ale tylko w aspekcie zabezpieczenia majątkowego, zrównuje się tepodmiotami z branży paliwowej.Ww. propozycja projektu ustawy zamiast stanowić wyłącznie narzędzie walki ze zjawiskaminiepożądanymi na rynku, faktycznie na dzisiaj wyklucza niektóre podmiotu z rynku zaporowąkwotą zabezpieczenia majątkowego, dotyczy to nie tylko produkcji w kraju (wielokrotnie wskładach podatkowych, nad którymi jest stały nadzór), ale również, w mniejszym zakresie,przywozu smarów z zagranicy w celu odsprzedaży.Wnioskuję o to, żeby przepisy projektu ustawy uwzględniły specyfikę rynku, a wprowadzoneregulacje prawne miały charakter proporcjonalny względem ich adresatów.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PKN ORLEN	38aa ust. 1	1. Zgodnie z art. 38aa ust. 1 wprowadzanego w ramach art. 2 projektu ustawy Connect wprowadza się odrębne fakultatywne zabezpieczenie majątkowe do koncesji WPC w zakresie produkcji paliw z odpadów, rozlewania gazu LPG do butli, barwienia i znakowania paliw ciekłych oraz tzw. mikroprodukcji paliw do 0,2% objętości. W przypadku, gdy takie procesy będą prowadzone przez producentów standardowych paliw ich zabezpieczenie majątkowe w wysokości 10 mln złotych będzie wystarczające, tj. nie będzie wymagane dodatkowe zabezpieczenie w wysokości 1 mln złotych. Biorąc pod uwagę, iż zabezpieczenie majątkowe jest jednym z podstawowych warunków koncesyjnych wskazujących na posiadanie zdolności finansowej i wiarygodności przez podmiot koncesjonowany dla zabezpieczenia należności publicznoprawych generowanych przez jego działalność, stoimy na stanowisku, iż zabezpieczenie w wysokości 1 mln złotych powinno być obligatoryjnym warunkiem koncesyjnym tak jak zabezpieczenie		Nieuwzględniona. Wprowadzenie dodatkowego obciążenia finansowego w postaci obligatoryjnego złożenia zabezpeiczenia majątkowego (1 mln zł) poza wskazaniem na zdolności finansowe podmiotu, bezpośrednio wpływa na ograniczenie możliwości prowadzenia działanosci gospodarczej, a tym samym na konkurencyjność rynku.

			majątkowe, o którym mowa w art. 38a dla działalności w zakresie produkcji podstawowych paliw ciekłych, a nie składnym fakultatywnie tylko w przypadku oceny i decyzji Prezesa URE. Biorąc pod uwagę, iż to zabezpieczenie stanowi tylko 1/10 wartości zabezpieczenia podstawowego dla koncesji WPC jego obligatoryjny charakter stanowić będzie z jednej strony minimalne zabezpieczenie prawidłowości wykonywanej działalności koncesjonowanej, a z drugiej wdrożone zostaną bardziej wyrównane warunki tej działalności pomiędzy różnymi producentami paliw ciekłych w Polsce.		
	PKN ORLEN	38aa ust. 1	2. Zgodnie z art. 38aa wprowadzanego w ramach art. 2 projektu ustawy Connect wprowadza się fakultatywne zabezpieczenie majątkowe w wysokości 1 mln złotych tylko dla obrotu z zagranicą smarami. Powstaje pytanie w jakiej wysokości ma być zabezpieczenie majątkowe dla produkcji smarów na podstawie koncesji WPC. W obecnym kształcie przepisów będzie to standardowe zabezpieczenie majątkowe w wysokości 10 mln złotych, o którym mowa w art. 38a Prawa energetycznego. W związku z powyższym dla stworzenia równoprawnych warunków pierwszej podaży smarów na rynek z importu i produkcji za zasadne uznaje się uzupełnienie art. 38aa projektu ustawy Connect także o produkcję smarów tak aby produkcja smarów podlegała zabezpieczeniu majątkowym w wysokości 1 mln złotych, które zgodnie z uwagą nr 1 powinno być obligatoryjne, a nie jak proponuje się w projekcie także fakultatywne. Tym samym, zdaniem PKN ORLEN wytwarzanie oraz obrót smarami z zagranicą powinny podlegać obowiązkowemu zabezpieczeniu majątkowemu po 1 mln złotych odrębnie dla koncesji WPC i koncesji OPZ.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	POPG	art. 38aa	Regulacja przewiduje, że prowadzenie działalności w zakresie wskazanym w art. 38aa może wymagać złożenia zabezpieczenia majątkowego w kwocie 1 000 000 zł. Jednocześnie przepisy nie przewidują kto oraz na podstawie jakich kryteriów będzie decydował, czy przedsiębiorca ma takie zabezpieczenie złożyć. (szczegóły w piśmie (19))	W projektowanej regulacji proponuje się przewidzieć regulacje dotyczące ustanawiania zabezpieczenia majątkowego w kwocie 1 000 000 zł dla koncesji w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obejmującej między innymi rozlew gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania. Postulaty względem wymaganej regulacji są następujące: - wniesienie zabezpieczenia majątkowego we wskazanej kwocie powinno być albo obligatoryjne dla	Nieuwzględniona. Kwestia ewentualnego żądania złożenia zebzpieczenia będzie rozstrzygana indywidualnie w każdej sprawie o udzielenie koncesji i oprata na dyskrecjonalnej decyzji preezesa URE.

				przedsiębiorstw, o których mowa w art. 38aa albo obowiązek wniesienia zabezpieczenia w ogóle nie powinien istnieć; - należy określić, jakiego rodzaju należności zabezpiecza zabezpieczenie, o którym mowa w art. 38aa, bowiem z obecnych przepisów to w ogóle nie wynika; - należy określić zasady wnoszenia, uzupełniania, przedłużania oraz zwalniania nowego rodzaju zabezpieczenia majątkowego, czyli określić te wszystkie kwestie, które dla zabezpieczenia określonego w art. 38a są określone w przepisach art. 38b – 38g.	
	POGP	art. 41 ust. 2 pkt 5	W innych przepisach art. 41 przewidziano konieczność dwukrotnego wezwania przez Prezesa URE w razie niewykonania określonych obowiązków czy braku dostosowania się do obowiązujących ograniczeń. Proponuje się wprowadzenie analogicznego rozwiązania także w odniesieniu do opłaty koncesyjnej.	Nowelizacja przewiduje dodanie przepisu o treści: „5) pomimo wezwania Prezesa URE nie uiszcza opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1”. Organizacja proponuje nadanie temu przepisowi następującego brzmienia: „5) pomimo dwukrotnego wezwania Prezesa URE nie uiszcza opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 1”.	Uwzględniona.
	PIPP	art. 41 ust. 2 pkt 5	rozszerzenie katalogu przypadków, w których Prezes URE cofa koncesję o przypadki nieuiszczenia opłaty koncesyjnej (nawet pomimo wezwania Prezesa URE) jest nadużyciem i nie znajduje uzasadnienia. W wielu przypadkach, po wezwaniu Prezesa URE do uiszczenia opłaty koncesyjnej toczy sie postępowanie administracyjne w przedmiocie wymiaru tej opłaty, a w razie sporu sprawe rozstrzyga sąd. Proponowany przepis w sporach o opłatę koncesyjną, w zasadzie pozbawia koncesjonariusza możliwości dochodzenia swoich praw w sądzie powszechnym, bowiem niezaleznie od złożenia odwołania do SOKIK od deyczji Prezesa URE, Prezes URE będzie miał uprawnienie do cofnięcia koncesji	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 41 ust. 2 pkt 5	Nieuwzględniona. W przypadku spornej kwoty opłaty koncesyjnej konieczne jest wydanie prawomocnej decyzji Prezesa URE (art. 34 ust. 9 PE).

	POGP	art. 41 ust. 2b	Organizacja postuluje, aby w przypadkach określonych w tym przepisie Prezes URE mógł cofnąć koncesję, a nie był zobowiązany do jej cofnięcia, w szczególności aby istniała przestrzeń do wartościowania naruszeń oraz aby była możliwość stosowania polityki cofania koncesji przez Prezesa URE. (szczegóły w piśmie (11))	Proponujemy, aby przedmiotowa regulacja dawała uprawnienie, a nie obowiązek cofnięcia koncesji. Proponujemy również, aby niektóre z przesłanek zostały zmienione lub zniesione. Przedmiotowa regulacja powinna znaleźć się w ust. 2e o brzmieniu (przekreślono postanowienia, które postuluje się usunąć): 2e. Prezes URE może cofnąć koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą również w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne: 1) pomimo dwukrotnego bezskutecznego wezwania przez Prezesa URE: a) nie prowadzi wykazu, o którym mowa w art. 4bb ust. 1, b) sprzedaje lub kupuje paliwo ciekłe z naruszeniem wymagań określonych w art. 43a ust. 1–1b i 3–4, c) zleca usługi z naruszeniem wymagań określonych w art. 43a ust. 2a, d) świadczy usługi z naruszeniem wymagań określonych w art. 43a ust. 5 i 6, e) nie realizuje sprawozdawczości, o której mowa w art. 4bb ust. 4 i art. 43d ust. 1 przez 6 kolejnych miesięcy, f) nie dokonuje zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych, o którym mowa w art. 43e, g) nie przestrzega decyzji, o której mowa w art. 43i; 2) prowadzi działalność na podstawie posiadanej koncesji z	Uwzględniona.

				rażącym naruszeniem przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi; 3) pomimo dwukrotnego wezwania przez marszałka województwa prowadzi działalność na podstawie koncesji z naruszeniem ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej.	
	PIPP	art. 41 ust. 2c	Przedmiotowa regulacja przewiduje podobne rozwiązania do tych, o których mowa w Lp. 11 powyżej, tyle że w tym przypadku dotyczy ona koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Uzasadnienie proponowanych zmian jest w tym przypadku takie samo, jak w przypadku uzasadnienia do zmian omówionych w Lp. 11 powyżej. Również w tym przypadku postuluje się wykreślić przesłankę mówiącą o nieprzestrzeganiu decyzji, o której mowa w art. 43i. Art. 43i mówi o decyzji o wpisaniu zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru zakładowych stacji paliw ciekłych. Przedmiotem decyzji z art. 43i jest jedynie wpisanie zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru prowadzonego przez Prezesa URE, nie daje ona natomiast podstawy do nakładania na podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych (a tym bardziej na osoby trzecie) jakichkolwiek obowiązków, których można by nie przestrzegać. Sformułowanie tego rodzaju przesłanki cofnięcia koncesji należy uznać za pomyłkę, zaś sama przesłanka powinna zostać usunięta.	Proponujemy, aby przedmiotowa regulacja dawała uprawnienie, a nie obowiązek cofnięcia koncesji. Proponujemy również, aby niektóre z przesłanek zostały zmienione lub zniesione. Przedmiotowa regulacja powinna znaleźć się w ust. 2f o brzmieniu (przekreślono postanowienia, które postuluje się usunąć): 2f. Prezes URE może cofnąć koncesję na obrót paliwami ciekłymi również w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne 1) pomimo dwukrotnego bezskutecznego wezwania przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki: a) sprzedaje lub kupuje paliwo ciekłe z naruszeniem art. 43a ust. 1, 1a, 1b, 3, 3a i 4, b) zleca usługi z naruszeniem art. 43a ust. 2a, c) nie dokonuje zgłoszenia	Uwzględniona.

				infrastruktury paliw ciekłych, o którym mowa w art. 43e, d) nie przestrzega warunków decyzji, o której mowa w art. 43i; 2) prowadzi działalność na podstawie posiadanej koncesji z rażącym naruszeniem przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi	
	PIPP	41 ust. 2c pkt. 5	rozszerzenie przypadków, w których możliwe jest cofnięcie koncesji, tylko w oparciu o dwukrotne wezwanie Przesa URE w sprawie zaniechania naruszeń wydaje się niedopuszczalne. Prowadzi do zbytniej uznaniowości Prezesa URE. W rzeczywistości pozbawia koncesjonariuszy prawa dochodzenia swoich racji przed sądami. Prezesa URe stawia w roli "sędziego we wlasnej sprawie" ograniczając realną kontrolę Decyzji Prezesa URE przez sądy. Tym bardziej, że każda z wymienionych okoliczności jest zagrożnoa innymi sankcjami, w tym karami pieniężnymi nakładanymi przez Prezesa URE, i każda z nich może stanowić podstawę cofnięcia koncesji. Zapis w tym brzmieniu znacząco skraca droge do cofania koncesji, bez kontroli sądowej.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 41 ust. 2c ust. 5	Uwzględniona.
	PIPP	41 ust 2c pkt. 6	żadnego uzasadnienia nie znajduje wprowadzenie dodatkowych sankcji w postaci cofnięcia koncesji za naruszenie przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 roku o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Ustawa SENT przewiduje szereg sankcji finansowych, karnych i administracyjnych za jej naruszenie. Przepis nie precyzuje kto będzie oceniał naruszenie obowiązków SENT, wedle jakich kryteriów, co znaczy rażące.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 41 ust. 2c ust. 6	Uwzględniona.
	POGP	art. 41 ust. 2d	Przedmiotowa regulacja przewiduje podobne rozwiązania do tych, o których mowa w Lp. 11 powyżej, tyle że w tym przypadku dotyczy ona koncesji na magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych. Uzasadnienie proponowanych zmian jest w tym przypadku takie samo, jak w przypadku uzasadnienia do zmian omówionych w Lp. 11 powyżej. Dodatkowo, postuluje się usunięcie sankcji za naruszenie dotyczące nieprzestrzegania decyzji, o której mowa w art. 43i ustawy Prawo energetyczne. Również w tym przypadku postuluje się również wykreślić przesłankę mówiącą o nieprzestrzeganiu decyzji, o której mowa w art. 43i. Art. 43i mówi o decyzji o wpisaniu zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru	Proponujemy, aby przedmiotowa regulacja dawała uprawnienie, a nie obowiązek cofnięcia koncesji. Proponujemy również, aby niektóre z przesłanek zostały zmienione lub zniesione. Przedmiotowa regulacja powinna znaleźć się w ust. 2d o brzmieniu (przekreślono postanowienia, które postuluje się usunąć): 2d. Prezes URE może cofnąć	Uwzględniona.

			zakładowych stacji paliw ciekłych. Przedmiotem decyzji z art. 43i jest jedynie wpisanie zakładowej stacji paliw ciekłych do rejestru prowadzonego przez Prezesa URE, nie daje ona natomiast podstawy do nakładania na podmiot prowadzący zakładową stację paliw ciekłych (a tym bardziej na osoby trzecie) jakichkolwiek obowiązków, których można by nie przestrzegać. Poza tym trudno sobie wyobrazić jaki związek mogłoby mieć takie naruszenie z faktem posiadania koncesji na magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych, bowiem tego rodzaju działalności są działalnościami usługowymi, a prowadzenie zakładowej stacji paliw ciekłych odbywa się na potrzeby własne. Sformułowanie tego rodzaju przesłanki cofnięcia koncesji należy uznać za pomyłkę, zaś sama przesłanka powinna zostać usunięta.	koncesję na magazynowanie lub przeładunek paliw ciekłych lub koncesję na przesyłanie lub dystrybucję paliw ciekłych również, w przypadku gdy pomimo dwukrotnego bezskutecznego wezwania ze strony Prezesa URE, przedsiębiorstwo energetyczne: 1) nie prowadzi wykazu, o którym mowa w art. 4ba ust. 1; 2) świadczy usługi z naruszeniem art. 43a ust. 2, 2b, 2c, 3 i 3a; 3) nie realizuje sprawozdawczości, o której mowa w art. 4ba ust. 4; 4) nie dokonuje zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych, o którym mowa w art. 43e; 5) nie przestrzega decyzji, o której mowa w art. 43i.	
	PIPP	art.. 41	Uwaga ogólna. Wprowadzenie możliwości cofnięcia koncesji niezależnie od jego charakteru i skali, tylko po dwukrotnym wezwaniu przez Prezesa URE do zaniechania tego naruszenia powoduje, że cofnięcie koncesji może nastąpić bez właściwego potwierdzenia w postępowaniu administracyjnym (prowadzonym przez Prezesa URE), że to takiego naruszenia rzeczywiście doszło. Tym bardziej bez przeprowadzenia kontroli sądowej. Wydaje się, że wprowadzenie takiego rozwiązania zwłaszcza w odniesieniu do najbardziej restrykcyjnej sankcji przewidzianej w Prawie energetycznym tj. cofnięcia koncesji, wprowadzi ogromną uznaniowość i dowolność orzeczeń Prezesa URE w sprawach dotyczących cofania koncesji. W praktyce można sobie wyobrazić sytuację, w której Prezes URE dwukrotnie wzywa przedsiębiorcę do zaniechania naruszenia (np. w postaci nie uiszczenia opłaty koncesyjnej, nie zgłoszenia infrastruktury czy innych naruszeń) i cofnie koncesję bez stwierdzenia w jakimkolwiek postępowaniu administracyjnym, a tym bardziej postepowaniu sądowym, że do takiego naruszenia rzeczywiście doszło. Co ważne wszystkie przypadki, w których proponuje się możliwość cofnięcia koncesji po dwukrotnym wezwaniu Prezesa URE są obwarowane karami pieniężnymi, a finalnie już w obecnym stanie prawnym także stanowią podstawę cofnięcia koncesji.	proponujemy wykreślenie wszytkich przypadków przewidujących możliwość cofnięcia koncesji, jedynie po dwukrotnym wezwaniu przedsiebiorcy przez Prezesa URe do zaniechania naruszeń	Częściowo uwzględniona - zaproponowano przepisy z których wynika , że Prezes URE może cofnąć koncesję w określonych przypadkach (fakultatywna decyzja).

	PIPP	art.. 42c	Nieuzasadnioną wydaje się propozycja wprowadzenia wygaśnięcia - z mocy prawa – koncesji, jeśli przedsiębiorstwo energetyczne nie dokonuje obrotu paliwem przez okres kolejno następujących po sobie 12 miesięcy. W praktyce można wyobrazić sobie sytuacje losowe i niezależnie od koncesjonariusza (np. odcięcie stacji od klientów spowodowane budową drogi, remont stacji czy infrastruktury, choroba właściciela), które mogą powodować czasowe wstrzymanie działalności gospodarczej. Instytucja zawieszenia prowadzenia działalności przewidują nawet ogólnie obowiązujące przepisy regulujące działalność gospodarczą. Ponadto kwestie możliwości cofnięcia koncesji w przypadku nie podjęcia działalności w wyznaczonym terminie lub trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej są uregulowane w art. 41 ust. 2 pkt 1 Prawa energetycznego i także z tego powodu projektowana regulacja wydaje się zbędna i niecelowa.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 42c	Nieuwzględnone - w przypadku RPP rozwiązanie funkcjonuje i pozytywnie wpływa na sposób realizicji działalności gospodarczaj przez podmioty gospodarcze. Regulacja ma na celu ograniczenie możliwości tzw. "gotowych spółek" do podjędzia działaności gospodarczej w koncesjonowanym obszarze.
	PERN	art. 42c	Z punktu widzenia przedsiębiorców wątpliwe wydaje się również projektowane brzmienie nowododawanego do ww. ustawy art. 42c (art. 2 pkt 19 projektu). Zgodnie z tym przepisem koncesja na obrót paliwami ciekłymi wygasa, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie udzielonej koncesji, nie dokona obrotu paliwem ciekłym przez kolejne następujące po sobie 12 miesięcy. Wówczas Prezes URE w drodze decyzji stwierdza wygaśnięcie koncesji. Projektowane rozwiązanie może powodować komplikacje przy próbie sprzedaży paliwa należącego do przedsiębiorstwa posiadającego koncesję OPC, np. PERN, jeżeli będzie ono odbywało się z mniejszą częstotliwością.		Częściowo uwzględniona - zaproponowano przepisy z których wynika , że w takich przypadkach Prezes URE cofa koncesję.
	POGP	art. 42c	Proponujemy wydłużenie terminu, po upływie którego może nastąpić wygaśnięcie koncesji na obrót paliwami ciekłymi (OPC) z proponowanych 12 miesięcy do 24 miesięcy. Termin ten będzie zbieżny ze standardowym terminem zawieszenia działalności gospodarczej i nie będzie dyskryminował mikro i małych przedsiębiorców, którzy z przyczyn np. zdrowotnych mogą być zmuszeni do zawieszenia działalności gospodarczej na okres dłuższy niż 12 miesięcy. Stąd propozycja wydłużenia tego okresu do 24 miesięcy.	Proponujemy, aby art. 42c ust. 1 otrzymał następujące brzmienie: „Art. 42c. 1. Koncesja na obrót paliwami ciekłymi wygasa, jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, w zakresie udzielonej koncesji, nie dokona obrotu paliwem ciekłym przez kolejne następujące po sobie 24 miesiące”.	Częściowo uwzględniona - zaproponowano przepisy z których wynika , że w takich przypadkach Prezes URE cofa koncesję.

	PKN ORLEN	art. 43a Uregulowanie procesu napełniania butli jako wytwarzania paliw ciekłych. Rynek gazu płynnego (LPG)	Zgodnie z projektem ustawy Connect dalszemu uszczelnieniu podlegać ma rynek gazu płynnego (LPG) poprzez objęcie nadzorem koncesyjnym procesu rozlewania gazu (LPG) do butli jako procesu wytwarzania paliw ciekłych. Przyjmując, iż jest to krok we właściwym kierunku, gdyż ten obszar rynku LPG charakteryzuje się ryzykiem powstania naruszeń prawa, postulujemy dalsze uszczelnienie tego segmentów rynku LPG poprzez wprowadzenie do Prawa energetycznego następujących rozwiązań: a) W ślad za rozszerzeniem definicji wytwarzania paliw ciekłych, należy naszym zdaniem doprecyzować definicję instalacji wytwarzania paliw ciekłych poprzez dodanie do jej obecnego brzemienia, wyrazów „ ,w tym rozlewnia gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania”. Takie doprecyzowanie pozwoli jednoznacznie stwierdzić, iż rozlewania gazu płynnego LPG do butli jest rodzajem instalacji wytwarzania paliw ciekłych, co jest istotne w kontekście nowych przepisów wskazujących, iż procesy wytwarzania mogą być prowadzone tylko z wykorzystaniem instalacji wytwarzania paliw ciekłych, a prowadzenie tej działalności poza instalacjami wytwarzania paliw ciekłych ma być sankcjonowane. b) Wdrożenie następujących nowych wymagań dla handlu gazem płynnym LPG w butlach przez koncesjonowane przedsiębiorstwa energetyczne, które zakładają: • wdrożenie zakazu prowadzenia sprzedaży gazu płynnego (LPG) w butlach, które nie posiadają ważnych badań okresowych wykonanych zgodnie z wymaganiami ustawy o dozorze technicznym przez Prezesa UDT dla butli niepoddanych ocenie zgodności i ponownej ocenie zgodności, (wyprodukowanych przed 1 maja 2004 roku) lub przez Jednostki Notyfikowane dla butli, które poddane zostały ocenie zgodności i ponownej ocenie zgodności, (wyprodukowanych po 1 maja 2004 roku); • wdrożenie zakazu prowadzenia rozlewni gazu płynnego LPG przez koncesjonowane przedsiębiorstwa energetyczne do butli, które nie posiadają ważnych badań okresowych wykonanych przez organy lub jednostki wskazane powyżej. W tym celu proponuje się w art. 43a projektu ustawy Connect dodać po ust. 7 następujące ust. 8-9 w brzmieniu: „8. Zabrania się przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność w zakresie wytwarzania paliw ciekłych na podstawie koncesji, o której mowa w art. 32 ust.1 pkt 1, napełniania gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania, które nie spełniają wymagań technicznych określonych w przepisach odrębnych. 9. Zabrania się przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami		Niewzględniona. W zakresie obrotu gazem płynnym (10 tys. euro) nie uwzględniono - utrzymanie takiego progu pozwoli na prowadzenie działalności gospodarczej w lokalnych społecznościach. W pozostałym zakresie - zaproponowane zmiany sa poza zakresem projektowanych zmian.

			ciekłymi w tym obrotu nimi z zagranicą na podstawie koncesji, o której mowa w art. 32 ust.1 pkt 1-4, sprzedaży gazu płynnego LPG w butlach wielokrotnego napełniania, które nie spełniają wymagań technicznych określonych w przepisach odrębnych." Przedmiotowe propozycje mają doprowadzić do wyeliminowania niesprawnych techniczne butli LPG z rynku tego produktu poprzez wyeliminowanie możliwości legalnego napełniania takiej butli gazem płynnym (LPG) przez przedsiębiorstwo energetyczne - rozlewnie gazu oraz zakazu sprzedaży gazu płynnego w takich butlach przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się obrotem paliwami ciekłymi (gazem płynnym LPG). Stan techniczny butli i unikanie wypełniania wymagań technicznych dla tej infrastruktury stanowi czynnik uniemożliwiający w sposób miarodajny określenie ilości butli będących w obrocie gospodarczym, co sprzyja powstawaniu nadużyć na rynku LPG. Wprowadzenie tych dwóch wymogów doprowadzi z jednej strony do wyeliminowania z obrotu niesprawnych technicznie butli, a z drugiej zmusi podmioty działające na rynku butli LPG do zgłoszenia butli do badań technicznych. Kontrola tego obowiązku powinna mieć charakter rozproszony i być realizowana przez Prezesa URE oraz organy wskazane w art. 23r ust. 3 Prawa energetycznego. Kara administracyjna wymierzana powinna być przez Prezesa URE i wynosić od 5 tys. złotych do 250 tys. złotych ze względu na szeroki zakres możliwego naruszenia, tj. od pojedynczej butli do dużej ilości tego rodzaju infrastruktury wykorzystywanej do handlu gazem LPG z naruszeniem opisanych powyżej wymagań.		
	Nynas	art. 43a	Szczegóły dotyczące podniesionej uwagi zostały przedstawione w zgłoszeniu zainteresowania pracami nad projektem, które Spółka przedstawia również w edytowalnej wersji	Ustawodawca powinien rozważyć pozostawienie w art. 43a ust. 1b jedynie warunku wskazanego w pkt 1 tj. weryfikacji czy infrastruktura została zgłoszona Prezesowi URE.	Nieaktualna. Projektowane przepisy w zakresie tzw. solidarnej odpowiedzialności zostały wycofane.
	Nynas	art. 43a	Szczegóły dotyczące podniesionej uwagi zostały przedstawione w zgłoszeniu zainteresowania pracami nad projektem, które Spółka przedstawia również w edytowalnej wersji	Spółka postuluje o wykreślenie z art 43a ust. 3a Prawa energetycznego**, iż obowiązek wskazany w tym przepisie dotyczy „wszystkich" dokumentów**. Jednocześnie Nynas postuluje o **zawężenie tego warunku tylko do tych dokumentów, do których sporządzania jest zobowiązany podmiot posiadający koncesje lub podmiot przywożący.**	Nieuwzględniona. Wprowadzenie przepisów winno byc kolejnym elementem uszczelniania rynku przedsiębiorców energetycznych i podmiotów przywożących.

				Nynas postluje także o szczegółowe sprecyzowanie jaka nazwa powinna być wskazywana paliw ciekłych tj. zgodnie z CN czy zgodnie z definicjami zawartymi w Prawie energetycznym (smary, benzyny, gaz LPG itd.).	
	POPG	art. 43a	Szeroki katalog organów uprawnionych do weryfikacji tych okoliczności powoduje, że każdy przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą w sektorze paliw ciekłych jest kilka razy w roku sprawdzany pod kątem tego, czy zgłosił infrastrukturę do Prezesa URE. (szczegóły w piśmie)	Organizacja proponuje rezygnację z dodania ust. 1b.	Uwzględniona.
	PIPP	art. 43a	Uwaga ogólna Wprowadzenie kanonu solidarnej odpowiedzialności koncesyjnej budzi ogromne obawy całej branży. Jak wspomniano już przy uzasadnieniu innych uwag, w przypadku obrotu pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi de facto najdalej idąca odpowiedzialność spadnie na podmioty posiadające koncesję, które dokonują sprzedaży na rzecz innych podmiotów – tych, które powinny zgłosić infrastrukturę, powinny posiadać stosowne koncesje, etc. Prezes URE posiada w tym zakresie szereg uprawnień i narzędzi, tymczasem wprowadzenie kanonu sposób bliżej niesprecyzowany przerzuca pełną odpowiedzialność na koncesjonariuszy – sprzedawców i de facto wprowadza obowiązek weryfikowania i kontrolowania przez nich poprawności wszelkich zgłoszeń oraz weryfikowania pełnej zgodności z prawem prowadzonej przez kontrahenta działalności. Jak już wspomniano wyższy jest proponowany zakres odpowiedzialności koncesjonariusza – sprzedawcy niż podmiotu, który de facto narusza określone obowiązki, który prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa, nie dokonując odpowiednich zgłoszeń czy nie uzyskując odpowiednich pozwoleń. Pomimo braku możliwości i narzędzi weryfikacyjnych, to koncesjonariusz - sprzedawca poniesie dotkliwą odpowiedzialność z tego tytułu. W tym zakresie stanowczo sprzeciwiamy się wprowadzeniu kanonu solidarnej odpowiedzialności i wykreślenia z projektu - z artykułu 43a – wszystkich zapisów wprowadzających kanon solidarnej odpowiedzialności.Trzeba także zauważyć, że już teraz problem odpowiedzialności koncesjonariuszy - sprzedawców za infrastrukturę paliwową, do której dostarczane są paliwa ciekłe budzi ogromne emocje i kontrowersje. Już teraz, w obowiązującym stanie prawnym, Prezes URE stoi na stanowisku, że to koncesjonariusz - sprzedawca odpowiada za poprawność, prawidłowość i zgodność z obowiązującym prawem infrastruktury, do której dostarczane jest paliwo. Wprowadzenie dodatkowych regulacji proponowanych w artykule 43a w sposób nieuzasadniony i zbyt restrykcyjny przerzuci pełną		Uwzględniona.

			odpowiedzialność w tym zakresie na koncesjonariuszy - sprzedawców i to pomimo, że pełen nadzór i kontrolę nad tą infrastrukturą i koncesjami sprawuje Prezes URE, posiadający ku temu stosowne uprawnienia i narzędzia.		
	PIGP	art. 43a (1a) - (1b)	Projekt zakłada wprowadzenie / poszerzenie tzw. solidarnej odpowiedzialności koncesyjnej. W uproszczeniu, mechanizm ten ma polegać na nałożeniu na koncesjonariuszy odpowiedzialności solidarnej (współodpowiedzialności) za stan infrastrutury oraz działania ich kontrahentów, zarówno posiadających koncesje paliwowe jak i odbiorców końcowych. Dotyczy to m.in., projektowanych art. 43a ust. 1a - 1b, zgodnie z którymi: *„1a. Zabrania się zakupu paliw ciekłych do dalszej odsprzedaży od przedsiębiorstw energetycznych, które nie posiadają wymaganych koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót nimi z zagranicą.* *1b. Zabrania się sprzedaży paliw ciekłych do podmiotu, który je odsprzedaje lub zużywa na potrzeby własne z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłych:* *1) niezgłoszonej do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ust. 1 lub art. 43h ust. 1;* *2) niespełniającej wymagań określonych w przepisach odrębnych w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji.”* Powyższe obowiązki są niemożliwe do spełnienia. W praktyce obrotu dostawcy paliw nie mają możliwości, ani faktycznej ani prawnej weryfikacji stanu infrastruktury ich kontrahentów. Nie istnieje podstawa prawna do żądania przedstawienia tego rodzaju informacji (zapewne gdyby istniała - rodziałaby wątpliwości natury konstytucyjnej oraz z zakresu prawa konkurencji), aby jeden podmiot żądał dokumentacji technicznej dotyczącej infrastruktury innego podmiotu gospodarczego. Oznacza to, iż proponowane rozwiązania będą miały skutek pozorny, fikcyjny, sprowadzający się do wprowadzania określonych zapisów w treściach łączących kontrahentów umów, które będą miały charakter, oświadczeń, zapewnień, oraz gwarancji i potencjalnych kar umownych. Proponowane przepisy będą również prowadzić do licznych	Uważamy, iż wprowadzanie tego rodzaju obowiązków jest niecelowe. Podmioty obciążone tymi obowiązkami nie mają realnej możliwości ich realizacji, w tym samym skutkiem zmian będzie ponoszenie przez nie odpowiedzialności (możliwość nałożenia na nie kary lub cofnięcia koncesji). Uważamy, że omawiane regulacje powinny zostać wykreślone z treści projektu.	Uwzględniona.

			praktycznych wątpliwości. Przykładowo, jeśli dany podmiot (odbiorca) posiada 6 zbiorników paliw, z których 5 posiada aktualne UDT, a 1 nie posiada - czy dostawca paliw, który dostarczy paliwo do zbiornika spełniającego wymagania będzie ponosił odpowiedzialność, jeśli jego paliwo zostanie przez nabywcę przepompowane do zbiornika bez UDT. Czy jeśli w dacie dostawy odbiorca posiada aktualne UDT - ale ich ważność upływa 1 dzień po dostawie - czy taka dostawa rodzi ryzyko dla dostawcy? Czy jesli odbiorca nabędzie elementy infrastruktury paliw (np. środki transportu paliw ciekłych - np. gazu płynnego LPG), które nie spełniają wymagań przewidzianych w przepisach, ale dostawca paliw do tego podmiotu nie ma wiedzy w tym zakresie, czy może ponosić odpowiedzialność za działania z wykorzystaniem takiej cysterny przez swojego odbiorcę?		
	PIGP	art. 43a (2a)	Jeszcze dalej idące obowiązki mają wynikać z nowego brzmienia art. 43a (2a) - (2c) Prawa energetycznego, zgodnie z którymi: „2a. Zabrania się przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu nimi z zagranicą, na podstawie koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, oraz podmiotowi przywożącemu, zlecania na jego rzecz usług magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych przedsiębiorstwu energetycznemu, które: 1) nie posiada wymaganych koncesji do świadczenia usług, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2–3, w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych; 2) wykorzystuje do świadczenia usług infrastrukturę paliw ciekłych nie zgłoszoną do Prezesa URE zgodnie z art. 43e. 2b. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych poza instalacjami magazynowania paliw ciekłych lub poza instalacjami przeładunku paliw ciekłych. 2c. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłej innej niż rurociągi przesyłowe lub rurociągi dystrybucyjne paliw ciekłych oraz urządzeń powiązanych technicznie z tymi rurociągami służącymi do prowadzenia tej działalności.” Przepis ten, w uproszczeniu, nakłada na podmioty korzystające z usług	Uważamy, iż wprowadzanie tego rodzaju obowiązków jest niecelowe. Podmioty obciążone tymi obowiązkami nie mają realnej możliwości ich realizacji, w tym samym skutkiem zmian będzie ponoszenie przez nie odpowiedzialności (możliwość nałożenia na nie kary lub cofnięcia koncesji). Uważamy, że omawiane regulacje powinny zostać wykreślone z treści projektu.	Uwzględniona.

			koncesjonowanych (m.in. usług przeładunku i magazynowania paliw ciekłych), odpowiedzialność za to, czy świadczący usługi wykorzystuje infrastrukturę spełniającą kryteria wynikające z przepisów. Realna możliwość weryfikacji stanu infrastruktury wykorzystywanej do świadczenia usług koncesjonowanych jest również bardzo ograniczona. W praktyce podmiot korzystający z usług terminala paliw lub terminala LPG może co najwyżej zweryfikować, czy dana instalacja została wpisana do rejestrów prowadzonych przez Prezesa URE. Nie ma możliwości żądania od operatora takiego terminala wylegitymowania sie dokumentami potwierdzającymi spełnienie wymagań wynikających z przepisów.		
	PIPP	art. 43a ust. 1b	O ile bezspornym wydaje się wymóg obrotu pomiędzy przedsiębiorcami energetycznymi posiadającymi stosowne koncesje i zgłoszenia, o tyle wprowadzenie dodatkowych obowiązków (obwarowanych również karami pieniężnymi) w zakresie konieczności weryfikacji kontrahentów pod kątem zgłoszenia infrastruktury Prezesowi URE, a także spełniania przez infrastrukturę kontrahenta wymagań określonych w odrębnych w przepisach (bez sprecyzowania jakich i w jakim zakresie) powoduje przerzucenie całego ciężaru odpowiedzialności z tego tytułu na przedsiębiorstwo energetyczne. Prezes URE jest uprawniony do kontroli przestrzegania zarówno obowiązku zgłoszenia infrastruktury jak i spełnienia wymagań określonych przepisami prawa. Tymczasem proponowany przepis de facto przerzuca obowiązki kontrolne i odpowiedzialność w tym zakresie na przedsiębiorstwa energetyczne. W praktyce może to oznaczać, że bardziej dotkliwe kary poniesie koncesjonariusz, który sprzedał paliwo przedsiębiorcy, który nie dopełnił pewnych obowiązków, niż sam podmiot, który tych obowiązków nie dopełnił. Trudno w tym wypadku mówić o realizacji zasad słuszności, proporcjonalności czy nawet sprawiedliwości.	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 43a ust. 1b	Uwzględniona.
	Aramco Fuels Poland	art. 43a ust 1b pkt 1	Projektowany przepis dotyczy “niezgłoszonej” infrastruktury, a nie “niewykazanej” w rejestrze prowadzonym przez Prezesa URE, a nie są to pojęcia tożsame. Z projektowanego przepisu nie wynika jednoznacznie jaki dokument jest potwierdzeniem dokonania zgloszenia. Należy przy tym zanaczyć, że publikacja danych w Rejestrze infrastruktury lub Rejestrze stacji zakładowych może nastapić z opóźnieniem w stosunku do samego zgłoszenia (np. Prezes URE ma czas do 10 miesiecy na opublikowanie rejestru stacji zakładowych - art 21 ustawy zmieniającej).	Zmiana zapisu na "niewykazanej w rejestrze , o którym mowa w ... ", przy czym należy wprowadzić zapis na okres przejściowy dla rejestracji stacji zakładowych i pierwszej publikacji rejestru przez Prezesa URE. Dodatkowo postuluje się zobowiązanie organu rejestrującego infrastrukturę do	Uwzględniona.

				niezłwocznej publikacji zgłoszenia w rejestrze.	
	Aramco Fuels Poland	art. 43a ust 1b pkt 2	Projektowany przepis nakłada na koncesjonariusza obowiązek weryfikacji, czy infrastruktura podmiotu, który nabywa paliwo od koncesjonariusza, spełnia wymagania określone w odrębnych przepisach w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji, przy czym obowiązek ten jest obowiązkiem dodatkowym obok obowiązku weryfikacji, czy dana infrastruktura została zgłoszona do rejestru prowadzonego przez Prezesa URE. Obowiązek weryfikacji przez koncesjonariusza spełniania przez infrastrukturę paliw ciekłych spełniania wymagań określonych przepisami prawa jest niewątpliwie zbyt daleko idącym obciążeniem. Po pierwsze, obowiązek weryfikacji, czy eksploatowana infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymogi prawne, należy do zadań właściwych organów administracji publicznej, które w związku z tym wyposażone są w odpowiednie ustawowe uprawnienia kontrolne; nakładanie identycznych obowiązków na podmioty prywatne, które dodatkowo nie posiadają analogicznych uprawnień kontrolnych, należy uznać za nieproporcjonalne do celu regulacji ograniczenie gwarantowanej konstytucyjnie wolności działalności gospodarczej, które daleko wykracza poza obowiązek zachowania przez koncesjonariusza należytej staranności w prowadzonej działalności gospodarczej. Po drugie, weryfikacja przez koncesjonariusza spełniania przez infrastrukturę paliw ciekłych wymagań prawnych wymaga zbudowania u koncesjonariusza odpowiednich kompetencji technicznych. Po trzecie, projektowany przepis nie różnicuje sytuacji, w której sprzedawane produkty są dostarczane przez koncesjonariusza do infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez klienta koncesjonariusza od sytuacji, w której klient koncesjonariusza we własnym zakresie odbiera paliwa z baz paliwowych wskazanych przez koncesjonariusza i dostarcza je do swojej infrastruktury, na skutek czego koncesjonariusz nie ma żadnej osobistej styczności z tą infrastrukturą, a tym samym jakiejkolwiek możliwości jej oceny pod względem spełniania wymagań prawnych. Po czwarte, przepisy techniczno-budowlane dotyczące dopuszczenia do użytku i bieżącej eksploatacji wybranych rodzajów infrastruktury paliw ciekłych (w szczególności zakładowych stacji paliw) są wyjątkowo niejasne, rozbieżnie interpretowane i wielokrotnie zmieniały się na przestrzeni lat, za co odpowiedzialność może ponosić wyłącznie ustawodawca, a nie jakikolwiek koncesjonariusz. Nakładanie przez	Projektowany przepis nakłada na koncesjonariusza obowiązki, których koncesjonariusz przy zachowaniu nawet najwyższej staranności nie jest w stanie spełnić, w związku z czym postuluje się usunięcie zapisu.	Uwzględniona.

			ustawodawcę na koncesjonariusza obowiązku weryfikacji, czy dana infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymagania prawne w sytuacji, gdy ustawodawca jest niezdolny do precyzyjnego określenia tych wymagań, niewątpliwie uznać należy za regulację rażąco naruszającą zasady tworzenia prawa. Po piąte, projektowany przepis jest w praktyce gospodarczej niemożliwy do realizacji; aby koncesjonariusz miał całkowitą pewność, że w czasie sprzedaży paliw wykorzystywana przez klienta infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymagania prawne, konieczna byłaby weryfikacja tej okoliczności przy okazji każdej pojedynczej transakcji, co w zasadzie wymagałoby obecności osoby posiadającej stosowną wiedzę inżynierską przy każdym odbiorze/dostawie , co jest oczywiście niemożliwe; oczywistym jest także, iż taka weryfikacja byłaby całkowicie niemożliwa w przypadku odbioru własnego produktów przez klienta z bazy paliwowej wskazanej przez koncesjonariusza.		
	POPiHN	art. 43a ust 1b pkt 1	Z projektowanego przepisu nie wynika jednoznacznie jaki dokument jest potwierdzeniem dokonania zgłoszenia. Należy przy tym zaznaczyć, że publikacja danych w Rejestrze infrastruktury lub Rejestrze stacji zakładowych może nastąpić z opóźnieniem w stosunku do samego zgłoszenia (np. Prezes URE ma czas do 10 miesięcy na opublikowanie rejestru stacji zakładowych - art 21 ustawy zmieniającej).	Postulat: Zmiana zapisu na "niewykazanej w rejestrze , o którym mowa w ... ", przy czym należy wprowadzić zapis na okres przejściowy dla rejestracji stacji zakładowych i pierwszej publikacji rejestru przez Prezesa URE. Dodatkowo postuluje się zobowiązanie organu rejestrującego infrastrukturę do niezwłocznej publikacji zgłoszenia w rejestrze.	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

	POPiHN	art. 43a ust 1b pkt 2	Projektowany przepis nakłada na koncesjonariusza obowiązek weryfikacji, czy infrastruktura podmiotu, który nabywa paliwo od koncesjonariusza, spełnia wymagania określone w odrębnych przepisach w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji, przy czym obowiązek ten jest obowiązkiem dodatkowym obok obowiązku weryfikacji, czy dana infrastruktura została zgłoszona do rejestru prowadzonego przez Prezesa URE. Obowiązek weryfikacji przez koncesjonariusza spełniania przez infrastrukturę paliw ciekłych spełniania wymagań określonych przepisami prawa jest niewątpliwie zbyt daleko idącym obciążeniem. 1. Obowiązek weryfikacji, czy eksploatowana infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymogi prawne, należy do zadań właściwych organów administracji publicznej, które w związku z tym wyposażone są w odpowiednie ustawowe uprawnienia kontrolne; nakładanie identycznych obowiązków na podmioty prywatne, które dodatkowo nie posiadają analogicznych uprawnień kontrolnych, należy uznać za nieproporcjonalne do celu regulacji ograniczenie gwarantowanej konstytucyjnie wolności działalności gospodarczej, które daleko wykracza poza obowiązek zachowania przez koncesjonariusza należytej staranności w prowadzonej działalności gospodarczej. 2. Weryfikacja przez koncesjonariusza spełniania przez infrastrukturę paliw ciekłych wymagań prawnych wymaga zbudowania u koncesjonariusza odpowiednich kompetencji technicznych. 3. Projektowany przepis nie różnicuje sytuacji, w której sprzedawane produkty są dostarczane przez koncesjonariusza do infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez klienta koncesjonariusza od sytuacji, w której klient koncesjonariusza we własnym zakresie odbiera paliwa z baz paliwowych wskazanych przez koncesjonariusza i dostarcza je do swojej infrastruktury, na skutek czego koncesjonariusz nie ma żadnej osobistej styczności z tą infrastrukturą, a tym samym jakiejkolwiek możliwości jej oceny pod względem spełniania wymagań prawnych. 4. Przepisy techniczno-budowlane dotyczące dopuszczenia do użytku i bieżącej eksploatacji wybranych rodzajów infrastruktury paliw ciekłych (szczególnie w kontekście stacji zakładowych) są wyjątkowo niejasne, rozbieżnie interpretowane i wielokrotnie zmieniały się na przestrzeni lat, za co odpowiedzialność może ponosić wyłącznie ustawodawca, a nie jakikolwiek koncesjonariusz. Nakładanie przez ustawodawcę na koncesjonariusza obowiązku weryfikacji, czy dana infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymagania prawne w sytuacji, gdy ustawodawca jest niezdolny do precyzyjnego określenia tych wymagań, niewątpliwie uznać należy za regulację rażąco naruszającą zasady tworzenia prawa. 5. Projektowany przepis jest w praktyce gospodarczej niemożliwy do	Postulat: Projektowany przepis nakłada na koncesjonariusza obowiązki, których koncesjonariusz przy zachowaniu nawet najwyższej staranności nie jest w stanie spełnić, w związku z czym postuluje się usunięcie zapisu.	Uwzględniona.

			realizacji; aby koncesjonariusz miał całkowitą pewność, że w czasie sprzedaży paliw wykorzystywana przez klienta infrastruktura paliw ciekłych spełnia wymagania prawne, konieczna byłaby weryfikacja tej okoliczności przy okazji każdej pojedynczej transakcji, co w zasadzie wymagałoby obecności osoby posiadającej stosowną wiedzę inżynierską przy każdym odbiorze / dostawie , co jest oczywiście niemożliwe; oczywistym jest także, iż taka weryfikacja byłaby całkowicie niemożliwa w przypadku odbioru własnego produktów przez klienta z bazy paliwowej wskazanej przez koncesjonariusza.		
	POPG	art. 43a ust 1b	Organizacja stoi na stanowisku, że ust. 1b w proponowanym brzmieniu nie ma racji bytu, ponieważ jest on niemożliwy do realizacji. Jeżeli jednak miałoby dojść do jego przyjęcia – w takiej czy innej formie – należy zastąpić sformułowanie „zużywa na potrzeby własne" sformułowaniem „do podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych". (szczegóły w piśmie)	Propozycja zmiany brzmi: 1b. Zabrania się sprzedaży paliw ciekłych do podmiotu, który je odsprzedaje lub zużywa na potrzeby własne do podmiotu prowadzącego zakładową stację paliw ciekłych, z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłych: 1) niezgłoszonej do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ust. 1 lub art. 43h ust. 1; 2) niespełniającej wymagań określonych w przepisach odrębnych w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji.	Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	POPG	art. 43a ust 2a	Sposób sformułowania ust. 2a narusza zasady prawidłowej legislacji, przez co przepis ten jest niezrozumiały i niemożliwy do stosowania w praktyce. W szczególności nie wiadomo, czy określony tam zakaz odnosi się do działalności pierwszego z wymienionych tam przedsiębiorstw energetycznych (wykonującego działalność zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu nimi z zagranicą, na podstawie koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4), czy też do drugiego z wymienionych tam przedsiębiorstw energetycznych (przedsiębiorstwu energetycznemu, które…). W szczególności w błąd wprowadza użycie sformułowania „zlecenia na jego rzecz", bowiem nie	Proponujemy wykreślenie ust. 2a z uwagi na jego niejasne brzmienie, a z pewnością wnosimy o wykreślenie obowiązku weryfikacji, czy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w tym przepisie, dokonało zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych stosownie do treści art. 43e ustawy Prawo energetyczne.	Uwzględniona.

			wiadomo do którego przedsiębiorstwa odnosi się zwrot „jego” (czy dotyczy on podmiotu świadczącego usługi, czy będącego beneficjentem usługi). Z uwagi na represyjny, karno-prawny charakter przepisu, powinien on być sformułowany w sposób jednoznaczny i niedający pola do domysłów. Niezależnie od powyższego, wnosimy o wykreślenie obowiązku weryfikowania, czy kontrahent zgłosił infrastrukturę paliw ciekłych do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ustawy Prawo energetyczne – z przyczyn opisanych w uzasadnieniu do Lp. 1 niniejszego załącznika.		
	POPG	art. 43a ust 3a	Obowiązek umieszczania kodów CN na wszystkich dokumentach dotyczących danej transakcji handlowej jest w ocenie Organizacji obowiązkiem zbyt daleko idącym. W trakcie transakcji handlowych, w szczególności tych z udziałem czynnika międzynarodowego, powstaje szereg dokumentów, w tym dokumentów wymaganych przez przepisy transportowe, na których nie zawsze możliwe jest umieszczenie kodów CN. (szczegóły w piśmie)	Organizacja proponuje modyfikację tego przepisu poprzez usunięcie słowa „wszystkich”, w związku z czym przepis ten otrzymałby następujące brzmienie: 3a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 3, jest realizowany poprzez umieszczanie nazw i klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (kodu CN) paliw ciekłych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 6, na wszystkich dokumentach potwierdzających: 1) przywóz oraz wywóz tych paliw; 2) zakup oraz sprzedaż tych paliw na podstawie faktury; 3) świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji tych paliw albo usług ich magazynowania lub przeładunku lub usług wytwarzania tych paliw. Względnie postulujemy określenie zamkniętego katalogu dokumentów, na których będzie istniał obowiązek wskazywania kodu CN paliwa ciekłego będącego przedmiotem transakcji.	Nieuwzględniona. Wprowadzenie przepisów winno byc kolejnym elementem uszczelniania rynku przedsiębiorców energetycznych i podmiotów przywożących.

	POPG	art. 43a ust 6-7	W zakresie ust. 6 prosimy o wykreślenie obowiązku weryfikacji, czy podmiot jest wpisany do rejestru zapasów interwencyjnych, bowiem rejestr prowadzony przez Prezesa RARS nie korzysta z domniemania prawdziwości. Przedsiębiorcy nie mają prawnych możliwości weryfikacji, czy podmiot został wpisany do rejestru, czy nie toczy się przeciwko niemu postępowanie o wykreślenie z rejestru, a także – jeżeli uda się zweryfikować, że do rejestru został wpisany – że nie został w międzyczasie z tego rejestru wykreślony, ponieważ tego typu sprawy rozstrzygają się w drodze indywidualnych decyzji administracyjnych, do których kontrahenci podmiotów wpisanych do rejestru nie mają dostępu. Jeżeli chodzi o ust. 7, to sposób sformułowania tego przepisu narusza zasady prawidłowej legislacji, przez co przepis ten jest niezrozumiały i niemożliwy do stosowania w praktyce. W szczególności nie wiadomo, czy określony tam zakaz odnosi się do działalności pierwszego z wymienionych tam przedsiębiorstw energetycznych (wykonującego działalność zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu nimi z zagranicą, na podstawie koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4), czy też do drugiego z wymienionych tam przedsiębiorstw energetycznych (przedsiębiorstwu energetycznemu, które…). W szczególności w błąd wprowadza użycie sformułowania „zlecenia na jego rzecz”, bowiem nie wiadomo do którego przedsiębiorstwa odnosi się zwrot „jego” (czy dotyczy on podmiotu świadczącego usługi, czy będącego beneficjentem usługi). Z uwagi na represyjny, karno-prawny charakter przepisu, powinien on być sformułowany w sposób jednoznaczny i niedający pola do domysłów. Niezależnie od powyższego, wnosimy o wykreślenie obowiązku weryfikowania, czy kontrahent zgłosił infrastrukturę paliw ciekłych do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ustawy Prawo energetyczne – z przyczyn opisanych w uzasadnieniu do Lp. 1 niniejszego załącznika. Realizacja tego obowiązku jest bowiem niemożliwa w praktyce do realizacji. (szczegóły w piśmie)	Całość, po uwzględnieniu propozycji Organizacji, mogłaby brzmieć następująco (treść zaznaczono na czerwono powinna zostać wykreślona w przypadku, gdy pozostała część ust. 7 miałaby zostać utrzymana w takiej czy innej postaci): 5. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na wytwarzaniu paliw ciekłych poza instalacjami wytwarzania paliw ciekłych. 6. Usługi w zakresie wytwarzania paliw ciekłych mogą być świadczone wyłącznie na rzecz przedsiębiorców energetycznych posiadających koncesje, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych, jeżeli są wymagane, lub na rzecz podmiotów przywożących wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 32a, jeżeli jest wymagany.	Uwzględniona.

	PIPP	art. 43a ust. 1a-1b	Projekt zakłada wprowadzenie / poszerzenie tzw. solidarnej odpowiedzialności koncesyjnej. W uproszczeniu, mechanizm ten ma polegać na nałożeniu na koncesjonariuszy odpowiedzialności solidarnej (współodpowiedzialności) za stan infrastrutury oraz działania ich kontrahentów, zarówno posiadających koncesje paliwowe jak i odbiorców końcowych.Dotyczy to m.in., projektowanych art. 43a ust. 1a - 1b, zgodnie z którymi:„1a. Zabrania się zakupu paliw ciekłych do dalszej odsprzedaży od przedsiębiorstw energetycznych, które nie posiadają wymaganych koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, w tym obrót nimi z zagranicą.1b. Zabrania się sprzedaży paliw ciekłych do podmiotu, który je odsprzedaje lub zużywa na potrzeby własne z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłych:1) niezgłoszonej do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ust. 1 lub art. 43h ust. 1;2) niespełniającej wymagań określonych w przepisach odrębnych w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji.”Powyższe obowiązki są niemożliwe do spełnienia. W praktyce obrotu dostawcy paliw nie mają możliwości, ani faktycznej ani prawnej weryfikacji stanu infrastruktury ich kontrahentów. Nie istnieje podstawa prawna do żądania przedstawienia tego rodzaju informacji (zapewne gdyby istniała - rodziłaby wątpliwości natury konstytucyjnej oraz z zakresu prawa konkurencji), aby jeden podmiot żądał dokumentacji technicznej dotyczącej infrastruktury innego podmiotu gospodarczego. Oznacza to, iż proponowane rozwiązania będą miały skutek pozorny, fikcyjny, sprowadzający się do wprowadzania określonych zapisów w treściach łączących kontrahentów umów, które będą miały charakter, oświadczeń, zapewnień, oraz gwarancji i potencjalnych kar umownych.Proponowane przepisy będą również prowadzić do licznych praktycznych wątpliwości. Przykładowo, jeśli dany podmiot (odbiorca) posiada 6 zbiorników paliw, z których 5 posiada aktualne UDT, a 1 nie posiada - czy dostawca paliw, który dostarczy paliwo do zbiornika spełniającego wymagania będzie ponosił odpowiedzialność, jeśli jego paliwo zostanie przez nabywcę przepompowane do zbiornika bez UDT.Czy jeśli w dacie dostawy odbiorca posiada aktualne UDT - ale ich ważność upływa 1 dzień po dostawie - czy taka dostawa rodzi ryzyko dla dostawcy?	Uważamy, iż wprowadzanie tego rodzaju obowiązków jest niecelowe. Podmioty obciążone tymi obowiązkami nie mają realnej możliwości ich realizacji, w tym samym skutkiem zmian będzie ponoszenie przez nie odpowiedzialności (możliwość nałożenia na nie kary lub cofnięcia koncesji).Uważamy, że omawiane regulacje powinny zostać wykreślone z treści projektu.	Uwzględniona.

	PIPP	art. 43a ust. 2a-2c	Jeszcze dalej idące obowiązki mają wynikać z nowego brzmienia art. 43a (2a) - (2c) Prawa energetycznego, zgodnie z którymi:„2a. Zabrania się przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu nimi z zagranicą, na podstawie koncesji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4, oraz podmiotowi przywożącemu, zlecania na jego rzecz usług magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych przedsiębiorstwu energetycznemu, które:1) nie posiada wymaganych koncesji do świadczenia usług, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2–3, w zakresie w jakim dotyczą paliw ciekłych;2) wykorzystuje do świadczenia usług infrastrukturę paliw ciekłych nie zgłoszoną do Prezesa URE zgodnie z art. 43e.2b. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na magazynowaniu lub przeładunku paliw ciekłych poza instalacjami magazynowania paliw ciekłych lub poza instalacjami przeładunku paliw ciekłych.2c. Zabrania się prowadzenia działalności polegającej na przesyłaniu lub dystrybucji paliw ciekłych z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłej innej niż rurociągi przesyłowe lub rurociągi dystrybucyjne paliw ciekłych oraz urządzeń powiązanych technicznie z tymi rurociągami służącymi do prowadzenia tej działalności.”Przepis ten, w uproszczeniu, nakłada na podmioty korzystające z usług koncesjonowanych (m.in. usług przeładunku i magazynowania paliw ciekłych), odpowiedzialność za to, czy świadczący usługi wykorzystuje infrastrukturę spełniającą kryteria wynikające z przepisów. Realna możliwość weryfikacji stanu infrastruktury wykorzystywanej do świadczenia usług koncesjonowanych jest również bardzo ograniczona. W praktyce podmiot korzystający z usług terminala paliw lub terminala LPG może co najwyżej zweryfikować, czy dana instalacja została wpisana do rejestrów prowadzonych przez Prezesa URE. Nie ma możliwości żądania od operatora takiego terminala wylegitymowania sie dokumentami potwierdzającymi spełnienie wymagań wynikających z przepisów.	Uważamy, iż wprowadzanie tego rodzaju obowiązków jest niecelowe. Podmioty obciążone tymi obowiązkami nie mają realnej możliwości ich realizacji, w tym samym skutkiem zmian będzie ponoszenie przez nie odpowiedzialności (możliwość nałożenia na nie kary lub cofnięcia koncesji).Uważamy, że omawiane regulacje powinny zostać wykreślone z treści projektu	Uwzględniona.

	PIPP	art. 43d	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 43 Prawa energetycznego:1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie.Oczywiście czytelne są powody, z których taka sprawozdawczość jest uzasadniona na potrzeby precyzyjnego ustalania ilości przywożonych paliw ciekłych do kraju. Zwracamy jednak uwagę, iż w sytuacji, w której działalność w zakresie przywozu środków smarnych do kraju ma charakter marginalny, w szczególności gdy dotyczy przywozu środków smarnych w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów / 5 kg - nie ma ona istotnego znaczenia dla oceny bieżącego bilansu paliwowego (niezależnie do tego, iż w opakowania jednostkowych nie są oferowane wyroby o przeznaczeniu energetycznym).W związku z powyższym, uważamy, iż w przypadku określonych limitów - powinno być dopuszczalne składanie sprawozdań rocznych dot. ilości przywożonych środków smarnych (bez konieczności sprawozdań miesięcznych).	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu sprawozdania rocznego - w miejsce sprawozdań miesięcznych dla podmiotów o marginalnym wolumenie przywożonych środków smarnych. Wydaje się, iż optymalnym umiejscowieniem takiej regulacji byłby dodatkowy ust. w art. 43d Prawa energetycznego o treści:Przedsiębiorstwo energetyczne oraz podmiot przywożący, które przywozi do kraju wyłącznie smary w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów lub 5 kg w ilości nie większej niż łącznie 5 000 litrów lub 5 000 kg w skali roku kalendarzowego składa sprawozdanie roczne o rodzajach oraz ilości przywiezionych i wywiezionych smarów, a także ich przeznaczeniu - w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy sprawozdanie.	Nieuwzględnione. Każda ilość przywiezionych paliw ciekłaych jest niezmiernie ważną informacją w ramach nadzoru tego rynku.
	AGD Applia	art. 43d	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 43 Prawa energetycznego: 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie. Oczywiście czytelne są powody, z których taka sprawozdawczość jest uzasadniona na potrzeby precyzyjnego ustalania ilości przywożonych paliw ciekłych do kraju. Zwracamy jednak uwagę, iż w sytuacji, w której działalność w zakresie przywozu środków smarnych do kraju ma charakter marginalny, w szczególności gdy dotyczy przywozu środków smarnych w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów / 5 kg - nie ma ona istotnego znaczenia dla	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu sprawozdania rocznego - w miejsce sprawozdań miesięcznych dla podmiotów o marginalnym wolumenie przywożonych środków smarnych. Wydaje się, iż optymalnym umiejscowieniem takiej regulacji byłby dodatkowy ust. w art. 43d Prawa energetycznego o treści: Przedsiębiorstwo energetyczne oraz podmiot przywożący, które przywozi do kraju wyłącznie smary w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów lub 5 kg w ilości nie większej niż łącznie 5 000 litrów lub 5 000 kg w skali roku	Nieuwzględnione. Każda ilość przywiezionych paliw ciekłaych jest niezmiernie ważna informacja w celu nadzoru tego rynku.

			oceny bieżącego bilansu paliwowego (niezależnie do tego, iż w opakowania jednostkowych nie są oferowane wyroby o przeznaczeniu energetycznym). W związku z powyższym, uważamy, iż w przypadku określonych limitów - powinno być dopuszczalne składanie sprawozdań rocznych dot. ilości przywożonych środków smarnych (bez konieczności sprawozdań miesięcznych).	kalendarzowego składa sprawozdanie roczne o rodzajach oraz ilości przywiezionych i wywiezionych smarów, a także ich przeznaczeniu - w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy sprawozdanie.	
	Pracodawcy RP	art. 43d	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 43 Prawa energetycznego: 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie. Oczywiście czytelne są powody, z których taka sprawozdawczość jest uzasadniona na potrzeby precyzyjnego ustalania ilości przywożonych paliw ciekłych do kraju. Zwracamy jednak uwagę, iż w sytuacji, w której działalność w zakresie przywozu środków smarnych do kraju ma charakter marginalny, w szczególności gdy dotyczy przywozu środków smarnych w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów / 5 kg - nie ma ona istotnego znaczenia dla oceny bieżącego bilansu paliwowego (niezależnie do tego, iż w opakowania jednostkowych nie są oferowane wyroby o przeznaczeniu energetycznym). W związku z powyższym, uważamy, iż w przypadku określonych limitów -powinno być dopuszczalne składanie sprawozdań rocznych dot. ilości	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu sprawozdania rocznego - w miejsce sprawozdań miesięcznych dla podmiotów o marginalnym wolumenie przywożonych środków smarnych. Wydaje się, iż optymalnym umiejscowieniem takiej regulacji byłby dodatkowy ust. w art. 43d Prawa energetycznego o treści: „Przedsiębiorstwo energetyczne oraz podmiot przywożący, które przywozi do kraju wyłącznie smary w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów lub 5 kg w ilości nie większej niż łącznie 5 000 litrów lub 5 000 kg w skali roku kalendarzowego składa sprawozdanie roczne o rodzajach oraz ilości przywiezionych i wywiezionych smarów, a także ich przeznaczeniu - w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy sprawozdanie".	Nieuwzględnione. Każda ilość przywiezionych paliw ciekłaych jest niezmiernie ważna informacja w celu nadzoru tego rynku.

	Aramco Fuels Poland	43h ust 2 pkt 7, art. 43i ust 6 i 7	W ramach prowadzonych prac nad projektem Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (nr 828 w Wykazie prac Ministra Klimatu i Środowiska) przedsiębiorcy branży paliwowej w swoich opiniach wyraźnie zwracali uwagę na pilną konieczność uregulowania wymagań techniczno-budowlanych dla obiegów typu mikroinstalacje, gdyż aktualny stan prawny uniemożliwia jednoznaczne zdefiniowanie wymagań . Mając to na względzie brak wykazu decyzji/postanowień lub innych dokumentów doprowadzi do nieporozumień i sporów oraz uznaniowości URE w ocenie dokumentów, co może skutkować odmową lub pozostawieniem wniosku bez rozpatrzenia. Podmiotom zainteresowanym stacją zakładową trudno będzie w ogóle podejmować decyzje o budowie/zakupie/montażu stacji w sytuacji braku wiedzy przed dokonaniem inwestycji , jakich dokumentów rejestracyjnych oczekuje URE z powodu niedookreślonch przepisów .	Postuluje się pilne wydanie Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (nr 828 w Wykazie prac Ministra Klimatu i Środowiska) oraz dookreślenie wymaganych dokumentów w zależności od tego czy mamy do czynienia ze stacją paliw, czy z mikroinstalacją. Postulujemy wprowadzenie uproszczonej dokumentacji dla mikroinstalacji. Szczególną pozycję wśród mokroinstalacji zajmują zbiorniki zintegrowane z dystrybutorem dostosowane do przechowywania i dystrybucji oleju napędowego lub lekkiego oleju opałowego. Są to w większości dopuszczone do obrotu, gotowe urządzenia posiadające stosowną dokumentację techniczno-ruchową (DTR) i certyfikaty/ deklaracje zgodności CE oraz dopuszczenia typu UDT.	Nieuwzglednione - poza zakresem.
	POGP	43h ust. 2 pkt 7	Część rozwiązań służących do tankowania pojazdów (np. wózków widłowych) ma charakter modułowy i nie wymaga ani dopełnienia formalności prawno-budowlanych, ani nie podlega dozorowi technicznemu. Stąd też w cytowanej regulacji należy przewidzieć sytuację, gdy dla danego rozwiązania technicznego nie było potrzeby dopełniania tego rodzaju formalności. Stąd też propozycja dodania słów „o ile są wymagane”.	Proponujemy nadać przedmiotowej regulacji następujące brzmienie: „7) kopię ostatecznych decyzji lub postanowień na podstawie których zakładowa stacja paliw ciekłych została dopuszczona do użytkowania, o ile są wymagane”	Uwzględniona.
	PIPP	43h ust. 2 pkt 7	Na rynku funkcjonują bardzo różne zbiorniki a proponowana definicja zakładowej stacji paliw nie ujednolici wymogów i oczekiwań prawnych dla zakładowych stacji paliw. Dodatkowo należałoby zbadać zgodność brzmienia proponowanych przepisu z przepisami, w szczególności rozporządzeń technicznych. W naszej ocenie całość proponowanych w	proponujemy wykreślenie proponowanej treści art. 43h ust. 2 pkt. 7	Uwzględniona.

			art. 43h zmian budzi znaczące wątpliwości interpretacyjne, a także wprowadza zbyt daleko idącą uznaniowość w zakresie możliwości żądania przez Prezesa URE przedłożenia wymienionych dokumentów.		
	PIPP	art. 56 ust. 3	okreslenie minimalnego progu kary na poziomie 10.000 PLN powoduje, że w sprawach mniejszej wagi, nakładana kara może być niewspólmiernie wysoka do naruszonego obowiązku, może stanowić naruszenie zasady proporcjonalności i sprawiedlowści oraz prewencyjnego chrakteru kary. wówczas stanie się tylko represyjnym i profiskalnym narzędziem.	proponujemy rezygnację z okreslania minimalnego progu kary na poziomie 10.000 PLN i pozostawienie jej wysokości na poziomie: (…) nie może być wyższa niż 15 % przychodów (….)	Nieuwzglednione - poza zakresem.
	PIPP	art. 56 ust. 1 pkt 59 i 60	Uwga ogólna - zastrzeżenia dotyczące kar i ich wysokości nie dotycząc nowych sankcji dotyczących zakładowych stacji paliw (jest to nowy podmiot zdefiniowany w pr. Energetycznym). Obecny katalog kar w Pr energetycznym (art.. 56 ust. 1) jest w zupełności wystarczający i obejmuje wszelkie potencjalne przypadki naruszenia warunków koncesji, Prawa energetycznego czy innych obowiązujących przepisów. proponowana wysokość kar często przekaracza zasady proporcjonalności i sprawiedliwości. tak okreslona wysokośc kar powoduje, że kary nie mają charakteru odstraszającego i prewencyjnego, ale mają charakter represyjny i fiskalny. dla przykładu: większość przedsiebiorców prowadzących prywatne stacje paliwowe uiszcza opłaty na poziomie kilku, kilkunastu tysięcy złotych. Dużo radziej kilkudziesięciu tysiecy. Tymczasem proponowana kara za niezłożenie formularza opłaty koncesyjnej ma wynosić od 50.000 - 250.000 PLN, zaś za podanie w tym formularzu niepoprawnych danych (nawet na skutek pomyłki czy oczywistego błędu) kara ma wynieść 5.000 - 50.000 PLN. Kary będą więc wielokrotnie wyższe niż sam obowiązek, którego dotyczą. Tak represyjnych kar nie ma nawet w systemie podatkowym.	Propujemy usunięcie z projektu zmian art.. 56 ust. 1 Pr energetycznego: dodania pkt. 12e), zmiany pkt. 45, pkt. 46,, dodania pkt. 46a), zmiany pkt. 47, dodania pkt. 59 i pkt. 60 Proponujemy usunięcie z projektu zmian art. 56 ust. 2h Prawa energetycznego: dodania pkt. 7 i pkt 13	Uwzględniona.
	PIPP	art. 56 ust. 6a	Jak wynika z obecnej praktyki Prezesa URE, bardzo rzadko, by nie stwierdzić, że w ogóle nie jest stosowana w praktyce instytucja odstąpienia od wymierzenia kary, określona w art.. 56 ust. 6a. W naszej ocenie regulacja ta powinna zostać uzupełniona o sytuacje nakładające na na Prezesa URE obowiązek odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacjach podobnych do sytuacji, przewidzianych w art. 16 Kodeksu karnego skarbowego. Dotychczasowa regulacja w art. 56 ust. 6a pozostałaby w dotychczasowym kształcie i dawałaby Prezesowi URE możliwość odstąpienia od wymierzenia kary. Proponowana regulacja, wprowadziłaby z kolei nową instytucję na kształt czynnego żalu przewidzianego w ustawie karno - skarbowej. W niektórych przypadkach, gdy podmiot zrealizuje obowiązek, którego nie dopełnił lub zaprzestał naruszania prawa, może poinformowac o tym fakcie Prezesa URE, wówczas nie ponosiłby kary. Przepis w proponowanym brzmieniu	Niezależnie do uwagi i propozycji zawartej w pkt. 12 powyżej, proponujemy wprowadzenie generalnej instytucji zbliżonej do instytucji przewidzianej w art. 16 Kodeksu karnego skarbowego tj. tzw. „czynnego żalu”. Mógłby to być nowy przepis np., w art. 56 ust. 6ab, którego ostateczna treść oraz przesłanki zastosowania tej instytucji lub braku możliwości skorzystania z niej, byłyby szczegółowo dookreślone, być może na wzór rozwiązań zawartych	Nieuwzglednione - poza zakresem.

			zachęcałby przedsiębiorców do działania z poszanowaniem prawa, zachęcał, by w sytuacjach, gdy z różnych względów nie dopełniono jakichś obowiązków, te obowiązki zrealizować. Dziś wobec praktycznie martwej instytucji odstąpienie od wymierzenia kary (art. 56 ust. 6a) przedsiębiorcy z reguły ważą ryzyko czy dopełnić obowiązku i narazić się na karę wymierzoną przez Prezesa URE (tak dzieje się w przeważającej większości przypadków), czy liczyć, że może „się uda". Nawet w przepisach prawa podatkowego instytucja czynnego żalu daje możliwość doprowadzenia do stanu zgodnego z prawem i działania z poszanowaniem prawa. Instytucja czynnego żalu promuje działanie zgodne z prawem i z poszanowaniem prawa. W naszej ocenie tak stałoby się również w przypadku Prawa energetycznego, dodatkowo tego typu regulacja byłaby zgodna z zasadami przekonywania (zawartymi i w procedurach administracyjnych i podatkowych), które statuują zachętę przekonywania adresatów norm prawnych do ich dobrowolnego stosowania, a nie stosowania norm prawnych tylko z uwagi na zagrożenie sankcjami finansowymi, administracyjnymi czy karnymi.	w art. 16 KKS. Np.: Prezes URE odstępuje od wymierzenia rzenia kary pieniężnej, jeśli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek i pisemnie poinformował o tym fakcie Prezesa URE ujawniając istotne okoliczności związane z naruszeniem prawa lub nie zrealizowanym obowiązkiem.	
	AGD Applia	art. 56 ust. 6a	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego: Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Niestety, mimo występowania uzasadnionych argumentów do stosowania w/w regulacji, praktyka ostatnich lat pokazuje, iż Prezes URE nie stosuje powyższego przepisu i nakłada kary na podmioty, które dopuszczają się jakichkolwiek nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, o których mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego. Niestety dotyczy to również podmiotów, które nie tylko samodzielnie zidentyfikowały u siebie jakiekolwiek uchybienia, ale które również samodzielnie je naprawiły, wyrównując wszelkie uszczerbki, które w związku z ich uchybieniami mógł ponieść Skarb Państwa. Przykładowo zatem, jeśli jakikolwiek podmiot, który w sposób nieumyślny uchybił obowiązkom np. składania sprawozdań, o których mowa w art. 43d (np. producent lub dystrybutor jakichkolwiek maszyn lub urządzeń wymagających smarowania) - który sprowadzał specjalistyczne smary plastyczne (nieobjęte podatkiem akcyzowym) - nie złożył rzeczonych sprawozdań - w razie chęci dopełnienia powyższego obowiązku MUSI LICZYĆ SIĘ Z PEWNĄ KARĄ PREZESA URE WYNOSZĄCĄ 10 000 zł / KAŻDY MIESIĄC UCHYBIENIA OBOWIĄZKOWI, a WIEĆ NAWET W KWOTACH KILKUSET TYS. ZŁ. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, iż Prezes URE bezwzględnie nakłada powyższe kary, czym zniechęcił szereg podmiotów, które	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu zbliżonego do "czynnego żalu" - w ramach sprawozdawczości realizowanej do Prezesa URE w trybie art. 43d. Oczywiście ostateczne brzmienie takiej regulacji może być różne, niemniej wydaje się, iż optymalną jednostką redakcyjną byłby ust. 6aa w art. 56 Prawa energetycznego o następującym brzmieniu: Prezes URE odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 12b) oraz 12c), jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, w szczególności, jeżeli przed pozyskaniem przez Prezesa URE udokumentowanej informacji o fakcie uchybienia obowiązkom, podmiot złożył sprawozdanie zawierające prawdziwe dane oraz zrealizował pozostałe obowiązki wynikające z przepisów prawa, w	Nieuwzględnione - poza zakresem.

			chciałby dopełnić obowiązku, o którym mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego, ale które obawiały się skrajnej niechęci Organu do stosowania możliwości odstępowania od nałożenia kary. Znane są przypadki, w których podmioty dokonujące przywozu kilku litrów / kg smarów plastycznych (w tubkach poniżej 1 litra / kg) były obciążane karami kilkuset tys. zł - mimo zapłaty przez nie całości akcyzy, złożenia deklaracji podatkowych oraz rozliczenia odsetek na rzecz Skarbu Państwa. Stan ten wynika z braku na gruncie Prawa energetycznego braku odpowiednika "czynnego żalu" - tj. mechanizmu umożliwiającego wywiązanie się podmiotom gospodarczym z ich obowiązków - bez ryzyka subiektywnej postawy Prezesa URE, który bezwzględnie nakłada kary w każdym zidentyfikowanym przypadku uchybienia omawianym obowiązkom. Uważamy, że taki stan prawny jest PRZECIWSKUTECZNY - CELEM PRZEPISÓW POWINNO BYĆ NAKŁANIANIE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH DO REALIZOWANIA ICH OBOWIĄZKÓW, A NIE ZMUSZANIE ICH DO TRWANIA W STANIE NARUSZENIA TYCH PRZEPISÓW TYLKO Z OBAWY PRZED WYSOKĄ, NIEUZASADNIONĄ KARĄ.	szczególności rozliczył należne podatki i opłaty związane z prowadzoną działalnością.	
	PIPP	art. 56 ust. 6a	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego:Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.Niestety, mimo występowania uzasadnionych argumentów do stosowania w/w regulacji, praktyka ostatnich lat pokazuje, iż Prezes URE nie stosuje powyższego przepisu i nakłada kary na podmioty, które dopuszczają się jakichkolwiek nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, o ktorych mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego.Niestety dotyczy to również podmiotów, które nie tylko samodzielnie zidentyfikowały u siebie jakiekolwiek uchybienia, ale które również samodzielnie je naprawiły, wyrównując wszelkie uszczerbki, które w związku z ich uchybieniami mógł ponieść Skarb Państwa. Przykładowo zatem, jesli jakikolwiek podmiot, który w sposób nieumyślny uchybił obowiązkom np. składania sprawozdań, o których mowa w art. 43d (np. producent lub dystrybutor jakichkolwiek maszyn lub urzadzeń wymagających smarowania) - który sprowadzał specjalistyczne smary plastyczne (nieobjęte podatkiem akcyzowym) - nie złożył rzeczonych sprawozdań - w razie chęci dopełnienia powyższego obowiązku MUSI LICZYĆ SIĘ Z PEWNĄ KARĄ PREZESA URE WYNOSZĄCĄ 10 000 zł / KAŻDY MIESIĄC UCHYBIENIA OBOWIĄZKOWI, a WIEĆ NAWET W KWOTACH KILKUSET TYS. ZŁ.Doświadczenia ostatnich lat pokazują, iż Prezes URE bezwzględnie nakłada powyższe kary, czym zniechęcił szereg podmiotów, które chciałby dopełnić obowiązku, o którym mowa w art. 43d ust. 1 Prawa	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu zbliżonego do "czynnego żalu" - w ramach spraozdawczości realizowanej do Prezesa URE w trybie art. 43d.Oczywiście ostateczne brzmienie takiej regulacji może być różne, niemniej wydaje się, iż optymalną jednostką redakcyjną byłby ust. 6aa w art. 56 Prawa energetycznego o następującym brzmieniu:Prezes URE odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 12b) oraz 12c), jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, w szczególności jeżeli przed pozyskaniem przez Prezesa URE udokumentowanej informacji o fakcie uchybienia obowiązkom, podmiot złożył sprawozdanie zawierające prawdziwe dane oraz zrealizował pozostałe obowiązki wynikające z przepisów prawa, w	Nieuwzglednione - poza zakresem.

			energetycznego, ale które obawiały się skrajnej niechęci Organu do stosowania możliwości odstępowania od nałożenia kary. Znane są przypadki, w których podmioty dokonujące przywozu kilku litrów / kg smarów plastycznych (w tubkach poniżej 1 litra / kg) były obciążane karami kilkuset tys. zł - mimo zapłaty przez nie całości akcyzy, złożenia deklaracji podatkowych oraz rozliczenia odsetek na rzecz Skarbu Państwa.Stan ten wynika z braku na gruncie Prawa energetycznego braku odpowiednika "czynnego żalu" - tj. mechanizmu umozliwiającego wywiązanie się podmiotom gospodarczym z ich obowiązków - bez ryzyka subiektywnej postawy Prezesa URE, który bezwzględnie nakłada kary w każdym zidentyfikowanym przypadku uchybienia omawianym obowiązkom. Uważamy, że taki stan prawny jest PRZECIWSKUTECZNY - CELEM PRZEPISÓW POWINNO BYĆ NAKŁANIANIE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH DO REALIZOWANIA ICH OBOWIĄZKÓW, A NIE ZMUSZANIE ICH DO TRWANIA W STANIE NARUSZENIA TYCH PRZEPISÓW TYLKO Z OBAWY PRZED WYSOKĄ, NIEUZASADNIONĄ KARĄ.	szczególności rozliczył należne podatki i opłaty związane z prowadzoną działalnością.	
	Pracodawcy RP	art. 56 ust. 6a	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego, Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek. Niestety, mimo występowania uzasadnionych argumentów do stosowania ww. przepisu praktyka ostatnich lat pokazuje, że Prezes URE nakłada kary na podmioty, które dopuszczają się jakichkolwiek nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, o których mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego. Niestety dotyczy to również podmiotów, które nie tylko samodzielnie zidentyfikowały u siebie jakiekolwiek uchybienia, ale które również samodzielnie je naprawiły, wyrównując wszelkie uszczerbki, które w związku z ich uchybieniami mógł ponieść Skarb Państwa. Przykładowo, jeśli jakikolwiek podmiot, który w sposób nieumyślny uchybił obowiązkom np. składania sprawozdań, o których mowa w art. 43d (np. producent lub dystrybutor jakichkolwiek maszyn lub urządzeń wymagających smarowania), który sprowadzał specjalistyczne smary plastyczne (nieobjęte podatkiem akcyzowym) i nie złożył rzeczonych sprawozdań - w razie chęci dopełnienia powyższego obowiązku musi się liczyć z wymierzeniem kary pieniężnej w wysokości 10 000 złotych za każdy miesiąc uchybienia obowiązkowi (często są to kwoty w wysokości kilkuset tysięcy złotych. Doświadczenia ostatnich lat pokazują, że Prezes URE bezwzględnie nakłada powyższe kary, czym zniechęcił szereg podmiotów, które chciałby dopełnić obowiązku, o którym mowa w art 43d ust. 1 Prawa energetycznego, ale które obawiały się skrajnej niechęci organu do odstąpienia do wymierzenia kary. Znane są przypadki, w których podmioty dokonujące przywozu kilku litrów / kg	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu zbliżonego do "czynnego żalu" - w ramach sprawozdawczości realizowanej do Prezesa URE w trybie art. 43d Prawa Energetycznego. Oczywiście ostateczne brzmienie takiej regulacji może być różne, niemniej wydaje się, iż optymalną jednostką redakcyjną byłoby dodanie ust. 6aa w art. 56 Prawa energetycznego o następującym brzmieniu: Prezes URE odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 12b) oraz 12c), jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, w szczególności, jeżeli przed pozyskaniem przez Prezesa URE udokumentowanej informacji o fakcie uchybienia obowiązkom, podmiot złożył sprawozdanie zawierające prawdziwe dane oraz zrealizował pozostałe obowiązki wynikające z przepisów prawa, w szczególności rozliczył należne podatki i opłaty	Nieuwzglednione - poza zakresem.

			smarów plastycznych (w tubkach poniżej 1 litra / kg) były obciążane karami w wysokości kilkuset tysięcy złotych pomimo zapłaty przez nie całości akcyzy, złożenia deklaracji podatkowych oraz rozliczenia odsetek na rzecz Skarbu Państwa. Stan ten wynika z braku obowiązującego na gruncie Prawa energetycznego odpowiednika „czynnego żalu" - tj. mechanizmu umożliwiającego wywiązanie się podmiotom gospodarczym z ich obowiązków bez ryzyka narażenia się na sankcję. W ocenie Pracodawców RP obecnie obowiązujący w tym przedmiocie stan prawny wymaga udoskonalenia poprzez dodanie instytucji czynnego żalu. Należy podkreślić, że przepisy prawa powinny zachęcać do realizacji nałożonych obowiązków, a nie zachęcać do trwania w stanie naruszenia prawa tylko z obawy przed wysoką i niczym nieuzasadnioną sankcją.	związane z prowadzoną działalnością.	
	Polska Izba Druku	art. 56 ust. 6a	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego: *Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.* Niestety, mimo występowania uzasadnionych argumentów do stosowania w/w regulacji, praktyka ostatnich lat pokazuje, iż Prezes URE nie stosuje powyższego przepisu i nakłada kary na podmioty, które dopuszczają się jakichkolwiek nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, o ktorych mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego. Niestety dotyczy to również podmiotów, które nie tylko samodzielnie zidentyfikowały u siebie jakiekolwiek uchybienia, ale które również samodzielnie je naprawiły, wyrównując wszelkie uszczerbki, które w związku z ich uchybieniami mógł ponieść Skarb Państwa. Przykładowo zatem, jesli jakikolwiek podmiot, który w sposób nieumyślny uchybił obowiązkom np. składania sprawozdań, o których mowa w art. 43d (np. producent lub dystrybutor jakichkolwiek maszyn lub urzadzeń wymagających smarowania) - który sprowadzał specjalistyczne smary plastyczne (nieobjęte podatkiem akcyzowym) - nie złożył rzeczonych sprawozdań - w razie chęci dopełnienia powyższego obowiązku **MUSI LICZYĆ SIĘ Z PEWNĄ KARĄ PREZESA URE WYNOSZĄCĄ 10 000 zł / KAŻDY MIESIĄC UCHYBIENIA OBOWIĄZKOWI, a WIEĆ NAWET W KWOTACH KILKUSET TYS. ZŁ.** Doświadczenia ostatnich lat pokazują, iż Prezes URE bezwzględnie nakłada powyższe kary, czym zniechęcił szereg podmiotów, które chciałby dopełnić obowiązku, o którym mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego, ale które obawiały się skrajnej niechęci Organu do stosowania możliwości odstępowania od nałożenia kary.	Postulujemy wprowadzenie mechanizmu zbliżonego do "czynnego żalu" - w ramach spraozdawczości realizowanej do Prezesa URE w trybie art. 43d. Oczywiście ostateczne brzmienie takiej regulacji może być różne, niemniej wydaje się, iż optymalną jednostką redakcyjną byłby ust. 6aa w art. 56 Prawa energetycznego o następującym brzmieniu: ***Prezes URE odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 12b) oraz 12c), jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, w szczególności jeżeli przed pozyskaniem przez Prezesa URE udokumentowanej informacji o fakcie uchybienia obowiązkom, podmiot złożył sprawozdanie zawierające prawdziwe dane oraz zrealizował pozostałe obowiązki wynikające z przepisów prawa, w szczególności rozliczył należne***	Nieuwzglednione - poza zakresem.

			Znane są przypadki, w których podmioty dokonujące przywozu kilku litrów / kg smarów plastycznych (w tubkach poniżej 1 litra / kg) były obciążane karami kilkuset tys. zł - mimo zapłaty przez nie całości akcyzy, złożenia deklaracji podatkowych oraz rozliczenia odsetek na rzecz Skarbu Państwa. Stan ten wynika z braku na gruncie Prawa energetycznego braku odpowiednika "czynnego żalu" - tj. mechanizmu umozliwiającego wywiązanie się podmiotom gospodarczym z ich obowiązków - bez ryzyka subiektywnej postawy Prezesa URE, który bezwzględnie nakłada kary w każdym zidentyfikowanym przypadku uchybienia omawianym obowiązkom. Uważamy, że **taki stan prawny jest PRZECIWSKUTECZNY - CELEM PRZEPISÓW POWINNO BYĆ NAKŁANIANIE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH DO REALIZOWANIA ICH OBOWIĄZKÓW, A NIE ZMUSZANIE ICH DO TRWANIA W STANIE NARUSZENIA TYCH PRZEPISÓW TYLKO Z OBAWY PRZED WYSOKĄ, NIEUZASADNIONĄ KARĄ.**	***podatki i opłaty związane z prowadzoną działalnością.***	
	Polska Spółka Gazownictwa	art. 56 ust. 1 pkt 60	Intencją zaproponowanej zmiany jest, by karze podlegał podmiot/osoba celowo wprowadzająca w błąd Prezesa URE i wykluczenie możliwości karania jeżeli wystąpił błąd niezawiniony (to również są „nieprawdzie dane") i został skorygowany po wezwaniu Prezesa URE do dokonania korekty.	60) świadomie lub w wyniku niedbalstwa składa formularz opłaty koncesyjnej, o której mowa w art. 34 ust. 4, zawierający nieprawdziwe dane i nie dokonuje jego korekty, pomimo wezwania Prezesa URE.",	Uwzględniona.
	PKN ORLEN	Doprecyzowanie nadzoru nad podażą paliw lotniczych także na terenie lądowisk w Polsce	Projekt ustawy CONNECT wprowadza nowe wymagania koncesyjne dla prowadzenia sprzedaży paliw na terenie lotnisk w rozumieniu ustawy z dnia 3 lipca 2002 roku – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642). Zwracamy uwagę, że jest to istotna, ale tylko cześć rynku gdzie może dochodzić do sprzedaży paliw lotniczych w Polsce, gdyż w ramach rejestru prowadzonego przez Prezesa ULC dotyczyć to będzie 66 lotnisk cywilnych o różnym statusie prawnym. Druga istotną grupą lokalizacji gdzie może dochodzić do zaopatrywania się statków powietrznych w paliwo są lądowiska, których ewidencję prowadzi Prezes ULC i których obecnie jest w Polsce 489. **W związku z powyższym postulujemy rozszerzenie projektu ustawy w zakresie w jakim dotyczą koncesji dla paliw lotniczych oprócz wskazanych lotnisk także o lądowiska w rozumieniu przepisów Prawa lotniczego.**		Uwzględniona.

	PKN ORLEN	Doprecyzowanie w zakresie odesłania do pojęcia sprzedaży paliw na statki	Projekt ustawy Connect wdraża w ramach procedury uzyskiwania koncesji paliwowych obowiązek podania informacji o sprzedaży realizowanej na statki w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 roku o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, z późn. zm.4). Ze względu na funkcjonalny cel ustawy jakim jest uszczelnienie tego rynku dostaw paliw ciekłych oraz gazowych za właściwsze uznać należy odwołanie się w definiowaniu statku do ustawy z dnia 16 marca 1995 roku o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki. Wynika to z jednej strony z faktu, że to w tej ustawie regulowane są obecnie procesy ewidencjonowania dostawców morskich paliw żeglugowych prowadzonych przez Urzędy Morskie, a także normy jakości i kontrola jakości morskich paliw żeglugowych w Polsce. Posługiwanie się takim odwołaniem w definicji statku otwiera także drogę do całkowitego przeniesienia zadań z zakresu ewidencjonowania dostawców morskich paliw żeglugowych z Urzędów Morskich do Prezesa URE, o co Spółka postuluje w uwagach nr 1.10. i 1.11. niniejszego stanowiska.		Nieuwzglednione - poza zakresem.
	PKN ORLEN	Uproszczenie nadzoru nad rynkiem morskich paliw żeglugowych w Polsce	Mając na uwadze wprowadzane zmiany Prawa energetycznego w projekcie ustawy Connect dedykowane dla rynku morskich paliw żeglugowych, a także propozycję Spółki zawartą w uwadze nr 1.9., 1.10. i 1.11. niniejszego stanowiska, jako PKN ORLEN uważamy, iż wdrożenie tych zmian otwiera równoległą drogę do pełnej konsolidacji nadzoru na tym rynkiem wokół Prezesa URE, co ma doprowadzić także do uproszczenia procedur rejestracyjnych dotyczących dostawców morskich paliw żeglugowych w Polsce. Stwierdzamy, iż przy tak rozbudowanym postępowaniu koncesyjnym dla paliw ciekłych badającym wymagania formalne, podatkowe czy infrastrukturalne, uzupełnionych o narzędzia sprawozdawcze i informacyjne wskazane w uwadze nr 1.10. stanowiska Spółki, całkowicie zbytecznym, po uzyskiwaniu koncesji paliwowej na wytwarzanie lub handel morskim paliwem żeglugowym, wydaje się dokonywanie jeszcze dodatkowego wpisu do dwóch wykazów dostawców prowadzonych przez Dyrektorów Urzędów Morskich w Gdyni lub Szczecinie i składania do tych organów dwóch równoległych sprawozdań tylko w zakresie morskich paliw żeglugowych. Należy zauważyć, iż większość danych i dokumentów wymaganych do wpisu do tych wykazów dostawców gromadzi i weryfikuje już Prezes URE w toku postępowania koncesyjnego. Z publikowanych wykazów wynika także, że formalnie dotyczy on kilku przedsiębiorców energetycznych we właściwości UM w Gdyni i we właściwości UM w Szczecinie, przy czym podmioty te częściowo się powtarzają w obydwu wykazach i łącznie zarejestrowana liczba dostawców paliw żeglugowych wynosi ok. 10 podmiotów, które		Nieuwzglednione - poza zakresem.

			wszystkie posiadają stosowne koncesje paliwowe i lub gazowe. Mając na uwadze powyższe postulujemy, aby wraz z wdrożeniem zakładanych w projekcie ustawy Connect i dodatkowo postulowanych przez Spółkę zmian Prawa energetycznego dedykowanych dla morskich paliw żeglugowych równocześnie uchylić regulacje przewidziane w ustawie z dnia 16 marca 1995 roku o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki w zakresie zgłaszania się dostawców paliw żeglugowych do właściwych Urzędów Morskich celem prowadzania ich wykazów oraz realizacji do UM kwartalnej sprawozdawczości w zakresie dostaw paliw żeglugowych oraz publikacji danych o rynku paliw żeglugowych na podstawie tej ustawy. W tym celu w ustawie z dnia 16 marca 1995 roku o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki postuluje się: a) uchylić art. 13e ustawy, b) w art. 36c ustawy uchylić odesłanie do uchylanego art. 13e. Postulowane zmiany powinny wejść w życie w dniu przejęcia tych kompetencji przez Prezesa URE.		
	PKN ORLEN	Uzupełnienie przepisów przejściowych o delegacje do wydania nowego rozporządzenia, o którym mowa w art. 32 ust.6 Prawa energetycznego	Zgodnie z projektem ustawy Connect zakłada się wdrożenie obowiązku posiadania koncesji na wytwarzanie smarów oraz koncesji na obrót smarami z zagranicą. W tym celu projekt ogranicza zakres koncesjonowania w zakresie smarów w art. 32 Prawa energetycznego. Ponadto Spółka w uwadze nr 1.1 niniejszego stanowiska postuluje uzupełnienie definicji paliw ciekłych z Prawa energetycznego o ostatnią kategorię tych paliw jakimi są „inne produkty". W związku z powyższym dla pełnego wdrożenia tych zmian konieczne jest poza zmianami ustawowymi wydanie nowego rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów przywożących. Dlatego, też Spółka za zasadne uznaje uzupełnienie przepisów końcowych i przejściowych o zapis, który zobliguje w określonym przedziale czasowym do wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 32 ust.6 Prawa energetycznego, w którym wprowadzi się koncesjonowanie smarów oraz podejmie decyzje o uregulowaniu określonych paliw ciekłych w ramach kategorii inne produkty. Tym samym postuluje się uzupełnienie projektu o przepis w brzmieniu: „Art. xxx. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 32 ust.6 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 32.ust.6 ustawy zmienianej w art. 2, w		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

			brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”		
	PKN ORLEN	**Skrócenie okresu wejścia w życie dla zmian Prawa energetycznego**	Zgodnie z art. 30 projekt ustawy Connect część zmian wprowadzanych w art. 2 ustawy (zmiana Prawa energetycznego) wchodzi w życie w okresie aż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Powoduje to, iż nowe obowiązki regulacyjne zbiegną się w czasie z wdrożeniem nowych wymagań między innymi dla zmian w systemie SENT. Zdaniem PKN ORLEN wskazane procesy należy bardziej optymalnie zaplanować do wdrożenia na osi czasu tak aby nie doprowadzać do kumulacji wdrożeń zbyt dużej ilości nowych obowiązków w tym samym czasie. Dlatego też Spółka stoi na stanowisku, iż cały art. 2 projektu ustawy Connect powinien wejść w życie w terminie 6 miesięcy od dnia publikacji ustawy, co przy uwzględnieniu konieczności wydania nowego rozporządzenia na podstawie art. 32 ust. 6 Prawa energetycznego oraz okresów przejściowych na złożenie wniosków koncesyjnych lub wpisów do rejestru podmiotów przywożących (2 kolejne miesiące) jest terminem z jedne strony wystarczającym dla rynku paliw ciekłych do przygotowania się do wdrożenia tych zmian, a z drugiej spowoduje, iż w pierwszej kolejności wejdą w życie do wdrożenia wymagania przewidziane w Prawie energetycznym, a po uruchomieniu i wdrożeniu tych wymagań wejdą wymagania dla systemu CONNECT w ramach zmian systemu SENT, co uporządkuje te procesy w czasie.		Nieuwzględnione. Odowiednio długi okres vacatio legis jest oczekiwany przez większość podmiotów gospodarczych, które będą musiały dostosowac swoje preocesy do nowych obowiązków.
	PKN ORLEN		Dodatkowe postulaty dotyczące regulacji rynku smarów i rynku olejów odpadowych, zmiany ustawy o opłacie produktowej		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		1.rezygnacja z wprowadzenia złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł poprzez wykreślenie z treści Projektu wszystkich przepisów, które w jego obecnym kształcie ustanawiają taki obowiązek; (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		2. rezygnacja z wprowadzenia koncesji przynajmniej w zakresie obrotu z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych poprzez skreślenie z treści Projektu wszystkich przepisów, które w jego obecnym kształcie rozciągają obowiązek koncesyjny także i na taką działalność –		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

			takie działanie pozwoli na dostosowanie Projektu do wymagań wynikających z prawa Unii Europejskiej; (szczegóły w piśmie)		
	Podmioty olejowe		3. wprowadzenie koncesji na wytwarzanie (WPC) i obrót z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych bez (nawet fakultatywnego) obowiązku złożenia jakiegokolwiek koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego lub przynajmniej w wysokości znacznie niższej niż obecnie zakładane 1 mln zł (np. proporcjonalnego do wartości uśrednionego obrotu z ostatnich 3-ch lat); (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		4. zróżnicowanie wysokości koncesyjnego (fakultatywnego) zabezpieczenia majątkowego dla koncesji na wytwarzanie (WPC) i obrót z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych w zależności od skali działalności prowadzonej przez dany podmiot oraz jej specyfiki, tzn. w jakim stopniu konkretne schematy transakcyjne danego przedsiębiorcy generują obowiązki publicznoprawne, które miałyby być gwarantowane przez to zabezpieczenie. Takie mechanizmy (różnicujące poziom zabezpieczenia w zależności od poziomu zobowiązań, które dotyczą konkretnego przedsiębiorcy) zostały wypracowane i są od wielu lat stosowane na gruncie podatku akcyzowego. Postulujemy, że jeżeli Projektodawca będzie trwał (naszym zdaniem w błędnym zamiarze), że zabezpieczenie koncesyjne jest niezbędne dla także w zakresie olejów i preparatów smarowych, to aby sposób jego obliczania był oparty na zasadach analogicznych jak w akcyzie, tj. w zależności od wielkości obrotów danego przedsiębiorcy (w rozumieniu ilości wyrobów będących przedmiotem obrotu, a co za tym idzie wysokości potencjalnych zobowiązań jakie mają być zabezpieczane); (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		5. powinny zostać również wprowadzone określone przesłanki ustawowe określające sytuacje, gdy Prezes URE może żądać zabezpieczania majątkowego. Takie przesłanki mogą dotyczyć np. podmiotów nowych na rynku, rozpoczynających dopiero działalność gospodarczą w zakresie nabyć olejów i preparatów smarowych z zagranicy lub ich produkcji; (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		6. ewentualnie (lub ponadto) z koncesjonowania powinny zostać wyłączone oleje i preparaty smarowe drobno konfekcjonowane lub znajdujące się w pojemnikach ciśnieniowych – na zasadach analogicznych jak realizowane jest wyłączenie z systemu SENT towarów przewożonych w niewielkich opakowaniach jednostkowych; (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		7. ewentualnie (lub ponadto) poziom ewentualnego zabezpieczenia koncesyjnego dla olejów i preparatów smarowych powinien zostać obniżony do racjonalnego poziomu np. 100 tys. zł.; (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

	Podmioty olejowe		8. doprecyzowanie definicji wytwarzania paliw ciekłych – po objęciu smarów obowiązkiem uzyskania koncesji WPC – obecna definicja jest zbyt szeroka i spowoduje objęcie obowiązkiem uzyskania koncesji setek przedsiębiorstw w Polsce; (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	Podmioty olejowe		9. poprawienie treści Projektu w zakresie zabezpieczenia majątkowego dla koncesji WPC w zakresie smarów. Obecnie - wbrew intencjom autorów Projektu wyrażonym w uzasadnieniu do Projektu – literalna treść Projektu oznacza konieczność złożenia zabezpieczenia majątkowego 10 mln zł także dla koncesji WPC w zakresie smarów. (szczegóły w piśmie)		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	związek Pracodawców i pracowników		VI. Finalnie, ostatnim aspektem szczegółowym, który wymaga poprawy jest kwestia wyłączenia z obowiązków akcyzowych w zakresie zużycia, energii wyprodukowanej podczas testowego uruchamiania agregatów Obecne obowiązki akcyzowe związane z testowym uruchamianiem generatorów o mocy powyżej 1 MW są nieproporcjonalne w stosunku do uzysku podatkowego. Przedsiębiorcy, którzy chcą zapewnić ciągłość prowadzenia działalności gospodarczej poprzez zakup oraz test funkcjonowania agregatów prądotwórczych są narażenia na nieproporcjonalną ilość obowiązków po ich stronie, nie wspominając już o obowiązkach administracji podatkowej. Należy pamiętać, że testowe uruchomienie agregatów nie ma na celu wytworzenia znaczącej ilości energii elektrycznej, zatem bezcelowe jest aby konsekwencje takiej sytuacji prowadziły do niewspółmiernych i niepotrzebnych obciążeń zarówno po stronie podatnika jak i organów administracji publicznej.		Niezglednione. Poza regulacja.
	SDCM	koncesja na sprzedaz smarów	Zastrzeżenia branży budzi przede wszystkim konieczność uzyskania koncesji na sprzedaż smarów za granicą. Rodzi to dodatkowe koszty i niewspółmierne obciążenie, zwłaszcza dla grup kapitałowych. W myśl proponowanych przepisów koncesja wymagana będzie również w przypadku sprzedaży do spółek należących do grupy z siedzibą zagranicą. Zdaniem SDCM w proponowanych zmianach powinno się znaleźć wyłączenie dla obrotu pomiędzy spółkami należącymi do jednej grupy kapitałowej. Brak takiego wyłączenia będzie skutkował niewspółmiernym utrudnieniem działalności w ramach grup w stosunku do oczekiwanego uszczelnienia systemu.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	SDCM	RPP	W naszej ocenie również zaostrzenie wymagań dotyczących wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących budzi zastrzeżenia. Wymagania te są niewspółmiernie wysokie i nie różnią się znacząco od wymagań dotyczących uzyskania koncesji. Również w tym przypadku proponowana zmiana wprowadza ograniczenia niewspółmierne do oczekiwanego rezultatu.		Nieuwzględnione - świadomy zabieg

	POPiHN		Termin jednego miesiąca dla złożenia wniosku o udzielenie lub zmianę koncesji jest zbyt krótki. Termin powinien zostać wydłużony, aby przedsiębiorstwa mogły w rozsądny sposób przygotować się do złożenia wniosku, który jest bardzo sformalizowany i wymaga wnikliwego przygotowania. Termin jednego miesiąca przy ogromie zmian legislacyjnych jest zbyt krótki, aby odpowiednio przygotować się do nowych regulacji prawnych i jeszcze złożyć odpowiedni wniosek. Termin powinien zostać wydłużony co najmniej do trzech miesięcy.		Nieuwzględnione - 12 vacatio legis
	POPiHN		Powyższa uwaga dotyczy również wniosku o wpis lub zmianę w rejestrze podmiotów przywożących – termin na złożenie wniosku jest zbyt krótki i powinien zostać wydłużony co najmniej do trzech miesięcy.		Nieuwzględnione - 12 vacatio legis
	Arcisze wski		W opinii tworzących projekt ustawy nie wymaga **notyfikacji** Komisji Europejskiej. Jednakże uwzględniając fakt, że przepisy ustawy nakładają wiele obowiązków, nie tylko na podmioty krajowe, ale również te zagraniczne, obowiązki te w sposób bezpośredni dotykają warunkówprzemieszczenia towarów w Unii Europejskiej uważam, że powiadomienie Komisji w takiejsytuacji powinno mieć miejsce. W innym wypadku otwierana jest niepotrzebnie droga dopotencjalnego sporu z Komisją Europejską.		Nieuwzględnione - brak przepisów technicznych.
	Chemna ft Sp. z o.o.		Notyfikacja projektu ustawy - zdaniem projektodawców projekt ustawy nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej. Biorąc jednak pod uwagę, że przepisy ustawy nakładają szereg obowiązków, nie tylko wobec podmiotów krajowych, ale również zagranicznych, obowiązki te w sposób zasadniczy ingerują w zasady przemieszczenia towarów w Unii Europejskiej. Zwracani się z wnioskiem o wystąpienie o notyfikację przepisów. W innym przypadku przepisy, które planuje się teraz uchwalić, mogą zostać uznane jako niezgodne z prawem Unii Europejskiej.		Nieuwzględnione - brak przepisów technicznych.
			DODATKOWE postulaty zmian		
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	1. Obowiązek koncesyjny powinien zostać zintegrowany z regulacjami dotyczącymi rynku odpadowego poprzez zapewnienie pełnej spójności katalogu smarów wymagających koncesji oraz wpisu do rejestru podmiotów przywożących z katalogiem produktów objętych rozszerzoną odpowiedzialnością producenta przewidzianym w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	2. Zabezpieczenie majątkowe przewidziane dla działalności koncesjonowanej w zakresie smarów powinno mieć charakter obligatoryjny a nie fakultatywny i powinno obejmować także potencjalne należności wynikające z opłaty produktowej, co pozwoli na zapewnienie jej ściągalności.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	3. Kluczowe znaczenie na etapie rynku pierwotnego miałoby również zapewnienie sprawnego systemu bieżącej weryfikacji wypełniania nałożonych obowiązków na podmioty zobowiązane. Tym samym pierwsza podaż smarów na rynek powinna uruchamiać automatycznie wszystkie mechanizmy kontroli oraz wymiany informacji pomiędzy organami administracji, przewidzianymi obecnie funkcjonującymi przepisami Prawa energetycznego dla paliw ciekłych. Dlatego proponujemy dodatkowe uzupełnienie kompetencji Prezesa URE w zakresie nadzoru nad rynkiem smarów, o horyzontalne procedury współpracy z Ministrem Klimatu i Środowiska oraz Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska, Marszałkami Województw i Szefem KAS.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	4. Zasadna również jest zmiana dotychczasowych symboli PKWiU produktów wskazanych w załączniku nr 4a do ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej, na kody CN unijnej Nomenklatury Scalonej. Obecnie, poszczególne grupy produktów określone są w załączniku nr 4a jedynie poprzez symbole PKWiU. Celem zapewnienia spójności systemu regulacji dotyczących rynku produktów smarowych – olejów smarowych i preparatów smarowych oraz odpadów z tych produktów konieczna jest zmiana w tym zakresie. Jeden katalog smarów powinien zostać zbudowany w oparciu o systematykę produktów smarowych z Nomenklatury Scalonej (kody CN) ustanowionych Rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (z późn. Zm.) w miejsce bądź obok całkowicie odrębnej i przez to niefunkcjonalnej systematyki PKWiU. Kody CN są powszechnie używane do celów podatkowych oraz do celów regulacyjnych (koncesyjnych). Taka zmiana pozwoliłaby na stworzenie jednolitej, spójnej bazy informacji, który umożliwiłaby sprawną weryfikację wypełniania obowiązków ciążących na podmiotach zobowiązanych.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	5. Zasadne jest wypracowanie stałych procedur współpracy i horyzontalnej wymiany informacji o przywozie smarów do Polski pomiędzy poszczególnymi marszałkami województw a Prezesem URE oraz potencjalnie innymi organami nadzorującymi rynek smarów w Polsce takimi jak Krajowa Administracja Skarbowa, w celu wdrożenia monitoringu wypełniania przez podmioty przywożące smary do Polski obowiązku odzysku i recyklingu lub zapłaty opłaty produktowej. Budowie takich procedur współpracy służyć będzie między innymi nadanie dostępu do BDO dla KAS oraz Prezesa URE.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	6. W systemie monitorowania obowiązków powinny być weryfikowane informacje gromadzone w jawnym rejestrze podmiotów przywożących paliwa ciekłe (smary) (dostępnym na stronie internetowej URE) oraz bazie danych o odpadach (BDO), w tym również weryfikacja obowiązku w zakresie rejestracji faktu wprowadzania smarów do obrotu w Polsce. Ponadto, powinna zostać uruchomiona stała, okresowa procedura wymiany pomiędzy marszałkami województw a Prezesem URE informacji o podmiotach przywożących smary do Polski, o ilościach oraz rodzajach tych smarów w celu bieżącego weryfikowania wypełniania przez te podmioty obowiązku odzysku i recyklingu lub zapłaty opłaty produktowej, a także przypadkach stwierdzonego naruszenia obowiązków odzysku i recyklingu lub braku zapłaty opłaty produktowej. Również organizacje odzysku jako wyspecjalizowane podmioty działające w sektorze odpadów powinny, na podstawie ewidencji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz opłacie produktowej, przekazywać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji odzysku, a także siedzibę przedsiębiorców, których obsługuje dana organizacja, półroczne informacje o przedsiębiorcach, z którymi zawarła umowę o przejęcie obowiązków, oraz masie wprowadzonych na rynek krajowy przez tych przedsiębiorców produktów z podziałem na poszczególne ich rodzaje.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	7. PIPC postuluje również określenie obowiązku informacyjnego sprzedawców olejów smarowych i preparatów smarowych o szczególnym statusie oleju odpadowego jako odpadu niebezpiecznego oraz zasad postępowania z olejami odpadowymi. Zważywszy na niską świadomość społeczną w zakresie toksyczności oleju odpadowego i szczególnych zasad postępowania z takim odpadem, istotne jest informowanie użytkowników końcowych (konsumentów) o tym, że olej odpadowy jest odpadem niebezpiecznym oraz że zakazane jest jego spalanie czy pozbywanie się do środowiska. Równie istotne jest zobowiązanie przedsiębiorców, którzy w ramach swojej działalności gospodarczej prowadzą ostateczny recykling olejów odpadowych, do informowania o tym fakcie. Głównym celem postulowanej regulacji jest uświadamianie i edukowanie nabywców-użytkowników końcowych o szczególnym statusie olejów odpadowych jako odpadu niebezpiecznego, a także przekazywanie informacji, do jakich podmiotów ten olej odpadowy powinien być oddawany. Podobnym rozwiązaniem w zakresie uświadamiania konsumentów, że mają do czynienia		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

			z odpadem niebezpiecznym posługuje się ustawa z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.		
	PIPC	B. pozytywnie i Dodatkowo	8. Uszczelnienie modelu dokumentowania eksportu lub wewnątrzwspólnotowej dostawy olejów odpadowych na wzór modelu mającego zastosowanie w przypadku odpadów z opakowań. Ze względu na zaobserwowaną praktykę na rynku olejów odpadowych wywozu olejów odpadowych do Państw Członkowskich UE, który to wywóz nie podlega weryfikacji w stopniu, w jakim jest to weryfikowane w przypadku transakcji krajowych, postuluje się wprowadzenie adekwatnych rozwiązań, które pozwolą w zwykłym toku czynności weryfikować, że odzysk (regeneracja olejów) rzeczywiście się odbywa oraz że odbywa się w instalacjach spełniających takie same wymagania jak określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju. Aktualnie wymóg przedstawienia oświadczenia, że odzysk odbywa się w instalacjach spełniających takie same wymagania jak określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju obowiązuje jedynie dla eksportu odpadów, nie zaś dla wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów. W celu zachowania spójnego i szczelnego sposobu dokumentowania transakcji olejami odpadowymi powinny być stosowane analogiczne dokumenty jak w przypadku odpadów opakowaniowych. Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, masę odpadów opakowaniowych będących przedmiotem eksportu odpadów opakowaniowych oraz wewnątrzwspólnotowej dostawy odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi lub innemu niż recykling procesowi odzysku ustala się w oparciu odpowiednio o dokument EDPR albo EDPO. Są to specjalne dokumenty potwierdzające odpowiednio eksport odpadów opakowaniowych albo wewnątrzwspólnotową dostawę odpadów opakowaniowych w celu poddania ich recyklingowi, w tym określający masę tych odpadów. Ustawodawca w słuszny sposób zastosował specjalny tryb dokumentowania takich transakcji, a dokumentowanie tego typu transakcji jedynie fakturą nie został uznany za wystarczający.		Nieaktualna. Przepisy w zakresie smarów i odpadów zostały wycofane.

			Takie dokumenty przez możliwość ich rozliczania w wykonywaniu obowiązków odzysku przedstawiają określoną wartość i są również przedmiotem obrotu. Takie same zasady powinny obowiązywać dla transakcji olejami odpadowymi, które są dużo bardziej szkodliwym odpadem pod kątem jego toksyczności, a dodatkowo dostępność tego surowca jest niezbędna dla prawidłowego działania systemu zbierania tego odpadu i jego regeneracji.		
	POGP	definicje	Wobec rosnącej represyjności przepisów oraz nakładania kolejnych obowiązków i ograniczeń na przedsiębiorców posiadających koncesje na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, proponuje się wprowadzenie definicji „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą”, gdyż według aktualnego stanu prawnego tak naprawdę nie wiadomo, co ten przedmiot działalności obejmuje. Może to prowadzić do licznych sporów między przedsiębiorstwami energetycznymi a Prezesem URE. W celu uniknięcia niepotrzebnego ryzyka oraz sporów, postuluje się sprecyzowanie, jakiego rodzaju aktywności mieszczą się w pojęciu „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą”, a jakie nie mieszczą się w tym pojęciu. (szczegóły w piśmie (2))	Proponuje się wprowadzenie do obowiązujących przepisów definicji „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą”, Definicja 1: „obrót paliwami ciekłymi z zagranicą – oznacza wykonywanie przez podmiot, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu, działalności gospodarczej w zakresie: a) przywozu paliwa ciekłego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu jego sprzedaży na tym terytorium, w celu wywozu tego paliwa ciekłego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w celu zlecenia jego przetworzenia na inne paliwo ciekłe, a następnie sprzedaży; b) wywozu paliwa ciekłego poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od źródła jego pochodzenia; c) sprzedaży paliwa ciekłego	Nieuwzględniona. Poza regulacją

				podmiotowi niemającemu siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub który nie prowadzi działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2022 r. poz. 470), który nabywa paliwo ciekłe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu jego wywozu poza to terytorium. Definicja 2: „Przywóz” - sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliwa ciekłego w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu Definicja 3: „Wywóz” - wywóz paliwa ciekłego w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu Definicja 4: „Nabycie wewnątrzwspólnotowe” – przemieszczenie paliwa ciekłego z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o	

				podatku akcyzowym Definicja 5: „Import” – import paliwa ciekłego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym Definicja 6: „Dostawa wewnątrzwspólnotowa” – przemieszczenie paliwa ciekłego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym Definicja 7: „Eksport” – eksport paliwa ciekłego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym Dodatkowo, a art. 32 (np. w nowym ust. 1b) należy dodać regulację o treści (uregulowanie statusu prawnego drugiej strony transakcji, o której mowa w lit. c) definicji „obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą): Nie wymaga uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi, w tym na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, działalność podmiotu, który nie ma siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub który nie prowadzi działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach oddziału z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z	

				dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2022 r. poz. 470), polegająca na nabywaniu paliwa ciekłego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu jego wywozu poza to terytorium.	
	POGP	43a	Na dzisiaj przedsiębiorstwa energetyczne nie mają żadnych instrumentów pozwalających na weryfikację okoliczności, których obowiązek weryfikacji nakłada na nie prawo. Przedsiębiorcy są pozostawieni sami sobie. Rozszerzenie katalogu tych okoliczności oraz zaostrzenie represji za ich naruszenie jeszcze bardziej zwiększy ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej. (szczegóły w piśmie (7))	Niezależnie od ostatecznej treści art. 43a ustawy Prawo energetyczne proponuje się dodać w tym przepisie dodatkowy (ostatni) ustęp o brzmieniu: „Nie stanowi naruszenia ograniczeń, obowiązków lub zakazów określonych w ustępach poprzedzających, w zakresie dotyczącym posiadania wymaganych koncesji, wpisania do rejestru podmiotów przywożących lub dokonania zgłoszenia infrastruktury paliw ciekłych zgodnie z art. 43e ust. 1 lub art. 43h ust. 1, współpraca z przedsiębiorstwem energetycznym, które zgodnie z danymi zawartymi w: a) rejestrze, o którym mowa w art. 32a - posiada status podmiotu przywożącego; b) rejestrze, o którym mowa w art. 43b - posiada wymaganą koncesję lub przekazało Prezesowi URE informacje o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych	Nieaktualna. Projektowane przepisy w zakresie tzw. solidarnej odpowiedzialności zostały wycofane.

				wykorzystywanej do prowadzonej działalności; c) rejestrze, o którym mowa w art. 43i – dokonało zgłoszenia zakładowej stacji paliw ciekłych” Należy również rozszerzyć zakres informacji publikowanych w rejestrze, o którym mowa w art. 43b ustawy co najmniej o informacje dotyczącą daty uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu lub stwierdzeniu wygaśnięcia koncesji (art. 41 ust. 7 ustawy Prawo energetyczne)	
	POGP	43e ust. 1	Charakter prawny indywidualnych zbiorników na gaz płynny, udostępnionych do korzystania przez przedsiębiorstwa energetyczne swoim klientom (na zasadzie najmu, dzierżawy lub podobnego stosunku prawnego) w kontekście obowiązku z art. 43e ustawy Prawo energetyczne był określony przez Prezesa URE w drodze pisma z dnia 24 listopada 2016 roku, znak DPC.DPC-1.413.41.2016.MOd. (szczegóły w piśmie (7))	Po proponowanej treści „z wyłączeniem zakładowej stacji paliw ciekłych” dodać słowa „oraz z wyłączeniem zbiorników na gaz płynny LPG, udostępnionych przez przedsiębiorstwo energetyczne do korzystania odbiorcom końcowym paliw ciekłych”	Nieuwzględniona. Brak uzasadnienia do niesymetrycznecgo traktowania przedsiębiorców wykorzystujacych paliwa na cele własne.
	POGP	art. 41	(szczegóły w piśmie (9))	W art. 41 po ust. 7, proponuje się dodać nowy ust. 8 oraz ust. 9 o następującym brzmieniu: „8. Ilekroć przepisy poprzedzające uzależniają uprawnienie lub obowiązek cofnięcia koncesji od wezwania Prezesa URE, to wydanie decyzji w przedmiocie cofnięcia koncesji jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy bezskuteczne wezwania Prezesa URE odnosiły się do tego samego stanu faktycznego, określonego pod względem czasowym, przedmiotowym oraz podmiotowym. Zaprzestanie naruszenia po otrzymaniu wezwania ze strony Prezesa URE wyłącza uprawnienie Prezesa URE do cofnięcia koncesji w przypadku	Częściowo uwzględniona. Decyzja Prezesa URE w zakresie cofnięcia koncesji jest fakultatywna.

				zaistnienia podobnego naruszenia w przyszłości, chyba że przedsiębiorstwo energetyczne nie wykona wymaganych wezwań ze strony Prezesa URE, dotyczących kolejnego naruszenia lub zachowanie przedsiębiorstwa energetycznego będzie mogło być zakwalifikowane jako rażące naruszenie warunków wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej w rozumieniu art. 41 ust. 3 pkt 1".	
	POGP	art.56	przedsiębiorstwa energetyczne mają ograniczone możliwości weryfikowania, czy kontrahent powinien posiadać koncesję na obrót paliwami ciekłymi. (szczegóły w piśmie (18))	Proponujemy dodać nowy ust. 6c do art. 56 w brzmieniu następującym: 6c. Nie wszczyna się postępowania o wymierzenie kary pieniężnej za naruszenie art. 43a ust. 1, a wszczęte umarza, w przypadku podejrzenia naruszenia tego przepisu przez przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą lub w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, jeżeli naruszenie dotyczy obrotu gazem płynnym LPG, a przedsiębiorstwo energetyczne wykaże, że wartość jego sprzedaży do drugiego przedsiębiorstwa energetycznego nie przekroczyła w roku kalendarzowym limitu określonego dla gazu płynnego w art. 32 ust. 1 pkt 4.	Nieuwzględniona. Funkcjonuje rejstr publiczny
	SDCM	czynny żal	W ustawie Prawo energetyczne, jak i ustawie SENT wyraźnie widać brak mechanizmu przypominającego czynny żal z Kodeksu karnego skarbowego. Podatnik, który dostrzegł swój błąd nie ma możliwości naprawienia szkody bez narażania się na ogromne kary finansowe. Co więcej, przy proponowanych zmianach drastycznie wzrośnie liczba		Nieuwzględniona. Poza nieniejsza regulacją.

			podmiotów, które będą zobowiązane do rygorystycznego przestrzegania ww. ustaw. Ponadto jednocześnie zmniejsza się możliwy „margines błędu”, przez co nawet najmniejsze uchybienie tym restrykcyjnym przepisom prowadzić będzie do zagrożenia nałożeniem na podmiot wielomilionowych kar. SDCM postuluje jak najszybszą zmianę w tym zakresie i wprowadzenie do ustaw Prawo energetyczne i SENT instytucji czynnego żalu.		

			Uwagi do projektu ustawy UD325 - ze względu obszerność materiału uwag zalecane korzystanie z materiałów źródłowych			
			https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12369056			
lp	Podmiot	ART.	**Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga/która część uzasadnienie/punkt OSR**	**Uwagi dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR**	**Propozycje zmian**	**Odniesienie do uwag**
	POGP	1.SENT	art. 2 pkt 3	Niemniej jednak proponowane brzmienie nie tylko doprecyzowuje znaczenie tego pojęcia ale rozszerza krąg podmiotów, do których będzie miał on zastosowanie. Obecne brzmienie nadawcy towaru ogranicza się bowiem wyłącznie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, natomiast proponowane brzmienie rozszerza krąg podmiotów zaliczanych do „nadawców towaru" o wszelkie podmioty, bez względu na to czy prowadzą działalność gospodarczą, jeżeli dokonują wysyłki towaru spoza terytorium Polski. Z uzasadnienia projektu nie wynika aby intencją projektodawcy było rozszerzenie kręgu podmiotów, nie podano również konkretnych przypadków (w tym z udziałem gazu płynnego LPG) nieprawidłowości, które wymagałyby rozszerzenia kręgu podmiotów „nadawców towaru". Ponadto, trzeba mieć na uwadze, że część wysyłanych spoza kraju wyrobów akcyzowych (dostawa wewnątrzwspólnotowa poza procedurą zawieszenia) z dniem 13 lutego 2023 r. objęta została nadzorem systemu EMCS (dokument eSAD/dokument zastępujący eSAD) w całej UE. Przyjęcie definicji w proponowanym brzmieniu może prowadzić do nieuzasadnionego, podwójnego monitorowania tej samej przesyłki.	3) nadawca towaru – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą wysyłki towaru będącego przedmiotem przewozu spoza terytorium kraju	Uwzględniona.
	POGP	1.SENT	art. 2 pkt 5	analogicznie jw.	5) odbiorca towaru – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą	Uwzględniona.

					osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, do której ma być dostarczony towar będący przedmiotem przewozu kończącego się poza terytorium kraju	
	PKN Orlen	1.SENT	Art. 2 pkt 4a	W projekcie ustawy Connect wprowadzono doprecyzowanie definicji „**numeru urządzenia**” (art. 2 pkt 4a Ustawy SENT). Doprecyzowano, że numerem urządzenia jest indywidualny numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu do zewnętrznego systemu lokalizacji używanego przez przewoźnika, uzyskanego na potrzeby przekazywania tych danych (tzw. „numer biznesowy”). Czy są to aktualnie wykorzystywane numery ZSL / OBU czy też będzie wymagana ponowna rejestracja urządzeń?		To nie jest uwaga tylko pytanie Wyjaśnienie - Nie będzie wymagana ponowna rejestracja Doprecyzowano uzasadnienie.
	POGP	1.SENT	art. 2 pkt 6	Proponowana w nowelizacji treść jest zaś następująca (na czerwono zaznaczono kluczowe zmiany w porównaniu do dotychczasowego stanu prawnego): 6) podmiot odbierający: a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą lub osobę fizyczną prowadzącą działalność rolniczą w rozumieniu ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569), dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub importu towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.)), zwanej dalej „ustawą o podatku od towarów i usług”, lub przemieszczania towarów, które nie jest uznawane za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, gdy przemieszczane towary: – nie zostały zużyte albo nie były używane i są zwracane, – były przedmiotem wykonanych usług lub czasowo używane poza terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub tego czasowego używania są przemieszczane na terytorium kraju, – mają być przedmiotem wykonanych usług lub mają być czasowo	Propozycja Organizacji w zakresie zmian do lit. b) jest zatem następująca: 6) podmiot odbierający: (…) b) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, do której jest dostarczony towar na terytorium kraju oraz zużywający	Uwzględniona.

				używane na terytorium kraju, a po wykonaniu tych usług lub tego czasowego używania mają być przemieszczone poza terytorium kraju, b) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, do której jest dostarczony towar na terytorium kraju, w tym zużywający podmiot olejowy nieprowadzący działalności gospodarczej, która uzupełnia zgłoszenie o informację o jego odbiorze” Wątpliwości Organizacji budzi lit. a) (jest ona niezrozumiała i będzie budzić wątpliwości w praktyce), niemniej jednak nie dotyczy ona branży gazu płynnego. Zastrzeżenia Organizacji budzi natomiast lit. b) i zawarte tam rozszerzenie definicji podmiotu odbierającego na każdy rodzaj odbiorcy, nie tylko prowadzącego działalność gospodarczą. (szczegóły w piśmie)	podmiot olejowy nieprowadzący działalności gospodarczej, która uzupełnia zgłoszenie o informację o jego odbiorze; alternatywnie 6) podmiot odbierający: (…) b) - osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, - zużywający podmiot olejowy nieprowadzący działalności gospodarczej, - w przypadku wyrobów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. b, osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawej, prowadzącą działalność gospodarczą, do której jest dostarczony towar na terytorium kraju, która uzupełnia zgłoszenie o	

					informację o jego odbiorze.	
	POPiHN	1.SENT	art. 2 pkt 6	Rozszerzenie definicji podmiotu odbierającego jest zbyt daleko idące. Doprowadzi do konieczności objęcia SENTem przemieszczenia niehandlowe towarów. Tego rodzaju przemieszczenie nie powoduje zagrożeń dla Skarbu Państwa. Zaś konieczność zgłaszania ich w SENT będzie znacznym utrudnieniem dla przedsiębiorców. Takich zgłoszeń w codziennym obrocie gospodarczym może być bardzo dużo (**reklamacje, zwroty, przerabianie, czasowe użycie**). Jest to zbędny formalizm angażujący dodatkową pracę i podnoszący koszty prowadzenia działalności gospodarczej. Z kolei zastosowanie tego rozwiązania nie przyczyni się znacznie do kontroli nad oszustwami. Uzasadnienie do ustawy zmieniającej nie wskazuje, aby w toku tego rodzaju przemieszczeń dochodziło do oszustw.		Nieuwzględniona. Dookreślenie wprost wskazanych przypadków usuwa wątpliwości interpretacyjne. Projektodawca winien kompleksowo uregulować spektrum danej działalnosci, ograniczając do minimum występowanie luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

	IGTL	1.SENT	art. 2 pkt 7	Firmy budowlane: Sugerujemy wprowadzenie do ustawy nowelizującej przepisów, na podstawie których możliwe będzie uzyskanie zgody właściwego organu na odstępstwo w zakresie przewozu paliwa. Odstępstwo powinno dotyczyć przewozu paliwa na projektach budowlanych infrastruktury liniowej (w szczególności inwestycji drogowych i kolejowych) ze zbiorników magazynowych do maszyn realizujących ww. projekty korzystając z tzw. MM-ek w ramach ustawy SENT. Przewóz paliwa na potrzeby własne wykonawców, bez sprzedaży koncesyjnej. (szczegóły w piśmie)		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów. Zaproponowane rozwiązanie polega na rezygnacji z papierowego dokumentu MM i zastąpienie go elektronicznym zgłoszeniem do rejestru SENT, co ograniczy możliwości wprowadzenia na rynek nielegalnego towaru. Dane znajdujące się w wersji papierowej dokumentu, co do zasady, nie podlegają automatycznej analizie ryzyka, a tym samym weryfikacja danych może nastąpić wyłącznie w ramach czynności sprawdzających albo kontroli, które utrudniają prowadzenie działalności gospodarczej. Przewozy na terenie zamkniętym przedsiębiorcy nie są objęte systemem SENT i w tym zakresie nie są planowane zmiany.
	POPiHN	1.SENT	art. 2 pkt 7	Rozszerzenie definicji podmiotu wysyłającego, uwagi jak wyżej. Zwłaszcza własne przemieszczanie towarów **między magazynami,** jeżeli ma podlegać zgłaszaniu w SENT, będzie generowało dużo dodatkowego nakładu pracy i kosztów. Jest to zbytni formalizm, który absorbuje zasoby przedsiębiorcy. Z kolei wprowadzenie obowiązku zgłaszania własnych transportów nie przyczyni się do eliminacji oszustw.		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez

						objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
1	Universal Leaf Tobacco Poland	1.SENT	art. 2 pkt 7	Jednym z nowych rozwiązań przewidzianych w projekcie nowelizacji jest objęcie systemem monitorowania w ramach systemu SENT przemieszczeń międzymagazynowych, obecnie realizowanych w oparciu o dokument **MM**. Wprowadzenie tego rozwiązania będzie skutkowało zwiększeniem obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, gdyż wypełnianie zgłoszeń w elektronicznym systemie jest bardziej czasochłonne oraz wymaga więcej działań niż przemieszczenie wyrobów w ramach dotychczasowych przemieszczeń międzymagazynowych. W praktyce działalności wielu podmiotów występują sytuacje, gdy dwa lub więcej magazynów własnych znajduje się w tej samej miejscowości, nawet w bardzo niewielkiej odległości od siebie. Konieczność wypełniania zgłoszeń SENT w takich przypadkach będzie, więc nieproporcjonalna do rzeczywistego ryzyka naruszeń prawa (przewóz towaru na bardzo krótkim odcinku). Taka sytuacja występuje w przypadku Spółki, która posiada jeden z magazynów w odległości kilkuset metrów od zakładu oraz magazynu głównego. Konieczność wypełniania zgłoszeń SENT na tak krótkich odcinkach w znaczący sposób ograniczy dostępność środków transportu do realizacji przemieszczeń, co samo w sobie może uniemożliwić prowadzenie działalności. Z powyższego względu, Spółka proponuje, aby wprowadzić wyłączenie z obowiązku monitorowania w ramach tego systemu przemieszczeń towarów dokonywanych pomiędzy magazynami tego samego podmiotu zlokalizowanymi w tej samej miejscowości.	Spółka proponuje, aby tego rodzaju przemieszczenia w dalszym ciągu były wykonywane na zasadach dotychczasowych w oparciu o wewnętrzny dokument przemieszczenia międzymagazynowego. Ta sama propozycja dotyczy przemieszczeń pomiędzy magazynami/punktami wyszczególnionymi na liście PPT jako miejsca prowadzenia działalności. Ponadto, w świetle procedowania prac nad systemem CEWA, organy skarbowe, będą miały szczegółową wiedzę na temat zmian stanów magazynowych lokalizacji również	Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

					tych znajdujących się fizycznie poza siedzibą spółki (fabryką).	
	JTI	1.SENT	art. 2 pkt 7	Projekt nowelizacji przewiduje, że monitorowane w ramach elektronicznego systemu mają być **przemieszczenia międzymagazynowe**. Należy zauważyć, że objęcie tych przemieszczeń systemem monitorowania wpłynie na istotne zwiększenie obciążeń u przedsiębiorców, którzy będą musieli generować oraz uzupełniać zgłoszenia przewozu i wypełniać pozostałe obowiązki z tym związane. JTI postuluje rezygnację z tego rozwiązania, gdyż w przypadku przemieszczeń międzymagazynowych nie dochodzi do przeniesienia własności towaru na inny podmiot, a wyłącznie do zmiany jego lokalizacji. Zdaniem Spółki obecnym system monitorowania przemieszczeń międzymagazynowych na podstawie papierowych dokumentów dostawy jest wystarczający, gdyż w przypadku ewentualnej kontroli istnieje możliwość wykazania wszelkich przemieszczeń własnych towarów.	Usunięcie w art. 1 pkt 1 lit. e projektu oraz pozostawienie dotychczasowych przepisów dotyczących przemieszczeń międzymagazynowych	Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
	BCC	1.SENT	art. 2 pkt 7	Zgodnie z projektowaną ustawą, monitorowane w ramach SENT mają być także nowe rodzaje przemieszczeń towarów w tym p**rzemieszczania międzymagazynow**e pomiędzy magazynami tego samego podmiotu. O ile objęcie systemem SENT przemieszczeń towarów związanych ze świadczeniem usług na towarach wydaje się uzasadnione, to w ocenie BCC objęciem monitorowaniem w ramach elektronicznego systemu SENT przemieszczeń międzymagazynowych jest nieuzasadnione. Przedsiębiorcy zwykle dokonują częstych przemieszczeń pomiędzy swoimi magazynami. Wprowadzenie tego rozwiązania będzie stanowiło zbyt duże obciążenie administracyjne dla przedsiębiorców związane z koniecznością wypełniania elektronicznych zgłoszeń przewozu i potwierdzaniem odbioru towarów. Z tego względu BCC proponuje odstąpienie od objęcia monitorowaniem	Usunięcie w art. 1 pkt 1 lit. e projektu oraz pozostawienie dotychczasowych przepisów dotyczących przemieszczeń międzymagazynowych	Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

				w ramach elektronicznego systemu SENT przemieszczeń towarów pomiędzy magazynami tego samego podmiotu.		
	BAT	1.SENT	art. 2 pkt 7	W ramach projektu nowelizacji monitorowaniem w ramach systemu elektronicznego SENT ma być objęte szereg nowych rodzajów przemieszczeń, w tym przemieszczenia międzymagazynowe. Wprowadzenie tych rozwiązań zwiększy istotnie ilości operacji wykonywanych w elektronicznym systemie. Kwestia ta jest istotna, gdyż już w chwili obecnej dokonywanie zgłoszeń SENT poprzez PUESC powoduje problemy techniczne związane ze zbyt małą przepustowością tego systemu (często występują opóźnienia i zawieszenia utrudniające przesyłanie zgłoszeń). Powyższa kwestia jest kwestią techniczną, ale BAT ją sygnalizuje, gdyż będzie ona miała wpływ na praktykę wykonywania przemieszczeń w ramach SENT.		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
	Imperial Tabacco	1.SENT	art. 2 pkt 7	Wprowadzenie SENT w tym zakresie, spowoduje zupełnie niepotrzebne i dodatkowe obciążenia administracyjne dla firmy poprzez zwiększenie nakładu pracy, czasu, kosztów oraz konieczność zatrudnienia nowych osób do wykonywania tych czynności w SENT. Drugi ważny aspekt tej możliwej zmiany to konieczność dostosowania wewnętrznych systemów informatycznych do nowych przepływów, co wygeneruje dodatkowe koszty dla przedsiębiorcy. Objęcie przepływów międzymagazynowych systemem SENT spowoduje również wzrost kosztów transportu. Przykładowo, nasze magazyny znajdują się w bliskich odległościach od naszych fabryk. Koszty transportu są optymalne i racjonalne, jednakże przewoźnicy nie są przeszkoleni z obsługi systemu SENT. Konieczność generowania dokumentów SENT oraz obsługa systemów geolokalizacji wymusi na przewoźnikach dodatkowe obowiązki, związane z nimi możliwe ryzyka kar, a tym samym wpłynie to na znaczny wzrost koszów transportu, zupełnie niewspółmierny do krótkich odległości na jakich przewożony jest towar.		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

	PSPT	1.SENT	art. 2 pkt 7	poszerzenie definicji podmiotu wysyłającego o podmiot, który dokonuje przesunięcia międzymagazynowego - w naszej ocenie rozwiązanie to nie przyczyni się do uszczelnienia systemu, a stanowi istotne utrudnienie działalności dla przedsiębiorców	rezygnacja z wprowadzenia przepisu	Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
	Universal Leaf Tobacco Poland	1.SENT	art. 2 pkt 6 i 7	Projekt przewiduje zmianę **definicji podmiotu odbierającego oraz podmiotu wysyłającego**. W przypadku nowej definicji podmiotu odbierającego będzie nim również osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą. Natomiast, definicja podmiotu wysyłającego po wprowadzeniu ujętych w projekcie zmian będzie nie ulegnie zmianie, co oznacza, że osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą nie będzie ujęta w tej definicji. Powyższa zmiana powoduje wątpliwości, które przewozy suszu tytoniowego będą podlegały monitorowaniu w ramach elektronicznego systemu SENT. Zgodnie ze zmienioną definicją, rolnik będący osobą fizyczną prowadzącą działalność rolniczą i dostarczający susz tytoniowy nie będzie podmiotem wysyłającym (ponieważ nie prowadzi działalności gospodarczej lecz jedynie działalność rolniczą), więc przemieszczenie suszu od niego do innego podmiotu nie będzie objęte monitorowaniem w ramach SENT. Z drugiej strony, przemieszczenie suszu do takiego podmiotu (np. zwrot towaru) może być objęte SENT, ponieważ jako osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą, będzie spełniać definicję podmiotu odbierającego. W ocenie Universal, taka sytuacja rodzi niepewność odnośnie do zakresu i celu tej regulacji. Przy założeniu, że przemieszczenie do osoby prowadzącej działalność rolniczą (plantatora) może być objęte SENT, wydaje się, że również wysyłka od tego podmiotu mogłaby podlegać nadzorowi w ramach tego systemu. W istocie rzeczy miałoby to większy sens, ponieważ nieprawidłowości w obrocie suszem mogą powstawać nie tylko w efekcie przemieszczeń inicjowanych przez pośredniczące podmioty tytoniowe, ale również w efekcie przemieszczeń od	Modyfikacja definicji podmiotu odbierającego i podmiotu wysyłającego	Uwzględniona.

				plantatorów. Przykładem takich przemieszczeń mogą być sytuacje, kiedy plantator zleca podmiotowi zewnętrznemu usługę przewozu, gdzie przemieszczany susz wciąż należy do plantatora. Taka sytuacja nie jest objęta systemem monitorowania i nie będzie również według nowych przepisów. A to oznacza, że tak przemieszczany susz tytoniowy pozostaje poza wszelką kontrolą.		
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	art. 2 pkt 6	Zwracamy uwagę na niewłaściwą konstrukcję definicji podmiotu odbierającego – zgodnie z projektowanym przepisem Art. 2 pkt 6 lit. b, podmiotem odbierającym jest podmiot, który m.in. uzupełnia zgłoszenie o informację o jego odbiorze. Z przepisów Ustawy wynika, że zgłoszenie uzupełnia podmiot odbierający. Definicja odsyła więc do dalszych przepisów Ustawy, a dalsze przepisy ustawy do definicji.	Skreślenie fragmentu definicji „która uzupełnia zgłoszenie o informację o jego odbiorze.”	Uwzględniona.
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	art. 2 pkt 7	Trudno się zorientować (pomimo objaśnienia w uzasadnieniu), jaki realny przypadek w zakresie obrotu paliwami ma objąć ten przepis. Aktualnie przypadek **transakcji łańcuchowych** pomiędzy więcej niż 2 podmiotami, przy jednym zarejestrowanym zgłoszeniu przewozu, jest stosowany np. przy dostawach LPG na stacje DOFO, ale on nie pasuje do proponowanego zapisu, gdyż dostawy w rozumieniu ustawy VAT mają miejsce po zakończeniu przewozu w miejscu dostawy, a nie przed rozpoczęciem przewozu. Poza tym nie jest jasne, jak rozumieć sformułowanie "od pierwszego dostawcy" i czy zamysłem autora projektowanego przepisu było raczej, że przewóz jest realizowany przez pierwszego dostawcę (lub na jego zlecenie) do ostatniego nabywcy. Projektowany przepis dotyczy „kilku dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami”. Zgodnie z powszechnie przyjętymi zasadami wykładni prawa słowo „kilka” należy rozumieć jako „co najmniej pięć”. Wskazana w przepisie liczba dostaw (co najmniej 5) nie odpowiada wskazanej liczbie podmiotów (co najmniej 3).	Biorąc pod uwagę transakcje łańcuchowe stosowane przy obrocie LPG zmiana treści fragmentu projektowanego przepisu w następujący sposób: „– uprawnioną do rozporządzania towarami jak właściciel w momencie rozpoczęcia przewozu towarów – w przypadku, gdy ten sam towar	Uwzględniona.

					przewożony w przesyłce, inny niż paliwo opałowe, jest przedmiotem co najmniej dwóch dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami, jest przewożony przez pierwszego dostawcę bezpośrednio do ostatniego w kolejności nabywcy oraz rozpoczęcie i zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju lub doprecyzowanie projektowanego przepisu po przedstawieniu przez jego autora konkretnego przypadku transakcji, jakie mają być objęte tym przepisem.	

	Universal Leaf Tobacco Poland	1.SENT	art. 2 pkt 6 i 7	Pewne wątpliwości interpretacyjne, które wynikają z nowych przepisów dotyczą bardziej złożonych mechanizmów obrotu. Przykładowo, Universal jest podmiotem, który w swoich magazynach prowadzi działalność w zakresie usługowego przetwarzania suszu tytoniowego oraz udostępnia magazyny jako miejsca magazynowania dla innych podmiotów posiadających status PPT. Na gruncie nowych przepisów powstają wątpliwości, który z podmiotów jest podmiotem odbierającym, jeżeli kontrahent Spółki dostarczy z własnego magazynu towar do magazynu Universal, który ten kontrahent również częściowo wynajmuje (zgłaszając ten fakt właściwym jednostkom w celu ogłoszenia, w rejestrze PPT (Pośredniczących Podmiotów Tytoniowych), wspomnianego miejsca jako miejsce przetworzenia i składowania). W takim wypadku wydaje się, że będzie to przemieszczenie międzymagazynowe (za otwarcie i zamknięcie SENT odpowiadał będzie kontrahent), jednakże są też argumenty za tym, że w takim przypadku podmiotem wysyłającym będzie kontrahent Spółki, a Spółka będzie podmiotem odbierającym. Również w sytuacji, kiedy po usłudze przetworzenia, towar będzie przemieszczany z powrotem do jego właściciela kwestią wątpliwą jest, kto powinien dokonać zgłoszenia w systemie SENT, tzn. czy powinien to być jego właściciel, traktując takie przemieszczenie jako międzymagazynowe, czy powinien to być wykonujący usługę. Zdaniem Spółki, projektowane przepisy nie są wystarczająco jasne w tej kwestii i tym samym będą powodować wątpliwości u zainteresowanych podmiotów, co może skutkować przyjęciem błędnej interpretacji takich sytuacji. W celu wyeliminowania ww. wątpliwości niezbędnym byłoby dalsze doprecyzowania definicji podmiotu wysyłającego oraz podmiotu odbierającego. Jednocześnie, po wejściu w życie tych przepisów niezbędne będzie zapewnienie bieżącego wsparcia przedsiębiorców i rozstrzyganie istniejących wątpliwości w formie publikowanych wyjaśnień (np. poprzez FAQ dotyczący SENT).		Nieuwzględniona. Określenie podmiotów odpowiedzialnych za wysłanie i uzupełnienie zgłoszenia powinno wynikać z celu w jakim dokonywany jest przewóz towarów.
	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 2 pkt 6	Proponowane rozszerzenie podmiotowe i przedmiotowe **definicji "podmiotu odbierającego"**, będzie skutkować objęciem system SENT podmiotów prowadzących rolniczą działalność gospodarczą, a także zdecydowaną większość podmiotów z branży TSL, np. spedytorów, czy przewoźników umowynych, dotychczas niepodlegających obowiązkom wynikających z tego systemu.	Pozostawienie definicji w brzmieniu obecnie obowiązującej ustawy.	**Uwzględniona częściowo** w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność rolniczą. W pozostałyum zakresie dookreślono wprost wskazane przypadki, przez co usunięte zostały wątpliwości interpretacyjne. Projektodawca winien kompleksowo

						uregulować spektrum danej działalnosci, ograniczając do minimum występowanie luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów. Uwaga dotycząca przewoźników w kontekscie podmiotu odbierającego jest niezasadna.
	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 2 pkt 7	Proponowane rozszerzenie podmiotowe i przedmiotowe **definicji "podmiotu wysyłającego"**, będzie skutkować objęciem system SENT podmiotów prowadzących rolniczą działalność gospodarczą, a także zdecydowaną większość podmiotów z branży TSL, np. spedytorów, czy przewoźników umowynych, dotychczas niepodlegających obowiązkom wynikających z tego systemu.	Pozostawienie definicji w brzmieniu obecnie obowiązującej ustawy.	**Uwzględniona częściowo** w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność rolniczą. W pozostałyum zakresie dookreślono wprost wskazane przypadki, przez co usunięte zostały wątpliwości interpretacyjne. Projektodawca winien kompleksowo uregulować spektrum danej działalnosci, ograniczając do minimum występowanie luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów. Uwaga dotycząca przewoźników w kontekscie podmiotu odbierającego jest niezasadna.
	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 2 pkt 8	Proponowana zmiana definicji "przewoźnika **"** jest niezgodna z defninicją przewoźnika drogowego, zawartą w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym, bowiem pomija kluczowy element, wskazujący, że przewoźnik jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego. Takie rozwiązanie będzie skutkowało możliwością objęcia projektowaną definicją, np. spedytorów, którzy, co do zasady, nie są przewoźnikami drogowymi i posiadają odrębne warunku dostępu do usług transportowoych (specjalną, odrębną licencję). Ponadto, niezrozumiałe jest użycie w definicji bardzo szerokiego znaczeniowo określenia "powierzenie". Nie jest bowiem wskazane, czy obejmuje ono zlecenie przewozu przez zleceniodawcę, zlecenie spedycyjne, czy zawarcie umowy przewozu, czy też wydanie towaru przez załadowcę przewoźnikowi, czy inną czynność, a przecież każda z nich powoduje odrębne skutki prawne, także w zakresie ponoszenia odpowiedzialności przez każdego uczestnika łańcucha transportowego. Dodatkowo, użycie określenia "jako pierwszej powierzono przewóz", spowoduje wyłączenie odpowiedzialności podmiotów realizujących przewozy drogowe w	Pozostawienie definicji w brzmieniu obecnie obowiązującej ustawy.	**Uwzględniona częściowo** w zakresie prowadzenia działaności gospodarczej oraz powierzenia wykonania przewozu - regulacja została doprecyzowana. W części dotyczącej odpowiedzialności przewoźników umownych i faktycznych - nie uwzględniono. Zaproponowane przepisy mają na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i wskazują wprost, że przewoźnik umowny jest odpowiedzialny za zgodność danych wskazywanych przez przewoźnika ze stanem faktycznym.

				rzeczywistości (i podlegających monitorowaniu SENT), a przypisanie tej odpowiedzialności w większości przypadków podmiotom nie objętym monitorowaniem SENT, czyli będącym przewoźnikami umownymi, którzy nie wykonują "fizycznie" przewozów drogowych. Zwracamy także uwagę, że niniejszy przepis dubluje zasady odpowiedzialności podwykonawców usług transportowych, która w odniesieniu do przewozów krajowych określona jest w ustawie z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe, a odniesieniu do przewozów międzynarodowych jest określona w Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR), a zatem nie istnieje ratio legis powtarzania tych przepisów.		
	Polska Izba Spedycji i Logistyki (słaby skan)	1.SENT	art. 2 pkt 8	Po zmianie definicja ta jest niezrozumiała. Jeśli jednak rozumieć ją w ten sposób, że zobowiązanym do wykonywania obowiązków przewoźnika (i na którym spoczywa ryzyko kar) w rozumieniu ustawy jest - jak wskazuje uzasadnienie do projektu nowelizacji ustawy - ten któremu podmiot wysyłający/odbierający przekazał numer referencyjny, to zmiana wydaje się bardzo daleko idąca. W rezultacie powyższego, przewoźnikiem w myśl ustawy może być także spedytor, zwłaszcza gdy występuje w roli tzw. przewoźnika umownego, gdyż w przypadku organizacji przewozu przez spedytora, to jemu podmiot wysyłający lub odbierający (czyli np. importer) przekaże numer referencyjny jako swojemu zleceniobiorcy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że dane, które zgodnie z przepisami powinien uzupełnić przewoźnik drogowy czy to kolejowy są na tyle szczegółowe (m.in. numery rejestracyjne danego środka transportu, numer pociągu, numer pojazdu kolejowego bez napędu, numer lokalizatora), że obowiązek ich uzupełnienia w rejestrze powinien, tak jak dotychczas, ciążyć na przewoźniku faktycznym, gdyż pośrednik może nie dysponować danymi o które - zgodnie z założeniami nowelizacji ustawy - powinien uzupełnić zgłoszenie, jak również może takich danych od przewoźnika faktycznego po prostu nie uzyskać lub nie uzyskać ich na czas potrzebny na uzupełnienie rejestru (w związku na dynamikę transportu - możliwe zmiany, które następują w toku przewozu). Należy zwrócić uwagę, że wpisywanie numeru wagonu, czy indywidualnego lokalizatora przez podmiot nicwykonujący faktycznie przewozu nie przystaje do faktycznych warunków branży transportowej.	Postuluje się zatem pozostawienie regulacji definiującej przewoźnika, jako tego, który wykonuje przewóz (faktycznie), zaś w przypadku gdy tenże przewoźnik z racji wprowadzenia go w błąd przez swojego zleceniodawcę (w tym np. spedytora) zostanie obciążony karą na podstawie ustawy o SENT, będzie mógł dochodzić - tak jak dotychczas - roszczenia odszkodowawczego z tytułu poniesionej kary. Nowelizacja i zmiana definicji przewoźnika jest znacznym	Uwzględniona.

					obciążeniem i wbrew treści uzasadnienia do projektu nowelizacji - wcale nie jest spójna z ustawą Prawo przewozowe. Z resztą ustawa Prawo przewozowe reguluje stosunki umowne między podmiotami gospodarczymi, a nie związane z obciążeniami publicznoprawnymi, tak jak ustawa o SENT.	
	PKN Orlen	1.SENT	Art. 2 pkt 8	W projekcie ustawy Connect wprowadzono doprecyzowanie definicji „przewoźnika” (art. 2 pkt 8 Ustawy SENT). Wskazano min. że przewoźnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, której jako pierwszej powierzono przewóz towaru i która może również powierzać wykonanie przewozu innej osobie fizycznej, osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która wykonuje przewóz towaru, jednakże ponosi odpowiedzialność za jej czynności jak za swoje własne. W tym zakresie wnosimy o utrzymanie dotychczasowej definicji przewoźnika rozumianej jako przewoźnik faktycznie wykonujący przewóz towarów z doprecyzowaniem, że przewoźnikiem może być też podmiot, który dokonał zgłoszenia towarów, jeżeli wykonuje ich przewóz. W naszej ocenie zmiana definicji przewoźnika może okazać się problematyczna podczas czynności kontrolnych, a także nierzetelnego wypełniania przez podwykonawców przewoźnika umownego obowiązków związanych min. z informowaniem o zmianach środków transportu. Zmiana ta spowoduje konieczność dodatkowych aktualizacji zgłoszenia SENT, jeżeli zlecenie wykonuje podwykonawca. Zmiana ta będzie związała się z koniecznością przebudowy systemu samoobsługowego, w którym trzeba będzie wskazywać przewoźnika umownego i przewoźnika		Nieuwzględniona. Zaproponowane przepisy mają na celu wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych i wskazują wprost, że przewoźnik umowny jest odpowiedzialny za zgodność danych wskazywanych przez przewoźnika ze stanem faktycznym. Podmiot zglaszający przewóz do rejestru SENT powierza wykonanie przewozu pierwszemu przewoźnikowi i nie zawsze ma mozliwość kontakotwania się z podwykonawcami przewoźnika.

				rzeczywiście dokonującego załadunku. Takiej funkcjonalności obecnie nie jest wprowadzona.		
	IGTL	1.SENT	Art. 2 pkt 8	Zmiana definicji przewoźnika - wyraźne wskazanie na pierwszego przewoźnika przyjmującego do przewozu, niezależnie od kolejnych, którzy sąnp. podwykonawcami. To może skutkować ponoszeniem odpowiedzialności w zakresie obowiązków SENT przez takiego, pierwszego przewoźnika nawet za ewentualne naruszenia po stronie kolejnych przewoźników. Wydaje się także, że taka definicja nie do końca odpowiada różnym możliwościom lub układom kontraktowym, które mogą występować w praktyce. Tym niemniej zasada wyrażona w projekcie ustawy będzie musiała być brana pod uwagę na potrzeby oceny wywiązywania się z obowiązków w zakresie zmienianej ustawy. Wymagać to może uwzględnienia kwestii ponoszenia odpowiedzialności w umowach z innymi przewoźnikami, którzy będą wykonywać przewóz na dalszym etapie, ewentualnie może się to pojawiać przy przejmowaniu przesyłki od innego przewoźnika, który może chcieć zabezpieczać się przed ewentualną odpowiedzialnością.	Do dyskusji można zaproponować taką zmianę:„8) przewoźnik: a) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której jako pierwszej powierzono przewóz towaru, a w przypadku transportu kombinowanego (intermodalnego), której ja/co pierwszej po każdorazowej zmianie rodzaju transportu powierzono przewóz towaru, i która może również powierzać wykonanie przewozu innej osobie fizycznej, osobie prawnej lub	Nieuwzględniona. W przypadku transportu intermodalnego (po drodze publicznej + koleją) należy wysłać dwa oddzielne zgłoszenia do rejestru SENT. W przypadku zmiany przewoźnika (rezygnacji z pierwszego przewoźnika) należy zaktualizować zgłoszenie wskazując nowego przewoźnika. W przypadku podwykowawców przewoźnika, odpowiedzialnym za przekazanie danych jest pierwszy/umowny przewoźnik.

					jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która wykonuje przewóz towaru, jednakże ponosi odpowiedzialność za jej czynności jak za swoje własne; b) podmiot, który dokonał zgłoszenia towarów, jeżeli wykonuje ich przewóz;	
	Lewiatan	1.SENT	Art. 2 pkt 15b	„15b) zewnętrzny system obsługi – system przetwarzający dane o stanach liczników z dystrybutorów ze stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowych przy wykorzystaniu technologii transmisji danych;” Zaproponowana definicja wskazuje, że zewnętrzny system obsługi, powinien zbierać „dane o stanach liczników z dystrybutorów”. Zbieranie takich danych (tutaj należałoby ustalić częstotliwość odbioru takich danych) z dystrybutorów jest powielaniem danych o sprzedaży paliw, które przedsiębiorstwa padające koncesję na obrót paliwami ciekłymi, przekazują w obowiązkowej sprawozdawczości do Prezesa URE. Brak przekazania tych danych w odpowiednim terminie, powoduje nałożenie kar pieniężnych. W związku z powyższym proponujemy korektę definicji, w taki sposób, aby w miejsce „dystrybutorów” wskazać na poziom paliwa w zbiorniku. Dodatkowo zakładowe stacje paliw, (również w niniejszym Projekcie) aktualnie działają bez konieczności legalizacji dystrybutorów (to samo dotyczy liczników na nich zainstalowanych). Brak legalizacji jest poważną przeszkodą we wprowadzeniu nowych regulacji. W nawiązaniu do uwagi powyżej, należy wskazać, że aktualna sytuacja techniczna dystrybutorów może powodować brak możliwości montażu nadajników do transmisji danych. Próba zastosowania bardziej zaawansowanej technologii w zakresie odczytów do dystrybutorów (np. zbieranie przez KAS danych pomiarowych w krótkich odstępach czasu) będzie kosztowna. Problem dotyczy również dostawców, którzy zgodnie		Nieuwzględniona. Zewnętrzny system obsługi jest alternatywnym narzędziem do przekazywania danych o stanach liczników dystrybutorów i stanowi ułatwienie w autoamtycznym przekazywaniu danych. Podstawowym rozwiązaniem jest podawanie tych danych w trakcie uzupełniania zgłoszenia o informacje o odbiorze towaru (zamykania zgłoszenia) w formularzu dostępnym na PUESC. Sprawozdawczość na potrzeby URE jest zbyt ogólna i nie odpowiada potrzebom monitorowania przewozu i obrotu paliw. Obowiązek przekazywania stanów liczników dystrybutorów nie dotyczy stacji zakładowych.

				z projektem – będą również zobowiązani do dokonywania odczytów przez odpowiednie narzędzia.		
	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	1.SENT	Art. 2 pkt 15b	III. Kolejnym, dość łatwym do zauważenia, problemem jest proponowana definicja wyrażenia ,,zewnętrzny system obsługi". Wedle proponowanej ustawy jest to ,,system przetwarzający dane o stanach liczników z dystrybutorów ze stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowych przy wykorzystaniu technologii transmisji danych". Definicja ta wskazuje, że zewnętrzny system obsługi, powinien zbierać „dane o stanach liczników z dystrybutorów". Przy czym zbieranie takich danych już następuje w postaci sprawozdań do Prezesa URE, w których przekazuje się informacje o sprzedaży paliw. Powyższy przepis obliguje zatem do pewnego dublowania danych, które i tak odpowiedni organ może uzyskać od Prezesa URE. Postulujemy zatem o zmianę definicji ,,zewnętrznego systemu obsługi", tak aby nie implikowała ona obarczenia przedsiębiorców kolejnymi obowiązkami dotyczącymi informacji już i tak przez nich przekazywanych do organów administracji publicznej.		Nieuwzględniona. Sprawozdawczość na potrzeby URE jest zbyt ogólna i nie odpowiada potrzebom monitorowania przewozu i obrotu paliw.
	Pracodawcy RP	1.SENT	Art. 2 pkt 15b	Art. 1 pkt 1 lit. i) dodaje do ustawy SENT definicję legalną zewnętrznego system obsługi, za który należy rozumieć system przetwarzający dane o stanach liczników z dystrybutorów ze stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowych przy wykorzystaniu technologii transmisji danych. Zaproponowana definicja wskazuje, że zewnętrzny system obsługi powinien zbierać „dane o stanach liczników z dystrybutorów". Zbieranie takich danych (tutaj należałoby ustalić częstotliwość odbioru takich danych) z dystrybutorów jest powielaniem danych o sprzedaży paliw, które przedsiębiorstwa padające koncesję na obrót paliwami ciekłymi, przekazują w obowiązkowej sprawozdawczości do Prezesa URE. Brak	Proponujemy korektę definicji, w taki sposób, aby w miejsce „dystrybutorów" wskazać na poziom paliwa w zbiorniku. Dodatkowo zakładowe stacje paliw, (również w	Nieuwzględniona. Zewnętrzny system obsługi jest alternatywnym narzędziem do przekazywania danych o stanach liczników dystrybutorów i stanowi ułatwienie w autoamtycznym przekazywaniu danych. Podstawowym rozwiązaniem jest podawanie tych danych w trakcie uzupełniania zgłoszenia o informacje o odbiorze towaru (zamykania zgłoszenia) w

				przekazania tych danych w odpowiednim terminie, powoduje nałożenie kar pieniężnych. W nawiązaniu do uwagi powyżej, należy wskazać, że aktualna sytuacja techniczna dystrybutorów może powodować brak możliwości montażu nadajników do transmisji danych. Próba zastosowania bardziej zaawansowanej technologii w zakresie odczytów do dystrybutorów (np. zbieranie przez KAS danych pomiarowych w krótkich odstępach czasu) będzie kosztowna. Problem dotyczy również dostawców, którzy zgodnie z Projektem - będą również zobowiązani do dokonywania odczytów przez odpowiednie narzędzia.	niniejszym Projekcie) aktualnie działają bez konieczności legalizacji dystrybutorów (to samo dotyczy liczników na nich zainstalowanych). Brak legalizacji jest poważną przeszkodą we wprowadzeniu nowych regulacji.	formularzu dostępnym na PUESC. Sprawozdawczość na potrzeby URE jest zbyt ogólna i nie odpowiada potrzebom monitorowania przewozu i obrotu paliw.
	PKN Orlen	1.SENT	art. 3	Wyłączenia ilościowe, podmiotowe z Ustawy SENT. Szczegóły w piśmie (2.2)		Uwzględniona.
	PKN Orlen	1.SENT	art. 3	Wyłączenie e-DD/dokumentu zastępującego z Ustawy SENT. Szczegóły w piśmie (2.3)		Nieuwzględniona. W ramach procedury e-DD brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	SDCM	1.SENT	art. 2 pkt 6 i 7 i art. 3 ust. 2	Łączne zastosowanie wymienionych wyżej zapisów projektu niezwykle mocno wpłynie na rynek dystrybucji części motoryzacyjnych. Zniesienie limitu 500L / 500KG dla kodów CN 2710, ex 2711, 3403, 3811, 3826 (Art. 1 pkt 2 lit. a), zachowanie istniejących maksymalnych pojemności opakowań zwolnionych z obowiązku rejestracji (Art. 2 pkt. 2 lit. c) oraz rozszerzenie definicji podmiotów obierającego i wysyłającego (Art. 1 pkt 1 lit. d-e) spowoduje objęcie obowiązkiem rejestracji SENT ogromnej ilości przesyłek. Obowiązkiem rejestracji SENT zostaną objęci nie tylko producenci branży motoryzacyjnej i hurtownie olejów, ale także sklepy motoryzacyjne, serwisy samochodowe oraz dystrybutorzy części motoryzacyjnych (dostarczający wielokrotnie w ciągu dnia towary objęte projektem ustawy do sieci ponad 20 000 warsztatów), a także firmy transportowe i kurierskie. Należy w tym momencie zauważyć, że podmioty te nie zostały wymienione w OSR w punkcie dotyczącym oddziaływania projektu. (szczegóły w piśmie)	Uważamy, że przesyłka oleju silnikowego w opakowaniach 18-to lub 30-to litrowych do małego warsztatu nie powinna być zrównana z przewozem paliwa w cysternach o pojemności 35 000 litrów.	Uwzględniona.

	PIGO	1.SENT	art. 3 ust. 2	Zgodnie z zamysłem ustawy podmiotem wysyłającym w przekazaniu oleju odpadowego jest wytwórca odpadu, a więc w dużej mierze jednoosobowe działalności gospodarcze (przedsiębiorcy) takie jak: warsztaty samochodowe, małe zakłady produkcyjne, niewielkie salony samochodowe. Po wprowadzeniu zmian w ustawie wszystkie przewozy tego typu odpadów będą musiały być zgłaszane na platformie PUESC. Przewidujemy, że zniechęci to, szczególnie wielu drobnych wytwórców, do przekazywania tych odpadów uprawnionym firmom. W imieniu przedsiębiorców zrzeszonych w Polskiej Izbie Gospodarki Odpadami proponujemy, aby w projektowanych zmianach uwzględnić zapis wykluczający przewozy towarów z pozycji CN 2710 zawierających w nazwie towaru „odpad". Inną proponowaną przez nas zmianą jest utrzymanie rozsądnej dla obu stron wartości progowej w ilości przewożonego odpadu – jak dotychczas to było dla przewozów poniżej 500 litrów. Druga kwestia to wprowadzenie wymogu uzupełniania zgłoszenia przez odbiorcę w dniu dostarczenia towaru. Dla pracowników firm odbierających to może oznaczać dodatkową pracę po godzinach. Dotychczas obowiązywał zapis, że informację o odbiorze towaru należało wprowadzić nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towarów. Przedsiębiorcy zrzeszeni w PIGO obsługują kilka tysiący mniejszych i większych kontrahentów. Proponowane przez nas uwagi do projektowanych zmian zapobiegną znacznemu i niepożądanemu obciążeniu branży odpadowej.		Uwzględniona.
	AGD Applia	1.SENT	art. 3 ust. 2	Jedną z kluczowych zmian zaproponowanych w projekcie SENT CONNECT jest objęcie znacznie ściślejszym niż dotychczas nadzorem paliw ciekłych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 (m.in. olejów napędowych i benzyn silnikowych). Kierunek ten wydaje się słuszny, niemniej sposób sformułowania zapisów projektu, w tym zwłaszcza: - nowego brzmienia art. 3 ust. 2 ustawy SENT, który wprowadza podział na wyroby monitorowane na dotychczasowych zasadach (do których w dalszym ciągu stosuje się limity ilościowe 500 litrów / 500 kg - oraz na grupę wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH, do których tych limitów się nie stosuje, a które dodatkowo objęte są reżimem CONNECT, o którym mowa w projektowanym art. 5 ust. 8 ustawy SENT (raportowanie dodatkowych danych). Niestety do grupy wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH - projekt zalicza całą pozycję CN 2710, co jak się wydaje nie było intencją autorów (zakładamy, że ściślejsze monitorowanie miało objąć głównie paliwa	Wnosimy o doprecyzowanie na poziomie kodów CN, a nie pozycji CN - podziału, o którym mowa w projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy SENT. Uważamy, iż wyroby z pozycji CN 2710 - ale inne niż koncesjonowane paliwa ciekłe, tj.: - tzw. benzyny	Uwzględniona.

				ciekłe, wykorzystywane do celów energetycznych, a nie np. środki smarne z kodów CN 2710 1971 - 2710 1999, ani tym bardziej nie wyroby o zastosowaniach rozpuszczalnikowych z kodów CN 2710 1221 czy CN 2710 1225). Zakładamy, iż nie było celem autorów nowelizacji, aby np. przesłanie oleju hydraulicznego w ilości 20 litrów (w jednym 20-litrowym opakowaniu) było przedmiotem zgłoszenia SENT. Podobnie nie było zapewne celem autorów projektu, aby wysyłka 20-litrowego opakowania produktu rozpuszczalnikowego do farb drukarskich podlegała monitorowaniu SENT. Co więcej - w obecnie proponowanym brzmieniu projektu powyższe będzie oznaczało nie tylko konieczność raportowania SENT takich przemieszczeń, ale również obowiązek rejestracji wszystkich punktów odbioru takich wyrobów. W praktyce oznaczałoby to konieczność rejestrowania setek tysięcy m.in. warsztatów samochodowych (do których dostarczane są oleje smarowe) czy np. zakładów drukarskich, drukarni itp., w których dochodzi do rozcieńczania farb rozpuszczalnikami. Zakładamy, iż powyższe nie było celem Autorów projektu, a jedynie jest wynikiem nieprecyzyjnego przypisania kodów i pozycji CN do poszczególnych zakresów nowych obowiązków.	lakowe i przemysłowe (CN 2710 1221 oraz CN 2710 1225); - oleje smarowe o kodach CN 2710 1971 - 2710 1999; - preparaty smarowe z pozycji CN 3403. Powinny w dalszym ciągu być traktowane jako wyroby objęte SENT w razie ilości zawartej w przesyłce przekraczającej 500 litrów lub 500 kg.	
	Pracodawcy RP	1.SENT	art. 3 ust. 2	Jedną z kluczowych zmian zaproponowanych w Projekcie jest objęcie znacznie ściślejszym niż dotychczas nadzorem paliw ciekłych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 (m.in. olejów napędowych i benzyn silnikowych). Kierunek ten wydaje się słuszny, niemniej sposób sformułowania przepisów w Projekcie budzi wątpliwości. Dotyczy to zwłaszcza nowego brzmienia art. 3 ust. 2 ustawy SENT, który wprowadza podział na wyroby monitorowane na dotychczasowych zasadach, do których w dalszym ciągu stosuje się limity ilościowe 500 litrów / 500 kg - oraz na grupę wyrobów najbardziej wrażliwych, do których tych limitów się nie stosuje, a które dodatkowo objęte są reżimem CONNECT, o którym mowa w projektowanym art. 5 ust. 8 ustawy SENT (raportowanie dodatkowych danych). Niestety do grupy wyrobów najbardziej wrażliwych Projekt zalicza całą pozycję CN 2710, co jak się wydaje nie było intencją Projektodawcy (zakładamy, że ściślejsze monitorowanie miało objąć głównie paliwa ciekłe, wykorzystywane do celów energetycznych, a nie np. środki smarne z kodów CN 27101971 - 2710 1999, ani tym bardziej nie wyroby o zastosowaniach rozpuszczalnikowych z kodów CN 27101221 czy CN	Wnosimy o doprecyzowanie na poziomie kodów CN, a nie pozycji CN, podziału, o którym mowa w projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy SENT. Wyroby z pozycji CN 2710, ale inne niż koncesjonowane paliwa ciekłe, tj.: a) tzw. benzyny lakowe i przemysłowe (CN 2710 1221 oraz CN 27101225); b) oleje smarowe o kodach CN 2710 1971 - 2710	Uwzględniona.

				27101225). Zakładamy, że nie było celem Projektodawcy, aby np. przesłanie oleju hydraulicznego w ilości 20 litrów (w jednym 20-litrowym opakowaniu) było przedmiotem zgłoszenia SENT. Podobnie nie było zapewne celem Projektodawcy, aby wysyłka 20-litrowego opakowania produktu rozpuszczalnikowego do farb drukarskich podlegała monitorowaniu SENT. Co więcej - w obecnie proponowanym brzmieniu Projektu powyższe będzie oznaczało nie tylko konieczność raportowania SENT takich przemieszczeń, aie również obowiązek rejestracji wszystkich punktów odbioru takich wyrobów. W praktyce oznaczałoby to konieczność rejestrowania setek tysięcy m.in. warsztatów samochodowych (do których dostarczane są oleje smarowe) czy np. zakładów drukarskich, drukarni itp., w których dochodzi do rozcieńczania farb rozpuszczalnikami. Wskazujemy, że powyższe kwestie są jedynie wynikiem nieprecyzyjnego przypisania kodów i pozycji CN do poszczególnych zakresów nowych obowiązków.	1999; c) preparaty smarowe z pozycji CN 3403; - powinny w dalszym ciągu być traktowane jako wyroby objęte SENT w razie ilości zawartej w przesyłce przekraczającej 500 litrów lub 500 kg.	
	PIPP	1.SENT	art. 3 ust. 2	Jedną z kluczowych zmian zaproponowanych w projekcie SENT CONNECT jest objęcie znacznie ściślejszym niż dotychczas nadzorem paliw ciekłych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 (m.in. olejów napędowych i benzyn silnikowych). Kierunek ten wydaje się słuszny, niemniej sposób sformułowania zapisów projektu, w tym zwłaszcza: - nowego brzmienia art. 3 ust. 2 ustawy SENT, który wprowadza podział na wyroby monitorowane na dotychczasowych zasadach (do których w dalszym ciągu stosuje się limity ilościowe 500 litrów / 500 kg - oraz na grupę wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH, do których tych limitów się nie stosuje, a które dodatkowo objęte są reżimem CONNECT, o którym mowa w projektowanym art. 5 ust. 8 ustawy SENT (raportowanie dodatkowych danych). Niestety do grupy wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH - projekt zalicza całą pozycję CN 2710, co jak się wydaje nie było intencją autorów (zakładamy, że ściślejsze monitorowanie miało objąć głównie paliwa ciekłe, wykorzystywane do celów energetycznych, a nie np. środki smarne z kodów CN 2710 1971 - 2710 1999, ani tym bardziej nie wyroby o zastosowaniach rozpuszczalnikowych z kodów CN 2710 1221 czy CN 2710 1225). Zakładamy, iż nie było celem autorów nowelizacji, aby np. przesłanie oleju hydraulicznego w ilości 20 litrów (w jednym 20-litrowym opakowaniu) było przedmiotem zgłoszenia SENT. Podobnie nie było zapewne celem autorów projektu, aby wysyłka 20-litrowego opakowania produktu rozpuszczalnikowego do farb drukarskich	Wnosimy o doprecyzowanie na poziomie kodów CN, a nie pozycji CN - podziału, o którym mowa w projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy SENT. Uważamy, iż wyroby z pozycji CN 2710 - ale inne niż koncesjonowane paliwa ciekłe, tj.: - tzw. benzyny lakowe i przemysłowe (CN 2710 1221 oraz CN 2710 1225); - oleje smarowe o kodach CN 2710 1971 - 2710 1999; - preparaty smarowe z pozycji CN 3403.	Uwzględniona.

				podlegała monitorowaniu SENT. Co więcej - w obecnie proponowanym brzmieniu projektu powyższe będzie oznaczało nie tylko konieczność raportowania SENT takich przemieszczeń, ale również obowiązek rejestracji wszystkich punktów odbioru takich wyrobów. W praktyce oznaczałoby to konieczność rejestrowania setek tysięcy m.in. warsztatów samochodowych (do których dostarczane są oleje smarowe) czy np. zakładów drukarskich, drukarni itp., w których dochodzi do rozcieńczania farb rozpuszczalnikami. Zakładamy, iż powyższe nie było celem Autorów projektu, a jedynie jest wynikiem nieprecyzyjnego przypisania kodów i pozycji CN do poszczególnych zakresów nowych obowiązków.	Powinny w dalszym ciągu być traktowane jako wyroby objęte SENT w razie ilości zawartej w przesyłce przekraczającej 500 litrów lub 500 kg.	
	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	1.SENT	art. 3 ust. 2	I. Pierwszym, największym, mankamentem ustawy są gruntowne zmiany w zakresie systemu monitorowania przewozu i obrotu. Otóż w projektowanej ustawie wprowadzono zmiany, które powodują, że systemowi monitorowania przewozu i obrotu podlega przewóz produktów o kodach CN wymienionych w art. 3 ust. 2 pkt 1b bez względu na ilość. Rozwiązanie to może być nieproporcjonalnie uciążliwe zarówno dla przedsiębiorcy wysyłającego, jak i firm kurierskich, szczególnie, że w ich przypadku firmy nie są w stanie kontrolować tego procesu pod względem kodu CN. Proponujemy zatem pozostawienie dotychczasowego rozwiązania, w którym produkty wymienione w art. 3 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi są objęte systemem monitorowania i przewozu **po przekroczeniu 500 kg wagi lub 500 litrów** objętości.		Uwzględniona.
	Lewiatan	1.SENT	art. 3 ust. 2	przewidziane zostało stosowanie ustawy bez względu na ilość w przesyłce produktów o kodach CN: a) 2710, b) ex 2711 c) 3403, d) 3811, e) 3826 Takie rozwiązanie będzie wyjątkowo uciążliwe, w szczególności w zakresie przesyłek kurierskich, których jest dosyć dużo, a w ich		Uwzględniona.

				przypadku firmy nie są w stanie ich kontrolować pod względem kodu CN. Proponujemy pozostawienie dotychczasowego rozwiązania.		
	POPiHN	1.SENT	art. 3 ust. 2	Zmiana polegająca na zniesieniu limitu ilości towarów o kodach CN 2710, ex 2711, 3403, 3811, 3826 w przesyłce jest bardzo na niekorzyść i znacznie utrudni funkcjonowanie uczciwym przedsiębiorcom. **Zniesienie limitu** spowoduje konieczność zgłaszania oraz kontrolowania wszystkich przesyłek (z wyjątkiem wskazanych w art. 3 ust. 4-6a ustawy zmieniającej). Może to spowodować zwiększenie ilości zgłoszeń nawet 5-cio, 6-cio krotnie, co oczywiście będzie wymagało zwiększenia nakładu pracy i kosztów uczciwych przedsiębiorców. Z kolei dotychczasowe rozwiązanie nie może generować znacznej straty Skarbu Państwa z uwagi na niski limit przesyłki. Skarb Państwa powinien zintensyfikować wysiłki organów do ścigania przestępstw w celu przeciwdziałania oszustwom, a nie dokładać dodatkowych obowiązków rzetelnym przedsiębiorstwom. Zniesienie limitu 500L / 500KG dla kodów CN 2710, ex 2711, 3403, 3811, 3826 spowoduje objęcie obowiązkiem rejestracji SENT przesyłek kurierskich. W chwili obecnej rynek usług kurierskich nie oferuje takiej usługi. Skomplikuje to więc w znaczny sposób, a wręcz zablokuje, dotychczasowy model dystrybucji towarów w opakowaniach 18, 20, 25, 30 – litrowych itp.		Uwzględniona.

	Forum Recyklingu Samochodów FORS	1.SENT	art. 3 ust. 2	Projekt ustawy przewiduje zakwalifikowanie kodu CN2710 (oleje odpadowe) do przewozu monitorowanego przez SENT bez względu na ilość w przesyłce- art.1 zmiana 2 projektu. Obecnie obowiązek monitorowania w systemie SENT dotyczy przewozu olei odpadowych w ilości powyżej 500l, zlikwidowanie tego limitu spowoduje nałożenie szeregu nowych obowiązków na małych i średnich przedsiębiorców prowadzących warsztaty samochodowe, mniejsze stacje demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także wszystkie inne działalności w wyniku, których wytarzane są oleje odpadowe. W naszej ocenie oraz firm odbierających oleje odpadowe może to spowodować odwrotny skutek od zamierzonego - czyli zmniejszenie odbieranych ilości i pozbywanie się olei w inny sposób - np. wykorzystanie do ogrzewania warsztatów w piecach dostosowanych do spalania olei odpadowych. Projekt przewiduje również, że zakończenie przewozu na terytorium kraju ma następować w dniu dostarczenia towaru, a nie jak jest obecnie, czyli w następnym dniu roboczym. Dla wielu firm będzie to wymuszało kosztowną zmianę organizacji pracy oraz pracę pracowników po godzinach - w wielu wypadkach obsługę SENT dla MŚP wykonują firmy zewnętrzne, których biura pracują do godz.15- tej. Szczególnie będzie to uciążliwe w przypadku dostarczania małych ilości z miejsca wytworzenia odpadów olei (warsztat samochodowy) do miejsca zbierania - często prowadzącymi zbieranie olei są stacje demontażu pracujące do godz. 18 lub 19 - tej. Jednak kluczowymi argumentami do wyłączenia olei odpadowych z systemu SENT są następujące fakty: 1. Oleje odpadowe nie są towarem akcyzowym i nie mają żadnego związku z podstawowymi celami ustawy. 2. Od 1 stycznia 2020 roku transport każdej ilości olei odpadowych monitorowany jest w systemie BDO, który to według zapewnień Ministerstwa Klimatu i Środowiska działa prawidłowo doskonale spełniając swoją rolę. Tak więc dublowanie monitorowania przewozu odpadów w systemie SENT przy prawidłowo działającym systemie BDO jest zbędne - generuje dodatkowe koszty, szczególnie w mikro i małych przedsiębiorstwach. 3. Z uwagi na fakt, że oleje odpadowe są odpadami niebezpiecznymi, tym samym są towarem niebezpiecznym i przedsiębiorcy, którzy uczestniczą w nadaniu, załadunku , transporcie , rozładunek olei odpadowych, zobowiązani są do przestrzegania ustawy o przewozie towarów niebezpiecznych - DZ.U. 2011 Nr 227 poz 1367. Z w/w ustawy	Stowarzyszenie Forum Recyklingu Samochodów FORS, proponuje wyłączenie olei odpadowych z ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, poprzez dokonanie następującej zmiany w projekcie: W **art. 1 zmianie 2** dotyczącej art. 3 litera a) dotycząca ust.2 w drugim odnośniku dotyczącym pkt 1b nadać nowe brzmienie litery a) - a) 2710 **z wyłączeniem olei odpadowych,** – po pkt 1a dodaje się pkt 1b i 1c w brzmieniu: „1b) towarów objętych pozycjami CN: a) 2710 **z wyłączeniem olei odpadowych,** b) ex 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu,	Uwzględniona.

				wynika, że przy każdym transporcie towarów niebezpiecznych należy wypełnić list przewozowy, czyli kolejny dokument niezbędny do przetransportowania olei odpadowych. To już trzeci dokument, który występuje przy transporcie olei odpadowych. W naszej ocenie wyłączenie olei odpadowych z ustawy jest najprostszym sposobem uwolnienia wielu przedsiębiorców z dodatkowych bezproduktywnych obowiązków.	c) 3403, d) 3811, e) 3826 – bez względu na ich ilość w przesyłce;	

	Polska Izba Druku	1.SENT	art. 3 ust. 2	Jedną z kluczowych zmian zaproponowanych w projekcie SENT CONNECT jest objęcie znacznie ściślejszym niż dotychczas nadzorem paliw ciekłych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 (m.in. olejów napędowych i benzyn silnikowych). Kierunek ten wydaje się słuszny, niemniej sposób sformułowania zapisów projektu, w tym zwłaszcza: - nowego brzmienia art. 3 ust. 2 ustawy SENT, który wprowadza podział na wyroby monitorowane na dotychczasowych zasadach (do których w dalszym ciągu stosuje sie limity ilościowe 500 litrów / 500 kg - oraz na grupę wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH, do których tych limitów się nie stosuje, a które dodatkowo objęte są reżimem CONNECT, o ktorym mowa w projektowanym art. 5 ust. 8 ustawy SENT (raportowanie dodatkowych danych). Niestety do grupy wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH - projekt zalicza całą pozycję CN 2710, co jak sie wydaje nie było intencją autorów (zakładamy, że ściślejsze monitorowanie miało objąć głównie paliwa ciekłe, wykorzystywane do celów energetycznych, a nie np. środki smarne z kodów CN 2710 1971 - 2710 1999, ani tym bardziej nie wyroby o zastosowaniach rozpuszczalnikowych z kodów CN 2710 1221 czy CN 2710 1225). Zakładamy, iż nie było celem autorów nowelizacji, aby np. przesłanie oleju hydraulicznego w ilości 20 litrów (w jednym 20-litrowym opakowaniu) było przedmiotem zgłoszenia SENT. Podobnie nie było zapewne celem autorów projektu, aby wysyłka 20-litrowego opakowania produktu rozpuszczalnikowego do farb drukarskich podlegała monitorowaniu SENT. Co więcej - w obecnie proponowanym brzmieniu projektu powyższe będzie oznaczało nie tylko konieczność raportowania SENT takich przemieszczeń, ale również obowiązek rejestracji wszystkich punktów odbioru takich wyrobów. W praktyce oznaczałoby to konieczność rejestrowania setek tysięcy m.in. warsztatów samochodowych (do których dostarczane są oleje smarowe) czy np. zakładów drukarskich, drukarni itp., w których dochodzi do rozcieńczania farb rozpuszczalnikami. Zakładamy, iż powyższe nie było celem Autorów projektu, a jedynie jest wynikiem nieprecyzyjnego przypisania kodów i pozycji CN do poszczególnych zakresów nowych obowiązków.	Wnosimy o doprecyzowanie na poziomie kodów CN, a nie pozycji CN - podziału o którym mowa w projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy SENT. Uważamy, iż wyroby z pozycji CN 2710 - ale inne niż koncesjonowane paliwa ciekłe, tj.: - tzw. benzyny lakowe i przemysłowe (CN 2710 1221 oraz CN 2710 1225); - oleje smarowe o kodach CN 2710 1971 - 2710 1999 - preparaty smarowe z pozycji CN 3403 Powinny w dalszym ciągu być traktowane jako wyroby objęte SENT w razie ilości zawartej w przesyłce przekraczającej 500 litrów lub 500 kg.	Uwzględniona.
	TRANSPORT I LOGISTY	1.SENT	art. 3 ust. 2pkt 1b	Projektowane rozwiązanie spowoduje objęcie systemem monitorowania SENT nie tylko każdej ilości paliw służących do napędu pojazdów ale, w kontekście projektowanych zmian w art. 2 pkt 6 i 7	Pozostawienie dotychczasowych zasad i ilości paliw	Uwzględniona.

	KA POLSKA			ustawy, również każdej operacji transportowej, w tym magazynowania takich paliw. Nasze wątpliwości budzi konieczność monitorowania każdego przemieszczania ww. paliw, nawet na terenie zamkniętym przedsiębiorcy i być może nawet przez osoby fizyczne nieprowadzące zarobkowej działalności w zakresie obrotu paliwami.	monitorowanych w systemie SENT.	
	PIPP	1.SENT	art. 3 ust. 2pkt 1b	w art.. 3 ust. 2 pkt. 1 b) Ustawy o SENT wprowadza się całą grupę produktów objętych kodem CN 2710. W grupie tej mieści się również olej odpadowy. Transporty oleju odpadowego od momentu wprowadzenia bazy danych odpadowych BDO są monitorowane podwójnie, ponieważ sa także monitorowane w systemie SENT. W systemie BDO zarówno w karcie przekazania odpadów, jak i potwierdzeniu wystawienia karty przekazania odpadów znajdują się wszystkie pełne dane identyfikujące:- przekazującego odpadowe;- transportującego odpady;- przyjmującego odpady;- informacje o transporcie, w tym: rodzaju, ilości, nr rejestracyjnym pojazdu odbierającego, dacie i godzinie rozpoczęcia rozpoczęcia transportu. Zasadnym jest wyłączenie z systemu SENT przemieszczeń olejów odpadowych, o ile są realizowane w systemie BDO. Stosowanie dokumentu BDO oraz zabezpieczeń złożonych przez podmioty posiadające decyzje na zbiórkę i magazynowanie odpadów stanowi wystarczające zabezpieczenie interesów skarbu państwa.	Zasadnym jest doprecyzowanie w art. 3 ust. 2 pkt. 1 b) Ustawy o SENT poprzez dodanie, po pkt. 1a) punktu 1b) o treści: 1b) towarów objętych pozycja CN: a) Z wyłączeniem olejów odpadowych	Nieuwzględniona. W BDO brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	PIGO	1.SENT	art. 3 ust. 2pkt 1b	jest w projekcie: 1)CN2710	1) CN 2710 z wyłączeniem odpadów przewożonych na podstawie karty przekazania odpadów utworzonej w Bazie Danych o Odpadach	Nieuwzględniona. W BDO brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	POPiHN	1.SENT	art. 3 ust. 6a	Na poprzednich konsultacjach w POPiHN i w MF, poruszony został temat wyłączenia z obowiązku rejestracji SENT przewozów, podlegających pod e-DD, analogicznie jak w przypadku przewozów podlegających pod e-AD. W chwili obecnej przewozy podlegające pod e-DD są także rejestrowane w SENT, co sprawia, iż istnieje zdublowany system kontroli. W projekcie ustawy Ustawodawca wyłącza z obowiązku rejestracji SENT przewozy podlegające pod e-DD, jednak tylko wówczas, gdy przewóz towarów odbywa się do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej albo podmiotu		Nieuwzględniona. W ramach procedury e-DD brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.

				nieprowadzącego działalności gospodarczej, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Postulat: Dodanie wpisu dotyczącego wyłączenia z obowiązku rejestracji SENT przewozów podlegających pod e-DD (analogicznie jak w przypadku przewozów podlegających pod e-AD)		
	Arcisze wski	1.SENT	art. 3 ust. 6a	Bardzo dobry pomysł wyłączenia stosowania zgłoszenia SENT w przypadku dokumentu e-DDzastosowany dla jednej kategorii wyrobów powinien dotyczyć wszystkich wyrobów wrażliwych/akcyzowych, o ile wysyłający wystawia zgłoszenie SENT i na te same wyroby e-DD a ten sam odbiorca oba dokumenty zamyka (jest to tylko dublowanie obowiązkówprzedsiębiorców).	Wnioskuję, żeby e-DD ww. sytuacji wyłączał obowiązek dokonania zgłoszenia SENT wprzypadku wszystkich kategorii wyrobów wrażliwych.	Nieuwzględniona. W ramach procedury e-DD brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	POGP	1.SENT	art. 3 ust. 6a	Jest: „6a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1b lit. b, do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej albo podmiotu nieprowadzącego działalności gospodarczej, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem: 1) e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. b tej ustawy, albo 2) dokumentu zastępującego e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym”. Wątpliwości budzi treść zaznaczona na czerwono, bowiem będzie ona prowadziła do obowiązku podwójnego monitorowania (w SENT i EMCS) dostawy tej samej przesyłki realizowanej na podstawie e-DD do podmiotu gospodarczego. (szczegóły w piśmie (2.))	6a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1b lit. b, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem: 1) e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w	Uwzględniona.

					art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. b tej ustawy, albo 2) dokumentu zastępującego e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, albo 3) e-SAD lub dokumentu zastępującego e-SAD, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 16a) i 16b) ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.	
	PIPP	1.SENT	art. 3 ust. 6a	Projektowany art. 3 ust. 6a ustawy SENT - zasadnie wyłącza z zakresu obowiązkowych zgłoszeń SENT przemieszczenia gazu płynnego LPG realizowane na podstawie tzw. elektronicznego dokumentu dostawy (e-DD lub odpowiednio dokumentu zastępującego e-DD), ale wyłącznie do osób i podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej. W naszej ocenie zasadne jest wyłączenie z SENT wszystkich przemieszczeń gazu płynnego LPG, o ile są one realizowane na podstawie e-DD lub dokumentu zastępującego e-DD (tj. również dostaw zwolnionych do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, jak również dostaw objętych tzw. zerową stawką akcyzy). Stosowanie dokumentu e-DD i procedury zwolnienia z akcyzy lub zerowej stawki akcyzy ze względu na przeznaczenie stanowi wystarczające zabezpieczenie pewności obrotu oraz interesów Skarbu Państwa	Postulowane brzmienie art. 3 ust. 6a:„6a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1b lit. b, do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej albo podmiotu nieprowadzącego działalności gospodarczej, przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru	Uwzględniona.

					akcyzy z zastosowaniem:1) e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. b tej ustawy, albo2) dokumentu zastępującego e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym."	
	PIGP	1.SENT	art. 3 ust. 6a	Projektowany art. 3 ust. 6a ustawy SENT - zasadnie wyłącza z zakresu obowiązkowych zgłoszeń SENT przemieszczenia gazu płynnego LPG realizowane na podstawie tzw. elektronicznego dokumentu dostawy (e-DD lub odpowiednio dokumentu zastępującego e-DD), ale wyłącznie do osób i podmiotów nieprowadzących działalności gospodarczej. W naszej ocenie zasadne jest wyłączenie z SENT wszystkich przemieszczeń gazu płynnego LPG, o ile są one realizowane na podstawie e-DD lub dokumentu zastępującego e-DD (tj. również dostaw zwolnionych do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, jak również dostaw objętych tzw. zerową stawką akcyzy). Stosowanie dokumentu e-DD i procedury zwolnienia z akcyzy lub zerowej stawki akcyzy ze względu na przeznaczenie stanowi wystarczające zabezpieczenie pewności obrotu oraz interesów Skarbu Państwa.	Postulowane brzmienie art. 3 ust. 6a: *„6a. Systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, o których mowa w ust. 2 pkt 1b lit. b,* ***do osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej albo podmiotu***	Uwzględniona.

					nieprowadzącego działalności gospodarczej, *przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z zastosowaniem:* *1) e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18b lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z nadanym numerem referencyjnym, uzyskanym z krajowego systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26 lit. b tej ustawy, albo* *2) dokumentu zastępującego e-DD, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18c ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym."*	
	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 3 ust. 7 i 8	Proponowane uchylenie w art. 3 ust. 7 i 8 ustawy, spowoduje włączenie do systemu SENT każdej operacji transportowej, w tym każdego przewozu, realizowanego dotychczas pomiędzy magazynami/oddziałami jednego przedsiębiorcy. W ocenie TLP, takie rozwiązanie będzie skutkowało nałożeniem dodatkowych obowiązków związanych z generowaniem lub uzupełnianiem zgłoszenia SENT przez przedsiębiorców, którzy dotychczas mogli takie przesunięcia magazynowe traktować jak wyłączone spod tego systemu.	Proponujemy pozostawienie art. 3 ust. 7 i 8 w dotychczasowym brzmieniu, umożliwiającym wyłaczenie przesunięć	Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia

					magazynowych spod SENT.	międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
	POPiHN	1.SENT	art. 3 ust. 7 i 8	Uchylenie zwolnienia spod SENT **międzymagazynowego przesunięcia** towarów doprowadzi do znacznego wzrostu obciążeń przedsiębiorców. Konieczność zgłaszania takiego przesunięcia towarów będzie każdorazowo angażowało dużo nakładu pracy, czasu i kosztów. Dotychczasowe obowiązki formalne są wystarczające a sama konieczność zgłaszania przesunięcia w SENT nie wyeliminuje oszustw. W celu eliminacji oszustw Skarb Państwa powinien intensyfikować działania organów ścigania a nie nakładać dodatkowe obowiązki na przedsiębiorców.		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.
	PSPT	1.SENT	art. 3 ust. 7 i 8	usunięcie przepisów, które wskazują, że przesunięcie międzymagazynowe nie podlega systemowi monitorowania przewozu towarów - uzasadnienie jak w pkt. 1		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

	PKN Orlen	1.SENT	Przesunięcia międzymagazynowe Art. 3 ust. 7	1. Zgodnie z treścią projektu ustawy Connect planuje się rezygnację z wyłączenia dotyczącego przesunięć międzymagazynowych (art. 3 ust. 7 Ustawy SENT) tak aby zgodnie z celem ustawy objąć systemem SENT inne przemieszania towarów niż dotychczas regulowane. W obecnym stanie prawnym systemowi monitorowania przewozu i obrotu nie podlega przewóz towarów, który nie jest związany z wykonywaniem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, jeżeli przewożonym towarom towarzyszy dokument potwierdzający przesunięcia magazynowe wystawione przez nadawcę towarów. Wskazujemy, że przedsiębiorcy wykorzystują przesunięcia międzymagazynowe do przemieszania towarów pomiędzy poszczególnymi magazynami należącymi do jednego podmiotu posiadającego tytułu prawny do tych magazynów (np. prawo własności czy możliwość korzystania z magazynu obcego na podstawie stosunku zobowiązaniowego). Przesunięcia te nie wiążą się z przeniesieniem własności towaru tylko zmianą miejsca ich magazynowania. W przypadku branży paliwowej w tym trybie odbywają się min. przesunięcia paliw ciekłych na stacje paliw ciekłych z baz magazynowych, przesunięcia między bazami magazynowymi dodatków do paliw ciekłych czy przesunięcia związane koniecznością załadunku częściowo wypełnionej autocysterny pomiędzy lotniskami a bazami paliw lotniczych. 2. Jednocześnie wskazujemy, że rezygnacja z tego wyłączenia może spowodować bardzo duże trudności operacyjne min. uwzględniając specyfikę funkcjonowania stacji paliw ciekłych (np. prace serwisowe na stacjach paliw ciekłych i związane z tym przekierowania paliw na inną stację). W przypadku dużych podmiotów gdzie skala takich przesunięć międzymagazynowych jest bardzo duża, trzeba liczyć się z możliwymi opóźnieniami w realizacji dostaw w przypadku przede wszystkim uzgodnienia szczegółów takich przekierowań, zmian ilości dostarczanego towaru. W tym przypadku poza kwestiami operacyjnymi, istotne znaczenie mają także kwestie jak konieczność generowania zgłoszenia pozwalającego na powrót autocysterny z paliwem ciekłym na miejsce postoju, czego nie da się przewidzieć i przygotować z wyprzedzeniem. Taki obowiązek jest realizowany po zakończeniu przez kierowcę dostawy np. na ostatniej stacji paliw ciekłych, przede wszystkim w celu ustalenia ilości towaru, czasu i powrotu. W tym miejscu zwracamy uwagę, że przy rezygnacji z wyłączenia dotyczącego przesunięć międzymagazynowych, a także usunięcia limitów ilościowych dla towarów o pozycjach CN 2710/ex 2711 (rejestracja		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

				przewozu tych towarów bez względu na ilość) oraz zmian w zakresie tolerancji co do ilości przewożonej (+/-10 %) pojawią się problemy w zakresie zgłaszania przewozu tzw. resztek paliw/kontaminatów czy produktów pochodzących ze zmieszań na stacjach paliw. 3. W naszej ocenie należy zastanowić się nad rezygnacją z usunięcia przesunięć międzymagazynowych albo nad wprowadzeniem określonych zasad dla takich przesunięć w szczególności uwzględniając specyfikę dostaw na stacje paliw ciekłych oraz pomiędzy bazami magazynowymi. Identyfikujemy ryzyko braku możliwości automatyzacji procesu wystawiania zgłoszeń dla tej kategorii transportów, co będzie wiązało się z koniecznością wystawienia zgłoszeń ręcznie, uwzględniając specyfikę dostaw na stacje paliw opisaną powyżej, a także uwagi zgłoszone w treści niniejszego stanowiska w zakresie ilości towaru (wyłączenia oraz tolerancja).		
	Polska Izba Spedycji i Logistyki (słaby skan)	1.SENT	Przesunięcia międzymagazynowe Art. 3 ust. 7	zaproponowane rozwiązanie powoduje kolejną niezrozumiałą barierę w swobodzie prowadzenia działalności gospodarczej i znacznie ją ogranicza. Pozbawia bowiem branżę spedycyjno-logistyczną, ale także każdą inną możliwości przesunięć pomiędzy własnymi magazynami bez każdorazowego zgłaszania tej jedynie technicznej operacji w systemie SENT. Proponowane rozwiązanie nic ma nic wspólnego z obrotem towarami podlegającymi monitorowaniu. W większości sytuacji przesunięcie międzymagazynowe nie jest nawet obrotem towarem w rozumieniu szeregu innych ustaw (przepisy celne, ustawa o VAT), a stanowi jedynie czynność ściśle techniczną. Wobec powyższego postulujemy pozostawienie ww. cyt. ustępu w dotychczasowym brzmieniu.		Nieuwzględniona. Możliwość przewozów MM została obwarowana dodatkowymi warunkami. Obowiązki wynikające z obecnego brzmienia w art. 3 ust. 7 ustawy SENT zostały doprecyzowane poprzez objecie takich przypadków zgłoszeniem SENT, a dokumenty potwierdzające przesunięcia międzymagazynowe zostały zelektronizowane w celu minimalizacji występowania luk, szczególnie w przypadku tak wrażliwych towarów.

	PKN Orlen	1.SENT	Art. 4a Art. 6d	W projekcie ustawy Connect wprowadzoną kluczową regulację dotyczącą dodatkowych obowiązków związanych z przewozem towarów (o kodach CN 2710 i CN ex 2711) do podmiotów odbierających prowadzących działalność gospodarczą. W przypadku takiego przewozu podmiot odbierający będzie zobowiązany uzyskać unikatowy numer rejestracyjny dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo innego miejsca dostarczenia towaru (z pojemnością zbiornikową). Podmiot odbierający będzie zobowiązany do uzyskania takiego numeru rejestracyjnego przed przesłaniem do rejestru pierwszego zgłoszenia do miejsca dostarczenia towaru, dla którego przyznano ten numer. Co istotne w przypadku takich przewozów (zakończonych na terytorium kraju) podmiot odbierający będzie zobowiązany do uzupełnienia zgłoszenia w dniu dostarczenia towaru o informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach oraz stany liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary, odczytane bezpośrednio przed rozpoczęciem załadunku towaru do zbiornika (w przypadku stacji paliw ciekłych i stacji kontenerowych), a także o informację o ilości odebranego towaru, wyrażonej w litrach (w przypadku zakładowych stacji paliw ciekłych oraz innych miejsc dostarczenia towaru). W przypadku podmiotów odbierających użytkujących zewnętrzny system obsługi będzie możliwość uzupełniania zgłoszenia o zbiorcze informacje o odbiorach towaru podając dane o stanach wskazań urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy wszystkich dystrybutorów, z których wydawane są towary (CN 2710/CN ex 2711), oddzielnie dla każdej stacji paliw ciekłych oraz dla każdej stacji kontenerowej, podając stan na godzinę 24.00 z każdego dnia (w cyklach miesięcznych). W związku z powyższymi propozycjami zmian legislacyjnych: 1) Konieczne jest w naszej ocenie jak najszybsze uruchomienie przekazania dla przedsiębiorców wymagań technicznych i sposobu przekazywania do rejestru danych z zewnętrznego systemu obsługi (uwzględniając planowany okres przejściowy dla wejścia w życie nowych rozwiązań, tj. 12 miesięcy). Podmioty dysponujące siecią stacji paliw ciekłych przy tego rodzaju obowiązkach widzą możliwość tylko automatycznego przekazywania danych. Przygotowanie do wdrożenia wymaga zmian systemowych w związku z tym powyższe wymagania muszą zostać jak najszybciej przekazane do dialogu z przedsiębiorcami. Ewentualnie w naszej ocenie należy uzależnić wejście w życie ustawy w zakresie części SENT od momentu opublikowania tych wymagań.		Uwzględniona.

				2) Czy możliwe jest, żeby funkcjonalność zastępowała także potwierdzenie samej ilości towaru w dniu dostarczenia, uwzględniając uwagi zgłoszone w zakresie zmiany terminu uzupełnienia zgłoszenia o dane dotyczące odbioru.? 3) Jednocześnie zwracamy uwagę, że w ramach współpracy franczyzowej właściciele stacji paliw ciekłych działają często na systemach koncernów (systemy automatyki, systemy sprzedażowe). Uwzględniając zapisy projektu, to te podmioty będą podmiotami odbierającymi na stacji paliw ciekłych w zakresie CN 2710 i CN ex 2711, ale nie będą mogły skorzystać z dobrodziejstwa tego zapisu, bo systemy obsługi są zarządzane np. przez koncerny. Do zastanowienia wprowadzenie takiej możliwości, jeżeli oczywiście dojdzie do porozumienia pomiędzy koncernem a właścicielem stacji paliw ciekłych o świadczenie takiej usługi w ramach współpracy franczyzowej. 4) Czy intencją było uwzględnienie wszystkich towarów o pozycji CN 2710 (czy tylko olejów napędowych i benzyn silnikowych). Zwracamy uwagę, że mogą się pojawiać przypadki realizacji dostaw towarów o kodach CN 2710 (np. paliw lotniczych, paliw żeglugowych, odpady) do miejsc dostarczenia towaru bez pojemności zbiornikowych - np. statki powietrzne, statki morskie, instalacje do utylizacji itd.). Co w przypadku dostaw do takich miejsc dostarczenia i obowiązku ich rejestracji.		
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	Art. 4a	Projektowany obowiązek rejestracji dotyczy nie tylko stacji paliw, ale wszystkich miejsc dostaw w ogóle. W przypadku inwestycji liniowych, budów, statków żeglugi śródlądowej, kombajnów rolniczych zdarza się, że paliwo jest dostarczane bezpośrednio do pojazdu budowlanego/maszyny roboczej/statku lub zbiorników mobilnych. Nie sposób zarejestrować te miejsca dostaw, gdyż mogą się zmieniać. Nie zawsze są warunki do postawienia tam stacji zakładowej lub kontenerowej stacji paliw.	Proponujemy umożliwienie rejestracji urządzeń mobilnych, na wzór rozwiązania zastosowanego w obrocie lekkim olejem opałowym, poprzez wydanie dedykowanego Rozporządzenia	Uwzględniona.

					wykonawczego w tym zakresie.	
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	Art. 4a	Obowiązek rejestracji wszystkich miejsc dostarczania paliw i LPG przed pierwszą dostawą dotyczy podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Z kolei zgodnie z proponowanymi zmianami do Ustawy Prawo energetyczne obowiązek zgłoszenia do rejestru, jaki ma prowadzić Prezes URE, stacji zakładowych dotyczy podmiotów prowadzących działalność gospodarczą i osób fizycznych prowadzących działalność rolniczą (art 3 ust 12j Ustawy Prawo Energetyczne).	Ujednolicenie podejścia w obydwu ustawach.	Uwzględniona.
	POPiHN	1.SENT	Art. 4a	W kontekście proponowanego Art. 4a: numer rejestracyjny miejsca odbioru – czy rejestr miejsc odbioru (stacji paliw) to rejestr infrastruktury, który będzie realizowany poprzez platformę paliwową budowaną przez RARS? **Czy będzie integracja Connect i Platformy paliwowej** żeby nie dublować obowiązków rejestrowych w dwóch systemach? Czy numer rejestracyjny miejsca odbioru będzie na stałe przyporządkowany do danej lokalizacji? Czy w przypadku dokonywania aktualizacji (np. usunięcia punktu odbioru) będą się zmieniały wszystkie kolejne numery w rejestrze (tak jak w przypadku zużywającego podmiotu olejowego)?		Nieuwzględniona Poza zakresem ustawy - Techniczne rozwiązania do uzgodnienia.

	POGP	1.SENT	Art. 4a	Wątpliwości budzi wprowadzenie pojęcia „innego miejsca dostarczenia towaru” w zakresie dotyczącym odbiorców gazu płynnego LPG. (szczegóły w piśmie)	- albo wykreślić z projektowanego brzmienia art. 4a ust. 1 i ust 2 pkt 2 zwrot „albo dla innego miejsca dostarczenia towaru” oraz odnoszące się do niego frazy; - albo nadać art. 4a następujące brzmienie: Art. 4a. 1. W przypadku przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. a podmiot odbierający prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany uzyskać unikatowy numer rejestracyjny dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo dla innego miejsca dostarczenia towaru, zwany dalej „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru”. Numer rejestracyjny miejsca odbioru należy uzyskać przed przesłaniem do rejestru pierwszego	Nieuwzględniona. Inne miejsce to np. baza paliw. Przewóz gazu LPG pod e-DD jest wyłązony spod systemu SENT.

					zgłoszenia do miejsca dostarczenia towaru, dla którego przyznano ten numer. 2. W przypadku przewozu towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. b podmiot odbierający prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany uzyskać unikatowy numer rejestracyjny dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych, zwany dalej „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru”. Numer rejestracyjny miejsca odbioru należy uzyskać przed przesłaniem do rejestru pierwszego zgłoszenia do miejsca dostarczenia towaru, dla którego przyznano ten numer. 3. W celu uzyskania numeru rejestracyjnego miejsca odbioru, podmiot odbierający	

					przekazuje do rejestru dane obejmujące: jego imię i nazwisko albo nazwę, adres zamieszkania albo siedziby, numer identyfikacji podatkowej podmiotu odbierającego albo numer, za pomocą którego podmiot odbierający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, oraz w przypadku: 1) stacji paliw ciekłych i stacji kontenerowej – dane adresowe stacji, numery fabryczne dystrybutorów i numery instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw dla poszczególnych dystrybutorów wraz ze wskazaniem rodzaju paliwa wydawanego z danej instalacji pomiarowej albo odmierzacza paliw, łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju	

					towaru; 2) zakładowej stacji paliw ciekłych albo innego miejsca dostarczenia towaru – dane adresowe tej stacji albo tego miejsca, łączną pojemność zbiorników odrębnie dla każdego rodzaju towaru W przypadku uwzględnienia przedmiotowej propozycji, stosownej zmianie powinny również podlegać: - art. 1 pkt 15) w zakresie dodania ust. 1b do art. 10 ustawy SENT	
	Lewiatan	1.SENT	art.. 5 i następne - wykreślenie kodu CN	Wykreślenie „pozycji CN” dla identyfikacji towarowej (w projektowanych przepisach: art. 5 ust. 2 pkt 7, art. 5 ust. 3 pkt 7, art. 6 ust. 2 pkt 6, art. 6a ust. 2 pkt 5, art. 6b ust. 2 pkt 5 i ust. 3 pkt 6, art. 6c ust. 2 pkt 3 i ust. 4 pkt 4). Zgodnie z uzasadnieniem jest to związane ze zmianą definicji „rodzaj towaru”. Jednakże nic nie stoi na przeszkodzie aby zamiast wykreślenia obowiązku umieszczania kodu CN dodać obowiązek wskazania innego kodu wraz z podaniem klasyfikacji. Samo wykreślenie będzie niekorzystne dla firm ze względu na z jednej strony ewentualne postępowanie dowodowe w zakresie rodzaju przewożonego towaru , z drugiej strony brak wyraźnego i jednoznacznego oznaczenia towaru może prowadzić do pomyłek w wysyłce towarów lub nawet oszustw. Poza tym systemy informatyczne firm są przystosowane do posługiwania się kodami, w tym w szczególności kodami CN i odejście od obowiązku ich używania może być niezwykle trudne.		Nieuwzględniona. Zmiana porzadkowo-redakcyjna. Towary dalej będą identyfikowane po kodach CN. Wyeliminowano dualizm.

	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	1.SENT	art.. 5 i następne - wykreślenie kodu CN	II. Dalszym problemem, tym razem związanym bezpośrednio ze stosowaniem kodów CN jest ich wykreślenie z szeregu projektowanych przepisów. Takowe rozwiązanie znowu odbije się niekorzystnie na działalności przedsiębiorstw ze względu na zwiększone ryzyko ewentualnego postępowania dowodowego w zakresie rodzaju przewożonego towaru oraz pomyłek w wysyłce towarów z powodu braku wyraźnego i jednoznacznego oznaczenia towaru. Co więcej, systemy informatyczne firm są przystosowane do posługiwania się kodami, w tym w szczególności kodami CN i odejście od obowiązku ich używania może być niezwykle trudne.		Nieuwzględniona. Zmiana porzadkowo-redakcyjna. Towary dalej będą identyfikowane po kodach CN. Wyeliminowano dualizm.
	IGTL	1.SENT	art. 4a	Wprowadzenie rejestracji miejsc odbioru - są to głównie stacje paliw, ale także „miejsca odbioru" bliżej niezdefiniowane. Z uzasadnienia do projektu wynika tylko, że miejscem odbioru będzie takie miejsce, które posiada zbiorniki, do których dojdzie do dostarczenia paliw, aczkolwiek tekst projektu nie jest w tym zakresie jednoznaczny. Ustawa wprowadza też definicje zakładowej stacji paliw i określone obowiązki z tym związane, więc w przypadku posiadania takiej stacji należałoby rozważyć wpływ planowanych zmian na działalność w tym zakresie. Istotna jest konieczność posiadania numeru rejestracyjnego miejsca odbioru, gdyż po pierwsze w braku takiego numeru przewoźnik powinien odmówić przewozu (dla określonej grupy towarów wrażliwych), a w przypadku braku takiego numeru czy dostarczenia paliw do innego miejsca, wprowadza się na przewoźnika karę w wysokości 100 000 zł, jeżeli nie ustalono odbiorcy paliwa który nabył lub posiada ten towar.		Nieuwzględniona. Inne miejsce to np. baza paliw, miejsce magazynowania paliw.
	TRANSOIL Krzysztof Woliński ATIP sp. z o.o.	1.SENT	art. 5 i art.. 6	Czy raportowanie stanów liczników na stacji paliw będzie obowiązkowe codziennie czy tylko przy dostawie?		To nie jest uwaga

	PIGP	1.SENT	art. 5 i art.. 7	Istota proponowanych zmian sprowadza się do skrócenia terminu na uzupełnienie zgłoszenia SENT przez podmioty odbierające. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art.. 5 ust. 5 ustawy SENT, podmioty te mogły dokonać uzupełnienia (tzw. "zamknięcia SENT") w terminie *"nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru."* Nowelizacja zakłada obowiązkowe zamknięcie SENT w dniu dostawy, dodatkowo obciążając brak realizacji tego obowiązku nieprzewidzianą dotychczas sankcją (5 000 zł dla podmiotu prowadzącego działalność oraz 1 000 dla podmiotu nieprowadzącego takiej działalności). Obowiązek ten może być niemożliwy do zrealizowania w praktyce (np. w razie dostawy zrealizowanej o godz. 23 30 - podmiot odbierający będzie miał *de facto* 30 minut na dokonanie formalnego zamknięcia SENT). Biorąc pod uwagę masowość dostaw SENT, taka zmiana może skutkować wielokrotnymi karami nakładanymi na podmioty odbierające, w tym również w razie braku jakiekolwiek zawinienia w opóźnieniu zamknięcia SENT, czy też w braku jakiegokolwiek uszczuplenia interesu Skarbu Państwa. Zakładane w projekcie rozwiązanie jest drakońskie i nieuzasadnione stwierdzonymi przypadkami nadużyć wynikającymi tylko z faktu opóźnienia w zamykaniu zgłoszeń SENT. **Wnosimy o odstąpienie od tej zmiany i pozostawienie terminu na zamykanie SENT do końca kolejnego dnia roboczego.**	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów skracających termin na zamykanie zgłoszeń SENT, tj. m.in. zmian do: - art. 5 (5) ust. SENT; - art. 6 (4) ust. SENT.	Uwzględniona.
	POGP	1.SENT	art. 5 i art.. 7	Organizacja postuluje pozostawienie regulacji w brzmieniu niezmienionym, tj. pozostawienie możliwości uzupełnienia zgłoszenia w kolejnym dniu roboczym.	Proponowane rozwiązanie nie zauważa problemów, jakie zaistnieją w przypadku zrealizowania dostawy na przełomie dwóch dni. Jeżeli rozładunek zostanie zakończony o 23:55, to podmiot odbierający może nie mieć nawet szansy na wywiązanie się z obowiązku	Uwzględniona.

					uzupełnienia zgłoszenia w tym samym dniu. Stąd też zasadne wydaje się postulowanie pozostawienia brzmienia regulacji w stanie niezmienionym, co zabezpieczy możliwość wywiązania się z obowiązków, jeżeli nie będzie możliwości uzupełnienia zgłoszenia w tym samym dniu roboczym (w przypadkach skrajnych, realizacji dostawy pod koniec danego dnia, ale także w różnych przypadkach losowych).	
	TRANSOIL Krzysztof Woliński ATIP sp. z o.o.	1.SENT	art. 5 i art.6	Margines czasowy na zamknięcie SENTa Jaki będzie czas na zamykanie SENTÓW na olej napędowy? Jeżeli dostawa zostanie dostarczona o godzinie 23.45, to SENT musi być zamknięty do godz. 24. Zgłaszaliśmy problem wielokrotnie od momentu wprowadzenia ustawy. Czasami nie ma możliwości zamknięcia SENTA tego samego dnia. Analogicznie jeśli transport będzie realizowany na stację paliw w sobotę lub niedzielę. Osoba zamykająca SENTY nie pracuje w te dni. Od samego początku wprowadzenia ustawy zgłaszaliśmy postulaty o zastosowanie marginesu czasowego. Niestety bezskutecznie. Proponujemy możliwość zamknięcia SENTA na kolejny dzień roboczy.	rezygnacja zezmiany	Uwzględniona.

	JTI	1.SENT	art. 5 i art.6	Dotychczas **potwierdzenie odbioru wyrobów** przemieszczanych w ramach SENT mogło zostać dokonane w SENT nie później niż następnego dnia roboczego po dniu dostarczenia towaru. Tymczasem projekt nowelizacji przewiduje, że potwierdzenie odbioru towarów powinno nastąpić **w dniu ich dostarczenia**. W ocenie JTI, zaproponowane w projekcie nowelizacji rozwiązanie polegające na skróceniu terminu w jakim podmiot odbierający będzie zobowiązany potwierdzić odbiór towarów, nie powinno być wprowadzane. Tego rodzaju zmiana nie odpowiada bowiem istniejącym obecnie modelom logistycznym w których towary są przyjmowane przez całą dobę i często także w inne dni niż dni robocze. Konieczność potwierdzania odbioru w dniu dostawy będzie powodowała konieczność zapewnienia dostępności osób obsługujących SENT poza standardowymi godzinami pracy pracowników administracyjnych bądź koniecznością zmiany modeli logistycznych.		Uwzględniona.
	PSPT	1.SENT	art. 5	wprowadzenie obowiązku powierdzenia odbioru i ilości odebranego towaru przez podmiot odbierający w dniu dostarczenia towaru (obecnie w terminie do dnia roboczego następującego po tym dniu) - skrócenie terminu nie przyczyni się do uszczelnienia systemu, a stanowi istotne utrudnienie działalności dla przedsiębiorców	pozostawienie obecnego brzmienia przepisu bez zmian	Uwzględniona.
	BAT	1.SENT	art. 5 i art.6	Jedną z kluczowych zmian zawartych w projekcie nowelizacji w odniesieniu do przepisów dotyczących SENT jest zmiana przewidująca, że podmiot odbierający powinien dokonać uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze w dniu dostarczenia wyrobów. BAT wnosi o odstąpienie od tego rozwiązania, gdyż jego wprowadzenie będzie istotnym obciążeniem dla przedsiębiorców. Koniecznym będzie bowiem niezwłoczne uzupełnianie zgłoszeń w tym samym dniu w którym nastąpi dostawa. W praktyce mogą więc wystąpić trudności w terminowym wypełnieniu tych obowiązków, gdy dostawy są przyjmowane pod koniec dnia. Dodatkowo, tego rodzaju rozwiązanie będzie powodowało konieczność zapewnienia pracowników administracyjnych, którzy będą w stanie potwierdzić odbiór towarów w systemie SENT w porze nocnej, w weekend czy też w święta. Ponadto, data zakończenia przewozu, zgodnie z definicją ujętą w ustawie, to data dostarczenia towaru co może powodować wątpliwości czy za dzień dostarczenia należy uznać dzień w którym towar został dostarczony czy też dzień w którym towar został rozładowany. Wprowadzenie powyższego rozwiązania będzie więc stanowiło	Usunięcie art. 1 pkt 6 lit. c) projektu	Uwzględniona.

				dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców, które nie wydaje się proporcjonalne do rzeczywistych korzyści z wprowadzenia tego rozwiązania. W ocenie BAT, dotychczasowe rozwiązanie przewidujące możliwość uzupełnienia zgłoszenie o dane o odbiorze towarów nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru jest wystarczające. Należy zauważyć, że w przypadku EMCS raport odbioru jest generowany w terminie do 5 dni i takie rozwiązanie zostało przyjęte przez ustawodawcę pomimo, że przemieszczane w ramach EMCS są również towary wrażliwe.		
	BCC	1.SENT	art. 5 i art.6	Projekt nowelizacji w zakresie zmian dotyczących SENT przewiduje, że podmiot odbierający będzie miał obowiązek uzupełnienia zgłoszenia o **informację o odbiorze towarów** i odebranej ilości w dniu dostarczenia wyrobów. Zdaniem BCC wprowadzenie tego rozwiązania jest niekorzystne dla przedsiębiorców, gdyż wpłynie na zwiększenie kosztów administracyjnych po stronie podmiotów odbierających wyroby w związku z koniecznością zapewnienia sprawnego przesyłania komunikatów dotyczących odbioru towarów. Dodatkowo, część przedsiębiorców przyjmuje wyroby przez całą dobę. W przypadku wprowadzenia tej zmiany może dochodzić do sytuacji gdy towar zostanie dostarczony np. o godzinie 23:50 i pozostanie zbyt mało czasu na potwierdzenie odbioru w terminie. Dodatkowo, zawarta w ustawie definicja daty zakończenia przewozu wskazuje, że zakończenie przewozu następuje z momentem dostarczenia wyrobów, co może powodować wątpliwości co do dnia zakończenia przewozu, gdy rozładunek następuje na przełomie dni. Tymczasem, zgodnie z projektem nowelizacji w przypadku niewypełnienia tego obowiązku w terminie jest przewidziana kara pieniężna w wysokości 5 000 zł. W ocenie BCC, wprowadzenie tej zmiany nie wpłynie w sposób istotny na zwiększenie kontroli nad przemieszczeniem wrażliwych wyrobów, a będzie stanowiło zbytnie obciążenie dla przedsiębiorców, które może doprowadzić nawet do konieczności zmiany modelu przyjmowania wyrobów. W związku z tym, BCC postuluje o odstąpienie od wprowadzenia tej zmiany i pozostawienie dotychczasowego	Usunięcie art. 1 pkt 6 lit. c) projektu	Uwzględniona.

				rozwiązania. Należy zauważyć, że w przypadku przemieszczenia towarów z wykorzystaniem EMCS termin na przesłanie raportu odbioru jest znacznie dłuższy (5 dni roboczych).		
	Universal Leaf Tobacco Poland	1.SENT	art. 5 i art.6	Zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o SENT, w przypadku dostawy towarów podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, **nie później niż w dniu roboczym** następującym po dniu dostarczenia towaru (rozwiązanie to nie dotyczy paliw opałowych). Tymczasem zgodnie z projektem nowelizacji, w przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, podmiot odbierający będzie obowiązany, aby **w dniu dostarczenia towaru** uzupełnić zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odebranego towaru. W ocenie Spółki, zmiana terminu na uzupełnienie zgłoszenia będzie powodowała istotne problemy dla przedsiębiorców a co więcej przepis ten może być w praktyce niemożliwy do prawidłowego zastosowania. W przypadku części podmiotów, w tym Universal, dostawy są przyjmowane przez całą dobę, co powoduje, że w przypadku dostawy przyjmowanej pod koniec dnia, podmiot może mieć trudność w terminowej realizacji obowiązku uzupełnienia zgłoszenia. Wprowadzenie tej zmiany spowoduje również nieuzasadniony i niepotrzebny wzrost kosztów po stronie części przedsiębiorców ze względu na konieczność zapewnienia w porze nocnej osób które będą w stanie uzupełnić zgłoszenie SENT bądź spowoduje to konieczność modyfikacji istniejącego systemu przyjęć wyrobów. W ocenie Universal, dotychczasowe rozwiązanie umożliwiające uzupełnienie zgłoszenia nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru jest optymalne i nie powinno być zmieniane Ponadto, przyjęcie tego rozwiązania w zaproponowanej formie	Usunięcie art. 1 pkt 6 lit. c) bądź zmiana definicji definicji legalnej daty zakończenia przewozu zawartej w art. 2 pkt 1 ustawy, tak aby wskazywała, że zakończenie przewozu następuje po zakończeniu rozładunku	Uwzględniona.

				spowoduje, że w niektórych sytuacjach, jego prawidłowe zastosowanie w ogóle nie będzie możliwe. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o SENT, datą zakończenia przewozu towaru jest m.in. data dostarczenia towaru na terytorium kraju do miejsca wskazanego w zgłoszeniu. Literalna treść przepisu art. 2 pkt 1 ustawy o SENT wskazuje więc, że chodzi tutaj o sam moment przyjazdu środka transportu do miejsca przeznaczenia. Jeżeli więc, środek transportu przyjedzie do miejsca wskazanego w zgłoszeniu o godzinie 23:50 to należy uznać, że ma miejsce zakończenie przewozu i dostarczenie towaru. W takim wypadku, nawet gdyby osoba uprawniona do uzupełnienia zgłoszenia SENT o tej porze pracowała, to pomimo tego, nie byłaby w stanie uzupełnić zgłoszenia w tym samym dniu ze względu na niewystarczający czas oraz konieczność rozładowania towaru w celu ustalenia jego ilości. Jeżeli więc, ustawodawca zdecydowałby się na pozostawienie rozwiązania zgodnie z którym uzupełnienie zgłoszenia powinno nastąpić w dniu dostarczenia (co zdaniem Universal nie jest dobrym rozwiązaniem), to modyfikacji powinna ulec również definicja zakończenia przewozu z art. 2 pkt 1 ustawy o SENT, tak aby wskazywała, że datą zakończenia przewozu, jest data zakończenia rozładunku towaru w miejscu wskazanym w zgłoszeniu.		
	PKN Orlen	1.SENT	art. 5 i art.6	Zgodnie z treścią projektu Connect wprowadzono zmianę w zakresie terminu uzupełnienia w zgłoszeniu informacji o odbiorze i ilości odebranego towaru przez podmiot odbierający. Nowy obowiązek wskazuje na konieczność uzupełnienia tego zgłoszenia **w dniu dostarczenia towaru**, co stanowi uspójnienie z terminem potwierdzenia odbioru jaki obowiązują w przypadku paliw opałowych. W naszej ocenie należy utrzymać dotychczasowy termin potwierdzania odbioru towaru – nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru, w szczególności wprowadzając sankcję w postaci kary pieniężnej za brak potwierdzenia odbioru towaru. W naszej ocenie wdrożenie przedmiotowej zmiany skumuluje dostawy do klientów w pierwszej połowie dnia, aby klienci mieli czas na potwierdzenie odbioru towaru, co spowoduje nierównomierne wykorzystanie środków transportu czy tworzenie zatorów w łańcuchach logistycznych. Zwracamy uwagę także na potwierdzania odbioru dostaw, które zakończą się przed końcem doby, w szczególności uwzględniając nowe wymagania w zakresie podawania dodatkowych danych np. na stacjach paliw ciekłych, konieczności stabilizacji produktu na zbiorniku, co		Uwzględniona.

				wpływa na jakość danych pomiarowych czy zdarzenia nadzwyczajne (np. awarie prądu, sond pomiarowych). Przy wprowadzeniu tego obowiązku należy uwzględnić fakt, że nie wszystkie podmioty działają w trybie całodobowym, a nawet jeżeli działają w takim trybie całodobowym, to zadania związane z obsługą systemu SENT często są wykonywane przez obszary, które pracują na zmianę dzienną. Na pewno taka zmiana wpłynie na zmianę organizacji pracy lub konieczność dodatkowej etatyzacji.		
	AGD Applia	1.SENT	art. 5 i art.6	Istota proponowanych zmian sprowadza się do skrócenia terminu na uzupełnienie zgłoszenia SENT przez podmioty odbierające. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 5 ust. 5 ustawy SENT, podmioty te mogły dokonać uzupełnienia (tzw. "zamknięcia SENT") w terminie "nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru." Nowelizacja zakłada obowiązkowe zamknięcie SENT w dniu dostawy, dodatkowo obciążając brak realizacji tego obowiązku nieprzewidzianą dotychczas sankcją (5 000 zł dla podmiotu prowadzącego działalność oraz 1 000 dla podmiotu nieprowadzącego takiej działalności). Obowiązek ten może być niemożliwy do zrealizowania w praktyce (np. w razie dostawy zrealizowanej o godz. 23.30 - podmiot odbierający będzie miał de facto 30 minut na dokonanie formalnego zamknięcia SENT). Biorąc pod uwagę masowość dostaw SENT, taka zmiana może skutkować wielokrotnymi karami nakładanymi na podmioty odbierające, w tym również w razie braku jakiekolwiek zawinienia w opóźnieniu zamknięcia SENT, czy też w braku jakiegokolwiek uszczuplenia interesu Skarbu Państwa. Zakładane w projekcie rozwiązanie jest drakońskie i nieuzasadnione stwierdzonymi przypadkami nadużyć wynikającymi tylko z faktu opóźnienia w zamykaniu zgłoszeń SENT. Wnosimy o odstąpienie od tej zmiany i pozostawienie terminu na zamykanie SENT do końca kolejnego dnia roboczego.	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów skracających termin na zamykanie zgłoszeń SENT, tj. m.in. zmian do: - art. 5 (5) ust. SENT; - art. 6 (4) ust. SENT.	Uwzględniona.
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	art. 5 i art.6	Obecnie Podmiot odbierający ma 1 **dzień roboczy na uzupełnienie zgłoszenia** o informację o odbiorze towaru. Skrócenie tego czasu do dnia dostawy będzie rodziło duże problemy organizacyjne, gdyż	Pozostawienie obecnego terminu na potwierdzenie	Uwzględniona.

				dostawy są realizowane także w nocy, w dni wolne od pracy, kiedy może nie być osób uprawnionych do potwierdzania odbioru w systemie PUESC. Należy doprecyzować według jakiego dokumentu ma być podana ilość odebranego towaru, ponieważ przy dostawie często są wykonywane dodatkowe pomiary i jest kilka dokumentów określających dostarczoną ilość (dowód wydania z bazy magazynowej, wydruk z licznika, pomiar własny na zbiorniku odbiorcy) i zawsze będą różnice.	odbioru zwłaszcza z uwagi na surowe sankcje karne. Proponujemy doprecyzowanie, że ilość należy podać wg dokumentu w oparciu, o który następuje rozliczenie z dostawcą (analogiczną zmianę - doprecyzowanie proponuje się w art. 5 ust 6 pkt 1 zmienianej Ustawy).	
	POPiHN	1.SENT	art. 5 i art.6	Zmiana polegająca na zobowiązaniu do uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze **w dniu dostarczenia towaru**, zamiast w najbliższym dniu roboczym jest skrajnie na niekorzyść odbierających. Ustawodawca w ogóle nie bierze pod uwagę, że dostawy mogą być dokonywane w dni wolne od pracy lub w porach nocnych, kiedy nie ma w pracy pracowników dokonujących zamykania zgłoszeń. Natomiast, jeżeli dostawa zostanie zrealizowana tuż przed północą, to zamknięcie zgłoszenia może się okazać niemożliwe do wykonania w czasie. Aktualne rozwiązanie jest optymalne a obligowanie do zamykania zgłoszeń w dniu dostawy jest nadmiernym obowiązkiem, który zresztą wymaga bardzo dużego zaangażowania. Tego rodzaju rozwiązanie w żaden sposób nie przyczyni się do zwalczania oszustw, a jedynie skomplikuje działalność rzetelnych przedsiębiorstw.		Uwzględniona.
	PERN	1.SENT	art. 5	Obecnie obowiązujące brzmienie art. 5 ust. 5 ww. ustawy przewiduje, że w przypadku dostawy towarów podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru. Natomiast projektowane nowe brzmienie art. 5 ust. 5 ww. ustawy przewiduje, że w przypadku gdy zakończenie przewozu towarów następuje na terytorium kraju, podmiot odbierający **w dniu dostarczenia towaru** uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odbieranego towaru. Rozwiązanie takie budzi znaczne wątpliwości, bowiem oznacza, że w przypadku realizacji usług w trybie ciągłym konieczne staje się zakończenie przyjęcia towaru przez osobę świadczącą w danym		Uwzględniona.

				momencie pracę. Problem powstanie w sytuacji dostaw nocnych i w dni wolne od pracy, gdy pracownicy administracyjni posiadający stosowne uprawnienia w systemie nie są obecni w pracy.		
	Imperial Tabacco	1.SENT	art. 5 i 6	stanowczo apelujemy o wprowadzenie odrębnej regulacji dla transportu intermodalnego (kombinowanego), gdzie cała trasa przewozu (niezależnie czy wykonywana koleją czy drogą) będzie objęta jednym zgłoszeniem podmiotu odbierającego (szczegóły w piśmie)		Nieuwzględniona. Środki transporu są oddzielnie monitorowane. Transport intermodalny co do zasady zwiazany jest ze zmianą ilości towaru (samochody/pociąg; posiąg/samochody). W systemie SENT przyjęta została zasada, że aktualizacji zgłoszenia nie podlegają dane dot. towaru (w tym ilość towaru w zgłoszeniu), stąd konieczne jest pozostawienie obecnych rozwiazań.
	Lewiatan	1.SENT	art. 5 i 7	W projektowanym art. 5 ust. 5 i ust. 8 wprowadzono zasadę, iż w przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, podmiot odbierający **w dniu dostarczenia towaru** uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odebranego towaru. Dotychczasowe przepisy wskazywały, że mógł to być kolejny dzień roboczy. Postulujemy przywrócenie dotychczasowego zapisu, który sprawdzał się w praktyce. Projektowany zapis wprowadza bardzo sztywną zasadę dokonywania zgłoszenia odbioru towaru, które w praktyce może być niemożliwe do zrealizowania, a na pewno będzie prowadziło do wydłużenia czasu transportu, szczególnie w przypadkach gdy dany towar miałby być odebrany przez podmiot odbierający w godzinach zakończenia pracy. W takim przypadku żaden podmiot nie zdecyduje się odbiór przesyłki co wywoła konieczność pozostawienia dostawcy z towarem do kolejnego dnia pracy. Taki system jednoznacznie wpłynie na podwyższenie kosztów i wydłużenie czasu transportu.		Uwzględniona.
	PIPP	1.SENT	art. 5 i 8	Istota proponowa."Nowelizacja zakłada obowiązkowe zamknięcie SENT w dniu dostawy, dodatkowo obciążając brak realizacji tego obowiązku nieprzewidzianą dotychczas sankcją (5 000 zł dla podmiotu prowadzącego działalność oraz 1 000 dla podmiotu nieprowadzącego takiej działalności). Obowiązek ten może być niemożliwy do zrealizowania w praktyce (np. w razie dostawy zrealizowanej o godz. 23 30 - podmiot odbierający będzie miał de facto 30 minut na dokonanie formalnego zamknięcia SENT). Biorąc pod uwagę masowość dostaw	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów skracających termin na zamykanie zgłoszeń SENT, tj. m.in. zmian do:- art. 5 (5) ust. SENT;- art. 6 (4) ust. SENT.	Uwzględniona.

				SENT, taka zmiana może skutkować wielokrotnymi karami nakładanymi na podmioty odbierające, w tym również w razie braku jakiekolwiek zawinienia w opóźnieniu zamknięcia SENT, czy też w braku jakiegokolwiek uszczuplenia interesu Skarbu Państwa. Zakładane w projekcie rozwiązanie jest drakońskie i nieuzasadnione stwierdzonymi przypadkami nadużyć wynikającymi tylko z faktu opóźnienia w zamykaniu zgłoszeń SENT.		
	POPiHN	1.SENT	art. 5 i 6	Pomysł **raportowania stanów liczników dystrybutorów** nie stanowi rozwiązania problemu dostaw paliw nie zgłoszonych do SENT, a nakłada na legalnie działające firmy paliwowe dodatkowe obowiązki i ogromne inwestycje w systemy pomiarowo-kasowe oraz interfejsy.	Postulat: zlikwidowanie wymogu podawania stanów liczników dystrybutorów.	Nieuwzględniona. Przyjęcie postulatu zniweczyłoby cel projektu.
	Pracodawcy RP	1.SENT	art. 5 i 7	Istota proponowanych zmian sprowadza się do skrócenia terminu na uzupełnienie zgłoszenia SENT przez podmioty odbierające. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 5 ust. 5 ustawy SENT, podmioty te mogły dokonać uzupełnienia (tzw. „zamknięcia SENT") nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru. Nowelizacja zakłada obowiązkowe zamknięcie SENT w dniu dostawy, dodatkowo obciążając brak realizacji tego obowiązku nieprzewidzianą dotychczas sankcją - 5 000 złotych dla podmiotu prowadzącego działalność oraz 1000 złotych dla podmiotu nieprowadzącego takiej działalności. Obowiązek ten może być niemożliwy do zrealizowania w praktyce (np. w razie dostawy zrealizowanej o godz. 23:30 podmiot odbierający będzie miał 30 minut na dokonanie formalnego zamknięcia SENT). Biorąc pod uwagę masowość dostaw SENT, taka zmiana może skutkować wielokrotnymi karami nakładanymi na podmioty odbierające, w tym również w razie braku jakiekolwiek zawinienia w opóźnieniu zamknięcia SENT, czy też w braku jakiegokolwiek uszczuplenia interesu Skarbu Państwa. Zakładane w Projekcie rozwiązanie wydaje się być zbyt daleko idące, jak również nieuzasadnione stwierdzonymi przypadkami nadużyć wynikającymi	Wnosimy o wykreślenie z Projektu wszystkich zmian skracających termin na zamykanie zgłoszeń SENT, m.in. proponowanych zmian do: - art. 5 ust. 5 ustawy SENT - art. 6 ust. 4 ustawy SENT. Wnosimy o pozostawienie terminu na zamykanie SENT w obecnie obowiązującym brzmieniu (do końca kolejnego dnia roboczego).	Uwzględniona.
	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	1.SENT	art. 5ust. 5 i 8	V. W art. 5 ust. 5 i ust. 8 nowelizacji wprowadzono zasadę, iż w przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, podmiot odbierający **w dniu dostarczenia towaru** uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odebranego towaru. Projektowany przepis wprowadza bardzo sztywną zasadę dokonywania zgłoszenia poboru towaru, które w praktyce może być niemożliwe do zrealizowania, a na pewno będzie prowadziło do wydłużenia czasu transportu, szczególnie w przypadkach gdy dany towar miałby być		Uwzględniona.

				odebrany przez podmiot odbierający w godzinach zakończenia pracy. W takim przypadku żaden podmiot nie zdecyduje się odbiór przesyłki co wywoła konieczność pozostawienia dostawcy z towarem do kolejnego dnia pracy. Taki system jednoznacznie wpłynie na podwyższenie kosztów i wydłużenie czasu transportu. Wobec powyższego postulujemy powrót do dotychczasowych przepisów, które wskazywały, że dane, o których mowa w przepisie mogły zostać uzupełnione w kolejnym dniu roboczym.		
	PIPP	1.SENT	art. 5 ust. 8	Art. 6 ust. 6 1) b) stany liczników urządzęń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których wydawane są towary, odczytane bezpośrednio przed rozpoczęciem załadunku towarów do zbiornika. Tak dotkliwy dla niemal wszystkich stacji obowiązek znacząc utrudni i spowolni pracę stacji paliw. To nie tylko ogromna ilość danych, które i tak są w wielu systemach służących obsłudze stacji paliw. To ogromna ilość danych, w których potencjalne ryzyko pomyłki, błędu ludzkiego jest znaczące. Na każdej stacji ilość odmierzaczy to co najmniej 6 – 8, a na większości nawet kilkanaście. O te dane trzeba będzie każdorazowo uzupełniać zgłoszenia. Oprócz ryzyka błędów ludzkich, taki obowiązek przy takiej liczbie odmierzaczy na stacjach będzie oznaczał każdorazowo wstrzymania sprzedaży na co najmniej kilkadziesiąt minut. W praktyce trudno sobie wyobrazić taka sytuacje, dla właścicieli stacji, klientów.	Wykreślenie z projektu propozycji dodania w art. 5 ust. 8, art. 6 ust. 6 pkt. 1) b) oraz wszystkich innych propozycji zawartych w projekcie odnszących się do obowiązku uzupełniania zgłoszęń o stany liczników urządzeń pomiarowych	Nieuwzględniona. Przyjęcie postulatu zniweczyłoby cel projektu.
	Polska Izba Spedycji i Logistyki (słaby skan)	1.SENT	art. 5 ust. 8	Zmiana momentu u/unclnicnia zgłoszenia o informację o dostarczeniu oraz ilości odebranego towaru (szczegóły w piśmie)		Uwzględniona.
	PIGO	1.SENT	art. 5 ust. 9	jest w projekcie: 2) zakładowej stacji paliw ciekłych lub innego miejsca dostarczenia towaru – podmiot odbierający w dniu dostarczenia towaru uzupełnia zgłoszenie o informację o ilości odebranego towaru wyrażonej w litrach	2) zakładowej stacji paliw ciekłych lub innego miejsca dostarczenia towaru – podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru nie później niż w dniu	Uwzględniona.

					roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru	
	Pracodawcy RP	1.SENT	art. 5 ust. 8	W ocenie Pracodawców RP, należałoby doprecyzować kwestie związane z ubytkami w dostarczonym paliwie, które są naturalnym zjawiskiem fizycznym związanym np. z temperaturą.		Nieuwzględniona. Przy odbiorze należy podać faktyczą ilość odebranego towaru.
	Lewiatan	1.SENT	art. 5 i 6	Należałoby doprecyzować kwestie związane z ubytkami w dostarczonym paliwie, które są naturalnym zjawiskiem fizycznym, związanym np. z temperaturą. Proponujemy: zmienić w lit. b wyraz „dystrybutor" na „zbiornik" oraz doprecyzować, kwestie ubytków zgodnie z Rozporządzeniem MF z dnia 19 września 2019 r. w sprawie norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych. Pominięcie powyższych przepisów, może wprowadzać w błąd użytkowników „zewnętrznego systemu obsługi", ze względu np. wpływ temperatury na odczyt paliwa.		Nieuwzględniona. Przy odbiorze należy podać faktyczą ilość odebranego towaru.
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	art. 7a	Wykreślony zapis pozwalał na zastosowanie tzw. zgłoszeń zbiorczych, stanowiących ułatwienie dla wielu przedsiębiorców przy jednoczesnym pozostawieniu delegacji dla Ministra Finansów do określenia przypadków , w których takie zgłoszenie może być zastosowane (w art. 9 ust 7 pkt 2a zmienianej ustawy).	Pozostawienie skreślanego Projektem art. 7a zmienianej ustawy oraz pozostawienie przepisu zawierającego delegację dla Ministra Finansów do określenia sposobu dokonywania zgłoszeń zbiorczych lub wyjaśnienie przez ustawodawcę intencji projektowanej zmiany, tj. czy celem ustawodawcy jest usunięcie możliwości dokonywania zgłoszeń zbiorczych.	Uwzględniona.

	Polska Izba Spedycji i Logistyki (słaby skan)	1.SENT	art. 7a	że proponowane rozwiązanie w praktyce „zabija” działalność drobnicową w Polsce. Przykładowo, jeśli na środku przewozowym lub naczepie znajduje się 10 palet i na każdej palecie znajduje się 10 towarów w stosunkowo niewielkich ilościach, podlegających jednak monitorowaniu przewozu, to spedytor musi utworzyć do jednego przewozu aż 10 zgłoszeń w systemie z różnymi danymi, różnymi miejscami odbioru. Kierowca musi uruchomić całość w systemie GEO lokalizacji, a ponadto będzie odpowiadał za przypadkowe błędy w numerach, zgłoszeniach w trakcie przewozu, a jeżeli jeszcze do tego dołożymy pozbawienie go możliwości odstąpienia od nałożenia kary (10.000 zł - 20.000 zł) za najdrobniejszy błąd lub omyłkę, a takie kolejne rozwiązanie szykowane jest w projekcie, to niewątpliwie jest to bardzo niekorzystna zmiana, która spowoduje pogorszenie całego procesu przewozu przesyłki. Postulujemy więc, aby przepis art. 7 a zachować w dotychczasowym brzmieniu.		Uwzględniona.

	POGP	1.SENT	art. 7a	Organizacja postuluje pozostawienie tego przepisu w brzmieniu uwzględniającym specyfikę zgłoszeń zbiorczych, stosowanych w przypadku gazu płynnego LPG: (szczegóły w piśmie)	Art. 7a. Ze względu na specyfikę rodzaju przewozu, towarzyszące mu warunki techniczne, specyfikę przewozu lub rodzaj transakcji podlegającej zgłoszeniu jednym zgłoszeniem można objąć więcej niż jedną przesyłkę w rozumieniu art. 3 ust. 3 towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. b, z zastrzeżeniem art. 5 ust. 9-12. I jednocześnie uregulować, w art. 5 ust. 9-12 (po projektowanym ust. 8), przesłanki stosowania zgłoszeń zbiorczych: 9. W przypadku towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b lit. b załadowanych w składzie podatkowym albo przewożonych bezpośrednio po ich objęciu procedurą celną dopuszczenia do obrotu, podmiot wysyłający, który jest jednocześnie	Uwzględniona.

					przewoźnikiem albo dokonuje czynności, o której mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1, w imieniu przewoźnika i zamierza dokonać jednym środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a, przewozu towarów będących przedmiotem co najmniej dwóch dostaw towarów albo jednej dostawy towarów, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, do co najmniej dwóch miejsc dostarczenia towaru, może przesłać do rejestru zgłoszeń jedno zbiorcze zgłoszenie obejmujące całą ilość towarów, znajdujących się w środku transportu, będących przedmiotem przewozu, które zawiera przynajmniej dane, o których mowa w art. 5: a) ust. 2 pkt 1-2, 4, 6; b) ust. 2 pkt 7 dotyczące towaru będącego przedmiotem	

					przewozu zbiorczego, w szczególności rodzaju towaru, łącznej ilości, masy brutto lub objętości towaru znajdującego się w środku transportu przed rozpoczęciem przewozu; c) art. 5 ust. 4 pkt 1; oraz rozpocząć przewóz po uzyskaniu numeru referencyjnego dla tego zgłoszenia zbiorczego i przekazaniu tego numeru przewoźnikowi. 10. W przypadkach, o których mowa w ust. 9 podmiot wysyłający: a) przed rozpoczęciem przemieszczania, jeżeli w tym momencie znany jest podmiot odbierający lub miejsce dostawy lub b) w trakcie trwania przewozu zgłoszonego zbiorczo, gdy podmiot odbierający i miejsce dostawy będzie znane po	

					rozpoczęciu przewozu, jednak nie później niż przed przekazaniem podmiotowi odbierającemu danej partii towaru będącej przedmiotem dostawy do tego podmiotu odbierającego, - dokonuje aktualizacji zgłoszenia zbiorczego w szczególności poprzez każdorazowe dodawanie do niego odpowiednio zgłoszeń odnoszących się do poszczególnych dostaw realizowanych w oparciu o zgłoszenie zbiorcze, zawierających, dane, o których mowa w art. 5: a) ust. 2 pkt 1-6 b) ust. 2 pkt 7 - w zakresie danych dotyczących towaru będącego przedmiotem przewozu do tego podmiotu odbierającego, w	

					szczególności rodzaju towaru, planowanej ilości, masy brutto lub objętości towaru będącej przedmiotem dostawy do tego podmiotu odbierającego c) ust. 4 pkt 1. 11. Podmiot wysyłający jest obowiązany przekazać numer referencyjny zgłoszenia podmiotowi odbierającemu. 12. W przypadku zgłoszeń przesyłanych w sposób zbiorczy, o których mowa w ust. 9, dane dotyczące łącznej ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do łącznej ilości, masy lub objętości towaru wskazanej w zgłoszeniu zbiorczym, wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizyko-	

					chemicznych przewożonego towaru.	
	TRANSOIL Krzysztof Woliński ATIP sp. z o.o.	1.SENT	art. 9	Czy będzie konieczna rejestracja pełna i nadanie numeru IDSISC w przypadku pozostałych klientów na olej napędowy(rolnicy ryczałtowi). Zjeśli tak, to wielu klientów zrezygnuje z zakupu paliw ze względu na szereg kar nakładanych na nich. Mamy wrażenie, że ma zadanie zmusić Klientów do zakupu paliw na stacjach paliw. Tam kar żadnych nie otrzymaja.		Uwzględniona.

	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 10 ust. 1b	Proponowane rozwiązanie nakłada kolejne obowiązki na przewoźników i na kierowców, tym razem w zakresie sprawdzania zgodności danych adresowych miejsca dostarczenia paliw oraz nowoprojektowanego numeru rejestracyjnego miejsca odbioru tych paliw. W konsekwencji, spowoduje to zaostrzenie i tak bardzo restrykcyjnej odpowiedzialności tych podmiotów za przewozy SENT, w której za najdrobniejszą, nawet oczywistą omyłkę dotyczącą zgłaszanych lub uzupełnianych danych, określone są bardzo wysokie kary pieniężne.	Proponujemy wykreślenie propozycji dodania w art. 10 ustawy nowego ust. 1b.	Nieuwzględniona. Przewóz winien się zakończyć we wskazanym miejscu. Rozwiazanie analogiczne jak w przypadku paliwa opaowego - system ułatwia przewoźnikowi weryfikację adresu dostawy towaru..
	BCC	1.SENT	art.. 18a	Zgodnie z dotychczasowymi rozwiązaniami, za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu pobiera się opłaty, za które odpowiadają solidarnie przewoźnik i podmiot obowiązany do dokonania zgłoszenia. W projekcie nowelizacji jest przewidziane rozwiązanie zgodnie z którym, w przypadku nieodebrania przez podmiot uprawniony w terminie 60 dni od wydania postanowienia o określeniu kosztów przechowywania środka transportu lub towaru, co do którego ustalono podmiot, który posiada prawo do dysponowania towarem jak właściciel, nie zostaną one odebrane orzeka się przepadek środka transportu lub towaru na rzecz Skarbu Państwa. Powyższe rozwiązanie będzie powodowało, że towar bądź środek transportu może ulec przepadkowi w terminie 60 dni od wydania postanowienia o określeniu kosztów przechowywania tego środka transportu. Zdaniem BCC taka sankcja jest nieproporcjonalna, tym bardziej, że na postanowienie o określeniu tych kosztów można złożyć zażalenie. Jednocześnie, zdaniem BCC istnieją wątpliwości, w jakich sytuacjach ten przepis będzie miał w ogóle zastosowanie. Podmiot dokonujący zgłoszenia towaru to nie zawsze właściciel towaru. W konsekwencji w niektórych sytuacjach właściciel może nie być w stanie w ogóle odzyskać swojego towaru, gdyż odpowiedzialnym za uiszczenia kosztów przechowywania towaru będą inne podmioty tj. przewoźnik i podmiot dokonujący zgłoszenia. Dodatkowo, jeżeli miałby być orzekany przepadek środka transportu lub towaru to należy rozważyć odstąpienie od solidarnej odpowiedzialności przewoźnika i podmiotu obowiązanego do dokonania zgłoszenia oraz wprowadzić możliwość odzyskania towaru bezpośrednio przez jego właściciela niezależnie od działań innych podmiotów.	Modyfikacja art. 18 i odejście od zasady odpowiedzialności solidarnej oraz wprowadzenie odrębnej odpowiedzialności właściciela towaru	Uwzględniona.
	Polska Izba Spedycji	1.SENT	art.. 18a	Niewątpliwie jest to zapis niekorzystny, wprowadzający ponadto limit w postaci krótkiego terminu na odebranie środka transportu lub towaru		Uwzględniona.

	i Logistyki (słaby skan)			oraz przejścia prawa własności mienia przedsiębiorcy na rzecz Skarbu Państwa.		
	BAT	1.SENT	art.. 18a	Projekt nowelizacji przewiduje dodanie do ustawy o SENT art. 18a o następującym brzmieniu: „Art. 18a. W przypadku nieodebrania przez podmiot uprawniony w terminie 60 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 17 ust. 3, stało się ostateczne, środka transportu lub towaru, co do którego ustalono podmiot, który posiada prawo do dysponowania towarem jak właściciel, orzeka się przepadek środka transportu lub towaru na rzecz Skarbu Państwa. Przepis art. 16 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”; Powyższa regulacja przewiduje więc możliwość orzekania przepadku środka transportu lub towaru, jeżeli nie zostaną uiszczone należności za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu. Należy zauważyć, że za uiszczenie tych należności zgodnie z obecnymi przepisami odpowiadają solidarnie przewoźnik i podmiot obowiązany do dokonania zgłoszenia. Jednakże, na gruncie ustawy o SENT te podmioty nie zawsze będą właścicielami towaru. Powoduje to wątpliwości co do praktycznego stosowania tego przepisu w różnych możliwych sytuacjach. Przykładowo, analizując jego treść można uznać, że jeżeli przewoźnik i podmiot dokonujący zgłoszenia towaru, ale niebędący jego właścicielem nie uiszczą ww. należności, to właściciel towaru będzie mógł go utracić. Jeżeli więc powyższe rozwiązanie miałoby wejść w życie to powinno zostać zmodyfikowane w taki sposób, aby właściciel towaru miał możliwość jego odzyskania niezależnie od działań innych podmiotów. BAT proponuje w tym zakresie modyfikację dotychczasowych rozwiązań i odejście od solidarnej odpowiedzialności przewoźnika i podmiotu dokonującego zgłoszenia.	Modyfikacja art. 1 pkt 18 i odejście od zasady odpowiedzialności solidarnej oraz wprowadzenie odrębnej odpowiedzialności właściciela towaru	Uwzględniona.

	Kancelaria Adwokacka Korczyński	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Usunięcie z ustawy SENT przepisów pozwalających odstępować od nakładania administracyjnych kar pieniężnych spowodowałoby, że przewidziana odpowiedzialność przybrałaby charakter absolutny i byłaby nie do pogodzenia z zasadą proporcjonalności wynikającą zarówno z Konstytucji RP, jak i z prawa UE. Powyższe może spowodować kwestionowanie regulacji zarówno przed TK, jak i TSUE oraz generować zbędne oraz trwające latami spory z tym związane. Jednocześnie, co pokazuje praktyka, pozostawienie przesłanek odstąpienia od nałożenia kary nie wpływa negatywnie na egzekwowanie obowiązków SENT, bowiem w praktyce są one stosowane przez Organy w sposób racjonalny, po dokładnej analizie stanu faktycznego, nierzadko dopiero po orzeczeniu sądu administracyjnego. Mechanizm ten stosowany jest tylko w sytuacjach formalnych naruszeń, niepowodujących żadnego, chociażby hipotetycznego zagrożenia dla wpływów budżetowych. W celu usprawnienia postępowań SENT uzasadnione byłoby natomiast rozważenie zmiany dotyczącej **badania przesłanki ważnego interesu strony, który powinien aktualizować się wyłącznie na wniosek strony, a nie z urzędu**. W praktyce, jego badanie z urzędu w każdej sprawie, zbędnie wydłuża postępowania. Podkreślenia wymaga, że Państwo jest upoważnione do przyjęcia przepisów w celu zapewnienia prawidłowego poboru podatku i uniknięcia oszustw podatkowych, pod warunkiem, że przepisy te nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów i są zgodne z zasadą proporcjonalności. Pozostawienie w ustawie sztywno określonych kar pieniężnych, z jednoczesnym usunięciem przesłanek odstąpienia od nałożenia kary, byłoby sprzeczne z zasadą proporcjonalności, a tym samym z Konstytucją RP i prawem unijnym. Wobec powyższego uzasadniony jest postulat pozostawienia w ustawie SENT przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.		Uwzględniona.

	TRANSOIL Krzysztof Woliński ATIP sp. z o.o.	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Uchylenie poszczególnych regulacji w ustawie SENT dotyczących możliwości odstępowania od nakładania kary SENT Przepisy ustawy SENT dotychczas przewidują możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej gdy jest to uzasadnione ważnym interesem strony lub interesem publicznym. Najczęstsze błędy, które pojawiają się w zgłoszeniu SENT to oczywista omyłka pisarska. Jesteśmy tylko ludźmi. Oczywistą omyłką pisarską jest omyłka widoczna, niezamierzona niedokładność, błąd pisarski lub inna podobna usterka w tekście. Uchybienia nie stwarzają zagrożenia dla wpływów budżetowych. W propozycji projektu kary na gruncie ustawy SENT będą sięgać od 10 tys. zł za pojedynczy błąd nawet o charakterze oczywistej omyłki pisarskiej w zgłoszeniu SENT do 100 tys. zł lub 46% wartości brutto przewożonego towaru. Zatem organy celno-skarbowe bezrefleksyjnie będą nakładać kary w każdym przypadku bez względu na charakter błędu co będzie skutkować gigantycznymi karami za drobne uchybienia bez możliwości skorzystania z odstąpienia od kar. Brak mechanizmu wspierającego przedsiębiorców spowoduje, że znikną z rynku. W przypadku kar na podmiot wysyłający: Klient (Podmiot odbierający) zamawia 2000 litrów oleju napędowego. Faktycznie przyjmuje 1900 litrów. My ze swojej strony robimy przekierowanie (SENT własny, tj. sam na siebie) tych 100 litrów na naszą bazę, miejsce gdzie zatrzymują się nasze pojazdy (proszę nie mylić z bazą paliw). Co w przypadku jeśli Klient omyłkowo zamknie SENTA ze zgodnością 2000 litrów. Kto dostanie kare po zmianie przepisów? Zatacza się błędne koło jeśli chodzi o SENTY same na siebie. Ustawa w żaden sposób nie bierze pod uwagę charakteru sprzedaży obwoźnej		Uwzględniona.
	JTI	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	W ramach projektu przewidziane zostały zmiany prawne zakładające usunięcie z ustawy dotychczasowych przepisów umożliwiających odstąpienie do wymierzenia kar administracyjnych za naruszenie obowiązków związanych z SENT w przypadku ważnego interesu podmiotu lub ważnego interesu publicznego. W ocenie JTI, w ustawie powinna pozostać możliwość odstąpienia od wymierzenia kar administracyjnych. Należy zauważyć, że przepisy dotyczące SENT są bardzo rygorystyczne, a kary finansowe są duże. Tymczasem w praktyce obrotu gospodarczego występują niekiedy szczególne sytuacje, które mogą doprowadzić do naruszenia obowiązków dotyczących SENT.		Uwzględniona.

	BCC	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Projekt nowelizacji przewiduje, że z ustawy o SENT ma zostać usunięta możliwość odstąpienia od nakładania różnego rodzaju kar przewidzianych przez tę ustawę w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu lub interesem publicznym. BCC postuluje o odstąpienie od wprowadzania tych zmian. Praktyka przemieszczeń wyrobów w ramach SENT pokazuje, że nawet w przypadku legalnie działających podmiotów niekiedy występują incydentalne sytuacje szczególne, które skutkują powstaniem naruszeń regulacji dotyczących SENT. Całkowite wyeliminowanie takich przypadków jest niemożliwie, dlatego w ustawie o SENT powinny pozostać przepisy umożliwiające odstąpienie od nakładania kar. Należy podkreślić, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów odstąpienie od nałożenia kary jest uzależnione od decyzji organu, który weryfikuje czy w danym przypadku odstąpienie od nałożenia kary jest zasadne. Pozostawienie tego rozwiązania w ustawie jest więc istotne dla przedsiębiorców, a obecnie obowiązujące przepisy umożliwiają każdorazową weryfikację czy odstąpienie od wymierzenia kary jest w danym przypadku zasadne.	Usunięcie art. 1 pkt 20, art. 1 pkt 21 lit. c), art. 1 pkt 22, art. 1 pkt 24 lit. d), art. 25 lit. d) i lit. c) projektu	Uwzględniona.
	Chemnaft Sp. z o.o.	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Rezygnacja z przepisów o odstąpieniu od wymierzenia kary to nie tylko zagrożenie dla przedsiębiorców dopuszczających się oczywistych omyłek w ramach zgłoszeń SENT, będących skutkiem błędu, a nie próby oszukania fiskusa, ale również zaprzepaszczenie dorobku sądów administracyjnych, które jasno określiły, jakie przypadki wymagają kar, z kolei jakiego rodzaju błędy powinny skutkować możliwością odstąpienia od wymierzenia kary.		Uwzględniona.
	Advance-Naft	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Rezygnacja z przepisów o odstąpieniu od wymierzenia kary to nie tylko zagrożenie dla przedsiębiorców dopuszczających się oczywistych omyłek w ramach zgłoszeń SENT, będących skutkiem błędu, a nie próby oszukania fiskusa, ale również zaprzepaszczenie dorobku sądów administracyjnych, które jasno określiły, jakie przypadki wymagają kar, z kolei jakiego rodzaju błędy powinny skutkować możliwością odstąpienia od wymierzenia kary.		Uwzględniona.

	TRANSPORT I LOGISTYKA POLSKA	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	W ocenie TLP, projektowane wykreślenie przesłanek ekskulpujących, umożliwiających odstępowanie od nakładania kar pieniężnych, tj. ważnego interesu przewoźnika oraz interesu publicznego, spowoduje zdecydowane zaostrzenie i tak restrykcyjnej odpowiedzialności podmiotów w systemie SENT. Dodatkowo, może spowodować dowolność w ocenie każdej sprawy (w ramach tzw. uznania administracyjnego), a tym samym nierówne traktowanie uczestników łańcucha transportowej wobec tych samych naruszeń oraz brak jakiejkolwiek pewności i przejrzystości prawa, zgodnie z którym każdy podmiot za nawet najdrobniejsze naruszenie, będzie ponosił pełną odpowiedzialnosć administracyjną (de facto finansową).	Proponujemy, pozostawienie przesłanek wyłączających odpowiedzialność podmiotów objętych tym przepisem. Jednakże, dotychczasowe przesłanki odnoszące się do ich ważnego interesu lub do interesu publicznego, proponujemy uzupełnić przesłankami odnoszącymi się do się do skali, wagi i charakteru popełnionego naruszenia oraz do kosztów społecznych i finansowych związanych ze skutkami takiego naruszenia. Wobec niniejszego, proponujemy następujące brzmienie art. 21 ust. 3 ustawy: „3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem lub interesem publicznym, jeżeli nie doszło do uszczerbku chronionych interesów Skarbu	Uwzględniona.

					Państwa lub innych jednostek sektora finansów publicznych, a okoliczności i charakter sprawy oraz postępowanie podmiotów, o których mowa w ust. 1-2d wskazuje, że naruszenie ma charakter mniejszej wagi, to na wniosek tych podmiotów lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 -2d.”.	
	AGD Applia	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Istota proponowanych zmian sprowadza się do uchylenia obecnych regulacji ustawy SENT przewidujących możliwość odstępowania przez organy KAS od nakładania kar pieniężnych na podmioty, u których wystąpiło uchybienie obowiązkom wynikającym z przepisów SENT.W to miejsce nowelizacja proponuje stosowanie przepisów Ordynacji podatkowej o ulgach w spłacie zobowiązań podatkowych (czyli m.in. teoretyczna możliwość umorzenia zaległości lub rozłożenia jej na raty). ZDECYDOWANIE sprzeciwiamy się takiej zmianie jako skrajnie niekorzystnej dla podmiotów realizujących obowiązki SENT. Zgodnie z dotychczasową praktyką i orzecznictwem, odstępowanie od nakładania kar SENT stosowane było również wówczas, gdy kara taka była oceniana jako NIEWSPÓŁMIERNA do charakteru uchybienia. Tymczasem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stosowane są skrajnie rzadko oraz w zasadzie dotyczą wyłącznie "rozkładania na raty" zaległości, z uwzględnieniem szeregu formalności dot. tzw. pomocy publicznej. W szczególności, ulgi w spłacie zobowiązań stosowane są pod warunkiem ważnego interesu podatnika, który w praktyce na gruncie Ordynacji podatkowej, inaczej niż na gruncie ustawy SENT - rozumiany jest jako ryzyko dla dalszej jego egzystencji. Innymi słowy, ulga wg Ordynacji podatkowej jest stosowana, tylko jeśli zapłata zaległości	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów uchylających możliwość stosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary, tj. m.in.: - art. 21 (3) ust. SENT; - art. 22 (3) ust. SENT; - art. 22a (2) ust. SENT; - art. 24 (3) ust. SENT; - art. 26 (3) oraz (4) ust. SENT.	Uwzględniona.

				oznaczałaby bankructwo podatnika. W przypadku SENT najczęściej kary dotyczą kwot 10 -20 tys. zł (chociaż niekiedy wyższych), więc rzadko zapłata jednorazowej kary stanowi zagrożenie dla dalszego losu podmiotu. Tym samym WBREW twierdzeniom autorów projektu, proponowana zmiana spowoduje skrajnie rzadsze stosowanie jakichkolwiek pomniejszeń obciążeń SENT. Tym samym jest to zmiana bardzo niekorzystna dla podmiotów gospodarczych.		
	POPiHN	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Zniesienie możliwości odstąpienia organów Państwa od nałożenia kary na podmiot wysyłający, odbierający i przewoźnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego, zużywającego podmiotu olejowego albo pośredniczącego podmiotu olejowego lub interesem publicznym, wprowadzi brak możliwości odwołania się od nałożenia kary, nawet w przypadkach, w których podmiot wysyłający, podmiot odbierający i przewoźnik nie działali na szkodę Skarbu Państwa.	Postulat: Dodanie wpisu dotyczącego możliwości odstąpienia od nałożenia kary oraz ewentualnie **kara administracyjna w formie mandatu ciążąca na odbiorcy w wysokości 500 PLN**	Uwzględniona.
	Polska Izba Spedycji i Logistyki (słaby skan)	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Zaproponowane w projekcie nowelizacji rozwiązanie w dalszym ciągu pogłębia nieproporcjonalność sankcji w obszarze monitorowania, przy czym w ustawie i tak znajdują się przepisy znajdują się wysokie, bardzo często niewspółmierne do zawinienia kary, które jednak przy odrobinie dobrej woli ze strony organów mogły zostać zaniechane. Obecna propozycja może doprowadzić do upadłości wielu małych i średnich podmiotów z branży TSL. Podstawowym celem kar i sankcji jest zapewnienie poszanowania pewności prawa. Wydaje się jednak, że prawo musi być szanowane obustronnie, zarówno przez jego twórców, co odzwierciedla się m.in. w precyzowaniu go w dopuszczanych przyjętych ramach i kanonach, jak i przez osoby, podmioty podlegające tworzonym przepisom. Instytucja odstąpienia od nałożenia kary stanowi pewnego rodzaju furtkę, która chroni przewoźników przed wysokimi karami. Bez niej	Postulujemy zatem, aby wyżej wymienione przepisy pozostawić w obecnej formie.	Uwzględniona.

				prowadzenie działalności transportowej będzie obarczone wyjątkowo dużym ryzykiem. Automatycznie nakładane kary mogą bowiem poważnie zachwiać kondycją finansową firmy, a nawet doprowadzić do upadku przedsiębiorstwa. W obecnym stanie prawnym możliwe jest powołanie się np. w art. 24 ust. 3 ustawy w przypadkach oczywistych omyłek, np. gdy numer dokumentu przewozowego wprowadzony do rejestru SENT nie jest tożsamy z numerem dokumentu przewozowego towarzyszącego towarowi. Jeżeli w takim przypadku nie doszło do uszczuplenia należności publicznych, to nałożenie kary przewidzianej ustawą byłoby nieproporcjonalne do poziomu naruszenia. W takim tonie przesłankę „interesu publicznego" lub „ważnego interesu przewoźnika" interpretował także Naczelny Sąd Administracyjny. Usunięcie tego przepisu (art. 24 ust. 3) może być poczytywane jako ustawowe wyłączenie takiej możliwości dla uczestników obrotu towarami monitorowanymi.		
	ZMPD	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	ZMPD stoi na stanowisku, że system kar wynikający z ustawy o monitorowaniu nie powinien być oparty tylko i wyłącznie na stwierdzeniu przez organ kontrolny o absolutności odpowiedzialności strony w postępowaniu za stwierdzone naruszenia. Przedstawione propozycje zmian przepisów (usunięcie z art. 21 ust. 3 i w konsekwencji kolejnych przepisów) zmierzają w niewłaściwym kierunku. Proponuje się zaostrzenie tej odpowiedzialności i jednocześnie automatyczne jej egzekwowanie, bez uwzględnienia sytuacji potencjalnego ukaranego. Usunięcie przesłanek odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej zmienia perspektywę wymierzenia kary z obiektywnej na bezwzględnie wymagalną. Pojawiają się wątpliwości, czy taka zmiana nie powoduje naruszenia Konstytucji RP. Zmieniona w ten sposób perspektywa wywołuje zachwianie zasady proporcjonalności kar. Stoimy na stanowisku, że przepisy prawa nie powinny nakazywać organom kontrolnym stosowania bezwzględnego automatyzmu. Organ kontrolny powinien mieć możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie zobiektywizowanych kryteriów, uwzględniając różne aspekty prowadzonej sprawy, również uwzględniając **sytuacje szczególne i wyjątkowe, na które strona ukarana nie miała wpływu i które były niezależne od sposobu jej postępowani**a. Dotyczyć to może różnych okoliczności nadzwyczajnych, takich jak np. powódź czy pożar, albo działanie pod wpływem groźby. Usunięcie z przepisów ustawy instytucji ,,odstąpienia" spowoduje naruszenie zasady zaufania obywatela do organów państwa.		Uwzględniona.

				Ponadto należy uwzględnić różnicowanie sankcji za nieprawidłowości popełnione przy realizacji zapisów ustawy dot. systemu SENT. Brak tej zasady stoi w sprzeczności z orzeczeniem TSUE z dnia 21 października 2021 roku w sprawie C-583/20, która dotyczyła systemu monitorowania przewozów niektórych towarów na Węgrzech w systemie EKAER, zbliżonym do polskiego SENT. W przytoczonym orzeczeniu TSUE odniósł się do Artykułu 273 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasady proporcjonalności. Wskazano, że w przypadku węgierskiego systemu ustalone sankcje, które nie mogły być niższe niż od 30 % do 40 % sprzeciwiały się w/w przepisom UE. Co więcej, przedsiębiorcy transportowi w związku z wdrożeniem projektu ustawy w obecnej formie, będą podlegać dodatkowym obciążeniom administracyjnym związanym ze zgłaszaniem zakładowych stacji paliw, jak również obowiązkom dotyczącym rozliczania dostaw paliw do tych stacji. Spowoduje to wzrost kosztów i pogorszenie ich konkurencyjności względem przewoźników zagranicznych.		
	Arciszewski	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Proponowana w projekcie ustawy rezygnacja z przepisów o odstąpieniu od wymierzenia karyadministracyjnej w ustawie SENT to nie tylko realne zagrożenie dla przedsiębiorcówdopuszczających się oczywistych omyłek przy sporządzaniu zgłoszeń SENT, będącychskutkiem zwykłego błędu, ale również zaprzepaszczenie dorobku sądów administracyjnych, które jasno określiły, jakie przypadki wymagają kar, z kolei jakiego rodzaju błędy powinnyskutkować możliwością odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ustawy SENT.Dodajmy, że wyroki sądów administracyjnych postawiły jasną tamę do karania przypadków,kiedy te były oczywistym błędem, co kluczowe również neutralnym dla Budżetu Państwa. Przepisy SENT miały służyć w walce z szarą strefą, a nie walce z legalnie działającymiprzedsiębiorcami, których pracownicy dopuścili się błędu przy wypełnianiu zgłoszenia SENT.	Wnioskuję o zachowanie dotychczasowych bardzo dobrych regulacji.	Uwzględniona.

	Imperial Tabacco	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Rozwiązanie to spowoduje, że w przypadku stwierdzenia naruszenia danych obowiązków, kara będzie „automatyczna”. W naszej ocenie, powyższe zaostrzenie mechanizmu odpowiedzialności za naruszenie SENT jest niewłaściwe i niesprawiedliwe. W przepisach dotyczących SENT powinna być utrzymana możliwość odstąpienia od wymiaru kary, biorąc pod uwagę fakt, że naruszenie przepisów SENT nie miało na celu uniknięcia zapłaty należności celno-podatkowych, a było następstwem np. tzw. „błędu ludzkiego”. Pragniemy dodać, że coraz większe zaostrzanie kar w systemie SENT powoduje, że przedsiębiorcom jest coraz trudniej znaleźć firmy transportowe, które są zainteresowane przewozem tego typu towarów, dotyczy to wielu różnych branż „akcyzowych”. Poziom ryzyka, konieczność znajomości przepisów oraz system geolokalizacji powoduje, że wiele firm transportowych nie chce podejmować takich przewozów lub żąda bardzo wysokich stawek transportowych. Kolejne zaostrzenie kar spowoduje brak dostępności firm przewozowych w tym zakresie oraz wpłynie na wyższe koszty przewozów		Uwzględniona.
	Lewiatan	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	W efekcie projektowane przepisy spowodują usunięcie przesłanek, które w obecnie stanie prawnym umożliwiają organowi racjonalizowanie stosowania sankcji przewidzianych w ustawie o SENT (tj. odstąpienie od ukarania). Aktualnie organ może on na wniosek lub z urzędu odstąpić od ukarania podmiotu, który dopuścił się uchybień przykładowo w sytuacji popełnienia formalnych naruszeń niezagrażającym wpływom budżetowy, takim jak na przykład wpisanie numeru licencji zamiast numeru zezwolenia, błąd w numerze rejestracyjnym (literówka). Z kolei zaproponowane przepisy nie będą przewidywały możliwości odstąpienia od ukarania, co w przypadku oczywistych błędów i omyłek może skutkować naruszenie zasady proporcjonalności. (szczegóły w piśmie)		Uwzględniona.
	POGP	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Proponujemy: - utrzymanie art. 21 ust. 3 w dotychczasowym brzmieniu - dodanie art. 21 ust. 4 o brzmieniu: Kar, o których mowa w ust. 1- 2d, nie stosuje się w przypadku gdy towar był przewożony ze składu podatkowego w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym i podatek akcyzowy oraz należny podatek od towarów i usług od tego towaru zostały wpłacone przez podmiot wysyłający. (szczegóły w piśmie)		Uwzględniona.

	PIPP	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Istota proponowanych zmian sprowadza się do uchylenia obecnych regulacji ustawy SENT przewidujących możliwość odstępowania przez organy KAS od nakładania kar pieniężnych na podmioty, u których wystąpiło uchybienie obowiązkom wynikającym z przepisów SENT. W to miejsce nowelizacja proponuje stosowanie przepisów Ordynacji podatkowej o ulgach w spłacie zobowiązań podatkowych (czyli m.in. teoretyczna możliwość umorzenia zaległości lub rozłożenia jej na raty). ZDECYDOWANIE sprzeciwiamy się takiej zmianie jako skrajnie niekorzystnej dla podmiotów realizujących obowiązki SENT. Zgodnie z dotychczasową praktyką i orzecznictwem, odstępowanie od nakładania kar SENT stosowane było również wówczas, gdy kara taka była oceniana jako NIEWSPÓŁMIERNA do charakteru uchybienia. Tymczasem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stosowane są skrajnie rzadko oraz w zasadzie dotyczą wyłącznie "rozkładania na raty" zaległości, z uwzględnieniem szeregu formalności dot. tzw. pomocy publicznej.W szczególności, ulgi w spłacie zobowiązań stosowane są pod warunkiem ważnego interesu podatnika, który w praktyce na gruncie Ordynacji podatkowej, inaczej niż na gruncie ustawy SENT - rozumiany jest jako ryzyko dla dalszej jego egzystencji. Innymi słowy, ulga wg Ordynacji podatkowej jest stosowana, tylko jeśli zapłata zaległości oznaczałaby bankructwo podatnika. W przypadku SENT najczęściej kary dotyczą kwot 10 -20 tys. zł (chociaż niekiedy wyższych), więc rzadko zapłata jednorazowej kary stanowi zagrożenie dla dalszego losu podmiotu. Tym samym WBREW twierdzeniom autorów projektu, proponowana zmiana spowoduje skrajnie rzadsze stosowanie jakichkolwiek pomniejszeń obciążeń SENT. Tym samym jest to zmiana bardzo niekorzystna dla podmiotów gospodarczych. Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów uchylających możliwość stosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary, tj. m.in.:- art. 21 (3) ust. SENT;- art. 22 (3) ust. SENT;- art. 22a (2) ust. SENT;- art. 24 (3) ust. SENT;- art. 26 (3) oraz (4) ust. SENT	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów uchylających możliwość stosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary	Uwzględniona.

	Pracodawcy RP	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Istota proponowanych zmian sprowadza się do uchylenia obecnych regulacji ustawy SENT przewidujących możliwość odstępowania przez organy KAS od nakładania kar pieniężnych na podmioty u których wystąpiło uchybienie obowiązkom wynikającym z przepisów SENT. W to miejsce nowelizacja proponuje stosowanie przepisów Ordynacji podatkowej o ulgach w spłacie zobowiązań podatkowych umożliwiających umorzenie zaległości lub rozłożenie jej na raty. Niestety przepisy te są w praktyce bardzo niechętnie stosowane przez organy podatkowe. W ocenie Pracodawców RP zmiana ta wydaje się być skrajnie niekorzystna dla podmiotów realizujących obowiązki SENT. Zgodnie z dotychczasową praktyką i orzecznictwem, odstępowanie od nakładania kar stosowane było również wówczas, gdy kara taka była oceniana jako niewspółmierna do charakteru uchybienia. Tymczasem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stosowane są skrajnie rzadko oraz w zasadzie dotyczą wyłącznie rozłożenia na raty zaległości, z uwzględnieniem szeregu formalności dotyczących np. pomocy publicznej. W szczególności, ulgi w spłacie zobowiązań stosowane są pod warunkiem ważnego interesu podatnika, który w praktyce na gruncie Ordynacji podatkowej (zupełnie inaczej niż na gruncie ustawy SENT) rozumiany jest jako ryzyko nagłego przerwania działalności prowadzonej przez podatnika. Innymi słowy ulga według Ordynacji podatkowej jest stosowana, jeżeli obowiązek zapłaty pełnej należności wiązałby się z ogłoszeniem upadłości przez podatnika. W przypadku ustawy SENT najczęściej kary dotyczą kwot od 10 000 do 20 000 złotych (chociaż niekiedy wyższych), więc rzadko zapłata jednorazowej kary stanowi zagrożenie dla dalszego istnienia podmiotu. Tym samym wbrew twierdzeniom Projektodawcy proponowana zmiana spowoduje skrajnie rzadsze odstępowanie od nakładania kar pieniężnych.	Wykreślenie z Projektu wszystkich przepisów uchylających możliwość stosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i odsyłających do stosowania Ordynacji podatkowej. Pozostawienie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 3, art. 22a ust. 2, art. 24 ust. 3 oraz art. 26 ust. 3 i 4 ustawy SENT w obecnie obowiązującym brzmieniu. Pozostawienie obecnie obowiązującego stanu prawnego dotyczącego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej-	Uwzględniona.

	IGTL	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	W odniesieniu do kwestii karania na podstawie ustawy, projekt ustawy zawiera także, jak wydaje się, istotne zmiany w odniesieniu do zasad karania. W uzasadnieniu do projektu wskazano, że w art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 3, art. 22a ust. 2, i art. 24 ust. 3 i art. 26 ust 3 i 4 wykreślony został obowiązek badania w trakcie postępowania o nałożenie kary przesłanek odstąpienia od nałożenia kary. Jako cel tego usunięcia określono: „Decyzja wydawana na podstawie ustawy SENT winna rozstrzygać, czy zaistniały okoliczności do nałożenia kary, a jeśli tak, to powinna być taka sama dla każdego podmiotu, który dopuścił się tego naruszenia. Dzięki temu, mając na względzie cele sankcji administracyjnych, tj. represja i prewencja, zapewnione zostaną jednolite standardy traktowania podmiotów. Istotą zaś administracyjnej kary pieniężnej jest profilaktyka i prewencja, ma ona bowiem zarówno zniechęcać do naruszenia obowiązków jak i skłaniać ukaranego do zapobiegania powtórnemu naruszeniu obowiązków w przyszłości. Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnych, w tym kar pieniężnych jest również to, iż w razie stwierdzenia stanu niezgodnego z prawem (niedopełnieniu obowiązków, naruszeniu zakazów, itp.) stosowane są one niemal automatycznie z mocy ustawy, z tytułu odpowiedzialności obiektywnej (w oderwaniu od winy i okoliczności czynu). Taki jest również charakter kar pieniężnych nakładanych w oparciu o ustawę SENT na podmioty odpowiedzialne za realizację wynikających z niej obowiązków. Powyższe zdaje się więc wskazywać na to, że w istocie zmiana zmierza do tego, aby nie było możliwe uniknięcie nałożenia kaiy mimo istnienia ewentualnie jakichś okoliczności, które mogłyby uzasadniać nienakładanie kary w aktualnym stanie prawnym. Zmierza to więc do zaostrzenia odpowiedzialności na podstawie zmienianej ustawy.	Proponuje się w Projekcie usunięcie art. 24 ust. 3 ustawy o SENT, który brzmi: „W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, podmiotu nabywającego albo przewoźnika lub interesem publicznym, na wniosek odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, podmiotu nabywającego albo przewoźnika lub z urzędu, organ może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1-lb, z uwzględnieniem art. 26 ust. 3.” Wnosimy o wykreślenie propozycji tej zmiany i zachowanie możliwości odstąpienia od nałożenia kary w przypadku	Uwzględniona.

					wystąpienia ważnego interesu danego podmiotu. Powyższe uprawnienie organu do odstąpienia daje możliwość rozpatrzenia całokształtu okoliczności danej sprawy i w szczególnych przypadkach odstąpienia od nałożenia kary.	
	Polska Izba Druku	1.SENT	art. 21 i nast. (odstapienie)	Istota proponowanych zmian sprowadza się do uchylenia obecnych regulacji ustawy SENT przewidujących możliwość odstępowania przez organy KAS od nakładania kar pieniężnych na podmioty, u których wystąpiło uchybienie obowiązkom wynikającym z przepisów SENT. W to miejsce nowelizacja proponuje stosowanie przepisów Ordynacji podatkowej o ulgach w spłacie zobowiązań podatkowych (czyli m.in. teoretyczna możliwość umorzenia zaległości lub rozłożenia jej na raty). ZDECYDOWANIE sprzeciwiamy się takiej zmianie jako skrajnie niekorzystnej dla podmiotów realizujących obowiązki SENT. Zgodnie z dotychczasową praktyką i orzecznictwem, odstępowanie od nakładania kar SENT stosowane było również wówczas, gdy kara taka była oceniana jako NIEWSPÓŁMIERNA do charakteru uchybienia. Tymczasem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stosowane są skrajnie rzadko oraz w zasadzie dotyczą wyłącznie "rozkładania na raty" zaległości, z uwzględnieniem szeregu formalności dot. tzw. pomocy publicznej. W szczególności, ulgi w spłacie zobowiązań stosowane są pod warunkiem ważnego interesu podatnika, który w praktyce na gruncie Ordynacji podatkowej, inaczej niż na gruncie ustawy SENT - rozumiany jest jako ryzyko dla dalszej jego egzystencji. Innymi słowy, ulga wg Ordynacji podatkowej jest stosowana, tylko jeśli zapłata zaległości oznaczałaby bankructwo podatnika. W przypadku SENT najczęściej kary dotyczą kwot 10 -20 tys. zł (chociaż niekiedy wyższych), więc rzadko zapłata jednorazowej kary stanowi zagrożenie dla dalszego losu podmiotu. Tym samym WBREW	Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów uchylających możliwość stosowania instytucji odstąpienia od nałożenia kary, tj. m.in.: - art. 21 (3) ust. SENT; - art. 22 (3) ust. SENT; - art. 22a (2) ust. SENT; - art. 24 (3) ust. SENT; - art. 26 (3) oraz (4) ust. SENT;	Uwzględniona.

				twierdzeniom autorów projektu, proponowana zmiana spowoduje skrajnie rzadsze stosowanie jakichkolwiek pomniejszeń obciążeń SENT. **Tym samym jest to zmiana bardzo niekorzystna dla podmiotów gospodarczych.**		
	PKN ORLEN S.A.	1.SENT	art. 23	Przepis w obecnym brzmieniu był interpretowany w taki sposób, że podmioty mogą załadować i przewozić towar w ilości do **10%** mniej lub więcej niż zadeklarowana w zgłoszeniu przewozu. Co w przypadku jeśli zamówiliśmy 30000 litrów paliwa i na taką ilość otrzymujemy SENTA od koncernu PKN ORLEN S.A. Jednak ze względów wagowych pojazdu, zostaje automatycznie zdjęta ilość na nalewakach np. 200 litrów mniej. SENT wtedy nie zgadza się z faktyczną ilością w autocysternie. Orlen nie robi korekty SENTÓW. Zamknąć SENTA dopiero możemy po zakończonej dostawie. Co w przypadku zatrzymania do kontroli autocysterny na drodze? Zaostrzenie marginesu +/-10% powoduje całkowitą dezorganizację pracy. Nie jesteśmy apteką. Zakupiony towar pochodzi jedynie z PKN ORLEN S.A, więc gdzie dochodzi do nadużycia? Co w przypadku w którym SENT został zamknięty przez Klienta i błędnie została podana ilość litrów w zamknięciu SENT zamiast 9000 litrów wpisano 900000 litrów. Jak należy postąpić w takim przypadku jeśli błąd powstał w wyniku omyłki pisarskiej. Zwracam uwagę, że podana ilość nie jest możliwa do przewiezienia tym rodzajem transportu.		Uwzględniona.

	Polska Izba Druku	1.SENT	art. 23	Obecne brzmienie art. 23 ustawy SENT jest precyzyjne: Dane dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%. Proponowana w projekcie modyfikacja, zgodnie z którą przepis ma otrzymać brzmienie: „Art. 23. Dane dotyczące masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru. Jest nie tylko niecelowa, co po prostu pozbawiona logiki i sprzeczna z wiedzą i doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim praktyką niemal całego sektora paliwowego. Pierwszoplanowo należy podkreślić, iż obecnie zdecydowana większość zgłoszeń SENT jest dokonywana JESZCZE PRZED ZAŁADUNKIEM PALIWA do autocystern. W standardowym modelu, zgłoszenie SENT jest dokonywane w momencie składania zamówienia (zlecenia) na paliwo - a dopiero wskutek dalszych działań w tym akceptacji zlecenia - do bazy paliw wjeżdża autocysterna nabywcy i dokonywany jest nalew zamówionej ilości paliwa. Oczywistym powinno być, że nigdy nie jest możliwe nalanie dokładnie tej ilości paliwa, która została zamówiona (np. w razie zlecenia 30 000 litrów - wynik będzie zawsze + / - przynajmniej kilkadziesiąt litrów. Dotychczas problem ten nie miał wiekszego znaczenia, właśnie ze względu na funkcjonowanie marginesu + / - 10%. Gdyby zaakceptować proponowaną zmianę, oznaczałoby to konieczność przemodelowania całości funkcjonowania sektora paliwowego, tak aby każde zlecenie SENT było realizowane już po dokonaniu załadunku. Abstrahując od tego, iż jest to po prostu niemożliwe, to dodatkowo skutkowałoby to zblokowaniem wszystkich baz paliw, bowiem kierowcy po dokonaniu załadunku musieliby gdzieś czekać na zgłoszenie SENT ich przewozu bez możliwości wjazdu na jakąkolwiek drogę publiczną. PONADTO należy podkreslić, iż problem nie dotyczy tylko paliw oraz tylko przemieszczeń towaru luzem. Również dla przesyłem w opakowaniach jednostkowych bardzo często dochodzi do różnic ilościowych, przy czym są to różnice wynikające z ilości opakowań. Przykładowo zamówienie palety środków smarnych lub rozpuszczalników w ilości np. 30 opakowań po 20 litrów - może zostać zrealizowane w ilości 29 lub 31 opakowań (np. brak lub omyłkowe		Uwzględniona.

				przekazanie nadmiarowego opakowania). Wówczas również brak jest powodów aby "karać" takie podmioty (zwłaszcza gdy mamy do czynienia z wyrobami z zapłaconą akcyzą), a nie będzie możliwe powołanie sie na właściwości wyrobów jako uzasadnienie różnicy. Podsumowując - propozycję de facto likwidacji marginesu 10% dla toleracji ilościowej w SENT oceniamy skrajnie krytycznie, jako nieadekwatną do realiów prowadzenia działalności gospodarczej. Stąd zdecydowanie rekomendujemy odstąpienie od tego zapisu.		
	JTI	1.SENT	art. 23	W projekcie nowelizacji zostało zawarte rozwiązanie zgodnie z którym za prawidłową ilość jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru. Dotychczas przepisy przewidywały tolerancję 10% dla wszystkich towarów niezależnie od tego z czego wynikały te rozbieżności. Projektowana zmiana jest w ocenie JTI bardzo negatywna dla przedsiębiorców dlatego, że po wejściu tej zmiany w życie każda rozbieżność w przypadku towarów, dla których rozbieżności nie wynikają z ich właściwości fizykochemicznych będzie powodowała, że dojdzie do niezgodności ilości, co będzie podstawą do wymierzenia kary administracyjnej (co najmniej 20 000 zł). Spółka postuluje więc, aby powyższa zmiana nie była wprowadzana. Pozostawienie tolerancji w zakresie stwierdzanych ilości jest zasadne dlatego, że niewielkie rozbieżności pomiędzy stwierdzanymi ilościami mogą wynikać z wielu przyczyn, w tym np. niewielkiej pomyłki w pakowaniu czy ważeniu towarów. Przedmiotowa zmiana również dla wyrobów w przypadku których rozbieżności fizykochemiczne wynikają z właściwości towaru jest niekorzystna, gdyż trudno udowodnić, że	Usunięcie art. 1 pkt 23 projektu	Uwzględniona.

				rozbieżności wynikają z właściwości fizykochemicznych towaru. Powstanie więc ryzyko sporów z organami w tym zakresie.		
	BCC	1.SENT	art. 23	Dotychczasowe regulacje przewidują, że dane ujęte w zgłoszeniach i dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż **10%.** Jak wynika z treści uzasadnienia do projektu ustawy, niektóre podmioty interpretowały dotychczasowe regulacje w taki sposób, że mogą one załadować i przewozić towar w ilości do 10% mniej lub więcej niż zadeklarowana w zgłoszeniu przewozu. W związku z powyższym w projekcie nowelizacji wskazano, że dane dotyczące masy lub objętości towaru będzie się uważało za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru. Zdaniem BCC, tego rodzaju zmiana jest zbyt rygorystyczna, gdyż w sytuacji jej wprowadzenia w przypadku przewożonych towarów których właściwości fizykochemiczne nie zmieniają się w trakcie przewozu, jakiekolwiek nawet niewielkie stwierdzone różnice będą skutkowały uznaniem, że dane dotyczące ilości towarów były nieprawidłowe. W takim przypadku, zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, jeżeli towar nie odpowiada co do m.in. ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu odpowiednio przez podmiot wysyłający albo podmiot odbierający w zgłoszeniu, odpowiednio na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% różnicy wartości brutto towaru zgłoszonego i towaru rzeczywiście przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł. Przykładowo wiec, jeżeli omyłkowo zostanie przewieziony dodatkowy karton bądź wystąpią różnice wynikające z ważenia to spowoduje to konieczność uiszczenia kary 20 000 zł.	Usunięcie art. 1 pkt 23 projektu	Uwzględniona.

				BCC postuluje więc o odstąpienie od tej zmiany prawnej jako zbyt rygorystycznej. Należy podkreślić, że celem wprowadzenia systemu SENT było umożliwienie nadzoru nad przemieszczaniem towarów. Tymczasem wprowadzenie tej zmiany nie będzie miało istotnego wpływu na zwiększenie nadzoru, a doprowadzi do ryzyka powstania nieproporcjonalnej odpowiedzialności przedsiębiorców związanej z dokonywaniem przemieszczeń towarów w ramach SENT. Niezależnie od powyższego, należy również zauważyć, że udawadnianie, iż rozbieżności wynikają z właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru byłoby bardzo trudne lub niemożliwie. Potwierdza to praktyka akcyzowa, gdzie spory dotyczące strat wynikających z właściwości fizykochemicznych wyrobów są częste, a prowadzone postępowania w tym zakresie są trudne i czasochłonne. Wprowadzenie tego rozwiązania zbliżałoby regulacje dotyczące SENT do regulacji akcyzowych, co wydaje się sprzeczne z celem wprowadzania systemu monitorowania przewozu towarów w ramach SENT.		
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	art. 23	Proponowany zapis spowoduje problemy na bazach paliw, gdyż obecne rozwiązania organizacyjne i systemowe dopuszczają różnice ilości nalanej vs zgłoszona w granicach **+-10 %** . Poza tym nie sposób wydać paliwo na bazie w ilości takiej jak w zgłoszeniu, ze względu na specyfikę pracy urządzeń nalewczych (niedolania/przelania w stosunku do ilości zadanej na AccuLoad rzędu kilku/kilkunastu litrów). Problem na bazach, które sterują ilością wydaną w 15 St C, a zgłoszenie zrobione dla ilości w temp. rzeczywistej nalewu. W myśl proponowanych zapisów różnicy mogą podlegać tylko różnice wynikające z właściwości fizykochemicznych. Poza właściwościami fizykochemicznymi w praktyce występują również ubytki naturalne w transporcie i przeładunku jak również błędy urządzeń pomiarowych wykorzystywanych na różnych etapach do pomiaru. Przepis w proponowanym kształcie w praktyce spowoduje utrudnienia lub nawet uniemożliwi działalność operacyjną.	Pozostawienie obecnego zapisu (rozwiązania)dopuszczającego tolerancję +/- 10 % bez doprecyzowania, że rozbieżność może wynikać tylko z właściwości fizyko-chemicznych. Przyjęcie projektowanego zapisu wymagałoby aktualizacji zgłoszenia po załadunku w zakresie ilości nalanej do cysterny, co nie	Uwzględniona.

					zawsze jest możliwe ze względów systemowych. Poza tym ustawa nie dopuszcza aktualizacji danych dotyczących towaru po dokonaniu zgłoszenia.	
	PKN ORLEN	1.SENT	art. 23	Zgodnie z treścią projektu Connect wprowadzono zmianę w zakresie art. 23 Ustawy SENT. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu dane dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%. Przez większość podmiotów przepis ten był intepretowany w taki sposób, że dopuszczalna jest tolerancja +/- 10% w zakresie ilości towaru przewożonego vs. ilość zadeklarowana w zgłoszeniu przewozu. W projekcie wprowadzono doprecyzowanie, że dane dotyczące masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru. Uwzględniając projektowane zmiany podkreślamy, że obecnie większość zgłoszeń przewozowych jest zgłaszanych z wyprzedzeniem do załadunku (w tym planowanie pracy na weekend, dni wolne, święta) i nie jest możliwe załadowanie na bazie takiej samej ilości jak wskazana w zgłoszeniu. Przy takiej skali operacji logistycznych niemożliwe jest wystawianie zgłoszenia po nalewie przed wyjazdem kierowcy, w szczególności w sytuacji korzystania z obcych baz magazynowych, gdzie informacje mogą do nas wpływać opóźnieniem. To samo dotyczy załadunku towaru z wykorzystaniem wag. W przypadkach kiedy mamy do czynienia z przewozem tzw. resztek/kontaminatu, produktów pochodzących ze zmieszań na stacjach paliw ciekłych, przepompowań nie ma możliwości dokładnego określenia ilości przewożonego produktu (te czynności często następują przy użyciu pomp służb serwisowych, a niezalegalizowanych urządzeń). Możliwość określenia ilości nastąpi dopiero po powrocie do punktu odbiorczego, gdzie są dostępne urządzenia pomiarowe. W związku z tym rekomendujemy wprowadzenie tolerancji bez		Uwzględniona.

				odnoszenia jej do właściwości fizykochemicznych towaru, gdyż pewne rozbieżności mogą również wynikać z tolerancji urządzeń pomiarowych wykorzystywanych w procesie załadunku czy też pomiaru załadowanej ilości.		
	PERN	1.SENT	art. 23	Obowiązujące brzmienie art. 23 ww. ustawy przewiduje, że dane dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%. Projektodawcy przewidują natomiast, że prawidłowe będą dane dotyczące masy lub objętości towaru, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru. Rozwiązanie takie wydaje się być problematyczne z punktu widzenia sprawności operacyjnej i płynności procesu obsługi transportów samochodowych w bazach paliw. W konsekwencji projektowanych rozwiązań kierowca nie będzie mógł skorygować przygotowanego wcześniej zlecenia odbioru. Każda korekta zaplanowanej ilości będzie wymagała oczekiwania na nowe zgłoszenie SENT. Podobna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku każdego niedolania będącego wynikiem np. problemów technicznych. Konieczne stanie się zatrzymanie kierowcy celem pozyskania nowego zgłoszenia SENT. Obecnie, wydanie w przedziale 90-100% w stosunku do pierwotnego zlecenia odbioru, a co za tym idzie dokonanego zgłoszenia SENT, jest traktowane przez ustawodawcę jako prawidłowe.		Uwzględniona.

	POPiHN	1.SENT	art. 23	Dodanie w przepisie, że rozbieżność jest wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru jako warunku uznania nieznacznej rozbieżności istotnie zawęzi przypadki, w których można uznać nieznaczną rozbieżność. Zwłaszcza uniemożliwi to uznanie za nieznaczną rozbieżność zdarzeń przypadkowej, nieumyślnej, niezawinionej utraty towaru podczas załadunku, transportu, rozładunku - np. z powodu nieszczelności, błędu ludzkiego, pomyłki. Zaostrzenie tego przepisu stawia prawidłowo działających przedsiębiorców, którzy wskutek błędu, pomyłki czy awarii itp. w bardzo złym położeniu.	Postulat: Ustawodawca powinien uwzględniać różnego rodzaju życiowe sytuacje, które mogą doprowadzić do nieznacznej rozbieżności i nie zaostrzać aktualnego przepisu.	Uwzględniona.
	Arcisze wski	1.SENT	art. 23	Powiązanie możliwej różnicy 10% w zgłoszeniu SENT względem rzeczywistości zwłaściwościami wyrobu może spowodować, że ten bezpieczny bufor 10% przestanie w ogóledziałać i potencjalnie różnica na legalizowanej wadze może skutkować próbą ukarania.	Wnioskuję o zachowanie dotychczasowych bardzo dobrych regulacji.	Uwzględniona.
	BAT	1.SENT	art. 23	Projekt nowelizacji przewiduje, że dane dotyczące masy lub objętości towaru będą uznawane za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru. W konsekwencji, zgodnie z projektowaną zmianą, rozbieżności w zakresie ilości towarów będą więc możliwe wyłącznie w sytuacji, gdy wynikają z właściwości fizykochemicznych wyrobu. BAT postuluje, aby odstąpić od wprowadzenia tego rozwiązania z poniższych względów. Przede wszystkim, w praktyce obrotu wyrobami akcyzowymi mogą niekiedy wystąpić sytuacje niewielkich rozbieżności pomiędzy ilością wyrobów wysłanych oraz odebranych (np. mylne policzenie kartonów). Z reguły te rozbieżności są niewielkie i mieszą się w dotychczasowej normie 10 %. Jednakże, jeżeli projektowany przepis wszedłby w życie to każda, nawet niewielka rozbieżność w zakresie ilości powodowałaby negatywne konsekwencje dla podmiotu przemieszczającego towary, jeżeli rozbieżności te nie będą wynikały z właściwości fizykochemicznych towaru. Ewentualna sankcja w tym przypadku jest znaczna, gdyż w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ilości możliwa kara wynosi obecnie co najmniej 20 000 zł. Jednocześnie, nawet w przypadku wyrobów dla których właściwości fizykochemiczne zmieniają się w trakcie przewozu proponowane	usunięcie	Uwzględniona.

				rozwiązanie w praktyce może być trudne do stosowania. Istnieje istotne ryzyko, że będą powstawały spory z organami w zakresie tego czy dane różnice wynikają z właściwości fizykochemicznych wyrobów czy z innych przyczyn. Potwierdza to praktyka stosowania regulacji akcyzowych, gdzie tego rodzaju spory z organami są częste.		
	Imperial Tabacco	1.SENT	art. 23	Tego rozwiązanie stanowi kolejne niezrozumiałe zaostrzenie obecnych regulacji SENT i niestety doprowadza do sytuacji, gdzie nie będzie dopuszczalny żaden błąd ludzki. Ponownie, nieżyciowe, czysto teoretyczne i restrykcyjne przepisy wpłyną negatywnie na codzienną działalność przedsiębiorców, poprzez m.in. zwiększenie obciążeń administracyjnych, finansowych, czasowych i organizacyjnych. Pragniemy przypomnieć, że w takim transporcie intermodalnym, gdzie transport odbywa się w zaplombowanym kontenerze, przy zgłoszeniu SENT towaru dla kolejnego odcinka, nie ma nawet możliwości weryfikacji ilości, bo kontener nie jest otwierany, a towar nie jest wyładowywany. Następuje tylko przeładunek całego kontenera z jednego środka transportu na inny np. z pociągu na samochód.	-	Uwzględniona.
	PIPP	1.SENT	art. 23	Jest nie tylko niecelowa, co po prostu pozbawiona logiki i sprzeczna z wiedzą i doświadczeniem życiowym, a przede wszystkim praktyką niemal całego sektora paliwowego. Pierwszoplanowo nalezy podkreślić, iż obecnie zdecydowana większość zgłoszeń SENT jest dokonywana JESZCZE PRZED ZAŁADUNKIEM PALIWA do autocystern. W standardowym modelu, zgłoszenie SENT jest dokonywane w momencie składania zamówienia (zlecenia) na paliwo - a dopiero wskutek dalszych działań w tym akceptacji zlecenia - do bazy paliw wjeżdża autocysterna nabywcy i dokonywany jest nalew zamówionej ilości paliwa. Oczywistym powinno być, że nigdy nie jest możliwe nalanie dokładnie tej ilości paliwa, która została zamówiona (np. w razie zlecenia 30 000 litrów - wynik będzie zawsze + / - przynajmniej kilkadziesiąt litrów. Dotychczas problem ten nie miał wiekszego znaczenia, właśnie ze względu na funkcjonowanie marginesu + / - 10%. Gdyby zaakceptować proponowaną zmianę, oznaczałoby to konieczność przemodelowania całości funkcjonowania sektora paliwowego, tak aby każde zlecenie SENT było realizowane już po dokonaniu załadunku. Abstrahując od tego, iż jest to po prostu niemożliwe, to dodatkowo skutkowałoby to zblokowaniem wszystkich baz paliw, bowiem kierowcy po dokonaniu	Wykreślenie z projektu proponowanej zmiany do art. 23 ustawy SENT.	Uwzględniona.

				załadunku musieliby gdzieś czekać na zgłoszenie SENT ich przewozu bez możliwości wjazdu na jakąkolwiek drogę publiczną.PONADTO należy podkreslić, iż problem nie dotyczy tylko paliw oraz tylko przemieszczeń towaru luzem. Również dla przesyłem w opakowaniach jednostkowych bardzo często dochodzi do różnic ilościowych, przy czym są to różnice wynikające z ilości opakowań. Przykładowo zamówienie palety środków smarnych lub rozpuszczalników w ilości np. 30 opakowań po 20 litrów - może zostać zrealizowane w ilości 29 lub 31 opakowań (np. brak lub omyłkowe przekazanie nadmiarowego opakowania).		
	SDCM	1.SENT	art. 23	Uważamy za dalece ryzykowne zrezygnowanie z „marginesu błędu" w wysokości 10% przy obliczaniu masy przesyłek. Proponowana zmiana zachowuje ten „margines" jedynie w przypadku właściwości fizyko-chemicznych przewożonych towarów. Powoduje to, że nawet najmniejszy błąd w procesie mierzenia/ważenia transportowanych produktów może mieć katastrofalne skutki. Pragniemy tu dodać, że np. dystrybutorzy w tym zakresie są uzależnieni od informacji, jakie otrzymują od innych uczestników obrotu. Nieścisłość na poziomie 1% nie powinna powodować, że wobec uczciwego przedsiębiorstwa rozpoczynane są procedury mogące się zakończyć wielomilionową karą.		Uwzględniona.
	IGTL	1.SENT	art. 23	W uzasadnieniu projektu ustawy wskazane zostało: „Art. 23 - przepis w obecnym brzmieniu był przez niektóre podmioty interpretowany w taki sposób, że mogą one załadować i przewozić towar w ilości do 10% mniej lub więcej niż zadeklarowana w zgłoszeniu przewozu. Nie taki był cel tego przepisu. Dlatego też doprecyzowano, że dane dotyczące masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru, (np. zmiana objętości paliwa nastąpiła pod wpływem temperatury)." W związku z planowaną zmianą pojawiają się następujące pytania: Co w przypadku, jeśli obecnie w zgłoszeniu również się pojawi się różnica w tonażu poniżej 10% ? Czy należy wtedy ubiegać się o dokument poświadczający, że jest ona wynikiem właściwości fizyko-chemicznych przewożonego towaru? Czy też należy kontynuować transport z zaznaczeniem w uwagach, że jest różnica ilościowa?		Uwzględniona.

				Zaznaczamy, że w przypadku wprowadzonych mas przez zgłaszającego, nie ma możliwości skorygowania ilości w zgłoszeniu. Wnioskujemy o wyjaśnienia i doprecyzowanie projektu pod kątem wskazanych pytań/zasygnalizowanych problemów.		
	PIPP	1.SENT	art. 24 ust. 1b	Wprowadzenie kolejnych dotkliwych kar i sankcji finansowych za niepotwierdzenie odbioru dostarczonego towaru – nieuzupełnianie zgłoszeń przewozu, wydaje się nie celowe, niezasadne zwłaszcza przy innych zapisach zawartych w projekcie dotyczących kar, zasad nakładania kar oraz rezygnacji z możliwości odstąpienia od nakładania tych kar. Propozycje wydaje się zbyt daleko idące i rejestracyjna, zwłaszcza, że w tym wypadku ukarany może zostac inny podmiot niż ten, który dopuszczenia sie zaniechania realizacji obowiązku.	Wykreślenie z projektu zmian ado art.. 24 ust. 1b	Nieuwzględniona. Pięcioletnia praktyka potwierdza, że przy braku sankcji za brak realizacji obowiazków podmioty nie wykonują obowiązków. Kara za brak potwierdzenia odbioru
	POGP	1.SENT	art. 26	Okresy wskazane w proponowanym ust. 2a pkt 1) i 2) powinny być maksymalnie skrócone, aby zmotywować organy do szybkiego działania. Właściwe organy, mając takie narzędzia informatyczne i dostęp do olbrzymiej bazy danych oraz możliwość bieżącego śledzenia przemieszczania towarów objętych systemem SENT, powinny niezwłocznie reagować na wszelkie stwierdzone nieprawidłowości oraz niezwłocznie je wykrywać. W przypadkach, kiedy okres pomiędzy ujawnieniem uchybienia ustawie SENT a wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej jest kilkumiesięczny lub dłuższy, dochodzi do naruszenia zasady szybkości postępowania (w takiej sytuacji szybkości wszczęcia postępowania) przewidzianej w art. 27 Prawa przedsiębiorców. Stąd też proponujemy wprowadzenie 6-miesięcznego terminu dla wszystkich przypadków, gdy możliwe jest wszczęcie postępowania o ukaranie przedsiębiorcy.	Proponujemy, aby przedmiotowy przepis uzyskał następujące brzmienie: 2a. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary jeżeli upłynęło: 1) 6 miesięcy od dnia zakończenia kontroli – w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało podczas kontroli przewozu towaru albo 2) 6 miesięcy od ujawnienia naruszenia w wyniku analizy danych w	Nieuwzględniona. Dłuższy termin na wszczęcie postępowania w przypadku gdy naruszenie ujawnione zostało w wyniku analizy danych w rejestrze, wynika z potrzeby analizy danych w dłuższym czasie, często w badanym okresie „rok do roku”.

					rejestrze – w przypadku gdy naruszenie zostało ujawnione w wyniku analizy danych w rejestrze	
	Arcisze wski			W opinii tworzących projekt ustawy nie wymaga **notyfikacji** Komisji Europejskiej. Jednakże uwzględniając fakt, że przepisy ustawy nakładają wiele obowiązków, nie tylko na podmioty krajowe, ale również te zagraniczne, obowiązki te w sposób bezpośredni dotykają warunkówprzemieszczenia towarów w Unii Europejskiej uważam, że powiadomienie Komisji w takiejsytuacji powinno mieć miejsce. W innym wypadku otwierana jest niepotrzebnie droga dopotencjalnego sporu z Komisją Europejską.		Nieuwzględniona. (RCL nie zgłosił takiej uwagi)
	Chemna ft Sp. z o.o.			Notyfikacja projektu ustawy - zdaniem projektodawców projekt ustawy nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej. Biorąc jednak pod uwagę, że przepisy ustawy nakładają szereg obowiązków, nie tylko wobec podmiotów krajowych, ale również zagranicznych, obowiązki te w sposób zasadniczy ingerują w zasady przemieszczenia towarów w Unii Europejskiej. Zwracani się z wnioskiem o wystąpienie o notyfikację przepisów. W innym przypadku przepisy, które planuje się teraz uchwalić, mogą zostać uznane jako niezgodne z prawem Unii Europejskiej.		Nieuwzględniona. (RCL nie zgłosił takiej uwagi)
				DODATKOWE postulaty zmian		

	Krajowa Rada Izb Rolniczych	1.SENT 2.PE		Wyrażam stanowczy sprzeciw samorządu rolniczego wobec projektowanych przepisów dotyczących przewozu paliw oraz nakładania na rolników nowych obowiązków. Uważam, że te propozycje są szkodliwe dla rolników i prowadzą do pogłębiania nakładania restrykcji i nowych obowiązków na rolników.Propozycje wprowadzenia obowiązków, takich jak rozszerzenie definicji zakładowych stacji paliw służących do zaopatrywania w paliwa ciekłe pojazdów, w tym ciągników i maszyn rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach - na osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące działalność gospodarczą lub osoby fizyczne prowadzące działalność rolniczą w rozumieniu ustawy dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego, eksploatujące zakładową stację paliw, obowiązek rejestracji miejsca dostarczania paliwa, obowiązek potwierdzania odbioru paliwa, i objęcie kontrolą przez Prezesa URE, są nie tylko uciążliwe, ale również szkodliwe dla rolników. W rolnictwie nie funkcjonuje szara strefa obrotu paliwem/olejem napędowym gdyż wszyscy rolnicy zainteresowani są otrzymaniem faktury VAT z uwagi na to, że faktury te są podstawą do ubiegania się o zwrot części podatku akcyzowego. Ponadto w wielu wypadkach brak dostępu do Internetu na obszarach wiejskich lub brak umiejętności rolnika (często są to osoby starsze) może spowodować techniczne utrudnienia w wykonaniu obowiązków wynikających z objęcia systemem monitoringu. Mogą one prowadzić do zwiększenia kosztów i utrudniać już i tak trudne warunki pracy na wsi. Proponowana zmiana ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opalowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, jest nie do przyjęcia. Stanowi ona naruszenie prywatności rolników, jest sprzeczna z zasadą minimalizacji regulacji, a wprowadzenie dodatkowych obowiązków wpłynie negatywnie na sytuację rolników, szczególnie mate gospodarstwa rodzinne. Dlatego wnoszę o wzięcie pod uwagę negatywnych skutków wprowadzenia takich zmian i wykluczenie rolników z przedmiotowego projektu.		Uwzględniona.
	PKN ORLEN			PKN ORLEN wnosi o uwzględnienie przy pracach nad przedmiotowym projektem uwag Koncernu zgłaszanych do Ministerstwa Finansów min. w piśmie z dnia 30 kwietnia 2021 roku w zakresie planowanych zmian w zakresie uszczelnienia rynku paliw ciekłych (Projekt Connect), w szczególności w części dot. Ustawy o SENT. W szczególności w		Uwzględniona.

				zakresie modelu dostaw przy transakcjach łańcuchowych (np. LPG), zgłoszeń zbiorczych, anulowania zgłoszeń przewozowych – uwzględniając treść projektu ustawy Connect.		
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	Uwaga dodatkowa poza projektem zmian. 15	Aktualnie duże problemy operacyjne sprawia brak możliwości anulowania zgłoszenia SENT przez podmiot wysyłający nawet po dacie rzeczywistego rozpoczęcia przewozu z przyczyn niezależnych od Podmiotu odbierającego (nie związanych z odmową przyjęcia dostawy , o której mowa w art 5a). Jest to szczególnie istotne z uwagi na sankcje karne dla Podmiotów odbierających za nieuzupełnienie zgłoszenia o dane dotyczące odbioru.	Postulat: Postuluje się wyeliminowanie ograniczeń w systemie SENT uniemożliwiających anulowanie zgłoszenia po dacie rzeczywistego rozpoczęcia przewozu. Nie wymaga to zmiany zapisów ustawy, a jedynie zmiany rozwiązań systemowych po stronie Ministerstwa Finansów. Przy anulowaniu przewozu powinna być obowiązkowo wskazana przyczyna anulowania w uwagach.	Nieuwzględniona. Zasadą jest monitorowanie przewozu. Zgłoszony przewóz może być anulowany jeśli jeszcze się nie rozpoczął. Po rozpoczęciu musi być monitorowany.
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	Uwaga dodatkowa poza projektem zmian. 16	Nadal brak wyłączenia przewozów na eDD z wyjątkiem przypadków określonych w ust 6a tego artykułu.	Uzupełnienie o przewóz na dokumencie eDD.	Nieuwzględniona. W ramach procedury e-DD brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	Aramco Fuels Poland	1.SENT	Uwaga dodatkowa poza projektem zmian. 17	Aktualnie przepisy SENT dopuszczają tzw. zbiorcze zgłoszenie przewozu, ale tylko w przypadku, gdy przewóz jest realizowany ze składu podatkowego. W związku ze zniesieniem limitu ilościowego dla zgłoszenia w przypadku przewozu paliw i objęcia zgłoszeniem przewozu większej grupy odbiorców , należy rozszerzyć możliwość dokonywania zgłoszeń zbiorczych na wszystkie przypadki przewozu niezależnie od miejsca załadunku. Jest to szczególnie istotne dla podmiotów	Postulat: Postuluje się zmianę rozporządzenia wykonawczego do ustawy SENT definiującego warunki dla tzw. zgłoszeń zbiorczych	Nieuwzględniona. Materia uregulowana w akcieniższego rzęduu. Do analizy w ptrakcie prac nad zmiana rozporzadzenia art. 9 ust. 7

				dokonujących tzw. dystrybucji obwoźnej. Dalsze utrzymywanie aktualnego ograniczenia nie ma uzasadnienia.	poprzez zniesienie ograniczenia, że dotyczy tylko przewozów ze składu podatkowego.	
	POPiHN	1.SENT	Uwaga ogólna do ustawy SENT	Nadal brak wyłączenia przewozów na eDD z wyjątkiem przypadków określonych w ust 6a tego artykułu.		Nieuwzględniona. W ramach procedury e-DD brak przekazywania danych geolokalizacyjnych.
	POPiHN	1.SENT	Uwaga ogólna do rozporządzenia wykonawczego do ustawy SENT	Aktualnie przepisy SENT dopuszczają tzw. zbiorcze zgłoszenie przewozu, ale tylko w przypadku, gdy przewóz jest realizowany ze składu podatkowego. W związku ze zniesieniem limitu ilościowego dla zgłoszenia w przypadku przewozu paliw i objęcia zgłoszeniem przewozu większej grupy odbiorców , należy rozszerzyć możliwość dokonywania zgłoszeń zbiorczych na wszystkie przypadki przewozu niezależnie od miejsca załadunku. Jest to szczególnie istotne dla podmiotów dokonujących tzw. dystrybucji obwoźnej. Dalsze utrzymywanie aktualnego ograniczenia nie ma uzasadnienia.		Nieuwzględniona. Poza zakresem ustawy (materia rozporzadzenia).
	POPiHN	1.SENT		Aktualnie duże problemy operacyjne sprawia brak możliwości anulowania zgłoszenia SENT przez podmiot wysyłający nawet po dacie rzeczywistego rozpoczęcia przewozu z przyczyn niezależnych od Podmiotu odbierającego (nie związanych z odmową przyjęcia dostawy, o której mowa w art 5a). Jest to szczególnie istotne z uwagi na sankcje karne dla Podmiotów odbierających za nieuzupełnienie zgłoszenia o dane dotyczące odbioru.		Nieuwzględniona. Zasadą jest monitorowanie przewozu. Zgłoszony przewóz może być anulowany jeśli jeszcze się nie rozpoczął. Po rozpoczęciu musi być monitorowany.
	POPiHN	1.SENT		Aktualnie przepisy SENT dopuszczają tzw. zbiorcze zgłoszenie przewozu, ale tylko w przypadku, gdy przewóz jest realizowany ze składu podatkowego. W związku ze zniesieniem limitu ilościowego dla zgłoszenia w przypadku przewozu paliw i objęcia zgłoszeniem przewozu większej grupy odbiorców, należy rozszerzyć możliwość dokonywania zgłoszeń zbiorczych na wszystkie przypadki przewozu niezależnie od miejsca załadunku. Jest to szczególnie istotne dla podmiotów dokonujących tzw. dystrybucji obwoźnej. Dalsze utrzymywanie aktualnego ograniczenia nie ma uzasadnienia.		Nieuwzględniona. Poza zakresem ustawy (materia rozporzadzenia).
	POGP	1.SENT	Proponujemy wykreślić ust. 2 z art.	Prosimy o umożliwienie - poprzez uchylenie lub odpowiednią modyfikację brzmienia przepisu art. 8 ust. 2 - dokonywania korekt w zgłoszeniu, w przypadku gdy nastąpi pomyłkowe podanie danych. Obecnie system nie umożliwia dokonania korekt w zgłoszeniu, więc		Nieuwzględniona. To jest przepis wskazujący na obowiązek aktualizacji danych, które mogą ulec zmianie w trakcie przewozu (zmiana środka transportu/lokalizatora/miejsca

			8 Ustawy SENT	jakakolwiek pomyłka w danych dotyczących towaru może prowadzić do nakładania nieuzasadnionych, wysokich kar pieniężnych.		odbioru). Dane dot. towaru nie mogą ulec zmianie.
	Arcisze wski	1.SENT		Ustawa SENT a) art. 24 ust. 1a ustawy – karanie za oczywiste błędy, nawet w niższym wymiarze,jest zaprzeczeniem art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji. Proponuję usunąć regulację. b) Art. 30 ust. 4 i ust. 5 ustawy – z bardzo dobrego przepisu art. 30 ust. 4 powinnikorzystać art. 30 ust. 5 ustawy. również przewoźnicy, dlatego powinni być wykreśleni z wyłączeniu, o którym mowa w		Nieuwzględniona. Poza zakresem projektu.
	POGP	1.SENT	wyłączenie	Wszystkie dostawy gazu płynnego, za wyjątkiem gazu przeznaczonego do napędu silników spalinowych, dostarczanego do stacji paliw, objęte są systemem monitorowania i kontroli, określonym w art. 2 ust. 1 pkt 26 ustawy o podatku akcyzowym w postaci systemu EMCS. (szczegóły w piśmie)	„1a. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do towarów, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1b) lit. b), w przypadkach gdy ich przemieszczanie podlega monitorowaniu z użyciem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 26) ustawy o podatku akcyzowym”.	Nieuwzględniona. Poza zakresem projektu.
	SDCM	1.SENT 2.PE	czynny żal	W ustawie Prawo energetyczne, jak i ustawie SENT wyraźnie widać brak mechanizmu przypominającego czynny żal z Kodeksu karnego skarbowego. Podatnik, który dostrzegł swój błąd nie ma możliwości naprawienia szkody bez narażania się na ogromne kary finansowe. Co więcej, przy proponowanych zmianach drastycznie wzrośnie liczba podmiotów, które będą zobowiązane do rygorystycznego przestrzegania ww. ustaw. Ponadto jednocześnie zmniejsza się możliwy „margines błędu”, przez co nawet najmniejsze uchybienie tym restrykcyjnym przepisom prowadzić będzie do zagrożenia nałożeniem na podmiot wielomilionowych kar. SDCM postuluje jak najszybszą zmianę w tym zakresie i wprowadzenie do ustaw Prawo energetyczne i SENT instytucji czynnego żalu.		Nieuwzględniona. Poza zakresem projektu.

			Uwagi do projektu ustawy UD325 - ze względu obszerność materiału uwag zalecane korzystanie z materiałów źródłowych			
			https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12369056			
lp	Podmiot	ART.	**Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga/która część uzasadnienie /punkt OSR**	**Uwagi dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR**	**Propozycje zmian**	**Odniesienie do uwag**
	PKO BP	9.Akcyza		Wnosimy o wyłączenie z obowiązków akcyzowych zużycia energii wyprodukowanej podczas testowego uruchomienia agregatów.		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.
	PKO BP	9.Akcyza		Jako alternatywę do powyższej propozycji, wnosimy o rozważenie wprowadzenia regulacji zwalniających lub wyłączających z podatku akcyzowego podatników wykorzystujących energię z awaryjnych agregatów prądotwórczych, nawet, jeżeli moc wykorzystywanych w tym celu agregatów przekracza 1MW.		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.
	PKO BP	9.Akcyza		Sygnalizujemy również konieczność uregulowania zasad postępowania w przypadku ujawnienia nieuprawnionych poborów energii elektrycznej i koniecznością składania deklaracji akcyzowych i dokonywania wpłat podatku przez podmioty, które nie legitymują się statusem podatników podatku akcyzowego.		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.
	PIPP	9.Akcyza	art. 30	Jak wskazano powyżej, w pratyce obrotu występują bardzo często specjalistyczne środki smarne, które ze względu na ich właściwości, w tym skład chemiczny oraz rodzaj opakowania jednostkowego - nie mogą być nawet potencjalnie wykorzystane dla celów energetycznych. Ze względu na brak definicji w ustawie akcyzowej tzw. smarów plastycznych - oraz wysokie koszty specjalistycznych badań, których celem ma być wykazanie, iż dany środek stanowi	Proponujemy dodanie do ustawy o podatku akcyzowym nowego art. 30 ust. 10, o następujacej treści: Zwalnia się od akcyzy rozlewane do	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.

				smar plastyczny (zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym) - przedsiębiorcy, w tym szereg producentów maszych i urządzeń, opodatkowują te wyroby akcyzą.Jest to działanie sprzeczne z celem opodatkowania akcyzą środków smarnych, które znacznie utrudnia obrót gospodarczy oraz skutkuje szeregiem formalności administracyjnych.W naszej ocenie celowy byłby mechanizm zbliżony do zwolnienia z akcyzy gazu LPG rozlewanego do butli w składach podatkowych i wykorzystywanego do celów innych niż cele napedowe, który podlega zwolnieniu z akcyzy bez konieczności spełniania dodatkowych warunków formalnych. Postulujemy wprowadzenie analogicznego zwolnienia dla specjalistycznych środków smarnych.	opakowań jednostkowych do 1 litra lub 1 kg oleje smarowe, pozostałe oleje o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, oleje smarowe o kodzie CN 2710 20 90 oraz preparaty smarowe objęte pozycją CN 3403. Zwolnienie stosuje się pod warunkiem rozlewu w składzie podatkowym lub ich przywozu na teren kraju w takich opakowaniach w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowe go, zgodnie z art. 78 ust. 3 ustawy.	
	Pracodawcy RP	9.Akcyza	art. 30	Jak wskazano powyżej, w praktyce obrotu występują bardzo często specjalistyczne środki smarne, które ze względu na ich właściwości, w tym skład chemiczny oraz rodzaj opakowania jednostkowego nie mogą być nawet potencjalnie wykorzystane dla celów energetycznych. Ze względu na brak definicji w ustawie akcyzowej tzw. smarów plastycznych oraz wysokie koszty specjalistycznych badań, których celem ma być wykazanie, iż dany środek stanowi smar plastyczny (zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym), przedsiębiorcy, w tym szereg producentów maszyn i urządzeń, opodatkowują te wyroby akcyzą. Jest to działanie sprzeczne z celem opodatkowania akcyzą środków smarnych.	Proponujemy dodanie do ustawy o podatku akcyzowym nowego art. 30 ust. 10, o następującej treści: Zwalnia się od akcyzy rozlewane do opakowań jednostkowych do 1 litra lub 1 kg oleje smarowe, pozostałe oleje o kodach CN od	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.

					2710 19 71 do 271019 99, oleje smarowe o kodzie CN 2710 2090 oraz preparaty smarowe objęte pozycją CN 3403. Zwolnienie stosuje się pod warunkiem rozlewu w składzie podatkowym lub ich przywozu na teren	
	Pracodawcy RP	9.Akcyza	art. 30	Proponowany termin (1 lutego 2024 roku) wprowadzenia obowiązku prowadzenia ewidencji podatku akcyzowego w centralnym systemie teleinformatycznym CEWA jest niemożliwy do dotrzymania przez podatników. Konieczność dostosowania systemów oraz zbudowania narzędzia niezbędnego do spełnienia wymogów w tym zakresie przysporzy podatnikom wielu uciążliwych obowiązków w okresie, w którym zaangażowani oni będą w realizację krytycznych, pracochłonnych zadań, a) zamknięcia roku podatkowego; b) konieczności przygotowania systemów księgowych do wdrożenia rozwiązania w zakresie Krajowego Systemu E-Faktur; c) konieczności przygotowania systemów księgowych do przesyłania ksiąg rachunkowych formie elektronicznej do organów podatkowych.wynikających m.in. z:	Pracodawcy RP wnoszą o przesunięcie obowiązku prowadzenia ewidencji akcyzowej w CEWA co najmniej do 1 lipca 2024 roku.	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	AGD Applia	9.Akcyza	art. 30 (nowy)	Jak wskazano powyżej, w praktyce obrotu występują bardzo często specjalistyczne środki smarne, które ze względu na ich właściwości, w tym skład chemiczny oraz rodzaj opakowania jednostkowego - nie mogą być nawet potencjalnie wykorzystane dla celów energetycznych. Ze względu na brak definicji w ustawie akcyzowej tzw. smarów plastycznych - oraz wysokie koszty specjalistycznych badań, których celem ma być wykazanie, iż dany środek stanowi smar plastyczny (zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym) - przedsiębiorcy, w tym szereg producentów maszyn i urządzeń, opodatkowują te wyroby akcyzą. Jest to działanie sprzeczne z celem opodatkowania akcyzą środków smarnych, które znacznie utrudnia obrót gospodarczy oraz skutkuje szeregiem formalności administracyjnych. W naszej ocenie celowy byłby mechanizm zbliżony do zwolnienia z akcyzy gazu LPG rozlewanego do butli w składach podatkowych i wykorzystywanego do celów innych niż cele napędowe, który podlega zwolnieniu z akcyzy bez konieczności spełniania dodatkowych warunków formalnych. Postulujemy wprowadzenie analogicznego zwolnienia dla specjalistycznych środków smarnych.	Proponujemy dodanie do ustawy o podatku akcyzowym nowego art. 30 ust. 10, o następującej treści: Zwalnia się od akcyzy rozlewane do opakowań jednostkowych do 1 litra lub 1 kg oleje smarowe, pozostałe oleje o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, oleje smarowe o kodzie CN 2710 20 90 oraz preparaty smarowe objęte pozycją CN 3403. Zwolnienie stosuje się pod warunkiem rozlewu w składzie podatkowym lub ich przywozu na teren kraju w takich opakowaniach w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, zgodnie z art. 78 ust. 3 ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.

	PERN	9.Akcyza	art. 47a ust. 3	Projektowane nowe brzmienie wprowadzenia do wyliczenia w art. 47a w ust. 3 ww. ustawy, które według uzasadniania stanowi zmianę doprecyzowującą, przewiduje, że w jednym zbiorniku mogą być magazynowane, wyroby objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyroby objęte zerową stawką, objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie oraz wyroby z zapłaconą akcyzą. W uzasadnieniu do projektu wskazano, że zmiana ta wynika z tego, że wyroby objęte zerową stawką akcyzy ze względu na przeznaczenie mogą być magazynowane w składzie podatkowym wyłącznie w procedurze zawieszenia poboru akcyzy. Należy jednak zauważyć, że na terenie składu podatkowego mogą być magazynowane wyroby z zerową stawką będące wyrobami znajdującymi się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy (np. w przypadku gdy skład podatkowy posiada również status zużywającego podmiotu gospodarczego). Powstaje więc wątpliwość, czy celem ustawodawcy jest to, aby wyroby objęte zerową stawką znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie mogły być wspólnie magazynowane (tak sugeruje uzasadnienie do projektowanej zmiany), czy też zmiana ta stanowi uporządkowanie przepisów, a wyroby z zerową stawką znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy będą mogły być wspólnie magazynowane w jednym zbiorniku, jako wyroby z zapłaconą akcyzą. Jeżeli jednak celem ustawodawcy byłoby zawężenie zakresu wyrobów, które miałyby podlegać wspólnemu magazynowaniu, to postuluje się odstąpienie od tej zmiany.		Uwaga uwzględniona częściowo. Propozycja brzmienia art. 47a i art. 138a: • w art. 47a w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „3. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne: objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz nieobjęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem że:” • w art. 138a w ust. 3: „1) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych: a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu

						podatkowego, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;"; 2) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych: a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, - od których została zapłacona akcyza, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;";

	POGP		art. 47a	Propozycja jest spowodowana faktem, że w przypadku magazynowania w jednym zbiorniku gazu w różnych procedurach oraz ciągłego rotowania produktu mającego określone właściwości fizyko-chemiczne nie jest możliwe spełnienie warunku dotyczącego ustalania ubytków w sposób wskazany w tym przepisie.	Proponujemy dodanie, do nowego brzmienia art. 47a, nowego ust. 4 o treści następującej: 4. Warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do gazów propan-butan (LPG) objętych pozycją CN2711	Uwaga nieuwzględniona. Magazynowanie w jednym zbiorniku wyrobów o różnych statusach wprowadzono na wniosek podmiotów z branży gazowej. Jeśli ktoś sygnalizuje problem z rozliczeniem strat to może magazynować w odrębnych zbiornikach. Wprowadzenie takiego wyłączenia musiałoby być poparte szczegółową analizą z organami KAS oraz z branżą. Sam postulat POGP w sposób niewystarczający wskazuje na brak innych rozwiązań, które umożliwiają rozliczanie strat gazu LPG na podstawie obecnych przepisów.

	ZZP Przemysł Spirytusowy	9.Akcyza	art. 48	Postulowaną zmianą, która ułatwiłaby prowadzenie działalności podmiotom prowadzącym składy podatkowe dla napojów alkoholowych byłoby odniesienie minimalnych kwot zawieszonej akcyzy, wskazanych w art. 48 ust. 3 pkt 2 lit. a) do d) Ustawy, łącznie do znajdujących się w danym składzie „magazynowym" wszystkich rodzajów napojów alkoholowych określonych w Ustawie (alkohol etylowy, wyroby pośrednie, wina i napoje fermentowane i piwo). W wyniku tej zmiany podmiot, który przykładowo spełni warunek minimalnej wysokości akcyzy na poziomie 23 mln zł (odnoszony obecnie wyłącznie do alkoholu etylowego), będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia obejmującego także pozostałe kategorie napojów alkoholowych, bez konieczności spełnienia warunku minimalnej kwoty akcyzy osobno dla każdej z kategorii magazynowanych/przeładowywanych napojów alkoholowych. Z kolei podmiot, u którego kwota zawieszonej akcyzy liczonej od wszystkich rodzajów znajdujących się w danym składzie napojów alkoholowych osiągnie 10 mln zł, będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia wyłącznie dla tych kategorii, dla których Ustawa przewiduje limit niższy od ww. kwoty, tj. dla wyrobów pośrednich, wina i napojów fermentowanych oraz piwa. Zmiana ta pozwoli uelastycznić prowadzenie działalności w zakresie dystrybucji napojów alkoholowych, ponieważ uwolni podmioty od konieczności corocznego kontrolowania spełnienia warunku indywidualnie dla każdej z kategorii napojów alkoholowych. Zachowana zostanie jednocześnie konstrukcja przepisu, który wymaga od podmiotu występującego o zezwolenie na prowadzenie „magazynowego" składu podatkowego, osiągnięcia takiej skali działalności (mierzonej kwotą zawieszonej akcyzy), która z jednej strony daje wystarczające korzyści ze stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, a z drugiej uzasadnia zaangażowanie administracji skarbowej w sprawowanie kontroli nad działalnością prowadzoną w tego rodzaju składzie. Należy przypomnieć, że ratio legis wprowadzenia limitów dla tzw.		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres ustawy.

				magazynowych składów podatkowych było ograniczenie liczby składów podatkowych funkcjonujących na rynku, a tym samym ograniczenie kosztów poboru podatku akcyzowego przez administrację skarbową. Postulowana zmiana poprawi warunki prowadzenia działalności gospodarczej bez uszczerbku dla skuteczności realizacji założonych przez ustawodawcę celów. Postulowana zmiana zgłaszana była już do projektu numer UD 428 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Nie została jednak uwzględniona, jako wykraczająca poza zakres nowelizacji. Na konferencji uzgodnieniowej Ministerstwo Finansów wysłuchało jednak argumentów za wprowadzeniem zmian, zmiany nie zostały jednak uwzględnione w kolejnych nowelizacjach. Podnosimy zatem uwagę ponownie. Ponadto należy podkreślić, że biorąc pod uwagę planowane nowe narzędzie kontrolne, jakim z pewnością będzie dla organów kontrolnych Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, proponowana zmiana przepisów nie spowoduje utrudnień w sprawowaniu kontroli celno-skarbowej działalności prowadzonych w składach podatkowych magazynowych. Proponujemy, aby art. 48 ust. 3 pkt 2 Ustawy otrzymał następujące brzmienie: „2) napojów alkoholowych - minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wszystkich napojów alkoholowych, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym w przypadku objęcia tym zezwoleniem: a) alkoholu etylowego - 23 mln zł, b) wina i napojów fermentowanych - 3 mln zł, c) wyrobów pośrednich - 5 mln zł, d) piwa - 8 mln zł.		

	PERN	9.Akcyza	art. 54	Projekt nowelizacji przewiduje, że wyeliminowany ma zostać obowiązek przekazywania do Prezesa RARS oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji o podmiotach, na rzecz których podmiot prowadzący skład podatkowy bądź zarejestrowany odbiorca dokonał w danym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz o tych nabytych wyrobach. Zgodnie z treścią uzasadnienia wyeliminowanie tego obowiązku będzie wynikało z tego, że organy będą posiadały te informacje z systemu CEWA. Tego rodzaju rozwiązanie wydaje się zasadne. Jednakże, analogiczna sytuacja dotyczy również obowiązku przekazywania danych, o których mowa w art. 54 ust. 15 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Na podstawie tego przepisu, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego informację na piśmie zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego. W związku z tym, że ww. dane będą wynikały z danych przekazywanych do CEWA zasadnym jest odstąpienie od wymogu przekazywania tych informacji przez podmioty prowadzące usługowe składy podatkowe. Mając na uwadze powyższe proponuje się rozszerzenie nowelizacji zawartej w art. 9 projektu ustawy o następujący punkt: „2a) w art. 54 uchyla się ust. 15;”.		Uwaga uwzględniona.
	Aramco Fuels Poland	9.Akcyza	art. 138s	Proponowane brzmienie art. 138s ustawy z dnia 6 grudnia 2008 o podatku akcyzowym odwołuje się do rozporządzenia określającego zakres danych ewidencyjnych.	Postuluje się opublikowanie projektu rozporządzenia określonego w art. 138s jako mającego fundamentalne	Uwaga uwzględniona. Projekty aktów wykonawczych zostaną zamieszczone na stronie RCL wraz ze skierowaniem projektu ustawy na posiedzenie SKRM.

					znaczenie dla rozwiązań informatycznych, do przygotowania których zobowiązani są podatnicy, w związku z obowiązkiem CEWA.	

	IG Sprzedawców Polskiego Węgl	9.Akcyza	art. 138f	W ocenie Izby należy pozytywnie ocenić chęć doprecyzowania zakresu podmiotów wyłączonych z obowiązku prowadzenia ewidencji akcyzowej, o której mowa w art. 138f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (dalej: „u.p.a.”). Jednakże proponowane zapisy, w ocenie Izby, mogą budzić w praktyce poważne wątpliwości interpretacyjne. Art. 138f u.p.a. ewidencję wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie prowadzą m.in. podmioty zużywające prowadzące działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie (z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00). W proponowanym projekcie ustawy znalazło się wyłączenie obowiązku prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 138f u.p.a. przez pośredniczące podmioty węglowe prowadzące ewidencję wyrobów węglowych na podstawie art. 138i ust. 1 pkt 2 tej ustawy. Powyższe wyłączenie zdaje się stanowić odpowiedź na pojawiające się we wcześniejszych latach wątpliwości interpretacyjne dotyczące obowiązków ciążących na podmiotach dokonujących zużycia wyrobów węglowych. W odpowiedzi na te wątpliwości w odniesieniu do tych obowiązków od lat funkcjonuje utarta i jednolita linia interpretacyjna, czego przykładem jest m.in. indywidualna interpretacja z dnia (sygn. 0111-KDIB3-3.4013.198.2021.2.MK), w której wskazano: „Przepis art. 138f ust. 1 pkt 3 ustawy nie ma bowiem zastosowania względem wyrobów węglowych i wyrobów gazowych, dla których ustawodawca przewidział obowiązki ewidencyjne na mocy innych przepisów Działu VIa ustawy - w przypadku nabycia wyrobów (węglowych, gazowych) na terytorium kraju leżących po stronie podmiotów pośredniczących, dokonujących sprzedaży tych wyrobów Wnioskodawcy, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez Wnioskodawcę wyrobów węglowych, na nim samym, na podstawie art. 138c ust. 1 pkt 3	IGSPW postuluje modyfikację proponowanego przepisu art. 138f ust. 3 pkt 2 ustawy o podatku akcyzowym o następującej treści: "2) podmiot zużywające wyroby węglowe".	Uwaga uwzględniona.

				ustawy”. Organy zatem dotychczas prezentowały podejście, które po części odzwierciedla zaproponowana zmiana art. 138f u.p.a. Podobnie bowiem jak dotychczasowe podejście organów, zaproponowana zmiana wskazuje na brak obowiązku prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 138f u.p.a., przez podmioty zużywające wyroby węglowe do celów zwolnionych od akcyzy. Zaproponowana zmiana obejmuje jednak wyłącznie pośredniczące podmioty węglowe i pomija fakt, iż wyroby węglowe są zużywane na cele objęte zwolnieniem od akcyzy również przez podmioty posiadające status finalnych nabywców węglowych. Tymczasem w świetle dotychczasowej, jednolitej linii interpretacyjnej, wszystkie zużycia wyrobów węglowych zwolnione od akcyzy nie są objęte obowiązkiem ewidencyjnym przewidzianym w art. 138f ustawy o podatku akcyzowym – niezależnie od tego, czy podmiotem dokonującym zużycia tych wyrobów są pośredniczące podmioty węglowe czy też podmioty posiadające status finalnych nabywców węglowych. W związku z powyższym zawarcie przepisów wyłączających obowiązek prowadzenia zwolnienia od akcyzy wyłącznie przez PPW dokonujące zużycia wyrobów węglowych doprowadzi do pojawienia się wątpliwości co do zakresu obowiązków pojawiających się po stronie finalnych nabywców węglowych. Podczas gdy z dotychczasowego podejścia i wykładni systemowej jasno i jednoznacznie wynika, że również finalni nabywcy węglowi nie są zobligowani do prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 138f u.p.a. Jak bowiem zostało to wielokrotnie uargumentowane przez organy podatkowe, w przypadku wyrobów węglowych obowiązek ewidencjonowania został w całości przeniesiony na pośredniczące podmioty węglowe, które nie tylko muszą ewidencjonować zużycie wyrobów węglowych na podstawie art. 138i ust. 2 u.p.a., lecz również każdą sprzedaż wyrobów węglowych zwolnionych od akcyzy		

				w ewidencji sprzedaży, o której mowa w art. 138i ust. 1 u.p.a. Co więcej, Izba pragnie również zauważyć, iż za brakiem objęcia wyrobów węglowych obowiązkiem prowadzenia ewidencji, o której mowa w art. 138f u.p.a. przemawiają nie tylko dotychczasowe stanowiska organów oraz całokształt brzmienia u.p.a., lecz również (lub wręcz przede wszystkim) wymagania stawiane tej ewidencji wyrobów zwolnionych od akcyzy na gruncie rozporządzenia wykonawczego. Ewidencja ta powinna bowiem zawierać m.in. numer e-DD, na podstawie którego wyroby węglowe są przemieszczane do podmiotu zużywającego; podczas gdy w przypadku dostaw wyrobów węglowych zwolnionych od akcyzy nabywcy, posiadający status finalnych nabywców węglowych, nie dysponują tego rodzaju dokumentami / ich numerami, gdyż e-DD jest generowany dopiero po dostarczeniu wyrobów węglowych (do 16. dnia kolejnego miesiąca) i nie jest przekazywany nabywcom. W związku z powyższym IGSPW postuluje doprecyzowanie wprowadzanego przepisu poprzez wskazanie, że art. 138f nie ma w żadnym zakresie zastosowania do wyrobów węglowych.		

	Deloitte Doradztwo	9.Akcyza	138a-138l i art. 138o	Jak wynika z art.25 Projektu, podmioty prowadzące ewidencje i dokumentacje, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o, będą zobowiązane do zamknięcia i podsumowania ewidencji na dzień 31 stycznia 2024 r. i wprowadzenia ustalonych stanów jako stanu początkowego w CEWA nie później niż 1 lutego 2024 r. W rezultacie oznacza to, że podmioty zobowiązane do prowadzenia ewidencji w CEWA będą miały tylko jeden dzień roboczy na zamknięcie i podsumowanie prowadzonych dotychczas ewidencji oraz wprowadzenie ustalonych stanów do CEWA. W naszej ocenie jest to zbyt krótki okres, biorąc pod uwagę, że przy przesyłaniu danych do CEWA, zwłaszcza w początkowym okresie, mogą pojawić się problemy techniczne z przesyłaniem danych do CEWA oraz problemy z niedostępnością, przesłanie danych w ciągu jednego dnia może się okazać niemożliwe do zrealizowania. W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie zmiany w art. 29 ust. 2 Projektu polegającej na wydłużeniu terminu na wprowadzenie stanów początkowych do CEWA. W naszej ocenie termin na wprowadzenie stanów początkowych w CEWA powinien być zrównany z terminem ustalonym dla dokonania pierwszych wpisów.		Uwaga uwzględniona. Art. 33. ust. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, dokonuje ich zamknięcia i podsumowania na dzień 31 stycznia 2024 r., nie później niż trzeciego dnia roboczego i nie później niż przed pierwszym wpisem do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.
	Arciszewski	9.Akcyza	138i	Propozycja regulacji na szczęście jest neutralna dla podatników, ale wprowadzać może potencjalnie zamęt, ponieważ już dzisiaj pośredniczące podmioty węglowe oraz pośredniczące podmioty gazowe powinny ujmować w swoich ewidencjach zużywane wyroby do celówzwolnionych, na podstawie art. 138i, art. 138j ustawy. Bardzo dobrze, że rzecz jest ta wyjaśniana na poziomie projektu, usuwając wątpliwości, kiedy przepisy nie zawsze są czytelne, ale opisana w projekcie ustawy wynika już z obecnie obowiązujących przepisów.		Uwaga uwzględniona.

	POGP	9.Akcyza	138pa	Należy doprecyzować termin publikowania informacji o niedostępności CEWA oraz miejsce jego publikowania. Powyższe jest niezbędne, aby zminimalizować ryzyko, że przedsiębiorcy będą pozostawali w zawieszeniu pomiędzy niedostępnością systemu, a możliwością stosowania procedury awaryjnej.	Propozycja, aby przepis ten otrzymał następujące brzmienie: „Art. 138pa. Komunikaty o niedostępności CEWA są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz na stronie internetowej PUESC.	Uwaga nieuwzględniona. Nie przewiduje się procedury awaryjnej. Szczegóły postępowania w przypadku awarii CEWA wynikać będą z przepisów rozporządzenia. Zwyczajowo wszystkie awarie podawane są i będą na stronie PUESC.

	POPiHN	9.Akcyza		Projektowana regulacja dokonuje korekty wyliczeń statusów wyrobów akcyzowych, które mogą znajdować się w jednym zbiorniku uznając, co potwierdza uzasadnienie zmiany przepisu, iż wyroby akcyzowe objęte stawką akcyzy zero ze względu na przeznaczenie to tylko te, które są objęte procedurą zawieszenia akcyzy. (szczegóły w piśmie pkt 13)		Uwaga uwzględniona częściowo. Propozycja brzmienia art. 47a i art. 138a: • w art. 47a w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „3. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne: objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz nieobjęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: objęte zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem że:” • w art. 138a w ust. 3: „1) pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych: a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - wyrobów importowanych, które zostały wprowadzone do składu

						podatkowego, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;"; 2) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych: a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym: - zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, - od których została zapłacona akcyza, - objętych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;";

	POPiHN	9.Akcyza	art. 138s	Odpowiedź na powyższe pytanie będzie miała również wpływ na proponowaną treść art. 138a ust 1, gdzie zrezygnowano z ewidencjonowania wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy zero ze względu na przeznaczenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.		Uwaga uwzględniona częściowo. Jw.
	ZPP Przemysł Spirytusowy	9.Akcyza	art. 138s	Pragniemy zauważyć, że większość istotnych elementów i danych, jakie należy uwzględnić prowadząc ewidencje i rejestry dla celów podatku akcyzowego, wynika nie z ustawy o podatku akcyzowym, ale z rozporządzenia wykonawczego Ministra Finansów w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy. Negatywnie należy zatem ocenić fakt, że wraz z projektem ustawy dokonującym tak radykalnej zmiany w zasadach dotyczących ewidencji wyrobów akcyzowych, nie został opublikowany projekt rozporządzenia wykonawczego.	Postuluje się o jak najszybsze opublikowanie projektu rozporządzenia w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy.	Uwaga uwzględniona. Projekty aktów wykonawczych zostaną zamieszczone na stronie RCL wraz ze skierowaniem projektu ustawy na posiedzenie SKRM.
	Aramco Fuels Poland	9.Akcyza	art. 138 tc	Proponowane brzmienie art. 138tc ustawy z dnia 6 grudnia 2008 o podatku akcyzowym odwołuje do rozporządzenia określającego sposób prowadzenia ewidencji CEWA i uwierzytelniania użytkowników platformy PUESC.	Postuluje się opublikowanie projektu rozporządzenia określonego w art. 138tc jako mającego fundamentalne znaczenie dla rozwiązań informatycznych, do przygotowania których zobowiązani są podatnicy, w związku z obowiązkiem CEWA; należy również zwrócić uwagę na konieczność zapewnienia możliwości poświadczania danych wprowadzanych do systemu przez konto firmowe, a nie tylko	Uwaga uwzględniona. Projekty aktów wykonawczych zostaną zamieszczone na stronie RCL wraz ze skierowaniem projektu ustawy na posiedzenie SKRM.

					osobowe (w specyfice działalności podmiotów paliwowych, ze względu na skalę działalności transfer danych odbywać się musi systemowo-automatycznie)	
	POGP	9.Akcyza	art. 138 tc	Ze względu na to, że: a) uwierzytelnianie użytkowników CEWA odbywa się za pośrednictwem platformy PUESC, a w przypadku niedostępności PUESC a co za tym idzie bez uwierzytelnienia użytkownika nie będzie można dokonać wpisów w CEWA, b) CEWA może ulec awarii lub nie będzie można (np. z przyczyn technicznych) dokonać wpisów w ewidencjach, a ustawa akcyzowa wskazuje iż wpisów dokonuje się niezwłocznie, nie później niż następnego dnia roboczego, uzasadnionym jest określenie zasad postępowania w przypadku gdy oba systemy lub któryś z nich będzie niedostępny.	Art. 138tc. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia: 1) sposób prowadzenia w CEWA ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta, 2) sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów; 3) sposób postępowania	Uwaga nieuwzględniona. Nie przewiduje się procedury awaryjnej. Szczegóły postępowania w przypadku awarii CEWA wynikać będą z przepisów rozporządzenia.

					w przypadku niedostępności CEWA - uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy oraz konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji i weryfikacji podmiotów obowiązanych do prowadzenia ewidencji, dokumentacji lub rejestrów.”	
	Imperial Tabacco	9.Akcyza		1. Stanowczo wskazujemy na brak uzasadnienia dla zasadności wprowadzenia tak daleko idących zmian w przypadku dużych podmiotów prowadzących składy podatkowe, które prowadzą pełną elektroniczną ewidencję w swoich systemach informatycznych oraz które poniosły dotychczas olbrzymie nakłady finansowe na dostosowanie systemów do prowadzenia elektronicznej ewidencji zgodnej z obowiązującym rozporządzeniem. Proponowane zmiany nie są nastawione na ściganie nielegalnego handlu wyrobami akcyzowymi, ale kontrola ma dotyczyć podmiotów działających na rynku legalnie. Podkreślmy, dużych przedsiębiorstw		Uwaga nieuwzględniona. Nie przewiduje się procedury awaryjnej. Szczegóły postępowania w przypadku awarii CEWA wynikać będą z przepisów rozporządzenia.

				posiadających certyfikaty AEO, które są regularnie i szczegółowo kontrolowane - w różnym zakresie - przez organy skarbowe w ramach kontroli celno-skarbowych, czynności sprawdzających, audytów AEO, wielu cyklicznych procedur związanych z uzyskiwaniem zgód na niszczenie wyrobów, decyzji o zabezpieczeniu akcyzowym, zmian zezwoleń, występowaniem o zwrot wartości zapłaconej akcyzy od strat znaków akcyzy w procesie oznaczania itp. Zmiany mają dotyczyć nas czyli podmiotów, które zawsze i ściśle współpracują z organami skarbowymi w różnym zakresie, choćby w ramach pomocy w ściganiu nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi.		
	Imperial Tabacco	9.Akcyza		2. Częstotliwość przekazywania danych/obciążenie podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi §2 pkt 3 aktualnego Rozporządzenia w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy (Dz. U. 2021 poz. 1150) wskazuje, że wpisów do dokumentacji dokonuje się w porządku chronologicznym, niezwłocznie po zakończeniu czynności lub zaistnieniu stanu faktycznego podlegających wpisaniu, nie później jednak niż następnego dnia roboczego. W związku z tym, że Ministerstwo Finansów nie opublikowało projektu nowego rozporządzenia, możemy wnioskować, że taka sama częstotliwość raportowania będzie nas obowiązywać w przypadku CEWA czyli CODZIENNE przesyłanie raportów. (szczegóły w zgłoszeniu)		Uwaga bezprzedmiotowa. Zasady prowadzenia ewidencji wynikać będą z aktu wykonawczego. W projekcie rozporządzenia przewidziano wydłużenie terminu wpisywania danych do ewidencji.
	Imperial Tabacco	9.Akcyza		3. Brak projektu rozporządzenia dotyczącego ewidencji W lipcu 2022 roku otrzymaliśmy zapewnienie ze strony przedstawiciela regulatora, że projekt pojawi się na stronie RCL w sierpniu 2022 roku. Do dzisiaj – luty 2023 roku - niestety nie opublikowano dokumentu, zaś nowa wersja rozporządzenia miała dodatkowo zmniejszyć i uporządkować liczbę ewidencjonowanych danych, usuwając zapisy zbędne.		Uwaga uwzględniona. Projekty aktów wykonawczych zostaną zamieszczone na stronie RCL wraz ze skierowaniem projektu ustawy na posiedzenie SKRM.

	Imperial Tabacco	9.Akcyza		4. Dublowanie obowiązków przekazywania danych przez podmioty organom skarbowym Projektowane zmiany wprowadzają obowiązek raportowania wszystkich danych, bez względu na ich znaczenie w kontekście kontroli zapłaty podatku akcyzowego oraz faktu, że są już raportowane przez podatników w innych systemach celno-skarbowych (np. w systemie EMCS). Postulujemy, aby do CEWA były raportowane tylko dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie skarbowym. (szczegóły w piśmie)		Uwaga nieuwzględniona. CEWA stanowi zmodyfikowanę wersję aktualnie obowiązujących regulacji. Dla niektórych branż zmienszono ilość przekazywanych danych.
	Imperial Tabacco	9.Akcyza		5. Brak gwarancji zapewnienia ochrony poufnych danych podmiotów dotyczących procesu produkcyjnego Zgodnie z projektem, tak szerokie raportowanie danych, dające przekrój całkowitej działalności podmiotów, będzie dostępne dla wielu osób nieidentyfikowanych przez podmiot. Do tej pory dostęp do danych mają osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, podmiot zna ich z imienia i nazwiska. Dostrzegamy tutaj ogromne nadużycie oraz zagrożenie dla naszego biznesu, poufności naszych danych i tajemnicy przedsiębiorstwa. Tak szeroki dostęp do danych poszczególnych firm może mieć znaczący niekorzystny wpływ na prawo ochrony konkurencji i nieuzasadniony dostęp do danych stanowiących chronioną własność intelektualną przedsiębiorstwa!		Uwaga bezprzedmiotowa. Dane podatkowe objęte są tajemnicą skarbową. System będzie posiadał zabezpieczenia dające możliwość ograniczenia kręgu i zakresu udostępniania danych pracownikom i funkcjonariuszom KAS.

	Imperial Tabacco	9.Akcyza		6. Przesunięcie terminu ewentualnego wejścia w życie obowiązku raportowania do CEWA Na spotkaniach z Ministerstwem Finansów m.in. z branżą tytoniową, duże podmioty wskazywały wyraźnie, że konieczność dostosowania systemów ewidencjonowania wiąże się z dużymi nakładami finansowymi, które podmioty budżetują z dużym wyprzedzeniem. Niecały rok od przedstawienia projektu (bez rozporządzeń) do wejścia w życie, jest okresem zdecydowanie za krótkim na dostosowanie systemów do CEWA, tym bardziej, że systemy te są zazwyczaj wspólne dla wielu jednostek powiązanych w różnych krajach w ramach grup działających globalnie.		Uwaga uwzględniona. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	Imperial Tabacco	9.Akcyza		7. Wprowadzenie dwuletniego okresu przejściowego od udostępnienia systemu CEWA do momentu obowiązkowego raportowania, umożliwiającego podmiotom testowanie rozwiązania, tak jak odbyło się w przypadku projektu Krajowego Systemu e-Faktur. Mamy uzasadnione obawy – oraz informowaliśmy Ministerstwo Finansów o tym w oficjalnych korespondencjach - że system PUESC nie podoła obsłudze tak dużej ilości danych. Wyrażamy niepokój, że powtórzy się niefortunna sytuacja z momentu wprowadzenia obowiązku przemieszczania wyrobów jedynie z wykorzystaniem systemu EMCS dla pośredniczących podmiotów węglowych, kiedy to wysyłki wyrobów mogły być tylko rejestrowane w procedurze awaryjnej. Ta sytuacja wpłynęła znacząco negatywnie na funkcjonowanie naszej firmy i całej branży.		Uwaga uwzględniona. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	Imperial Tabacco	9.Akcyza		8. Postulujemy wyłączyć z obowiązku raportowania w CEWA ewidencji suszu tytoniowego dla podmiotów wykorzystujących susz tylko do produkcji wyrobów tytoniowych, gdyż wydaje się bezcelowe raportowanie informacji na temat zużywania i przetwarzania suszu, który w całości po wprowadzeniu do składu jest wykorzystany w produkcji.		Uwaga nieuwzględniona. Obecna regulacja ustawowa uzupełniania jest aktem wykonawczym, w którym zostanie szczegółowo uregulowane dane podlegające ewidencjonowaniu.
	ZPP Przemysł Spirytusowy	25. ust. 1 i 2		W ustawie wprowadzono obowiązek zamknięcia i podsumowania ewidencji prowadzonej w sposób dotychczasowy na dzień 31.01.2024 r. Jednocześnie nie później niż 1.02.2024 stan ustalony w wyniku zamknięcia ewidencji ma być wprowadzony przez podmioty do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych jako stan początkowy. Pragniemy podkreślić, że w niektórych podmiotach na dzień 31.01.2024 r. będą z pewnością przeprowadzane spisy z natury, które co do zasady odbywają się następnego dnia roboczego, tj. w tym wypadku 01.02.2024 r. W zależności od ilości składowanych wyrobów, fizyczny proces liczenia może potrwać cały dzień roboczy, następnie należy dokonać wpisu spisu z natury do prowadzonych dotychyczasowo ewidencji i dopiero dokonać ich zamknięcia i podsumowania. Oznacza to de facto, że w podmiotach, w których przeprowadzana jest inwentaryzacja wyrobów na dzień 31.01.2024 r. aby ustalić stan początkowy podlegający wpisaniu, podmioty muszą najpierw zakończyć proces inwentaryzacji i dokonać wpisów inwentaryzacyjnych w dotychczasowej ewidencji, i jeszcze tego samego dnia dokonać wpisów do CEWA. Dotrzymanie terminu wpisu do CEWA może się okazać bardzo trudne.	Wprowadzenie terminu co najmniej 3 dni roboczych na termin dokonania wpisu stanu początkowego do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych. Alterntywnie stany te powinny być wprowadzone nie później niż w momencie, kiedy mają zostać wprowadzone pierwsze wpisy do CEWA.	Uwaga uwzględniona. Art. 33. ust. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, dokonuje ich zamknięcia i podsumowania na dzień 31 stycznia 2024 r., nie później niż trzeciego dnia roboczego i nie później niż przed pierwszym wpisem do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.

	ZPP Przemysł Spirytusowy	art.. 25		postulujemy uwzględnienie w treści Projektu przepisu, który wprowadzi swoisty okres przejściowy dla dostosowania się do raportowania w ramach CEWA i odzwierciedli wyżej opisywany standard wdrażania nowych systemów informatycznych. Proponujemy, aby podmioty, które po 1 lutego 2024 r. będą elektronicznie prowadzić Ewidencje na zasadach obowiązujących przed 1 lutego 2024 r. mogły się nimi posługiwać przed organami jako prawidłowym źródłem danych, jeśli okaże się, że w wyniku zestawienia danych w tych Ewidencjach z danymi przesłanymi przez dany podmiot do CEWA są rozbieżności. Takie podejście umożliwi podmiotom w początkowej fazie używanie systemu do obsługi CEWA oraz wdrożenie tego systemu, bez ryzyka ponoszenia negatywnych konsekwencji w razie pojawienia się nieprawidłowości w Ewidencjach prowadzonych przy wykorzystaniu CEWA. W związku z tym zwracamy się z prośbą o dodanie przepisu o następującej treści: (całość w piśmie)	Art. 25a Jeśli po 1 lutego 2024 r. podmiot będzie prowadził ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o w formie elektronicznej zgodnie z zasadami obowiązującymi przed 1 lutym 2024 r., w sytuacji wystąpienia rozbieżności pomiędzy danymi w tych ewidencjach i innych dokumentacjach, a danymi zawartymi w CEWA, przyjmuje się, że podmiot prowadzi ewidencję na zasadach dotychczasowych, jednak nie dłużej niż do 31 stycznia 2025 r.	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	POPiHN	30 pkt 4		Zgodnie z art. 30 pkt 4 projektowana ustawa m.in. w zakresie Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2024 r. Oznacza to, iż proponowana zmiana wprowadza obowiązek prowadzenia oraz przechowywania ewidencji i dokumentacji przy użyciu CEWA. Tym samym z dniem 1 lutego 2024 r. podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i innej wymaganej dokumentacji lub rejestrów będą je prowadzić poprzez wprowadzanie wymaganych danych w odpowiednie formularze lub poprzez przesyłanie określonych danych za pomocą plików w formacie .xml do udostępnionego systemu teleinformatycznego. Wprowadzenie CEWA ma charakter rewolucyjny dla wszystkich branż dokonujących obrotu wyrobami akcyzowymi, zwłaszcza prowadzących produkcyjne składy podatkowe. Dodatkowo charakter tej zmiany potęguje przedstawiony w dniu 16 lutego prototyp wzorca schemy CEWA. Jego wstępna analiza prowadzi do wniosku, iż w zakresie ewidencji wyrobów akcyzowych następuje rozszerzenie jej elementów, o czym świadczy choćby - Dokument/TrescDokumentu/EWA-PZPA-MSP/PrzesuniecieMagazynowe, który wprowadza nowe obowiązki nie wynikające z obecnych regulacji w tym zakresie.		Uwaga uwzględniona. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	POPiHN	30 pkt 4		Postulujemy, aby przez okres 6 miesięcy od wejścia w życie przepisów o CEWA, prowadzenie ewidencji akcyzowych w CEWA było nieobowiązkowe. Powyższe umożliwi podatnikom w warunkach produkcyjnych przetestować działanie CEWA porównując jej zgodność z dotychczasowymi ewidencjami, które w tym okresie będą również obowiązujące.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	POPiHN	30 pkt 4		Obowiązkiem podmiotu będzie dokonanie zamknięcia i podsumowania ewidencji i dokumentacji nie później niż następnego dnia roboczego po zakończeniu ich prowadzenia celem przeniesienia danych (zapisów) w nich zgromadzonych do nowego systemu CEWA – termin nie później niż 01.02.2024 r. wydaje się nierealny.		Uwaga uwzględniona. Art. 33. ust. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, dokonuje ich zamknięcia i podsumowania na dzień 31 stycznia 2024 r., nie później niż trzeciego dnia roboczego i nie później niż przed pierwszym wpisem do Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych.

	POGP	30 pkt 4		Z uwagi na krótki okres czasu pozostały do wdrożenia Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych oraz na fakt, że przewidywany termin rozpoczęcia jej stosowania przypada na szczyt sezonu zimowego (oraz szczyt dostaw gazu do celów opałowych) proponujemy przesunięcie terminu wdrożenia CEWA na 1 lipca 2024 roku. Postulujemy, aby system został udostępniony faktycznie do korzystania 1 lutego 2024 roku oraz żeby obowiązek jego stosowania wszedł w życie 1 lipca 2024 roku	Proponujemy zastąpienie wskazanej tam daty datą 1 lipca 2024 roku.	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	PKO BP	30.CEWA	terminy		Spółka proponuje aby CEWA weszła w następujących terminach: • 1 lutego 2024 r. – wejście w życie CEWA dla mikro oraz średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2025 r. – wejście w życie CEWA dla średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2026 r. – wejście w życie CEWA dla dużych przedsiębiorców Alternatywne rozwiązanie to:	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

					umożliwić podmiotom dobrowolne korzystanie z CEWA w okresie od 1 lutego 2024 do 1 lutego 2026	

	BCC	30.CEWA	terminy	Zgodnie z treścią ustawy, wszelkie ewidencje i inne dokumentacje akcyzowe, o których mowa w art. 138a – 138l i art. 138o powinny być prowadzone oraz przechowywane w CEWA od 1 lutego 2024 r.Projektowane zmiany w przepisach dotyczących ewidencji akcyzowych wskazują, że raportowaniu będą podlegać wszystkie dotychczas wymagane dane bez względu na ich znaczenie w kontekście podatku akcyzowego oraz na to czy są już raportowane za pośrednictwem innych systemów celno-skarbowych. Analiza projektowanych zmian prowadzi do wniosku, iż na tym etapie uproszczenie ewidencji dotyczy wyłącznie wykreślenia obowiązku podwójnego raportowania przez podmioty zużywające oraz rezygnację z obowiązku raportowania karty gotowania warki w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji piwa, jak również wyłączenie z obowiązku raportowania dokumentacji kupażu oraz kontroli produkcji w przypadku składów podatkowych prowadzących działalność w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich. Niezależnie od powyższego, postulaty BCC od samego początku prac nad CEWA są niezmienne – co przedstawiamy poniżej. b) Pobieranie danych z innych systemów CEWA powinna zawierać wyłącznie dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie celno-skarbowym. W chwili obecnej, Krajowa Administracja Skarbowa otrzymuje od podatników akcyzy szereg informacji, które są przesyłane elektronicznie za pośrednictwem licznych systemów celno-skarbowych takich jak EMCS, SENT, EMCS2 (e-DD, eSAD) oraz JPK_VDEK. W rezultacie większość informacji dotyczących wyrobów akcyzowych, dla których prowadzone są ewidencje już teraz znajdują się w posiadaniu KAS. Podmioty produkujące i sprzedające wyroby akcyzowe, w związku z obowiązkowym raportowaniem przemieszczenia, wyprowadzenia ze składu, sprzedaży, czy innych czynności dokonywanych względem wyrobów akcyzowych dostarczają organom KAS wszelkie niezbędne dane akcyzowe.Wielokrotne raportowanie tych samych danych,	proponuje aby CEWA weszła w następujących terminach: • 1 lutego 2024 r. – wejście w życie CEWA dla mikro oraz średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2025 r. – wejście w życie CEWA dla średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2026 r. – wejście w życie CEWA dla dużych przedsiębiorców	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

				nakłada zarówno na podatników, jak i na sprawdzających dodatkowe obowiązki, które w żaden sposób nie wpłyną na możliwość kontroli – w konsekwencji CEWA nie powinna wymagać od podatników podwójnego raportowania (a czasami potrójnego). Rozwiązaniem tego problemu, jest opracowanie przez KAS oraz wprowadzenie aplikacji pomostowej między CEWA a innymi systemami celno-skarbowymi, która umożliwi automatyczne pobieranie wymaganych informacji wykazanych w innych systemach. Wprowadzenie tego rozwiązania, umożliwi gromadzenie wszelkich danych akcyzowych w jednym systemie bez nakładania dodatkowych obowiązków na podatników. c) Raportowanie danych istotnych akcyzowo CEWA powinna obejmować wyłącznie informacje, które rodzą lub mogą rodzić powstanie obowiązku zapłaty akcyzy. Rozumiemy, że uproszczenie rozporządzenia w sprawie ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych na ten moment może być dla przedstawicieli Ministerstwa Finansów z nieznanych nam powodów niemożliwe. Jednakże odmienną, możliwą do wdrożenia opcją, korzystną zarówno dla podatników, jak i kontrolujących, jest objęcie obowiązkiem raportowania do CEWA wyłącznie tych danych z ewidencji, które bezpośrednio lub pośrednio powodują powstanie obowiązku naliczenia i zapłaty akcyzy. BCC postuluje, aby do CEWA obligatoryjnie raportować dane, które nie na ten moment nie są dostępne dla KAS, czyli: • dotyczące wyrobów akcyzowych wyprodukowanych na terenie kraju w składach podatkowych, • oraz dotyczące wyrobów akcyzowych wyprowadzanych poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy. Ponadto, raportowanie do CEWA można rozszerzyć o czynności szczególne, które w ograniczonym zakresie mogą rodzić obowiązek podatkowy w akcyzie m.in. całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych lub zużycie wyrobów akcyzowych na terenie składu podatkowego. Jednakże, są to czynności, które co do zasady nie		

				przekształcają się w obowiązek zapłaty akcyzy, bo co do zasady są objęte zwolnieniem od akcyzy. Warto podkreślić, że szczegółowe dane dotyczące produkcji nie mają żadnych konsekwencji akcyzowych (ponieważ straty tego rodzaju nie stanowią czynności opodatkowanej), co więcej nawet uzyskanie wszystkich danych z ewidencji nie pozwoli na dokładne rozliczenie produkcji ze względu na złożoność procesu produkcyjnego, kwestie związane ze stratami, jak również samo zużycie surowców nieakcyzowych. W efekcie, w CEWA znajdą się wyłącznie informacje, które na ten moment nie są dostępne w żadnym z obecnie obowiązujących systemów celno-skarbowych, a jednocześnie (w razie potrzeby) kontrolujący będą mieli możliwość posiłkowania się innymi danymi, które już teraz są raportowane w ramach ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych.		

	JTI	30.CEWA	terminy	Zgodnie z treścią ustawy, wszelkie ewidencje i inne dokumentacje akcyzowe, o których mowa w art. 138a – 138l i art. 138o powinny być prowadzone oraz przechowywane w CEWA od 1 lutego 2024 r.Projektowane zmiany w przepisach dotyczących ewidencji akcyzowych wskazują, że raportowaniu będą podlegać wszystkie dotychczas wymagane dane bez względu na ich znaczenie w kontekście podatku akcyzowego oraz na to czy są już raportowane za pośrednictwem innych systemów celno-skarbowych. Analiza projektowanych zmian prowadzi do wniosku, iż na tym etapie uproszczenie ewidencji dotyczy wyłącznie wykreślenia obowiązku podwójnego raportowania przez podmioty zużywające oraz rezygnację z obowiązku raportowania karty gotowania warki w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji piwa, jak również wyłączenie z obowiązku raportowania dokumentacji kupażu oraz kontroli produkcji w przypadku składów podatkowych prowadzących działalność w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich. Niezależnie od powyższego, postulaty BCC od samego początku prac nad CEWA są niezmienne – co przedstawiamy poniżej. b) Pobieranie danych z innych systemów CEWA powinna zawierać wyłącznie dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie celno-skarbowym. W chwili obecnej, Krajowa Administracja Skarbowa otrzymuje od podatników akcyzy szereg informacji, które są przesyłane elektronicznie za pośrednictwem licznych systemów celno-skarbowych takich jak EMCS, SENT, EMCS2 (e-DD, eSAD) oraz JPK_VDEK. W rezultacie większość informacji dotyczących wyrobów akcyzowych, dla których prowadzone są ewidencje już teraz znajdują się w posiadaniu KAS. Podmioty produkujące i sprzedające wyroby akcyzowe, w związku z obowiązkowym raportowaniem przemieszczenia, wyprowadzenia ze składu, sprzedaży, czy innych czynności dokonywanych względem wyrobów akcyzowych dostarczają organom KAS wszelkie niezbędne dane akcyzowe.Wielokrotne raportowanie tych samych danych,	proponuje aby CEWA weszła w następujących terminach: • 1 lutego 2024 r. – wejście w życie CEWA dla mikro oraz średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2025 r. – wejście w życie CEWA dla średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2026 r. – wejście w życie CEWA dla dużych przedsiębiorców	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

				nakłada zarówno na podatników, jak i na sprawdzających dodatkowe obowiązki, które w żaden sposób nie wpłyną na możliwość kontroli – w konsekwencji CEWA nie powinna wymagać od podatników podwójnego raportowania (a czasami potrójnego). Rozwiązaniem tego problemu, jest opracowanie przez KAS oraz wprowadzenie aplikacji pomostowej między CEWA a innymi systemami celno-skarbowymi, która umożliwi automatyczne pobieranie wymaganych informacji wykazanych w innych systemach. Wprowadzenie tego rozwiązania, umożliwi gromadzenie wszelkich danych akcyzowych w jednym systemie bez nakładania dodatkowych obowiązków na podatników. c) Raportowanie danych istotnych akcyzowo CEWA powinna obejmować wyłącznie informacje, które rodzą lub mogą rodzić powstanie obowiązku zapłaty akcyzy. Rozumiemy, że uproszczenie rozporządzenia w sprawie ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych na ten moment może być dla przedstawicieli Ministerstwa Finansów z nieznanych nam powodów niemożliwe. Jednakże odmienną, możliwą do wdrożenia opcją, korzystną zarówno dla podatników, jak i kontrolujących, jest objęcie obowiązkiem raportowania do CEWA wyłącznie tych danych z ewidencji, które bezpośrednio lub pośrednio powodują powstanie obowiązku naliczenia i zapłaty akcyzy. BCC postuluje, aby do CEWA obligatoryjnie raportować dane, które nie na ten moment nie są dostępne dla KAS, czyli: • dotyczące wyrobów akcyzowych wyprodukowanych na terenie kraju w składach podatkowych, • oraz dotyczące wyrobów akcyzowych wyprowadzanych poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy. Ponadto, raportowanie do CEWA można rozszerzyć o czynności szczególne, które w ograniczonym zakresie mogą rodzić obowiązek podatkowy w akcyzie m.in. całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych lub zużycie wyrobów akcyzowych na terenie składu podatkowego. Jednakże, są to czynności, które co do zasady nie		

				przekształcają się w obowiązek zapłaty akcyzy, bo co do zasady są objęte zwolnieniem od akcyzy. Warto podkreślić, że szczegółowe dane dotyczące produkcji nie mają żadnych konsekwencji akcyzowych (ponieważ straty tego rodzaju nie stanowią czynności opodatkowanej), co więcej nawet uzyskanie wszystkich danych z ewidencji nie pozwoli na dokładne rozliczenie produkcji ze względu na złożoność procesu produkcyjnego, kwestie związane ze stratami, jak również samo zużycie surowców nieakcyzowych. W efekcie, w CEWA znajdą się wyłącznie informacje, które na ten moment nie są dostępne w żadnym z obecnie obowiązujących systemów celno-skarbowych, a jednocześnie (w razie potrzeby) kontrolujący będą mieli możliwość posiłkowania się innymi danymi, które już teraz są raportowane w ramach ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych.		

	Deloitte Doradztwo	30.CEWA		Przełożenie daty wejścia obowiązku prowadzenie Ewidencji elektronicznie oraz obowiązku prowadzenia Ewidencji w CEWA przynajmniej o rok tj. przynajmniej do 1 lutego 2025 r. Pozwoli to na przeznaczenie na testy dłuższego czasu, aby jak najwięcej błędów można było usunąć przez produkcyjnym uruchomieniem CEWA.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	Deloitte Doradztwo	30.CEWA		Rozłożenie w czasie obowiązku wprowadzenia CEWA dla różnych użytkowników. Pozwoli to na rozładownie obciążenia CEWA ogromną ilością użytkowników w jednym momencie i na sprawniejsze usuwanie błędów zidentyfikowanych na systemie produkcyjnym. Jako kryterium może być wzięta pod uwagę np. wielkość prowadzonej działalności biznesowej w zakresie wyrobów akcyzowych i/lub obecna forma prowadzenia ewidencji przez podmiot.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	Deloitte Doradztwo	30.CEWA		Wprowadzenie czasowo (np. przez pierwsze 12 miesięcy od rozpoczęcia ewidencjonowania w CEWA) zasady, że jeśli podmiot prowadzi nadal Ewidencje elektronicznie we własnych systemach na dotychczasowych zasadach przed wprowadzeniem CEWA, to w przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy rezultatami w CEWA a Ewidencjami prowadzonymi we własnych systemach uznaje się, że prawidłowe dane znajdują się w Ewidencjach prowadzonych elektronicznie przez podmiot we własnych systemach. Taki swoisty okres przejściowy pozwoli odzwierciedlić standard wdrażania systemów informatycznych używanych w szczególności do raportowania finansowo-podatkowego.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	PKN Orlen	30.CEWA	terminy	Zgodnie z treścią ustawy, wszelkie ewidencje i inne dokumentacje akcyzowe, o których mowa w art. 138a – 138l i art. 138o projektowanej ustawy powinny być prowadzone oraz przechowywane w CEWA do 1 lutego 2024 r. Przedmiotowy projekt zmian w ustawie o podatku akcyzowym nakłada nowe, rygorystyczne obowiązki raportowe na przedsiębiorców. Pragniemy zwrócić uwagę, na problematykę wielokrotnego raportowania tych samych danych. Proponowany obecnie, system CEWA wymaga raportowania ogromnej ilości danych. Jest ich zbyt wiele, są zbyt szczegółowe oraz pokrywają się z informacjami, które już teraz podatnicy przekazują za pomocą innych systemów celno-skarbowych w szczególności EMCS, SENT, AIS i AES. Dlatego też CEWA powinna ograniczać się do raportowania przez podmioty akcyzowe tylko tych danych, które już nie są dostępne KAS w/w systemach. Należy nadmienić, że od 2024 r. zostanie wprowadzony również KSeF. Jest to projekt, który dla dużych przedsiębiorstw wymaga dużego nakładu pracy wewnątrz spółek. Często procesy fakturowe w		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

				dużych przedsiębiorstwach alokowane są w różnych zespołach, oraz wykonywane są w różnych systemach, które trzeba będzie odpowiednio integrować. Wszystko to powoduje, że wdrożenie będzie b. trudne oraz kosztowne. Prace wdrożeniowe będą miały miejsce w 2023. Co więcej, od marca 2024 nastąpi rozszerzenie systemu Track & Trace, co wymaga interdyscyplinarnego zaangażowania wewnątrz firm oraz znacznych nakładów finansowych. Należy również zwrócić uwagę na okres wdrożenia CEWA. Duże podmioty, ze względu na globalne systemy oraz procedury, różnorodność wyrobów akcyzowych oraz szereg innych czynników nie są w stanie wdrożyć CEWA w zakładanym rocznym terminie. Należy mieć na względzie liczne zmiany regulacyjne, w tym podatkowe, przykładem są wdrożenia elektronicznej dokumentacji dla przemieszczeń UE z zapłaconą akcyzą. Spółki aby dotrzymać terminu muszą inwestować nie tylko w zmianę, rozbudowę czy integrację istniejących systemów informatycznych, ale są również zmuszone do zatrudnienia dodatkowego personelu w celu ciągłości wykonywanych zadań i realizacji dodatkowych zadań w zakresie wdrożeń. Minimalny okres wymagany do wprowadzenia w życie CEWA w obecnie prezentowanej formie w przypadku dużych podmiotów to 18-24 miesiące.		

	BAT	30.CEWA	terminy	szczegóły w piśmie	Spółka proponuje aby CEWA weszła w następujących terminach: • 1 lutego 2024 r. – wejście w życie CEWA dla mikro oraz średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2025 r. – wejście w życie CEWA dla średnich przedsiębiorców • 1 lutego 2026 r. – wejście w życie CEWA dla dużych przedsiębiorców	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	Lewiatan	30.CEWA	terminy	• przełożenie daty wejścia obowiązku prowadzenie Ewidencji elektronicznie oraz obowiązku prowadzenia Ewidencji w CEWA – pozwoli to na poświęcenie odpowiedniej ilości czasu na testy, aby jak najwięcej błędów można było usunąć przez produkcyjnym uruchomieniem CEWA (szczegóły w piśmie)		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	Lewiatan	30.CEWA	terminy	• rozłożenie w czasie obowiązku wprowadzenia CEWA dla różnych użytkowników np. w pierwszej kolejności podmioty, które prowadzą Ewidencje papierowo a następnie te podmioty które prowadzą Ewidencje elektronicznie we własnych systemach w podziale na wielkość prowadzonej działalności biznesowej w zakresie wyrobów akcyzowych (ci z mniejszą działalnością wcześniej). – pozwoli to na rozładownie obciążenia CEWA ogromną ilością użytkowników w jednym momencie i na sprawniejsze usuwanie błędów zidentyfikowanych na systemie produkcyjnym (szczegóły w piśmie) (szczegóły w piśmie)		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	Lewiatan		terminy	• wprowadzenie czasowo (np. przez pierwsze 12 miesięcy od rozpoczęcia ewidencjonowania w CEWA) zasady, że w okresie roku od rozpoczęcia stosowania CEWA, jeśli podmiot prowadzi nadal Ewidencje elektronicznie we własnych systemach na dotychczasowych zasadach przez wprowadzeniem CEWA, to w przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy rezultatami w CEWA a Ewidencjami prowadzonymi we własnych systemach uznaje się że prawidłowe dane znajdują się w Ewidencjach prowadzonych elektronicznie przez podmiot we własnych systemach. – pozwoli to odzwierciedlić standard wdrażania systemów informatycznych używanych w szczególności do raportowania finansowo-podatkowego. Zgodnie z nim przez pewien okres prowadzi się raportowanie równolegle w starym (dotychczas używanym) i nowym systemie, aby zestawiać rezultaty i tym samym mieć pewność, że nowe rozwiązanie daje poprawne wyniki, na których można opierać dalsze analizy. W sytuacji, gdy nowy system daje inne wyniki niż dotychczas używany, wyjaśnia się rozbieżności, szukając błędu w szczególności po stronie nowego systemu. W tym okresie nowego		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

				systemu nie traktuje się jako źródła wiarygodnych danych. (szczegóły w piśmie)		
	PIPP	30.CEWA	terminy	Wobec wielości i rozległego zakresu wprowadzanych obowiązków stoimy na stanowisku, że proponowany termin wejścia w życie proponowanych zmian jest zbyt krótki i nie pozwli na terminowe wypełnienie wszystkich z nich. Tym bardziej, że wiele obowiązkow wymaga dostosowania firm i systemów do nowych wymogów, dokonania i rejestracji zgłoszeń, przeszkolenia pracowników. Na dzis nie znae sa przepisy wykonawcze, zmiany w innych przepisach, które zaimplikuje wprowadzenie zmian objetych projektem	proponujemy wydłużenie vacatio legi co najmniej do 01 stycznia 2025 roku	Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	Chemnaft Sp. z o.o.	30.CEWA	terminy	Wdrożenie okresu przejściowego CEWA Szczegóły w zgłoszeniu lobingowym (III)		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	Advance-Naft	30.CEWA	terminy	Wdrożenie okresu przejściowego CEWA Szczegóły w zgłoszeniu lobingowym (III)		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

	PKN Orlen	30.CEWA	terminy	1. W ocenie PKN ORLEN należy wprowadzić okres przejściowy w którym ewidencja powinna być nieobowiązkowa, czyli można już w trybie produkcyjnym prowadzić CEWA i dotychczasowe ewidencje. Tak aby móc w warunkach produkcyjnych przetestować działanie CEWA porównując jej zgodność z dotychczasowymi ewidencjami, które w tym okresie również obowiązują. 2. Ustalić czas wejścia w życie CEWA na okres roku od publikacji ostatecznej schemy i rozporządzenia określającego zawartość i sposób składania/przesyłania CEWA.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.
	związek Pracodawców i Pracowników	30.CEWA	terminy	Następnym istotnym i jednym z bardziej widocznych problemów projektowanej ustawy jest czas wprowadzenia obowiązku prowadzenia ewidencji podatku akcyzowego w centralnym systemie teleinformatycznym CEWA. Propozycja ministerstwa (1.02.2024) może okazać się niemożliwa do spełnienia przez podatników. We wskazanym terminie może okazać się niemożliwe zaimplementowanie wszystkich oczekiwanych zmian (w zależności od ostatecznego brzmienia przepisów wykonawczych). Co więcej, w okresie początku roku 2024 podatnicy zostaną wręcz ,,zawaleni" sprawami dot. chociażby zamknięcia roku podatkowego czy dostosowania się do przepisów odnoszących się do KSeFu (o ile oczywiście wejdą w życie). Niemniej, wprowadzanie takich zmian w okresie zamknięcia roku podatkowego należy uznać za dalece niesłuszne. Wobec powyższego, jako ZPP postulujemy, mając na uwadze dość gruntowne zmiany, z jakimi będą musieli mierzyć się podatnicy w roku 2024, o przesunięcie obowiązku prowadzenia ewidencji akcyzowej w CEWA do połowy 2025 r.		Uwaga uwzględniona częściowo. Art. 34. 1. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu dotychczasowym, w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, mogą prowadzić je w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 12 niniejszej ustawy.

				DODATKOWE postulaty zmian		
	Arciszewski	9.Akcyza		Postuluję o to, żeby jasno w przepisach ustawy zostały określone zasady obrotu wyrobami o kodzie CN 2710 12 21, 2710 12 25 i 2710 19 29 przemieszczanymi w opakowaniach jednostkowych.		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.
	ZZP Przemysł Spirytusowy	9.Akcyza	art. 48	Postulowaną zmianą, która ułatwiłaby prowadzenie działalności podmiotom prowadzącym składy podatkowe dla napojów alkoholowych byłoby odniesienie minimalnych kwot zawieszonej akcyzy, wskazanych w art. 48 ust. 3 pkt 2 lit. a) do d) Ustawy, łącznie do znajdujących się w danym składzie „magazynowym" wszystkich rodzajów napojów alkoholowych określonych w Ustawie (alkohol etylowy, wyroby pośrednie, wina i napoje fermentowane i piwo). W wyniku tej zmiany podmiot, który przykładowo spełni warunek minimalnej wysokości akcyzy na poziomie 23 mln zł (odnoszony obecnie wyłącznie do alkoholu etylowego), będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia obejmującego także pozostałe kategorie napojów alkoholowych, bez konieczności spełnienia warunku minimalnej kwoty akcyzy osobno dla każdej z kategorii magazynowanych/przeładowywanych napojów alkoholowych. Z kolei podmiot, u którego kwota zawieszonej akcyzy liczonej od wszystkich rodzajów znajdujących się w danym składzie napojów alkoholowych osiągnie 10 mln zł, będzie uprawniony do uzyskania zezwolenia wyłącznie dla tych kategorii, dla których Ustawa przewiduje limit niższy od ww. kwoty, tj. dla wyrobów pośrednich, wina i napojów fermentowanych oraz piwa. Zmiana ta pozwoli uelastycznić prowadzenie działalności w zakresie dystrybucji napojów alkoholowych, ponieważ uwolni podmioty od konieczności corocznego kontrolowania spełnienia warunku indywidualnie dla każdej z kategorii napojów alkoholowych. Zachowana zostanie jednocześnie konstrukcja przepisu, który wymaga od podmiotu występującego o zezwolenie na prowadzenie „magazynowego" składu podatkowego, osiągnięcia takiej skali działalności (mierzonej kwotą zawieszonej akcyzy), która z jednej		Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektu ustawy.

				strony daje wystarczające korzyści ze stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, a z drugiej uzasadnia zaangażowanie administracji skarbowej w sprawowanie kontroli nad działalnością prowadzoną w tego rodzaju składzie. Należy przypomnieć, że ratio legis wprowadzenia limitów dla tzw. magazynowych składów podatkowych było ograniczenie liczby składów podatkowych funkcjonujących na rynku, a tym samym ograniczenie kosztów poboru podatku akcyzowego przez administrację skarbową. Postulowana zmiana poprawi warunki prowadzenia działalności gospodarczej bez uszczerbku dla skuteczności realizacji założonych przez ustawodawcę celów. Postulowana zmiana zgłaszana była już do projektu numer UD 428 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów. Nie została jednak uwzględniona, jako wykraczająca poza zakres nowelizacji. Na konferencji uzgodnieniowej Ministerstwo Finansów wysłuchało jednak argumentów za wprowadzeniem zmian, zmiany nie zostały jednak uwzględnione w kolejnych nowelizacjach. Podnosimy zatem uwagę ponownie. Ponadto należy podkreślić, że biorąc pod uwagę planowane nowe narzędzie kontrolne, jakim z pewnością będzie dla organów kontrolnych Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, proponowana zmiana przepisów nie spowoduje utrudnień w sprawowaniu kontroli celno-skarbowej działalności prowadzonych w składach podatkowych magazynowych.		
	BCC	9.Akcyza	akty wykonawcze	W związku z powyższym zwracamy się z prośbą o przeprowadzenie konsultacji społecznych dotyczących tego projektu oraz o niezwłoczne udostępnienie kluczowych Rozporządzeń tj.: · Rozporządzenia ws. ewidencji i dokumentacji akcyzowych oraz, · Rozporządzenia ws. sposobu prowadzenia w CEWA ewidencji i dokumentacji akcyzowych.		Uwaga uwzględniona. Projekty aktów wykonawczych zostaną zamieszczone na stronie RCL wraz ze skierowaniem projektu ustawy na posiedzenie SKRM i kolejno procedowane zgodnie z przewidzianym dla nich procesem legislacyjnym.

Ministerstwo
Finansów

Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem UD325 w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa w kolejności wpływu:

1) Kancelaria Doradcy Podatkowego Jacek Arciszewski
2) Imperial Tobacco Polska S.A.
3) JTI Polska sp. z o.o.
4) Związek Pracodawców Business Centre Club
5) Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp. k.
6) British American Tabacco Polska Trading sp. z o.o.
7) Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego
8) Universal Leaft Tobacco Poland sp. z o. o.
9) Nynas sp. z o. o.
10) Polska Organizacja Gazu Płynnego – Związek Pracodawców

Opracowanie: Anna Kurowska
starszy ekspert Służby Celno-Skarbowej
Departament Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej

tel.: +48 22 XXX XX XXX
e-mail: anna.kurowska@mf.gov.pl

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD325)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Kancelaria Doradcy Podatkowego Jacek Arciszewski

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
ul. Serocka 3/9, 04-333 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
biuro@akcyzadoradca.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Jacek Arciszewski	ul. Serocka 3/9, 04-333 Warszawa
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

1. Art. 1 pkt 2 lit. e projektu ustawy.

Bardzo dobry pomysł wyłączenia stosowania zgłoszenia SENT w przypadku dokumentu e-DD zastosowany dla jednej kategorii wyrobów powinien dotyczyć wszystkich wyrobów wrażliwych/akcyzowych, o ile wysyłający wystawia zgłoszenie SENT i na te same wyroby e-DD a ten sam odbiorca oba dokumenty zamyka (jest to tylko dublowanie obowiązków przedsiębiorców).

Wnioskuję, żeby e-DD ww. sytuacji wyłączał obowiązek dokonania zgłoszenia SENT w przypadku wszystkich kategorii wyrobów wrażliwych.

2. Art. 1 pkt 20, pkt 21, pkt 22, pkt 24, pkt 26 projektu ustawy.

Proponowana w projekcie ustawy rezygnacja z przepisów o odstąpieniu od wymierzenia kary administracyjnej w ustawie SENT to nie tylko realne zagrożenie dla przedsiębiorców dopuszczających się oczywistych omyłek przy sporządzaniu zgłoszeń SENT, będących skutkiem zwykłego błędu, ale również zaprzepaszczenie dorobku sądów administracyjnych, które jasno określiły, jakie przypadki wymagają kar, z kolei jakiego rodzaju błędy powinny skutkować możliwością odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie ustawy SENT.

Dodajmy, że wyroki sądów administracyjnych postawiły jasną tamę do karania przypadków, kiedy te były oczywistym błędem, co kluczowe również neutralnym dla Budżetu Państwa.

Przepisy SENT miały służyć w walce z szarą strefą, a nie walce z legalnie działającymi przedsiębiorcami, których pracownicy dopuścili się błędu przy wypełnianiu zgłoszenia SENT.

Wnioskuję o zachowanie dotychczasowych bardzo dobrych regulacji.

3. Art. 1 pkt 23 projektu ustawy.

Powiązanie możliwej różnicy 10% w zgłoszeniu SENT względem rzeczywistości z właściwościami wyrobu może spowodować, że ten bezpieczny bufor 10% przestanie w ogóle działać i potencjalnie różnica na legalizowanej wadze może skutkować próbą ukarania.

Wnioskuję o zachowanie dotychczasowych bardzo dobrych regulacji.

4. Art. 2 pkt 16 i pkt 17 projektu ustawy

Uwaga dotyczy propozycji wprowadzenia obowiązku koncesyjnego na kolejne grupy towarów.

Z jednej strony cieszy, że projektodawca w projekcie ustawy w dużym zakresie uwzględnia specyfikę obrotu smarami w kraju (smary w opakowaniach jednostkowych), z drugiej strony może niepokoić propozycja dotycząca modelu stosowania zabezpieczenia majątkowego.

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie obowiązku koncesyjnego na smary. Obowiązek koncesyjny ma dotyczyć następujących modeli działalności, tj. wytwarzania smarów, kupna smarów zagranicą do dalszego handlu.

Zaproponowane rozwiązania w projekcie ustawy zostały określone jednak odmiennie dla podmiotów sprowadzających smary z za granicy oraz dla przedsiębiorców produkujących smary w Polsce.

W przypadku smarów kupowanych zagranicą, kiedy obowiązek ich sprowadzenia może się wiązać z koniecznością uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, przewidziano, że zabezpieczenie majątkowe nie ma charakteru obowiązkowego. Samo zabezpieczenie majątkowe w przypadku obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą określono w wysokości 1.000.000 zł.

Z kolei koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych zawsze muszą złożyć zabezpieczenie majątkowe w kwocie 10.000.000 zł nie uwzględnia skali działalności gospodarczej danego podmiotu.

Proponowany model w ogóle nie uwzględnia specyfiki podmiotów działających na rynku,

których w projekcie ustawy, ale tylko w aspekcie zabezpieczenia majątkowego, zrównuje się te podmiotami z branży paliwowej.

Ww. propozycja projektu ustawy zamiast stanowić wyłącznie narzędzie walki ze zjawiskami niepożądanymi na rynku, faktycznie na dzisiaj wyklucza niektóre podmiotu z rynku zaporową kwotą zabezpieczenia majątkowego, dotyczy to nie tylko produkcji w kraju (wielokrotnie w składach podatkowych, nad którymi jest stały nadzór), ale również, w mniejszym zakresie, przywozu smarów z zagranicy w celu odsprzedaży.

Wnioskuję o to, żeby przepisy projektu ustawy uwzględniły specyfikę rynku, a wprowadzone regulacje prawne miały charakter proporcjonalny względem ich adresatów.

6. Art. 9 pkt 6 projektu ustawy

Propozycja regulacji na szczęście jest neutralna dla podatników, ale wprowadzać może potencjalnie zamęt, ponieważ już dzisiaj pośredniczące podmioty węglowe oraz pośredniczące podmioty gazowe powinny ujmować w swoich ewidencjach zużywane wyroby do celów zwolnionych, na podstawie art. 138i, art. 138j ustawy.

Bardzo dobrze, że rzecz jest ta wyjaśniana na poziomie projektu, usuwając wątpliwości, kiedy przepisy nie zawsze są czytelne, ale opisana w projekcie ustawy wynika już z obecnie obowiązujących przepisów.

7.Notyfikacja projektu ustawy

W opinii tworzących projekt ustawy nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej. Jednakże uwzględniając fakt, że przepisy ustawy nakładają wiele obowiązków, nie tylko na podmioty krajowe, ale również te zagraniczne, obowiązki te w sposób bezpośredni dotykają warunków przemieszczenia towarów w Unii Europejskiej uważam, że powiadomienie Komisji w takiej sytuacji powinno mieć miejsce. W innym wypadku otwierana jest niepotrzebnie droga do potencjalnego sporu z Komisją Europejską.

8. Pozostałe uwagi (wykraczające poza projekt).

Ustawa SENT

a) art. 24 ust. 1a ustawy – karanie za oczywiste błędy, nawet w niższym wymiarze, jest zaprzeczeniem art. 22 i art. 31 ust. 3 Konstytucji. Proponuję usunąć regulację.

b) Art. 30 ust. 4 i ust. 5 ustawy – z bardzo dobrego przepisu art. 30 ust. 4 powinni korzystać również przewoźnicy, dlatego powinni być wykreśleni z wyłączeniu, o którym mowa w

art. 30 ust. 5 ustawy.

Ustawa o podatku akcyzowym

c) Postuluję o to, żeby jasno w przepisach ustawy zostały określone zasady obrotu wyrobami o kodzie CN 2710 12 21, 2710 12 25 i 2710 19 29 przemieszczanymi w opakowaniach jednostkowych.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. **Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych****
zgłoszenia dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. **OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE**

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Jacek Arciszewski	24.02.2023 r.	Arciszewski

G. **KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ**

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia Arciszewski.
(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM
ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Imperial Tobacco Polska S.A.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

3. Adres do korespondencji i adres e-mail:

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne
e-mail: karolina.bursa-moczulska@pl.imptob.com

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.	*Anna Kaczkowska-Donaj* Członek Zarządu	
2.	*Andrzej Skowroński* Członek Zarządu	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W imieniu Imperial Tobacco Polska S.A., zgłaszamy zainteresowanie pracami nad *projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw* (numer z wykazu prac Rządowego Centrum Legislacji: UD325).

Przedmiotem ochrony jest interes Imperial Tobacco Polska S.A., która jest częścią międzynarodowego koncernu Imperial Brands z siedzibą w Bristolu. Firma jest jednym z wiodących producentów wyrobów tytoniowych w Polsce, zatem proponowane zapisy ustawy w szczególnym zakresie wpływają na prowadzone przez naszą firmę działania biznesowe. Ponadto, powyższy projekt ma kluczowe znaczenie dla funkcjonowania fabryk naszej firmy w Polsce – w Tarnowie Podgórnym pod Poznaniem oraz w Radomiu.

Koncern Imperial Brands wybrał wiele lat temu Polskę jako miejsce, gdzie zainwestowano w budowę i rozbudowę dwóch najważniejszych fabryk tytoniowych w całej Grupie. Oba zakłady mogą poszczycić się najnowocześniejszym parkiem maszynowym oraz technologicznym, zarówno w branży, jak i w innych sektorach przemysłu. Atutem naszej firmy są zwłaszcza wysokiej klasy profesjonaliści w dziedzinie

obsługi takiej produkcji – zatrudniamy w obu lokalizacjach blisko 2000 osób. Funkcjonowanie takich zakładów jest skomplikowanym, wielopłaszczyznowym procesem organizacyjnym, logistycznym i finansowym, prowadzonym według najwyższych standardów bezpieczeństwa oraz zgodnie z wszelkimi wymogami prawa polskiego, jak i europejskiego. W naszej opinii, obie fabryki są inwestycjami które zdecydowanie korzystnie wpływają na bilans gospodarczy Polski, m.in. w obszarze podatkowym i eksportu oraz wykorzystania lokalnych zasobów.

Tym bardziej, kolejne propozycje polskiego regulatora, które mają wprowadzić nowe, niepotrzebne, czasochłonne i nie do końca zrozumiale z punktu widzenia celowości przepisy, wzbudzają sprzeciw naszej firmy oraz postrzegane są jako utrudnienie naszej działalności produkcyjnej i biznesowej Polsce.

Biorąc uwagę powyższe, pragniemy przedstawić nasze stanowisko:

I. W zakresie projektu zmian w ustawie o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (tzw. SENT)

1. Rozszerzenie zakresu monitorowania o przepływy dotyczące przesunięć pomiędzy magazynami tego samego właściciela.

Pragniemy przypomnieć, że na etapie wdrażania systemu SENT zapewniono nas – firmy - że przepływy międzymagazynowe, które nie wiążą się z transakcjami kupna/sprzedaży na gruncie podatku VAT, nie będą objęte systemem SENT. Wskazywano i argumentowano, że system SENT nie jest wymierzony przeciwko uczciwym przedsiębiorcom jak my, a ma tylko na celu ograniczenie szarej strefy w przepływie towarów objętych systemem monitorowania.

Dlaczego zatem teraz wraca pomysł takiej „nadregulacji" oraz wycofanie się ze słowa danego przedsiębiorcom?

W naszych fabrykach, codziennie, dokonuje się od kilku do kilkunastu przewozów i operacji związanych z przemieszczeniami międzymagazynowymi czyli przemieszczenia różnych surowców z magazynów na teren zakładu produkcyjnego.

Wprowadzenie SENT w tym zakresie, spowoduje zupełnie niepotrzebne i dodatkowe obciążenia administracyjne dla firmy poprzez zwiększenie nakładu pracy, czasu, kosztów oraz konieczność zatrudnienia nowych osób do wykonywania tych czynności w SENT. Drugi ważny aspekt tej możliwej zmiany to konieczność dostosowania wewnętrznych systemów informatycznych do nowych przepływów, co wygeneruje dodatkowe koszty dla przedsiębiorcy.

Objęcie przepływów międzymagazynowych systemem SENT spowoduje również wzrost kosztów transportu. Przykładowo, nasze magazyny znajdują się w bliskich odległościach od naszych fabryk. Koszty transportu są optymalne i racjonalne, jednakże przewoźnicy nie są przeszkoleni z obsługi systemu SENT. Konieczność generowania dokumentów SENT oraz obsługa systemów geolokalizacji wymusi na przewoźnikach dodatkowe obowiązki, związane z nimi możliwe ryzyka kar, a tym samym wpłynie to na znaczny wzrost koszów transportu, zupełnie niewspółmierny do krótkich odległości na jakich przewożony jest towar.

2. **Potwierdzanie odbioru towarów oraz wprowadzenie sankcji za niedokonywanie potwierdzenia odbioru towarów**

Dotychczasowe przepisy wskazują, że w przemieszczenia towarów podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru.

Tymczasem, zgodnie z projektem nowelizacji, podmiot odbierający będzie miał obowiązek uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze towarów i odebranej ilości w dniu dostarczenia wyrobów. Powyższe rozwiązanie z pewnością spowoduje negatywne konsekwencje dla przedsiębiorców, gdyż mogą oni po prostu nie zdążyć uzupełnić zgłoszenia.

W praktyce, osoby obsługujące system SENT pracują często w tzw. trybie administracyjnym czyli w godzinach od 8:00 do 16:00, od poniedziałku do piątku. Wprowadzenie powyższej zmiany o informacji, będzie skutkować kolejnym finansowym i organizacyjnym obciążeniem dla przedsiębiorców, którzy będą zmuszeni do zatrudnienia dodatkowych osób na drugiej i trzeciej zmianie oraz w weekendy. Z punktu widzenia producenta, nie widzimy wartości dodanej z wprowadzenia tego przepisu, a tylko niepotrzebne obciążenia administracyjne i ryzyka dla przedsiębiorcy.

Największym utrudnieniem jest również to, że **omawiany przepis nie bierze pod uwagę transportu intermodalnego,** kiedy to kontener jest przeładowywany na wiele różnych środków transportu – ze statku na pociąg, z pociągu na samochód itp. Przepływ informacji nie odbywa się wówczas tak szybko, aby zamknąć zgłoszenie SENT w dniu dostawy!

Dostawy towarów, zwłaszcza na kolei, ale także w transporcie drogowym często odbywają się w godzinach wieczornych i nocnych, a także w weekendy. Obecnie istnieje możliwość dokonania takiego uzupełnienia w zgłoszeniu SENT „nie później niż w następnym dniu roboczym po dniu dostarczenia towaru". Dotychczasowe zapisy korespondowały z realiami obrotu i tym, że informacja o zakończeniu przewozu musi trafić w odpowiednim czasie do podmiotu odbierającego, którym nie zawsze jest faktyczny odbiorca towaru. Dotyczy to zwłaszcza transportu intermodalnego kolejowo – drogowego, podczas którego towar dojeżdża koleją do terminalu kolejowego, aby dalej zostać podjętym do transportu drogowego.

Na tym etapie, dostarczenie towaru – w ramach zgłoszenia po krajowej sieci kolejowej - następuje na terminal kolejowy (przeładunkowy). Dostarczenie może odbywać się w godzinach po 17.00, ale również po godz. 22:00 oraz bardzo często w weekendy. Projektowane rozwiązania mogą stworzyć barierę dla rozwoju transportu intermodalnego, a na pewno znacznie utrudnić jego aktualne funkcjonowanie, a co ważne znacznie obciąży podmioty organizujące tego typu transport.

Postulujemy zatem brak zmiany terminu na uzupełnienie informacji i pozostawienie regulacji, która umożliwia uzupełnienie zgłoszenia także w następnym dniu roboczym. Ponadto, **stanowczo apelujemy o wprowadzenie odrębnej regulacji dla transportu intermodalnego (kombinowanego), gdzie cała trasa przewozu (niezależnie czy wykonywana koleją czy drogą) będzie objęta jednym zgłoszeniem podmiotu odbierającego.** Zmiana ta wymagałaby zmiany definicji „przewozu towarów" w art. 2 pkt. 9 omawianej ustawy – wskazując, że za przewóz towarów może być także rozumiane przemieszczenie towaru więcej niż jednym środkiem transportu, o ile zmiana środku transportu jest niezbędna tylko na potrzeby przeładunku rozumianego jako przemieszczanie

przesyłki pomiędzy środkami transportu celem dalszego kontynuowania przewozu.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty i fakt, że potwierdzeniu odbioru towarów w tym samym dniu roboczych może być wręcz fizycznie niemożliwe, jak i znając prawdziwe realia logistyczne, uważamy również, że wprowadzenie kary pieniężnej (5 000 zł dla przedsiębiorców) za nieuzupełnienie zamknięcia zgłoszenia jest niezasadne, drastycznie odbiegające od rzeczywistości oraz powinno być wycofane z projektu.

3. Zaostrzenie mechanizmu odpowiedzialności za naruszenie SENT, kary dla przewoźników

W przepisach dotyczących kar za naruszenie poszczególnych obowiązków dotyczących SENT ma zostać usunięta możliwość odstąpienia od nałożenia kary w przypadku ważnego interesu podmiotu lub ważnego interesu publicznego.

Rozwiązanie to spowoduje, że w przypadku stwierdzenia naruszenia danych obowiązków, kara będzie „automatyczna". W naszej ocenie, powyższe zaostrzenie mechanizmu odpowiedzialności za naruszenie SENT jest niewłaściwe i niesprawiedliwe.

W przepisach dotyczących SENT powinna być utrzymana możliwość odstąpienia od wymiaru kary, biorąc pod uwagę fakt, że naruszenie przepisów SENT nie miało na celu uniknięcia zapłaty należności celno-podatkowych, a było następstwem np. tzw. „błędu ludzkiego". Pragniemy dodać, że coraz większe zaostrzanie kar w systemie SENT powoduje, że przedsiębiorcom jest coraz trudniej znaleźć firmy transportowe, które są zainteresowane przewozem tego typu towarów, dotyczy to wielu różnych branż „akcyzowych". Poziom ryzyka, konieczność znajomości przepisów oraz system geolokalizacji powoduje, że wiele firm transportowych nie chce podejmować takich przewozów lub żąda bardzo wysokich stawek transportowych. Kolejne zaostrzenie kar spowoduje brak dostępności firm przewozowych w tym zakresie oraz wpłynie na wyższe koszty przewozów.

4. Dane dotyczące ilości towarów

Dotychczasowe regulacje przewidują, że dane ujęte w zgłoszeniach i dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%.

Tymczasem, w projekcie nowelizacji, wskazano, że dane dotyczące masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru.

Tego **rozwiązanie stanowi kolejne niezrozumiałe zaostrzenie obecnych regulacji SENT i niestety doprowadza do sytuacji, gdzie nie będzie dopuszczalny żaden błąd ludzki.** Ponownie, nieżyciowe, czysto teoretyczne i restrykcyjne przepisy wpłyną negatywnie na codzienną działalność przedsiębiorców, poprzez m.in. zwiększenie obciążeń administracyjnych, finansowych, czasowych i organizacyjnych.

Pragniemy przypomnieć, że w takim transporcie intermodalnym, gdzie transport

odbywa się w zaplombowanym kontenerze, przy zgłoszeniu SENT towaru dla kolejnego odcinka, nie ma nawet możliwości weryfikacji ilości, bo kontener nie jest otwierany, a towar nie jest wyładowywany. Następuje tylko przeładunek całego kontenera z jednego środka transportu na inny np. z pociągu na samochód.

II. W zakresie projektu zmian w ustawie o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

1. Stanowczo wskazujemy na **brak uzasadnienia dla zasadności wprowadzenia tak daleko idących zmian w przypadku dużych podmiotów prowadzących składy podatkowe, które prowadzą pełną elektroniczną ewidencję w swoich systemach informatycznych** oraz które poniosły dotychczas olbrzymie nakłady finansowe na dostosowanie systemów do prowadzenia elektronicznej ewidencji zgodnej z obowiązującym rozporządzeniem.

   Proponowane zmiany nie są nastawione na ściganie nielegalnego handlu wyrobami akcyzowymi, ale kontrola ma dotyczyć podmiotów działających na rynku legalnie. Podkreślmy, dużych przedsiębiorstw posiadających certyfikaty AEO, które są regularnie i szczegółowo kontrolowane - w różnym zakresie - przez organy skarbowe w ramach kontroli celno-skarbowych, czynności sprawdzających, audytów AEO, wielu cyklicznych procedur związanych z uzyskiwaniem zgód na niszczenie wyrobów, decyzji o zabezpieczeniu akcyzowym, zmian zezwoleń, występowaniem o zwrot wartości zapłaconej akcyzy od strat znaków akcyzy w procesie oznaczania itp. Zmiany mają dotyczyć nas czyli podmiotów, które zawsze i ściśle współpracują z organami skarbowymi w różnym zakresie, choćby w ramach pomocy w ściganiu nielegalnego handlu wyrobami tytoniowymi.

2. **Częstotliwość przekazywania danych/obciążenie podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu wyrobami akcyzowymi**

   §2 pkt 3 aktualnego Rozporządzenia *w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy* (Dz. U. 2021 poz. 1150) wskazuje, że wpisów do dokumentacji dokonuje się w porządku chronologicznym, niezwłocznie po zakończeniu czynności lub zaistnieniu stanu faktycznego podlegających wpisaniu, nie później jednak niż następnego dnia roboczego. W związku z tym, że Ministerstwo Finansów nie opublikowało projektu nowego rozporządzenia, możemy wnioskować, że taka sama częstotliwość raportowania będzie nas obowiązywać w przypadku CEWA czyli **CODZIENNE** przesyłanie raportów.

   Do tej pory, zgodnie z rozporządzeniem, mamy możliwość prowadzenia ewidencji w więcej niż jednym programie komputerowym (biorąc pod uwagę EMCS, korzystamy z czterech takich programów – EMCS, dwa systemy ERP (SAP i QAD) i program do rozliczania banderol), stąd może zdarzyć się, że liczba plików do przygotowania jeszcze się zdubluje. Przykładowo, dla składu podatkowego w Tarnowie Podgórnym, magazynowane wyroby akcyzowe są ewidencjonowane zarówno w QAD, jak i SAP. Mamy wieloletnie doświadczenie z jednolitymi plikami kontrolnymi xml, zatem wiemy już w tej chwili, że danych pochodzących z tych dwóch systemów nie można połączyć automatycznie, muszą one być łączone przez operatora w sposób manualny. To wszystko wskazuje, że aby dopełnić obowiązki związane z CEWA, będziemy obciążeni dodatkowym, codziennym i dodajmy niezrozumiałym z punktu widzenia kontroli celno-skarbowej nakładem pracy.

Obowiązek raportowania nie jest jedynym nakładanym na podmioty w projekcie nowej ustawy. Pomysł przeniesienia całości ewidencji na portal PUESC będzie wiązał się również z odpowiednią kontrolą wprowadzonych danych – sprawdzaniem czy raportowane dane dotyczące wprowadzenia, wyprowadzenia, zużycia, produkcji wyrobów akcyzowych bilansują się ze raportowanymi stanami magazynowymi.

W przypadku, gdy ze względu na niemożność przesłania danych w jednym pliku z uwagi na trudność połączenia danych z różnych systemów, podmiot będzie wysyłał kilka plików do CEWA i któryś z plików nieprawidłowo się przetransponuje do systemu, na podatniku będzie ciążyć obowiązek znalezienia powodu różnic, odpowiedniego skorygowania ich, a także ryzyko zarzutu nieprawidłowego prowadzenia ewidencji. Taki przepis jest wyrazem ogromnej niewiedzy i braku zrozumienia jak działa „żywy" podmiot czyli firma w codziennych operacjach.

3. **Brak projektu rozporządzenia dotyczącego ewidencji**

W lipcu 2022 roku otrzymaliśmy zapewnienie ze strony przedstawiciela regulatora, że projekt pojawi się na stronie RCL w sierpniu 2022 roku. Do dzisiaj – luty 2023 roku - niestety nie opublikowano dokumentu, zaś nowa wersja rozporządzenia miała dodatkowo zmniejszyć i uporządkować liczbę ewidencjonowanych danych, usuwając zapisy zbędne.

4. **Dublowanie obowiązków przekazywania danych przez podmioty organom skarbowym**

Projektowane zmiany wprowadzają obowiązek raportowania wszystkich danych, bez względu na ich znaczenie w kontekście kontroli zapłaty podatku akcyzowego oraz faktu, że są już raportowane przez podatników w innych systemach celno-skarbowych (np. w systemie EMCS).

Postulujemy, aby do CEWA były raportowane tylko dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie skarbowym. Ministerstwo Finansów budując bazę danych o wyrobach akcyzowych, może we własnym zakresie przygotować narzędzia do pobierania dla swoich potrzeb kontrolnych dane do CEWA z innych systemów, do których podatnicy podatku akcyzowego oraz innych podatków przesyłają dane o wyrobach akcyzowych. W tej chwili, Ministerstwo zmusza podatników do podwójnego raportowania, mając już w swoich zasobach dane na temat:

- wyrobów akcyzowych wprowadzanych do składu podatkowego zarówno w procedurze zawieszonej akcyzy, jak i zapłaconej akcyzy (przesyłanych na dokumentach e-SAD) – w systemie EMCS;
- wyprowadzonych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy – system EMCS,
- wyrobów zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie – system EMCS2 (dokumenty e-DD);
- wyrobów nabywanych wewnątrzwspólnotowo – Intrastat;
- i wiele innych.

5. **Brak gwarancji zapewnienia ochrony poufnych danych podmiotów dotyczących procesu produkcyjnego**

Zgodnie z projektem, tak szerokie raportowanie danych, dające przekrój całkowitej działalności podmiotów, będzie dostępne dla wielu osób nieidentyfikowanych przez podmiot. Do tej pory dostęp do danych mają osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli, podmiot zna ich z imienia i nazwiska. Dostrzegamy tutaj

ogromne nadużycie oraz zagrożenie dla naszego biznesu, poufności naszych danych i tajemnicy przedsiębiorstwa.

Tak szeroki dostęp do danych poszczególnych firm **może mieć znaczący niekorzystny wpływ na prawo ochrony konkurencji i nieuzasadniony dostęp do danych stanowiących chronioną własność intelektualną przedsiębiorstwa!**

6. **Przesunięcie terminu ewentualnego wejścia w życie obowiązku raportowania do CEWA**

   Na spotkaniach z Ministerstwem Finansów m.in. z branżą tytoniową, duże podmioty wskazywały wyraźnie, że konieczność dostosowania systemów ewidencjonowania wiąże się z dużymi nakładami finansowymi, które podmioty budżetują z dużym wyprzedzeniem. Niecały rok od przedstawienia projektu (bez rozporządzeń) do wejścia w życie, jest okresem zdecydowanie za krótkim na dostosowanie systemów do CEWA, tym bardziej, że systemy te są zazwyczaj wspólne dla wielu jednostek powiązanych w różnych krajach w ramach grup działających globalnie.

7. **Wprowadzenie dwuletniego okresu przejściowego od udostępnienia systemu CEWA do momentu obowiązkowego raportowania,** umożliwiającego podmiotom testowanie rozwiązania, tak jak odbyło się w przypadku projektu Krajowego Systemu e-Faktur.

   Mamy uzasadnione obawy – oraz informowaliśmy Ministerstwo Finansów o tym w oficjalnych korespondencjach - że system PUESC nie podoła obsłudze tak dużej ilości danych. Wyrażamy niepokój, że powtórzy się niefortunna sytuacja z momentu wprowadzenia obowiązku przemieszczania wyrobów jedynie z wykorzystaniem systemu EMCS dla pośredniczących podmiotów węglowych, kiedy to wysyłki wyrobów mogły być tylko rejestrowane w procedurze awaryjnej. Ta sytuacja wpłynęła znacząco negatywnie na funkcjonowanie naszej firmy i całej branży.

8. **Postulujemy wyłączyć z obowiązku raportowania w CEWA ewidencji suszu tytoniowego** dla podmiotów wykorzystujących susz tylko do produkcji wyrobów tytoniowych, gdyż wydaje się bezcelowe raportowanie informacji na temat zużywania i przetwarzania suszu, który w całości po wprowadzeniu do składu jest wykorzystany w produkcji.

Zwracamy się z prośbą o uwzględnienie naszego stanowiska w toku dalszych prac legislacyjnych.

Równocześnie wyrażamy zainteresowanie dalszymi pracami nad tym projektem.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	Aktualny odpis z KRS

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia .....**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis

Anna Kaczkowska-Donaj	24.02.2023 roku	Anna Izabella Kaczkowska-Donaj Elektronicznie podpisany przez Anna Izabella Kaczkowska-Donaj Data: 2023.02.24 12:20:08 +01'00'
Andrzej Skowroński	24.02.2023 roku	Andrzej Skowroński Elektronicznie podpisany przez Andrzej Skowroński Data: 2023.02.24 12:46:04 +01'00'

G. KLAUZULA ODOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Anna Izabella Kaczkowska-Donaj Elektronicznie podpisany przez Anna Izabella Kaczkowska-Donaj Data: 2023.02.24 12:20:28 +01'00'

Andrzej Skowroński Elektronicznie podpisany przez Andrzej Skowroński Data: 2023.02.24 12:46:32 +01'00'

(podpis)

*Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia(§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22-08- 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr 181, poz.1080) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

MINISTERSTWO FINANSÓW
BIURO PODAWCZE
Wpł. 2023 -02- 24
Dep. ..... zał. .....

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

JTI Polska sp. z o.o.

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**

Stary Gostków 42, 99-220 Wartkowice

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

adrian.karkoszka@jti.com

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Adrian Jabłoński	
2	Przemysław Filipowicz	
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W imieniu JTI Polska sp. z o.o., producenta i dystrybutora wyrobów tytoniowych z siedzibą w Starym Gostkowie (dalej „Spółka" lub „JTI Polska") pragniemy złożyć stanowisko do konsultacji publicznych projektu nowelizacji ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw. (dalej „Projekt") z dn. 18 marca 2021 r. Jednocześnie, zwracamy się z uprzejmą prośbą o przeprowadzenie pełnego procesu konsultacyjnego i zorganizowanie przez Ministerstwo konferencji uzgodnieniowej, służącej szczegółowemu omówieniu istotnych aspektów projektowanego aktu.

I. CEWA

Zgodnie z treścią ustawy, wszelkie ewidencje i inne dokumentacje akcyzowe, o których mowa w art. 138a – 138l i art. 138o projektowanej ustawy powinny być prowadzone oraz przechowywane w CEWA do 1 lutego 2024 r.

Przedmiotowy projekt zmian w ustawie o podatku akcyzowym nakłada nowe, rygorystyczne obowiązki raportowe na przedsiębiorców. Pragniemy zwrócić uwagę, na problematykę wielokrotnego raportowania tych samych danych. Proponowany obecnie, system CEWA wymaga raportowania ich ogromnej ilości. Jest ich zbyt wiele, są zbyt szczegółowe oraz pokrywają się z informacjami, które już teraz podatnicy przekazują za pomocą innych systemów

celno-skarbowych w szczególności EMCS, SENT, AIS i AES. Dlatego też CEWA powinna ograniczać się do raportowania przez podmioty akcyzowe tylko tych danych, które już nie są dostępne KAS w w/w systemach.

Należy nadmienić, że od 2024 r. zostanie wprowadzony również KSeF. Jest to projekt, który dla dużych przedsiębiorstw wymaga dużego nakładu pracy wewnątrz spółek. Często procesy fakturowe w dużych przedsiębiorstwach alokowane są w różnych zespołach, oraz wykonywane są w różnych systemach, które trzeba będzie odpowiednio integrować. Wszystko to powoduje, że wdrożenie będzie b. trudne oraz kosztowne. Prace wdrożeniowe będą miały miejsce w 2023. Co więcej, od maja 2024 nastąpi rozszerzenie zastosowania systemu śledzenia obrotu wyrobów tytoniowych na inne wyroby tytoniowe niż papierosy i tytoń do palenia, co wymaga interdyscyplinarnego zaangażowania wewnątrz firm oraz znacznych nakładów finansowych.

Należy również zwrócić uwagę na okres wdrożenia CEWA. Duże podmioty, ze względu na globalne systemy oraz procedury, różnorodność wyrobów akcyzowych oraz szereg innych czynników nie są w stanie wdrożyć CEWA w zakładanym rocznym terminie. Należy mieć na względzie liczne zmiany regulacyjne, w tym podatkowe, przykładem są wdrożenia elektronicznej dokumentacji dla przemieszczeń wyrobów z zapłaconą akcyzą wewnątrz UE. Spółki, aby dotrzymać terminu, muszą inwestować nie tylko w zmianę, rozbudowę czy integrację istniejących systemów informatycznych, ale są również zmuszone do zatrudnienia dodatkowego personelu w celu ciągłości wykonywanych zadań i realizacji dodatkowych zadań w zakresie wdrożeń. Chcemy tym bardziej stanowczo podkreślić, iż **minimalny okres wymagany do wprowadzenia w życie CEWA w obecnie prezentowanej formie w przypadku dużych przedsiębiorców to 18-24 miesiące.**

Z powyższych względów Spółka wnioskuje, aby CEWA była wprowadzana stopniowo rozpoczynając od podmiotów najmniejszych (mikro oraz małych przedsiębiorców), a następnie rozszerzana na kolejne grupy podmiotów (średnich przedsiębiorców, a końcowo dużych przedsiębiorców).

Spółka proponuje, aby terminy wejście w życie CEWA były następujące:

- 1 lutego 2024 r. – wejście w życie CEWA dla mikro oraz małych przedsiębiorców
- 1 lutego 2025 r. – wejście w życie CEWA dla średnich przedsiębiorców
- 1 lutego 2026 r. – wejście w życie CEWA dla dużych przedsiębiorców.

Przyjęcie takiego modelu wprowadzania tych regulacji jest o tyle zasadne, iż w przypadku mikro i małych przedsiębiorców zakres raportowanych danych do CEWA będzie stosunkowo wąski. Z tego względu, CEWA może być dla nich korzystnym rozwiązaniem, gdyż umożliwi im rezygnację z komercyjnych rozwiązań służących do prowadzenia ewidencji akcyzowych.

Doświadczenia związane ze stosowaniem CEWA u najmniejszych podmiotów umożliwią usprawnienie tego systemu i objęcie obowiązkiem raportowania do CEWA kolejnych podmiotów tj. grupy średnich przedsiębiorców. Natomiast na ostatnim etapie raportowaniem do CEWA powinny być objęte największe podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji wyrobów akcyzowych (która odbywa się w składach podatkowych pod nadzorem KAS), gdyż wprowadzenie odpowiednich rozwiązań informatycznych jest tak jak wskazywaliśmy bardzo czasochłonne, a w chwili obecnej jest prowadzonych szereg równoległych projektów informatycznych, ktorych wdrożenie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

Należy przy tym zauważyć, że przesunięcie wejścia w życie CEWA dla największych przedsiębiorców nie wpłynie istotnie na skuteczność tego systemu, gdyż ryzyko powstawania nadużyć w przypadku największych podatników akcyzy jest znikome.

Innym proponowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie CEWA z dniem 1 lutego 2024 r., ale umożliwienie podmiotom dobrowolnego korzystania z tego systemu przez okres kolejnych 2 lat. Tego rodzaju rozwiązanie umożliwi stopniowe włączanie się do CEWA poszczególnych podmiotów, które zakończą prace informatyczne umożliwiające generowanie danych dla CEWA.

II. SENT

1. Potwierdzanie odbioru towarów

Dotychczas potwierdzenie odbioru wyrobów przemieszczanych w ramach SENT mogło zostać dokonane w SENT nie później niż następnego dnia roboczego po dniu dostarczenia towaru. Tymczasem projekt nowelizacji przewiduje, że potwierdzenie odbioru towarów powinno nastąpić w dniu ich dostarczenia.

W ocenie JTI Polska, zaproponowane w projekcie nowelizacji rozwiązanie polegające na skróceniu terminu w jakim podmiot odbierający będzie zobowiązany potwierdzić odbiór towarów, nie powinno być wprowadzane. Tego rodzaju zmiana nie odpowiada bowiem istniejącym obecnie modelom logistycznym w których towary są przyjmowane przez całą dobę i często także w inne dni niż dni robocze. Konieczność potwierdzania odbioru w dniu dostawy będzie powodowała konieczność zapewnienia dostępności osób obsługujących SENT poza standardowymi godzinami pracy pracowników administracyjnych bądź koniecznością zmiany modeli logistycznych.

Dodatkowo w przypadku dostaw pod koniec dnia pracy lub w godzinach nocnych mogą wystąpić trudności w terminowym przesłaniu potwierdzenia odbioru.

W związku z powyższym, Spółka wnosi o rezygnację z wprowadzania przedmiotowej zmiany. Dotychczasowe rozwiązanie polegające na przesyłaniu potwierdzenia odbioru nie później niż następnego dnia roboczego – z jednej strony – umożliwia wywiązywanie się z tego obowiązku bez istotnych utrudnień, a – z drugiej – nie zakłóca w żaden sposób funkcjonowania systemu monitorowania transportu.

2. Pozostawienie możliwości odstąpienia od wymierzenia kary

W ramach projektu przewidziane zostały zmiany prawne zakładające usunięcie z ustawy dotychczasowych przepisów umożliwiających odstąpienie do wymierzenia kar administracyjnych za naruszenie obowiązków związanych z SENT w przypadku ważnego interesu podmiotu lub ważnego interesu publicznego.

W ocenie JTI Polska, w ustawie powinna pozostać możliwość odstąpienia od wymierzenia kar administracyjnych. Należy zauważyć, że przepisy dotyczące SENT są bardzo rygorystyczne, a kary finansowe są wysokie. Tymczasem w praktyce obrotu gospodarczego występują niekiedy szczególne sytuacje, które mogą doprowadzić do naruszenia obowiązków dotyczących SENT.

Pozostawienie możliwości odstąpienia od kar za naruszenie obowiązków związanych z SENT jest więc istotne. Warto podkreślić, że odstąpienie od wymierzenia kary jest możliwie tylko w przypadku stwierdzenia przez organ, że istnieją szczególne okoliczności do takiego działania. Powoduje to, że możliwość odstąpienia od wymierzenia kary nie powinna prowadzić do nadużyć.

3. Ilość towaru uznawana za prawidłową

W projekcie nowelizacji zostało zawarte rozwiązanie, zgodnie z którym za prawidłową ilość uważa się, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru.

Dotychczas przepisy przewidywały tolerancję 10% dla wszystkich towarów niezależnie od tego z czego wynikały te rozbieżności. Projektowana zmiana jest niezwykle niekorzystna dla przedsiębiorców, ponieważ w jej następstwie

każda rozbieżność w przypadku towarów, dla których rozbieżności nie wynikają z ich właściwości fizykochemicznych, będzie powodowała, że dojdzie do niezgodności ilości, co będzie podstawą do wymierzenia kary administracyjnej (co najmniej 20 000 zł).

Spółka postuluje więc, aby odstąpić od wprowadzenia powyższej zmiany. Pozostawienie tolerancji w zakresie stwierdzanych ilości jest zasadne, ponieważ niewielkie rozbieżności pomiędzy stwierdzanymi ilościami mogą wynikać z wielu przyczyn, w tym np. niewielkiej pomyłki w pakowaniu czy ważeniu towarów. Przedmiotowa zmiana jest niekorzystna również dla wyrobów w przypadku których rozbieżności fizykochemiczne nie wynikają z właściwości towaru, gdyż trudno udowodnić, że rozbieżności wynikają z właściwości fizykochemicznych towaru. Powstanie więc ryzyko sporów z organami w tym zakresie.

4. Przemieszczenia międzymagazynowe

Projekt nowelizacji przewiduje, że monitorowane w ramach elektronicznego systemu mają być przemieszczenia międzymagazynowe. Należy zauważyć, że objęcie tych przemieszczeń systemem monitorowania wpłynie na istotne zwiększenie obciążeń u przedsiębiorców, którzy będą musieli generować oraz uzupełniać zgłoszenia przewozu i wypełniać pozostałe obowiązki z tym związane.

Spółka postuluje rezygnację z tego rozwiązania, gdyż w przypadku przemieszczeń międzymagazynowych nie dochodzi do przeniesienia własności/posiadania towaru na inny podmiot, a wyłącznie do zmiany jego lokalizacji. Zdaniem Spółki obecny system monitorowania przemieszczeń międzymagazynowych na podstawie papierowych dokumentów dostawy jest wystarczający, gdyż w przypadku ewentualnej kontroli istnieje możliwość wykazania wszelkich przemieszczeń własnych towarów.

III. Konferencja uzgodnieniowa

Zwracamy się również z uprzejmą prośbą o przeprowadzenie pełnego procesu konsultacyjnego projektowanej ustawy i zorganizowanie konferencji uzgodnieniowej. Wierzymy, że bezpośrednie spotkanie będzie szansą na wnikliwą dyskusję na temat projektowanych przepisów, a także uwzględnieni realia branż, które zostaną objęte przedmiotowymi przepisami.

D.	**ZAŁĄCZONE DOKUMENTY**
1	Odpis KRS
2	

E. **Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. **OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE**

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adrian Jabłoński	24.02.2023r.	Adrian Jabłoński PROKURENT
Przemysław Filipowicz		Członek Zarządu Przemysław Filipowicz Adrian Jabłoński PROKURENT

G. **KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOSCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ**

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .....

(podpis)

Przemysław Filipowicz Członek Zarządu

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM – ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

ZWIĄZEK PRACODAWCÓW BUSINESS CENTRE CLUB

2. Adres ~~siedziby/adres miejsca zamieszkania~~**

Pl. Trzech Krzyży 18, 00-499 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

j/w biuro@bcc.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Łukasz Bernatowicz	lukasz.bernatowicz@bcc.pl 00-499 Warszawa Pl. Trzech Krzyży 18
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Business Centre Club (dalej: **BCC**) zrzesza indywidualnych przedsiębiorców z wszystkich branż i regionów, którzy prowadzą działalność pod różnymi formami prawnymi i własności, jak również o zróżnicowanej wielkości. W ramach BCC od wielu lat działa Komisja ds. branży tytoniowej, która zrzesza większą część rynku producentów oraz dystrybutorów tytoniu, w tym trzy z czterech największych koncernów tytoniowych obecnych w Polsce.

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 31 stycznia 2023 r. (dalej: **projekt ustawy**) będzie miała wpływ na działalność zrzeszonych przedsiębiorców, szczególnie w kwestiach związanych z Centralną Ewidencją Wyrobów

Akcyzowych (dalej: **CEWA**), w związku z czym BCC zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem.

I. Uwagi ogólne

Wprowadzenie Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych jest istotną zmianą, porównywalną do akcyzowego wejścia Polski do Unii Europejskiej lub wdrożenia innych systemów teleinformatycznych takich jak EMCS lub wprowadzenie JPK_VDEK.

Aktualny projekt ustawy nie załącza rozporządzeń do których deleguje mimo ich fundamentalnego znaczenia dla funkcjonowania CEWA a zgodnie z §13 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej" *„Jednocześnie z projektem ustawy przygotowuje się projekty rozporządzeń o znaczeniu podstawowym dla jej funkcjonowania."* W przedmiotowym przypadku projekty Rozporządzeń, o których mowa w art. 9 pkt. 12 oraz 15 przedmiotowego projektu ustawy są kluczowe, aby móc odnieść się do wprowadzonych zmian. Brak możliwości ustosunkowania się do treści ww. rozporządzeń sprawia, że dyskusja o projekcie ustawy staje się powierzchowna.

Mając na uwadze powyższe, BCC wnosi o niezwłoczne udostępnienie projektów ww. Rozporządzeń, mających istotny wpływ na CEWA. Zgodnie z zapowiedziami przedstawicieli Ministerstwa Finansów rozporządzenie ws. ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych miało zostać uporządkowane oraz uproszczone – czemu zaprzecza treść projektu ustawy, zgodnie z którym zmiany dokonane w projektowanych przepisach mają charakter bardzo ograniczono oraz eliminują wyłącznie pojedyncze, powielające się informacje. Co więcej, wstępna analiza udostępnionego schematu .xsd CEWA wskazuje, że zakres danych wymaganych do raportowania w pliku .xml wykracza ponad obecny zakres Rozporządzenia ws. ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych.

Pomimo braku szczegółowych informacji, w ramach niniejszych uwag BCC pragnie odnieść się do projektowanych zmian w szczególności dotyczących zakresu danych raportowanych do CEWA oraz terminu wejścia w życie CEWA.

Poniżej BCC przedstawia swoje stanowisko.

II. CEWA – zakres raportowania

a) Uwagi ogólne

Zgodnie z treścią ustawy, wszelkie ewidencje i inne dokumentacje akcyzowe, o których mowa w art. 138a – 138l i art. 138o powinny być prowadzone oraz przechowywane w CEWA od 1 lutego 2024 r.

Projektowane zmiany w przepisach dotyczących ewidencji akcyzowych[1] wskazują, że raportowaniu będą podlegać wszystkie dotychczas wymagane dane bez względu na ich znaczenie w kontekście podatku akcyzowego oraz na to czy są już raportowane za pośrednictwem innych systemów celno-skarbowych.

Analiza projektowanych zmian prowadzi do wniosku, iż na tym etapie uproszczenie ewidencji dotyczy wyłącznie wykreślenia obowiązku podwójnego raportowania przez podmioty zużywające oraz rezygnację z obowiązku raportowania karty gotowania warki w przypadku podmiotów prowadzących działalność w zakresie produkcji piwa, jak również wyłączenie z obowiązku raportowania dokumentacji kupażu oraz kontroli produkcji w przypadku składów podatkowych prowadzących działalność w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich.

Niezależnie od powyższego, postulaty BCC od samego początku prac nad CEWA są niezmienne – co przedstawiamy poniżej.

b) Pobieranie danych z innych systemów

CEWA powinna zawierać wyłącznie dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie celno-skarbowym.

W chwili obecnej, Krajowa Administracja Skarbowa otrzymuje od podatników akcyzy szereg informacji, które są przesyłane elektronicznie za pośrednictwem licznych systemów celno-skarbowych takich jak EMCS, SENT, EMCS2 (e-DD, eSAD) oraz JPK_VDEK.

W rezultacie większość informacji dotyczących wyrobów akcyzowych, dla których prowadzone są ewidencje już teraz znajdują się w posiadaniu KAS. Podmioty produkujące i sprzedające wyroby akcyzowe, w związku z obowiązkowym

[1] Art. 138a, 138d, 138f, 138i, 138j,138o, 138p ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 31 stycznia 2023 r.

raportowaniem przemieszczenia, wyprowadzenia ze składu, sprzedaży, czy innych czynności dokonywanych względem wyrobów akcyzowych dostarczają organom KAS wszelkie niezbędne dane akcyzowe.

Wielokrotne raportowanie tych samych danych, nakłada zarówno na podatników, jak i na sprawdzających dodatkowe obowiązki, które **w żaden sposób nie wpłyną na możliwość kontroli – w konsekwencji CEWA nie powinna wymagać od podatników podwójnego raportowania (a czasami potrójnego).**

Rozwiązaniem tego problemu, jest opracowanie przez KAS oraz **wprowadzenie aplikacji pomostowej między CEWA a innymi systemami celno-skarbowymi, która umożliwi automatyczne pobieranie wymaganych informacji wykazanych w innych systemach**. Wprowadzenie tego rozwiązania, umożliwi gromadzenie wszelkich danych akcyzowych w jednym systemie bez nakładania dodatkowych obowiązków na podatników.

c) Raportowanie danych istotnych akcyzowo

CEWA powinna obejmować wyłącznie informacje, które rodzą lub mogą rodzić powstanie obowiązku zapłaty akcyzy.

Rozumiemy, że uproszczenie rozporządzenia w sprawie ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych na ten moment może być dla przedstawicieli Ministerstwa Finansów z nieznanych nam powodów niemożliwe. Jednakże odmienną, możliwą do wdrożenia opcją, korzystną zarówno dla podatników, jak i kontrolujących, jest objęcie obowiązkiem raportowania do CEWA wyłącznie tych danych z ewidencji, które bezpośrednio lub pośrednio powodują powstanie obowiązku naliczenia i zapłaty akcyzy.

BCC postuluje, aby do CEWA obligatoryjnie raportować dane, które nie na ten moment nie są dostępne dla KAS, czyli:

- dotyczące wyrobów akcyzowych wyprodukowanych na terenie kraju w składach podatkowych,
- oraz dotyczące wyrobów akcyzowych wyprowadzanych poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy.

Ponadto, raportowanie do CEWA można rozszerzyć o czynności szczególne, które w ograniczonym zakresie mogą rodzić obowiązek podatkowy w akcyzie m.in. całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych lub zużycie wyrobów akcyzowych na terenie składu podatkowego. Jednakże, są to czynności, które co do zasady nie przekształcają się w obowiązek zapłaty akcyzy, bo co do zasady są objęte zwolnieniem od akcyzy.

Warto podkreślić, że szczegółowe dane dotyczące produkcji nie mają żadnych konsekwencji akcyzowych (ponieważ straty tego rodzaju nie stanowią czynności opodatkowanej), co więcej nawet uzyskanie wszystkich danych z ewidencji nie pozwoli na dokładne rozliczenie produkcji ze względu na złożoność procesu produkcyjnego, kwestie związane ze stratami, jak również samo zużycie surowców nieakcyzowych.

W efekcie, w CEWA znajdą się wyłącznie informacje, które na ten moment nie są dostępne w żadnym z obecnie obowiązujących systemów celno-skarbowych, a jednocześnie (w razie potrzeby) kontrolujący będą mieli możliwość posiłkowania się innymi danymi, które już teraz są raportowane w ramach ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych.

III. Brak okresu przejściowego dla CEWA

Niezależnie od treści rozporządzenia w sprawie ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych oraz tego, które dane będą raportowane do CEWA, niezbędne jest wprowadzenie okresu przejściowego oraz środowiska testowego.

Historycznie, każdy z dotychczas wprowadzanych systemów teleinformatycznych wprowadzany był stopniowo, z uwzględnieniem wielkości podmiotów oraz problematyki wprowadzania danego systemu m.in. miało to miejsce w przypadku wprowadzania JPK_VAT okres przejściowy trwał dwa lata, zaś w przypadku EMCS 2 okres przejściowy trwał trzy lata co umożliwiło podmiotom zapoznanie się oraz wdrożenie nowego systemu. Natomiast, w przypadku wprowadzenia Krajowego Systemu e-Faktur okres przejściowy trwa od 01.01.2022 do 31.12.2023 (i zgodnie z zapowiedziami ma zostać przedłużony) a z punktu widzenia dużego podmiotu przeniesienie fakturowania do KSeF jest znacznie prostsze niż przeniesienie ewidencjonowania wyrobów akcyzowych, które w dużych podmiotach produkcyjnych mogą być prowadzone w różnych systemach.

Zgodnie z treścią projektu, wejście w życie regulacji dotyczących Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych ma nastąpić 1 lutego 2024 r.

Powyższe założenia i fakt, iż udostępniona 16 lutego 2023 r. dokumentacja do schemy CEWA jest bardzo obszerna (522 strony), a projekt nowelizacji nie zakłada okresu przejściowego, nie będzie możliwe efektywne wdrożenie tak dużego przedsięwzięcia jakim jest CEWA. Problematyka braku okresu przejściowego w szczególności będzie uciążliwa dla największych podmiotów, które nie będą miały możliwości korzystania z

przygotowanych przez przedstawicieli Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej aplikacji lub web service.

Nawiązując do zapowiedzi przedstawicieli Ministerstwa Finansów, głównym celem wprowadzenia CEWA miało być ułatwienie prowadzenia ewidencji oraz dokumentacji akcyzowych przez podatników akcyzy, jak również usprawnienie weryfikowania przesyłanych przez podatników danych. Niestety, tak gwałtowne wprowadzenie zmian bez okresu przejściowego będzie wiązać się z niemożliwymi do realizacji problemami natury informatyczno-administracyjnej, w szczególności po stronie podatników działających globalnie, jak również osób sprawdzających (niedociągnięcia będą przekładać się na liczbę korekt, które na ten moment, zgodnie z treścią rozporządzenia ws. ewidencji mogą być penalizowane).

W ocenie BCC, wyżej wymieniony cel może zostać osiągnięty poprzez wprowadzenie bardzo prostego rozwiązania – okresu przejściowego w postaci stopniowego wdrażania CEWA.

Każdy z etapów wprowadzania CEWA powinien być uzależniony od stopnia skomplikowania wprowadzenia ww. systemu, jak również od tego, które przedsiębiorstwa budzą największe ryzyko w kontekście potencjalnych oszustw.

Mając na uwadze powyższe, BCC postuluje wprowadzenie trzyetapowego wdrażania CEWA:

I. 1 lutego 2024 r. – wprowadzenie CEWA u mikro oraz małych przedsiębiorców:

- Mikro przedsiębiorcy – zatrudniający poniżej 10 pracowników, a roczny obrót nie przekracza 2 mln euro,
- Mali przedsiębiorcy – zatrudniający mniej niż 50 pracowników o obrocie nieprzekraczającym 10 mln euro.

Powyższe podmioty będą korzystać niemal wyłącznie z udostępnionej aplikacji lub web service – wprowadzenie CEWA nie wiąże się z dodatkowymi wydatkami a stanowi ułatwienie (nie będzie konieczność zakupu systemu do obligatoryjnego ewidencjonowania elektronicznego ewidencji i dokumentacji akcyzowej).

II. 1 lutego 2025 r. – wprowadzenie CEWA u średnich przedsiębiorców:

- Średni przedsiębiorcy – zatrudniający mniej niż 250 pracowników o obrocie nieprzekraczającym 50 mln euro.

Pierwsze doświadczenia z mikro oraz małymi przedsiębiorcami umożliwią wprowadzenie zmian, tak aby system był gotowy na przyjęcie większej ilości danych, która pojawi się w momencie wejścia w drugi etap wdrażania CEWA. Część przedsiębiorstw z tej grupy korzysta z systemów ewidencji akcyzowych, których dostosowanie do CEWA będzie osiągalne w krótkim terminie, jednakże część podmiotów z tej grupy korzysta z systemów finansowo-księgowych, których dostosowanie będzie wymagać dłuższego okresu przejściowego.

III. 1 lutego 2026 r. – wprowadzenie CEWA u dużych przedsiębiorców:

- Duży przedsiębiorca – zatrudniający ponad 250 pracowników o obrocie przekraczającym 50 mln euro.

Wdrożenie CEWA w przypadku dużych przedsiębiorców będzie wiązać się z ogromnym przedsięwzięciem administracyjno-informatycznym, każdy z tych podmiotów korzysta z systemów ERP, które co do zasady działają regionalnie lub globalnie. Oznacza to, że wprowadzenie zmian będzie wiązać się z ogromnym nakładem finansowym oraz organizacyjnym, jak również z utworzeniem dodatkowych miejsc pracy dla osób obsługujących system CEWA. Ponadto, warto podkreślić, że ryzyko oszustw w przypadku największych podmiotów akcyzowych jest niemal zerowe.

Wprowadzenie wyżej wskazanego rozwiązania umożliwi stopniowe eliminowanie błędów w CEWA oraz ustalenie, czy przepustowość systemu będzie wystarczająca aby nie dopuścić do problemów jakie miały miejsce w przypadku korzystania z systemu PUESC czy chociażby obecnego wdrożenia systemu EMCS 2 dla e-SAD.

IV. SENT - potwierdzanie odbioru towarów

Projekt nowelizacji w zakresie zmian dotyczących SENT przewiduje, że podmiot odbierający będzie miał obowiązek uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze towarów i odebranej ilości **w dniu dostarczenia wyrobów.**

Zdaniem BCC wprowadzenie tego rozwiązania jest niekorzystne dla przedsiębiorców, gdyż wpłynie na zwiększenie kosztów administracyjnych po stronie podmiotów odbierających wyroby w związku z koniecznością zapewnienia sprawnego przesyłania komunikatów dotyczących odbioru towarów. Dodatkowo, część przedsiębiorców przyjmuje wyroby przez całą dobę. W przypadku wprowadzenia tej zmiany może

dochodzić do sytuacji gdy towar zostanie dostarczony np. o godzinie 23:50 i pozostanie zbyt mało czasu na potwierdzenie odbioru w terminie. Dodatkowo, zawarta w ustawie definicja daty zakończenia przewozu wskazuje, że zakończenie przewozu następuje z momentem dostarczenia wyrobów, co może powodować wątpliwości co do dnia zakończenia przewozu, gdy rozładunek następuje na przełomie dni. Tymczasem, zgodnie z projektem nowelizacji w przypadku niewypełnienia tego obowiązku w terminie jest przewidziana kara pieniężna w wysokości 5 000 zł.

W ocenie BCC, wprowadzenie tej zmiany nie wpłynie w sposób istotny na zwiększenie kontroli nad przemieszczeniem wrażliwych wyrobów, a będzie stanowiło zbytnie obciążenie dla przedsiębiorców, które może doprowadzić nawet do konieczności zmiany modelu przyjmowania wyrobów. W związku z tym, BCC postuluje o odstąpienie od wprowadzenia tej zmiany i pozostawienie dotychczasowego rozwiązania.

Należy zauważyć, że w przypadku przemieszczenia towarów z wykorzystaniem EMCS termin na przesłanie raportu odbioru jest znacznie dłuższy (5 dni roboczych).

V. SENT - Dane dotyczące ilości towarów

Dotychczasowe regulacje przewidują, że dane ujęte w zgłoszeniach i dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do ilości, masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10%.

Jak wynika z treści uzasadnienia do projektu ustawy, niektóre podmioty interpretowały dotychczasowe regulacje w taki sposób, że mogą one załadować i przewozić towar w ilości do 10% mniej lub więcej niż zadeklarowana w zgłoszeniu przewozu.

W związku z powyższym w projekcie nowelizacji wskazano, że dane dotyczące masy lub objętości towaru będzie się uważało za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i **są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru.**

Zdaniem BCC, tego rodzaju zmiana jest zbyt rygorystyczna, gdyż w sytuacji jej wprowadzenia **w przypadku przewożonych towarów których właściwości fizykochemiczne nie zmieniają się w trakcie przewozu, jakiekolwiek nawet niewielkie stwierdzone różnice będą skutkowały uznaniem, że dane dotyczące ilości towarów były nieprawidłowe.**

W takim przypadku, zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, jeżeli towar nie odpowiada co do m.in. ilości, masy lub objętości towarowi wskazanemu odpowiednio przez podmiot wysyłający albo podmiot odbierający w zgłoszeniu, odpowiednio

na podmiot wysyłający albo podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 46% różnicy wartości brutto towaru zgłoszonego i towaru rzeczywiście przewożonego podlegającego obowiązkowi zgłoszenia, nie niższej niż 20 000 zł.

Przykładowo wiec, jeżeli omyłkowo zostanie przewieziony dodatkowy karton bądź wystąpią różnice wynikające z ważenia to spowoduje to konieczność uiszczenia kary 20 000 zł.

BCC postuluje więc o odstąpienie od tej zmiany prawnej jako zbyt rygorystycznej. Należy podkreślić, że celem wprowadzenia systemu SENT było umożliwienie nadzoru nad przemieszczaniem towarów. Tymczasem wprowadzenie tej zmiany nie będzie miało istotnego wpływu na zwiększenie nadzoru, a doprowadzi do ryzyka powstania nieproporcjonalnej odpowiedzialności przedsiębiorców związanej z dokonywaniem przemieszczeń towarów w ramach SENT.

Niezależnie od powyższego, należy również zauważyć, że udawadnianie, iż rozbieżności wynikają z właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru byłoby bardzo trudne lub niemożliwie. Potwierdza to praktyka akcyzowa, gdzie spory dotyczące strat wynikających z właściwości fizykochemicznych wyrobów są częste, a prowadzone postępowania w tym zakresie są trudne i czasochłonne. Wprowadzenie tego rozwiązania zbliżałoby regulacje dotyczące SENT do regulacji akcyzowych, co wydaje się sprzeczne z celem wprowadzania systemu monitorowania przewozu towarów w ramach SENT.

VI. SENT - Możliwość odstąpienia od nałożenia kary

Projekt nowelizacji przewiduje, że z ustawy o SENT ma zostać usunięta możliwość odstąpienia od nakładania różnego rodzaju kar przewidzianych przez tę ustawę w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu lub interesem publicznym.

BCC postuluje o odstąpienie od wprowadzania tych zmian. Praktyka przemieszczeń wyrobów w ramach SENT pokazuje, że nawet w przypadku legalnie działających podmiotów niekiedy występują incydentalne sytuacje szczególne, które skutkują powstaniem naruszeń regulacji dotyczących SENT. Całkowite wyeliminowanie takich przypadków jest niemożliwie, dlatego w ustawie o SENT powinny pozostać przepisy umożliwiające odstąpienie od nakładania kar. Należy podkreślić, że na gruncie obecnie obowiązujących przepisów odstąpienie od nałożenia kary jest uzależnione od decyzji organu, który weryfikuje czy w danym przypadku odstąpienie od nałożenia kary jest zasadne. Pozostawienie tego rozwiązania w ustawie jest więc istotne dla przedsiębiorców, a obecnie obowiązujące przepisy umożliwiają każdorazową weryfikację czy odstąpienie od wymierzenia kary jest w danym przypadku zasadne.

VII. SENT - Przemieszczenia międzymagazynowe

Zgodnie z projektowaną ustawą, monitorowane w ramach SENT mają być także nowe rodzaje przemieszczeń towarów w tym przemieszczania międzymagazynowe pomiędzy magazynami tego samego podmiotu.

O ile objęcie systemem SENT przemieszczeń towarów związanych ze świadczeniem usług na towarach wydaje się uzasadnione, to w ocenie BCC objęciem monitorowaniem w ramach elektronicznego systemu SENT przemieszczeń międzymagazynowych jest nieuzasadnione. Przedsiębiorcy zwykle dokonują częstych przemieszczeń pomiędzy swoimi magazynami. Wprowadzenie tego rozwiązania będzie stanowiło zbyt duże obciążenie administracyjne dla przedsiębiorców związane z koniecznością wypełniania elektronicznych zgłoszeń przewozu i potwierdzaniem odbioru towarów.

Z tego względu BCC proponuje odstąpienie od objęcia monitorowaniem w ramach elektronicznego systemu SENT przemieszczeń towarów pomiędzy magazynami tego samego podmiotu.

VIII. SENT - Solidarna odpowiedzialność

Zgodnie z dotychczasowymi rozwiązaniami, za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu pobiera się opłaty, za które odpowiadają solidarnie przewoźnik i podmiot obowiązany do dokonania zgłoszenia.

W projekcie nowelizacji jest przewidziane rozwiązanie zgodnie z którym, w przypadku nieodebrania przez podmiot uprawniony w terminie 60 dni od wydania postanowienia o określeniu kosztów przechowywania środka transportu lub towaru, co do którego ustalono podmiot, który posiada prawo do dysponowania towarem jak właściciel, nie zostaną one odebrane **orzeka się przepadek środka transportu lub towaru na rzecz Skarbu Państwa.**

Powyższe rozwiązanie będzie powodowało, że towar bądź środek transportu może ulec przepadkowi w terminie 60 dni od wydania postanowienia o określeniu kosztów przechowywania tego środka transportu. Zdaniem BCC taka sankcja jest nieproporcjonalna, tym bardziej, że na postanowienie o określeniu tych kosztów można złożyć zażalenie. Jednocześnie, zdaniem BCC istnieją wątpliwości, w jakich sytuacjach ten przepis będzie miał w ogóle zastosowanie. Podmiot dokonujący zgłoszenia towaru to nie zawsze właściciel towaru. W konsekwencji w niektórych sytuacjach właściciel może nie być w stanie w ogóle odzyskać swojego towaru, gdyż odpowiedzialnym za uiszczenia kosztów przechowywania towaru będą inne podmioty tj. przewoźnik i podmiot dokonujący zgłoszenia.

Dodatkowo, jeżeli miałby być orzekany przepadek środka transportu lub towaru to należy rozważyć odstąpienie od solidarnej odpowiedzialności przewoźnika i podmiotu obowiązanego do dokonania zgłoszenia oraz wprowadzić możliwość odzyskania towaru bezpośrednio przez jego właściciela niezależnie od działań innych podmiotów.

D.	ZAŁĄCZONE DOKUMENTY
1	Wypis z KRS
2	Uwagi do UD 325

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Łukasz Bernatowicz	24.02.2024	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .....

(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~[1]

Projekt z dn. 31 stycznia 2023 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr w wykazie prac legislacyjnych UD325)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
Al. Jana Pawła II 22

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
Al. Jana Pawła II 22, 00-133 Warszawa

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Anna Wibig	Al. Jana Pawła II 22, 00-133 Warszawa, awibig@deloittece.com
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Działając w imieniu Deloitte Doradztwo Podatkowe Dąbrowski i Wspólnicy sp.k (dalej: **„Zainteresowany"**) zgłaszamy zainteresowanie pracami nad *Projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw(numer w wykazie prac legislacyjnych - UD325, dalej: **„Projekt"**)*, zwracając się z prośbą o uwzględnienie Zainteresowanego w toku dalszych prac nad wyżej wymienionym Projektem.

(I) Doprecyzowanie definicji wytwarzania paliw ciekłych w zakresie przerobu odpadów

W art. 2 pkt 1 Projektu proponuje się rozszerzenie definicji wytwarzania paliw ciekłych obowiązującej na gruncie przepisów ustawy z dn. 10 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne (Dz.U. 2022, poz. 1385, dalej: **„Prawo energetyczne"**). Zgodnie z proponowanym przepisem za wytwarzanie paliw ciekłych dla potrzeb Prawa Energetycznego będzie uznawana produkcja paliw ciekłych w instalacjach paliw ciekłych w ramach procesów:

- rozlewu gazu płynnego LPG do butli wielokrotnego napełniania,
- barwienia i znakowania w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym,
- przerobu odpadów.

Zatem jak rozumiemy w świetle powyższego przepisu, przerób odpadów będzie stanowił wytwarzanie, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 45 Prawa Energetycznego, wyłącznie (i) jeżeli w ramach tego procesu powstaną wyroby klasyfikowane jako paliwa ciekłe oraz (ii) przerób ten będzie realizowany w instalacji paliw ciekłych, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 10e Prawa Energetycznego.

Biorąc pod uwagę szeroki katalog wyrobów klasyfikowanych jako paliwa ciekłe, w naszej ocenie, istotne wątpliwości będzie budzić to jak należy rozumieć pojęcie przerobu odpadów na gruncie Prawa Energetycznego, zwłaszcza że przepisy regulujące kwestie związane z odpadami również nie zawierają definicji przerobu odpadów, a jedynie definiują ich przetwarzanie.

Przedmiotowe wątpliwości mogą pojawić się m.in. w przypadku procesów polegających na regeneracji olejów przepracowanych. W praktyce często zdarzają się sytuacje, że podmioty, zużywające oleje smarowe, nie przekazują olejów przepracowanych (odpadowych) do utylizacji, ale samodzielnie przeprowadzają proces regeneracji tych olejów, we własnych instalacjach. W świetle proponowanego przepisu pojawiają się wątpliwości czy taki proces będzie stanowił wytwarzanie paliw ciekłych. Mając na względzie powyższe uważamy, że niezbędne jest zdefiniowanie w Projekcie pojęcia „przerobu odpadów".

(II) Wprowadzanie stanu początkowego do CEWA

Jak wynika z art.25 Projektu, podmioty prowadzące ewidencje i dokumentacje, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o, będą zobowiązane do zamknięcia i podsumowania ewidencji na dzień 31 stycznia 2024 r. i wprowadzenia ustalonych stanów jako stanu początkowego w CEWA nie później niż 1 lutego 2024 r. W rezultacie oznacza to, że podmioty zobowiązane do prowadzenia ewidencji w CEWA będą miały tylko jeden dzień roboczy na zamknięcie i podsumowanie prowadzonych dotychczas ewidencji oraz wprowadzenie ustalonych stanów do CEWA. W naszej ocenie jest to zbyt krótki okres, biorąc pod uwagę, że przy przesyłaniu danych do CEWA, zwłaszcza w początkowym okresie, mogą pojawić się problemy techniczne z przesyłaniem danych do CEWA oraz problemy z niedostępnością, przesłanie danych w ciągu jednego dnia może się okazać niemożliwe do zrealizowania.

W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie zmiany w art. 29 ust. 2 Projektu polegającej na wydłużeniu terminu na wprowadzenie stanów początkowych do CEWA. W naszej ocenie termin na wprowadzenie stanów początkowych w CEWA powinien być zrównany z terminem ustalonym dla dokonania pierwszych wpisów.

(III) Wdrożenie okresu przejściowego CEWA

Art. 9 pkt 9 Projektu przewiduje obowiązek prowadzenia ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a-138l i art. 138o (dalej: „**Ewidencje**"), wyłącznie przy użyciu Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych (dalej: „**CEWA**"). Zmiana ta ma wejść w życie od 1 lutego 2024 r.

Wprowadzenie obowiązku prowadzenia Ewidencji w systemie CEWA jest jedną z największych zmian w obszarze akcyzy jaka miała dotychczas miejsce. Dotknie ona bardzo wielu podmiotów. Gro z nich będzie musiało podjąć kompleksowe działania technologiczne w celu wypracowania prawidłowej metody komunikowania się z CEWA. Będzie to wymagało nakładów pracy oraz czasu. Przygotowanie wymagań do raportów z systemów, aby wypełnić prawidłowo schemę z uwzględnieniem specyfiki biznesu, wydewelopowanie tego rozwiązania, przetestowanie go oraz ostatecznie wdrożenie to zadanie na przynajmniej kilka tygodni, jak nie miesięcy.

Trzeba podkreślić, że CEWA nie tylko będzie gromadzić przesyłane dane, ale będzie je również przetwarzać. Co więcej, jak rozumiemy, w CEWA będą funkcjonowały różne walidacje, które mogą wręcz uniemożliwiać dokonanie podmiotowi wpisów w określonych przypadkach np. jeśli stan magazynowy wyliczony przez CEWA nie będzie wystarczający do wydania danej ilości wyrobów akcyzowych, CEWA nie przyjmie wpisu o wydaniu wyrobów. Zatem istnieje ryzyko, że na przykład, jeśli wyliczony przez CEWA stan magazynowy będzie nieprawidłowy to wydanie wyrobów akcyzowych, które miało miejsce w rzeczywistości, nie będzie mogło zostać zaewidencjonowane w CEWA. Oznacza to, że nawet przy załadowaniu prawidłowych danych, CEWA może pokazywać nieprawidłowe rezultaty. Jak rozumiemy walidacje tego typu nie będą miały miejsca już na samej bramce do przesyłania schemy z danymi do CEWA, a na późniejszym etapie tj. przetwarzania przez CEWA danych zawartych w schemie. Kluczowe zatem są testy działania CEWA nie tylko na etapie ładowania danych, ale również sposobu ich przetwarzania.

Do wejścia w życie obowiązku prowadzenia ewidencji w CEWA zostało 11 miesięcy. Kilka dni temu Ministerstwo Finansów udostępniło przygotowany prototyp wzorca schemy .xsd, do którego uwagi można zgłaszać do końca marca 2023 r. Rozumiemy, że dopiero po przeanalizowaniu tych uwag będzie przygotowywany finalny wzorzec. Natomiast brak jest choćby projektów rozporządzeń wykonawczych do CEWA, o których mowa w Projekcie, co powoduje, że podmioty na ten moment nadal nie mają realnych możliwości, aby w pełni zweryfikować prototyp wzorca schemy, czy rozpocząć realne przygotowania do stosowania CEWA. Dopiero, kiedy zostanie uruchomione środowisko testowe oraz opublikowana zostanie finalna wersja schemy do testowania, podmioty będą mogły podjąć określone działania mające na przygotowanie się do stosowania CEWA. Z kolei, jak podmioty będą gotowe, aby wysyłać wypełnione schemy w środowisku testowym CEWA, będzie możliwe testowanie sposobu przetwarzania danych przez CEWA. W naszej ocenie, przy tak skomplikowanym systemie jakim będzie CEWA na ten etap powinien być przewidziany co najmniej rok.

Kolejnym aspektem jest to, że jak wynika z prezentacji makiet CEWA, które Ministerstwo Finansów prowadziło pod koniec zeszłego roku, każdy podmiot będzie musiał skonfigurować swój własny profil na PUESC do CEWA. Biorąc pod uwagę złożoność tego procesu oraz to, ile podmiotów będzie musiało to zrobić, uważamy, że możliwość konfiguracji powinna być udostępniona przynajmniej na trzy miesiące przed obowiązkowym rozpoczęciem ewidencjonowania w CEWA. Aktualizacja danych w CRPA może być przykładem, ile czasu jest potrzebne, aby wszystkie podmioty były w stanie przejść przez taki proces. Zatem uwzględniając tę potrzebę, należy uznać, że CEWA powinna być gotowa w finalnej wersji produkcyjnej najpóźniej w listopadzie 2023 r.

Biorąc te wszystkie okoliczności pod uwagę, obecne założenie wejście w życia CEWA od 1 lutego 2024 r. wydaje się bardzo trudne do spełnienia. Oznacza ono, że okres przeznaczony na realne testy będzie zaledwie kilkumiesięczny. To bardzo krótki czas biorąc pod uwagę jak bardzo skomplikowanym systemem jest CEWA. Krótki okres faktycznego testowania CEWA z możliwością próbnych wysyłek danych w formie zgodnej ze schemą z pewnością nie pozwoli na identyfikację wszystkich nieprawidłowości w działaniu CEWA, w szczególności w obszarze przetwarzania przez nią danych. Jeśli faktycznie obowiązkowe stosowanie CEWA będzie wprowadzone w zapowiadanym terminie w naszej ocenie w początkowym okresie funkcjonowania CEWA jest narażona na bardzo duże ryzyko, że dane w niej nie będą prawidłowe mimo najlepszych starań po obu stronach – podmiotu zobowiązanego do prowadzenia Ewidencji oraz Ministerstwa Finansów. Jednocześnie mając na względzie to jak wielu podmiotów

dotknie naraz obowiązek prowadzenia ewidencji z wykorzystaniem CEWA, rodzą się poważne obawy czy w przypadku pojawienia się trudności z przesyłaniem danych lub uzyskaniem dostępu do CEWA, użytkownicy będą mogli liczyć na odpowiednią pomoc techniczną. Należy podkreślić, że bardzo duże obciążenie systemu produkcyjnego, nieporównywalnym z obciążeniem systemu testowego może ujawnić zupełnie nowe nieprawidłowości w działaniu CEWA, które mogą skutkować nieprawidłowymi danymi w Ewidencjach prowadzonych w CEWA.

Niezależnie od powyższego, należy mieć również na uwadze, że środowisko testowe zazwyczaj nie pozwala na wykrycie wszystkich nieprawidłowości. Z tego powodu, w naszej ocenie poza udostępnieniem środowiska testowego CEWA na odpowiednio długi czas, kluczowe jest wprowadzenie okresu przejściowego, w trakcie którego podmioty będą mogły równolegle prowadzić Ewidencje w CEWA oraz w postaci elektronicznej w swoich systemach na dotychczasowych zasadach i to te Ewidencje w systemach własnych podmiotów będą uważane za prawidłowe w sytuacji rozbieżności z CEWA. Należy podkreślić, że standardem przy wdrażaniu systemów w szczególności finansowo-podatkowych jest, że przez pewien okres prowadzi się raportowanie równoległe w starym (dotychczas używanym) i nowym systemie, aby zestawiać rezultaty i tym samym mieć pewność, że nowe rozwiązanie daje poprawne wyniki, na których można opierać dalsze analizy. Nawet długi okres testowania nowego rozwiązania przed jego pełną implementacją nie daje gwarancji wykrycia i usunięcia wszystkich błędów. Stąd wynika potrzeba równoległego prowadzenia starego systemu oraz nowego w wersji produkcyjnej. W sytuacji, gdy nowy system daje inne wyniki niż dotychczas używany, nowego systemu nie traktuje się jako źródła wiarygodnych danych. W naszej ocenie, odwzorowanie tej praktyki w przypadku CEWA ograniczy ryzyko ponoszenia przez podmioty negatywnych konsekwencji, w sytuacji, gdyby okazało się, że CEWA będzie nieprawidłowo przetwarzać przesłane dane albo że podmioty nie będą w stanie przesłać danych na czas do CEWA z powodu problemów technicznych. Biorąc pod uwagę, sposób walidacji danych przesyłanych do CEWA na bramce, w szczególności to, że w razie błędów zawartych w danych podlegających raportowaniu, bramka nie będzie zwracała informacji o wszystkich błędach zawartych w przygotowanym pliku od razu, a jedynie informację o pierwszym zidentyfikowanym błędzie, w naszej ocenie istnieje ryzyko, że wiele podmiotów, zwłaszcza tych, które prowadzą kilka rozbudowanych ewidencji, nie będzie w stanie przesłać skutecznie danych do CEWA w wyznaczonym terminie.

Biorąc pod uwagę poziom skomplikowania systemu CEWA, to jak wiele podmiotów dotknie obowiązek korzystania z CEWA, a także mając na względzie to, że nadal nie zostały opublikowane przepisy wykonawcze oraz finalna wersja schemy, rekomendujemy wprowadzenie rozwiązań legislacyjnych, które zapewnią płynne wprowadzenie CEWA.

W szczególności uważamy, że warte przeanalizowania są następujące rozwiązania:

- **Przełożenie daty wejścia obowiązku prowadzenie Ewidencji elektronicznie oraz obowiązku prowadzenia Ewidencji w CEWA przynajmniej o rok tj. przynajmniej do 1 lutego 2025 r.**
  Pozwoli to na przeznaczenie na testy dłuższego czasu, aby jak najwięcej błędów można było usunąć przez produkcyjnym uruchomieniem CEWA.

- **Rozłożenie w czasie obowiązku wprowadzania CEWA dla różnych użytkowników.**
  Pozwoli to na rozładownie obciążenia CEWA ogromną ilością użytkowników w jednym momencie i na sprawniejsze usuwanie błędów zidentyfikowanych na systemie produkcyjnym. Jako kryterium może być wzięta pod uwagę np. wielkość prowadzonej działalności biznesowej w zakresie wyrobów akcyzowych i/lub obecna forma prowadzenia ewidencji przez podmiot.

- **Wprowadzenie czasowo (np. przez pierwsze 12 miesięcy od rozpoczęcia ewidencjonowania w CEWA) zasady, że jeśli podmiot prowadzi nadal Ewidencje elektronicznie we własnych systemach na dotychczasowych zasadach przed wprowadzeniem CEWA, to w przypadku stwierdzenia rozbieżności pomiędzy rezultatami w CEWA a Ewidencjami prowadzonymi we własnych systemach uznaje się, że prawidłowe dane znajdują się w Ewidencjach prowadzonych elektronicznie przez podmiot we własnych systemach.**
  Taki swoisty okres przejściowy pozwoli odzwierciedlić standard wdrażania systemów informatycznych używanych w szczególności do raportowania finansowo-podatkowego. W celu wprowadzenia okresu przejściowego proponujemy dodanie w treści Projektu przepisu:

  Art. 25a W sytuacji wystąpienia rozbieżności pomiędzy danymi zawartymi w ewidencji i dokumentacji, o której mowa w art. 138a-138l i art. 138o, prowadzonymi w formie elektronicznej zgodnie z zasadami obowiązującymi przed 1 lutym 2024 r., a danymi zawartymi w CEWA, przyjmuje się, że podmiot prowadzi ewidencję na zasadach dotychczasowych, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od rozpoczęcia ewidencjonowania w CEWA.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia .....
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Anna Wibig	23.02.2023	Anna Wibig Doradca podatkowy 10641

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Anna Wibig
.....
(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia – zgodnie z jego treścią udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacja zamieszczona w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwisko i nazwisko**

British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o.

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**
Ul.Krakowiaków 48, 02-255 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
Ul.Krakowiaków 48, 02-255 Warszawa

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Roman Jamiołkowski	Ul.Krakowiaków 48, 02-255 Warszawa roman_jamiolkowski10bat.com
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

British American Tobacco Polska Trading Sp. z o.o. (dalej: **BAT** lub **Spółka**) jest częścią międzynarodowej Grupy British American Tobacco – sprzedającej swoje produkty na ponad 180 rynkach całego świata. Grupa BAT prowadzi działalność w zakresie produkcji i dystrybucji wyrobów tytoniowych, płynów do e-papierosów, jak również nowatorskich wyrobów tytoniowych. Do celów produkcji jest wykorzystywany susz tytoniowy.

Projektowana ustawa o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 31 stycznia 2023 r. (dalej: projekt ustawy) będzie miała wpływ na działalność podmiotów z Grupy BAT dlatego Spółka jest zainteresowana pracami nad projektem tej ustawy.

I. Zmiany dotyczące ustawy o podatku akcyzowym

a) Uwagi ogólne

W projektowanej ustawie zostały ujęte ogólne przepisy dotyczące Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych (dalej: CEWA). Jednakże, wraz z projektem ustawy nie zostały opublikowane rozporządzenia wykonawcze do tej ustawy, natomiast w ostatnich dniach opublikowana została schema CEWA.

Spółka postuluje o jak najszybsze opublikowanie projektów rozporządzeń wykonawczych dotyczących CEWA (rozporządzeń o których mowa w art. 9 pkt 12 oraz pkt 15 projektowanej ustawy). W ocenie BAT, kwestia ta jest niezwykle istotna, gdyż wdrożenie odpowiednich rozwiązań informatycznych w przypadku dużych podmiotów jest czasochłonne.

Należy zauważyć, że przedstawiciele Ministerstwa Finansów w trakcie rozmów z przedsiębiorcami wskazywali, że rozporządzenia wykonawcze dotyczące danych, które mają być raportowane mają zostać uproszczone. Jednakże opublikowana schema CEWA sugeruje, że zakres danych niezbędnych do raportowania nie będzie prostszy. Opublikowanie projektów rozporządzeń jest więc istotne, aby umożliwić kompleksową dyskusję nad projektowanymi zmianami.

Chociaż na moment składania niniejszych uwag nie są dostępne bardziej szczegółowe informacje związane z CEWA, to poniżej BAT przedstawi swoje propozycje dotyczące CEWA dotyczące zakresu raportowania oraz terminu wejścia w życie tych regulacji.

b) Zakres danych przekazywanych do CEWA – uwagi ogólne

Obowiązek raportowania danych do CEWA ma obowiązywać od 1 lutego 2024 r. Przedmiotem raportowania do CEWA mają być ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy akcyzowej.

Tymczasem, wskazane powyżej przepisy art. 138a–138l i art. 138o ustawy akcyzowej nie zmieniły się istotnie. Raportowaniu będą podlegać praktycznie wszystkie dotychczas wymagane dane. Przewidziane w projekcie uproszczenia mają ograniczony charakter (wykreślenie obowiązku podwójnego raportowania przez podmioty zużywające, rezygnacja z obowiązku raportowania karty gotowania warki, wyłączenie z obowiązku raportowania dokumentacji kupażu oraz kontroli produkcji w przypadku składów podatkowych prowadzących działalność w zakresie produkcji wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich).

Spółka postuluje, aby:

- rzeczywisty zakres danych, które mają być przesyłane do CEWA został ustalony w oparciu o ich znaczenie dla podatku akcyzowego oraz
- gdy określone dane wynikają z innych systemów celno-skarbowych to nie powinny być podwójnie raportowane.

c) Raportowanie danych istotnych akcyzowo

Celem prowadzenia ewidencjonowania wyrobów akcyzowych jest umożliwienie ustalenia ilości wyrobów dla celów rozliczenia podatku akcyzowego. Z tego względu podmioty powinny być zobowiązane do przekazywania do CEWA wyłącznie tych informacji, które będą związane z obowiązkiem podatkowym oraz powstaniem zobowiązania podatkowego.

Wśród danych, które zdaniem Spółki powinny być raportowane do CEWA, a które obecnie nie są dostępne dla organów KAS wskazać należy dane:

- dotyczące wyrobów akcyzowych wyprodukowanych na terenie kraju w składach podatkowych,
- oraz dotyczące wyrobów akcyzowych wyprowadzanych poza procedurę zawieszenia poboru akcyzy.

W ramach CEWA można też wprowadzić obowiązek raportowania czynności szczególnych, które mogą być związane z powstaniem zobowiązania podatkowego, w tym np. całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych lub zużycie wyrobów akcyzowych na terenie składu podatkowego. Przy czym, należy podkreślić, że w przypadku tych czynności z reguły nie powstaje obowiązek zapłaty akcyzy, gdyż są to czynności objęte zwolnieniem z opodatkowania akcyzą.

Natomiast raportowaniu w ramach CEWA nie powinny podlegać dane dotyczące produkcji. W przypadku branży tytoniowej, wyrobów nowatorskich oraz płynów do papierosów elektronicznych powstanie strat w trakcie produkcji nie powoduje powstania zobowiązania w podatku akcyzowym, gdyż straty produkcyjne nie stanowią ubytków wyrobów akcyzowych. Jednocześnie, ze względu na złożone procesy produkcyjne, powstawanie strat, czy różne technologie produkcji nawet przekazanie wszystkich danych do CEWA nie pozwoli na precyzyjne rozliczenie produkcji.

Podsumowując więc, do CEWA powinny być przekazywane te dane, które nie są obecnie dostępne w obecnie obowiązujących systemach celno-skarbowych, a które będą przydatne do prawidłowego rozliczenia podatku akcyzowego

d) Dane dostępne w innych systemach celno-skarbowych

Należy zauważyć, że podmioty działające w zakresie podatku akcyzowego przesyłają bardzo wiele danych do różnego rodzaju systemów elektronicznych EMCS PL 2 (e-AD, e-DD, e-SAD), SENT oraz JPK_VDEK, systemów celnych. Jednocześnie, podmioty produkujące i sprzedające wyroby akcyzowe, w związku z obowiązkowym raportowaniem przemieszczenia, wyprowadzenia ze składu, sprzedaży, czy innych czynności dokonywanych względem wyrobów akcyzowych dostarczają organom KAS wszelkie niezbędne dane akcyzowe.

Powyższe powoduje, że organy administracji państwowej już w chwili obecnej dysponują wieloma informacjami o wyrobach akcyzowych oraz ich przemieszczaniu.

Z tego względu, zdaniem Spółki, **do CEWA powinny być przekazywane wyłącznie te dane, które nie są wykazywane w żadnym innym systemie celno-skarbowym.** Zapobiegnie to raportowaniu tych samych danych podwójnie lub nawet potrójnie.

Jeżeli określone dane są ujęte w jednym z systemów elektronicznych celno-skarbowych to nie ma żadnego uzasadnienia, aby ponownie je raportować w ramach CEWA. W ocenie Spółki, tego rodzaju dane mogłyby być gromadzone przez KAS z wykorzystaniem wewnętrznej aplikacji uzyskującej te dane z poszczególnych systemów bez udziału przedsiębiorców.

e) Wprowadzenie okresu przejściowego dla CEWA

Obowiązek raportowania danych do CEWA ma wejść w życie od 1 lutego 2024 r. Jest to bardzo krótki termin, gdyż zmiany wprowadzane przez CEWA są niezwykle istotne, a do chwili obecnej nie są znane wszystkie szczegóły tego systemu. W ocenie BAT, termin wejścia w życie tych regulacji powinien być poprzedzony dłuższym okresem przejściowym i udostępnieniem środowiska testowego.

Należy zauważyć, że tego rodzaju zmiany wymagają odpowiedniego przygotowania przedsiębiorców do ich wdrożenia. Dotychczas wprowadzanie określonych systemów elektronicznych było wykonywane stopniowo. Przykładowo, dla Krajowego Systemu e-Faktur okres przejściowy wyniósł 2,5 roku, w przypadku wprowadzania JPK_VAT okres przejściowy wynosił dwa lata, a w przypadku EMCS PL 2 okres przejściowy trwał trzy lata.

Należy zauważyć, że wdrożenie CEWA będzie najtrudniejsze dla największych podmiotów, gdyż to one będą przekazywała największą ilość danych do CEWA i w praktyce nie będą mogły oprzeć się na gotowych rozwiązaniach przygotowanych przez Ministerstwo Finansów (aplikacji lub web service).

Zdaniem BAT, zbyt szybkie wdrożenie CEWA u największych podmiotów spowoduje z dużym

prawdopodobieństwem szereg problemów informatycznych oraz konieczność wykonywania licznych korekt.

Spółka postuluje więc, stopniowe wdrażanie CEWA poprzez obejmowanie obowiązkiem raportowania do CEWA kolejnych grup przedsiębiorców. Przy czym, postulowane jest, aby najszybciej obowiązkiem raportowania do CEWA byli objęci najmniejsi przedsiębiorcy dla których raportowanie do CEWA może być ułatwieniem. Jednocześnie, poszczególne etapy wprowadzania CEWA powinny być uzależnione od stopnia skomplikowania danych przekazywanych do CEWA i ryzyka powstawania naruszeń.

BAT postuluje wprowadzenie trzyetapowego wdrażania CEWA:

I etap od 1 lutego 2024 r. – wprowadzenie CEWA u mikro przedsiębiorców (zatrudniających poniżej 10 pracowników, a roczny obrót nie przekracza 2 mln euro) oraz małych przedsiębiorców (zatrudniający mniej niż 50 pracowników o obrocie nieprzekraczającym 10 mln euro). Te podmioty będą korzystały głównie z udostępnionej aplikacji lub web service i dla nich wprowadzenie CEWA może być ułatwieniem.

II etap od 1 lutego 2025 r. – wprowadzenie CEWA u średnich przedsiębiorców (zatrudniających mniej niż 250 pracowników o obrocie nieprzekraczającym 50 mln euro).

W ocenie BAT, doświadczenia związane z wdrożeniem I etapu CEWA umożliwiają wprowadzenie do CEWA niezbędnych zmian i przygotowanie systemu do II etapu tj. wprowadzania danych przez przedsiębiorców z których część korzysta z zewnętrznych systemów finansowo-księgowych i dla których ten termin powinien być odpowiedni do przystosowania się do CEWA.

III etap od 1 lutego 2026 r. – wprowadzenie CEWA u dużych przedsiębiorców (zatrudniający ponad 250 pracowników o obrocie przekraczającym 50 mln euro)

Tak jak wskazywaliśmy w niniejszym zgłoszeniu, wprowadzenie CEWA u dużych przedsiębiorców prowadzących działalność akcyzową na dużą skalę będzie powodowało konieczność podjęcia szeregu działań w celu przystosowania się do tych regulacji. Duzi przedsiębiorcy korzystają zwykle z rozbudowanych systemów ERP, w których wprowadzanie zmian jest czasochłonne (zwłaszcza w przypadku globalnych systemów ERP) i wiąże się ze znacznym obciążeniem kosztowym i administracyjnymi. Jednocześnie, praktyczne ryzyko nadużyć podatkowych w przypadku największych podmiotów jest minimalne. Z tego względu, termin wejścia w życie tych regulacji u największych podmiotów powinien być wydłużony, tak aby umożliwić im przystosowanie się do nowych regulacji.

II. Zmiany dotyczące ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi

a) Potwierdzanie odbioru towarów

Jedną z kluczowych zmian zawartych w projekcie nowelizacji w odniesieniu do przepisów dotyczących SENT jest zmiana przewidująca, że podmiot odbierający powinien dokonać uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze w dniu dostarczenia wyrobów.

BAT wnosi o odstąpienie od tego rozwiązania, gdyż jego wprowadzenie będzie istotnym obciążeniem dla przedsiębiorców. Koniecznym będzie bowiem niezwłoczne uzupełnianie zgłoszeń w tym samym dniu w którym nastąpi dostawa. W praktyce mogą więc wystąpić trudności w terminowym wypełnieniu tych obowiązków, gdy dostawy są przyjmowane pod koniec dnia. Dodatkowo, tego rodzaju rozwiązanie będzie powodowało konieczność zapewnienia pracowników administracyjnych, którzy będą w stanie potwierdzić odbiór towarów w systemie SENT w porze nocnej, w weekend czy też w święta. Ponadto, data zakończenia przewozu, zgodnie z definicją ujętą w ustawie, to data dostarczenia towaru co może powodować wątpliwości czy za dzień dostarczenia należy uznać dzień w którym towar został dostarczony czy też dzień w którym towar został rozładowany

Wprowadzenie powyższego rozwiązania będzie więc stanowiło dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców, które nie wydaje się proporcjonalne do rzeczywistych korzyści z wprowadzenia tego rozwiązania. W ocenie BAT, dotychczasowe rozwiązanie przewidujące możliwość uzupełnienia zgłoszenie o dane o odbiorze towarów nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru jest wystarczające. Należy zauważyć, że w przypadku EMCS raport odbioru jest generowany w terminie do 5 dni i takie rozwiązanie zostało przyjęte przez ustawodawcę pomimo, że przemieszczane w ramach EMCS są również towary wrażliwe.

b) Ilość towarów uznawana za prawidłową

Projekt nowelizacji przewiduje, że dane dotyczące masy lub objętości towaru będą uznawane za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do masy lub objętości towaru wskazanego w zgłoszeniu wynoszą nie więcej niż 10% i są wynikiem właściwości fizykochemicznych przewożonego towaru.

W konsekwencji, zgodnie z projektowaną zmianą, rozbieżności w zakresie ilości towarów będą więc możliwe wyłącznie w sytuacji, gdy wynikają z właściwości fizykochemicznych wyrobu.

BAT postuluje, aby odstąpić od wprowadzenia tego rozwiązania z poniższych względów

Przede wszystkim, w praktyce obrotu wyrobami akcyzowymi mogą niekiedy wystąpić sytuacje niewielkich rozbieżności pomiędzy ilością wyrobów wysłanych oraz odebranych (np. mylne policzenie kartonów). Z reguły te rozbieżności są niewielkie i mieszą się w dotychczasowej normie 10 %. Jednakże, jeżeli projektowany przepis wszedłby w życie to każda, nawet niewielka rozbieżność w zakresie ilości powodowałaby negatywne konsekwencje dla podmiotu przemieszczającego towary, jeżeli rozbieżności te nie będą wynikały z właściwości fizykochemicznych towaru. Ewentualna sankcja w tym przypadku jest znaczna, gdyż w przypadku stwierdzenia rozbieżności w zakresie ilości możliwa kara wynosi obecnie co najmniej 20 000 zł.

Jednocześnie, nawet w przypadku wyrobów dla których właściwości fizykochemiczne zmieniają się w trakcie przewozu proponowane rozwiązanie w praktyce może być trudne do stosowania. Istnieje istotne ryzyko, że będą powstawały spory z organami w zakresie tego czy dane różnice wynikają z właściwości fizykochemicznych wyrobów czy z innych przyczyn. Potwierdza to praktyka stosowania regulacji akcyzowych, gdzie tego rodzaju spory z organami są częste.

c) *Przepadek towaru*

Projekt nowelizacji przewiduje dodanie do ustawy o SENT art. 18a o następującym brzmieniu: *„Art. 18a. W przypadku nieodebrania przez podmiot uprawniony w terminie 60 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 17 ust. 3, stało się ostateczne, środka transportu lub towaru, co do którego ustalono podmiot, który posiada prawo do dysponowania towarem jak właściciel,* ***orzeka się przepadek środka transportu lub towaru na rzecz Skarbu Państwa****. Przepis art. 16 ust. 4 stosuje się odpowiednio.";*

Powyższa regulacja przewiduje więc możliwość orzekania przepadku środka transportu lub towaru, jeżeli nie zostaną uiszczone należności za usunięcie, strzeżenie i przechowywanie środka transportu lub towaru w wyznaczonym miejscu.

Należy zauważyć, że za uiszczenie tych należności zgodnie z obecnymi przepisami odpowiadają solidarnie przewoźnik i podmiot obowiązany do dokonania zgłoszenia. Jednakże, na gruncie ustawy o SENT te podmioty nie zawsze będą właścicielami towaru. Powoduje to wątpliwości co do praktycznego stosowania tego przepisu w różnych możliwych sytuacjach. Przykładowo, analizując jego treść można uznać, że jeżeli przewoźnik i podmiot dokonujący zgłoszenia towaru, ale niebędący jego właścicielem nie uiszczą ww. należności, to właściciel towaru będzie mógł go utracić.

Jeżeli więc powyższe rozwiązanie miałoby wejść w życie to powinno zostać zmodyfikowane w taki sposób, aby właściciel towaru miał możliwość jego odzyskania niezależnie od działań innych podmiotów. BAT proponuje w tym zakresie modyfikację dotychczasowych rozwiązań i odejście od solidarnej odpowiedzialności przewoźnika i podmiotu dokonującego zgłoszenia.

d) Nowe przemieszczenia w ramach SENT

W ramach projektu nowelizacji monitorowaniem w ramach systemu elektronicznego SENT ma być objęte szereg nowych rodzajów przemieszczeń, w tym przemieszczenia międzymagazynowe. Wprowadzenie tych rozwiązań zwiększy istotnie ilości operacji wykonywanych w elektronicznym systemie. Kwestia ta jest istotna, gdyż już w chwili obecnej dokonywanie zgłoszeń SENT poprzez PUESC powoduje problemy techniczne związane ze zbyt małą przepustowością tego systemu (często występują opóźnienia i zawieszenia utrudniające przesyłanie zgłoszeń).

Powyższa kwestia jest kwestią techniczną, ale BAT ją sygnalizuje, gdyż będzie ona miała wpływ na praktykę wykonywania przemieszczeń w ramach SENT.

D.	ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
-	Wypis z KRS	
-	Uwagi do UD 325	
E.	Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)	
F.	OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE	
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Roman Jamiołkowski	24.02.2023r.	
G.	KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia	PROKURENT Roman Jamiołkowski

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

Projekt z dnia 31.01.2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr projektu: UD325)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia – zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/~~imię i nazwisko~~**

Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**

20 – 474 Lublin, ul. Smoluchowskiego 1

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

20 – 474 Lublin, ul. Smoluchowskiego 1; pspt@pspt.org.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Beata Prusak	
2	Przemysław Dubisz	
3	Edyta Tobjasz	
4	Sławomir Wójtowicz	
5	Piotr Szafrański	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego pragnie zająć stanowisko odnośnie opublikowanego w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji projektu z dnia 31.01.2023 r. ustawy o zmianie ustawy systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr projektu: UD325). Wnosimy o:

1) Zrezygnowanie z poszerzenia definicji podmiotu wysyłającego o podmiot, który dokonuje tzw. przemieszczenia międzymagazynowego towarów co proponuje się poprzez dodanie lit. d w art. 2 ust. 7 ustawy i w konsekwencji wykreślenie ust. 7 i 8 w art. 3 ustawy, które wskazywały, że przesunięcie międzymagazynowe nie podlega systemowi monitorowania przemieszczania towarów pod warunkiem właściwego udokumentowania takiego przemieszczenia.
2) Zrezygnowanie z wprowadzenia obowiązku potwierdzenia w zgłoszeniu przewozu odbioru i ilości odebranego towaru przez podmiot odbierający w dniu dostarczenia towaru i pozostawienie możliwości dokonania takiego potwierdzenia w terminie do dnia roboczego następującego po tym dniu. Skrócenie tego terminu przewiduje się poprzez zmianę brzmienia art. 5 ust. 5 ustawy.

UZASADNIENIE

Uważamy, że objęcie systemem monitorowania przewozu towarów operacji przemieszczenia międzymagazynowego, jak również wymuszenie zamknięcia zgłoszenia SENT w dniu dostarczenia towaru stanowi istotne utrudnienie w funkcjonowaniu małych i średnich przedsiębiorców. W naszej ocenie nie przyniesie to żadnych wymiernych korzyści w postaci uszczelnienia systemu.

Liczymy na uwzględnienie przedstawionego stanowiska w toku prac legislacyjnych nad projektem.	
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY	
1	zestawienie uwag do projektu
2	odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego
3	pełnomocnictwo
4	opłata skarbowa od pełnomocnictwa
E. ~~Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....~~ (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)	

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	
Piotr Szafrański	23.02.2023	Podpis jest prawidłowy Dokument podpisany przez PIOTR SZAFRAŃSKI Data: 2023.02.23 17:26:01 CET

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Podpis jest prawidłowy
Dokument podpisany przez PIOTR SZAFRAŃSKI
Data: 2023.02.23 17:27:18 CET

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Uwagi Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego do projektu ustawy UD325.

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga/która część uzasadnienie/punkt OSR	Uwagi dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian
1	art. 2 ust. 7 lit. d	poszerzenie definicji podmiotu wysyłającego o podmiot, który dokonuje przesunięcia międzymagazynowego - w naszej ocenie rozwiązanie to nie przyczyni się do uszczelnienia systemu, a stanowi istotne utrudnienie działalności dla przedsiębiorców	rezygnacja z wprowadzenia przepisu
2	art. 3 ust. 7 i 8	usunięcie przepisów, które wskazują, że przesunięcie międzymagazynowe nie podlega systemowi monitorowania przewozu towarów - uzasadnienie jak w pkt. 1	pozostwienie obecnych przepisów bez zmian
3	art. 5 ust. 5	wprowadzenie obowiązku powierdzenia odbioru i ilości odebranego towaru przez podmiot odbierający w dniu dostarczenia towaru (obecnie w terminie do dnia roboczego następującego po tym dniu) - skrócenie terminu nie przyczyni się do uszczelnienia systemu, a stanowi istotne utrudnienie działalności dla przedsiębiorców	pozostawienie obecnego brzmienia przepisu bez zmian

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez PIOTR SZAFRAŃSKI
Data: 2023.02.23 17:23:07 CET

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ~~ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH~~*

z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Universal Leaf Tobacco Poland sp. z o.o.

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**

ul. Przemysłowa 20, 28-300 Jędrzejów

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Parulski i Wspólnicy Doradcy Podatkowi S.C.
ul. Sokratesa 13C lok. U1
01-909 Warszawa
Adres email: kflis@parulski.com

B. WSKAZANIE OSOB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Wojciech Krawczyk	ul. Przemysłowa 20, 28-300 Jędrzejów
2	Krzysztof Flis	ul. Sokratesa 13C lok. U1 01-909 Warszawa
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (dalej: **projekt ustawy**)

Universal Leaf Tobacco Poland Sp. z o.o. (dalej: **Universal** lub **Spółka**) jest pośredniczącym podmiotem tytoniowym, który w ramach swojej działalności nabywa, magazynuje, wstępnie przetwarza oraz sprzedaje susz tytoniowy. Klientami Spółki są podmioty z branży tytoniowej, głównie producenci gotowych wyrobów tytoniowych, takich jak papierosy i tytoń do palenia.

W związku z tym, że Spółka zajmuje się obrotem suszem tytoniowym i jego przemieszczaniem, co podlega regulacjom w zakresie monitorowania przewozów drogowych (SENT), zawarte w projekcie ustawy rozwiązania będą miały wpływ na działalność Universal, dlatego Spółka zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem ustawy.

I. Uwagi ogólne

Opublikowany projekt przewiduje zmiany ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (dalej: ustawa o SENT). Spółka dostrzega potrzebę dalszego zwiększania nadzoru nad obrotem wyrobami wrażliwymi, a w szczególności suszem tytoniowym.

Jednakże, w ocenie Spółki, w zakresie w jakim projektowane rozwiązania dotyczą suszu tytoniowego, zmierzają one niekoniecznie w dobrym kierunku. Jednocześnie, projekt przewiduje rozwiązania, które będą stanowiły zbyt duże obciążenie przedsiębiorców lub będą wręcz nie do spełnienia i których sposób konstrukcji powoduje wątpliwości prawne.

Poniżej Spółka przedstawi swoje stanowisko.

II. Przemieszczania międzymagazynowe

Jednym z nowych rozwiązań przewidzianych w projekcie nowelizacji jest objęcie systemem monitorowania w ramach systemu SENT przemieszczeń międzymagazynowych, obecnie realizowanych w oparciu o dokument MM. Wprowadzenie tego rozwiązania będzie skutkowało zwiększeniem obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, gdyż wypełnianie zgłoszeń w elektronicznym systemie jest bardziej czasochłonne oraz wymaga więcej działań niż przemieszczenie wyrobów w ramach dotychczasowych przemieszczeń międzymagazynowych.

W praktyce działalności wielu podmiotów występują sytuacje, gdy dwa lub więcej magazynów własnych znajduje się w tej samej miejscowości, nawet w bardzo niewielkiej odległości od siebie. Konieczność wypełniania zgłoszeń SENT w takich przypadkach będzie, więc nieproporcjonalna do rzeczywistego ryzyka naruszeń prawa (przewóz towaru na bardzo krótkim odcinku). Taka sytuacja występuje w przypadku Spółki, która posiada jeden z magazynów w odległości kilkuset metrów od zakładu oraz magazynu głównego. Konieczność wypełniania zgłoszeń SENT na tak krótkich odcinkach w znaczący sposób ograniczy dostępność środków transportu do realizacji przemieszczeń, co samo w sobie może uniemożliwić prowadzenie działalności.

Z powyższego względu, Spółka proponuje, aby **wprowadzić wyłączenie z obowiązku monitorowania w ramach tego systemu przemieszczeń towarów dokonywanych pomiędzy magazynami tego samego podmiotu zlokalizowanymi w tej samej miejscowości**. Spółka proponuje, aby tego rodzaju przemieszczenia w dalszym ciągu były wykonywane na zasadach dotychczasowych w oparciu o wewnętrzny dokument

przemieszczenia międzymagazynowego. Ta sama propozycja dotyczy przemieszczeń pomiędzy magazynami/punktami wyszczególnionymi na liście PPT jako miejsca prowadzenia działalności. Ponadto, w świetle procedowania prac nad systemem CEWA, organy skarbowe, będą miały szczegółową wiedzę na temat zmian stanów magazynowych lokalizacji również tych znajdujących się fizycznie poza siedzibą spółki (fabryką).

III. Osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą

Projekt przewiduje zmianę definicji podmiotu odbierającego oraz podmiotu wysyłającego. W przypadku nowej definicji podmiotu odbierającego będzie nim również osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą. Natomiast, definicja podmiotu wysyłającego po wprowadzeniu ujętych w projekcie zmian będzie nie ulegnie zmianie, co oznacza, że osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą nie będzie ujęta w tej definicji.

Powyższa zmiana powoduje wątpliwości, które przewozy suszu tytoniowego będą podlegały monitorowaniu w ramach elektronicznego systemu SENT. Zgodnie ze zmienioną definicją, rolnik będący osobą fizyczną prowadzącą działalność rolniczą i dostarczający susz tytoniowy nie będzie podmiotem wysyłającym (ponieważ nie prowadzi działalności gospodarczej lecz jedynie działalność rolniczą), więc przemieszczenie suszu od niego do innego podmiotu nie będzie objęte monitorowaniem w ramach SENT. Z drugiej strony, przemieszczenie suszu do takiego podmiotu (np. zwrot towaru) może być objęte SENT, ponieważ jako osoba fizyczna prowadząca działalność rolniczą, będzie spełniać definicję podmiotu odbierającego.

W ocenie Universal, taka sytuacja rodzi niepewność odnośnie do zakresu i celu tej regulacji. Przy założeniu, że przemieszczenie do osoby prowadzącej działalność rolniczą (plantatora) może być objęte SENT, wydaje się, że również wysyłka od tego podmiotu mogłaby podlegać nadzorowi w ramach tego systemu. W istocie rzeczy miałoby to większy sens, ponieważ nieprawidłowości w obrocie suszem mogą powstawać nie tylko w efekcie przemieszczeń inicjowanych przez pośredniczące podmioty tytoniowe, ale również w efekcie przemieszczeń od plantatorów. Przykładem takich przemieszczeń mogą być sytuacje, kiedy plantator zleca podmiotowi zewnętrznemu usługę przewozu, gdzie przemieszczany susz wciąż należy do plantatora. Taka sytuacja nie jest objęta systemem monitorowania i nie będzie również według nowych przepisów. A to oznacza, że tak przemieszczany susz tytoniowy pozostaje poza wszelką kontrolą.

IV. Termin na uzupełnienie zgłoszenia przez podmiot odbierający

Zgodnie z dotychczasowymi przepisami ustawy o SENT, w przypadku dostawy towarów podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie o informację o odbiorze towaru, nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru (rozwiązanie to nie dotyczy paliw opałowych).

Tymczasem zgodnie z projektem nowelizacji, w przypadku gdy zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, podmiot odbierający będzie obowiązany, aby **w dniu dostarczenia towaru** uzupełnić zgłoszenie o informację o odbiorze i ilości odebranego towaru.

W ocenie Spółki, zmiana terminu na uzupełnienie zgłoszenia będzie powodowała istotne problemy dla przedsiębiorców a co więcej przepis ten może być w praktyce niemożliwy do prawidłowego zastosowania. W przypadku części podmiotów, w tym Universal, dostawy są przyjmowane przez całą dobę, co powoduje, że w przypadku dostawy przyjmowanej pod koniec dnia, podmiot może mieć trudność w terminowej realizacji obowiązku uzupełnienia zgłoszenia. Wprowadzenie tej zmiany spowoduje również nieuzasadniony i niepotrzebny wzrost kosztów po stronie części przedsiębiorców ze względu na konieczność zapewnienia w porze nocnej osób które będą w stanie uzupełnić zgłoszenie SENT bądź spowoduje to konieczność modyfikacji istniejącego systemu przyjęć wyrobów. **W ocenie Universal, dotychczasowe rozwiązanie umożliwiające uzupełnienie zgłoszenia nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru jest optymalne i nie powinno być zmieniane**

Ponadto, przyjęcie tego rozwiązania w zaproponowanej formie spowoduje, że w niektórych sytuacjach, jego prawidłowe zastosowanie w ogóle nie będzie możliwe. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o SENT, datą zakończenia przewozu towaru jest m.in. data **dostarczenia towaru na terytorium kraju do miejsca wskazanego w zgłoszeniu**. Literalna treść przepisu art. 2 pkt 1 ustawy o SENT wskazuje więc, że chodzi tutaj o sam moment przyjazdu środka transportu do miejsca przeznaczenia. Jeżeli więc, środek transportu przyjedzie do miejsca wskazanego w zgłoszeniu o godzinie 23:50 to należy uznać, że ma miejsce zakończenie przewozu i dostarczenie towaru. W takim wypadku, nawet gdyby osoba uprawniona do uzupełnienia zgłoszenia SENT o tej porze pracowała, to pomimo tego, nie byłaby w stanie uzupełnić zgłoszenia w tym samym dniu ze względu na niewystarczający czas oraz konieczność rozładowania towaru w celu ustalenia jego ilości.

Jeżeli więc, ustawodawca zdecydowałby się na pozostawienie rozwiązania zgodnie z którym uzupełnienie zgłoszenia powinno nastąpić w dniu dostarczenia (co zdaniem Universal nie jest dobrym rozwiązaniem), to **modyfikacji powinna ulec również definicja zakończenia przewozu z art. 2 pkt 1 ustawy o SENT, tak aby wskazywała, że datą zakończenia przewozu, jest data zakończenia rozładunku towaru w miejscu wskazanym w zgłoszeniu.**

V. Złożone mechanizmy obrotu

Pewne wątpliwości interpretacyjne, które wynikają z nowych przepisów dotyczą bardziej złożonych mechanizmów obrotu. Przykładowo, Universal jest podmiotem, który w swoich magazynach prowadzi działalność w zakresie usługowego przetwarzania suszu tytoniowego oraz udostępnia magazyny jako miejsca magazynowania dla innych podmiotów posiadających status PPT. Na gruncie nowych przepisów powstają wątpliwości, który z podmiotów jest podmiotem odbierającym, jeżeli kontrahent Spółki dostarczy z własnego magazynu towar do

magazynu Universal, który ten kontrahent również częściowo wynajmuje (zgłaszając ten fakt właściwym jednostkom w celu ogłoszenia, w rejestrze PPT (Pośredniczących Podmiotów Tytoniowych), wspomnianego miejsca jako miejsce przetworzenia i składowania). W takim wypadku wydaje się, że będzie to przemieszczenie międzymagazynowe (za otwarcie i zamknięcie SENT odpowiadał będzie kontrahent), jednakże są też argumenty za tym, że w takim przypadku podmiotem wysyłającym będzie kontrahent Spółki, a Spółka będzie podmiotem odbierającym.

Również w sytuacji, kiedy po usłudze przetworzenia, towar będzie przemieszczany z powrotem do jego właściciela kwestią wątpliwą jest, kto powinien dokonać zgłoszenia w systemie SENT, tzn. czy powinien to być jego właściciel, traktując takie przemieszczenie jako międzymagazynowe, czy powinien to być wykonujący usługę. Zdaniem Spółki, projektowane przepisy nie są wystarczająco jasne w tej kwestii i tym samym będą powodować wątpliwości u zainteresowanych podmiotów, co może skutkować przyjęciem błędnej interpretacji takich sytuacji.

W celu wyeliminowania ww. wątpliwości niezbędnym byłoby dalsze doprecyzowania definicji podmiotu wysyłającego oraz podmiotu odbierającego. Jednocześnie, po wejściu w życie tych przepisów niezbędne będzie zapewnienie bieżącego wsparcia przedsiębiorców i rozstrzyganie istniejących wątpliwości w formie publikowanych wyjaśnień (np. poprzez FAQ dotyczący SENT).

D.	**ZAŁĄCZONE DOKUMENTY**
1	Pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową
2	Odpis z KRS

E. **Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia** .....

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. **OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE**

Imie i nazwisko	Data	Podpis
Krzysztof Flis	23.02.2023	

G. **KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOSCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN**

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .....

(podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca

2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Cześć E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM ROZPORZĄDZENIA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Nynas sp. z o.o.

2. Adres siedziby/~~adres miejsca zamieszkania~~**

ul. Górnośląska 17/18, 70-664 Szczecin

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

Parulski i Wspólnicy Doradcy Podatkowi S.C.
ul. Sokratesa 13C lok. U1
01-909 Warszawa
Adres email: kflis@parulski.com

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Krzysztof Flis	Wskazany w Cz. A pkt 3
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Zgłoszenie zainteresowania pracami nad projektem z dnia 31 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (dalej: **projekt ustawy**)

Nynas sp. z o.o. (dalej: **Nynas** lub **Spółka**) należy do międzynarodowej grupy Nynas, której przedmiotem działalności jest dystrybucja wyrobów energetycznych do swoich kontrahentów. Katalog dostarczanych produktów obejmuje przede wszystkim oleje smarowe klasyfikowane do kodów CN 2710 19 93 i 2710 19 99 jak również wyroby klasyfikowane do kodu CN 2710 19 43 i 2710 19 47. Wyroby oferowane przez Nynas używane są w przemyśle chemicznym, oponiarskim i energetyce oraz służą jako oleje transformatorowe.

Spółka prowadzi działalność w składzie podatkowym i realizuje w tym zakresie wszystkie określone ustawą akcyzową obowiązki w związku z nabyciem i dalszą dystrybucją ww. wyrobów. Ze względu na rodzaj prowadzonej działalności Spółka posiada wpis do Rejestru Podmiotów Przywożących (w zakresie olejów smarowych) oraz koncesję na Obrót Paliwami Ciekłymi (w zakresie pozostałych wyrobów).

Biorąc pod uwagę, że opublikowany projekt ustawy dotyczy działalności Spółki, Nynas jest zainteresowany udziałem w dalszych pracach legislacyjnych i pragnie w tym zakresie przedstawić swoje uwagi i postulaty.

I. Nowelizacja Prawa energetycznego

1. *Koncesja OPZ na smary*

Z uzasadnienia do projektu ustawy jak również poszczególnych szczegółowych regulacji nowelizacji wynika, że ustawodawca zamierza objąć obowiązkiem koncesyjnym działalność polegającą na obrocie smarami z zagranicą (OPZ).

Na stronie 3 uzasadnienia projektu wskazano bowiem: „*W zakresie zmian Prawa energetycznego projekt zawiera m.in. rozwiązania legislacyjne, których zasadniczym celem jest objęcie koncesjonowaniem nowych rodzajów paliw ciekłych, w szczególności smarów w zakresie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych i koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą…*". Taka intencja pośrednio wynika z nowelizacji art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a) Prawa energetycznego, która przewiduje wyłączenie smarów z obowiązku uzyskania koncesji na krajowy obrót paliwami ciekłymi (OPC).

Jak Spółka rozumie, aby smary zostały objęte obowiązkiem koncesyjnym niezbędna będzie nowelizacja rozporządzenia w sprawie wykazu paliw ciekłych, wydanego na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 32 ust. 6 Prawa energetycznego. Aktualnie, w § 1 rozporządzenia został wymieniony katalog paliw podlegających koncesji, zaś w § 2 katalog paliw, których przywóz wymaga wpisu do ww. Rejestru. Smary zostały wymienione tylko w § 2 rozporządzenia.

Odnosząc się jednak do samej idei objęcia smarów obowiązkiem koncesyjnym w zakresie OPZ, Spółka uważa, że będzie to obowiązek **zbyt rygorystyczny** w stosunku do charakteru działalności w zakresie obrotu smarami. W ocenie Spółki już obecne regulacje dotyczące Prawa energetycznego oraz ustawy akcyzowej pozwalają organom administracji publicznej (URE, RARS i organom podatkowym) monitorować rynek smarów oraz kontrolować wykonywanie poszczególnych obowiązków związanych z taką działalnością.

O tym, że takie wyroby jak smary nie powinny zostać objęte obowiązkiem OPZ przemawia przede wszystkim fakt, iż **nie są to stricte paliwa ciekłe, które mogą być wykorzystane jako ciekłe nośniki energii**, jak to ma miejsce w przypadku typowych benzyn silnikowych oraz olejów

napędowych, które zostały w pełnym zakresie objęte obowiązkiem koncesyjnym. Smary, szczególnie te będące przedmiotem działalności Nynas to przede wszystkim wysokiej jakości oleje transformatorowe, które w żaden sposób nie mogą zostać wykorzystywane jako paliwo napędowe lub opałowe.

Dodatkowo, ze względu na jakość i właściwości takich wyrobów są one **znacznie droższe** aniżeli paliwa powszechnie wykorzystywane do napędu silników. Taki stan rzeczy powoduje, iż szara strefa w zakresie wysokiej jakości olejów smarowych **nie występuje**, gdyż takie smary są sprowadzane z zagranicy w cenie wyższej niż krajowe paliwa silnikowe łącznie ze wszystkimi podatkami.

Spółka pragnie również wskazać, iż objęcie smarów obowiązkiem koncesji OPZ, ze względu na liczne warunki jakie należy spełnić aby uzyskać koncesję, a które po nowelizacji zostaną jeszcze rozszerzone, **znacząco utrudni, a nawet może pozbawić spółki takie jak Nynas możliwości prowadzenia działalności**. Jak Spółka podkreślała, działalność Nynas dotyczy przywozu i dalszej dystrybucji specjalnej grupy olejów smarowych, o szczególnych właściwościach. Takie produkty nie zawsze są oferowane bezpośrednio na krajowym rynku co wymaga ich sprowadzenia. Co za tym idzie, po wprowadzeniu obowiązku koncesji OPZ, polscy kontrahenci mogą zostać pozbawieni możliwości nabywania smarów o konkretnych parametrach dedykowanych do ich potrzeb.

W konsekwencji Spółka postuluje aby działalność związana z przywozem smarów i ich dalszą dystrybucją w dalszym ciągu była objęta wyłącznie obowiązkiem wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących. Wskazać przy tym należy, że podmiot przywożący jest zobowiązany na bieżąco monitorować Prezesa URE o swojej działalności w zakresie przywozu smarów i ich dalszego rozporządzania. Realizuje również w tym zakresie pozostałe określone w innych przepisach obowiązki dotyczące rozliczeń podatkowych oraz opłaty produktowej.

Gdyby jednak ustawodawca w dalszym ciągu stał na stanowisku w zakresie objęcia smarów obowiązkiem uzyskania koncesji OPZ, ze względu na aktualnie niedostateczny mechanizm monitorowania ich przywozu, Spółka wówczas postuluje aby taki obowiązek nie dotyczył podmiotów prowadzących działalność w składzie podatkowym na podstawie zezwolenia obejmującego oleje smarowe.

Podmiot prowadzący skład podatkowy w zakresie olejów smarowych jest zobowiązany informować organy podatkowe o każdym nabyciu wewnątrzwspólnotowym olejów smarowych jeszcze przed tym nabyciem. Dodatkowo każdy przywóz olejów smarowych jest objęty zabezpieczeniem akcyzowym, które zapewnia pokrycie przyszłych zobowiązań podatkowych. W odmiennym przypadku podmiot jest zobowiązany rozliczyć akcyzę już w momencie samego nabycia. Wreszcie zarówno uzyskanie statusu jak i prowadzenie działalności w składzie podatkowym jest objęte szeregiem warunków, w tym kontrolą celno-skarbową.

Wskazać przy tym należy, że prowadzenie działalności w składzie podatkowym umożliwia

również monitorowanie dalszego obrotu olejami smarowymi do kontrahentów. Co do zasady oleje smarowe są dostarczane z zastosowaniem zwolnienia z akcyzy na podstawie elektronicznego dokumentu dostawy e-DD z wykorzystaniem systemu EMCS. Dostawy są zatem na bieżąco monitorowane przez organy podatkowe i w każdym momencie mogą zostać przez nie kontrolowane.

W konsekwencji Spółka proponuje, aby katalog wyłączeń z obowiązku uzyskania koncesji na obrót paliwami ciekłymi, określony w nowelizowanym art. 32 ust. 1 pkt 4 lit. a) Prawa energetycznego został rozszerzony w następujący sposób: „..., *a także krajowego obrotu smarami oraz obrotu smarami z zagranicą przez podmiot prowadzący skład podatkowy w zakresie smarów*".

W powyższym przypadku obowiązkiem OPZ zostaną objęte tylko te podmioty, które w żaden inny sposób nie dostarczają organom administracji publicznej informacji w zakresie działalności z wykorzystaniem smarów.

2. *Zmiana warunków wpisu do RPP oraz uzyskania koncesji*

Projekt nowelizacji przewiduje również zmianę warunków niezbędnych do uzyskania wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących oraz uzyskania koncesji. W tym zakresie Spółka pragnie szczególnie wskazać na warunek określony w projektowanym art. 32b pkt 4 oraz art. 33 ust. 1b pkt 5 Prawa energetycznego.

W konsekwencji wejścia ww. przepisów, wpis do RPP oraz koncesję może otrzymać podmiot, który posiada zdolności organizacyjne, finansowe oraz techniczne do **samodzielnego** wypełniania obowiązku odzyski i recyklingu olejów odpadowych z tytułu przywozu smarów lub **zawarł umowę na wykonanie tych obowiązków z organizacją odzysku** zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (dalej: **ustawa o odpadach i opłacie produktowej**).

Przytoczony warunek może zatem zostać wykonany przez podmiot samodzielnie albo na podstawie umowy z zewnętrzną firmą zajmującą się odzyskiem i recyklingiem olejów odpadowych.

Niemniej jednak Spółka sygnalizuje, iż w wielu przypadkach powyższy warunek **nie będzie możliwy do spełnienia** w aktualnej sytuacji jaka istnieje na rynku produktów smarowych. Samodzielne wypełnianie tego obowiązku wymaga bowiem po stronie podmiotów takich jak Spółka znacznych nakładów finansowych a przede wszystkim reorganizacji funkcjonowania działalności i przygotowania odpowiedniej infrastruktury. Takie nakłady mogą przewyższać bądź znacznie zmniejszać przewidywany zysk z działalności polegającej na obrocie smarami – w efekcie uczynią go nieopłacalnym.

Natomiast jeżeli chodzi o alternatywę w postaci zawarcia umowy na wykonywanie ww. obowiązków z organizacją odzysku to w tym zakresie Spółka, na podstawie własnych doświadczeń wskazuje, że obecnie wiele firm zajmujących się takim odzyskiem wypowiada swoim kontrahentom umowy i nie chce zawierać nowych, ponieważ kryzys energetyczny wywołany agresją Rosji na Ukrainę skutkuje ogromnymi problemami z pozyskaniem odpadów dla celów realizacji obowiązku odzysku lub recyklingu.

Uzyskanie koncesji bądź wpisu do RPP będzie zatem w znacznej mierze uzależnione nie od możliwości wnioskodawcy lecz od zachowania innych podmiotów, a ich bieżące decyzje mogą w zasadzie z dnia na dzień pozbawić podmiot możliwości prowadzenia działalności gospodarczej. Takie ustawowe warunki mogą być również pretekstem do zawyżania ceny świadczonej usługi recyklingowej.

W tej sytuacji Spółka postuluje aby przytoczony warunek, o ile nie może zostać wyeliminowany, został wzbogacony o kolejną alternatywę w postaci zapłaty opłaty produktowej. Co istotne taka alternatywa funkcjonuje w samej ustawie o odpadach i opłacie produktowej.

Zgodnie bowiem z art. 12 ww. ustawy podmiot, który nie wykonał ciążącym na nim obowiązku w zakresie odzysku i recyklingu **jest obowiązany do wpłacania opłaty produktowej**.

W konsekwencji Spółka proponuje aby art. 32b pkt 4 oraz art. 33 ust. 1b pkt 5 Prawa energetycznego przyjął następujące brzmienie: *„który posiada zdolności organizacyjne, finansowe oraz techniczne do samodzielnego wypełniania obowiązku odzyski i recyklingu olejów odpadowych z tytułu przywozu smarów lub zawarł umowę na wykonanie tych obowiązków z organizacją odzysku zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1903)* ***lub który wykonał obowiązek, o którym mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy.***".

Wprowadzenie postulowanego przepisu umożliwi podmiotom takim jak Spółka spełnienie warunków odnoszących się do wykonywania obowiązków w zakresie odzysku i recyklingu olejów odpadowych przy jednoczesnym wyeliminowaniu poniesienia znaczących nakładów finansowych oraz uzależnienia od podmiotów zewnętrznych.

3. *Weryfikacja infrastruktury paliw ciekłych*

Projektowana ustawa przewiduje również znowelizowanie art. 43a Prawa energetycznego o dodanie ust. 1a i 1b. Zgodnie z art. 43a ust. 1b Prawa energetycznego w projektowanym brzmieniu: *„Zabrania się sprzedaży paliw ciekłych do podmiotu, który je odsprzedaje lub zużywa na potrzeby własne z wykorzystaniem infrastruktury paliw ciekłych:*

1) *niezgłoszonej do Prezesa URE zgodnie z art. 43e ust. 1 lub art. 43h ust. 1;*
2) ***niespełniającej wymagań określonych w przepisach odrębnych w zakresie dopuszczenia jej do użytkowania i bieżącej eksploatacji.***"

Odnosząc się do powyższego Spółka pragnie wskazać na znaczne utrudnienia związane ze spełnieniem warunku wskazanego w pkt 2 wyżej wymienionego przepisu.

Przede wszystkim należy wskazać, iż podmiot sprzedający paliwa ciekłe drugiemu podmiotowi nie posiada żadnych prawnych instrumentów uprawniających go do żądania przedstawienia przez nabywcę paliw dokumentów bądź złożenia oświadczenia o spełnianiu przez infrastrukturę ww. wymagań.

Sam projektowany przepis nie wskazuje również w jaki sposób należałoby uznać, że dana infrastruktura spełnia takie wymagania. Czy ma być to dokumentacja, a jeśli tak to jaka. Jak należy interpretować ten warunek w przypadku gdy z dokumentacji bądź oświadczenia będzie wynikało, że infrastruktura spełnia ww. wymagania podczas gdy okaże się, że infrastruktura ta faktycznie ich nie spełnia (np. jest uszkodzona).

Podmiot sprzedający paliwa ciekłe nie posiada również żadnej prawnej ochrony na wypadek gdyby podmiot nabywający przedstawił mu nieprawidłowe informacje.

Wreszcie sam zakres wymaganych informacji jest bardzo nieprecyzyjny, zbyt szeroki, a przede wszystkim w ocenie Spółki zbyt uciążliwy administracyjnie. Wskazać przy tym należy, że w zależności od rodzaju infrastruktury ta może podlegać różnym wymogom prawnym.

Tytułem przykładu Spółka pragnie wskazać na warunki związane z:

- dozorem technicznym,
- prawem o miarach,
- nadzorem budowlanym,
- bezpieczeństwem przeciwpożarowym,
- bezpieczeństwem środowiskowym itd.

Wiele z tych dokumentów, potwierdzających spełnienie warunków określonych przez każdą z wyżej przedstawionych materii posiada terminy ważności, tablice znamionowe, certyfikaty zgodności.

Co istotne, w wielu przypadkach infrastruktura nie stanowi jednej całości (jednego urządzenia) dla której został wydany jeden dokument potwierdzający spełnienie ww. warunków lecz jest zespołem urządzeń posiadającym odrębną dokumentację (np. liczniki, rurociągi, zbiorniki etc.). W konsekwencji czy spełnienie ustawowego warunku winno odnosić się do każdego elementu składowego danej infrastruktury.

Powyższe potwierdza, że przedstawiony w proponowanym kształcie warunek dostarcza szeregu wątpliwości interpretacyjnych, a przede wszystkim stanowi zbyt duże obciążenie formalne. **Dlatego w ocenie Nynas ustawodawca powinien rozważyć pozostawienie jedynie warunku wskazanego w pkt 1 tj. weryfikacji czy infrastruktura została zgłoszona**

Prezesowi URE. Natomiast, to Prezes URE powinien oceniać czy taka infrastruktura spełnia warunki przewidziane przepisami ustawy.

Weryfikację warunku wskazanego w pkt. 1 umożliwia dostępna na stronie internetowej Urzędu Regulacji Energetyki wyszukiwarka, w której można zweryfikować poszczególne infrastruktury. Zatem badanie spełnienia wskazanego warunku funkcjonowałoby na zasadach analogicznych jakie obecnie funkcjonują przy tzw. białej księdze. Za sprawą białej księgi podmiot może zweryfikować rachunek bankowy kontrahenta na potrzeby rozliczenia VAT.

4. *Umieszczanie nazw i klasyfikacji na dokumentach*

Aktualnie, zgodnie z art. 43a ust. 3 Prawa energetycznego, działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania paliw ciekłych, magazynowania lub przeładunku paliw ciekłych, przesyłania lub dystrybucji paliw ciekłych oraz obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu nimi z zagranicą, a także przywóz paliw ciekłych realizowany na podstawie wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 32a, **są prowadzone zgodnie z nazwą oraz klasyfikacją Nomenklatury Scalonej (kody CN)**, jaką posiadają paliwa ciekłe stosownie do przepisów wydanych na podstawie art. 32 ust. 6.

Za sprawą projektu ustawy, ww. obowiązek ma być realizowany poprzez **umieszczenie nazw i klasyfikacji Nomenklatury Scalonej (kodu CN)** paliw ciekłych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 32 ust. 6, na **wszystkich** dokumentach potwierdzających:

1) przywóz oraz wywóz tych paliw;
2) zakup oraz sprzedaż tych paliw na podstawie faktury;
3) świadczenie usług przesyłana lub dystrybucji tych paliw albo usług ich magazynowania lub przeładunku lub usług wytwarzania tych paliw.

Również w tym przypadku Spółka stoi na stanowisku, że proponowany przepis zawiera zbyt wiele wątpliwości interpretacyjnych. Co więcej, w niektórych przypadkach Spółka dostrzega praktyczny brak możliwości wykonywania tego obowiązku ze względu na to, że nie w każdym przypadku dokumenty są tworzone przez Spółkę.

Przede wszystkim zgodnie z przywołanym przepisie na dokumentach należy wskazywać **nazwy paliw ciekłych**. W tym zakresie w ocenie Spółki nie jest jednoznacznie jasne, czy jako nazwy należy przyjąć pojęcia paliw ciekłych wymienione w art. 3 pkt 3b lit a-m Prawa energetycznego tj. gaz płynny LPG, benzyny silnikowe, smary czy też nazwy funkcjonujące w Nomenklaturze Scalonej dla danego kodu CN.

Jeżeli w tym drugim przypadku, to Spółka pragnie wskazać, że niektóre pozycje (4 cyfry) Nomenklatury Scalonej **zawierają obszerny opis danej grupy produktów**. Natomiast, w niektórych przypadkach wskazanie nazwy w odniesieniu do kodu (8 cyfr) **zawierają nazwy bardzo krótkie**, które w zasadzie nie dostarczają żadnych informacji.

Tytułem przykładu, Spółka pragnie wskazać wyroby klasyfikowane do kodu CN 3403 19 80,

które na gruncie Prawa energetycznego są smarami. Zgodnie z brzmieniem pozycji (CN 3403) ww. kodu obejmuje ona: „*Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych*". Natomiast wyrób klasyfikowany do kodu CN 3403 19 80 to „*Pozostałe*". Wskazanie pełnej nazwy jaka funkcjonuje w Nomenklaturze Scalonej jest zatem zbyt problematyczne chociażby ze względów technicznych np. wolnego miejsca na dokumencie.

W odniesieniu do analizowanego wymogu pojawia się również problematyka otrzymywania dokumentów zewnętrznych, w tym szczególnie od zagranicznych podmiotów (dostawców). **Podmiot krajowy nie może bowiem zobowiązać dostawcę zagranicznego do sporządzenia dokumentów, w których wskaże nazwę paliw ciekłych** (na podstawie Nomenklatury Scalonej lub Prawa energetycznego).

Dodatkowo należy wskazać, że oleje smarowe o kodach CN 27101993 i 99 w takich krajach Unii jak Szwecja i Belgia (i w większości krajów „starej Unii") nie są towarami akcyzowymi. Ich sprzedaż odbywa się w formie bardzo uproszczonej bez specjalnych procedur dla towarów akcyzowych. Tym bardziej skłonienie sprzedawców do umieszczenia na wszystkich dokumentach towarzyszących dostawie informacji o pełnej nazwie z taryfy celnej jest zadaniem w praktyce niewykonalnym.

Powyższe dotyczy w szczególności faktur sprzedażowych jakie są wystawiane przez zagranicznych kontrahentów w związku z dokonywanym przywozem paliw ciekłych. Analogiczna sytuacja ma miejsce w przypadku dokumentów przewozowy CMR, które co do zasady są sporządzone przez podmiot organizujący transport (np. firma logistyczna).

Co istotne, zgodnie z projektowanym przepisem nazwa i klasyfikacja CN paliw ciekłych musi być wskazana na **wszystkich dokumentach** potwierdzających m.in. przywóz oraz wywóz tych paliw jak również zakup oraz sprzedaż tych paliw na podstawie faktur.

W ocenie Spółki sprecyzowanie, że chodzi o „wszystkie" dokumenty potwierdzające ww. czynności rodzi w ocenie Nynas ryzyko nadinterpretacji. Wskazane pojęcie może być bowiem interpretowane w ten sposób, że nazwa oraz kod CN ma być wskazana na każdym jakimkolwiek dokumencie towarzyszącym nabywanym/sprzedawanym paliwom.

W tym miejscu Spóła pragnie wskazać, że w związku z wykonywaniem poszczególnych czynności związanych z obrotem olejami smarowymi (zakup, sprzedaż, logistyka) mogą być wystawiane różne dokumenty, w tym niedotyczące aspektów prawa energetycznego lecz np. bezpieczeństwa użytkowania i przewozu tego typu produktów. Może zatem okazać się, że do przemieszczanych wyrobów zostaną załączone takie dokumenty jak karty charakterystyki,

certyfikaty jakości, arkusze bezpieczeństwa (tzw. *safety data sheet*), sprawozdanie z badań laboratoryjnych etc. **Przy czym co istotne, nie każdy z tych dokumentów jest sporządzany przez podmiot posiadający koncesję lub wpis do RPP**.

Co więcej, w przeważającej mierze paliwa ciekłe to także wyroby akcyzowe oraz towary podlegające monitorowaniu systemem SENT. Co za tym idzie ich obrót wymaga również spełniania warunków określonych w przepisach akcyzowych oraz SENT, które często są warunkami formalnymi tj. wymagają sporządzenia bądź korzystania z konkretnych dokumentów (np. powiadomienie o nabyciu wewnątrzwspólnotowym, dokumenty handlowe, wydruki: e-AD, e-DD i e-SAD). Pojawia się zatem wątpliwość czy w świetle projektowanego przepisu Prawa energetycznego dokumenty te także powinny zawierać klasyfikację CN i nazwę zgodnie z Prawem energetycznym.

Istnieje zatem ryzyko, że w przypadku gdy którykolwiek z ww. dokumentów nie będzie zawierał nazwy i klasyfikacji CN, właściwe organy nadzoru uznają, że podmiot koncesjonowany lub podmiot przywożący nie dopełnił warunku, o którym mowa w art. 43a ust. 3 Prawa energetycznego.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej liczne nieprawidłowości jakie mogą wynikać z brzmienia projektowanego przepisu Spółka postuluje o **rezygnację z sformułowania, iż obowiązek ten dotyczy „wszystkich" dokumentów**. Jednocześnie Nynas postuluje o **zawężenie tego warunku tylko do tych dokumentów, do których sporządzania jest zobowiązany podmiot posiadający koncesje lub podmiot przywożący.**

***

Spółka wyraża nadzieję, że jej uwagi spotkają się z zrozumieniem ustawodawcy oraz aprobatą w zakresie postulowanych rozwiązań.

D.	**ZAŁĄCZONE DOKUMENTY**		
1	Pełnomocnictwo wraz z opłatą skarbową		
2	Odpis z KRS		
E.	**Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia .....** (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F.	**OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE**		
	Imię i nazwisko	Data	Podpis
	Krzysztof Flis	23 lutego 2023 r.	
G.	**KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOSCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ**		
	Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia ..... (podpis)		

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM

Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (DZP10.022.3.2022)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Polska Organizacja Gazu Płynnego – Związek Pracodawców

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5

3. Adres do korespondencji i adres e-mail

00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5, biuro@pogp.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Bartosz Kwiatkowski	[redacted]

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Polska Organizacja Gazu Płynnego (dalej także: POGP) zrzesza podmioty dostarczające wyroby akcyzowe (gaz płynny) do użytkowników systemu. Zakres projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw w bardzo dużym zakresie wpłynie na bieżącą działalność członków POGP, w zakresie rozlewania, przemieszczania i dystrybucji gazu płynnego. W związku z powyższym, przedstawiamy w załączeniu nasze uwagi do przedłożonego do konsultacji 3.02. br. tekstu projektu.

Członkami Polskiej Organizacji Gazu Płynnego są jednostki produkcyjno-handlowe, zajmujące się zakupem, rozlewem i dystrybucją gazu skroplonego LPG (od 2020 r. także LNG), a także produkcją i obrotem urządzeniami służącymi do jego transportu, magazynowania i eksploatacji. Do naszych statutowych celów należy ochrona interesów szeroko pojętej branży gazu płynnego, w tym autogazu, oraz współtworzenie regulacji i samoregulacji w zakresie bezpieczeństwa, etycznej konkurencji, ochrony zdrowia i środowiska.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Kopia wyciągu z KRS
2	Pełnomocnictwo Prezydium dla Bartosza Kwiatkowskiego z dnia 19 października 2022 r.
3	Uwagi POGP do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo

	energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (DZP10.022.3.2022)

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia .....**

(podać datę z częścl F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Bartosz Kwiatkowski	24.02.2023	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia .....

Bartosz Kwiatkowski
Dyrektor Generalny
(podpis)

POLSKA ORGANIZACJA GAZU PŁYNNEGO
ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
ul. Ciackiego 3/5, 00-043 Warszawa

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw, w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.

4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Polska Organizacja
Gazu Płynnego

ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa
www.pogp.pl, e-mail: biuro@pogp.pl

Warszawa dnia 19 października 2022 r.

PEŁNOMOCNICTWO

POLSKA ORGANIZACJA GAZU PŁYNNEGO - ZWIĄZEK PRACODAWCÓW z siedzibą w Warszawie, ul. Czackiego, nr 3/5, lok. 111, 00-043 Warszawa, wpisana do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000024249, NIP: 5261673396, (zwana dalej jako „**POGP**") :reprezentowana przez Sylwestra Śmigla-Przewodniczącego oraz Dariusza Sławka -Wiceprzewodniczącego

udziela pełnomocnictwa

Panu Bartoszowi Kwiatkowskiemu, legitymującemu się dowodem osobistym seria i numer:AXP 169235, do prowadzenia spraw POGP, kierowania pracami POGP oraz reprezentacji POGP przed wszelkimi podmiotami, osobami, urzędami, instytucjami, sądami i organami władzy administracji publicznej (samorządowej, rządowej i państwowej) w zakresie działalności prowadzonej przez POGP. W szczególności Pełnomocnik uprawniony jest do:

1) zarządzania Biurem POGP,
2) koordynowania prac wszystkich wewnętrznych organów POGP,
3) do składania wszelkich oświadczeń i wniosków lobbingowych/zgłoszeń zainteresowania pracami nad projektami aktów prawnych,
4) reprezentowania POGP przed organami Sejmu i Senatu,
5) podejmowania wszelkich innych czynności niezbędnych dla wykonywania obowiązków Dyrektora.

Pełnomocnictwo nie uprawnia do zawierania umów w imieniu i na rzecz POGP.

Pełnomocnictwo zostaje udzielone na czas nieokreślony, do czasu jego odwołania.

Dariusz Sławek

Sylwester Śmigiel
PRZEWODNICZĄCY POGP

Wydruk informacji pobranej w trybie art. 4 ust. 4aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, posiada moc dokumentu wydawanego przez Centralną Informację, nie wymaga podpisu i pieczęci.

CENTRALNA INFORMACJA KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 24.02.2023 godz. 17:46:53

Numer KRS: 0000024249

Informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu
Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI ORAZ SAMODZIELNYCH PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT NIEWPISANY DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		29.06.2001		
Ostatni wpis	Numer wpisu	25	Data dokonania wpisu	03.01.2023
	Sygnatura akt	WA.XII NS-REJ.KRS/71945/22/326		
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M.ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO		

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie rodzaju organizacji	ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
2.Numer REGON/NIP	REGON: 011800628, NIP: 5261673396
3.Nazwa	POLSKA ORGANIZACJA GAZU PŁYNNEGO - ZWIĄZEK PRACODAWCÓW
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	REJESTR ZWIĄZKÓW PRACODAWCÓW " A" ZP 55 SĄD OKRĘGOWY W WARSZAWIE
5.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat WARSZAWSKI, gmina WARSZAWA-CENTRUM, miejsc. WARSZAWA
2.Adres	ul. CZACKIEGO, nr 3/5, lok. 111, miejsc. WARSZAWA, kod 00-043, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA
3.Adres poczty elektronicznej	------
4.Adres strony internetowej	------

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały
Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacje o statucie		
1.Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1	13.10.1995 R.
	2	ZMIANA STATUTU Z DNIA 18.10.2002R. ARTYKUŁ SKREŚLONY - NR 31 ARTYKUL ZMIENIONE - NR 32, 40, 41, 42

3	23.09.2005 1.ZMIANA TREŚCI PKT.1 STATUTU 2.ZMIANA TREŚCI PKT.6 STATUTU POPRZEZ: - WYKREŚLENIE UST.B) I C) - WPISANIE UST.B), C), D) I E) 3.ZMIANA TREŚCI PKT.23 STATUTU 4.ZMIANA TREŚCI PKT.29 UST.D STATUTU 5.ZMIANA TREŚCI PKT.30 STATUTU 6.ZMIANA TREŚCI PKT.31 STATUTU 7.ZMIANA TREŚCI PKT.32 STATUTU 8.ZMIANA TREŚCI PKT.33 STATUTU 9.ZMIANA TREŚCI PKT.34 STATUTU 10.DODANIE W PKT.34 STATUTU UST.A)
4	18.09.2013 R.; ZMIENIONO PKT 3, PKT 8 UST. B, PKT 8 UST. C. PKT 9, PKT 10, PKT 11, PKT 12, PKT 15, PKT 16 UST. C, PKT 20 UST. A, PKT 20 UST. H, PKT 22, PKT 23, PKT 25, PKT 27, PKT 28, PKT 29 UST. D, PKT 29 UST. F, PKT 31, PKT 33, PKT 34, PKT 37 UST. C, PKT 39, PKT 40, PKT 43, DODANO PKT 4A I PKT 41A ORAZ PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY STATUTU. 18.11.2015 R. ZMIENIONO PKT 30 I DODANO PKT 20 UST. C ORAZ PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY STATUTU.
5	17.06.2020 R., ZMIANA PKT 4A, 10, 19, 29 UST. F
6	21.04.2021 R., ZMIENIONO PUNKTY 42, 43, 44 W ROZDZIALE VIII, DODANO ROZDZIAŁ IX, DODANO PUNKTY 45, 46, 47 ORAZ PRZYJĘTO JEDNOLITY TEKST STATUTU.

Rubryka 5	
1.Czas, na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY

Rubryka 6 - Sposób powstania podmiotu
Brak wpisów

Rubryka 7 - Komitet założycielski		
1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNALNE
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ROZLEWNIA GAZU KONIN
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ROZLEWNIA GAZU ŚCINAWA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ROZLEWNIA GAZU RAKOWIEC
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------

5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ROZLEWNIA GAZU CZŁUCHÓW
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
6	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SAGA, BIAŁYSTOK
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
7	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	TECHROL, PLOCK
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
8	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	TORGAZ, WARSZAWA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
9	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	UNIFASPOL GMBH
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	470761670
	4.Numer KRS	----------
10	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ZAKŁADY GAZYFIKACJI BEZPRZEWODOWEJ, GDYNIA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
11	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	FORTEX
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	470862588
	4.Numer KRS	----------
12	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BUTAGAZ POLSKA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	470763283
	4.Numer KRS	----------
13	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GASPOL
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	011121040
	4.Numer KRS	----------
14	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	WESTFALEN GAZ POLSKA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---

	4.Numer KRS	----------
15	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	REFLEX
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	730008887
	4.Numer KRS	----------
16	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PETROCHEMIA PŁOCK
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	610188201
	4.Numer KRS	----------
17	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SAWIMEX
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	350004432
	4.Numer KRS	----------
18	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	AW CIECH PETROL
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
19	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BAŁTYK GAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	770673263
	4.Numer KRS	----------
20	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BROG SERVICE
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	012801564
	4.Numer KRS	----------
21	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BUTAGAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	470073638
	4.Numer KRS	----------
22	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	BUTAGAZ, DYREKCJA
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	470918120
	4.Numer KRS	----------
23	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	DRAGONGAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	—
	4.Numer KRS	----------
24	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	DYREKCJA EKSPLOATACJI CYSTERN
	2.Imiona	******

	3.Numer PESEL/REGON	012241763
	4.Numer KRS	----------
25	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ELEKTRIM - EUROGAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	010370150
	4.Numer KRS	----------
26	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GAZ KOM
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
27	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	HADEX - GAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	632412822
	4.Numer KRS	----------
28	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	INTER - GAS
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	810422978
	4.Numer KRS	----------
29	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KORGAZ
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------
30	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	MPGKIM
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	570868091
	4.Numer KRS	----------
31	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PETROCHEMIA PŁOCK
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	610188201
	4.Numer KRS	----------
32	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNALNE
	2.Imiona	******
	3.Numer PESEL/REGON	---
	4.Numer KRS	----------

Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór
Brak wpisów

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu		
1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu		PREZYDIUM ZWIĄZKU
2.Sposób reprezentacji podmiotu		ORGANEM WYKONAWCZYM I ZARZĄDZAJĄCYM ZWIĄZKU W OKRESACH MIĘDZY ZEBRANIAMI JEST PREZYDIUM ZWIĄZKU (PUNKT 28 STATUTU), REPREZENTACJA ŁĄCZNA: PRZEWODNICZĄCY Z JEDNYM CZŁONKIEM PREZYDIUM LUB DWÓCH CZŁONKÓW PREZYDIUM
Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KWELLA
	2.Imiona	CEZARY WŁADYSŁAW
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM ZWIĄZKU
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	POPIÓŁ
	2.Imiona	IRENEUSZ ADAM
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	SKARBNIK
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KOŚCIELNY
	2.Imiona	ROBERT MICHAŁ
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM ZWIĄZKU
4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SŁAWEK
	2.Imiona	DARIUSZ ZBIGNIEW
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO ZWIĄZKU
5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	MALEC
	2.Imiona	KONRAD PAWEŁ
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM
6	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	JANIC
	2.Imiona	PIOTR
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM
7	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	LEWANDOWSKI
	2.Imiona	ADAM GABRIEL
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****

	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM
8	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GAWRYŚ OSIŃSKA
	2.Imiona	EWA
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PRZEWODNICZĄCY ZWIĄZKU
9	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	FALISZEWSKI
	2.Imiona	MICHAŁ
	3.Numer PESEL/REGON	[illegible]
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK PREZYDIUM

Rubryka 2 - Organ nadzoru			
1	1.Nazwa organu		KOMISJA REWIZYJNA
	Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	OPIOŁA
		2.Imiona	JANUSZ TADEUSZ
		3.Numer PESEL/REGON	
	2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	URBAŃSKI
		2.Imiona	ROBERT MICHAŁ
		3.Numer PESEL/REGON	
	3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PĘSKI
		2.Imiona	MACIEJ JACEK
		3.Numer PESEL/REGON	

Rubryka 3
Brak wpisów

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy
Brak wpisów

Rubryka 2 - Nie dotyczy
Brak wpisów

Rubryka 3 - Cel działania organizacji	
1.Cel działania	OCHRONA PRAW I REPREZENTOWANIE INTERESÓW PRACODAWCÓW I DYSTRYBUTORÓW GAZU PŁYNNEGO TAKŻE WSPÓŁDZIAŁANIE W ROZWIĄZYWANIU PROBLEMÓW TECHNICZNYCH, ORGANIZACYJNO-PRAWNYCH I INNYCH, ZWIĄZANYCH Z ZASTOSOWANIEM GAZU PŁYNNEGO.

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego
Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o dniu kończącym rok obrotowy
Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości
Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności
Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe albo o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości albo w postępowaniu restrukturyzacyjnym albo po prawomocnym umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego
Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych
Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator
Brak wpisów

Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja
Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu podmiotu
Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacja o połączeniu lub podziale
Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o postępowaniu upadłościowym
Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu układowym
Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacje o postępowaniach restrukturyzacyjnych, o postępowaniu naprawczym lub o przymusowej restrukturyzacji
Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej
Brak wpisów

data sporządzenia wydruku 24.02.2023

adres strony internetowej, na której są dostępne informacje z rejestru: ekrs.ms.gov.pl

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy

Na podstawie art. 138s ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a–138g, art. 138l i art. 138o ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą”;
2) rodzaje dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 ustawy;
3) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy;
4) wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4 ustawy.

Rozdział 2

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym

§ 2. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, innych niż wyroby akcyzowe opodatkowane zerową stawką podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie oraz innych niż wyroby

---

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488. 1967, 2180, 2236 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 877, 1059 i ….

energetyczne magazynowane w jednym zbiorniku z wyrobami o innych statusach, zawiera dane dotyczące wyrobów akcyzowych:

1) wprowadzonych do składu podatkowego, z wyłączeniem wprowadzonych wyłącznie w celu dokonania przeładunku, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,
   e) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego,
   f) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zostały ponownie wprowadzone do składu podatkowego,
   g) numer referencyjny e-SAD, a jeżeli System jest niedostępny - lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe dopuszczone do obrotu zostały wprowadzone do składu podatkowego,
   h) datę i numer zgłoszenia celnego, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do obrotu,
   i) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony;
2) przeładowywanych w składzie podatkowym, obejmujące:

a) nazwy przeładowywanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) daty: wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, dokonania przeładunku oraz wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,

d) dane identyfikacyjne i rodzaj środka transportu, z którego wyroby akcyzowe zostały przeładowane, oraz środka transportu, na który wyroby akcyzowe zostały przeładowane,

e) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,

f) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego,

g) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony;

3) zużytych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów, obejmujące:

a) nazwy zużytych wyrobów akcyzowych wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN) i informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu oraz nazwy wyrobów z nich wyprodukowanych wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN),

b) ilości wyrobów akcyzowych zużytych do wyprodukowania innych wyrobów w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) datę zużycia wyrobów akcyzowych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów,

d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany

w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wyprodukowanych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,

e) kwotę podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych zużytych, którego pobór został zawieszony;

4) wyprodukowanych w składzie podatkowym, obejmujące:

a) nazwy wyprodukowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) datę wyprodukowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym,

d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyprodukowanych wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,

e) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony;

5) magazynowanych w składzie podatkowym, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych przeładowywanych w składzie podatkowym, obejmujące:

a) nazwy magazynowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości magazynowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania ze wskazaniem daty ustalenia tych ilości,

c) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,

d) określenie miejsca w składzie podatkowym, w którym wyroby akcyzowe się znajdują,

e) kwotę podatku akcyzowego od magazynowanych wyrobów akcyzowych, którego pobór został zawieszony;

6) wyprowadzonych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez podmiot prowadzący skład podatkowy, z wyłączeniem wyprowadzanych po przeładunku, obejmujące:
   a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
   d) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone ze składu podatkowego,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,
   f) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony;

7) wykorzystanych na własny użytek, obejmujące:
   a) nazwy wykorzystanych na własny użytek wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wykorzystanych na własny użytek wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wykorzystania wyrobów akcyzowych na własny użytek,
   d) kwotę podatku akcyzowego od wykorzystanych wyrobów akcyzowych,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany

w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wykorzystanych na własny użytek innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;

8) zniszczonych, obejmujące:
   a) nazwy zniszczonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości zniszczonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę zniszczenia wyrobów akcyzowych,
   d) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych zniszczonych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie.

§ 3. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych, od których został zapłacony podatek akcyzowy, innych niż wyroby energetyczne magazynowane w jednym zbiorniku z wyrobami o innych statusach, zawiera dane dotyczące wyrobów akcyzowych:

1) magazynowanych w składzie podatkowym, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania ze wskazaniem daty ustalenia tych ilości,
   c) określenie miejsca w składzie podatkowym, w którym wyroby się znajdują;
2) zużytych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów akcyzowych, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych zużytych oraz wyrobów akcyzowych z nich wyprodukowanych wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wyrobów akcyzowych zużytych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) datę zużycia wyrobów akcyzowych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów akcyzowych,

d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wyprodukowanych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;

3) wykorzystanych do produkcji innych wyrobów akcyzowych albo zniszczonych w składzie podatkowym, w przypadku ich zwrócenia w wyniku reklamacji, o której mowa w art. 83 i art. 83a ustawy, obejmujące:

a) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego,

b) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

c) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, od którego wyroby akcyzowe zostały dostarczone,

d) datę wykorzystania do produkcji innych wyrobów akcyzowych albo datę zniszczenia,

e) ilości wyrobów akcyzowych wykorzystanych do produkcji innych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

f) ilości wyrobów akcyzowych zniszczonych w składzie podatkowym w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

g) kwotę podatku akcyzowego zapłaconego od wyrobów akcyzowych,

h) kwotę podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych wyprodukowanych, którego pobór został zawieszony.

§ 4. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, innych niż wyroby

energetyczne magazynowane w jednym zbiorniku z wyrobami o innych statusach, zawiera dane dotyczące wyrobów akcyzowych:

1) wprowadzonych do składu podatkowego, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość,
   c) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby zwolnione zostały wprowadzone do składu podatkowego,
   d) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
2) zużytych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów, obejmujące:
   a) nazwy zużytych wyrobów akcyzowych wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN) i informacje o ich znakowaniu i barwieniu oraz nazwy wyrobów z nich wyprodukowanych wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości zużytych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość,
   c) datę zużycia wyrobów akcyzowych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wyprodukowanych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;
3) magazynowanych w składzie podatkowym, obejmujące:
   a) nazwy magazynowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości magazynowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość, ze wskazaniem daty ustalenia tych ilości,

c) określenie miejsca w składzie podatkowym, w którym wyroby akcyzowe się znajdują,

d) kwotę podatku akcyzowego, który przypadałby do zapłaty, gdyby wyroby akcyzowe nie były zwolnione od podatku akcyzowego;

4) wyprowadzonych ze składu podatkowego, obejmujące:

a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość,

c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych,

d) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały wyprowadzone ze składu podatkowego;

5) wykorzystanych na własny użytek w składzie podatkowym, obejmujące:

a) nazwy wykorzystanych na własny użytek wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wykorzystanych na własny użytek wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość,

c) datę wykorzystania wyrobów akcyzowych na własny użytek;

6) zniszczonych, obejmujące:

a) nazwy zniszczonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości zniszczonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość,

c) datę zniszczenia wyrobów akcyzowych.

§ 5. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego, innych niż zwolnione od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, zawiera dane dotyczące:

1) nazw wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);

2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku gdy wyroby akcyzowe są zawarte w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi – ilości wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi;

3) określenia miejsca w składzie podatkowym, w którym wyroby akcyzowe się znajdują.

§ 6. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych, w przypadku których wyprowadzenie ze składu podatkowego powoduje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i obowiązek zapłaty podatku akcyzowego, zawiera dane dotyczące wyrobów akcyzowych:

1) wyprowadzanych ze składu podatkowego przez właściciela wyrobów akcyzowych posiadającego zezwolenie wyprowadzenia, obejmujące:

a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,

b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,

d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) właściciela wyrobów akcyzowych posiadającego zezwolenie wyprowadzenia,

e) kwota podatku akcyzowego od wyprowadzonych wyrobów akcyzowych;

2) wyprowadzanych ze składu podatkowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy, obejmujące:
   a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu,
   b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy,
   e) kwota podatku akcyzowego od wyprowadzonych wyrobów akcyzowych.

§ 7. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, innych niż wyroby energetyczne magazynowane w jednym zbiorniku z wyrobami o innych statusach, zawiera dane dotyczące wyrobów akcyzowych:

1) wprowadzonych do składu podatkowego, z wyłączeniem wprowadzonych wyłącznie w celu dokonania przeładunku, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,
   e) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały ponownie wprowadzone do składu podatkowego,

f) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego,

g) numer referencyjny e-SAD, a jeżeli System jest niedostępny - lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-SAD, na podstawie którego wyroby akcyzowe dopuszczone do obrotu zostały wprowadzone do składu podatkowego;

2) przeładowywanych w składzie podatkowym, obejmujące:

a) nazwy przeładowywanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),

b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) daty: wprowadzenia wyrobów akcyzowych do składu podatkowego, dokonania przeładunku oraz wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,

d) dane identyfikacyjne i rodzaj środka transportu, z którego wyroby akcyzowe zostały przeładowane, oraz środka transportu, na który wyroby akcyzowe zostały przeładowane,

e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,

f) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego;

3) zużytych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów, obejmujące:

a) nazwy wyrobów akcyzowych zużytych oraz wyrobów z nich wyprodukowanych, wraz z kodami Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów,

b) ilości wyrobów akcyzowych zużytych do wyprodukowania innych wyrobów w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

c) datę zużycia wyrobów akcyzowych do wyprodukowania w składzie podatkowym innych wyrobów,

d) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wyprodukowanych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;

4) wyprodukowanych w składzie podatkowym, obejmujące:
   a) nazwy wyprodukowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wyprodukowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyprodukowanych wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;
5) magazynowanych w składzie podatkowym, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych przeładowywanych w składzie podatkowym, obejmujące:
   a) nazwy magazynowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości magazynowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania ze wskazaniem daty ustalenia tych ilości,
   c) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie,
   d) określenie miejsca w składzie podatkowym, w którym magazynowane wyroby akcyzowe się znajdują;
6) wyprowadzonych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez podmiot prowadzący skład podatkowy, z wyłączeniem wyprowadzanych po przeładunku, obejmujące:

a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
d) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone ze składu podatkowego,
e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;

7) wyprowadzonych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podmiot prowadzący skład podatkowy, obejmujące:
a) nazwy wyprowadzonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
b) ilości wyprowadzonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
c) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego,
d) kwotę podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych wyprowadzonych na cele inne niż uprawniające do zastosowania zerowej stawki podatku akcyzowego;
e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, do którego wyroby akcyzowe są dostarczane na terytorium kraju,
f) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, albo numer dokumentu handlowego, na podstawie którego wyroby akcyzowe są dostarczane na terytorium kraju,
g) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego

niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;

8) wykorzystanych na własny użytek, obejmujące:
   a) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę wykorzystania wyrobów akcyzowych na własny użytek,
   d) kwotę podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych wykorzystanych do celów innych niż uprawniające do zastosowania zerowej stawki podatku akcyzowego,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych wykorzystanych na własny użytek innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie;
9) zniszczonych, obejmujące:
   a) nazwy zniszczonych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),
   b) ilości zniszczonych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,
   c) datę zniszczenia wyrobów akcyzowych,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych zniszczonych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, w przypadku wyrobów energetycznych, o których mowa w ustawie.

§ 8. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów energetycznych o różnych statusach magazynowanych w jednym zbiorniku zawiera dane dotyczące:

1) wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, obejmujące:
   a) oznaczenie numeru zbiornika,
   b) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

c) ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do zbiornika, znajdujących się w zbiorniku i wyprowadzonych ze zbiornika w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

d) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do zbiornika,

e) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy,

f) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego,

g) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony,

h) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze zbiornika,

i) datę wystawienia i numer identyfikujący dokument, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone ze składu podatkowego;

2) wyrobów akcyzowych, od których został zapłacony podatek akcyzowy, obejmujące:

a) oznaczenie numeru zbiornika,

b) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

c) ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do zbiornika, znajdujących się w zbiorniku i wyprowadzonych ze zbiornika w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

d) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do zbiornika,

e) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze zbiornika;

3) wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, obejmujące:

a) oznaczenie numeru zbiornika,

b) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o ich znakowaniu i barwieniu,

c) ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do zbiornika, znajdujących się w zbiorniku i wyprowadzonych ze zbiornika w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

d) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do zbiornika,

e) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały wprowadzone do składu podatkowego,

f) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze zbiornika,

g) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, od którego wyroby akcyzowe zostały dostarczone,

h) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały wyprowadzone ze składu podatkowego,

i) kwotę podatku akcyzowego, który przypadałby do zapłaty, gdyby wyroby akcyzowe nie były zwolnione od podatku akcyzowego;

4) wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy opodatkowanych zerową stawką podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, obejmujące:

a) oznaczenie numeru zbiornika,

b) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN),

c) ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do zbiornika, znajdujących się w zbiorniku i wyprowadzonych ze zbiornika w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania,

d) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do zbiornika,

e) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy,

f) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do składu podatkowego,

g) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały ponownie wprowadzone do składu podatkowego,

h) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze zbiornika,

i) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały wyprowadzone ze składu podatkowego,

j) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie którego wyroby akcyzowe są dostarczane na terytorium kraju.

§ 9. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca suszu tytoniowego zawiera dane dotyczące suszu tytoniowego:

1) nabytego na terytorium kraju, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach nabytego na terytorium kraju suszu tytoniowego,
   b) datę wprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego,
   c) datę nabycia suszu tytoniowego w przypadku niewprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego,
   d) datę i numer wystawionej faktury lub rachunku,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL podmiotu, od którego susz tytoniowy został nabyty na terytorium kraju;
2) nabytego wewnątrzwspólnotowo, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach nabytego wewnątrzwspólnotowo suszu tytoniowego,
   b) datę wprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego,
   c) datę nabycia wewnątrzwspólnotowego suszu tytoniowego, w przypadku niewprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego,
   d) datę i numer wystawionej faktury lub rachunku,
   e) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, od którego susz tytoniowy został nabyty wewnątrzwspólnotowo;

3) importowanego, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach importowanego suszu tytoniowego,
   b) datę dopuszczenia importowanego suszu tytoniowego do obrotu oraz numer zgłoszenia celnego, na podstawie którego susz tytoniowy został dopuszczony do obrotu,
   c) w przypadku wprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego datę wprowadzenia suszu tytoniowego do składu podatkowego
   d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, od którego susz tytoniowy został importowany,
   e) numer referencyjny, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit. a tej ustawy;
4) sprzedanego na terytorium kraju, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach sprzedanego suszu tytoniowego,
   b) datę sprzedaży suszu tytoniowego,
   c) datę i numer wystawionej faktury lub rachunku,
   d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, któremu susz tytoniowy został sprzedany,
   e) kwotę zobowiązania podatkowego wynikającą ze sprzedaży suszu tytoniowego;
5) dostarczonego wewnątrzwspólnotowo, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach dostarczonego wewnątrzwspólnotowo suszu tytoniowego,
   b) datę rozpoczęcia przemieszczania suszu tytoniowego w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej,

c) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, do którego susz tytoniowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo,

d) numer referencyjny, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit. a tej ustawy;

6) eksportowanego, obejmujące:

a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach eksportowanego suszu tytoniowego,

b) datę rozpoczęcia przemieszczania suszu tytoniowego w ramach eksportu,

c) numer zgłoszenia wywozowego,

d) imię i nazwisko albo nazwę, adres miejsca zamieszkania albo siedziby oraz numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, do którego susz tytoniowy został wyeksportowany,

e) numer referencyjny, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit. a, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 3 ust. 6 tej ustawy;

7) przetworzonego, obejmujące:

a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach suszu tytoniowego poddanego przetwarzaniu,

b) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach suszu tytoniowego otrzymanego w wyniku przetwarzania,

c) sposób przetworzenia suszu tytoniowego,

d) datę przetworzenia suszu tytoniowego;

8) zużytego, obejmujące:

a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach zużytego suszu tytoniowego,

b) sposób zużycia suszu tytoniowego,

c) datę zużycia suszu tytoniowego,

d) kwotę zobowiązania podatkowego wynikającą ze zużycia suszu tytoniowego;

9) zniszczonego, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach zniszczonego suszu tytoniowego,
   b) datę zniszczenia suszu tytoniowego.

§ 10. Ewidencja, o której mowa w art. 138a ust. 1 ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.[3)]), nabywanych wewnątrzwspólnotowo na rzecz innego podmiotu, zawiera:

1) imię i nazwisko lub nazwę właściciela wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, adres jego miejsca zamieszkania albo siedziby oraz:
   a) numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL, w przypadku gdy podmiot ten posiada miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, lub
   b) nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego prowadzi on działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych i numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, w przypadku gdy podmiot ten jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju;
2) numer koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
3) typ koncesji, datę wydania koncesji oraz datę jej ważności, jeżeli koncesja ta jest wymagana;
4) określenie rodzaju, kodu Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości nabytych wyrobów akcyzowych, o których mowa w pkt 1;
5) datę nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 2180 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 535, 556 i ….

Rozdział 3

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy

§ 11. Ewidencja, o której mowa w art. 138b ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu;
2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania;
3) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, importera;
4) datę i numer zgłoszenia celnego, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały dopuszczone do obrotu;
5) dane identyfikacyjne miejsca importu;
6) datę wyprowadzenia wyrobów akcyzowych z miejsca importu;
7) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, do którego wyroby akcyzowe zostały wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
8) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD, albo numer identyfikacyjny dokumentu handlowego, w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką podatku akcyzowego inną niż stawka zerowa;
9) kwotę podatku akcyzowego, którego pobór został zawieszony.

Rozdział 4

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo

§ 12. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 138c ust. 1 pkt 1 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu;

2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania;
3) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych do miejsca odbioru;
4) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, który wysłał wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
5) numer referencyjny e-AD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-AD;
6) kwotę podatku akcyzowego od wprowadzonych do miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Ewidencja wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę na rzecz innego podmiotu dodatkowo zawiera dane obejmujące:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe zostały nabyte wewnątrzwspólnotowo, adres jego miejsca zamieszkania albo siedziby i jego numer identyfikacji podatkowej (NIP);
2) w przypadku wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, nabywanych wewnątrzwspólnotowo na rzecz innego podmiotu:
   a) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe wymienione w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, adres jego miejsca zamieszkania albo siedziby oraz:
      – numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL, w przypadku gdy podmiot ten posiada miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium kraju, lub
      – nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego prowadzi on działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług i numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, w przypadku gdy podmiot ten jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju,
   b) numer koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli koncesja ta jest wymagana,

c) typ koncesji, datę wydania koncesji oraz datę jej ważności, jeżeli koncesja ta jest wymagana,

d) określenie rodzaju, kodu Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości nabytych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

§ 13. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 138c ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu;
2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania;
3) datę otrzymania wyrobów akcyzowych;
4) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, od którego wyroby akcyzowe zostały nabyte wewnątrzwspólnotowo;
5) numer identyfikacyjny dokumentu, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone na terytorium kraju;
6) kwotę podatku akcyzowego od nabytych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych.

2. Ewidencja wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez podatnika na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na rzecz innego podmiotu, dodatkowo zawiera imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe zostały nabyte wewnątrzwspólnotowo, adres jego miejsca zamieszkania albo siedziby i jego numer identyfikacji podatkowej (NIP).

Rozdział 5

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez wysyłający podmiot zagraniczny za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego

§ 14. Ewidencja, o której mowa w art. 138c ust. 2 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz informacje o naniesionych na te wyroby znakach akcyzy lub ich znakowaniu i barwieniu;

2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania;
3) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania albo siedziby wysyłającego podmiotu zagranicznego;
4) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania osoby fizycznej będącej odbiorcą wyrobów akcyzowych na terytorium kraju;
5) numer identyfikacyjny dokumentu, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały przemieszczone na terytorium kraju;
6) kwotę podatku akcyzowego od nabytych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;
7) datę odebrania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.

Rozdział 6

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji dokumentów handlowych

§ 15. Ewidencja, o której mowa w art. 138e ustawy, zawiera:

1) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez podmiot prowadzący skład podatkowy i objęcia ich na terytorium kraju procedurą zawieszenia poboru akcyzy dane obejmujące:
   a) numer dokumentu handlowego, na podstawie którego wyroby akcyzowe zostały nabyte,
   b) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, który wysłał wyroby akcyzowe z państwa członkowskiego,
   c) ilość i nazwę wyrobów akcyzowych wraz z ich kodem Nomenklatury Scalonej (CN),
   d) datę odbioru wyrobów akcyzowych wraz z dokumentem handlowym w składzie podatkowym;
2) w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej i przemieszczania ich na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego dane obejmujące:

a) numer dokumentu handlowego lub innego dokumentu potwierdzającego odbiór wyrobów akcyzowych w państwie członkowskim albo wyprowadzenie ich poza terytorium Unii Europejskiej,

b) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby, podmiotu, do którego zostały wysłane wyroby akcyzowe,

c) ilość i nazwę wyrobów akcyzowych wraz z ich kodem Nomenklatury Scalonej (CN),

d) datę zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 7 lub 8 ustawy.

Rozdział 7

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie

§ 16. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 138f ustawy, dotycząca wysłanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);

2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość;

3) datę wysłania wyrobów akcyzowych;

4) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały przemieszczone.

2. Ewidencja, o której mowa w art. 138f ustawy, dotycząca otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie zawiera dane obejmujące:

1) nazwy wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);

2) ilości wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD

ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość;

3) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały przemieszczone;

4) datę otrzymania wyrobów akcyzowych.

3. Ewidencja, o której mowa w art. 138f ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, zużytych na cele uprawniające do zwolnienia, zawiera dane obejmujące:

1) nazwy zużytych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);

2) sposób zużycia wyrobów akcyzowych;

3) ilości zużytych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość;

4) datę zużycia wyrobów akcyzowych.

4. Ewidencja, o której mowa w art. 138f ustawy, dotycząca magazynowanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie zawiera dane obejmujące:

1) nazwy magazynowanych wyrobów akcyzowych wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);

2) ilości magazynowanych wyrobów akcyzowych w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość, ze wskazaniem daty ustalenia tych ilości.

5. Ewidencja, o której mowa w art. 138f ustawy, dotycząca wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, magazynowanych w jednym zbiorniku z wyrobami akcyzowymi, które nie są zwolnione od podatku akcyzowego, zawiera dane obejmujące:

1) oznaczenie numeru zbiornika;

2) nazwy wyrobów akcyzowych zwolnionych, wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN);
3) nazwy wyrobów akcyzowych, które nie są zwolnione, wraz z ich kodami Nomenklatury Scalonej (CN) oraz wskazaniem, jaki posiadają status;
4) ilości wyrobów akcyzowych, o których mowa w pkt 2 i 3, w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania, a w przypadku określenia w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD ilości gazu płynnego dostarczanego do podmiotu zużywającego w litrach – ilości tego gazu w litrach, pod warunkiem podania parametrów przeliczenia masy na objętość;
5) datę wprowadzenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w pkt 2 i 3, do zbiornika;
6) datę wyprowadzenia wyrobów, o których mowa w pkt 2 i 3, ze zbiornika.

6. W przypadku podmiotu zużywającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit. b ustawy, korzystającego ze zwolnień od podatku akcyzowego ze względu na przeznaczenie, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, nie stosuje się ust. 1–3. Ewidencję wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie prowadzoną przez ten podmiot stanowi zbiór wydruków e-DD albo dokumentów zastępujących e-DD, na podstawie których wyroby akcyzowe zwolnione zostały dostarczone temu podmiotowi.

Rozdział 8

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w pozostałych ewidencjach

§ 17. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 138g ustawy, zawiera odpowiednio dane określone w § 9.

2. W przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 138g ust. 1 pkt 4 ustawy, ewidencja, o której mowa w art. 138g ustawy, dodatkowo zawiera dane dotyczące suszu tytoniowego:

1) przemieszczanego ze składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w art. 138g ust. 1 pkt 4 ustawy, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach przemieszczanego suszu tytoniowego,
   b) datę rozpoczęcia przemieszczania suszu tytoniowego,
   c) miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego,
   d) numer akcyzowy składu podatkowego, z którego susz tytoniowy jest przemieszczany,

e) numer referencyjny, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit. a tej ustawy;

2) przemieszczanego do składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w art. 138g ust. 1 pkt 4 ustawy, obejmujące:
   a) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości w kilogramach przemieszczanego suszu tytoniowego,
   b) datę rozpoczęcia przemieszczania suszu tytoniowego,
   c) miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego,
   d) numer akcyzowy składu podatkowego, do którego susz tytoniowy jest przemieszczany,
   e) numer referencyjny, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit a tej ustawy.

§ 18. Ewidencja, o której mowa w art. 138l ust. 1 pkt 1 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) oznaczenie serii banderol podatkowych;
2) informacje o banderolach podatkowych wydanych przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy lub wytwórcę znaków akcyzy:
   a) datę wydania banderol podatkowych,
   b) zakres numerów ewidencyjnych i rok wytworzenia banderol podatkowych,
   c) liczbę banderol podatkowych wydanych, liczbę banderol podatkowych wydanych za banderole podatkowe zwrócone niewykorzystane i nieuszkodzone oraz liczbę banderol podatkowych wydanych w ramach dopuszczalnej normy strat;
3) informacje o banderolach podatkowych otrzymanych z innego miejsca prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w art. 138l ust. 1 pkt 1 ustawy:
   a) datę otrzymania banderol podatkowych,
   b) adres miejsca prowadzenia działalności, z którego otrzymano banderole podatkowe,
   c) zakres numerów ewidencyjnych i rok wytworzenia banderol podatkowych,
   d) liczbę otrzymanych banderol podatkowych;
4) informacje o banderolach podatkowych wysłanych przez podmiot poza terytorium kraju:
   a) datę wysłania banderol podatkowych,

b) nazwę i adres podmiotu zagranicznego oraz numer identyfikacyjny, używany w państwie zamieszkania albo siedziby,

c) liczbę wysłanych banderol podatkowych,

d) zakres numerów ewidencyjnych i rok wytworzenia banderol podatkowych,

e) data otrzymania rozliczenia banderol podatkowych,

f) liczbę banderol podatkowych naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe i nieuszkodzonych,

g) liczbę banderol podatkowych uszkodzonych:
   – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
   – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,

h) liczbę banderol podatkowych utraconych:
   – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
   – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,

i) liczbę banderol podatkowych zniszczonych:
   – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
   – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,

j) liczbę banderol podatkowych nieuszkodzonych i niewykorzystanych, które zostały zwrócone od podmiotu zagranicznego,

k) liczbę banderol podatkowych pozostałych z datą określenia tej liczby;

5) informacje o banderolach podatkowych wykorzystanych w procesie oznaczania na terytorium kraju:

a) datę naniesienia banderol podatkowych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe albo data otrzymania rozliczenia banderol podatkowych, w przypadku właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy,

b) liczbę banderol podatkowych wydanych do oznaczania,

c) liczbę banderol podatkowych naniesionych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe i nieuszkodzonych,

d) liczbę banderol podatkowych uszkodzonych:
   – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
   – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,

e) liczbę banderol podatkowych utraconych:
   – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,

– poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,

f) liczbę banderol podatkowych zniszczonych:

– w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,

– poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych;

6) informacje o banderolach podatkowych przekazanych do innego miejsca prowadzenia działalności przez podmiot, o którym mowa w art. 138l ust. 1 pkt 1 ustawy:

a) datę przekazania banderol podatkowych,

b) adres miejsca prowadzenia działalności, do którego przekazano banderole podatkowe,

c) zakres numerów ewidencyjnych i rok wytworzenia banderol podatkowych,

d) liczbę banderol podatkowych przekazanych;

7) informacje o banderolach podatkowych nieuszkodzonych i niewykorzystanych, które zostały zwrócone właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy lub wytwórcy znaków akcyzy:

a) datę zwrotu,

b) liczbę zwróconych banderol podatkowych;

8) informacje o banderolach podatkowych uszkodzonych, które zostały zwrócone właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy lub wytwórcy znaków akcyzy:

a) datę zwrotu,

b) liczbę zwróconych banderol podatkowych uszkodzonych w procesie oznaczania,

c) liczbę zwróconych banderol podatkowych uszkodzonych poza procesem oznaczania;

9) informacje o banderolach podatkowych pozostających na stanie:

a) datę,

b) liczbę banderol podatkowych.

§ 19. Ewidencja, o której mowa w art. 138l ust. 1 pkt 2 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) nazwę i numer identyfikacji podatkowej (NIP) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy;

2) oznaczenie serii banderol podatkowych;

3) informacje o banderolach podatkowych otrzymanych od właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy:

a) datę otrzymania banderol podatkowych,
b) zakres numerów ewidencyjnych i rok wytworzenia banderol podatkowych,
c) liczbę banderol podatkowych otrzymanych do naniesienia;

4) informacje o banderolach podatkowych wykorzystanych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych:
   a) datę wykorzystania banderol podatkowych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe,
   b) liczbę banderol podatkowych wydanych do oznaczania,
   c) liczbę banderol podatkowych wykorzystanych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe i nieuszkodzonych,
   d) liczbę banderol podatkowych uszkodzonych:
      – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
      – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,
   e) liczbę banderol podatkowych utraconych:
      – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
      – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych,
   f) liczbę banderol podatkowych zniszczonych:
      – w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych,
      – poza procesem oznaczania wyrobów akcyzowych;
5) informacje o banderolach podatkowych nieuszkodzonych i niewykorzystanych, które zostały zwrócone do właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy:
   a) datę zwrotu,
   b) liczbę zwróconych banderol podatkowych;
6) informacje o banderolach podatkowych uszkodzonych, które zostały zwrócone do właściciela, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotu, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy:
   a) datę zwrotu,
   b) liczbę zwróconych banderol podatkowych uszkodzonych w procesie oznaczania,
   c) liczbę zwróconych banderol podatkowych uszkodzonych poza procesem oznaczania;
7) informacje o banderolach podatkowych pozostających na stanie:
   a) datę,

b) liczbę banderol podatkowych.

Rozdział 9

Rodzaje dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 ustawy, oraz szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych dokumentacjach

§ 20. Dokumentacjami kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 ustawy, są:

1) dokumentacja kontroli rektyfikacji alkoholu etylowego o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy, objętego pozycją CN 2207, zwanego w niniejszym rozdziale „alkoholem etylowym”;
2) dokumentacja kontroli odwadniania alkoholu etylowego;
3) dokumentacja kontroli produkcji i rozlewu alkoholu etylowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy, objętego pozycją CN 2208, zwanego w niniejszym rozdziale „napojem spirytusowym”;
4) dokumentacja kontroli produkcji i rozchodu alkoholu etylowego lub napojów spirytusowych prowadzona przez gorzelnię;
5) dokumentacja kontroli produkcji i rozchodu alkoholu etylowego lub napojów spirytusowych prowadzona przez gorzelnię, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy;
6) dokumentacja kontroli produkcji i rozchodu alkoholu etylowego lub napojów spirytusowych prowadzona przez podmiot, który wytwarza alkohol etylowy lub napoje spirytusowe, inny niż gorzelnia, o której mowa w pkt 4 i 5.

§ 21. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 1, prowadzona jest dla aparatu lub aparatów i zawiera dane obejmujące:

1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) numer dokumentu, na podstawie którego pobrano alkohol etylowy do rektyfikacji;
3) oznaczenie aparatu lub aparatów;
4) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol.:
   a) pobraną do rektyfikacji,
   b) pobraną do dodatkowego oczyszczania,
   c) otrzymaną z aparatu lub aparatów rektyfikacyjnych.

§ 22. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 2 prowadzona jest dla aparatu lub aparatów zawiera dane obejmujące:

1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) numer dokumentu, na podstawie którego pobrano alkohol etylowy;

3) oznaczenie aparatu lub aparatów;
4) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol.:
   a) pobraną do odwodnienia,
   b) otrzymaną z aparatu lub aparatów odwadniających.

§ 23. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 3, zawiera dane obejmujące:

1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) numer dokumentu na podstawie którego dokonano czynności podlegającej wpisaniu;
3) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., w tym zawartą w półproduktach zużytą do sporządzenia poszczególnych kategorii zestawów napojów spirytusowych;
4) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., zawartą w poszczególnych kategoriach napojów spirytusowych rozlanych i przekazanych do magazynu;
5) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., zawartą w poszczególnych kategoriach zestawów napojów spirytusowych, które nie zostały rozlane i przekazane do magazynu;
6) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., przekazaną odpowiednio do:
   a) maderyzacji,
   b) leżakowania,
   c) maceracji;
7) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., pobraną odpowiednio z:
   a) maderyzacji,
   b) leżakowania,
   c) maceracji;
8) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., który pozostaje odpowiednio w:
   a) maderyzacji,
   b) leżakowaniu,
   c) maceracji;
9) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., zużytą do sporządzenia półproduktów zawierających alkohol etylowy z podaniem ich nazwy;
10) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., pobraną z półproduktów zawierających alkohol etylowy z podaniem ich nazwy;
11) ilość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 100% vol., który pozostaje w sporządzonych półproduktach z podaniem ich nazwy.

§ 24. 1. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 4, zawiera dane obejmujące:

1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) ilość każdego sporządzonego zacieru słodkiego, a w przypadku fermentacji prowadzonej w systemie ciągłym – dobową ilość zacieru słodkiego wyrażoną w dm^3;
3) numer kadzi fermentacyjnej, do której przepompowano sporządzony zacier słodki z wyłączeniem fermentacji prowadzonej w systemie ciągłym;
4) końcowe wskazania licznika objętości;
5) dzienny uzysk alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego według wskazań licznika objętości lub innego urządzenia pomiarowego wyrażony w dm^3;
6) ilość alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego wyrażoną w dm^3 100% vol., która została wydana z magazynu;
7) numer dokumentu, na podstawie którego alkohol etylowy lub napój spirytusowy został wydany z magazynu;
8) zapas alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego w magazynie wyrażony w dm^3.

2. W przypadku gorzelni, o której mowa w art. 93 ust. 5 ustawy, dokumentacja, o której mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera dane obejmujące:

1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz numer PESEL każdego producenta owoców, będącego właścicielem gorzelni;
2) ilość i rodzaj owoców, wyrażone w kilogramach, zużytych do produkcji alkoholu etylowego;
3) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania oraz numer PESEL producenta owoców, który dostarcza owoce w celu ich przerobu na alkohol etylowy;
4) ilość i rodzaj owoców, wyrażoną w kilogramach, dostarczonych do gorzelni przez producenta owoców, o którym mowa w pkt 2, w celu ich przerobu na alkohol etylowy;
5) ilość alkoholu etylowego wyprodukowanego dla producenta owoców, o którym mowa w pkt 2, wyrażoną w dm^3 100% vol. alkoholu etylowego oraz datę jego wydania producentowi owoców;
6) datę zawarcia umowy na produkcję określonej ilości alkoholu etylowego, o której mowa w art. 93 ust. 7 ustawy.

§ 25. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 5, zawiera dane obejmujące:

1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) godzinę rozpoczęcia i zakończenia destylacji alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego;

3) początkowe i końcowe wskazania licznika objętości;
4) uzysk alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego według wskazań licznika objętości lub innego urządzenia pomiarowego wyrażony w dm^3;
5) ilość alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego wyrażoną w dm^3 100% vol., która została uzyskana w wyniku destylacji;
6) ilość alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego wyrażoną w dm^3 100% vol., która została przekazana do powtórnej destylacji.

§ 26. Dokumentacja kontroli, o której mowa w § 20 pkt 6, zawiera dane obejmujące:
1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) rodzaj i ilość surowców zużytych do wytworzenia alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego wyrażoną w hektolitrach lub w kilogramach w przypadku surowców posiadających inny stan skupienia niż ciekły;
3) dzienny uzysk alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego według wskazań licznika objętości lub innego urządzenia pomiarowego wyrażony w dm^3;
4) ilość alkoholu etylowego lub napoju spirytusowego wyrażoną w dm^3 100% vol., która została wydana z magazynu;
5) numer dokumentu, na podstawie którego alkohol etylowy lub napój spirytusowy został wydany z magazynu.

Rozdział 10

Szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w dokumentacjach, o których mowa w art. 138o ust. 1 i 2 ustawy

§ 27. Dokumentacja, o której mowa w art. 138o ust. 1 pkt 1 ustawy, zawiera dane obejmujące:
1) numer pojemnika, w którym sporządza się nastaw;
2) datę sporządzenia nastawu;
3) rodzaj wyrobu winiarskiego;
4) ilość sporządzonego nastawu w litrach.

§ 28. Dokumentacja, o której mowa w art. 138o ust. 1 pkt 2 ustawy, zawiera dane obejmujące:
1) numer pojemnika, w którym sporządza się kupaż lub wytwarza się wyrób winiarski;
2) datę kupażu lub wytwarzania wyrobu winiarskiego;
3) rodzaj wyrobu winiarskiego;

4) ilość zużytych składników wyrażoną w litrach lub kilogramach
5) ilość wyrobów winiarskich otrzymanych w wyniku kupażu lub wytworzenia w litrach.

§ 29. Dokumentacja, o której mowa w art. 138o ust. 1 pkt 3 ustawy zawiera dane obejmujące:
1) datę wykonania czynności podlegającej wpisaniu;
2) rodzaj wyrobu winiarskiego;
3) ilość wyrobów winiarskich wraz z kodem Nomenklatury Scalonej (CN) uzyskaną z produkcji w litrach.

§ 30. Dokumentacja, o której mowa w art. 138o ust. 2 pkt 1 ustawy zawiera dane obejmujące datę i godzinę wybicia brzeczki, ilość brzeczki wybitej wyrażoną w hektolitrach, ekstrakt brzeczki wybitej w stopniach Plato oraz ilość brzeczki wybitej wyrażoną w hektolitrach przekazanej do fermentacji.

§ 31. Dokumentacja, o której mowa w art. 138o ust. 2 pkt 2 ustawy jest prowadzona odrębnie dla każdego stopnia Plato piwa gotowego, w jednostkach miary właściwych dla ustalenia podstawy opodatkowania i zawiera dane obejmujące:
1) datę wykonania czynności produkcyjnej;
2) ilość piwa gotowego wraz z kodem Nomenklatury Scalonej (CN) oraz stopniem Plato zużytą w miejscu produkcji do wyprodukowania piwa gotowego;
3) ilość piwa gotowego wraz z kodem Nomenklatury Scalonej (CN) uzyskaną z produkcji.

Rozdział 11

Protokoły, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy

§ 32. Protokół, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 1 ustawy, zawiera dane obejmujące:
1) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
2) imię i nazwisko albo nazwę, miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), podatnika lub podmiotu, w którego posiadaniu znajdowały się wyroby akcyzowe przed zniszczeniem;
3) datę i miejsce zniszczenia wyrobów akcyzowych;
4) kody Nomenklatury Scalonej (CN) i ilości zniszczonych wyrobów akcyzowych w jednostkach stosowanych do opodatkowania tych wyrobów;
5) sposób zniszczenia wyrobów akcyzowych;
6) przyczyny zniszczenia wyrobów akcyzowych;

7) imiona i nazwiska przedstawicieli podmiotu uczestniczących w zniszczeniu wyrobów akcyzowych oraz obecnych przy tej czynności przedstawicieli naczelnika urzędu celno-skarbowego;
8) czytelne podpisy osób, o których mowa w pkt 7.

§ 33. 1. Protokół w sprawie utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy, zwanych w niniejszym rozdziale „banderolami", o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2 ustawy, zawiera dane obejmujące:
1) numer, datę i miejsce sporządzenia protokołu;
2) nazwę, adres i numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych banderolami oraz nazwę podmiotu, u którego nastąpiła utrata, zniszczenie, uszkodzenie, zdjęcie, zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych banderol;
3) datę utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych banderol;
4) liczbę, rodzaj i serię utraconych, zniszczonych, uszkodzonych, zdjętych, zniszczonych uszkodzonych lub zniszczonych banderol;
5) opis okoliczności utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych banderol;
6) uwagi do protokołu w przypadku ich wniesienia;
7) informację o liczbie sporządzonych egzemplarzy protokołu;
8) podpis lub podpisy osób reprezentujących podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych banderolami oraz przedstawiciela organu podatkowego, jeżeli jest obecny.

2. Wzór protokołu w sprawie utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych banderol, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2 ustawy, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 34. 1. W protokole w sprawie wydania lub zwrotu banderol, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2 ustawy, przedstawia się dane o wydaniu lub zwrocie banderol pomiędzy:
1) wytwórcą banderol a właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy;
2) wytwórcą banderol a podmiotem obowiązanym do oznaczania wyrobów akcyzowych banderolami;

3) właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy a podmiotem obowiązanym do oznaczania wyrobów akcyzowych banderolami;
4) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3 ustawy, lub podmiotem zamierzającym nabyć wyroby akcyzowe, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7 ustawy, a podmiotem prowadzącym skład podatkowy na terytorium kraju.

2. Protokół w sprawie wydania lub zwrotu banderol, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) numer, datę i miejsce sporządzenia protokołu;
2) datę wydania lub zwrotu banderol;
3) strony czynności oraz imiona i nazwiska osób uczestniczących w czynności wydania lub zwrotu banderol;
4) rodzaj banderol, rok wytworzenia i serię wydanych lub zwróconych banderol;
5) zakres numerów ewidencyjnych oraz liczbę wydanych lub zwróconych banderol;
6) numer upoważnienia do odbioru banderol w przypadku protokołu z wydania banderol od ich wytwórcy;
7) opis wad fizycznych banderol w przypadku zwrotu banderol z tymi wadami;
8) uwagi do protokołu w przypadku ich wniesienia;
9) informację o liczbie sporządzonych egzemplarzy protokołu;
10) podpis lub podpisy osób reprezentujących każdą ze stron dokonujących czynności objętych protokołem.

3. Wzór protokołu w sprawie wydania lub zwrotu banderol, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2 ustawy, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 35. 1. Protokół, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 3 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) numer, datę i miejsce sporządzenia protokołu oraz datę i adres miejsca przeprowadzenia czynności;
2) nazwę i adres podmiotu;
3) imiona i nazwiska oraz stanowiska osób uczestniczących w ustalaniu ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelni;
4) ustalenie ilości alkoholu etylowego w magazynie gorzelni przed jego wydaniem i po jego wydaniu;
5) ustalenie ilości alkoholu etylowego w naczyniach transportowych;

6) ustalenie różnicy pomiędzy pomiarem ilości alkoholu etylowego w magazynie a ilością wydaną w naczyniach transportowych;
7) uwagi do protokołu w przypadku ich wniesienia;
8) informację o liczbie sporządzonych egzemplarzy protokołu;
9) podpisy osób uczestniczących w ustalaniu ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelni.

2. Wzór protokołu, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 3 ustawy, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 36. 1. Protokół, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 4 ustawy, zawiera dane obejmujące:

1) numer, datę i miejsce sporządzenia protokołu oraz datę skażenia;
2) nazwę i adres podmiotu dokonującego skażenia oraz adres miejsca przeprowadzenia czynności;
3) numer zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego;
4) nazwę podmiotu, dla którego dokonano skażenia;
5) imiona i nazwiska oraz stanowiska pracowników podmiotu dokonujących skażenia oraz przedstawicieli naczelnika urzędu celno-skarbowego obecnych przy tej czynności;
6) informację o zbadaniu użytych do skażenia alkoholu etylowego środka skażającego lub substancji skażających;
7) ustalenia dotyczące ilości i mocy pobranego do skażenia alkoholu etylowego;
8) informacje o nazwie, ilości i gęstości środka skażającego lub substancji skażających użytych do skażenia, ilości środka skażającego lub substancji skażającej przypadającej na 100 dm^3 100% vol. alkoholu etylowego oraz ilości i mocy pozornej otrzymanego alkoholu etylowego skażonego;
9) informację o sposobie zabezpieczenia naczyń z alkoholem etylowym skażonym;
10) informację o pobraniu, ilości i sposobie zabezpieczenia próbki alkoholu etylowego skażonego;
11) numer referencyjny e-DD, a jeżeli System jest niedostępny – lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD, na podstawie których alkohol etylowy skażony jest przemieszczany;
12) uwagi do protokołu w przypadku ich wniesienia;
13) informację o liczbie sporządzonych egzemplarzy protokołu;

14) podpisy osób, o których mowa w pkt 5.

2. Wzór protokołu, o którym mowa w art. 138m ust. 1 pkt 4 ustawy, określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Rozdział 12

Przepis przejściowy

§ 37. Podmiot prowadzący ewidencje lub inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, może stosować zakres danych określony w rozporządzeniu Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 czerwca 2021 r. w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy (Dz. U. poz. 1150 z późn. zm.), nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozdział 13

Przepis końcowy

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2024 r.[4)]

MINISTER FINANSÓW

[4)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone w zakresie dotyczącym zakresu danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i innych dokumentacjach, oraz protokołach kontroli, rodzajów dokumentacji, o której mowa w art. 138d ust. 1 ustawy, oraz wzorów protokołów kontroli rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 czerwca 2021 r. w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy (Dz. U. poz. 1150 z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w związku z wejściem w życie ustawy z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ….).

……
(miejscowość, data)

.....

.....
(nazwa i adres podmiotu obowiązanego do oznaczania)

……..….
(numer identyfikacji podatkowej (NIP))

PROTOKÓŁ NR ……..
utraty/zniszczenia/uszkodzenia/zdjęcia/
zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych*) banderol
w dniu ……

1. Nazwa podmiotu, u którego nastąpiły zdarzenia objęte protokołem:
   .....
   .....

2. Informacje dotyczące banderol objętych protokołem:

Lp.	Seria	Rodzaj (podatkowe/ legalizacyjne)	Liczba sztuk	Zdarzenie (utrata/zniszczenie/uszkodzenie/ zdjęcie/zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych)

3. Opis okoliczności zdarzenia, o którym mowa w pkt 2, objętego protokołem:
   .....
   .....

4. Uwagi do protokołu:
   .....
   .....

5. Protokół sporządzono w ..... egzemplarzach, które przekazano:
   .....
   .....

   .....

   .....
(podpis(y) przedstawiciela(-li) podmiotu[1)])

.....
(podpis przedstawiciela organu podatkowego[1)])

O b j a ś n i e n i a:

[1)] Protokół jest podpisywany przez dwie osoby reprezentujące podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy albo przez jedną osobę, jeżeli zapewnienie reprezentacji dwuosobowej nie jest możliwe, oraz przez obecnego przy tych zdarzeniach przedstawiciela organu podatkowego, jeżeli jest obecny.

*) Niepotrzebne skreślić.

……..…
(miejscowość, data)

PROTOKÓŁ NR ……..
wydania/zwrotu*) banderol
w dniu ……

1. Miejsce dokonania czynności (np. nazwa urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków akcyzy):

   .....

2. Strony czynności oraz imiona i nazwiska osób uczestniczących w czynności:

   a) ……..…….

   ……..……...….

   b) ……..……..……...….

   ……..……...….

3. Informacje dotyczące banderol objętych protokołem:

Lp.	Seria	Rodzaj (podatkowe/ legalizacyjne)	Rok wytworzenia	Zakres numerów ewidencyjnych (od… do…)	Liczba sztuk	Numer upoważnienia do odbioru banderol[1)]

4. Opis wad fizycznych banderol w przypadku zwrotu banderol z tymi wadami:

   .....

5. Uwagi do protokołu:

   .....

   .....

6. Protokół sporządzono w ..... egzemplarzach.

…..…..……..……..

..……..……....

..……..……....

..……..……....
(podpisy osób uczestniczących[2)])

O b j a ś n i e n i a:

[1)] W przypadku odbioru banderol od ich wytwórcy.
[2)] Protokół jest podpisywany przez dwie osoby reprezentujące każdą ze stron dokonujących czynności objętych protokołem albo przez jedną osobę z każdej strony, jeżeli zapewnienie przez strony reprezentacji dwuosobowej nie jest możliwe.
*) Niepotrzebne skreślić.

……..…….……

.....
(miejscowość, data)

.....
(nazwa i adres podmiotu)

.....
(adres miejsca przeprowadzenia czynności)

.....
(nr zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie wyrobu i przetwarzania alkoholu etylowego[1)])

PROTOKÓŁ NR …….
skażenia alkoholu etylowego środkiem skażającym / substancjami skażającymi*)
w dniu ……

Nazwa podmiotu, dla którego dokonano skażenia alkoholu etylowego: …….

Czynności skażenia alkoholu etylowego dokonali pracownicy podmiotu:

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko)

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko)

w obecności przedstawiciela(-li) naczelnika urzędu celno-skarbowego:

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko służbowe)

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko służbowe)

Informacje o zbadaniu środka skażającego / substancji skażających*) przed ich zastosowaniem:

Lp.	Nazwa laboratorium/ośrodka przeprowadzającego badanie	Numer orzeczenia/atestu*)	Data wydania orzeczenia/atestu*)

Do skażenia alkoholu etylowego pobrano ..... dm^3/kg*) alkoholu etylowego o mocy .....% vol. w 20°C, (wskazanie przyrządu pomiarowego ..... w temperaturze pomiaru .....°C), co stanowi ..... dm^3 100% vol.

Środek skażający / substancje skażające*) użyte do skażenia alkoholu etylowego:

Lp.	Nazwa środka skażającego lub substancji skażających	Ilość w dm^3/kg*)	Gęstość w kg/dm^3	Ilość dm^3/kg*) na 100 dm^3 100% vol. alkoholu etylowego

Po dodaniu środka skażającego / substancji skażających*) i wymieszaniu otrzymano ..... dm^3/kg*) alkoholu etylowego skażonego o mocy pozornej (wskazanie alkoholomierza) ..... w temp. .....°C.

Na naczynia z alkoholem etylowym skażonym nałożono zamknięcia urzędowe / zabezpieczenia zakładowe podmiotu dokonującego skażenia*): ……..... .
(podać rodzaj, liczbę i znaki odcisków)

Z otrzymanej mieszaniny pobrano próbkę w ilości 0,5 litra/0,05 litra*), którą zabezpieczono ..... do przechowania przez okres 3 miesięcy.
(podać sposób zabezpieczenia)

Na przesyłkę alkoholu etylowego wystawiono e-DD o numerze referencyjnym …..…..… / lokalny numer referencyjny umieszczony w dokumencie zastępującym e-DD …….. / nie wystawiono e-DD*).

Protokół sporządzono w ..... egzemplarzach.

Uwagi do protokołu:
……..……..……..……..……
……
……..

…… ……
…… ……
(podpisy pracowników podmiotu) (podpis(y) przedstawiciela(-li) naczelnika urzędu celno-skarbowego)

O b j a ś n i e n i a:
[1)] Jeżeli dotyczy.
*) Niepotrzebne skreślić.

……..…….……
(miejscowość, data)

.....
.....
(nazwa i adres podmiotu)

.....
(adres miejsca przeprowadzenia czynności)

PROTOKÓŁ NR ……..
ustalenia ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelni
w dniu ……

W czynnościach uczestniczył(-yli) przedstawiciel(e) podmiotu:

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko)
- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko)

oraz przedstawiciel(e) naczelnika urzędu celno-skarbowego:

- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko służbowe)
- ..... (imię i nazwisko) - ..... (stanowisko służbowe)

1. Ustalenie ilości alkoholu etylowego w magazynie gorzelni przed jego wydaniem i po jego wydaniu:

Naczynia		Moc alkoholu etylowego			Stwierdzona ilość alkoholu etylowego			Poprawka w dm^3/ 100 dm^3 (tabl.)	Ilość alkoholu etylowego w dm^3 w 20ºC netto	Ilość alkoholu etylowego w dm^3 100% vol.
nr zbiornika lub beczek	pojem-ność	wskazanie przyrządu pomiaro-wego	w temp. ºC	w % vol. w 20ºC	odczyt ze skali w mm	w dm^3 brutto	w temp. ºC tara			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A. Przed wydaniem										
Razem										
B. Po wydaniu										
Razem										
C. Ilość wydana										
Różnica (A – B)										

2. Ustalenie ilości alkoholu etylowego w naczyniach transportowych:

Numer dokumentu / numer ARC*)	Rodzaj naczyń (beczki/ autocysterny/ inne*))	Ustalenie ilości alkoholu etylowego				Oznaczanie mocy alkoholu etylowego			Objętość alkoholu etylowego w dm^3 w 20°C	Ilość alkoholu etylowego w dm^3 100% vol.
		Liczba naczyń, nr komory autocysterny	łączna masa naczyń w kg							
			brutto	tara	netto					
			zmierzona objętość alkoholu etylowego w dm^3	w temp. °C	poprawka w dm^3/ 100 dm^3 (tabl.)	wskazanie przyrządu pomiarowego	w temp. °C	w % vol. w 20°C		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Razem										
Moc średnia (kol. 11 : kol. 10 x 100)										

3. Ustalenie różnicy pomiędzy pomiarem ilości alkoholu etylowego w magazynie a ilością wydaną w naczyniach transportowych:

Poz.	Wyszczególnienie	Ilość alkoholu etylowego w dm^3 w 20°C	Ilość alkoholu etylowego w dm^3 100% vol.
1	Zapas alkoholu etylowego w magazynie przed wydaniem (pkt 1, poz. 10A i 11A)		
2	Otrzymano z odpędu - stan końcowy licznika objętości ..... podczas nalewu: - stan początkowy licznika objętości ..... - alkohol etylowy o średniej mocy …..... % vol. (pkt 2)		
3	Razem (poz. 1 + 2)		
4	Zapas w magazynie po wydaniu (pkt 1, poz. 10B i 11B)		
5	Różnica (poz. 3 − 4)		
6	W napełnionych naczyniach ustalono alkoholu etylowego (pkt 2 poz. 10 i 11)		
7	Wg pomiarów w magazynie ilość alkoholu etylowego jest większa (+) lub mniejsza (−) niż w naczyniach transportowych (poz. 5 − 6)		

Uwagi do protokołu:

.....
.....
.....
.....
.....
.....

Protokół sporządzono w trzech egzemplarzach.

.....

.....
(podpis(y) przedstawiciela(-li) podmiotu)

.....

.....
(podpis(y) przedstawiciela(-li) naczelnika urzędu celno-skarbowego)

O b j a ś n i e n i e:

*) Niepotrzebne skreślić.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia *w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy* stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 138s ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą".

Zgodnie z art. 138s ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany dalej „ministrem", określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a-138g, art. 138l i art. 138o,
2) rodzaje dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1,
3) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust.1,
4) wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2-4.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 138s ustawy projekt rozporządzenia uwzględnia konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy.

Niniejsze rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 11 czerwca 2021 r. *w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy* (Dz. U. poz. 1150 z późn. zm.) w materii związanej z zakresem gromadzonych danych w ewidencjach i innych dokumentacjach i protokołach, oraz rodzajem dokumentacji kontroli w związku ze zmianą upoważnienia ustawowego, określoną w art. 138s ustawy.

Zasady prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz sporządzania protokołów są zawarte w dziale VIa ustawy. Zmiana ustawy w zakresie działu VIa miała na celu m.in. wprowadzenie od 1 lutego 2024 r. obowiązku prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy, przy użyciu systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, zwanego dalej „CEWA", jak również przechowywania w CEWA danych wprowadzonych do ewidencji wyrobów akcyzowych i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy. Ustawa dopuszcza prowadzenie ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci

elektronicznej, w dotychczasowej postaci i na podstawie przepisów dotychczasowych nie dłużej jednak niż 18 miesięcy od dnia wejścia jej w życie.

W związku z wprowadzeniem w ustawie nowego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 138tc do określenia m.in. sposobu prowadzenia ewidencji i dokumentacji w CEWA (regulowany w dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy), projekt rozporządzenia nie zawiera uregulowań odnoszących się do tej materii.

Projekt rozporządzenie nie zawiera również rodzajów dokumentacji w zakresie produkcji piwa, wina, napojów fermentowanych lub wyrobów pośrednich (wyznaczane w dotychczasowym rozporządzeniu w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy), w związku z określeniem rodzajów tych dokumentacji w ustawie i przypisaniem ich jedynie określonym podmiotom, z jednoczesnym zwolnieniem przedsiębiorców prowadzących składy podatkowe od prowadzenia niektórych z tych rodzajów dokumentacji.

Pozostałe zmiany w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia odnoszą się do zakresu rejestrowanych danych i mają na celu dostosowanie ewidencji i innych dokumentacji do rodzaju prowadzonej działalności, uproszczenie prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji przewidzianych dla niektórych rodzajów działalności. Zmiany są również związane z prowadzeniem i przechowywaniem ewidencji i innej dokumentacji przy użyciu systemu CEWA.

W rozdziale 1 projektu rozporządzenia określono zakres regulacji wynikający ze zmienionego upoważnienia ustawowego zawartego w art. 138s ustawy.

W rozdziale 2 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej przez podmiot prowadzący skład podatkowy. Zakresy danych, które powinny być ewidencjonowane przez skład podatkowy, zostały ujęte, jak dotychczas, w podziale na rodzaje czynności, które mogą być wykonywane w ramach składu podatkowego z uwzględnieniem grup wyrobów akcyzowych. W stosunku do dotychczas obowiązujących regulacji, w rozdziale tym, wprowadzono zmiany doprecyzowujące przepisy tego rozdziału oraz dotyczące właściciela wyrobów akcyzowych, innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy. Wprowadzona zmiana ma celu uproszczenie zakresu danych w stosunku do właściciela wyrobów akcyzowych innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy poprzez wskazywanie danych tylko

właściciela dla wyrobów energetycznych. W rozdziale tym dodatkowo opisano nowe rodzaje dokumentów niezbędnych do zarejestrowania wyrobów wprowadzanych do składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy (np. e-DD, e-SAD). Dla wyrobów akcyzowych, w przypadku których wyprowadzenie ze składu podatkowego powoduje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i obowiązek zapłaty podatku akcyzowego wprowadzono obowiązek wykazywania kwoty podatku akcyzowego od wyprowadzanych wyrobów w celu umożliwienia zastosowania w CEWA procesów automatyzacji. Dokonano również zmiany polegającej na rezygnacji z ewidencjonowania wyrobów akcyzowych ze stawką zero znajdujących się poza procedurą zwieszenia poboru akcyzy z zapłacona akcyzą na rzecz wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy. W niektórych przypadkach dla ewidencji suszu tytoniowego prowadzonych przez skład podatkowy zrezygnowano z wykazywania danych identyfikacyjnych przewoźnika lub spedytora, numerów wystawionego rachunku lub faktury na rzecz numeru referencyjnego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104) dla zgłoszenia, o którym mowa w art. 2 pkt 16 lit a tej ustawy, zwany dalej „numerem referencyjnym dla zgłoszenia SENT”. Pozostałe zmiany dla ewidencji suszu tytoniowego w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia mają charakter doprecyzowujący.

W rozdziale 3 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy. Zakres tych danych nie uległ zmianie w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

W rozdziale 4 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę oraz podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na potrzeby wykonywanej działalności. Zakres tego rozdziału również pozostał bez zmian w stosunku do dotychczasowych regulacji, z wyjątkiem zmiany doprecyzowującej dotyczącej wykazywania kwoty podatku akcyzowego. Dla tych wyrobów dookreślono, że kwota podatku akcyzowego winna być wykazywana odpowiednio od wprowadzonych do miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub od nabytych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych.

W rozdziale 5 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez wysyłający podmiot zagraniczny za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego. Przepisy tego rozdziału wprowadzają zmiany polegające na zastąpieniu danych sprzedawcy danymi wysyłającego podmiotu zagranicznego w związku ze zmianami wprowadzonymi ustawą z dnia 9 grudnia 2021 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2427 z późn. zm.).

W rozdziale 6 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji dokumentów handlowych prowadzonej przez zarejestrowanego wysyłającego oraz podmiot prowadzący skład podatkowy. Przepisy tego rozdziału pozostały bez zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia.

W rozdziale 7 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji wyrobów akcyzowych zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie. W zakresie tych wyrobów wprowadzono obowiązek wykazywania daty ustalenia ilości magazynowanych wyrobów akcyzowych w celu umożliwienia zastosowania w CEWA procesów automatyzacji.

W rozdziale 8 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencji suszu tytoniowego i banderol podatkowych. W stosunku do ewidencji suszu tytoniowego w porównaniu do dotychczasowego stanu prawnego zakres danych dodatkowo obejmował będzie numer akcyzowy składu podatkowego, jak również numer referencyjny dla zgłoszenia SENT, zarówno w przypadku suszu przemieszczanego ze składu podatkowego, oraz do składu podatkowego podmiotu, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym. Wprowadzona zmiana ma na celu uszczelnienie obrotu suszem tytoniowym.

W zakresie podatkowych znaków akcyzy w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów zrezygnowano z obowiązku rejestracji rodzaju banderol nanoszonych na opakowania jednostkowe, rodzaju wyrobu akcyzowego oraz rodzaju i zawartości opakowania jednostkowego z uwagi na to, że ww. informacje odzwierciedlone są w serii banderol podatkowych. W miejsce usuniętych danych projekt przewiduje wskazanie jedynie serii znaków akcyzy. Ponieważ ewidencja prowadzona jest odrębnie dla każdej serii banderol proponowana zmiana znacznie uprości rejestrację danych w CEWA. Ponadto w stosunku do obecnie obowiązujących regulacji zrezygnowano z obowiązku rejestracji organu, który wydał banderole podmiotowi obowiązanemu do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Mając na uwadze uszczelnienie obrotu banderolami, które są wysyłane przez podmiot poza terytorium kraju do projektu rozporządzenia wprowadzono obowiązek wykazywania zakresów numerów ewidencyjnych i roku wytworzenia tych znaków akcyzy. W celu umożliwienia zastosowania w CEWA procesów automatyzacji do zakresu danych wprowadzono m.in. numer identyfikacyjny podmiotu zagranicznego. Posługiwanie się numerem identyfikacyjnym znacząco ułatwi podmiotom identyfikację kontrahenta zagranicznego oraz uprości wprowadzanie danych do ewidencji. Ponadto do projektu rozporządzenia wprowadzono liczbę banderol nieuszkodzonych i niewykorzystanych, które zostały zwrócone od podmiotu zagranicznego. Projektowana elektronizacja ewidencji uwzględnia automatyczne wyliczanie stanu banderol na dany dzień, w tym stanu banderol pozostających poza terytorium kraju . Dla umożliwienia automatyzacji niezbędnym jest zatem podanie liczby banderol, którą kontrahent zagraniczny nie wykorzystał i zwrócił podmiotowi krajowemu.
Pozostałe zmiany mają charakter redakcyjny, a zakres danych co do zasady jest spójny z zakresem określonym w dotychczasowym rozporządzeniu.

W rozdziale 9 projektu rozporządzenia określono rodzaje dokumentacji kontroli nad produkcją alkoholu etylowego i obrotem nim oraz szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych dokumentacjach. W projekcie rozporządzenia określono rodzaje dokumentacji kontroli nad produkcją alkoholu etylowego i obrotem nim. W stosunku do obecnie obowiązującego rozporządzenia zrezygnowano z dokumentacji kontroli przerobu alkoholu etylowego na ocet. Podmiot dokonujący zużycia alkoholu etylowego do produkcji octu jest bowiem podmiotem zużywającym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit a ustawy i prowadzi ewidencję wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zgodnie z art. 138 f ust. 1 pkt 3 ustawy. Stąd powielanie danych dotyczących alkoholu etylowego zwolnionego od akcyzy ze względu na jego zużycie do produkcji octu i danych w ewidencji wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie nie znajduje uzasadnienia.

W projekcie rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych w dokumentacji kontroli rektyfikacji alkoholu etylowego. W stosunku do przepisów dotychczasowych doprecyzowano, że elektroniczna ewidencja rektyfikacji może być prowadzona dla każdego aparatu rektyfikacyjnego odrębnie lub dla wielu aparatów. W przypadku, gdy przedsiębiorca posiada więcej niż jeden aparat rektyfikacyjny wybór sposobu prowadzenia dokumentacji będzie należał do podmiotu w zależności od specyfiki procesu technologicznego oraz ubytków ustalonych dla poszczególnych aparatów rektyfikacyjnych. Przykładowo jeżeli podmiot

posiada dwie niezależne linie do rektyfikacji i dla każdego z aparatów określono odrębne, różne normy dopuszczalnych ubytków, to w celu właściwego rozliczenia ubytków dokumentacja będzie prowadzona odrębnie dla każdego z tych aparatów. Stąd w projektowanym zakresie danych wprowadzono oznaczenie (numer) aparatu lub aparatów. Ponadto w celu wyeliminowania barier biurokratycznych zrezygnowano z rejestracji poszczególnych rodzajów (frakcji) alkoholów otrzymanych w procesie rektyfikacji. Dla celów kontroli celno-skarbowej podstawową informacją jest bowiem ogólna informacja dotycząca całej ilości alkoholu etylowego, która została otrzymana z aparatu (aparatów). W projekcie rozporządzenia określony został również zakres danych dla procesu odwadniania alkoholu etylowego. W przypadku, gdy przedsiębiorąca posiada kilka linii do odwadniania alkoholu etylowego zastosowano analogiczne rozwiązanie jak przy rektyfikacji. Podobnie jak w procesie rektyfikacji alkoholu zrezygnowano z rejestrowania poszczególnych frakcji otrzymanych z aparatów odwadniających. W konsekwencji poza podaniem daty, numeru dokumentu i numeru aparatu przedsiębiorca będzie zobowiązany jedynie do rejestracji ilości alkoholu etylowego pobraną do odwadniania i otrzymaną z aparatu (aparatów) odwadniających. Są do dane wystarczające do rozliczenia ubytków powstałych w procesie odwadniania. W projekcie rozporządzenia uregulowano także kwestie elektronicznej dokumentacji kontroli produkcji i rozlewu napojów spirytusowych. W stosunku do dotychczasowego obowiązującego rozporządzenia wprowadzono szereg uproszczeń. W szczególności zrezygnowano z rejestracji ilości alkoholu etylowego i półproduktów zawierających alkohol pobranych do produkcji napojów spirytusowych. Zakres ewidencyjny w tym obszarze ograniczono jedynie do ilości alkoholu zużytego do produkcji napojów spirytusowych. Dotychczas przedsiębiorąca był zobowiązany do zapisywania ilości alkoholu etylowego i półproduktów pobranych z magazynu i odrębnie ilości zużytej do produkcji i rozlewu napojów spirytusowych z podaniem ich nazwy. Zgodnie z projektowanymi uproszczeniami zakres informacyjny w tej materii zostanie ograniczony do podania ilości alkoholu etylowego wyrażonej w dm^3 100% vol., w tym zawartej w półproduktach zużytych do wytworzenia poszczególnych kategorii napojów spirytusowych. Dla celów kontroli celno-skarbowej i rozliczenia ubytków przy produkcji napojów spirytusowych istotne znaczenie ma bowiem ogólna ilość alkoholu wykorzystana do sporządzenia zestawu, niezależnie czy alkohol ten jest zawarty półprodukcie, czy też w czystej postaci. W celu prawidłowego rozliczenia ubytków w ramach kontroli obrachunkowych w przedsiębiorstwie niezbędne jest jednak wykazanie ilości alkoholu etylowego, która została zużyta do poszczególnej kategorii napoju spirytusowego. Dla każdej kategorii ustala się bowiem odrębną wysokość dopuszczalnych norm ubytków. W przypadku rozlewu napojów

spirytusowych oraz napojów, które nie zostały jeszcze rozlane również zachowano zasadę rejestracji w odniesieniu do poszczególnych kategorii napojów spirytusowych. Ponadto, biorąc pod uwagę stosowane technologie i procesy produkcyjne oraz możliwość rozliczenia norm ubytków w projekcie rozporządzenia przewidziano zakres informacyjny dotyczący obrotu alkoholem etylowym podczas maderyzacji, maceracji, leżakowaniu oraz sporządzaniu różnego rodzaju półproduktów. W projekcie rozporządzenia uregulowano także zakres danych w elektronicznej dokumentacji kontroli produkcji i rozchodu alkoholu etylowego lub napojów spirytusowych prowadzonej przez gorzelnię, w tym przez gorzelnię należącą do producentów owoców, która korzysta z preferencyjnej stawki podatku akcyzowego. W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia w projekcie przewidziano podanie informacji takich jak: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania oraz nr PESEL wszystkich producentów owoców, będących właścicielami gorzelni. Dodanie tych informacji umożliwi identyfikacje gorzelni należącej do właścicieli owoców oraz sprawdzenie, czy wyprodukowany alkohol etylowy spełnia jeden z warunków zastosowania obniżonej stawki akcyzy. W projekcie rozporządzenia wprowadzono również zakres danych w dokumentacji kontroli produkcji i rozchodu alkoholu etylowego lub napojów spirytusowych w przypadku gorzelni, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy, który odzwierciedla dane określone w dotychczasowym rozporządzeniu, oraz zakres danych dla podmiotów, które wytwarzają alkohol etylowy lub napoje spirytusowe, w sposób inny niż gorzelnia, który pozostał bez zmian w stosunku do dotychczasowego rozporządzenia.

W rozdziale 10 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w dokumentacjach, o których mowa w art. 138o ust. 1 i 2 ustawy.

W projekcie rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych zawartych w dokumentacjach produkcji wyrobów winiarskich. Uwzględniając postulaty branży winiarskiej zawężono zakres informacyjny w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia. Projekt nie przewiduje również obliczeń ilości wykorzystanych surowców na sporządzenie nastawu wyrobu winiarskiego. Projektowana dokumentacja będzie zawierała: numer pojemnika, w którym sporządza się nastaw, datę sporządzenia nastawu, rodzaj wyrobu winiarskiego oraz ilość sporządzonego nastawu w litrach. W projekcie rozporządzenia określono zakres danych w dokumentacji kupażu lub wytwarzania wyrobu winiarskiego. Mając na względzie uproszczenie w prowadzeniu dokumentacji w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów zrezygnowano z zawartości alkoholu etylowego i ekstraktu całkowitego, rozliczenia otrzymanych wyrobów winiarskich i wysokości strat rzeczywistych.

Projektowana dokumentacja będzie zawierała: numer pojemnika, w którym sporządza się kupaż lub wytwarza się wyrób winiarski, datę kupażu lub wytwarzania wyrobu winiarskiego, rodzaj wyrobu winiarskiego, ilość zużytych składników wyrażoną w litrach lub kilogramach, ilość wyrobów winiarskich otrzymanych w wyniku kupażu lub wytworzenia w litrach. Przepisy projektu rozporządzenia określają również zakres danych w dokumentacji kontroli produkcji wyrobów winiarskich. W stosunku do obowiązujących przepisów, w projekcie rozporządzenia ograniczono zakres danych do informacji dotyczących daty wykonania czynności podlegającej wpisaniu, rodzaju wyrobu winiarskiego oraz ilości wyrobów winiarskich.

W projektowanym rozporządzeniu uregulowano zakres danych w elektronicznej dokumentacji wybicia brzeczki. W stosunku do dotychczasowych przepisów dokumentacji wybicia brzeczki będzie zawierała jedynie dane obejmujące datę i godzinę wybicia brzeczki, ilość brzeczki wybitej, ekstrakt, oraz ilość brzeczki wybitej przekazanej do fermentacji. Zmiana ta ograniczy obowiązki dokumentacyjne podmiotów. Przepis projektu rozporządzenia reguluje także kwestie elektronicznej dokumentacji kontroli produkcji piwa. Zmiany zaproponowane w projekcie rozporządzenia znacząco ograniczają jej zakres. W stosunku do obowiązujących przepisów, w projekcie rozporządzenia ograniczono zakres danych do informacji dotyczących daty wykonania czynności produkcyjnej, ilości piwa gotowego zużytą w miejscu produkcji do wyprodukowania piwa gotowego oraz ilość piwa gotowego uzyskaną z produkcji.

W rozdziale 11 projektu rozporządzenia określono szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy. Przepisy tego rozdziału pozostały bez zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia. Wzory protokołów, których szczegółowy zakres określono w projekcie rozporządzenia, stanowią załączniki nr 1-4 do projektu rozporządzenia. Wzory protokołów odzwierciedlają zakres danych określonych w projekcie rozporządzenia. W stosunku do dotychczas obowiązujących wzorów, wzory określone w projekcie rozporządzenia nie uległy zmianom.

W rozdziale 12 wprowadzono przepis przejściowy, zgodnie z którym uregulowano możliwość stosowania zakresu danych określonego w uchylanym rozporządzeniu, w przypadku prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o w postaci elektronicznej lub w sposób określony w art. 138p ust. 2 w postaci elektronicznej, do czasu rozpoczęcia prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji przy użyciu CEWA, ale nie dłużej jednak niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wprowadzającej system CEWA.

Rozporządzenie wejdzie w życie w dzień wejścia w życie przepisów zmieniających ustawę, tj. 1 lutego 2024 roku.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny, Podsekretarz Stanu, Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Edward Komorowski, Dyrektor Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej w Ministerstwie Finansów 22 694-38-50, sekretariat.dzp@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 2023-06-23 **Źródło:** Upoważnienie ustawowe art. 138s ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.) **Nr … w wykazie prac legislacyjnych** Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……) wprowadza w rozdziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą", obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o wyłącznie z wykorzystaniem udostępnionego systemu teleinformatycznego pod nazwą Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, zwanej dalej „CEWA".

Zgodnie z art. 138s ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a–138g, art. 138l i art. 138o ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą";
2) rodzaje dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 ustawy;
3) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy;
4) wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4 ustawy.

Mając na uwadze, że ustawą z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej, ustawodawca dokonał istotnych zmian przepisów traktujących o ewidencjach akcyzowych dokonując zmiany upoważnienia do wydania rozporządzenia, koniecznym staje się wykonanie upoważnienia ustawowego i wydanie nowego rozporządzenia w sprawie szczegółowego zakresu danych, które powinny znajdować się w ewidencjach i dokumentacjach, o których mowa w art. 138a–138g, art. 138l i art. 138o ustawy, rodzajów dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 ustawy, szczegółowego zakresu danych, które powinny znajdować się w protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1 ustawy, oraz wzorów protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4 ustawy.

Regulacje zawarte w rozporządzeniu określają wymagany zakres danych ewidencji i innych dokumentacji, oraz protokołów, rodzaje niektórych dokumentacji kontroli do wykazywania przez podmioty obowiązane.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z tym, że projektodawca ustawy proponuje jakościową transformację, która pozwoli na przejście z papierowych ewidencji i dokumentacji na ich postać elektroniczną w jednym centralnym systemie teleinformatycznym CEWA", udostępnionym bezpłatnie przez Szefa KAS wszystkim podmiotom obowiązanym do prowadzenia szeroko rozumianej dokumentacji akcyzowej niezbędnym jest określenie zakresu danych dotyczących ewidencji, innych dokumentacji przewidzianych w rozdziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Będzie to szczególnie istotne rozwiązanie dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców, w kontekście obowiązku ustawowego prowadzenia elektronicznych ewidencji i związanych z tym obciążeń finansowych po stronie tych podmiotów. Wprowadzone zmiany mają na celu uproszczenie zakresu danych i dostosowanie zakresu tych danych w celu umożliwienia zastosowania w CEWA procesów automatyzacji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja dotycząca zakresu danych ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i dokumentacji akcyzowych	43 067	Dane CRPA	Obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w dziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych ze względu na charakter wprowadzanych regulacji, które wynikają ze zmiany zakresu danych ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy, który został określony w zmienianych przepisach ustawy o podatku akcyzowym. Wejście w życie tego rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie zakresu danych ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy prowadzonych na podstawie ustawy o podatku akcyzowym.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie zakresu danych ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy prowadzonych na podstawie ustawy o podatku akcyzowym.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe oraz osoby niepełnosprawne i starsze.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W wyniku wejścia w życie rozporządzenia u przedsiębiorców nie powstaną skutki finansowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
W wyniku wejścia w życie zmian ustawowych będących podstawą projektowanego rozporządzenia, u przedsiębiorców wystąpią obowiązki wywołane koniecznością prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy w CEWA.
Przewiduje się, że CEWA spowoduje zmniejszenie obciążeń administracyjnych i digitalizację procedur.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia wprowadza rozwiązania dotyczące określenia zakresu danych ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy w CEWA. Projekt rozporządzenia ma na celu zwiększenie digitalizacji w podmiotach obowiązanych do prowadzenia tych ewidencji i dokumentacji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2024 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji w zakresie stosowania przepisów rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz rejestrów dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy

Na podstawie art. 138tc ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób prowadzenia w systemie teleinformatycznym Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, zwanym dalej „CEWA", ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, zwanej dalej „ustawą";
2) sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, zwanej dalej „PUESC", w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów.

Rozdział 2

Sposób prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz rejestrów

§ 2. 1. Ewidencje, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c i art. 138e–138l ustawy, i dokumentacje, o których mowa w art. 138d ust. 1 i art. 138o ustawy, zwane w niniejszym rozdziale łącznie „dokumentacją", są prowadzone w sposób ciągły, odpowiednio dla prowadzonej działalności, a także poszczególnych rodzajów wyrobów akcyzowych oraz

---

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 877, 1059 i ….

podlegających wpisaniu czynności lub stanów faktycznych związanych z wyrobami akcyzowymi, znakami akcyzy lub dokumentami handlowymi towarzyszącymi przemieszczaniu wyrobów akcyzowych.

2. Dokumentacja powinna umożliwiać identyfikację podmiotu zobowiązanego do jej prowadzenia i miejsca prowadzenia działalności, której ta dokumentacja dotyczy.

3. Wpisów do dokumentacji dokonuje się w porządku chronologicznym, niezwłocznie po zakończeniu czynności lub zaistnieniu stanu faktycznego podlegających wpisaniu, nie później jednak niż piątego dnia roboczego.

4. W przypadku niedostępności CEWA z powodu awarii lub przerwy technicznej wpisów do dokumentacji dokonuje się niezwłocznie po zakończeniu po przywróceniu dostępności CEWA, nie później niż w piątym dniu roboczym.

5. W przypadku:

1) zużycia energii elektrycznej, użycia wyrobów gazowych albo wyrobów węglowych – wpisów do dokumentacji prowadzonej odpowiednio przez podatnika zużywającego energię elektryczną, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, pośredniczący podmiot gazowy albo pośredniczący podmiot węglowy dokonuje się nie rzadziej niż raz w miesiącu;

2) informacji dotyczących zużywanych wyrobów zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, których ilość jest ustalana na podstawie współczynnikowo określonego poziomu ich zużycia przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podmiot zużywający – wpisów do ewidencji, o której mowa w art. 138f ustawy, prowadzonej przez podmiot zużywający, dokonuje się raz w miesiącu, po zweryfikowaniu ilości podczas dokładnej i rzeczywistej kontroli zużycia.

§ 3. W ewidencji, o której mowa w art. 138h ust. 1 pkt 1 ustawy, ilość energii elektrycznej, o której mowa w art. 138h ust. 5 pkt 2 i 3 ustawy, wynikająca z faktur, jest ujmowana zgodnie z datą dokonania lub zakończenia dostawy wykazaną na fakturze.

§ 4. 1. Ewidencja, o której mowa w art. 138l ustawy, zwana dalej „ewidencją banderol podatkowych”, jest prowadzona odrębnie dla każdej serii podatkowych znaków akcyzy, zwanych dalej „banderolami podatkowymi”.

2. W ewidencji banderol podatkowych jako wydanie wpisuje się także otrzymanie nowych banderol podatkowych w zamian za banderole podatkowe utracone, uszkodzone albo zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w ramach dopuszczalnej normy strat.

3. Podstawę dokonania odpowiednich wpisów do ewidencji banderol podatkowych stanowi rozliczenie z przekazanych banderol podatkowych, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 132 ust. 5 ustawy. W przypadku otrzymania informacji przed otrzymaniem rozliczenia z przekazania banderol podatkowych pozwalających na wcześniejsze dokonanie wpisu do ewidencji, wpisu dokonuje się niezwłocznie po otrzymaniu tych informacji.

4. Wpisów do ewidencji banderol podatkowych wysłanych przez podmiot poza terytorium kraju dokonuje się na podstawie rozliczenia, o którym mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 132 ust. 5 ustawy,

5. W przypadku otrzymania od podmiotu zagranicznego wyrobów akcyzowych oznaczonych banderolami podatkowymi lub banderol podatkowych uszkodzonych, albo niewykorzystanych przed otrzymaniem rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, wpisów do ewidencji banderol podatkowych dokonuje się nie później niż następnego dnia roboczego po otrzymaniu wyrobów akcyzowych lub banderol podatkowych.

§ 5. 1. Rejestry, o których mowa w art. 138t i art. 138ta ustawy, zwane w niniejszym rozdziale „rejestrami”, są prowadzone odrębnie odpowiednio dla każdego miejsca odbioru wyrobów albo sprzedaży wyrobów.

2. Rejestry powinny umożliwiać identyfikację podmiotu zobowiązanego do ich prowadzenia i miejsca prowadzenia działalności, której te rejestry dotyczą.

§ 6. Ustalony rzeczywisty stan zapasów wyrobów akcyzowych, po porównaniu ze stanem ewidencyjnym, podlega wpisaniu do dokumentacji i jest przyjmowany jako stan początkowy na następny okres.

Rozdział 3

Sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika PUESC w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów

§ 7. Podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów w CEWA dokonują rejestracji na PUESC.

§ 8. Uwierzytelnienie zarejestrowanego użytkownika PUESC w celu wprowadzenia, korygowania, przeglądania danych w CEWA polega na podaniu identyfikatora użytkownika (login) i hasła.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2024 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia *w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz rejestrów dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy* stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 138tc ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. *o podatku akcyzowym* (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn.), zwanej dalej „ustawą".

Zgodnie z art. 138tc ustawy, minister właściwy do spraw finansów publicznych, zwany dalej „ministrem", określi, w drodze rozporządzenia:

Art. 138tc. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób prowadzenia w Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, zwanej dalej „CEWA" ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta;

2) sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 138tc ustawy projekt rozporządzenia uwzględnia konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy oraz konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji i weryfikacji podmiotów obowiązanych do prowadzenia ewidencji, dokumentacji lub rejestrów.

Zasady prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz sporządzania protokołów są zawarte w dziale VIa ustawy. Zmiana ustawy w zakresie działu VIa miała na celu dostosowanie do tworzonego systemu teleinformatycznego CEWA. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia ewidencji i rejestrów po wdrożeniu tego systemu, co jest nierozerwalnie związane z wprowadzaniem danych do tego systemu i wynika to z jego konstrukcji i zaprojektowanych funkcjonalności.

W rozdziale 1 (w **§ 1**) wskazano co określa projektowane rozporządzenie. Treść tego przepisu odwołuje się do wskazanej wyżej delegacji ustawowej zawartej w art. 138tc ustawy.

W rozdziale 2 projektu rozporządzenia określono sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c i art. 138e–138l ustawy, dokumentacji kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1 i art. 138o ustawy, których obowiązek prowadzenia wynika z

przepisów działu VIa ustawy. Zgodnie ze zmienionym art. 138p ustawy ewidencje i inna dokumentacja będą prowadzone i przechowywane przy użyciu systemu teleinformatycznego CEWA.

Zgodnie z **§ 2** ust. 1 projektu rozporządzenia ewidencje oraz dokumentacje mają być prowadzone w sposób ciągły i odpowiednio dla prowadzonej działalności gospodarczej, a także poszczególnych rodzajów wyrobów akcyzowych oraz podlegających wpisaniu czynności lub stanów faktycznych związanych z wyrobami akcyzowymi, znakami akcyzy lub dokumentami handlowymi towarzyszącymi przemieszczaniu wyrobów akcyzowych. Przepis ten ma istotne znaczenie dla dostosowania sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji do różnorodnych rodzajów prowadzonej działalności i poszczególnych rodzajów wyrobów akcyzowych, w tym dotyczących ich procedur.

W § 2 ust. 2 wskazano, że ewidencje mają umożliwiać identyfikację podmiotu obowiązanego do ich prowadzenia i miejsca prowadzenia działalności, której te ewidencje dotyczą, tj. na przykład miejsca lokalizacji składu podatkowego, a w przypadku podmiotu zużywającego – miejsca zużycia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy. Powiązanie ewidencji z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej ma na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie prawidłowej rejestracji zdarzeń gospodarczych w odniesieniu do przedsiębiorców prowadzących działalność w więcej niż jednym miejscu.

W § 2 ust. 3 projektu rozporządzenia uregulowano terminy dokonania rejestracji zdarzeń gospodarczych w CEWA. Przepis § 2 ust. 3 zawiera dodatkowo regulację wskazującą, że wpisów do dokumentacji należy dokonywać w porządku chronologicznym, co ma na celu usunięcie ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych, również w aspekcie digitalizacji ewidencji.

Z uwagi na możliwość awarii lub przerwy technicznej samego systemu lub platformy PUESC w projektowanym § 4 przyjęto, że w przypadku niedostępności CEWA zaległych wpisów do ewidencji należało będzie dokonać niezwłocznie po przywróceniu dostępności systemu, nie później niż w piątym dniu roboczym.

W § 2 ust. 5 w pkt 1 projektowanego rozporządzenia uregulowano sposób prowadzenia ewidencji:

1) zużycia energii elektrycznej podatnika zużywającego energię elektryczną, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy;
2) użycia wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy;

3) użycia wyrobów węglowych przez pośredniczący podmiot węglowy.

W tych przypadkach wpisów należało będzie dokonać nie rzadziej niż raz w miesiącu.

W pkt 2 tego ustępu uregulowano przypadki informacji dotyczących zużywanych wyrobów zwolnionych od podatku akcyzowego ze względu na ich przeznaczenie, których to ilość zużycia jest ustalana współczynnikiem określonego poziomu przez poszczególne urządzenia, wskazane w dokumentacji prowadzonej przez podmiot zużywający – wpisów do CEWA w zakresie ewidencji wyrobów zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, prowadzonej przez podmiot zużywający, podmiot ten będzie obowiązany dokonywać wpisów raz w miesiącu, po zweryfikowaniu ilości podczas dokładnej i rzeczywistej kontroli zużycia.

Projektowany **§ 3** odnoszący się ewidencji ilościowej energii elektrycznej (art. 138h ustawy) wskazuje, że ilość energii elektrycznej wynikająca z faktur, jest ujmowana zgodnie z datą dokonania lub zakończenia dostawy (sprzedaży) wykazaną na fakturze.

Natomiast **§ 4** projektu rozporządzenia obejmuje swym zakresem sposób ewidencjonowania banderol podatkowych. Tu istotną zmianą jest prowadzenie tej ewidencji odrębnie dla każdej serii podatkowych znaków akcyzy.

W ewidencji tej zgodnie z projektowanym ust. 2, jako wydanie, należało będzie wpisać również otrzymanie nowych banderol podatkowych w zamian za banderole podatkowe utracone, uszkodzone albo zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w ramach dopuszczalnej normy strat.

W tym przypadku na podstawie ust. 3, podstawę dokonania odpowiednich wpisów do ewidencji banderol podatkowych stanowić będzie rozliczenie z przekazanych banderol podatkowych, o którym mowa w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1753). W przypadku otrzymania informacji przed otrzymaniem rozliczenia z przekazania banderol podatkowych pozwalających na wcześniejsze dokonanie wpisu do ewidencji, podmiot obowiązany będzie do dokonania wpisu niezwłocznie po otrzymaniu tych informacji.

Zgodnie z projektowanym ust. 4, wpisów do ewidencji banderol podatkowych wysłanych przez podmiot poza terytorium kraju podmiot obowiązany będzie dokonywał wpisów do CEWA na podstawie rozliczenia, o którym mowa w § 10 ww. rozporządzenia.

Natomiast zgodnie z ust. 5, w przypadku otrzymania od podmiotu zagranicznego wyrobów akcyzowych oznaczonych banderolami podatkowymi lub banderol podatkowych uszkodzonych, albo niewykorzystanych przed otrzymaniem powyższego rozliczenia, wpisów

do ewidencji banderol podatkowych należało będzie dokonać nie później niż następnego dnia roboczego po otrzymaniu wyrobów akcyzowych lub banderol podatkowych.

Przepisy ustawy digitalizują prowadzenie aktualnie prowadzonych w postaci papierowej rejestrów. Projektowany **§ 5** ust. 1 odnoszący się do rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta ustawy będą miały być prowadzone odrębnie dla każdego miejsca odbioru wyrobów albo sprzedaży wyrobów.

Ustęp 2 projektu nakłada obowiązek takiego prowadzenia rejestru by identyfikował podmiot obowiązany do jego prowadzenia i miejsca prowadzenia tej działalności.

W **§ 6** projektu rozporządzenia wskazano, że w przypadku ustalenia rzeczywistego stanu zapasów wyrobów akcyzowych do dokumentacji należy wpisywać ustalony rzeczywisty (a nie ewidencyjny) stan tych wyrobów, który jest przyjmowany jako stan początkowy na następny okres.

Kolejny przepis traktuje o sposobie uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika PUESC w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów. Zgodnie z projektowanym **§ 7** podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów w CEWA obowiązane będą dokonać przed pierwszą czynnością rejestracji na portalu PUESC, która to platforma będzie wykorzystana do autentykacji podmiotów i osób wprowadzających dane do CEWA.

Rozporządzenie wejdzie w życie w dzień wejścia w życie przepisów zmieniających ustawę, tj. 1 lutego 2024 roku.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na

stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji oraz rejestrów dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny, Podsekretarz Stanu, Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Edward Komorowski, Dyrektor Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej w Ministerstwie Finansów 22 694-38-50, sekretariat.dzp@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 2023-06-23 **Źródło:** Upoważnienie ustawowe art. 138tc ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.) **Nr … w wykazie prac legislacyjnych** Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……) wprowadza w rozdziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą", obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o wyłącznie z wykorzystaniem udostępnionego systemu teleinformatycznego pod nazwą Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, zwanej dalej „CEWA".
Zgodnie z art. 138tc ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
1) sposób prowadzenia w Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, ewidencji i dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art. 138ta;
2) sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych w związku z prowadzeniem w CEWA ewidencji i dokumentacji oraz rejestrów.

Mając na uwadze, że ustawą z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej, ustawodawca dokonał istotnych zmian przepisów traktujących o ewidencjach akcyzowych dodając upoważnienie do wydania rozporządzenia, koniecznym staje się wykonanie upoważnienia ustawowego i wydanie rozporządzenia w sprawie sposobu prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji dotyczących wyrobów akcyzowych i znaków akcyzy.
Regulacje zawarte w rozporządzeniu określają sposób prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów przez podmioty obowiązane. To rozporządzenie umożliwi prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych i związanego z tym obowiązku ewidencjonowania.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z tym, że projektodawca ustawy proponuje jakościową transformację, która pozwoli na przejście z papierowych ewidencji i dokumentacji na ich postać elektroniczną w jednym centralnym systemie teleinformatycznym CEWA", udostępnionym bezpłatnie przez Szefa KAS wszystkim podmiotom obowiązanym do prowadzenia szeroko rozumianej dokumentacji akcyzowej niezbędnym jest wskazanie sposobu prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów przewidzianych w rozdziale Via ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. Będzie to szczególnie istotne rozwiązanie dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców, w kontekście obowiązku ustawowego prowadzenia elektronicznych ewidencji i związanych z tym obciążeń finansowych po stronie tych podmiotów.
W przypadku podmiotów prowadzących dokumentację akcyzową bezpośrednio w swoich programach finansowo-księgowych (ERP) CEWA pozwoli na przesyłanie danych przez interfejs API w celu sporządzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów. Projekt rozporządzenia powinien określać sposób prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów, które podmioty są obowiązane prowadzić w CEWA.
Projektowane rozwiązanie będzie oparte na modelu poświadczeń, tzn. wymagać będzie autoryzacji osoby wprowadzającej dane do systemu. W celu korzystania z funkcjonalności systemu CEWA konieczne będzie uwierzytelnienie się podatnika na PUESC, co gros podatników akcyzowych uczyniło rejestrując się w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych (CRPA). Po uwierzytelnieniu się podatnik będzie mógł korzystać z systemu CEWA w zakresie wprowadzania danych, przeglądania, raportowania i przechowywania ewidencji, dokumentacji lub rejestrów.

Zakłada się, że projektowane rozwiązania przyczynią się nie tylko do wzmocnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku akcyzowego, ale także uproszczenia samego procesu kontroli opartej na analizie ryzyka, z uwagi na możliwość zdalnego monitorowania przez organy KAS obrotu wyrobów akcyzowych, w szczególności w składach podatkowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja w zakresie sposobu prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych i oznaczania wyrobów znakami akcyzy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obowiązane do prowadzenia ewidencji i dokumentacji akcyzowych	43 067	Dane CRPA	Obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w dziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.
Podmioty obowiązane do prowadzenia rejestrów akcyzowych	Brak danych		Obowiązek prowadzenia rejestrów, o których mowa w dziale VIa ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych ze względu na charakter wprowadzanych regulacji, które wynikają ze zmiany sposobu prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów, o których mowa w zmienianych przepisach ustawy o podatku akcyzowym. Wejście w życie tego rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie sposobu ewidencjonowania i rejestrowania w ewidencjach i rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy o podatku akcyzowym.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie sposobu ewidencjonowania i rejestrowania w ewidencjach i rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy o podatku akcyzowym.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe oraz osoby niepełnosprawne i starsze.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W wyniku wejścia w życie rozporządzenia u przedsiębiorców nie powstaną dotychczasowe skutki finansowe wywołane koniecznością generowania raportów na potrzeby urzędów skarbowych i urzędów celno-skarbowych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
W wyniku wejścia w życie zmian ustawowych będących podstawą projektowanego rozporządzenia, u przedsiębiorców wystąpią obowiązki wywołane koniecznością prowadzenia ewidencji, dokumentacji i rejestrów w CEWA.
Przewiduje się, że CEWA spowoduje zmniejszenie obciążeń administracyjnych i digitalizację procedur.
Wdrożenie CEWA wpłynie na ograniczenie dokumentacji papierowej wytwarzanej przez podmioty dokonujące obrotu wyrobami akcyzowymi w związku z realizacją obowiązku ewidencyjnego tych wyrobów.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia wprowadza rozwiązania w zakresie sposobu prowadzenia ewidencji i dokumentacji i rejestrów w CEWA. Projekt rozporządzenia ma na celu digitalizację ewidencji, dokumentacji i rejestrów.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2024 r.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie przewiduje się ewaluacji w zakresie systemu. Od dnia 1 sierpnia 2025 r. wszystkie obowiązane podmioty będą prowadziły swoje ewidencje i dokumentacje. Od dnia 1 lutego 2024 r. wszystkie obowiązane podmioty będą prowadziły rejestry w systemie CEWA.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych

Na podstawie art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm. [2)]) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) szczegółowy zakres i sposób kontroli celno-skarbowej wyrobów akcyzowych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru podatku akcyzowego, zwanego dalej „akcyzą", lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie:
      – piwa, o którym mowa w art. 94 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.[3)]), zwanej dalej „ustawą",
      – wina, napojów fermentowanych oraz wyrobów pośrednich, o których mowa w art. 95 ust. 1, art. 96 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy,
      – alkoholu etylowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy, objętego pozycją CN 2207,
      – alkoholu etylowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1 ustawy, objętego pozycją CN 2208,
   b) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:
      – wyrobów energetycznych określonych w poz. 19–23, 24a, 24b i 25 załącznika nr 2 do ustawy,

---

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 556, 588, 641, 658, 760 i 996.

3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236, 2707 i … .

- olejów smarowych, pozostałych olejów i preparatów smarowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 11 lit. a i c ustawy,
- wyrobów tytoniowych, o których mowa w art. 98 ust. 1 ustawy,
- płynu do papierosów elektronicznych oraz wyrobów nowatorskich, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 35 i 36 ustawy,

c) objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, jeżeli są przemieszczane do podmiotu pośredniczącego lub przez ten podmiot magazynowane, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych przemieszczanych w wyniku zwrotu, o którym mowa w art. 32 ust. 14 pkt 1 ustawy,

d) wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli są przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy do zużywającego podmiotu gospodarczego, z wyłączeniem wyrobów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub wadze do 5 kilogramów,

e) produkowanych poza składem podatkowym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy,

f) objętego zwolnieniem od akcyzy alkoholu etylowego skażonego mieszaniną alkoholu izopropylowego (propan-2-ol) i benzoesanu denatonium lub mieszaniną alkoholu tert-butylowego i benzoesanu denatonium, lub alkoholem izopropylowym, zawartego w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi bez względu na ich kod CN, zawierających w swoim składzie alkohol etylowy skażony o mocy objętościowej alkoholu etylowego powyżej 50%

– w zakresie przestrzegania przepisów o podatku akcyzowym w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia wyrobów akcyzowych, w szczególności ich wytwarzania, uszlachetniania, przerabiania, skażania, rozlewu, przyjmowania, magazynowania, wydawania, przewozu i niszczenia, oraz w zakresie stosowania znaków akcyzy i oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów, zwanej dalej „kontrolą”;

2) sposób i tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli;

3) tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą;

4) szczegółowe sposoby i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą.

§ 2. Przez użyte w rozporządzeniu określenia:

1) dokumentacja – rozumie się ewidencje i inne dokumenty, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 138s ustawy, oraz pozostałą dokumentację związaną z działalnością objętą kontrolą, o której mowa w przepisach o podatku akcyzowym;
2) komórka kontroli stałej – rozumie się komórkę organizacyjną stałych kontroli wyrobów akcyzowych utworzoną przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli;
3) mała gorzelnia – podmiot produkujący wyroby akcyzowe zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 4 ustawy;
4) podmiot – rozumie się podmiot podlegający kontroli, o którym mowa w art. 57 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
5) przesyłka – rozumie się określoną ilość wyrobów akcyzowych wysłanych, w tym rurociągiem, na podstawie jednego dokumentu, na podstawie którego przemieszcza się:
   a) wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,
   b) na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
6) rok – rozumie się rok kalendarzowy lub inny okres trwający 12 kolejnych miesięcy kalendarzowych;
7) skażanie – rozumie się dodanie do alkoholu etylowego:
   a) środków skażających w ilości i na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy, spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 463),
   b) substancji skażających w ilości i na warunkach określonych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.[4)] – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 260 z 31.10.1995, str. 45 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 281, Dz. Urz. WE L 320 z 28.11.1998, str. 27 –

8) właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego – rozumie się naczelnika urzędu celno-skarbowego:
   a) którego terytorialny zasięg działania obejmuje miejsce wykonywania podlegających kontroli czynności lub wystąpienia podlegającego kontroli stanu faktycznego,
   b) który objął podmiot kontrolą stałą.

Rozdział 2

Szczegółowy zakres i sposób kontroli niektórych wyrobów akcyzowych

§ 3. Kontrola jest wykonywana doraźnie albo jako kontrola stała i polega na:

1) bezpośrednim uczestniczeniu kontrolującego w czynnościach związanych z działalnością objętą kontrolą, w tym:
   a) produkcji, przyjmowaniu, wydawaniu, zużyciu, magazynowaniu i niszczeniu wyrobów określonych w § 1 pkt 1,
   b) skażaniu alkoholu etylowego,
   c) dodawaniu do wyrobów energetycznych podlegających znakowaniu i barwieniu substancji stosowanych do znakowania i barwienia;
2) kontroli produkcji wyrobów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a, b i e;
3) kontroli oznaczania znakami akcyzy wyrobów objętych takim obowiązkiem i stosowania znaków akcyzy w stosunku do tych wyrobów oraz kontroli innych obowiązków wynikających z oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
4) kontroli zdjęcia, kasowania oraz niszczenia znaków akcyzy;
5) obrachunku stanu zapasów wyrobów akcyzowych i obrotu wyrobami akcyzowymi, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d;
6) pobieraniu i badaniu próbek wyrobów akcyzowych;
7) kontroli dokumentacji;
8) kontroli zawartości w wyrobach energetycznych substancji stosowanych do znakowania i barwienia, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy;

Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 319, Dz. Urz. UE L 374 z 22.12.2004, str. 42, Dz. Urz. UE L 208 z 11.08.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 326 z 13.12.2005, str. 8, Dz. Urz. UE L 23 z 26.01.2008, str. 13, Dz. Urz. UE L 231 z 29.08.2008, str. 11, Dz. Urz. UE L 200 z 03.08.2011, str. 14, Dz. Urz. UE L 49 z 22.02.2013, str. 55, Dz. Urz. UE L 286 z 21.10.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 162 z 23.06.2017, str. 22, Dz. Urz. UE L 320 z 06.12.2017, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 307 z 03.12.2018, str. 24.

9) kontroli prawidłowości obliczania i terminowości wpłat podatku akcyzowego od wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a i b oraz art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy;
10) kontroli nałożonych zamknięć urzędowych;
11) kontroli stanu urządzeń, przyrządów, środków transportu, pomieszczeń i naczyń służących do wykonywania czynności podlegających kontroli;
12) porównaniu stanu faktycznego w miejscu wykonywania działalności podlegającej kontroli z aktami weryfikacyjnymi, o których mowa w art. 109 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w podmiotach, w których przeprowadzono urzędowe sprawdzenie, w przypadku gdy przepisy o podatku akcyzowym uzależniają wydanie decyzji od wyniku urzędowego sprawdzenia.

§ 4. 1. Kontrolą stałą są objęte podmioty w zakresie:

1) wytwarzania, oczyszczania lub odwadniania alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w § 8 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2;
2) produkcji alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte, z wyłączeniem przypadków, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego może objąć kontrolą stałą podmioty inne niż określone w ust. 1, jeżeli:

1) przetwarzają, zużywają, przyjmują lub wydają alkohol etylowy, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w ilości przekraczającej rocznie 20 000 dm^3 alkoholu etylowego 100% vol.;
2) wytwarzają alkohol etylowy, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte, w procesie destylacji lub procesie innym niż proces destylacji;
3) produkują, przyjmują lub wydają wyroby energetyczne objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b tiret drugie oraz w poz. 20 załącznika nr 2 do ustawy;
4) produkują, przyjmują, wydają wyroby energetyczne określone w poz. 21 załącznika nr 2 do ustawy lub dokonują przeładunku tych wyrobów;
5) produkują alkohol etylowy, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte, na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy;
6) przyjmują, magazynują lub wydają alkohol etylowy skażony, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. f.

3. Obejmując kontrolą stałą podmioty, o których mowa w ust. 2, naczelnik urzędu celno-skarbowego bierze pod uwagę liczbę czynności podlegających kontroli oraz ryzyko, o którym mowa w art. 58 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, zwane dalej „ryzykiem”.

4. W przypadku objęcia podmiotu kontrolą stałą naczelnik urzędu celno-skarbowego zawiadamia o tym podmiot na 7 dni przed objęciem go tą formą kontroli.

5. W przypadku zakończenia wykonywania kontroli stałej naczelnik urzędu celno-skarbowego zawiadamia o tym podmiot przed dniem odstąpienia od tej formy kontroli.

§ 5. 1. Obrachunki stanu zapasów wyrobów akcyzowych i obrotu wyrobami akcyzowymi oraz stosowania znaków akcyzy i oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy są wykonywane doraźnie i przeprowadzane za okresy roczne albo krótsze niż rok.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

1) produkcji wyrobów energetycznych, piwa, wina, napojów fermentowanych, wyrobów pośrednich, wyrobów tytoniowych, płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich, a także do wyrobów akcyzowych produkowanych poza składem podatkowym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 ustawy oraz wyrobów, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. f,
2) magazynowania wyrobów energetycznych w zbiornikach niepodlegających prawnej kontroli metrologicznej, o której mowa w art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063oraz z 2021 r. poz. 1093)

– z wyłączeniem obrachunków stosowania znaków akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

3. W toku obrachunków stanu zapasów wyrobów akcyzowych i obrotu wyrobami akcyzowymi dokonuje się ustalenia rzeczywistych ubytków oraz rzeczywistego zużycia wyrobów akcyzowych i porównuje się je z dopuszczalnymi normami ustalonymi przez naczelnika urzędu skarbowego lub określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7 ustawy.

4. W przypadku przekroczenia ustalonych norm dopuszczalnych ubytków dokonuje się porównania przekroczonych ubytków z przedłożoną przez podmiot dokumentacją potwierdzającą naturalny charakter tych ubytków.

5. W przypadku przekroczenia ustalonych norm zużycia alkoholu etylowego dokonuje się porównania przekroczonych norm zużycia z dokumentacją potwierdzającą zużycie tych wyrobów zgodnie z przeznaczeniem.

6. W toku obrachunków stosowania znaków akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy dokonuje się w szczególności ustalenia wydanych, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych i zwróconych znaków akcyzy oraz porównania strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy z normami dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

§ 6. Kontrola prawidłowości i terminowości wpłat podatku akcyzowego jest wykonywana doraźnie i polega na:

1) ustaleniu wysokości zobowiązania podatkowego za okres objęty kontrolą, a w przypadku obowiązku obliczania i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne – również za każdy dzień objęty kontrolą;
2) porównaniu wysokości zobowiązania podatkowego, o którym mowa w pkt 1, z wysokością zobowiązania podatkowego zadeklarowanego przez podmiot;
3) ustaleniu terminowości uiszczania wpłat podatku akcyzowego za okres objęty kontrolą, a w przypadku obowiązku obliczania i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne – również za każdy dzień objęty kontrolą.

§ 7. 1. Skażanie alkoholu etylowego odbywa się w obecności kontrolującego.

2. Przed skażaniem sprawdzeniu podlega dokumentacja potwierdzająca, że środki skażające lub substancje skażające, które mają być użyte do skażania, zostały zbadane w celu ich identyfikacji.

3. W przypadku naczyń, w których są przechowywane alkohol etylowy oraz środki skażające lub substancje skażające, kontrola obejmuje prawidłowość ich oznaczenia przez podmiot numerami i napisami wskazującymi na rodzaj alkoholu etylowego oraz środków skażających lub substancji skażających.

§ 8. 1. Wytwarzanie, odzyskiwanie, oczyszczanie i odwadnianie alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, odbywa się bez obecności kontrolującego:

1) jeżeli zamknięcia urzędowe nałożone na pomieszczenia, urządzenia, przyrządy pomiarowe i naczynia uniemożliwiają dostęp do alkoholu etylowego lub jego par;
2) w przypadku jednostek naukowych, w których w ciągu roku łączna ilość uzyskanego alkoholu etylowego nie przekracza 300 dm^3 alkoholu etylowego 100% vol.;
3) w przypadku gorzelni i małych gorzelni, z zastrzeżeniem § 12 ust. 1 i § 15 ust. 1.

2. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od obecności kontrolującego przy wytwarzaniu, odzyskiwaniu, oczyszczaniu lub odwadnianiu alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w jednostkach naukowych, w których w ciągu roku łączna ilość uzyskanego alkoholu etylowego przekracza 300 dm^3 alkoholu etylowego 100% vol.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, naczelnik urzędu celno-skarbowego powiadamia podmiot o odstąpieniu od obecności kontrolującego przy przeprowadzeniu czynności podlegających kontroli.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, przekazuje niezwłocznie, nie później jednak niż następnego dnia roboczego, właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informację o przebiegu przeprowadzonych czynności wytwarzania, odzyskiwania, oczyszczania lub odwadniania alkoholu etylowego.

5. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 2, poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanym wytwarzaniu, odzyskiwaniu, oczyszczaniu lub odwadnianiu alkoholu etylowego, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w powiadomieniu terminie, podmiot dokonuje wytwarzania, odzyskiwania, oczyszczania lub odwadniania alkoholu etylowego bez obecności kontrolującego.

§ 9. 1. Magazynowanie alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym odbywa się w magazynie lub naczyniach, na które nałożono zamknięcia urzędowe.

2. Wydanie z magazynu i zużycie alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym następuje w obecności kontrolującego.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie:

1) magazynowanego przez:
   a) podmioty lecznicze i apteki zużywające alkohol etylowy do celów medycznych,
   b) podmioty zużywające alkohol etylowy wyłącznie jako próbki do analiz, do niezbędnych prób produkcyjnych lub do celów naukowych,
   c) podmioty zużywające alkohol etylowy wyłącznie do badań naukowych

   – pod warunkiem, że jego zużycie w ciągu roku nie przekracza ilości 3000 dm^3 alkoholu etylowego 100% vol. w stanie nieskażonym;

2) magazynowanego przez podmioty zużywające alkohol etylowy w ilościach nieprzekraczających w ciągu roku 1000 dm^3 alkoholu etylowego 100% vol. w stanie nieskażonym;
3) magazynowanego przez małą gorzelnię objętą systemem wiarygodnego pomiaru, o którym mowa w § 16 ust. 2.

4. W przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, zużywających alkohol etylowy, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym w ilościach przekraczających limity, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, naczelnik urzędu celno-skarbowego może odstąpić od:

1) nałożenia zamknięć urzędowych na magazyn lub naczynia, w których znajduje się ten alkohol etylowy,
2) wydawania lub zużycia tego alkoholu etylowego w obecności kontrolującego

– biorąc pod uwagę ryzyko.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, naczelnik urzędu celno-skarbowego informuje podmiot o odstąpieniu od nałożenia zamknięć urzędowych lub wydawania lub zużycia alkoholu etylowego w obecności kontrolującego, wskazując ilość dm^3 alkoholu etylowego 100% vol., którą podmiot może zużyć w określonym terminie. Przepisy § 4 ust. 4 i 5 oraz § 8 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6. Jeżeli podmiot poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanym wydaniu i zużyciu alkoholu etylowego, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w powiadomieniu terminie, podmiot dokonuje wydania i zużycia tego alkoholu etylowego bez obecności kontrolującego.

7. Wydanie i zużycie alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym odbywa się bez obecności kontrolującego, jeżeli zamknięcia urzędowe uniemożliwiają dostęp do alkoholu etylowego.

§ 10. W gorzelni stosuje się system zamkniętego magazynu, który polega na:

1) nałożeniu zamknięć urzędowych na urządzenia produkcyjne i magazynowe alkoholu etylowego w celu wyeliminowania dostępu do alkoholu etylowego i jego par;
2) określaniu dobowej ilości wyprodukowanego alkoholu etylowego na podstawie wskazań licznika objętości lub innego urządzenia pomiarowego;
3) wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu oraz napełnianiu alkoholem etylowym naczyń służących do transportu w obecności kontrolującego.

§ 11. Na potrzeby kontroli w gorzelni ilość wyprodukowanego alkoholu etylowego ustala się na podstawie ilości alkoholu etylowego wydanego z magazynu.

§ 12. 1. Pierwsza destylacja alkoholu etylowego po rozpoczęciu jego produkcji przez gorzelnie oraz w przypadku wznowienia działalności gospodarczej po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące odbywa się w obecności kontrolującego, który sprawdza szczelność urządzeń, przyrządów pomiarowych, rurociągów i zbiornika magazynowego alkoholu etylowego.

2. Za rozpoczęcie produkcji alkoholu etylowego w gorzelni uważa się czynności techniczno-technologiczne, począwszy od dodania drożdży do zacieru słodkiego.

§ 13. 1. W przypadku stosowania w gorzelni licznika objętości jego otwarcie i badanie odbywa się w obecności kontrolującego.

2. W dokumentacji produkcji alkoholu etylowego w gorzelni kontrolujący dokonuje adnotacji o:

1) dacie i przyczynie otwarcia licznika objętości;
2) stanie początkowym i końcowym licznika objętości;
3) stanie zamknięć urzędowych.

§ 14. Za rozpoczęcie produkcji alkoholu etylowego w małej gorzelni uważa się czynności techniczno-technologiczne, począwszy od momentu rozpoczęcia destylacji alkoholu etylowego.

§ 15. 1. Pierwsza destylacja alkoholu etylowego w małej gorzelni odbywa się w obecności kontrolującego, który sprawdza szczelność instalacji służącej do destylacji alkoholu etylowego, urządzeń, licznika objętości, rurociągów i zbiornika lub naczyń do magazynowania.

2. Podczas pierwszej destylacji ustala się zawartość produkowanego przez małą gorzelnię alkoholu etylowego w temperaturze 20°C.

§ 16. 1. W małej gorzelni stosuje się system wiarygodnego pomiaru albo system zabezpieczonego magazynu.

2. System wiarygodnego pomiaru polega na:

1) określaniu ilości wyprodukowanego alkoholu etylowego na podstawie wskazań licznika objętości podlegającego prawnej kontroli metrologicznej;
2) zabezpieczeniu licznika objętości przed jego odłączeniem od instalacji służącej do destylacji alkoholu etylowego za pomocą zamknięć urzędowych;

3) dokonaniu po zakończeniu destylacji odrębnego pomiaru wyrażonej w dm^3 ilości wyprodukowanego alkoholu etylowego 100% vol.

3. System wiarygodnego pomiaru może być zastosowany pod warunkiem, że konstrukcja aparatury destylacyjnej lub nałożone na nią zamknięcia urzędowe uniemożliwiają dostęp do alkoholu etylowego i jego par przed określeniem ilości wyprodukowanego alkoholu etylowego przez licznik objętości, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. System zabezpieczonego magazynu polega na:

1) nałożeniu zamknięć urzędowych na urządzenia destylacyjne i magazynowe alkoholu etylowego w celu uniemożliwienia dostępu do alkoholu etylowego i jego par;
2) określaniu ilości wyprodukowanego alkoholu etylowego na podstawie urządzenia pomiarowego;
3) wydawaniu alkoholu etylowego z magazynu w obecności kontrolującego.

§ 17. 1. Na potrzeby kontroli ilość alkoholu etylowego wyprodukowanego w małej gorzelni objętej systemem wiarygodnego pomiaru ustala się na podstawie wskazań licznika objętości, o którym mowa w § 16 ust. 2 pkt 1, oraz na podstawie odrębnego pomiaru, o którym mowa w § 16 ust. 2 pkt 3.

2. Na potrzeby kontroli ilość alkoholu etylowego wyprodukowanego w małej gorzelni objętej systemem zabezpieczonego magazynu ustala się na podstawie ilości alkoholu etylowego wydanego z magazynu.

§ 18. 1. Wydanie alkoholu etylowego do powtórnej destylacji w małej gorzelni odbywa się w obecności kontrolującego.

2. W małej gorzelni objętej systemem wiarygodnego pomiaru naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od wymogu obecności kontrolującego przy wydaniu alkoholu etylowego do powtórnej destylacji. Przepisy § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy podmiot poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanej powtórnej destylacji w małej gorzelni objętej systemem wiarygodnego pomiaru, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w powiadomieniu terminie, podmiot dokonuje powtórnej destylacji bez obecności kontrolującego. Przepis § 8 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Zdjęcie, kasowanie lub niszczenie znaków akcyzy odbywa się w obecności kontrolującego.

2. W przypadku zdjęcia znaków akcyzy naniesionych na wyroby, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od wymogu obecności kontrolującego podczas tych czynności. Przepisy § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 3

Sposób i tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli

§ 20. Podmiot informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym ustalaniem rzeczywistego stanu zapasów wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, o terminie tych czynności, podając datę i godzinę.

§ 21. 1. Podmiot przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed planowanym wytwarzaniem, odzyskiwaniem, oczyszczaniem i odwadnianiem alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, informację o:

1) planowanej ilości i rodzaju surowców lub innych produktów, z których alkohol etylowy ma być wytworzony lub odzyskany – w przypadku wytwarzania lub odzyskiwania alkoholu etylowego,
2) planowanej ilości odwodnionego lub oczyszczonego alkoholu etylowego – w przypadku odwadniania lub oczyszczania alkoholu etylowego

– z podaniem przewidywanego terminu przeprowadzenia tych czynności.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podmiotów wytwarzających alkohol etylowy, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte, w procesie destylacji lub procesie innym niż proces destylacji.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do gorzelni oraz małych gorzelni.

§ 22. 1. Podmiot informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym skażaniem alkoholu etylowego, o terminie jego skażania.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

1) datę zamierzonego skażania, nazwę pomieszczenia oraz rodzaj naczyń, które będą użyte do przeprowadzenia skażania;
2) objętość alkoholu etylowego wyrażoną w dm^3 alkoholu etylowego 100% vol. przeznaczonego do skażania oraz nazwy środków skażających lub substancji skażających;

3) oświadczenie stwierdzające, że środki skażające lub substancje skażające, które mają być użyte, zostały zbadane w celu ich identyfikacji lub zostaną zbadane przed dokonaniem skażenia, wraz z określeniem sposobu przeprowadzanego badania.

3. Jeżeli skażanie alkoholu etylowego odbywa się w określonych terminach i w niezmienionych warunkach, informacja, o której mowa w ust. 1, jest przesyłana jednorazowo przed pierwszym skażaniem.

§ 23. 1. Podmiot informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed planowanym wydaniem alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, z magazynu i jego zużyciem, o terminie jego wydania i zużycia oraz o rodzaju i ilości wydanego i zużytego alkoholu etylowego. Przepisy § 22 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli zamknięcia urzędowe uniemożliwiają dostęp do alkoholu etylowego podczas jego wydawania i zużywania.

§ 24. 1. Gorzelnia przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed rozpoczęciem produkcji alkoholu etylowego, informację o zamierzonej produkcji alkoholu etylowego.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

1) okres objęty informacją;
2) planowaną datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia pracy gorzelni;
3) planowaną liczbę zacierów na dobę;
4) planowane rodzaje i ilości surowców używanych na każdy zacier;
5) planowaną godzinę rozpoczęcia i zakończenia destylacji;
6) planowaną godzinę przekazywania alkoholu etylowego z naczynia pośredniczącego do magazynu;
7) planowane terminy przerw w produkcji.

3. W przypadku zmiany w produkcji alkoholu etylowego, wynikającej ze zmiany ilości zacierów w czasie procesu fermentacji lub zmiany surowca, przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 25. 1. Gorzelnia niezwłocznie powiadamia właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o:

1) zacięciu się lub wadliwym działaniu licznika objętości lub innego urządzenia pomiarowego;

2) nieszczelności aparatury, rurociągów i urządzeń;
3) przelaniu się alkoholu etylowego do naczynia przelewowego w szafce stągwi;
4) przelaniu się alkoholu etylowego ze zbiornika pomocniczego (odbieralnika) albo ze zbiornika magazynowego w gorzelni.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kontrolujący ustalają przyczyny powstania usterek, a po ich usunięciu przez podmiot nakładają ponownie zamknięcia urzędowe i sporządzają z tych czynności protokół.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także w razie wycieku alkoholu spowodowanego awarią urządzeń lub powstałego wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, przy czym gorzelnia jest obowiązana natychmiast przerwać destylację alkoholu etylowego i podjąć niezbędne czynności przeciwdziałające zwiększaniu się strat.

§ 26. 1. Mała gorzelnia przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed rozpoczęciem:
1) produkcji alkoholu etylowego, informację o zamierzonej produkcji alkoholu etylowego zawierającą planowaną datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia destylacji;
2) powtórnej destylacji alkoholu etylowego, informację o zamierzonej powtórnej destylacji alkoholu etylowego zawierającą planowaną datę i godzinę rozpoczęcia oraz zakończenia tej destylacji, a także ilość alkoholu etylowego wyrażoną w litrach objętościowych, która ma zostać powtórnie wprowadzona do aparatu destylacyjnego.

2. Mała gorzelnia niezwłocznie powiadamia właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o zacięciu się lub wadliwym działaniu licznika objętości.

§ 27. 1. Podmiot produkujący piwo, z wyłączeniem podmiotu, o którym mowa w § 28 ust. 1, przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym rozpoczęciem procesów produkcyjnych, informację zawierającą wykaz warek.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
1) datę i godzinę rozpoczęcia i zakończenia gotowania warki;
2) planowaną zawartość ekstraktu;
3) planowaną objętość warki.

3. O zmianach w wykazie, o którym mowa w ust. 1, należy niezwłocznie powiadomić właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

§ 28. 1. Podmiot produkujący wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, o których mowa w poz. 16 załącznika nr 2 do ustawy, jeżeli rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5% vol., przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym rozpoczęciem procesów produkcyjnych, informację zawierającą wykaz procesów technologicznych.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) określenie rodzaju wyrobów, o których mowa w ust. 1, które będą produkowane;
2) datę i godzinę rozpoczęcia procesu wytwarzania oraz przekazania wyrobów, o których mowa w ust. 1, do magazynu, a także datę i godzinę dodania napojów bezalkoholowych do piwa;
3) ilość i rodzaj surowców użytych do produkcji wyrobów, o których mowa w ust. 1;
4) przewidywaną ilość wyrobów, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ustalenia ich ilości.

3. Do wykazu, o którym mowa w ust. 1, przepis § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 29. 1. Podmiot produkujący wyroby, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret drugie, przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym rozpoczęciem procesów produkcyjnych, informację zawierającą wykaz procesów technologicznych albo wykaz procesów produkcyjnych.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, zawierają:

1) określenie wyrobów, które będą produkowane;
2) datę i planowaną godzinę rozpoczęcia procesu produkcji, w tym nastawu, alkoholizowania oraz przekazania wyrobów z magazynu do przerobu;
3) ilość i rodzaj surowców użytych do produkcji wyrobów;
4) numery i pojemność naczyń, w których będzie przeprowadzona fermentacja;
5) datę i godzinę rozpoczęcia obciągu wyrobów po ukończeniu fermentacji;
6) przewidywaną ilość wyprodukowanych wyrobów.

3. Do wykazów, o których mowa w ust. 1, przepis § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 30. Przepis § 29 stosuje się odpowiednio do produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 31. 1. Podmiot produkujący wyroby tytoniowe, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby nowatorskie przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym rozpoczęciem procesów produkcyjnych, informację

zawierającą wykaz procesów technologicznych albo informację o terminach procesów produkcyjnych odbywających się w systemie ciągłym.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) określenie rodzaju wyrobów, o których mowa w ust. 1, w tym określenie rodzaju wyrobów tytoniowych, które będą produkowane;
2) datę i godzinę rozpoczęcia procesu wytwarzania oraz przekazania wyrobów tytoniowych, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich do magazynu;
3) przewidywaną ilość wyrobów tytoniowych, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich, które zostaną wyprodukowane.

3. Do wykazu, o którym mowa w ust. 1, przepis § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Informacja o terminach procesów produkcyjnych zawiera również określenie rodzaju i przewidywanej ilości wyrobów tytoniowych lub przewidywanej ilości płynu do papierosów elektronicznych albo wyrobów nowatorskich, które zostaną wyprodukowane.

§ 32. 1. Podmiot produkujący wyroby energetyczne przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed zamierzonym rozpoczęciem procesów produkcyjnych, informację zawierającą wykaz procesów technologicznych albo informację o terminach procesów produkcyjnych odbywających się w systemie ciągłym.

2. Wykaz, o którym mowa w ust.1, zawiera:

1) określenie rodzaju wyrobów energetycznych, które będą produkowane;
2) datę i godzinę rozpoczęcia procesu produkcji oraz przekazania wyrobów energetycznych do magazynu;
3) rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych użytych do produkcji wyrobów energetycznych;
4) przewidywaną ilość wyprodukowanych wyrobów energetycznych oraz sposób ustalenia ich ilości.

3. Do wykazu, o którym mowa w ust. 1, przepis § 27 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Informacja o terminach procesów produkcyjnych odbywających się w systemie ciągłym zawiera również określenie rodzaju i przewidywanej ilości wyrobów energetycznych, które zostaną wyprodukowane.

§ 33. 1. Podmiot, na którym ciąży obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, przesyła właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, a w przypadku wykonywania kontroli stałej – komórce kontroli stałej, co najmniej na dzień przed zamierzonym oznaczaniem tych wyrobów, informację o planowanej ilości i rodzaju wyrobów

akcyzowych, rodzaju opakowań jednostkowych oraz miejscu i terminie oznaczania tych wyrobów znakami akcyzy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych:

1) od których został już uiszczony należny podatek akcyzowy, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe w miejscu ich sprzedaży detalicznej;
2) importowanych lub nabywanych wewnątrzwspólnotowo, jeżeli oznaczanie ich znakami akcyzy następuje poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wolnym obszarze celnym bądź w składzie celnym.

§ 34. W przypadku:

1) zdjęcia znaków akcyzy, w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 123 ust. 4 ustawy,
2) wprowadzenia obowiązku kasowania znaków akcyzy, na podstawie art. 124 ustawy,
3) niszczenia znaków akcyzy zdjętych z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych oraz uszkodzonych albo zniszczonych przed ich naniesieniem na wyroby akcyzowe lub w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych

– podmiot informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego, co najmniej na 3 dni przed zamierzonym zdjęciem, kasowaniem lub zniszczeniem, o planowanym terminie przeprowadzenia tych czynności oraz o rodzaju i ilości zdejmowanych, kasowanych lub niszczonych znaków akcyzy.

§ 35. 1. Podmiot przed dniem planowanego niszczenia:

1) nieprzydatnego do dalszego przerobu lub zużycia suszu tytoniowego,
2) nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–c i e,
3) wyrobów akcyzowych innych niż wymienione w § 1 pkt 1 lit. a–c i e, jeżeli przepisy o podatku akcyzowym wymagają obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego przy wykonywaniu tej czynności

– informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o zamiarze ich niszczenia, podając datę, godzinę, rodzaj i planowaną ilość niszczonych wyrobów.

2. W przypadku gdy podmiot zamierza dokonać niszczenia wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym, w informacji podaje również nazwę i adres miejsca niszczenia wyrobów akcyzowych.

§ 36. 1. Podmiot wysyłający wyroby akcyzowe, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, przed dniem dokonania wysyłki informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o zamiarze dokonania wysyłki, podając datę i godzinę wysyłki oraz odbiorcę, rodzaj i planowaną ilość wysyłanych wyrobów akcyzowych.

2. Podmiot przyjmujący wyroby akcyzowe, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, informuje właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego, co najmniej na dzień przed planowanym przyjęciem przesyłki, o planowanym przyjęciu, podając datę i godzinę planowanego przyjęcia przesyłki oraz rodzaj i planowaną ilość przyjmowanych wyrobów akcyzowych.

§ 37. Informacje, powiadomienia i zgłoszenia, o których mowa w § 20-34, § 36 ust. 1 i § 42 ust. 1 przesyła się do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego w postaci elektronicznej w systemie teleinformatycznym Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych, zwanego dalej „CEWA", o którym mowa w art. 138p ustawy. Przepisy art. 138pa i art. 138pb ustawy stosuje się odpowiednio.

§ 38. 1.Podmioty obowiązane do przesyłania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń, o których mowa w § 37, w CEWA dokonują rejestracji na PUESC.

2. Uwierzytelnienie zarejestrowanego użytkownika PUESC w celu wprowadzenia, korygowania, przeglądania danych w CEWA polega na podaniu identyfikatora użytkownika (login) i hasła.

Rozdział 4

Tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą

§ 39. 1. Niszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie i czwarte oraz w lit. b i c, nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia odbywa się w obecności kontrolującego.

2. Niszczenie nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia:

1) suszu tytoniowego,
2) wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i drugie oraz w lit. e

– odbywa się bez obecności kontrolującego, jeżeli podmiot poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanym niszczeniu, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w informacji terminie.

3. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od obecności kontrolującego przy niszczeniu wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, jeżeli przepisy o podatku akcyzowym nie wymagają obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego przy przeprowadzeniu czynności podlegającej kontroli. Przepisy § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Szczegółowe sposoby i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych

§ 40. W magazynie wyroby akcyzowe, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–c i e, w opakowaniach jednostkowych powinny być ustawione według ich rodzaju oraz w miarę możliwości według stawek podatkowych, gramatury, pojemności i w sposób umożliwiający sprawne ustalenie ich stanu rzeczywistego i porównanie ze stanem wynikającym z dokumentacji, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 3 i 3a ustawy.

§ 41. 1. Wysyłka:

1) alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym,
2) alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, skażonego środkami skażającymi, o których mowa w § 2 pkt 7 lit. a,
3) przemieszczanego luzem alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte

– odbywa się w obecności kontrolującego.

2. Kontrola wysyłki wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, innych niż wymienione w ust. 1 jest wykonywana z uwzględnieniem ryzyka.

3. W przypadku gdy podmiot poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanej wysyłce wyrobów akcyzowych wymienionych w ust. 2, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w powiadomieniu terminie, podmiot dokonuje wysyłki bez obecności kontrolującego.

4. Na środki transportu lub naczynia służące do przewozu wyrobów akcyzowych luzem:

1) nakłada się zamknięcia urzędowe – w przypadku, o którym mowa w ust. 1;
2) mogą być nałożone zamknięcia urzędowe z uwzględnieniem ryzyka – w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

5. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od obecności kontrolującego przy wysyłce wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2

i 3, jeżeli podmiot został upoważniony do nakładania zamknięć urzędowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 65 ust. 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. Przepisy ust. 4 pkt 1 oraz § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od obecności kontrolującego przy wysyłce wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, w przypadku objęcia podmiotu kontrolą stałą. Przepisy ust. 4 pkt 1 oraz § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisów ust. 1–4 oraz § 36 ust. 1 nie stosuje się w przypadku wysyłki wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d:

1) innych niż wymienione w ust. 1, przemieszczanych:
   a) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD,
   b) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD;
2) dokonywanej przez zarejestrowanego wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy.

§ 42. 1. Jeżeli podczas przewozu na terytorium kraju przesyłki wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–c, zostaną uszkodzone naczynia, w których te wyroby są przewożone, lub środek transportu, którym są one przewożone, i zajdzie konieczność przelania ich do innych naczyń lub przeładunku, przewoźnik, podmiot wysyłający lub podmiot przyjmujący są obowiązani niezwłocznie zgłosić to właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz odnotować datę i godzinę uszkodzenia lub stwierdzenia uszkodzenia naczyń lub środka transportu w dokumentach mających zastosowanie do przemieszczania wyrobów akcyzowych, o których mowa w przepisach ustawy, lub innym dokumencie towarzyszącym przesyłce.

2. W przypadku przeładunku wyrobów akcyzowych przemieszczanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 55 ust. 3 ustawy.

3. W przypadku zmiany środka transportu wyrobów akcyzowych przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy stosuje się przepisy wydane na podstawie art. 46w ust. 2 ustawy.

§ 43. 1. Przyjęcie przesyłki:

1) alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, w stanie nieskażonym,
2) alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret trzecie, skażonego środkami skażającymi, o których mowa w § 2 pkt 7 lit. a,
2) przemieszczanego luzem alkoholu etylowego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. a tiret czwarte

– odbywa się w obecności kontrolującego.

2. Przepisów ust. 1 oraz § 36 ust. 2 nie stosuje się do przyjęcia przesyłki alkoholu etylowego w przypadkach, o których mowa w § 9 ust. 3.

3. Kontrola przyjęcia wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, innych niż wymienione w ust. 1 jest wykonywana z uwzględnieniem ryzyka.

4. W przypadku gdy podmiot poinformował właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o planowanym przyjęciu wyrobów akcyzowych wymienionych w ust. 3, a kontrolujący nie przybył do podmiotu we wskazanym w powiadomieniu terminie, podmiot dokonuje przyjęcia bez obecności kontrolującego.

5. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, biorąc pod uwagę ryzyko, może odstąpić od obecności kontrolującego przy przyjęciu wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, jeżeli podmiot został upoważniony do zdejmowania zamknięć urzędowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 65 ust. 5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej lub jest objęty kontrolą stałą. Przepisy § 8 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

6. Przepisów ust. 1 i 3 oraz § 36 ust. 2 nie stosuje się w przypadku przyjęcia przesyłki wyrobów akcyzowych przemieszczanych:

1) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD;
2) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD.

§ 44. 1. W przypadku objęcia kontrolą stałą podmiotu, który przyjmuje, magazynuje lub wydaje alkohol etylowy skażony, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. f, przyjęcie i wydanie przez ten podmiot alkoholu etylowego skażonego, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. f, odbywa się w obecności kontrolującego.

2. Podmiot objęty kontrolą stałą przyjmujący alkohol etylowy skażony, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. f, informuje komórkę kontroli stałej o zamiarze przyjęcia przesyłki, podając rodzaj i ilość przyjmowanych wyrobów.

3. Podmiot objęty kontrolą stałą wydający alkohol etylowy skażony, o którym mowa w § 1 pkt 1 lit. f, przed dokonaniem wydania informuje komórkę kontroli stałej o zamiarze wydania, podając rodzaj i ilość wydawanych wyrobów.

§ 45. 1. W przypadku wysyłki wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, rurociągiem przepisy § 36 ust. 1 oraz § 41 ust. 1–3 i 7 stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku przyjęcia wyrobów akcyzowych, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. a–d, przesyłanych rurociągiem przepisy § 36 ust. 2 oraz § 43 ust. 1, 3, 4 i 6 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe

§ 46. 1. Do kontroli rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do informacji, powiadomień i zgłoszenia, o których mowa w § 20-34, § 36 ust. 1 i § 42 ust. 1, złożonych do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego lub komórki kontroli stałej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …… r.[5]

MINISTER FINANSÓW

[5)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 12 sierpnia 2021 r. w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych (Dz. U. poz. 1636), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 28 ustawy z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ….)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia *w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych* stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.) (dalej: ustawa o KAS), znowelizowanej postanowieniami art. 9 ustawy z dnia r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz…..) (dalej: ustawa zmieniająca).

Zgodnie z art. 90 ustawy o KAS, w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres i sposób kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych;

2) sposób i tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej;

3) tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą celno-skarbową;

4) szczegółowe sposoby i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych objętych kontrolą celno-skarbową.

Wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni:

1) wyroby akcyzowe o szczególnym znaczeniu dla budżetu państwa oraz wyroby podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;

2) zróżnicowanie form i sposobów wykonywania kontroli oraz zakresu wymagań, które powinny zostać spełnione przez kontrolowanych - w zależności od rodzaju podmiotu, rodzaju wykonywanej działalności oraz grupy wyrobów objętych tymi kontrolami;

2a) potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa i niezaprzeczalności przekazywanych informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej;

3) konieczność zapewnienia skuteczności i sprawności wykonywania kontroli celno-skarbowej.

Zgodnie ze znowelizowanym upoważnieniem ustawowym zawartym w art. 90 ustawy o KAS projekt rozporządzenia uwzględnia konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami

akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych z uwzględnieniem sposobu przekazywania informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa i niezaprzeczalności przekazywanych informacji o terminach tych czynności. Jednocześnie mając na uwadze wprowadzenie w ustawie zmieniającej sposobu prowadzenia i przechowywania ewidencji i dokumentacji na potrzeby podatku akcyzowego (zmieniony art. 138p ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.) przy użyciu systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji Wyrobów Akcyzowych (dalej: CEWA), podjęto decyzję o wykorzystaniu tego systemu do przesyłania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń, o których mowa w § 20-34, § 36 ust. 1 i § 42 ust. 1 projektu rozporządzenia.

W konsekwencji powyższego, niniejsze rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 12 sierpnia 2021 r. w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych (Dz. U. poz. 1636) w materii związanej ze sposobem przesyłania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń oraz ich zakresem w związku z cyfryzacją informowania o terminach czynności podlegających kontroli.

Dotychczasowy zakres i sposób kontroli niektórych wyrobów akcyzowych, co do zasady nie ulega zmianie. W projektowanym rozporządzeniu dodano obowiązek przesyłania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń przy użyciu systemu teleinformatycznego CEWA w związku ze zmiana delegacji ustawowej wynikającej z ustawy zmieniającej.

W tym zakresie dokonano zmian:

- w § 1 pkt 2 – wskazano, że rozporządzenie określa „sposób i tryb przekazywania oraz zakres informacji o terminach czynności podlegających kontroli:;

- w § 20-23 – poprzez usunięcie możliwości przekazywania informacji o terminach czynności podlegających kontroli do komórki kontroli stałej, w przypadku wykonywania kontroli w tej formie. Wszystkie informacje, powiadomienia i zgłoszenia, w myśl dodanego § 37 będą przesyłane do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego w systemie CEWA. Stąd nie ma potrzeby przekazywania ich do komórki kontroli stałej, która obsługuje ten organ;

- dodano § 37 i 38 – w myśl dodanych przepisów informacje, powiadomienia i zgłoszenia, o terminach czynności podlegających kontroli będą przesyłane do właściwego naczelnika urzędu

celno-skarbowego w postaci elektronicznej w systemie CEWA, o którym mowa w art. 138p ustawy o podatku akcyzowym. Jednocześnie zgodnie z odpowiednio stosowanymi art. 138pa i art. 138pb tej ustawy, w przypadku niedostępności systemu, informacje o tym zdarzeniu (komunikat) zamieszczane będą w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Ponadto podmioty obowiązane do przesyłania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń, o których mowa w § 37, będą zobowiązane do dokonania rejestracji na PUESC. Natomiast uwierzytelnienie zarejestrowanego użytkownika PUESC w celu wprowadzenia, korygowania, przeglądania danych w CEWA będzie polegało na podaniu identyfikatora użytkownika (login) i hasła;

- w § 46 przewidziano przepisy przejściowe. Co do zasady do kontroli rozpoczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdą zastosowanie się przepisy dotychczasowe. Podobne rozwiązanie przewidziano w przypadku informacji, powiadomień i zgłoszenia o terminach czynności podlegających kontroli. Oznacza to, że jeżeli podmiot powiadomi właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego (lub komórkę kontroli stałej) o terminie czynności podlegającej kontroli przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, to zastosowanie znajdą przepisy dotychczasowe.

Rozporządzenie wejdzie w życie w

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia podlega udostępnieniu w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Robert Michalski – Zastępca Dyrektora Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej tel. 22 694 38 50, sekretariat.dzp@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 2023-06-23 **Źródło:** Upoważnienie ustawowe w art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.) **Nr … w wykazie prac legislacyjnych** Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……) wprowadza w art. 90 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 615, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą", obowiązek określenia sposobu przekazywania informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej. Ponadto minister właściwy do spraw finansów publicznych, w myśl ustawy zmieniającej, jest zobowiązany w wydanym rozporządzeniu do uwzględnienia potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa i niezaprzeczalności przekazywanych informacji o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej. Dodatkowo w ustawie zmieniającej przewidziano obowiązek prowadzenia ewidencji i innych dokumentacji, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.), oraz rejestrów, o których mowa w art. 138t i art.138ta tej ustawy wyłącznie z wykorzystaniem udostępnionego systemu teleinformatycznego pod nazwą Centralna Ewidencja Wyrobów Akcyzowych, zwanej dalej „CEWA".

Mając na uwadze, że ustawą z dnia … o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej, ustawodawca dokonał zmian delegacji ustawowej z art. 90 ustawy oraz przepisów traktujących o ewidencjach akcyzowych, koniecznym staje się wykonanie upoważnienia ustawowego i wydanie rozporządzenia w sprawie kontroli celno-skarbowej niektórych wyrobów akcyzowych.
Regulacje zawarte w rozporządzeniu, w stosunku do przepisów dotychczasowych, określają sposób przekazywania do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej przy użyciu systemu CEWA. W zakresie przedmiotu i trybu wykonywania kontroli regulacje nie ulegają zmianie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z tym, że projektodawca nowelizacji art. 90 ustawy proponuje jakościową transformację, która pozwoli na przejście z „papierowych" powiadomień o terminach czynności podlegających kontroli, na postać elektroniczną w jednym centralnym systemie teleinformatycznym CEWA, udostępnionym bezpłatnie przez Szefa KAS wszystkim podmiotom obowiązanym do przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń niezbędnym jest w projektowanym rozporządzeniu wskazanie sposobu przekazywania informacji o terminach czynności podlegających kontroli, który musi uwzględniać potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa i niezaprzeczalności przekazywanych informacji o terminach tych czynności.
Projektowane rozwiązanie będzie oparte na modelu poświadczeń, tzn. wymagać będzie autoryzacji osoby wprowadzającej dane do systemu. W celu korzystania z funkcjonalności systemu CEWA konieczne będzie uwierzytelnienie się podatnika na PUESC, co podatnicy akcyzowi uczynili rejestrując się w Centralnym Rejestrze Podmiotów Akcyzowych (CRPA). Po uwierzytelnieniu się podatnik będzie mógł korzystać z systemu CEWA w zakresie wprowadzania danych wynikających z obowiązku informacyjnego, ich przeglądania i ewentualnej korekty.
Zakłada się, że projektowane rozwiązania przyczynią się nie tylko do wzmocnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku akcyzowego, ale także uproszczenia samego procesu kontroli opartej na analizie ryzyka, z uwagi na możliwość zdalnego monitorowania przez organy KAS czynności podlegających kontroli, w szczególności w zakresie produkcji, przemieszczania i zużycia niektórych wyrobów akcyzowych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja w zakresie sposobu przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie

Podmioty obowiązane do przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli celno-skarbowej	43 067	Dane CRPA	Obowiązek przekazywania stosownych informacji w systemie CEWA.
Naczelnicy urzędów celno-skarbowych	16	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej	Obowiązek gromadzenia, analizowania, informacji, zgłoszeń i powiadomień oraz delegowania zespołów kontrolnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2021 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na sektor finansów publicznych ze względu na charakter wprowadzanych regulacji, które wynikają ze zmiany sposobu przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli. Wejście w życie tego rozporządzenia nie powoduje konieczności wydatkowania środków finansowych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

	Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
duże przedsiębiorstwa							

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2020 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie sposobu przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli, na podstawie delegacji zawartej w art. 90 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt rozporządzenia ma na celu określenie sposobu przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli, na podstawie delegacji zawartej w art. 90 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe oraz osoby niepełnosprawne i starsze.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	W wyniku wejścia w życie rozporządzenia u przedsiębiorców nie powstaną dotychczasowe skutki finansowe wywołane koniecznością przekazywania koniecznych danych na potrzeby urzędów celno-skarbowych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
W wyniku wejścia w życie zmian ustawowych będących podstawą projektowanego rozporządzenia, u przedsiębiorców wystąpią obowiązki wywołane koniecznością przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli w CEWA.
Przewiduje się, że projektowane przepisy w zakresie przekazywania informacji w CEWA spowodują zmniejszenie obciążeń administracyjnych poprzez digitalizację procedur.
Wdrożenie CEWA wpłynie na ograniczenie dokumentacji papierowej wytwarzanej przez podmioty dokonujące obrotu wyrobami akcyzowymi w związku z realizacją obowiązku informacyjnego o czynnościach podlegających kontroli.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Projekt rozporządzenia wprowadza rozwiązania w zakresie sposobu przekazywania informacji, powiadomień i zgłoszeń o terminach czynności podlegających kontroli w CEWA. Projekt rozporządzenia ma na celu digitalizację przekazywanych informacji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ……
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Nie przewiduje się ewaluacji w zakresie systemu. Od dnia ……. r. wszystkie obowiązane podmioty będą zobowiązane do realizacji obowiązku informacyjnego w CEWA.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi

Na podstawie art. 3 ust. 11 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i ….) zarządza się, co następuje:

§ 1. Systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi jest objęty przewóz:

1) towarów innych niż wymienione w art. 3 ust. 2 pkt 1–3a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania", będących jednocześnie odpadami w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.[2)]), które podlegają przepisom rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.[3)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 1013/2006", bez względu na ich ilość w przesyłce;
2) towarów objętych pozycją:
   a) CN 2701 – węgiel; brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla,

---

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

2 Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295 i 877.

3) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 309 z 27.11.2007, str. 7, Dz. Urz. UE L 188 z 16.07.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 97 z 16.04.2009, str. 8, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 119 z 13.05.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 12.07.2011, str. 2, Dz. Urz. UE L 46 z 17.02.2012, str. 30, Dz. Urz. UE L 79 z 21.03.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 334 z 13.12.2013, str. 46, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 135, Dz. Urz. UE L 332 z 19.11.2014, str. 15, Dz. Urz. UE L 277 z 22.10.2015, str. 61, Dz. Urz. UE L 294 z 11.11.2015, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 433 z 22.12.2020, str. 11.

b) CN 2704 – koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy

– jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tą pozycją przekracza 500 kg;

3) towarów, które są produktami rolnymi, podzielonych na następujące sektory wymienione w odpowiednich częściach załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.[4)]):

a) zboża, część I, jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 500 kg,

b) jaja, część XIX, jeżeli ich liczba w przesyłce towarów przekracza 900 szt.,

c) mięso drobiowe, część XX, jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 250 kg,

d) produkty pszczele, część XXII, jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 10 kg.

§ 2. 1. Przepisu § 1 pkt 1 nie stosuje się do towarów:

1) których przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy o systemie monitorowania;

2) objętych procedurą celną tranzytu;

3) które:

a) zostały wyszczególnione w załączniku III lub IIIB do rozporządzenia 1013/2006,

b) są mieszaninami, niesklasyfikowanymi pod żadnym kodem w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006 lub składającymi się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały wyszczególnione w załączniku IIIA do rozporządzenia 1013/2006

– jeżeli są one przeznaczone do odzysku oraz ilość tych odpadów w przesyłce nie przekracza 20 kg.

2. Przepisu § 1 pkt 2 nie stosuje się do towarów:

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 15, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 262 oraz Dz. Urz. UE L160 z 26. 06. 2023, str. 12.

1) których przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy o systemie monitorowania;
2) objętych procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania, wywozu albo powrotnym wywozem;
3) przewożonych w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 25 kg.

3. Przepisu § 1 pkt 3 nie stosuje się do towarów, których przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy o systemie monitorowania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ……[5)].

MINISTER FINANSÓW

[5)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. poz. 898), które utraciło moc w związku z wejściem w życie ustawy z dnia …….. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia ….. *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. ….), zmieniono ustawę *z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104), zwaną dalej „ustawą", w tym w zakresie w art. 3 tej ustawy. Zmiana tego przepisu spowodowała konieczność wydania rozporządzenia w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi na podstawie art. 3 ust. 11 ustawy uwzględniającego nowe regulacje ustawowe.

Projekt rozporządzenia został dostosowany do zmienionej treści art. 3 ustawy, związanej w szczególności z przeniesieniem niektórych towarów wymienionych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. poz. 898) do ustawy.

W konsekwencji projektowane rozporządzenie w § 1 określa trzy główne kategorie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Są to towary będące jednocześnie odpadami (bez względu na ich ilość w przesyłce), węgiel i koks (jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tą pozycją przekracza 500 kg) oraz produkty rolne tj. zboża (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 500 kg, jaja (jeżeli ich liczba w przesyłce towarów przekracza 900 szt.), mięso drobiowe (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 250 kg) oraz produkty pszczele (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 10 kg).

W § 2 projekt rozporządzenia określa, w jakich przypadkach przewóz ww. towarów nie jest objęty systemem monitorowania. Systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi nie stosuje się do ww. towarów wymienionych w § 1 pkt 1, których przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy, objętych procedurą celną tranzytu oraz tych które: zostały wyszczególnione w załączniku III lub IIIB do rozporządzenia 1013/2006, są mieszaninami, niesklasyfikowanymi pod żadnym kodem w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006 lub składającymi się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały

wyszczególnione w załączniku IIIA do rozporządzenia 1013/2006, – jeżeli są one przeznaczone do odzysku oraz ilość tych odpadów w przesyłce nie przekracza 20 kg.

Z kolei w stosunku do towarów wymienionych w § 1 pkt 2 systemu monitorowania nie stosuje się, gdy ich przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy, objętych procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej, przetwarzania, wywozu albo powrotnym wywozem oraz przewożonych w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 25 kg.

Natomiast w przypadku towarów wymienionych w § 1 pkt 3 systemu monitorowania nie stosuje się, gdy ich przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy.

W ww. zakresie regulacje projektowanego rozporządzenia stanowią powtórzenie dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi , zmienionego rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2023 r.

Rozporządzenie winno wejść w życie w dniu wejścia w życie przepisów *ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* w zakresie *zmiany ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*.

Niniejsze rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Dariusz Rostkowski Zastępca Dyrektora Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej (22) 694-38-50, sekretariat.dzp@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 23.06.2023 r. **Źródło:** art. 3 ust. 11 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) **Nr …** w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia …. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. …), zmieniono ustawę z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …), zwaną dalej „ustawą", w tym w zakresie w art. 3 tej ustawy. Zmiana tego przepisu spowodowała konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi na podstawie art. 3 ust. 11 ustawy uwzględniającego nowe regulacje ustawowe.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia został dostosowany do zmienionej treści art. 3 ustawy, związanej w szczególności z przeniesieniem niektórych towarów wymienionych w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. poz. 898) do ustawy oraz rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2023 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. poz. 750).

Projektowane rozporządzenie w § 1 określa trzy główne kategorie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. Są to towary będące jednocześnie odpadami (bez względu na ich ilość w przesyłce), węgiel i koks (jeżeli masa brutto przesyłki towarów objętych tą pozycją przekracza 500 kg) oraz produkty rolne tj. zboża (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 500 kg, jaja (jeżeli ich liczba w przesyłce towarów przekracza 900 szt.), mięso drobiowe (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 250 kg) oraz produkty pszczele (jeżeli masa brutto przesyłki towarów przekracza 10 kg).

W § 2 projekt rozporządzenia określa, w jakich przypadkach przewóz ww. towarów nie jest objęty systemem monitorowania. Systemu monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi nie stosuje się do ww. towarów wymienionych w § 1 pkt 1, których przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy , objętych procedurą celną tranzytu oraz tych które: zostały wyszczególnione w załączniku III lub IIIB do rozporządzenia 1013/2006, są mieszaninami, niesklasyfikowanymi pod żadnym kodem w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006 lub składającymi się z dwóch lub więcej rodzajów odpadów wymienionych w załączniku III do rozporządzenia 1013/2006, jeżeli skład tych mieszanin nie utrudnia poddania ich racjonalnemu ekologicznie odzyskowi i mieszaniny te zostały wyszczególnione w załączniku IIIA do rozporządzenia 1013/2006, – jeżeli są one przeznaczone do odzysku oraz ilość tych odpadów w przesyłce nie przekracza 20 kg.

Z kolei w stosunku do towarów wymienionych w § 1 pkt 2 systemu monitorowania nie stosuje się, gdy ich przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 ustawy, objętych procedurą celną tranzytu, składowania, odprawy czasowej,

przetwarzania, wywozu albo powrotnym wywozem oraz przewożonych w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 25 kg.

Natomiast w stosunku do towarów wymienionych w § 1 pkt 3 systemu monitorowania nie stosuje się, gdy ich przewóz jest realizowany na podstawie art. 5 . ustawy.

W ww. zakresie regulacje projektowanego rozporządzenia stanowią powtórzenie dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zmienionego rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2023 r.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Kontrolujący funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusze Policji, funkcjonariusze Straży Granicznej, inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego	Brak danych		Bezpośrednie, poprzez kontrolę obowiązków wynikających z ustawy.
Podmioty odbierające, przewoźnicy, kierujący pojazdem	Brak danych		Bezpośrednie, poprzez realizację obowiązków wynikających z ustawy, związanych ze zgłaszaniem, uzupełnianiem i aktualizacją zgłoszeń i przekazywaniem danych geolokalizacyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. ─ Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) podlega zamieszczeniu w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie udostępniony w celu zajęcia stanowiska nw. podmiotom

1. Forum Związków Zawodowych;
2. Biuro Monitoringu @proste NGO;
3. Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
4. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
6. Izba Gospodarcza Farmacja Polska;
7. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
8. Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla;
9. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Krajowa Izba Biopaliw;
12. Krajowa Izba Gospodarcza;
13. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
14. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
15. NSZZ Solidarność;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED;
17. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;

18. OPZZ;
19. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
20. Polska Izba Gazu Płynnego;
21. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
22. Polska Izba Paliw Płynnych;
23. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
24. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
25. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
26. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
27. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
28. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
29. Polska Rada Biznesu;
30. Polski Związek Producentów Farb i Klejów;
31. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
32. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju
33. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
34. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
35. Stowarzyszenie Producentów Chemii Budowlanej;
36. Towarzystwo Obrotu Energią;
37. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
38. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;
39. Związek Pracodawców Business Center Club;
40. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
41. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
42. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
43. Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie;
44. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
45. Związek Rzemiosła Polskiego;
46. Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2017 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	*Łącznie (0-9)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie powodowało skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, a także nie będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa zarówno w roku bieżącym, jak i w latach przyszłych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2017 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projekt nie wprowadza nowych obowiązków – jest powtórzeniem przepisów dotychczasowych w tym zakresie.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie wprowadza nowych obowiązków – jest powtórzeniem przepisów dotychczasowych w tym zakresie.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne		Nie dotyczy						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt nie wprowadza nowych obowiązków – jest powtórzeniem przepisów dotychczasowych w tym zakresie. Nie przewiduje się znaczących skutków finansowych do poniesienia przez podmioty obejmowane regulacją. Zasadniczym obowiązkiem będzie dostosowanie wewnętrznych systemów informatycznych do wysyłania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszeń SENT. Szacowany koszt rocznej licencji na jedno stanowisko pracy to ok. 950 zł. Możliwa jest również automatyczna wymiana komunikatów z Platformą Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnej, a specyfikacja techniczna w tym zakresie jest powszechna i bezpłatnie udostępniona.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Projekt nie wprowadza nowych obowiązków – jest powtórzeniem przepisów dotychczasowych w tym zakresie.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

9. Wpływ na rynek pracy

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	
11.Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie w dniu wejścia w życie przepisów ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie nie przewiduje się ewaluacji.		
13.Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie wyznaczenia instytutu badawczego do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń, w tym ich analizy oraz zakresu danych podlegających temu przetwarzaniu

Na podstawie art. 4 ust. 9 pkt 1 i ust. 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i poz. ....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyznacza się Instytut Łączności − Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Warszawie do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń, w tym ich analizy.

§ 2. 1. Przetwarzaniu podlegają następujące dane dotyczące przewozów realizowanych środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zwanym dalej „środkiem transportu”:

1) numer referencyjny;
2) numery rejestracyjne środka transportu;
3) rodzaj towaru;
4) ilość, masa brutto, objętość towaru;
5) współrzędne geograficzne dotyczące położenia środka transportu;
6) prędkość środka transportu;
7) data i godzina pozyskania danych, o których mowa w pkt 5;
8) azymut środka transportu;
9) błąd przekazywania danych satelitarnych;

[1)] Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

10) numer lokalizatora albo numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu do zewnętrznego systemu lokalizacji używanego przez przewoźnika.

2. W przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się na terytorium kraju przetwarzaniu podlegają również:

1) dane adresowe miejsca załadunku towaru;
2) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru albo miejsca zakończenia przewozu na terytorium kraju;
3) data faktycznego rozpoczęcia przewozu towaru;
4) planowana data zakończenia przewozu towaru;
5) informacja o odbiorze towaru.

3. W przypadku przewozu towaru z terytorium państwa członkowskiego albo z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju przetwarzaniu podlegają również:

1) miejsce i data rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju;
2) dane adresowe miejsca dostarczenia towaru;
3) planowana data zakończenia przewozu towaru;
4) informacja o odbiorze towaru.

4. W przypadku przewozu towaru z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium drugiego państwa członkowskiego albo państwa trzeciego przetwarzaniu podlegają również:

1) miejsce i data rozpoczęcia przewozu towaru na terytorium kraju;
2) miejsce zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju;
3) planowana data zakończenia przewozu towaru na terytorium kraju.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ……..[2)]

MINISTER FINANSÓW

w porozumieniu:

MINISTER CYFRYZACJI

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 września 2018 r. w sprawie wyznaczenia instytutu badawczego do dokonywania analizy danych dotyczących przewozu towarów gromadzonych w rejestrze zgłoszeń oraz zakresu danych podlegających tej analizie (Dz. U. z 2018 r. poz. 1743), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 29 ustawy z dnia …. 2023 r. o zmianie o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. …..).

UZASADNIENIE

Projekt niniejszego rozporządzenia zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 września 2018 r. *w sprawie wyznaczenia instytutu badawczego do dokonywania analizy danych dotyczących przewozu towarów gromadzonych w rejestrze zgłoszeń oraz zakresu danych podlegających tej analizie* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1743), które zostało wydane na podstawie art. 4 ust. 9 pkt 1 i ust. 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104), zwanej dalej „ustawą SENT".

Zmiany w odniesieniu do dotychczasowego rozporządzenia wynikają ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia …… *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnieniu funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. ……), zwanej dalej „ustawą zmieniającą", którą zmieniona została min. ww. ustawa SENT. W brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą zmianie uległa delegacja wynikająca z art. 4 ust. 9 pkt 1 ustawy SENT, zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczać jednostki sektora finansów publicznych lub instytutu badawczego do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze. Dotychczas minister mógł wyznaczyć te podmioty do analizy danych (w szczególności danych geolokalizacyjnych) w rejestrze. Z uwagi na to, że w przypadku powierzenia analizy danych wyznaczonej jednostce sektora finansów publicznych albo instytutowi badawczemu, podmiot taki aby dokonać analizy musi również wykonywać inne czynności przetwarzania danych ściśle związane z tą analizą, np. ich pobieranie, porządkowanie, przechowywanie, przekazywanie, zabezpieczanie czy usuwanie, konieczna była zmiana delegacji ustawowej, a w konsekwencji wydanie nowego rozporządzenia. W przypadku gdy wyznaczany podmiot jest jednostką nadzorowaną przez ministra innego niż minister właściwy do spraw finansów publicznych, rozporządzenie jest wydawane w porozumieniu z właściwym ministrem.

W projektowanym § 1 wskazano podmiot wyznaczony do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń, w tym ich analizy. Mając na uwadze dotychczasowe doświadczenie wyznaczonej zastępowanym rozporządzeniem jednostki – projektowane rozporządzenie również wyznacza Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy do realizacji zadań wskazanych w § 1.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ……..

Nie przewiduje się żadnych skutków finansowych do poniesienia przez mikro-przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Niniejsze rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wyznaczenia instytutu badawczego do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń, w tym ich analizy oraz zakresu danych podlegających temu przetwarzaniu **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny Podsekretarz Stanu, Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Dariusz Rostkowski Zastępca Dyrektora Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej (22) 694-38-60 dariusz.rostkowski@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 23 czerwca 2023 r. **Źródło:** art. 4 ust. 9 pkt 1 i ust. 10 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104, z późn.zm.). **Nr ……. w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104, z późn. zm.) przewidują prowadzenie przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej rejestru zgłoszeń. W związku wejściem w życie ustawy z dnia… *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. ……), która zmienia przepisy w ww. ustawie SENT, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia na podstawie zmienionej delegacji ustawowej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie zmienionego upoważnienia, o którym mowa w art. 4 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*, po zmianach wprowadzonych ustawą z dnia …… *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej*, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, jednostki sektora finansów publicznych lub instytutu badawczego do przetwarzania danych gromadzonych w rejestrze. Dotychczas minister mógł wyznaczyć te podmioty do analizy danych (w szczególności danych geolokalizacyjnych) w rejestrze. Z uwagi na to, że w przypadku powierzenia analizy danych wyznaczonej jednostce sektora finansów publicznych albo instytutowi badawczemu, podmiot taki aby dokonać analizy musi również wykonywać inne czynności przetwarzania danych ściśle związane z tą analizą, np. ich pobieranie, porządkowanie, przechowywanie, przekazywanie, zabezpieczanie czy usuwanie, konieczna była zmiana przepisu i w konsekwencji wydanie nowego rozporządzenia na podstawie aktualnego brzemienia art. 4 ust. 9 pkt 1.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Instytutu Łączności – Państwowy Instytut Badawczy	1	Dane własne	Bezpośrednie. Przetwarzanie danych gromadzonych w rejestrze zgłoszeń, w tym ich analiza.
Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusze Policji, funkcjonariusze Straży Granicznej, inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego przeprowadzający kontrole	Brak danych		Bezpośrednie. Korzystanie z przetworzonych danych o położeniu środków transportu.

na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi*			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. ─ Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) podlega zamieszczeniu w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt został udostępniony w celu zajęcia stanowiska nw. podmiotom:

1. Forum Związków Zawodowych;
2. Biuro Monitoringu @proste NGO;
3. Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
4. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
6. Izba Gospodarcza Farmacja Polska;
7. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
8. Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla;
9. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Krajowa Izba Biopaliw;
12. Krajowa Izba Gospodarcza;
13. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
14. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
15. NSZZ Solidarność;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED;
17. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
18. OPZZ;
19. Polska Izba Gazu Płynnego;
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
21. Polska Izba Paliw Płynnych;
22. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
23. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
24. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
25. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
26. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
27. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
28. Polska Rada Biznesu;
29. Polski Związek Producentów Farb i Klejów;
30. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
31. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
32. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
33. Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
34. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
35. Stowarzyszenie Producentów Chemii Budowlanej;
36. Towarzystwo Obrotu Energią;
37. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
38. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;
39. Związek Pracodawców Business Center Club;
40. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
41. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
42. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
43. Związek Rzemiosła Polskiego;
44. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
45. Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie;
46. Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Część 19 Budżetu państwa – dotacja celowa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się dodatkowych skutków finansowych do poniesienia poza tymi ponoszonymi dotychczas na podstawie art. 4 ust. 4d.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne		Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Przedmiotowa regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ……..

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie rozporządzenia nie przewiduje się ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia

w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów

Na podstawie art. 7c ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 …….) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa dodatkowe dane podlegające wskazaniu odpowiednio przez podmiot wysyłający, podmiot odbierający, przewoźnika, podmiot sprzedający i podmiot nabywający w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, art. 5a ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 6a ust. 1, art. 6b ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zwanej dalej „ustawą".

§ 2. 1. W zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, w przypadku przewozu towarów objętych pozycjami CN od 1507 do 1516 i 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej, objętych systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zwanym dalej „systemem monitorowania przewozu i obrotu", będących przedmiotem:

1) dostawy towarów – podmiot wysyłający wskazuje stawkę podatku od towarów i usług zastosowaną dla dostawy przewożonego towaru;
2) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów albo eksportu towarów – podmiot wysyłający wskazuje stawkę podatku od towarów i usług zastosowaną dla dostawy następującej bezpośrednio przed wewnątrzwspólnotową dostawą albo eksportem tych towarów.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów albo eksportu towarów, jeżeli podmiot wysyłający był ich wytwórcą.

§ 3. W zgłoszeniu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, w przypadku przewozu towarów objętych pozycjami CN od 1507 do 1516 i 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej, objętych systemem monitorowania przewozu i obrotu, będących przedmiotem

---

[1)] Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. .w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. z 2022 r. poz. 939).

wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów albo importu towarów, podmiot odbierający wskazuje stawkę podatku od towarów i usług zastosowaną dla przewożonego towaru.

§ 4. W zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, w przypadku przewozu towarów będących odpadem w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.)[2)], odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający i przewoźnik wskazuje sześciocyfrowy kod tych towarów, zgodny z katalogiem odpadów określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …….[3)]

MINISTER FINANSÓW

---

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1250, 1726, 2127, 2722 oraz z 2023 r. poz. 295, 877.

3) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów (Dz. U. z 2021 r. poz. 1259), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 29 ustawy z dnia …….. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……..).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 czerwca 2021 r. *w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1259) wydane na podstawie art. 7c ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104), zwanej dalej „ustawą SENT"..

Zmiany w odniesieniu do dotychczasowego rozporządzenia wynikają ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. …..), którą zmieniona została m.in. ww. ustawa SENT.

W ustawie tej (SENT) wprowadzano zmiany wpływające na przedmiotowe rozporządzenie dwojako. Pierwsza modyfikacja polega na dokonaniu zmiany poprzez art. 1 ust. 9 projektu ustawy, w którym zawarto zapis o charakterze dostosowującym podmiotowo. Lista uczestników przewozu i obrotu wymieniona w art. 7c nie uwzględniała bowiem podmiotów uczestniczących w obrocie paliwami opałowymi - podmiotu sprzedającego i podmiotu nabywającego, do których ten przepis odnosi się, mimo, że projektowane rozporządzenie nie przewiduje dla nich żadnych obowiązków.

Druga z wdrażanych zmian wiąże się z uwzględnieniem w art. 3 projektu ustawy gazu LPG (ex CN 2711), który dotychczas wymieniony był w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. *w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. poz. 898). Przeniesienie gazu LPG a także związanych z jego przewozem ustawowych obowiązków powoduje, że rozporządzenie staje się bezprzedmiotowe w tym zakresie.

Wprowadzenie ww. zmian w projekcie ustawy SENT wymaga konsekwentnych korekt w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 7c ust. 2 ustawy SENT, czego wyrazem jest niniejszy projekt, który uwzględnia wszystkie podmioty podlegające obowiązkom wynikającym z ustawy SENT, a także jest kompatybilny z ustawą SENT pod względem przedmiotowym.

W wyniku powyższych zmian projektowane rozporządzenie określa obowiązek wskazywania dodatkowych danych dla:

- zgłoszeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy SENT w odniesieniu do towarów objętych pozycjami CN od 1507 do 1516 i 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej,

- zgłoszeń, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do przewozu towarów będących odpadem w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.).

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem …….

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia poprzednie rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 24 czerwca 2021 r. *w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów* utraci moc.

Projekt nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, bowiem wdrażane zmiany mają charakter porządkujący

Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Niniejsze rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Dariusz Rostkowski Zastępca Dyrektora Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej (22) 694-38-60 dariusz.rostkowski@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 23.06.2023 r. **Źródło:** art. 7c ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i ……). **Nr …. w wykazie prac legislacyjnych**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 7c ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

Na podstawie ustawy z dnia *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej*, modyfikacji uległa ustawa z dnia 9 marca 2017r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104, z późn. zm.).

Wdrażane zmiany objęły m.in. art. 7c ust. 1 ww. ustawy, definiujący zakres podmiotowy rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 7c ust. 2 tej ustawy. Ponadto, w ww. projekcie ustawy uwzględniony został gaz LPG (ex CN 2711), który dotychczas wymieniony był w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 2022 r. *w sprawie towarów, których przewóz jest objęty systemem monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. poz. 898). Zmiana w tych obszarach spowodowała konieczność dostosowania rozporządzenia w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów tak, by uwzględniało ono nowe zapisy ustawowe.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia poprzednie rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów (Dz. U. z 2021 r. poz. 1259) utraci moc.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Niniejszy projekt rozporządzenia nie wprowadza kolejnych obowiązków w zakresie podawania dodatkowych danych, w stosunku do przepisów obecnie obowiązujących. Przedmiotem obecnych prac legislacyjnych jest jedynie dostosowanie i ujednolicenie przedmiotowego i podmiotowego zakresu rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 24 czerwca 2021 r. *w sprawie dodatkowych danych podlegających wskazaniu w zgłoszeniu przewozu towarów* z punktu widzenia modyfikacji wynikających ze zmiany ustawy z dnia 9 marca 2017r. *o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2023 r. poz. 104).

W konsekwencji niniejszy projekt rozporządzenia zostaje dostosowany podmiotowo, tj. uwzględnia uczestników obrotu paliwami opałowymi (podmiot sprzedający i podmiot nabywający), do których przepis odnosi się, mimo, że przedmiotowe rozporządzenie nie przewiduje dla nich obowiązków. Ponadto projekt rozporządzenia uwzględnia przeniesienie gazu LPG oraz ustawowych obowiązków związanych z jego przewozem bezpośrednio do treści ustawy, co powoduje, że rozporządzenie staje się bezprzedmiotowe w tym zakresie.

W wyniku powyższych zmian projektowane rozporządzenie określa obowiązek wskazywania dodatkowych danych dla:

- zgłoszeń, o których mowa w art. 5 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy SENT w odniesieniu do towarów objętych pozycjami CN od 1507 do 1516 i 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej,

- zgłoszeń, o których mowa w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 ustawy, w odniesieniu do przewozu towarów będących odpadem w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2021 r. poz. 779, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty wysyłające, podmioty odbierające oleje roślinne i ich frakcje			
Podmioty gospodarcze dokonujące obrotu olejami roślinnymi i ich frakcjami			
Podmioty wysyłające, podmioty odbierające i przewożące towary będące odpadami			
Podmioty odbierające towary klasyfikowane do pozycji CN ex 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. ─ Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

O wyrażenie stanowiska w sprawie projektu rozporządzenia zostały poproszone:

1. Forum Związków Zawodowych;
2. Biuro Monitoringu @proste NGO;
3. Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
4. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
6. Izba Gospodarcza Farmacja Polska;
7. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
8. Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla;
9. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Krajowa Izba Biopaliw;
12. Krajowa Izba Gospodarcza;
13. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
14. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
15. NSZZ Solidarność;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED;
17. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
18. OPZZ;
19. Polska Izba Gazu Płynnego;
20. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
21. Polska Izba Paliw Płynnych;
22. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
23. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
24. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
25. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
26. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
27. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
28. Polska Rada Biznesu;
29. Polski Związek Producentów Farb i Klejów;
30. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
31. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
32. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
33. Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
34. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
35. Stowarzyszenie Producentów Chemii Budowlanej;
36. Towarzystwo Obrotu Energią;
37. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
38. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;

39. Związek Pracodawców Business Center Club;
40. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
41. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
42. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
43. Związek Rzemiosła Polskiego;
44. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
45. Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie;
46. Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie powodowało skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, a także nie będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa zarówno w roku bieżącym, jak i w latach przyszłych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne		Projekt nie wpływa na działalność mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, bowiem wdrażane zmiany mają charakter porządkujący Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Konieczność wskazania w zgłoszeniu dodatkowych danych, w przypadku przewozu towarów klasyfikowanych do pozycji CN od 1507 do 1516 i 1517, z wyłączeniem margaryny oraz margaryny płynnej, w postaci stawki podatku od towarów i usług.

Konieczność wskazania w zgłoszeniu dodatkowych danych, w przypadku przewozu towarów będących odpadem w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Nie dotyczy

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem….. .

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie nie przewiduje się ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

projekt

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

M I N I S T R A F I N A N S Ó W [1)]

z dnia ……..

w sprawie zgłoszeń przewozu towarów oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi

Na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104 i …) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) sposób przesyłania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszenia, przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zwanej dalej „ustawą” oraz sposób uwierzytelniania zarejestrowanego użytkownika Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych, zwanej dalej „PUESC”;
2) sposób postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających, przewoźników, podmiotów sprzedających i podmiotów nabywających oraz terminy przesłania zgłoszeń albo uzupełniania zgłoszeń o informację o odbiorze towarów lub przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy, w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń;
3) przypadki, w których jest dokonywane zgłoszenie obejmujące więcej niż jedną przesyłkę;
4) organ Krajowej Administracji Skarbowej, do którego jest przesyłane zgłoszenie w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń;
5) wzór dokumentu zastępującego zgłoszenie wraz z objaśnieniami.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenie „klucz” oznacza elektroniczny kod zabezpieczający dostęp do zgłoszenia służący odpowiednio podmiotowi wysyłającemu, podmiotowi odbierającemu, przewoźnikowi, podmiotowi sprzedającemu i podmiotowi

---

[1)] Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 939).

nabywającemu, umożliwiający dokonanie uzupełnienia zgłoszenia lub aktualizacji danych zawartych w zgłoszeniu.

§ 3. 1. Zgłoszenie, uzupełnienie lub aktualizację zgłoszenia przesyła się do rejestru zgłoszeń:

1) przy użyciu formularza elektronicznego udostępnionego na PUESC albo
2) z wykorzystaniem dokumentu elektronicznego, zapisanego w formacie XML, zgodnego ze specyfikacją techniczną tego dokumentu udostępnioną na PUESC, przekazanego przy użyciu:
   a) poczty elektronicznej na adres puesc@mf.gov.pl albo
   b) usług sieciowych do komunikacji niewizualnej udostępnionych na PUESC, albo
   c) funkcji pozwalającej na zaimportowanie tego dokumentu elektronicznego, udostępnionej na PUESC.

2. Przesłanie i aktualizację danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy przesyła się do rejestru zgłoszeń przy użyciu formularza elektronicznego udostępnionego na PUESC.

3. W przypadku przewozu paliw opałowych uzupełnienie zgłoszenia przez podmiot odbierający o informacje, o których mowa w art. 5 ust. 6 albo art. 6 ust. 5 ustawy, może odbyć się również z wykorzystaniem kodów transakcyjnych generowanych za pośrednictwem PUESC.

§ 4. 1. Podmiot wysyłający, z zastrzeżeniem § 7 ust. 4, po dokonaniu zgłoszenia otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń trzy klucze, z których odpowiednio:

1) jeden jest przeznaczony dla podmiotu wysyłającego;
2) drugi jest przeznaczony dla przewoźnika;
3) trzeci jest przeznaczony dla podmiotu odbierającego – w przypadku gdy miejsce dostarczenia towarów znajduje się na terytorium kraju.

2. Podmiot odbierający po dokonaniu zgłoszenia otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń dwa klucze, z których odpowiednio:

1) jeden jest przeznaczony dla podmiotu odbierającego;
2) drugi jest przeznaczony dla przewoźnika.

3. Przewoźnik po dokonaniu zgłoszenia otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń klucz.

4. Podmiot sprzedający po dokonaniu zgłoszenia otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń dwa klucze, z których odpowiednio:

1) jeden jest przeznaczony dla podmiotu sprzedającego;
2) drugi jest przeznaczony dla podmiotu nabywającego.

5. Podmiot sprzedający albo podmiot nabywający, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy, po dokonaniu zgłoszenia otrzymują wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń klucz.

§ 5. 1. Uwierzytelnienie zarejestrowanego użytkownika PUESC w celu przesyłania, uzupełnienia lub aktualizacji zgłoszenia oraz przesyłania lub aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy polega na podaniu identyfikatora użytkownika (login) i hasła.

2. Uwierzytelnienie podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, podmiotu sprzedającego albo podmiotu nabywającego, w celu przesyłania lub aktualizacji zgłoszenia polega również na podaniu unikatowego, 17-znakowego numeru identyfikacyjnego nadawanego użytkownikowi PUESC.

3. Uwierzytelnienie podmiotu odbierającego w celu przesyłania lub aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy polega również na podaniu unikatowego, 17-znakowego numeru identyfikacyjnego nadawanego użytkownikowi PUESC.

4. Uwierzytelnienie podmiotu odbierającego albo podmiotu nabywającego w celu uzupełniania zgłoszenia o informację o odbiorze towaru polega również na podaniu unikatowego, 17-znakowego numeru identyfikacyjnego nadawanego użytkownikowi PUESC.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do podmiotu odbierającego będącego:

1) zużywającym podmiotem olejowym nieprowadzącym działalności gospodarczej;
2) osobą fizyczną, osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą działalność gospodarczą, dokonującą wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, importu towarów lub nabycia towarów w przypadku dostawy towarów w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.) – jeżeli uzupełnienie zgłoszenia, o którym mowa w § 3 ust. 3, o informację o odbiorze towaru odbywa się z wykorzystaniem kodów transakcyjnych generowanych za pośrednictwem PUESC.

§ 6. W przypadku gdy przesyłania, uzupełnienia lub aktualizacji zgłoszenia, przesyłania lub aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy dokonuje osoba działająca w imieniu odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego albo podmiotu nabywającego, osoba ta, dokonując tych czynności, oświadcza, że działa w imieniu i na rzecz odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przewoźnika, podmiotu sprzedającego albo podmiotu nabywającego.

§ 7. 1. Podmiot wysyłający, który jest jednocześnie przewoźnikiem albo dokonuje czynności, o której mowa w art. 5 ust. 4 pkt 1 ustawy, w imieniu przewoźnika i dokonuje jednym środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. a ustawy, przewozu towarów będących przedmiotem co najmniej dwóch dostaw towarów albo jednej dostawy towarów, w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, do co najmniej dwóch miejsc dostarczenia towaru, w przypadku przewozu towarów objętych pozycją:

1) CN 2710 załadowanych w składzie podatkowym,
2) CN ex 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu, załadowanych w składzie podatkowym albo przewożonych bezpośrednio po ich objęciu procedurą celną dopuszczenia do obrotu,
3) paliw opałowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1a ustawy, załadowanych w składzie podatkowym

– może przesłać do rejestru zgłoszeń w sposób zbiorczy zgłoszenia, które zawierają dane, o których mowa w art. 5 ust. 2 i ust. 4 pkt 1 ustawy, dla każdego podmiotu odbierającego i miejsca dostarczenia towaru, oraz łączną ilość, masę brutto lub objętość towaru będącego przedmiotem przewozu.

2. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, gdy ten sam towar przewożony w przesyłce, jest przedmiotem, co najmniej dwóch dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami oraz jest przewożony bezpośrednio od pierwszego dostawcy do ostatniego w kolejności nabywcy oraz rozpoczęcie i zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju, pierwszy podmiot, który dokonuje dostawy towarów, przesyła te zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, a ostatni w kolejności nabywca towaru uzupełnia zgłoszenie o informacje o odbiorze towaru.

3. W przypadku zgłoszeń przesyłanych w sposób zbiorczy, o których mowa w ust. 1, dane dotyczące ilości, masy lub objętości towaru uważa się za prawidłowe, jeżeli stwierdzone rozbieżności w stosunku do łącznej ilości, masy lub objętości towaru wskazanej w zgłoszeniach, wynoszą nie więcej niż 10% tej ilości, masy lub objętości powiększonej o różnicę między ilością, masą lub objętością towaru wskazaną w tych zgłoszeniach dla każdego podmiotu odbierającego a ilością, masą lub objętością towaru odebranego przez podmiot odbierający.

4. Podmiot wysyłający po dokonaniu zgłoszenia w sposób, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń:

1) dwa klucze przeznaczone dla podmiotu wysyłającego;

2) klucze, w liczbie odpowiadającej liczbie dokonanych zgłoszeń, przeznaczone po jednym dla każdego podmiotu odbierającego.

§ 8. W przypadku gdy przewóz jednego rodzaju towaru jest realizowany więcej niż jednym środkiem transportu, o którym mowa w art. 2 pkt 11 lit. b ustawy, jednym pociągiem, od jednego nadawcy towaru do jednego odbiorcy towaru, do jednego miejsca dostarczenia towaru, odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający lub przewoźnik może przesłać do rejestru jedno zgłoszenie. Przepisu nie stosuje się do produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3a ustawy.

§ 9. 1. W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik, w zakresie zgłaszanych przez siebie danych, dokonuje zgłoszenia, przesyłając dokument zastępujący zgłoszenie na adres awaria.sent@mf.gov.pl, podając w tytule wiadomości, w szczególności:

1) numer identyfikacji podatkowej albo numer, za pomocą którego ten podmiot jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej,
2) numer własny tego dokumentu

– oddzielone separatorem „##”.

2. Dokument zastępujący zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera odpowiednio dane, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 2 albo art. 7 ust. 2 ustawy.

3. W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń po dokonaniu zgłoszenia, o którym mowa w § 3 ust. 1:

1) przewoźnik uzupełnia zgłoszenie, przesyłając dokument zastępujący zgłoszenie zawierający numer referencyjny zgłoszenia i dane, o których mowa w art. 5 ust. 4-4b albo art. 6 ust. 3 ustawy,
2) podmiot odbierający uzupełnia zgłoszenie, przesyłając dokument zastępujący zgłoszenie zawierający numer referencyjny zgłoszenia i dane, o których mowa w art. 5 ust. 5 lub 8, art. 5a ust. 3 albo art. 6 ust. 4 lub 6 ustawy,
3) odpowiednio podmiot wysyłający, podmiot odbierający albo przewoźnik aktualizuje zgłoszenie, przesyłając dokument zastępujący zgłoszenie zawierający numer referencyjny zgłoszenia i dane wskazane przez niego w zgłoszeniu

– na adres awaria.sent@mf.gov.pl, podając w tytule wiadomości numer referencyjny zgłoszenia, numer identyfikacji podatkowej albo numer, za pomocą którego ten podmiot jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej, oraz numer własny tego dokumentu – oddzielone separatorem „##".

4. Dokument zastępujący zgłoszenie może zostać przesłany w formacie PDF albo XML zgodnym ze specyfikacją techniczną tego dokumentu udostępnioną na PUESC, jeżeli zawiera dane określone we wzorze, o którym mowa w ust. 6.

5. W przypadku gdy dokument zastępujący zgłoszenie przesyła osoba działająca w imieniu odpowiednio podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego albo przewoźnika, przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

6. Wzór dokumentu zastępującego zgłoszenie stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 10. 1. Podmiot wysyłający, który przesyła zgłoszenia w sposób określony w § 3 ust. 1 pkt 2 lit. b z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego funkcjonującego automatycznie bez udziału osób fizycznych, po nieudanych próbach uzyskania numeru referencyjnego, których liczba bądź czas oczekiwania na uzyskanie numeru referencyjnego wynika z rejestru zgłoszeń, może przesłać dokument zastępujący zgłoszenie, który nie zawiera oświadczenia, że posiada upoważnienie do złożenia, uzupełnienia albo aktualizacji w imieniu i na rzecz podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego albo przewoźnika, zawartego we wzorze, o którym mowa w § 9 ust. 6.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1:

1) podmiot wysyłający przekazuje przewoźnikowi dokument zastępujący zgłoszenie w postaci wizualizacji pliku XML zgodnej ze wzorem, o którym mowa w § 9 ust. 6;
2) informacja o potwierdzeniu przyjęcia dokumentu zastępującego zgłoszenie może być zawarta w dokumencie, o którym mowa w pkt 1.

3. Podmiot wysyłający zapewnia udokumentowanie prób, o których mowa w ust. 1.

4. Podmiot wysyłający przesyła zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, na adres awaria.sent.ws@mf.gov.pl.

§ 11. Organem właściwym, do którego jest przesyłane zgłoszenie w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń, jest Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Zielonej Górze.

§ 12. W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń, jeżeli przedmiotem przewozu są paliwa opałowe, podmiot

odbierający uzupełnia zgłoszenie o dane, o których mowa w art. 5 ust. 6, art. 5a ust. 3 albo art. 6 ust. 5 ustawy, w dokumencie zastępującym zgłoszenie w postaci papierowej, i w przypadku, o którym mowa w art. 5 ustawy, bezzwłocznie przekazuje go podmiotowi wysyłającemu.

§ 13. W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń, jeżeli::

1) przedmiotem obrotu są paliwa opałowe, odpowiednio podmiot sprzedający albo podmiot nabywający przesyła uzupełnia lub aktualizuje zgłoszenie, o którym mowa w art. 6a, art. 6b i art. 6c ustawy,
2) przedmiotem przewozu będą towary objęte pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711, podmiot odbierający przesyła lub aktualizuje dane, o których mowa w art. 4a ustawy,
3) przedmiotem przewozu są towary objęte pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711, podmiot odbierający użytkujący zewnętrzny system obsługi uzupełnia informacje, o których mowa w art. 5 ust. 9 albo art. 6 ust. 7 ustawy,

– po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem…… r.[2)]

MINISTER FINANSÓW

[2)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie zgłoszeń przewozu towarów oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1345), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 29 ustawy z dnia …….. 2023 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……..).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia …… r.
(Dz. U. poz. ….)

WZÓR

DOKUMENT ZASTĘPUJĄCY ZGŁOSZENIE

<table>
<tr><td colspan="2">1A. Numer własny dokumentu:</td><td>1B. Numer referencyjny:</td></tr>
<tr><td colspan="2">I. DANE PODMIOTU WYSYŁAJĄCEGO/NADAWCY TOWARU:</td><td>2. Id SISC[1)]:</td></tr>
<tr><td colspan="2">3. Imię i nazwisko albo nazwa:</td><td>4. NIP/nr innego identyfikatora:</td></tr>
<tr><td>5. Ulica:</td><td>6. Nr budynku/nr lokalu:</td><td>7. Miejscowość:</td></tr>
<tr><td colspan="2">8. Kod pocztowy:</td><td>9. Kraj:</td></tr>
<tr><td colspan="2">II. DANE PODMIOTU ODBIERAJĄCEGO/ODBIORCY TOWARU:</td><td>10. Id SISC[1)]:</td></tr>
<tr><td colspan="2">11. Imię i nazwisko albo nazwa:</td><td>12. Numer identyfikacji podmiotu:</td></tr>
<tr><td>13. Ulica:</td><td>14. Nr budynku/nr lokalu:</td><td>15. Miejscowość:</td></tr>
<tr><td colspan="2">16. Kod pocztowy:</td><td>17. Kraj:</td></tr>
<tr><td colspan="3">III. DANE PRZEWOŹNIKA:</td></tr>
<tr><td colspan="2">18. Imię i nazwisko albo nazwa:</td><td>19. NIP/nr innego identyfikatora:</td></tr>
<tr><td>20. Ulica:</td><td>21. Nr budynku/nr lokalu:</td><td>22. Miejscowość:</td></tr>
<tr><td colspan="2">23. Kod pocztowy:</td><td>24. Kraj:</td></tr>
<tr><td colspan="3">IV. DANE DOTYCZĄCE TOWARU[2)]:</td></tr>
<tr><td colspan="2">25. Rodzaj towaru:</td><td>26. Nazwa towaru:</td></tr>
<tr><td>27. Ilość towaru:</td><td>28. Masa brutto towaru:</td><td>29. Objętość towaru:</td></tr>
<tr><td colspan="2">30. Nr zezwolenia/pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi:</td><td>31. Nazwa organu wydającego zezwolenie/pozwolenie:</td></tr>
<tr><td colspan="3">V. DATY ROZPOCZĘCIA I ZAKOŃCZENIA PRZEWOZU NA TERYTORIUM RP:</td></tr>
<tr><td>32. Planowana data rozpoczęcia przewozu:</td><td>33. Data rozpoczęcia przewozu:</td><td>34. Planowana data zakończenia przewozu:</td></tr>
<tr><td colspan="3">VI. MIEJSCE ZAŁADUNKU TOWARU:</td></tr>
</table>

35. Ulica:	36. Nr budynku/nr lokalu:	37. Miejscowość:
38. Kod pocztowy:	39. Województwo:	40. Kraj:
41. Stacja kolejowa:		42. Inne dane:
43. Współrzędne geograficzne (długość):		44. Współrzędne geograficzne (szerokość):
VII. MIEJSCE DOSTARCZENIA TOWARU:		
45. Ulica:	46. Nr budynku/nr lokalu:	47. Miejscowość:
48. Kod pocztowy:	49. Województwo:	50. Kraj:
51. Stacja kolejowa:		52. Inne dane:
53. Współrzędne geograficzne (długość):		54. Współrzędne geograficzne (szerokość):
55. Numer identyfikacyjny miejsca albo numer rejestracyjny miejsca odbioru [3) 4)]:		56. Numer lub numery identyfikacyjne urządzeń grzewczych niestacjonarnych[3)]:
VIII. MIEJSCE ROZPOCZĘCIA PRZEWOZU NA TERYTORIUM RP:		
57. Miejscowość/przejście graniczne/nr drogi:	58. Miejscowość/stacja kolejowa graniczna:	59. Województwo:
60. Współrzędne geograficzne (długość):		61. Współrzędne geograficzne (szerokość):
IX. MIEJSCE ZAKOŃCZENIA PRZEWOZU NA TERYTORIUM RP:		
62. Miejscowość/przejście graniczne/nr drogi:	63. Miejscowość/stacja kolejowa graniczna:	64. Województwo:
65. Współrzędne geograficzne (długość):		66. Współrzędne geograficzne (szerokość):
X. ŚRODEK TRANSPORTU:		
67. Nr rejestracyjne:	68. Nr zezwolenia drogowego:	69. Nr dokumentu przewozowego (drogowego):
70. Nr pociągu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu[5)]:	72. Nr dokumentu przewozowego (kolejowego):
73. Numer lokalizatora albo numer urządzenia:		
XI. ODBIÓR/ODMOWA ODBIORU TOWARU INNEGO NIŻ PALIWO OPAŁOWE[6)]:		
74. Data odbioru towaru:	75. Uwagi/przyczyny odmowy przyjęcia towaru:	

76. Ilość odebranego towaru:	77. Stany liczników[4)]:

XII. DODATKOWE DANE/ INFORMACJE/OŚWIADCZENIA
78. Dodatkowe dane[7)]:
79. Informuję, że [3) 8) 9)]: □ jestem zużywającym podmiotem olejowym □ jestem pośredniczącym podmiotem olejowym □ dostawa jest realizowana w ramach umowy, o której mowa w art. 89 ust. 5e albo 5f ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z …….).
80. *Oświadczam, że* [8) 9)]*:* □ *przywożone wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego* □ *przywożone wyroby sprzedam z przeznaczeniem do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.*
81. *Oświadczam, że posiadam upoważnienie do złożenia/uzupełnienia/aktualizacji*[8)] *zgłoszenia w imieniu i na rzecz:* □ *podmiotu wysyłającego* □ *podmiotu odbierającego* □ *przewoźnika* [Dane oświadczającego]

[1)] W przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 2-4 rozporządzenia.
[2)] W przypadku zgłoszenia więcej niż jednego rodzaju towaru należy wypełnić załącznik B.
[3)] W przypadku paliw opałowych (przewóz towaru na terenie kraju).
[4)] W przypadku towarów objętych pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711 (przewóz towaru na terenie kraju).
[5)] W przypadku zgłoszenia więcej niż jednego numeru pojazdu kolejowego bez napędu (wagonu) należy wypełnić załącznik C.
[6)] W przypadku odbioru paliwa opałowego należy wypełnić załącznik A.
[7)] W przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7c ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.
[8)] W przypadku wewnątrzwspólnotowego nabycia paliw opałowych (przewóz towaru z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju).
[9)] Niepotrzebne skreślić. □ Właściwe zaznaczyć.

Załącznik A

WZÓR

DANE DOTYCZĄCE ODBIORU PALIWA OPAŁOWEGO

<table>
<tr><td colspan="2">II. DANE PODMIOTU ODBIERAJĄCEGO:</td><td></td></tr>
<tr><td colspan="2">11. Imię i nazwisko albo nazwa:</td><td>12 Numer identyfikacji podmiotu:</td></tr>
<tr><td>13. Ulica:</td><td>14. Nr budynku/nr lokalu:</td><td>15. Miejscowość:</td></tr>
<tr><td colspan="2">16. Kod pocztowy:</td><td>17. Kraj:</td></tr>
<tr><td colspan="3">XI. ODBIÓR/ODMOWA ODBIORU PALIWA OPAŁOWEGO:</td></tr>
<tr><td>74. Data odbioru towaru:</td><td colspan="2">75. Uwagi/przyczyny odmowy przyjęcia towaru:</td></tr>
<tr><td colspan="3">76. Informacja o ilości odebranego towaru:</td></tr>
<tr><td colspan="3">XII. INFORMACJE/OŚWIADCZENIA</td></tr>
<tr><td colspan="3">77. Informuję, że [3) 8)]:
□ jestem zużywającym podmiotem olejowym
□ jestem pośredniczącym podmiotem olejowym</td></tr>
<tr><td colspan="3">78. Oświadczam, że [3) 9)]:
□ nabywane wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego
□ nabywane wyroby sprzedam do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.
[Czytelny podpis podmiotu odbierającego albo osoby upoważnionej]:</td></tr>
<tr><td colspan="3">79. Oświadczam, że posiadam upoważnienie do uzupełnienia zgłoszenia w imieniu i na rzecz podmiotu odbierającego:

[Dane oświadczającego]</td></tr>
</table>

[3)] W przypadku dostawy paliw opałowych (przewóz towaru na terenie kraju).

[9)] Niepotrzebne skreślić. □ Właściwe zaznaczyć.

Załącznik B

WZÓR

DANE DOTYCZĄCE TOWARU

IV. DANE DOTYCZĄCE TOWARU:		
25. Rodzaj towaru:		26. Nazwa towaru:
27. Ilość towaru:	28. Masa brutto towaru:	29. Objętość towaru:
30. Nr zezwolenia/pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi:	31. Nazwa organu wydającego zezwolenie/pozwolenie:	
76. Dodatkowe dane[7)]:		

IV. DANE DOTYCZĄCE TOWARU:		
25. Rodzaj towaru:		26. Nazwa towaru:
27. Ilość towaru:	28. Masa brutto towaru:	29. Objętość towaru:
30. Nr zezwolenia/pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi:	31. Nazwa organu wydającego zezwolenie/pozwolenie:	
76. Dodatkowe dane[7)]:		

IV. DANE DOTYCZĄCE TOWARU:		
25. Rodzaj towaru:		26. Nazwa towaru:
27. Ilość towaru:	28. Masa brutto towaru:	29. Objętość towaru:
30. Nr zezwolenia/pozwolenia uprawniającego do obrotu produktami leczniczymi:	31. Nazwa organu wydającego zezwolenie/pozwolenie:	
76. Dodatkowe dane[7)]:		

[7)] W przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7c ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

Załącznik C

WZÓR

DANE DOTYCZĄCE ŚRODKA TRANSPORTU

X. ŚRODEK TRANSPORTU:		
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:
71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:	71. Nr pojazdu kolejowego bez napędu:

OBJAŚNIENIA

Dokument zastępujący zgłoszenie należy wypełnić drukowanymi literami.

W **części I** należy wpisać:

1) dane podmiotu wysyłającego – w przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się na terytorium kraju,
2) dane nadawcy towaru – w przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się spoza terytorium kraju.

W **części II** należy wpisać:

1) dane podmiotu odbierającego – w przypadku przewozu towaru kończącego się na terytorium kraju,
2) dane odbiorcy towaru – w przypadku towaru kończącego się poza terytorium kraju.

W **części IV** w przypadku potrzeby zgłoszenia różnych rodzajów towaru należy wypełnić załącznik B.

W **części X** w przypadku potrzeby zgłoszenia więcej niż jednego numeru pojazdu kolejowego bez napędu (wagonu) należy wypełnić załącznik C.

W **polu 1A** należy wpisać własny unikatowy numer dokumentu nadany przez podmiot, który dokonuje zgłoszenia przewozu towaru, uzupełnia je i aktualizuje.

W **polu 1B** należy wpisać numer referencyjny zgłoszenia, jeżeli został nadany dla tego zgłoszenia będącego przedmiotem uzupełnienia lub aktualizacji.
W **polach 2 i 10** należy wpisać unikatowy 17-znakowy numer identyfikacyjny nadawany podmiotom i osobom podczas procesu rejestracji na Platformie Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych. Odpowiednio podmiot wysyłający albo podmiot odbierający wypełnia **pole 2** albo **pole 10** w celu przesyłania lub aktualizacji zgłoszenia.

W **polu 4** należy wpisać numer identyfikacji podatkowej albo numer, za pomocą którego podmiot wysyłający jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej.

W **polu 12** należy wpisać numer identyfikacji podatkowej podmiotu odbierającego albo numer, za pomocą którego podmiot odbierający albo odbiorca towaru jest identyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej. W przypadku osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej należy wpisać numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość tej osoby.

W **polu 19** należy wpisać numer identyfikacji podatkowej przewoźnika albo numer, za pomocą którego jest zidentyfikowany na potrzeby podatku od towarów i usług albo podatku od wartości dodanej.

W **polu 25** należy wpisać 4-cyfrową pozycję CN albo numer odpowiadający towarowi określonemu w innych sposób niż pozycją CN. **Pola 30 i 31** należy wypełnić w przypadku wywozu produktów leczniczych, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych.

Pole 32 należy wypełnić tylko w przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się na terytorium RP.

Pola 32–34 i 74 należy wypełnić w formacie DD.MM.RRRR.

W **polu 34** należy wpisać datę dostarczenia towaru na terytorium kraju do miejsca wskazanego w zgłoszeniu albo datę objęcia na terytorium RP procedurą celną towaru będącego przedmiotem przewozu albo datę wywozu towaru z terytorium kraju.

Pola 35–40, 43 i 44 należy wypełnić tylko w przypadku przewozu towaru rozpoczynającego się na terytorium RP, w przypadku przewozu po krajowej sieci kolejowej należy dodatkowo wypełnić **pole 41**.

W **polach 41 i 51** należy wpisać nazwę stacji kolejowej.

Pola 41, 42, 51, 52, 58 i 63 wypełnia się w przypadku przewozu po krajowej sieci kolejowej.

W **polach 42 i 52** można wpisać inne dane, np. bocznicę kolejową, nr toru ogólnoładunkowego, adres rampy ładunkowej.

Pola 45–50, 53 i 54 należy wypełnić w przypadku, gdy miejsce dostarczenia towaru znajduje się na terytorium RP, w przypadku przewozu po krajowej sieci kolejowej należy dodatkowo wypełnić **pole 51**.

W **polu 55** w przypadku paliw opałowych należy podać numer identyfikacyjny miejsca (adresu), o którym mowa w art. 16b ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, gdzie znajdują się urządzenia grzewcze – w przypadku urządzeń grzewczych stacjonarnych. W przypadku towarów objętych pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711 należy podać numer rejestracyjny miejsca odbioru, o którym mowa w art. 4a ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi. W **polu 56** należy podać numer lub numery urządzeń grzewczych, o których mowa w art. 16b ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, dla każdego urządzenia grzewczego – w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych.

Pole 57 albo 58 i 59–61 należy wypełnić w przypadku wjazdu na terytorium RP, odpowiednio dla przewozu po drodze publicznej albo przewozu po krajowej sieci kolejowej.

Pole 62 albo 63 i 64–66 należy wypełnić w przypadku wyjazdu z terytorium RP, odpowiednio dla przewozu po drodze publicznej albo przewozu po krajowej sieci kolejowej.

W **polu 68** należy wpisać numer zezwolenia, zaświadczenia lub licencji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z ……..), o ile są wymagane.

W **polu 73** należy wpisać numer lokalizatora albo numer urządzenia przekazującego dane geolokalizacyjne środka transportu. W przypadkach wyłączenia z obowiązku, o którym mowa w art. 10a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 7b ust. 2 tej ustawy, należy wpisać NIE DOTYCZY.

W **pole 75** w przypadku odmowy przyjęcia towaru należy wpisać informacje o przyczynach odmowy, a w przypadku odbioru towaru można wpisać uwagi związane z odbiorem/towarem.

Pole 76 w przypadku towarów objętych pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711 ilość towaru należy podać w litrach.

W **pole 77** w przypadku zakończenia przewozu towarów objętych pozycjami CN 2710 lub CN ex 2711 do stacji paliw ciekłych albo stacji kontenerowej należy podać stany liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary, odczytane bezpośrednio przed rozpoczęciem załadunku towarów do zbiornika.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 2019 r. *w sprawie zgłoszeń przewozu towarów oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1345) wydane na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów (Dz. U. z 2023 r. poz. 104, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą SENT".

Zmiany w odniesieniu do dotychczasowego rozporządzenia wynikają ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia …… *o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej* (Dz. U. poz. ……), która zmieniona została m.in. ustawa SENT.

W ustawie tej (SENT) wprowadzony został w art. 4a obowiązek uzyskania - przez podmiot odbierający towary objęte pozycjami CN 2710 i CN 2711 - unikatowego numeru rejestracyjnego dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo dla innego miejsca dostarczenia towaru, zwanego „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru". Dodatkowo w przypadku dowozu tych towarów do stacji paliw albo stacji kontenerowej podmiot odbierający zobligowany został do uzupełnienia informacje o stanach liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary. Rozszerzona została też delegacja ustawowa do określenia sposobu przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 niezbędnych do uzyskania numeru rejestracyjnego miejsca odbioru. W związku z rozszerzeniem delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego odpowiednio uzupełniono przepisy w zakresie sposobu przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy lub ich aktualizacji w zakresie uwierzytelniania na PUESC. Przesyłanie tych danych będzie odbywać się poprzez wypełnienie formularza wystawionego na PUESC (§ 3 ust. 1). Zmiany te wymagały również zmian we wzorze dokumentu zastępującego zgłoszenie.

W przypadku dokonywania zgłoszenia pozostawiona została możliwość przesłania zgłoszenia przy użyciu aplikacji klienckiej wspierającej PUESC. Taki dokument elektroniczny może również zostać wysłany na serwer (uploadowany) na stronie PUESC z konta zalogowanego użytkownika.

W przypadku podmiotów odbierających będących jednocześnie zużywającymi podmiotami olejowymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej uwierzytelnienie na PUESC w celu

uzupełnienia zgłoszenia o informację o odbiorze towaru polegać będzie, tak jak dotychczas, na podaniu identyfikatora użytkownika (login) i hasła, bez konieczności podawania 17-znakowego numeru identyfikacyjnego (§ 5 ust. 3). Taki przepis odciąża osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej z obowiązku jakiemu poddane zostały podmioty prowadzące działalność gospodarczą. Pozostawiona została również alternatywna możliwość uzupełniania przez podmiot odbierający zgłoszeń o informacje, o których mowa w art. 5 ust. 6 albo art. 6 ust. 5 ustawy, za pośrednictwem aplikacji mobilnej wpierającej PUESC, z wykorzystaniem kodów transakcyjnych. Kod transakcyjny to jednorazowy kod elektroniczny uwierzytelniający, generowany na PUESC przez podmiot odbierający, który umożliwi potwierdzenie przez ten podmiot odbioru paliwa opałowego na urządzeniu mobilnym w aplikacji klienckiej.

Dla przewozu towarów z pozycji z pozycji CN 2710, CN ex 2711 – propan, butan albo mieszaniny propanu-butanu oraz olejów opałowych, pozostawiono możliwość dokonywania zgłoszeń w sposób zbiorczy, co upraszcza i ogranicza liczbę przesyłanych zgłoszeń do rejestru zgłoszeń. Projektowane rozwiązanie dotyczy podmiotu wysyłającego, który jest jednocześnie przewoźnikiem albo podmiotu wysyłającego działającego również jako pełnomocnik przewoźnika, który dokonuje jednym środkiem transportu drogowego przewozu towarów będących przedmiotem co najmniej dwóch dostaw towarów albo jednej dostawy do co najmniej dwóch miejsc dostarczenia towaru, załadowanych w składzie podatkowym albo przewożonych bezpośrednio po objęciu tych towarów procedurą celną dopuszczenia do obrotu. Objęcie tą procedurą nadaje towarowi nieunijnemu status celny towaru unijnego, a następuje to po uiszczeniu opłat prawnie należnych, w szczególności należności celnych przywozowych. Podmiot wysyłający po dokonaniu zgłoszenia w sposób zbiorczy, otrzymuje wraz z numerem referencyjnym z rejestru zgłoszeń dwa klucze przeznaczone dla podmiotu wysyłającego oraz klucze, w liczbie odpowiadającej liczbie dokonanych zgłoszeń, przeznaczone po jednym dla każdego podmiotu odbierającego.

Mając na uwadze specyfikę realizowanego obrotu w ramach handlu obwoźnego paliwami, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 i 2, w projektowanym ust. 2 tego paragrafu wskazano, że w zgłoszeniach przesyłanych w sposób zbiorczy, związanych z dostawą, gdy ten sam towar przewożony w przesyłce, jest przedmiotem, co najmniej dwóch dostaw pomiędzy więcej niż dwoma podmiotami oraz jest przewożony bezpośrednio od pierwszego dostawcy do ostatniego w kolejności nabywcy oraz rozpoczęcie i zakończenie przewozu towaru następuje na terytorium kraju (transakcje łańcuchowe), pierwszy podmiot, który dokonuje dostawy towarów

przesyła te zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, a ostatni w kolejności nabywca towaru uzupełnia zgłoszenie o informacje o odbiorze towaru. Takie rozwiązanie odzwierciedla scenariusze biznesowe funkcjonujące w obszarze obrotu tymi towarami, gdzie kolejne podmioty uczestniczące w transakcji łańcuchowej (podmiot drugi, podmiot trzeci, itd.) pełnią niekiedy rolę tylko pośredników handlowych, a faktyczny przewóz towaru, który winien być monitorowany, odbywa się od podmiotu pierwszego do podmiotu ostatniego.

Rozliczanie przewożonych jednym drogowym środkiem transportu towarów zgłaszanych w sposób zbiorczy nie została zmieniona i polega na umożliwieniu rozliczenia powstałych różnic podczas tego przewozu w stosunku do całkowitej (sumy) ilości, masy lub objętości towaru wykazanego w tych zgłoszeniach (§ 7 ust. 3). Ze względu na właściwości fizyko-chemiczne towarów wymienionych w § 7 ust. 1, powodujące zmiany ilości, masy i objętości umożliwiono rozliczanie powstałych różnic (do 10%) w stosunku do sumy ilości, masy lub objętości zgłoszonych towarów znajdujących się na drogowym środku transportu w momencie rozpoczęcia ich przewozu.

W projekcie rozporządzenia nie zmieniony został tryb awaryjny w przypadku awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń. W przypadku przewozu paliw opałowych dla podmiotów dokonujących zgłoszenia ich przewozu, tak jak dotychczas:

- podmiot wysyłający dokonując zgłoszenia wpisuje informacje, czy jest pośredniczącym podmiotem olejowym i czy dostawa jest realizowana w ramach umowy, o której mowa w art. 89 ust. 5e albo 5f ustawy o podatku akcyzowym,

- podmiot odbierający dokonując zgłoszenia wpisuje informacje, czy jest zużywającym lub pośredniczącym podmiotem olejowym i oświadczenie o przeznaczeniu towaru.

Ze względu na specyfikę obrotu towaru jakim jest paliwo opałowe w § 12 uregulowany pozostał sposób postępowania podmiotów odbierających potwierdzających odbiór towaru, w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej, które uzupełniają zgłoszenie o dane, o których mowa w art. 5 ust. 6, art. 5a ust. 3 albo art. 6 ust. 5 ustawy, w dokumencie zastępującym zgłoszenie w postaci papierowej (tak jak składane było oświadczenie o przeznaczeniu paliwa do celów opałowych zanim wprowadzono wersję elektroniczną).

Dla celów stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego, niezbędne jest złożenie sprzedawcy przez nabywcę, m.in. oświadczenia o ilości odebranego towaru i o przeznaczeniu tego paliwa do celów opałowych. Ta sama zasada dotyczy sprzedaży paliwa opałowego

podmiotom dokonującym dystrybucji tych paliw. W taki sposób spełniony zostanie warunek udokumentowania odbioru paliwa opałowego przeznaczonego do celów grzewczych, umożliwiający stosowanie obniżonej stawki podatku akcyzowego.

Załącznik A do wzoru dokumentu zastępującego zgłoszenie umożliwia potwierdzenie odbioru takiego paliwa w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej.

W § 13 wskazany został sposób postępowania podmiotu sprzedającego i podmiotu nabywającego w przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń z powodu awarii lub przerwy technicznej rejestru zgłoszeń, gdy sprzedaż olejów opałowych odbywa się bez fizycznej zmiany miejsca ich magazynowania i przechowywania. W takim przypadku ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. *o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw* nie nałożyła na podmioty obowiązku dokonywania zgłoszenia na dokumencie zastępującym zgłoszenie. Podmioty te, przesyłają lub uzupełniają zgłoszenie, po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym.

W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń podmiot odbierający, który chce uzyskać numer rejestracyjny miejsca odbioru przesyła dane, o których mowa w art. 4a ustawy, jak również aktualizuje te dane w przypadku ich zmiany po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym. Zaproponowano aby w przypadku niedostępności rejestru podmiot odbierający użytkujący zewnętrzny system obsługi uzupełniał informacje, o których mowa w art. 5 ust. 9 albo art. 6 ust. 7 ustawy również po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym.

Wprowadzenie tych przepisów ma istotne znaczenie dla podmiotów gospodarczych. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem …….

Projekt w nieznacznym stopniu w stosunku do obowiązującej regulacji wpływa na działalność mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przez konieczność dokonywania zgłoszenia do rejestru miejsc do których będzie przewożone paliwo (CN 2710) i gaz LPG (CN ex2711) i w przypadku dowozu tych towarów do stacji paliw albo stacji kontenerowej uzupełnienia informacje o stanach liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary.

Projekt w taki sam sposób jak dotychczas wpływa na osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej zużywające paliwo opałowe umożliwiając im potwierdzenie odbioru

tego towaru wraz z oświadczeniem wymaganym przepisami ustawy akcyzowej w formie elektronicznej zamiast składania ich jak dotychczas w formie papierowej.

Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Niniejsze rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych, w związku z czym nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Materia regulowana przedmiotowym rozporządzeniem nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej. Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony z chwilą przekazania do uzgodnień międzyresortowych w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie zgłoszeń przewozu towarów i oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Finansów **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Mariusz Gojny, Podsekretarz Stanu, Zastępca Szefa Krajowej Administracji Skarbowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Dariusz Rostkowski Zastępca Dyrektora Departamentu Zwalczania Przestępczości Ekonomicznej (22) 694-38-50, Dariusz.Rostkowski@mf.gov.pl	**Data sporządzenia** 23.06.2023 r. **Źródło:** art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104). **Nr …..** w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie zgłoszeń przewozu towarów oraz zgłoszeń obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. poz. 1345) wydane na podstawie art. 9 ust. 7 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 104). Zmiany w odniesieniu do dotychczasowego rozporządzenia wynikają ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia …… o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ……), która zmieniona została m.in. ustawa z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (SENT). W ustawie tej wprowadzony został w art. 4a obowiązek uzyskania - przez podmiot odbierający towary objęte pozycjami CN 2710 i CN 2711 - unikatowego numeru rejestracyjnego dla stacji paliw ciekłych, stacji kontenerowej, zakładowej stacji paliw ciekłych albo dla innego miejsca dostarczenia towaru, zwanego „numerem rejestracyjnym miejsca odbioru". Dodatkowo w przypadku dowozu tych towarów do stacji paliw albo stacji kontenerowej podmiot odbierający zobligowany został do uzupełnienia informacji o stanach liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary. Rozszerzona została też delegacja ustawowa do określenia sposobu przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 niezbędnych do uzyskania numeru rejestracyjnego miejsca odbioru.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z rozszerzeniem delegacji ustawowej do wydania aktu wykonawczego odpowiednio uzupełniono przepisy w zakresie sposobu przesyłania i aktualizacji danych, o których mowa w art. 4a ust. 2 ustawy lub ich aktualizacji w zakresie uwierzytelniania na PUESC. Przesyłanie tych danych będzie odbywać się poprzez wypełnienie formularza wystawionego na PUESC (§ 3 ust. 1). Zmiany te wymagały również zmian we wzorze dokumentu zastępującego zgłoszenie.
W przypadku niedostępności rejestru zgłoszeń podmiot odbierający, który chce uzyskać numer rejestracyjny miejsca odbioru przesyła dane, o których mowa w art. 4a ustawy, jak również aktualizuje te dane w przypadku ich zmiany po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym. Zaproponowano aby w przypadku niedostępności rejestru podmiot odbierający użytkujący zewnętrzny system obsługi uzupełniał informacje, o których mowa w art. 5 ust. 9 albo art. 6 ust. 7 ustawy również po przywróceniu dostępności tego rejestru, nie później niż w trzecim dniu roboczym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty obowiązane do zgłaszania, uzupełniania i aktualizacji zgłoszeń objętych systemem monitorowania przewozu i obrotu	brak danych		Obowiązki związane ze zgłoszeniem, uzupełnieniem i aktualizacją zgłoszeń.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.
W ramach konsultacji publicznych projekt udostępniony zostanie w celu zajęcia stanowiska nw. podmiotom:

1. Forum Związków Zawodowych;
2. Biuro Monitoringu @proste NGO;
3. Górnicza Izba Przemysłowo Handlowa;
4. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
5. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska;
6. Izba Gospodarcza Farmacja Polska;
7. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz;
8. Izba Gospodarcza Sprzedawców Polskiego Węgla;
9. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
10. Konfederacja Lewiatan;
11. Krajowa Izba Biopaliw;
12. Krajowa Izba Gospodarcza;
13. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
14. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego;
15. NSZZ Solidarność;
16. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED;
17. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
18. OPZZ;
19. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
20. Polska Izba Gazu Płynnego;
21. Polska Izba Gospodarki Odpadami;
22. Polska Izba Paliw Płynnych;
23. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
24. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED;
25. Polska Izba Spedycji i Logistyki;
26. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
27. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
28. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
29. Polska Rada Biznesu;
30. Polski Związek Producentów Farb i Klejów;
31. Polski Związek Przemysłu Kosmetycznego;
32. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju;
33. Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego;
34. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
35. Stowarzyszenie Producentów Chemii Budowlanej;
36. Towarzystwo Obrotu Energią;
37. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce;
38. Związek Pracodawców „Transport i Logistyka Polska”;
39. Związek Pracodawców Business Center Club;
40. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami;
41. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa;
42. Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy;
43. Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego w Polsce – Browary Polskie;
44. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
45. Związek Rzemiosła Polskiego;
46. Polskie Towarzystwo Gospodarcze.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie powodowało skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego, a także nie będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa zarówno w roku bieżącym, jak i w latach przyszłych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.						
Niemierzalne		Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt w nieznacznym stopniu w stosunku do obowiązującej regulacji wpływa na działalność mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przez konieczność dokonywania zgłoszenia do rejestru miejsc do których będzie przewożone paliwo (CN 2710) i gaz LPG (CN ex2711) i w przypadku dowozu tych towarów do stacji paliw albo stacji kontenerowej uzupełnienia informacje o stanach liczników urządzeń pomiarowych albo odmierzaczy ze wszystkich dystrybutorów, z których są wydawane te towary. Projekt nie wpływa na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz: Konieczność wskazania w zgłoszeniu dodatkowych danych.	

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Przedmiotowy projekt będzie wpływał na obszar informatyzacji poprzez obowiązek dostosowania elektronicznych formularzy zgłoszeń do rejestru.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozporządzenie wejdzie w życie z dniem ……..

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ze względu na charakter przepisów zawartych w projekcie nie przewiduje się ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

3633

ZUS | ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

2023 PRZYJAZNY URZĄD

Warszawa, 4 sierpnia 2023 r.

Członek Zarządu
Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

991100.0230.107.2023.KR

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS.175519.2023
Data wpływu 09.08.2023

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 20 lipca 2023 r., znak: SPS-WP.020.205.4.2023, dotyczące *rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej*, uprzejmie informuję, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zgłasza uwag do projektu.

Z wyrazami szacunku

Mariusz Jedynak
Elektronicznie podpisany przez Mariusz Jedynak
Data: 2023.08.04 13:48:04 +02'00'

ul. Szamocka 3, 5
01-748 Warszawa
www.zus.pl
e-mail: mariusz.jedynak@zus.pl
tel. 22 667 26 70
fax 22 667 26 72

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-WP.020.205.7.2023
Data wpływu 09.08.2023

Prezes
Adam Glapiński

Warszawa, 9 sierpnia 2023 r.

DP.IV.024.322.2023.MJ

Pani

Agnieszka Kaczmarska

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani,

W nawiązaniu do pisma z dnia 20 lipca 2023 r. (znak: SPS-WP.020.205.4.2023) dotyczącego *rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej*, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. SPS-WP.020.205.8.103
Data wpływu 10.08.23

Z poważaniem

Business Centre Club

Warszawa, 22 sierpnia 2023 roku

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS. 175.540.2023
Data wpływu 30. 08. 2023

Pan Dariusz Salamończyk,,
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP
Sejm RP

Dot. konsultacji rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z trwającymi pracami nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej[1], jako największy i prestiżowy klub biznesu zrzeszający polskich przedsiębiorców, dbający o jakość legislacji, pozwalamy sobie przekazać uwagę do ww. projektu.

W pierwszej kolejności podkreślamy, że **z aprobatą podchodzimy do zmiany polegającej na obniżeniu stawki podatku akcyzowego na cydr i perry** o zawartości alkoholu nieprzekraczającej 5% objętości do wysokości 0 zł. Nie ulega wątpliwości, że podatki pełnią funkcję stymulacyjną. Mogą one wpływać na wybory konsumenckie oraz wspierać określone gałęzie gospodarki. W naszej ocenie,

[1] https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/agent.xsp?symbol=RPL&Id=RM-0610-83-23, dostęp: 17.08.2023 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-WP 080.205.9.2023
Data wpływu 30.08.23 r.

preferencyjne opodatkowanie cydru spopularyzuje wytwarzanie przez rodzimych producentów tego rodzaju trunku, który stanie się alternatywą dla lekkich (niskoprocentowych) alkoholi sprowadzanych z zagranicy. Poza tym, należy wykorzystać fakt polskiej hegemonii w obszarze produkcji jabłek w Unii Europejskiej. Prawo powinno sprzyjać jeszcze większemu rozwojowi zasobów narodowych.

Nie jest jednak w naszej ocenie uzasadnione różnicowanie statusu tego samego wyrobu, jakim jest cydr, na gruncie różnych ustaw. Dobre zmiany trzeba wprowadzać mądrze, nie psując ich niepotrzebnymi „wyłączeniami", czy normami utrudniającymi przeciętnemu obywatelowi zrozumienie tekstu prawnego. Nie widzimy uzasadnienia dalszego rozdrabniania cydru w oparciu o nowe, dodatkowe i nieznane dotąd w polskich przepisach przesłanki. Już dzisiaj mówi się o zjawisku nadmiaru regulacji, przeregulowania (nadregulacji), „nadpodaży" prawa, czy „inflacji prawa"[2]. Tymczasem, zasada przyzwoitej legislacji wymaga spójności terminologicznej. Poszczególne **definicje używane w różnych aktach prawnych powinny być rozumiane analogicznie, przynajmniej od strony klasyfikacyjnej i podatkowego podejścia do przedmiotu opodatkowania**. Należy unikać sytuacji, w których to samo pojęcie ma różne znaczenie na gruncie poszczególnych aktów prawnych. Skoro bowiem w ustawie z 2.12.2021 r. o wyrobach winiarskich[3]:

a) nastawem na cydr jest mieszanina sporządzona przy użyciu jabłek, moszczu jabłkowego, soku jabłkowego lub zagęszczonego soku jabłkowego, z możliwością dodania wody, gruszek, moszczu gruszkowego, soku gruszkowego lub zagęszczonego soku gruszkowego, sacharozy, cukru płynnego, inwertowanego cukru płynnego, glukozy, syropu glukozowego, fruktozy, drożdży, pożywek lub kwasów organicznych;

b) cydrem jakościowym jest cydr o rzeczywistej zawartości alkoholu przekraczającej 1,2%, lecz **nieprzekraczającej 8,5% objętościowych**, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr jakościowy, z możliwością słodzenia moszczem jabłkowym, sokiem jabłkowym, zagęszczonym sokiem jabłkowym lub miodem;

c) cydrem lodowym jest napój o rzeczywistej zawartości alkoholu od 7%, lecz nieprzekraczającej 15% objętościowych, otrzymanym w wyniku fermentacji alkoholowej nastawu na cydr lodowy, bez dodatku wody, leżakowanym nie krócej niż przez 6 miesięcy,

- to **niezrozumiałe jest preferencyjne opodatkowanie jedynie cydru o objętości alkoholu nieprzekraczającej 5% objętości, skoro napój fermentowany o nieco wyższym oprocentowaniu (np. w przypadku cydru jakościowego do 8,5% obj.) także może być cydrem.** W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego zwraca się uwagę, że z art. 84 i art. 217 Konstytucji RP[4] wynika podwyższony standard określoności prawa właściwy prawu daninowemu. Wymienione w art. 217 Konstytucji RP elementy konstrukcji prawnej podatku, a w szczególności przedmiot opodatkowania i stawka podatku, muszą wynikać z ustawy i być uregulowane na tyle precyzyjnie, aby podatnik wiedział czy ustawa łączy z dotyczącym go stanem faktycznym lub prawnym obowiązek podatkowy czy też nie (por. wyrok TK z 4.7.2023 r., SK 14/21). Z perspektywy przyzwoitej legislacji wynikającej z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji RP) **preferencyjna stawka podatkowa powinna dotyczyć wszystkich napojów klasyfikowanych jako cydr, żeby nie różnicować i nie rozdrabniać jednego produktu, opodatkowując go różnymi stawkami podatku. Napój, który z uwagi na swoje cechy nie będzie klasyfikowany jako cydr (np. piwo, wino lub alkohol etylowy), i tak nie będzie przecież objęty obniżoną stawką akcyzy.**

[2] W. Rogowski, *Zasób i inflacja przepisów prawa w Polsce*, Głos Prawa. Przegląd Prawniczy Allerhanda, 2018, t. 1, nr 1-2, poz. 3.
[3] Tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 550 ze zm.
[4] Dz. U. z 1997 r. nr 78 poz. 483 ze zm., dalej: **„Konstytucja RP"**.

Mając na uwadze powyższe argumenty postulujemy, aby 0% stawka akcyzy obejmowała każdy napój fermentowany klasyfikowany jako cydr lub perry. Proponujemy, aby zmienionemu art. 96 ust. 4 pkt 1 ustawy o podatku akcyzowym nadać następujące brzmienie:

Stawki akcyzy na napoje fermentowane wynoszą na cydr i perry o kodach CN 2206 00 31, 2206 00 51 oraz 2206 00 81 - 0 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Z wyrazami szacunku,

PREZES ZARZĄDU

Łukasz Bernatowicz

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

WPL.226.2023.TO

Warszawa, 27 lipca 2023 r.

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L.dz. KS-WP.020.205.5.2023
Data wpływu 04.08.23 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS
L.dz. DS-175.511.2023
Data wpływu 04.08.23 r.

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu
ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa
e-mail.: gms-wp@sejm.gov.pl

Szanowny Panie Ministrze

w nawiązaniu do rządowego projektu ustawy – o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nieprawidłowości w obrocie niektórymi towarami oraz usprawnienia funkcjonowania Krajowej Administracji Skarbowej[1], proszę przyjąć poniższe uwagi.

Według art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo Przedsiębiorców[2] oraz kolejnych zawartych w Rozdziale 6 „Zasady opracowywania projektów aktów normatywnych z zakresu prawa gospodarczego oraz oceny ich funkcjonowania", który stanowi, iż przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem projektu aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej dokonuje się:

1. analizy możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków;
2. oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, w tym oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz analizy zgodności projektowanych regulacji z przepisami (przywołanej) ustawy.

Ponadto, nie bez znaczenia jest treść przepisu art. 66 ust. 2, gdzie wskazano, że wyniki oceny i analiz, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, zamieszcza się w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego.

[1] Projekt wniesiony do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej 11 lipca 2023 r, nr kancelaryjny EW-020-1315/23, Nr druku sejmowego w chwili sporządzania niniejszego pisma nienadany, RCL # UD325.
[2] T.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm., dalej jako – „ustawa Prawo przedsiębiorców".

Jednocześnie w przypadku stwierdzenia wpływu projektu aktu normatywnego na sytuację mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przy opracowaniu projektu aktu normatywnego dąży się do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec tych przedsiębiorców albo uzasadnia brak możliwości zastosowania takich ograniczeń (art. 68 ustawy Prawo przedsiębiorców).

Wobec powyższego, z uwagi na otrzymane przez Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców[3] liczne wystąpienia przedsiębiorców oraz organizacji przedsiębiorców, zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie załączonych postulatów w toku dalszych prac nad przedmiotową ustawą.

Z poważaniem

Zastępca Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców
Dr n. pr. Marek Woch

Do wiadomości:

1. **Pan**
   Andrzej Kosztowniak
   Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
   Przewodniczący Komisji Finansów Publicznych
   ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa
   e-mail: kfpb@sejm.gov.pl

Spis załączników:

1. kopia pisma przedsiębiorcy Chemnaft Sp. z o.o. Sp. K.A. z dnia 23 lutego 2023 r.
2. kopia wiadomości związku pracodawców APPLiA z dnia 24 lutego 2023 r.
3. kopię pisma przedsiębiorców reprezentowanych przez kancelarię Cabaj Kotala Doradztwo podatkowe Sp. z o.o. z dnia 24 marca 2023.
4. kopię pisma organizacji przedsiębiorców Stowarzyszenie Dystrybutorów i Producentów Części Motoryzacyjnych z dnia 1 marca 2023 r.
5. kopię pisma organizacji przedsiębiorców Klaster Gospodarki Odpadowej i Recyklingu z dnia 27 marca 2023 r.
6. kopię pisma przedsiębiorcy Ekoceramika Sp. z o.o. z dnia 8 marca 2023 r.

[3] Dz. U. z 2018 r. poz. 648 z późn. zm.

Brzeście Nowe, dnia 23 lutego 2023 roku

Chemnaft Sp. z o.o. SKA
Brzeście Nowe 11b/2
09-130 Baboszewo
NIP 9581664237

Sz.P. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
Ul. Wilcza 46
00-679 Warszawa

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy - Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (UD325)

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o pomoc i interwencję do Pana Rzecznika w następującej sprawie. Do uzgodnień trafił projekt ustawy nowelizującej, m.in. prawo energetyczne oraz ustawę SENT.

W projekcie ustawy proponuje się szereg zmian m.in. wprowadzenie obowiązku koncesyjnego na smary (smary w rozumieniu środków smarowych stałych oraz olejów smarowych ciekłych). Obowiązek koncesyjny ma dotyczyć następujących modeli działalności:

- wytwarzania smarów (koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych),

- zakupu smarów zagranicą w celu ich dalszej odsprzedaży (koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą).

Jest to więc kontynuacja sytuacji całkowicie unikatowej w skali światowej gdzie oleje smarowe i smary traktowane są jak surowce energetyczne/paliwa, choć jak wiemy środki smarowe pracują w układach w systemie ciągłym zapewniając ochronę przed zużyciem elementów oraz ochronę przed korozją a nie są spalane celem pozyskania energii.

W projekcie ustawy przewiduje się wprowadzenie obowiązku koncesyjnego na smary i oleje smarowe. Smary mają być objęte koncesją w przypadku wytwarzania ich w kraju lub przywozu z zagranicy. Warunki prowadzenia działalności koncesyjnej określono jednak inaczej dla krajowych wytwórców (niekorzystnie), inaczej dla smarów pochodzących spoza kraju (preferencja). Wytwórcy krajowi środków smarowych mają składać na etapie uzyskania koncesji obowiązkowo zabezpieczenie majątkowe w wysokości 10.000.000 zł. Z kolei przywóz smarów z zagranicy wcale nie musi się wiązać z koniecznością wniesienia zabezpieczenia akcyzowego, a jeżeli już Urząd Regulacji Energetyki o zabezpieczenie poprosi, będzie trzeba złożyć zabezpieczenie 10-krotnie niższe na poziomie 1.000.000 zł.

Komentowana propozycja prawna daje zielone światło dla przywozu smarów z zagranicy i praktycznie likwiduje krajową produkcję, ponieważ określenie zabezpieczenia na poziomie 10.000.000 zł eliminuje prawie wszystkie podmioty gospodarcze z rynku krajowego.

Rozumiejąc potrzebę uszczelnienia rynku paliw ciekłych, nie jesteśmy w stanie zrozumieć proponowanych zmian, które nic nie poprawią w produkcji i obrocie środkami smarnymi, a jednoznacznie przyczynią się do likwidacji działalności przez krajowych wytwórców smarów a co za tym idzie do utraty pracy przez setki obywateli naszego kraju. Zamiast wspierania polskich wytwórców, którzy regularnie płacą podatki do budżetu, dają zatrudnienie dla pracowników, zaproponowano model, w którym praktycznie wszystkie podmioty gospodarcze muszą zakończyć działalność gospodarczą wraz z wejściem w życie proponowanych regulacji prawnych, ponieważ już teraz wiadomo, że nigdy nie zbiorą kwoty 10.000.000 zł na poczet koniecznego zabezpieczenia majątkowego.

Należy zaznaczyć, że produkcja i obrót smarami oraz olejami smarowymi to działalność marginalna w porównaniu do obrotu paliwami- benzyną czy olejem napędowym. pomimo to proponuje się w projekcie ustawy analogiczne zabezpieczenie majątkowe od krajowych wytwórców smarów jakby byli klasycznymi wytwórcami paliw silnikowych (zabezpieczenie majątkowe na poziomie 10.000.000 zł). Zobaczmy to nawet na przykładzie zwykłego użytkownika samochodu, który w ciągu roku zakupi setki a nawet tysiące litrów paliwa i 5 litrów oleju silnikowego na coroczną wymianę.

Wytwarzając środki smarowe jesteśmy cały czas monitorowani przez organy podatkowe. Na całym świecie receptury, technologie są pilnie strzeżoną tajemnicą przedsiębiorstw. W Polsce produkując oleje smarowe musimy wysłać do organów podatkowych karty technologiczne zawierające dokładne informacje o składzie wyrobu. Celnik ma pełny wgląd w naszą produkcję, stany surowcowe, receptury, sposób wytwarzania, załadunek i przewóz towarów. Codziennie do Urzędu Celnego wysyłamy zgłoszenia jakie oleje będziemy w kolejnym dniu produkować, według jakich receptur i w jakiej ilości. Aby wytwarzać środki smarowe przeszliśmy skomplikowaną procedurę uzyskania składu podatkowego, musieliśmy zapewnić 2.000.000 zł na zabezpieczenie akcyzowe. Ponadto odprowadzamy do skarbu państwa ponad 6.000.000 zł rocznie z tytułu akcyzy za sprzedaż naszych wyrobów. Wpłacamy obowiązkowe opłaty produktowe naliczane dla każdego kilograma oleju smarowego. W świetle powyższego jest dla nas niezrozumiałe i krzywdzące wprowadzenie kolejnej opłaty którą ma być koncesja.

Podsumowując: Wytwórcy krajowi środków smarowych muszą zabezpieczyć opłatę koncesyjną w wysokości 10.000.000 zł. natomiast przywóz środków smarowych z zagranicy wcale nic musi się wiązać z koniecznością wniesienia zabezpieczenia akcyzowego, a jeżeli już Urząd Regulacji Energetyki o zabezpieczenie poprosi, będzie to opłata koncesyjna 10-krotnie niższa na poziomie 1.000.000 zł.

Gdy wszystkie kraje Unii Europejskiej tworzą przepisy wzmacniające ich własną wytwórczość my w Polsce jednym przepisem praktycznie likwidujemy wytwarzanie środków smarowych w naszym kraju. Należy zaznaczyć, że jesteśmy krajem przyfrontowym a cały sprzęt wojskowy do prawidłowej eksploatacji musi stosować oleje

smarowe i smary. Tym przepisem więc nie tylko zamykamy zakłady pracy i likwidujemy stanowiska pracy ale także wpływamy na nasze bezpieczeństwo narodowe idąc w tym sektorze w stronę importu i uzależnienia od innych krajów.

Walcząc o naszą firmę i polską wytwórczość, miejsca pracy prosimy o pomoc w naszych staraniach o wycofanie z ustawy tej niesprawiedliwej dla polskich firm opłaty koncesyjnej.

Z poważaniem

Artur Błażej

Pełnomocnik Zarządu/Współwłaściciel

PL

APPLiA

Związek pracodawców AGD

ul. Włodarzewska 76a
02-393 Warszawa
+48 22 668 84 95
biuro@applia.p.
www.applia.pl

Warszawa, dn. 24 lutego 2023 r.

Do:

PAN MARIUSZ GOJNY

PODSEKRETARZ STANU, ZASTĘPCA SZEFA
KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ

DO WIADOMOŚCI:

PAN EDWARD KOMOROWSKI

DYREKTOR DEPARTAMENTU ZWALCZANIA
PRZESTĘPCZOŚCI EKONOMICZNEJ

MINISTERSTWO FINANSÓW
UL. ŚWIĘTOKRZYSKA 12
00-916 WARSZAWA

Dotyczy: uwagi do projektu ustawy – tzw. SENT CONNECT tj. projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (nr UD 325)

Szanowny Panie Ministrze,

działając w imieniu APPLIA Polska – największej i jedynej krajowej organizacji producentów i dystrybutorów produktów AGD przedkładam w załączeniu uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (datowanego na 31.01.2023 r.) opublikowanego na stronie Rządowego Centrum Legislacji (nr UD 325).

Związek pracodawców AGD - APPLiA Polska, działa od 2004 roku jako jedyna reprezentacja branży producentów sprzętu AGD w Polsce. Zarejestrowany pod nr KRS: 0000189252 w Sądzie Rejonowym dla M. ST. Warszawy, XIII wydział gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego. Siedziba: Warszawa., NIP: 526-276-88-45, REGON: 015645120, Nr rachunku bankowego: 39114010100000319736001001

Uwagi zostały przygotowane zgodnie z formularzem zamieszczonym przy rzeczonym projekcie na stronach RCL. Wnoszę uprzejmie o uwzględnienie uwag oraz o uwzględnienie APPLIA w toku dalszych prac legislacyjnych nad projektem.

Z poważaniem,
Wojciech Konecki

Prezes Zarządu

APPLiA Producenci AGD

APPLiA – Producenci AGD to organizacja zrzeszająca producentów i importerów AGD w Polsce. Od utworzenia w 2004 roku działa jako jedyna reprezentacja firm z dużego i małego AGD oraz wentylatorów i klimatyzacji. Naszymi członkami są 33 firmy: **Amica, Ariston, Atlantic, Beko, Biazet, BSH, Candy/Haier, Ciarko, Daikin, De'Longhi, Dyson, Electrolux, Fore, Franke, Gorenje/Hisense, Jura, Kärcher, Liebherr, Miele, MPM, P&G, Panasonic, Philips, SEB Group, Samsung, Sharp, Smeg, Solgaz, Teka, Vestel, Vorwerk, Whirlpool.**

Załącznik: Uwagi APPLIA do projektu ustawy SENT CONNECT (UD325).

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPUA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
1	Ust. SENT - art. 3 (2)	Jedną z kluczowych zmian zaproponowanych w projekcie SENT CONNECT jest objęcie znacznie ściślejszym niż dotychczas nadzorem paliw ciekłych klasyfikowanych do pozycji CN 2710 (m.in. olejów napędowych i benzyn silnikowych). Kierunek ten wydaje się słuszny, niemniej sposób sformułowania zapisów projektu, w tym zwłaszcza: - nowego brzmienia art. 3 ust. 2 ustawy SENT, który wprowadza podział na wyroby monitorowane na dotychczasowych zasadach (do których w dalszym ciągu stosuje się limity ilościowe 500 litrów / 500 kg - oraz na grupę wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH, do których tych limitów się nie stosuje, a które dodatkowo objęte są reżimem CONNECT, o którym mowa w projektowanym art. 5 ust. 8 ustawy SENT (raportowanie dodatkowych danych). Niestety do grupy wyrobów NAJBARDZIEJ WRAŻLIWYCH - projekt zalicza całą pozycję CN 2710, co jak się wydaje nie było intencją autorów (zakładamy, że ściślejsze monitorowanie miało objąć głównie paliwa ciekłe, wykorzystywane do celów energetycznych, a nie np. środki smarne z kodów CN 2710 1971 - 2710 1999, ani tym bardziej nie wyroby o zastosowaniach rozpuszczalnikowych z kodów CN 2710 1221 czy CN 2710 1225). Zakładamy, iż nie było celem autorów nowelizacji, aby np. przesłanie oleju hydraulicznego w ilości 20 litrów (w jednym 20-litrowym opakowaniu) było przedmiotem zgłoszenia SENT. Podobnie nie było zapewne celem autorów projektu, aby wysyłka 20-litrowego opakowania produktu rozpuszczalnikowego do farb drukarskich podlegała monitorowaniu SENT. Co więcej - w obecnie proponowanym brzmieniu projektu powyższe będzie oznaczało nie tylko konieczność raportowania SENT takich przemieszczeń, ale również obowiązek rejestracji wszystkich punktów odbioru takich wyrobów. W praktyce oznaczałoby to	**Wnosimy o doprecyzowanie na poziomie kodów CN, a nie pozycji CN - podziału, o którym mowa w projektowanym art. 3 ust. 2 ustawy SENT.** **Uważamy, iż wyroby z pozycji CN 2710 - ale inne niż koncesjonowane paliwa ciekłe, tj.:** **- tzw. benzyny lakowe i przemysłowe (CN 2710 1221 oraz CN 2710 1225);** **- oleje smarowe o kodach CN 2710 1971 - 2710 1999;** **- preparaty smarowe z pozycji CN 3403.** **Powinny w dalszym ciągu być traktowane jako wyroby objęte SENT w razie ilości zawartej w przesyłce przekraczającej 500 litrów lub 500 kg.**

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLiA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		konieczność rejestrowania setek tysięcy m.in. warsztatów samochodowych (do których dostarczane są oleje smarowe) czy np. zakładów drukarskich, drukarni itp., w których dochodzi do rozcieńczania farb rozpuszczalnikami. Zakładamy, iż powyższe nie było celem Autorów projektu, a jedynie jest wynikiem nieprecyzyjnego przypisania kodów i pozycji CN do poszczególnych zakresów nowych obowiązków.	
2	Ust. SENT - art. 5 (5) i oraz art. 6 (4)	Istota proponowanych zmian sprowadza się do skrócenia terminu na uzupełnienie zgłoszenia SENT przez podmioty odbierające. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem art. 5 ust. 5 ustawy SENT, podmioty te mogły dokonać uzupełnienia (tzw. "zamknięcia SENT") w terminie *"nie później niż w dniu roboczym następującym po dniu dostarczenia towaru."* Nowelizacja zakłada obowiązkowe zamknięcie SENT w dniu dostawy, dodatkowo obciążając brak realizacji tego obowiązku nieprzewidzianą dotychczas sankcją (5 000 zł dla podmiotu prowadzącego działalność oraz 1 000 dla podmiotu nieprowadzącego takiej działalności). Obowiązek ten może być niemożliwy do zrealizowania w praktyce (np. w razie dostawy zrealizowanej o godz. 23.30 - podmiot odbierający będzie miał *de facto* 30 minut na dokonanie formalnego zamknięcia SENT). Biorąc pod uwagę masowość dostaw SENT, taka zmiana może skutkować wielokrotnymi karami nakładanymi na podmioty odbierające, w tym również w razie braku jakiekolwiek zawinienia w opóźnieniu zamknięcia SENT, czy też w braku jakiegokolwiek uszczuplenia interesu Skarbu Państwa. Zakładane w projekcie rozwiązanie jest drakońskie i nieuzasadnione stwierdzonymi przypadkami nadużyć wynikającymi tylko z faktu opóźnienia w zamykaniu zgłoszeń SENT. **Wnosimy o odstąpienie od tej zmiany i pozostawienie terminu na zamykanie SENT do końca kolejnego dnia roboczego.**	**Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów skracających termin na zamykanie zgłoszeń SENT, tj. m.in. zmian do:** **- art. 5 (5) ust. SENT;** **- art. 6 (4) ust. SENT.**
3	Ust. SENT art. 21 (3) i nast.	Istota proponowanych zmian sprowadza się do uchylenia obecnych regulacji ustawy SENT przewidujących możliwość odstępowania przez organy KAS od nakładania kar	**Wykreślenie z projektu wszystkich zapisów uchylających możliwość stosowania instytucji**

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		pieniężnych na podmioty, u których wystąpiło uchybienie obowiązkom wynikającym z przepisów SENT. W to miejsce nowelizacja proponuje stosowanie przepisów Ordynacji podatkowej o ulgach w spłacie zobowiązań podatkowych (czyli m.in. teoretyczna możliwość umorzenia zaległości lub rozłożenia jej na raty). ZDECYDOWANIE sprzeciwiamy się takiej zmianie jako skrajnie niekorzystnej dla podmiotów realizujących obowiązki SENT. Zgodnie z dotychczasową praktyką i orzecznictwem, odstępowanie od nakładania kar SENT stosowane było również wówczas, gdy kara taka była oceniana jako NIEWSPÓŁMIERNA do charakteru uchybienia. Tymczasem ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stosowane są skrajnie rzadko oraz w zasadzie dotyczą wyłącznie "rozkładania na raty" zaległości, z uwzględnieniem szeregu formalności dot. tzw. pomocy publicznej. W szczególności, ulgi w spłacie zobowiązań stosowane są pod warunkiem ważnego interesu podatnika, który w praktyce na gruncie Ordynacji podatkowej, inaczej niż na gruncie ustawy SENT - rozumiany jest jako ryzyko dla dalszej jego egzystencji. Innymi słowy, ulga wg Ordynacji podatkowej jest stosowana, tylko jeśli zapłata zaległości oznaczałaby bankructwo podatnika. W przypadku SENT najczęściej kary dotyczą kwot 10 -20 tys. zł (chociaż niekiedy wyższych), więc rzadko zapłata jednorazowej kary stanowi zagrożenie dla dalszego losu podmiotu. Tym samym WBREW twierdzeniom autorów projektu, proponowana zmiana spowoduje skrajnie rzadsze stosowanie jakichkolwiek pomniejszeń obciążeń SENT. **Tym samym jest to zmiana bardzo niekorzystna dla podmiotów gospodarczych.**	**odstąpienia od nałożenia kary, tj. m.in.:** **- art. 21 (3) ust. SENT;** **- art. 22 (3) ust. SENT;** **- art. 22a (2) ust. SENT;** **- art. 24 (3) ust. SENT;** **- art. 26 (3) oraz (4) ust. SENT.**
4	Pr. Energetyczne - art. 32 (1)	Obecnie zgodnie z art. 32 ust. 1 pkt 4 Prawa energetycznego oraz zgodnie z postanowieniami rozporządzenia Ministra Aktywów Państwowych z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego wykazu paliw ciekłych, których wytwarzanie, magazynowanie lub przeładunek, przesyłanie lub dystrybucja, obrót, w tym obrót z zagranicą, wymaga koncesji oraz których przywóz wymaga wpisu do rejestru podmiotów	Racjonalne wydają się przynajmniej kilka rozwiązań opisanego zagadnienia: **WARIANT 1:** Odstąpienie w projekcie od wprowadzania koncesji

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		przywożących (tj.. Dz. U. z 2021 r., poz. 2336, dalej: **"rozp. MAP w/s wykazu paliw"**) - środki smarne (smary) w ogóle nie są objęte obowiązkiem koncesyjnym. Są one jedynie objęte obowiązkiem wpisu do Rejestru Podmiotów Przywożących. Projektowane brzmienie art. 32 ust. 1, wyłączające smary z zakresu koncesji OPC oraz MPC sugeruje, iż planowana jest zmiana rozp. MAP w/s wykazu paliw polegająca na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym do par. 1 w/w rozporządzenia. Oznaczać to będzie konieczność posiadania koncesji dla działalności obejmującej OPZ (obrót z zagranicą) oraz WPC (wytwarzanie) - w zakresie smarów. Zwracamy uwagę, iż obecnie rejestr RPP liczy ok. 500 podmiotów, z których większość posiada zakres wpisu obejmujący smary. Oznacza to, iż większość z tych podmiotów, najczęściej niemających żadnego związku z sektorem paliwowym zostanie zobowiązania do ubiegania się o koncesje OPZ dla przywozu jakiejkolwiek, choćby minimalnej ilości środków smarnych z zagranicy, w celu ich dalszej odsprzedaży. Zwracamy uwagę, iż obowiązek ten dotknie wiele firm o profilu produkcyjnym, w tym producentów AGD, którzy sprowadzają środki smarne na potrzeby ich własnej działalności, ale które również bardzo często oferują swoim kontrahentom chociażby w celach konserwacyjnych wytwarzane sprzętu. Przy zaawansowanym sprzęcie, w tym AGD (pralki, suszarki, sprzęt ogrodowy, maszyny i narzędzia budowlane) - rekomendowane przez producentów specjalistyczne środki smarne nie są dostępne w kraju, stąd producenci najczęściej sprowadzają je samodzielnie do Polski oraz oferują swoim kontrahentom. Najczęściej są to relatywnie małe ilości oraz w bardzo małych (najczęściej poniżej 1 kg) opakowaniach jednostkowych. Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. Przykładowo, jeśli tubka smaru plastycznego ma pojemność 200 ml i kosztuje kilkanaście EUR - całkowicie wykluczone jest jej wykorzystanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na takie firmy obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ	OPZ dla środków smarnych. Jeśli jednak istnieją inne powody, dla których Autorzy projektu za uzasadnione traktują wprowadzenie koncesji OPZ dla środków smarnych proponujemy wprowadzenie jednego z dwóch rodzajów limitów, które z jednej strony realizowałyby cele nakreślone przez Autorów projektu, ale jednocześnie nie zmuszałyby producentów AGD do ogromnego, acz niecelowego procesu formalnego i administracyjnego. **WARIANT 2:** Wprowadzenie limitu ilościowego, do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 5 000 kg w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju do 5 000 kg smarów, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego - mogłyby kontynuować tę działalność w oparciu o wpis do RPP. **WARIANT 3:** Wprowadzenie limitu wartościowego (konstrukcji zbliżonej do obecnie obowiązującej w zakresie obrotu gazem płynnym LPG), do którego posiadanie koncesji OPZ nie byłoby wymagane. W naszej ocenie taki limit powinien wynosić nie mniej niż 30 000 euro w skali roku kalendarzowego. Podmioty, które w skali roku sprowadzałyby do kraju smary o wartości nie wyższej

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		- wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	niż 30 000 euro, oczywiście przy zachowaniu obowiązku sprawozdawczego z art. 43d Prawa energetycznego - mogłyby kontynuować tę działalność w oparciu o wpis do RPP.
5	Pr. Energetyczne art. 32 (1)	Tło proponowanej zmiany zostało opisane powyżej. W związku z faktem, iż projektowane brzmienie art. 32 ust. 1, sugeruje, iż planowana jest zmiana rozp. MAP w/s wykazu paliw polegająca na dodaniu smarów jako paliw ciekłych objętych obowiązkiem koncesyjnym do par. 1 w/w rozporządzenia - uważamy, iż z zakresu nowego obowiązku powinny być wyłączone produkty, które ze względu na swój skład i właściwości oraz rodzaj opakowania - nie rodzą żadnego ryzyka o charakterze regulacyjnym. Uważamy, że powinno to dotyczyć smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra lub 1 kg. Najczęściej specjalistyczne środki smarne (smary plastyczne) są to wysokoprzetworzone produkty oferowane w opakowaniach jednostkowych o małych pojemnościach (najczęściej poniżej 1 litra / 1 kg). Jednocześnie cena takich środków smarnych całkowicie wyklucza ich zastosowanie do celów energetycznych. Przykładowo, jeśli tubka smaru plastycznego ma pojemność 200 ml i kosztuje kilkanaście EUR - całkowicie wykluczone jest jej wykorzystanie do celów energetycznych. W powyższych sytuacjach nakładanie na takie firmy obowiązku uzyskiwania koncesji OPZ - wydaje się całkowicie nieuzasadnione.	**Postulujemy dodanie do art. 32 Prawa energetycznego dodatkowej jednostki redakcyjnej, która wskazywałaby by, iż *obowiązków wynikających z ust. 1 nie stosuje się do smarów plastycznych w opakowaniach do 1 litra oraz do 1 kg.***
6	Pr. Energetyczne - art. 43d (1)	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 43 Prawa energetycznego: *1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na wytwarzanie paliw ciekłych lub koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, a także podmiot przywożący stosownie do swojej działalności przekazuje Prezesowi URE, Prezesowi Agencji Rezerw*	**Postulujemy wprowadzenie mechanizmu sprawozdania rocznego - w miejsce sprawozdań miesięcznych dla podmiotów o marginalnym wolumenie przywożonych środków smarnych.**

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		Materiałowych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz ministrowi właściwemu do spraw energii miesięczne sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych, a także ich przeznaczeniu - w terminie 20 dni od dnia zakończenia miesiąca, którego dotyczy sprawozdanie. Oczywiście czytelne są powody, z których taka sprawozdawczość jest uzasadniona na potrzeby precyzyjnego ustalania ilości przywożonych paliw ciekłych do kraju. Zwracamy jednak uwagę, iż w sytuacji, w której działalność w zakresie przywozu środków smarnych do kraju ma charakter marginalny, w szczególności gdy dotyczy przywozu środków smarnych w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów / 5 kg - nie ma ona istotnego znaczenia dla oceny bieżącego bilansu paliwowego (niezależnie do tego, iż w opakowania jednostkowych nie są oferowane wyroby o przeznaczeniu energetycznym). W związku z powyższym, uważamy, iż w przypadku określonych limitów - powinno być dopuszczalne składanie sprawozdań rocznych dot. ilości przywożonych środków smarnych (bez konieczności sprawozdań miesięcznych).	**Wydaje się, iż optymalnym umiejscowieniem takiej regulacji byłby dodatkowy ust. w art. 43d Prawa energetycznego o treści:** ***Przedsiębiorstwo energetyczne oraz podmiot przywożący, które przywozi do kraju wyłącznie smary w opakowaniach jednostkowych do 5 litrów lub 5 kg w ilości nie większej niż łącznie 5 000 litrów lub 5 000 kg w skali roku kalendarzowego składa sprawozdanie roczne o rodzajach oraz ilości przywiezionych i wywiezionych smarów, a także ich przeznaczeniu - w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczy sprawozdanie.***
7	Pr. Energetyczne - art. 56 ust. 6a	Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego: *Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.* Niestety, mimo występowania uzasadnionych argumentów do stosowania w/w regulacji, praktyka ostatnich lat pokazuje, iż Prezes URE nie stosuje powyższego przepisu i nakłada kary na podmioty, które dopuszczają się jakichkolwiek nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, o których mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego. Niestety dotyczy to również podmiotów, które nie tylko samodzielnie zidentyfikowały u siebie jakiekolwiek uchybienia, ale które również samodzielnie je naprawiły, wyrównując wszelkie uszczerbki, które w związku z ich uchybieniami mógł ponieść Skarb Państwa. Przykładowo zatem, jeśli jakikolwiek podmiot, który w sposób nieumyślny uchybił obowiązkom np. składania sprawozdań, o których mowa w art. 43d (np. producent lub	**Postulujemy wprowadzenie mechanizmu zbliżonego do "czynnego żalu" - w ramach sprawozdawczości realizowanej do Prezesa URE w trybie art. 43d.** **Oczywiście ostateczne brzmienie takiej regulacji może być różne, niemniej wydaje się, iż optymalną jednostką redakcyjną byłby ust. 6aa w art. 56 Prawa energetycznego o następującym brzmieniu:** ***Prezes URE odstępuje od nałożenia kary, o której mowa w ust. 1 pkt 12b) oraz 12c), jeżeli podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, w szczególności, jeżeli przed pozyskaniem przez Prezesa URE udokumentowanej informacji o fakcie uchybienia obowiązkom, podmiot***

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
		dystrybutor jakichkolwiek maszyn lub urządzeń wymagających smarowania) - który sprowadzał specjalistyczne smary plastyczne (nieobjęte podatkiem akcyzowym) - nie złożył rzeczonych sprawozdań - w razie chęci dopełnienia powyższego obowiązku **MUSI LICZYĆ SIĘ Z PEWNĄ KARĄ PREZESA URE WYNOSZĄCĄ 10 000 zł / KAŻDY MIESIĄC UCHYBIENIA OBOWIĄZKOWI, a WIEĆ NAWET W KWOTACH KILKUSET TYS. ZŁ.** Doświadczenia ostatnich lat pokazują, iż Prezes URE bezwzględnie nakłada powyższe kary, czym zniechęcił szereg podmiotów, które chciałby dopełnić obowiązku, o którym mowa w art. 43d ust. 1 Prawa energetycznego, ale które obawiały się skrajnej niechęci Organu do stosowania możliwości odstępowania od nałożenia kary. Znane są przypadki, w których podmioty dokonujące przywozu kilku litrów / kg smarów plastycznych (w tubkach poniżej 1 litra / kg) były obciążane karami kilkuset tys. zł - mimo zapłaty przez nie całości akcyzy, złożenia deklaracji podatkowych oraz rozliczenia odsetek na rzecz Skarbu Państwa. Stan ten wynika z braku na gruncie Prawa energetycznego braku odpowiednika "czynnego żalu" - tj. mechanizmu umożliwiającego wywiązanie się podmiotom gospodarczym z ich obowiązków - bez ryzyka subiektywnej postawy Prezesa URE, który bezwzględnie nakłada kary w każdym zidentyfikowanym przypadku uchybienia omawianym obowiązkom. Uważamy, że **taki stan prawny jest PRZECIWSKUTECZNY - CELEM PRZEPISÓW POWINNO BYĆ NAKŁANIANIE PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH DO REALIZOWANIA ICH OBOWIĄZKÓW, A NIE ZMUSZANIE ICH DO TRWANIA W STANIE NARUSZENIA TYCH PRZEPISÓW TYLKO Z OBAWY PRZED WYSOKĄ, NIEUZASADNIONĄ KARĄ.**	***złożył sprawozdanie zawierające prawdziwe dane oraz zrealizował pozostałe obowiązki wynikające z przepisów prawa, w szczególności rozliczył należne podatki i opłaty związane z prowadzoną działalnością.***
8	Ustawa o podatku akcyzowym	Jak wskazano powyżej, w praktyce obrotu występują bardzo często specjalistyczne środki smarne, które ze względu na ich właściwości, w tym skład chemiczny oraz rodzaj opakowania jednostkowego - nie mogą być nawet potencjalnie wykorzystane dla celów energetycznych. Ze względu na brak definicji w ustawie akcyzowej tzw. smarów	**Proponujemy dodanie do ustawy o podatku akcyzowym nowego art. 30 ust. 10, o następującej treści:**

lp	Jednostka redakcyjna, której dotyczy uwaga	Uwagi APPLIA Polska – związek producentów AGD dotyczące projektu/uzasadnienia/OSR	Propozycje zmian APPLIA Polska – związek producentów AGD
	art. 30 (10)	plastycznych - oraz wysokie koszty specjalistycznych badań, których celem ma być wykazanie, iż dany środek stanowi smar plastyczny (zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 11 ustawy o podatku akcyzowym) - przedsiębiorcy, w tym szereg producentów maszyn i urządzeń, opodatkowują te wyroby akcyzą. Jest to działanie sprzeczne z celem opodatkowania akcyzą środków smarnych, które znacznie utrudnia obrót gospodarczy oraz skutkuje szeregiem formalności administracyjnych. W naszej ocenie celowy byłby mechanizm zbliżony do zwolnienia z akcyzy gazu LPG rozlewanego do butli w składach podatkowych i wykorzystywanego do celów innych niż cele napędowe, który podlega zwolnieniu z akcyzy bez konieczności spełniania dodatkowych warunków formalnych. Postulujemy wprowadzenie analogicznego zwolnienia dla specjalistycznych środków smarnych.	***Zwalnia się od akcyzy rozlewane do opakowań jednostkowych do 1 litra lub 1 kg oleje smarowe, pozostałe oleje o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, oleje smarowe o kodzie CN 2710 20 90 oraz preparaty smarowe objęte pozycją CN 3403. Zwolnienie stosuje się pod warunkiem rozlewu w składzie podatkowym lub ich przywozu na teren kraju w takich opakowaniach w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, zgodnie z art. 78 ust. 3 ustawy.***

PODPIS ZAUFANY
WOJCIECH KOTALA
20.03.2023 16:47:33 (GMT+1)
Dokument podpisany elektronicznie podpisem zaufanym

Warszawa, 15 marca 2023 r.

Do:
Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
ul. Wilcza 46
00-679 Warszawa

Szanowny Panie,

Niniejszym w imieniu podmiotów prowadzących działalność w zakresie wytwarzania i obrotu z zagranicą olejami smarowymi przedstawiamy stanowisko dotyczące planowanych zmian legislacyjnych dotyczących objęcia tych działalności obowiązkiem koncesyjnym, jednocześnie prosząc o interwencję w tej sprawie z uwagi na fakt, że planowane zmiany legislacyjne stoją w sprzeczności z postanowieniami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w tym zwłaszcza określoną w niej wolnością działalności gospodarczej.

Zdaniem Podmiotów działających w tym sektorze, jedynie interwencja niezależnych organów państwowych stojących na straży praw i wolności obywatelskich może wpłynąć na zmianę kształtu proponowanych regulacji.

Zgodnie z projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD325; dalej „**Projekt**"), przygotowanym przez Ministerstwo Finansów, smary miałyby zostać objęte koncesjami na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (koncesja OPZ) i na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC). Projekt wprowadza również fakultatywny wymóg złożenia zabezpieczenia majątkowego dla wytwarzania paliw ciekłych w zakresie smarów (WPC) oraz dla obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą w zakresie smarów (OPZ), w wysokości 1 mln zł dla każdej z tych koncesji.

Wprowadzenie tych mechanizmów, zdaniem Ministerstwa Finansów, ograniczy możliwości prowadzenia działalności w zakresie olejów i preparatów smarowych wyłącznie do podmiotów uczciwych i wiarygodnych.

Te ambitnie zdefiniowane cele nie tylko opierają się na błędnym postrzeganiu całej branży olejów smarowych, ale przede wszystkich uderzają w działalność małych i średnich podmiotów, które całkowicie legalnie i zgodnie z prawem prowadzą działalność gospodarczą w tym sektorze. Źródłem i częściowym uzasadnieniem proponowanych regulacji jest uproszczenie stosowane przez twórców Projektu, jakoby pomiędzy olejami smarowymi a paliwami ciekłymi nie zachodziły żadne znaczące

różnice, dlatego też wyroby te powinny być w ten sam sposób kontrolowane – co w oczywisty sposób nie jest jednak prawdą.

Abstrahując od różnic w zakresie właściwości fizyko-chemicznych zachodzących pomiędzy olejami smarowymi oraz klasycznymi paliwami płynnymi, warto zwrócić szczególną uwagę na różnice zachodzące w sposobie funkcjonowania tych rynków. Analiza zarówno w ujęciu makro-, jak i mikroekonomicznym dowodzi, że rynek olejów smarowych jest niezwykle rozdrobniony i konkurencyjny, a osiągane na nim przychody co do zasady nie przekraczają 10 mln zł. Oczekiwanie więc, że podmioty działające na tym rynku będą w stanie złożyć zabezpieczenie w wysokości 1 mln zł świadczy o całkowitym nie zrozumieniu tego sektora. W przypadku klasycznego rynku paliw płynnych takie oczekiwania były możliwe do zrealizowania przez przedsiębiorców bowiem prowadzą oni działalność na większą skalę i są w stanie zgromadzić środki na złożenie stosownego zabezpieczenia.

Następstwem zobowiązania podmiotów zajmujących się obrotem olejami smarowymi do posiadania koncesji OPZ i WPC, będzie więc ograniczenie możliwości prowadzenia przez nich działalności gospodarczej, co stoi w jawnej sprzeczności z Konstytucją.

Podstawą polskiego systemu gospodarczego, w świetle Konstytucji, jest społeczna gospodarka rynkowa, opierająca się na wolności działalności gospodarczej, a wszelkie jej ograniczenia powinny mieć charakter wyjątkowy z zachowaniem zasady proporcjonalności oraz subsydiarności.

Proponowane regulacje nawet w najmniejszym stopniu tego standardu nie zachowują. Przede wszystkim, w polskim systemie istnieją instytucje, które umożliwiają wypełnienie założeń Projektu. Instytucjami tymi są m.in. wpis do rejestru podmiotów przywożących uregulowany w Prawie energetycznym, Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami, raportowanie w ramach JPK_VDEK, monitorowanie przewozów olejów smarowych na podstawie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, czy też objęcie tych wyrobów opodatkowaniem akcyzą.

Wprowadzenie dodatkowego narzędzia w świetle już obowiązujących w żaden sposób nie wpłynie na realizację założeń Projektu, bowiem organy państwowe posiadają już teraz wszelkie narzędzia do monitorowania tego rynku. Zobowiązanie więc Podmiotów z tego sektora do złożenia (fakultatywnego, zależnego wyłącznie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki) zabezpieczenia celem uzyskania stosownej koncesji postrzegać należy jedynie jako nieproporcjonalny obowiązek o charakterze finansowym, który znacząco wpłynie na kształt tego sektora – eliminując z niego większość podmiotów, które nie będą w stanie złożyć takiego zabezpieczania. Proponowane rozwiązania zmierzają więc do ograniczenia prawa do prowadzenia działalności gospodarczej wszystkim tym podmiotom, które prowadzą działalność gospodarczą na niewielką skalę. Wprowadzenie koncesyjnego zabezpieczenia w kwocie 1 mln zł pośrednio można uznać za zakaz prowadzenia działalności dla mniejszych podmiotów, co stanowi naruszenie art. 31 Konstytucji RP.

Wobec powyższego niniejszym prosimy o podjęcie interwencji w tej sprawie, tj. włączenie się w proces legislacyjny dotyczący przedstawionego projektu ustawy i wsparcie w usunięciu z niego rozwiązań, które *de facto* uniemożliwią funkcjonowanie małych i średnich przedsiębiorców w branży olejów i preparatów smarowych.

W załączeniu do niniejszego pisma przedkładamy również kopię złożonego do Ministerstwa Finansów *Stanowiska podmiotów prowadzących działalność w zakresie wytwarzania i obrotu z zagranicą olejami i preparatami smarowymi wobec planowanych zmian legislacyjnych dotyczących objęcia tych działalności obowiązkiem koncesyjnym.*

W imieniu Podmiotów olejowych,

Załącznik:

1. Stanowisko podmiotów prowadzących działalność w zakresie wytwarzania i obrotu z zagranicą olejami i preparatami smarowymi wobec planowanych zmian legislacyjnych dotyczących objęcia tych działalności obowiązkiem koncesyjnym.

Warszawa, 24 lutego 2023 r.

Do:

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Dotyczy: *Projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD325) przygotowanym przez Ministerstwo Finansów*

STANOWISKO PODMIOTÓW PROWADZĄCYCH DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE WYTWARZANIA I OBROTU Z ZAGRANICĄ OLEJAMI I PREPARATAMI SMAROWYMI WOBEC PLANOWANYCH ZMIAN LEGISLACYJNYCH DOTYCZĄCYCH OBJĘCIA TYCH DZIAŁALNOŚCI OBOWIĄZKIEM KONCESYJNYM

Niniejsze pismo przedstawia stanowisko i postulaty 21 przedsiębiorców produkujących i handlujących z zagranicą olejami i preparatami smarowymi o kodach CN 2710 19 71-99 oraz CN 3403 (dalej łącznie „**oleje i preparaty smarowe**" lub „**smary**").

Szczegółowy wykaz podmiotów składających niniejsze pismo znajduje się w Załączniku 1. W Załączniku 2 znajdują się pełnomocnictwa wszystkich tych podmiotów do podpisania w ich imieniu niniejszego pisma i do reprezentowania tych podmiotów na dalszych etapach prac legislacyjnych. Poniżej składający niniejsze pismo będą określani łącznie jako „**Podmioty olejowe**".

W imieniu przedsiębiorców wymienionych na załączonej liście niniejszym przedstawiamy stanowisko Podmiotów olejowych wobec propozycji objęcia smarów koncesjami na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (koncesja OPZ) i na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC) oraz wprowadzenia fakultatywnego wymogu złożenia zabezpieczenia majątkowego dla wytwarzania paliw ciekłych w zakresie smarów (WPC) oraz dla obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą w zakresie smarów (OPZ), w wysokości 1 mln zł dla każdej z tych koncesji.

Rozwiązanie takie zostało przewidziane w Projekcie ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ustawy – Prawo energetyczne, ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu: UD325; dalej „**Projekt**"), przygotowanym przez Ministerstwo Finansów.

Zgodnie z Projektem, działalność w zakresie produkcji i handlu z zagranicą olejami i preparatami smarowymi – taka, jak jest obecnie prowadzona przez Podmioty olejowe – miałaby podlegać pod obowiązek uzyskania odpowiednio: koncesji WPC oraz koncesji OPZ, udzielanych w zakresie „smarów", **z koniecznością złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł od każdej z tych koncesji – jeżeli tylko tak zdecyduje Prezes URE w postępowaniu dotyczącym wydania koncesji, przy czym w Projekcie nie określono żadnych przesłanek lub kryteriów, na podstawie których Prezes URE miałby decydować, że od danego podmiotu zażąda on złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł, a od innego nie.**

Objęcie smarów koncesjami OPZ i WPC następuje w Projekcie mimo, że wyroby te nie są paliwami ciekłymi i z samej swojej natury nie mogą nimi być – ich właściwości fizyko-chemiczne oraz normy określające wymagania jakościowe wobec tych produktów są znacząco lub wręcz całkowicie inne niż te dotyczące klasycznych paliw ciekłych. Ponadto ceny olejów i preparatów smarowych są wielokrotnie wyższe od gotowych paliw czy też komponentów paliw – tak więc nie zachodzą żadne przesłanki do podejrzeń o ich dodawanie do paliw ciekłych stosowanych w transporcie i energetyce.

Zdaniem Podmiotów olejowych przyjęcie takiego rozwiązania jest bardzo poważnym błędem; z jednej strony nie przyczyni się to bowiem do realizacji zakładanych przez Projekt celów, z drugiej zaś – poważnie ograniczy, a w wielu przypadkach wręcz uniemożliwi dalsze funkcjonowanie wielu przedsiębiorców takich jak Podmioty olejowe, często będącymi firmami rodzinnymi, zatrudniających tysiące osób i regularnie wpłacających do budżetu państwa istotne środki finansowe tytułem podatków i innych obciążeń publicznoprawnych a także stanowiących często jedyne źródło utrzymania rodziny.

Przyjęcie rozwiązań proponowanych w Projekcie skutkować będzie rażącym naruszeniem prawa Unii Europejskiej polegającym na wprowadzeniu istotnych barier w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz Konstytucji, poprzez wprowadzenie dla dużej grupy przedsiębiorców faktycznego zakazu prowadzenia przez nich działalności gospodarczej w zakresie olejów i preparatów smarowych. Podmioty olejowe poinformowały o Projekcie i o jego niezgodności z prawem UE Komisję Europejską.

Szczegółowa argumentacja potwierdzająca taką ocenę jest zawarta w dalszej części niniejszego pisma.

Tytułem wstępu Podmioty olejowe wskazują jednak, że nie można ich sytuacji prawnej zrównywać, czy choćby zbliżać do uregulowań dotyczących klasycznych paliw ciekłych, tj. wyrobów o przeznaczeniu niemal wyłącznie napędowym lub opałowym (czyli do obszaru, w którym dziś obowiązują koncesje WPC i OPZ w połączeniu z obowiązkiem złożenia zabezpieczenia).

Oba te sektory mają bowiem całkowicie inną charakterystykę, co jest bardzo dobrze widoczne choćby na podstawie następujących informacji:

- wytwarzanie wyrobów: w sektorze paliwowym po połączeniu w jedno przedsiębiorstwo PKN Orlen S.A. i Grupy Lotos S.A. istnieje *de facto* tylko jeden podmiot, który produkuje oleje

napędowe oraz benzyny silnikowe. Tymczasem sektor produkcji olejów i preparatów smarowych jest znacznie bardziej rozdrobiony; szacuje się, że podmiotów które zajmują się produkcją takich wyrobów, może być w Polsce kilkadziesiąt;

- obrót wyrobami z zagranicą: także i pod tym względem sektor paliwowy jest bardzo mocno skoncentrowany. Przywozy oleju napędowego do Polski w istotnych ilościach realizowane są przez kilka-kilkanaście podmiotów; ponadto kolejne kilkanaście firm prowadzi działalność związaną w znacznej mierze z importami gazu płynnego (LPG). Liczby te całkowicie odstają od specyfiki występującej przy międzynarodowym handlu olejami i preparatami smarowymi – w rejestrze podmiotów przywożących, przedsiębiorców sprowadzających te wyroby do Polski na cele inne niż zużycie własne jest kilkuset. W Polsce handlem olejami smarowymi zajmują się tysiące przedsiębiorstw (głównie małych i średnich). Z tego kilkaset zajmuje się sprowadzaniem olejów z zagranicy (głównie z Unii Europejskiej). Są to często przedsiębiorstwa małe, rodzinne, które zajmując się handlem artykułami motoryzacyjnymi lub przemysłowymi, rozwinęły swoją działalność w zakresie olejów i preparatów smarowych. Są to w dużej części przedsiębiorstwa, które latami budowały swoją pozycję, zdobywając swój udział w polskim rynku, a także kontakty zagraniczne u producentów olejów i preparatów smarowych. Przedsiębiorstwa te rozwijały się długo i sukcesywnie, w sposób całkowicie uczciwy, budując swoją pozycję rynkową nie tylko przystępnymi cenami sprowadzanych przez siebie produktów, ale przede wszystkim elastycznością i szybkością dostaw, specjalistycznym charakterem oferowanych przez siebie produktów, a także bliskim kontaktem z klientami. Niewielka skala działalności większości uczestników polskiego rynku olejów i preparatów smarowych pomagała i pomaga im w osiągnięciu wyżej wskazanych celów biznesowych i jest cechą charakterystyczną całego rynku. Przedsiębiorcy, którzy kierują niniejsze pismo, w przeważającym zakresie reprezentują tego rodzaju niewielkie podmioty, zajmujące się od wielu lat sprowadzaniem do Polski olejów i preparatów smarowych.

Opisane powyżej bardzo duże rozdrobnienie rynku olejowego powoduje, że instytucje prawne związane z koncesjonowaniem wytwarzania paliw ciekłych (WPC) oraz obrotem paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ) zupełnie nie przystają do sektora, w którym działają Podmioty olejowe. Dotyczy to w szczególności koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego – kwota 10 mln zł dla podmiotów paliwowych jest przez nich dużo łatwiejsza do udźwignięcia, niż nawet obniżone do 1 mln zł zabezpieczenie dla przedsiębiorców działających w zakresie olejów i preparatów smarowych.

Każdy z podmiotów z branży paliwowej ma bowiem dużo większą skalę działalności niż którykolwiek z Podmiotów olejowych, dzięki czemu może wykorzystać efekt skali i bez większych problemów wypełnić spoczywający na nim wymóg złożenia zabezpieczenia majątkowego. Roczne przychody przedsiębiorstwa z tej branży przekraczające 1 mld zł nie są niczym niezwykłym; nawet przy niewielkiej marży, zgromadzenie środków na koncesyjne zabezpieczenie majątkowe nie wiąże się więc z

koniecznością poniesienia wielu wyrzeczeń. Odmienna sytuacja dotyczy natomiast Podmiotów olejowych – większość z nich nie osiąga w zakresie sprowadzania do Polski olejów i preparatów smarowych poziomu przychodów w wysokości 10 mln zł czy „czystego" zysku na poziomie 1 mln zł. Nawet nie uwzględniając jakichkolwiek kosztów związanych z prowadzoną działalnością, „uzbieranie" funduszy na złożenie zabezpieczenia zajęłoby więc im kilka lat, istotnie ograniczając finansowanie innych projektów związanych z planami rozwoju przedsiębiorstwa lub wręcz całkowicie uniemożliwiając dalsze prowadzenie działalności gospodarczej.

1. **Obecne sposoby monitorowania i kontrolowania działalności dotyczącej olejów i preparatów smarowych**

Przede wszystkim należy podkreślić, że **już obecnie obowiązujące przepisy pozwalają na pełne monitorowanie i kontrolowanie rynku olejów i preparatów smarowych. Wykorzystując te regulacje organy państwa mają już wystarczające narzędzia do bieżącego sprawdzania prawidłowości wypełniania przez przedsiębiorców wszystkich obowiązków podatkowych i regulacyjnych związanych z ich działalnością, w tym do wychwytywania podmiotów, które wymogów tych nie realizują**. Zdaniem Podmiotów olejowych w zupełności uzasadnia to odstąpienie od wprowadzania wymogu zabezpieczenia majątkowego w tym sektorze, a więc znacznie dalej idącego sposobu ingerencji państwa w gospodarkę. W świetle art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej stanowi społeczna gospodarka rynkowa oparta m.in. na wolności działalności gospodarczej, wszelkie ograniczenia tej wolności powinny mieć miejsce jedynie wyjątkowo, z uwagi na ważny interes publiczny i z zachowaniem zasad proporcjonalności i subsydiarności. Żaden sektor gospodarki nie powinien być więc ani trochę przeregulowany ponad to, co wystarcza do skutecznej realizacji celów zamierzonych przez organy władzy publicznej, które wynikają z ważnego interesu publicznego.

Jak wynika z uzasadnienia Projektu, podstawowymi celami, dla realizacji których postuluje się przyjęcie Projektu, są:

- wyeliminowanie luk regulacyjnych oraz niejasności interpretacyjnych, w tym dalsze harmonizowanie regulacji Prawa energetycznego dotyczącego paliw ciekłych z innymi ustawami określającymi obowiązki publicznoprawne dla podmiotów wykonujących działalność koncesjonowaną lub na podstawie wpisu do rejestru podmiotów przywożących na podstawie prawa energetycznego;
- uzupełnienie oraz doprecyzowanie definicji obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą eliminujące przypadki unikania lub obchodzenia wymogu posiadania ww. koncesji, w tym zapewnienie lepszej kontroli nad wywozami paliw ciekłych z Polski celem eliminacji zjawiska tzw. „fikcyjnych" wywozów paliw ciekłych służących wyłudzaniu zwrotu podatku od towarów i usług.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przyjęte w Projekcie założenie jakoby wprowadzenie koncesji w jakiejkolwiek formie na rynek olejów i preparatów smarowych miało zagwarantować uczciwość i wiarygodność przedsiębiorców, którzy będą w stanie utrzymać się w dalszym prowadzeniu biznesu, nie jest prawidłowe. Historia wprowadzenia koncesji WPC i OPZ w zakresie klasycznych paliw ciekłych pokazała, że szereg podmiotów, które było stać na złożenie koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego, okazało się być jednak oszustami podatkowymi, którzy dodatkowo nie wypełniali spoczywających na nich obowiązków publicznoprawnych związanych z prowadzoną działalnością. **Samo złożenie zabezpieczenia majątkowego ani nawet przejście skomplikowanej procedury w celu uzyskania koncesji nie stanowi więc żadnej gwarancji, że dany podmiot będzie działał zgodnie z prawem.**

Podmioty olejowe wskazują ponadto, że organy administracyjne właściwe w zakresie kontroli wypełniania przez przedsiębiorców obowiązków podatkowych i regulacyjnych (w tym środowiskowych) dysponują już szeregiem rozwiązań, które – być może niekiedy lekko zmodyfikowane – pozwoliłyby na osiągnięcie opisanych wyżej celów. W szczególności instrumentem mającym taki potencjał jest wymóg uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących, który jest uregulowany w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r., poz. 1385, z późn. zm.; dalej „**Prawo energetyczne**"). W obecnym stanie prawnym każdy podmiot sprowadzający do Polski oleje i preparaty smarowe – zarówno w celach handlowych, jak i na własne potrzeby – musi więc:

- uzyskać wpis do rejestru podmiotów przywożących przez dokonaniem pierwszego nabycia z zagranicy; warunkiem uzyskania wpisu jest m.in. niekaralność podmiotu i niezaleganie przez niego z podatkami, a także wskazanie rodzajów i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez dany podmiot oraz określenie przeznaczenia przywożonych wyrobów;
- comiesięcznie składać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie, o którym mowa w art. 43d Prawa energetycznego, tj. *Sprawozdanie o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych oraz o ich przeznaczeniu*;
- składać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację, o której mowa w art. 43e Prawa energetycznego, tj. *Informację o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do prowadzonej działalności* – w przypadku wystąpienia jakichkolwiek zmian w stosunku do pierwotnie zgłoszonych danych;
- informować Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wszelkich istotnych zmianach dotyczących prowadzonej działalności, w tym m.in. zmianie jej zakresu lub jej zaprzestaniu.

Zdaniem Podmiotów olejowych obecnie obowiązujące przepisy pozwalają więc na skuteczne identyfikowanie i kontrolowanie przedsiębiorców przywożących oleje i preparaty smarowe do Polski. Co prawda istotnie, wprowadzanie na rynek krajowy takich wyrobów przez polskich producentów nie jest objęte tego typu obostrzeniami; zmiana tego stanu rzeczy mogłaby jednak nastąpić choćby poprzez

odpowiednie rozszerzenie wymogu uzyskania wpisu do rejestru podmiotów przywożących (w nowej formule: wpisu do rejestru podmiotów wytwarzających i przywożących), zamiast przewidzianego w Projekcie objęcia takiej działalności dużo dalej idącym koncesjonowaniem. W ten sposób oba sposoby na pierwotne wprowadzenie olejów i preparatów smarowych do obrotu, tzn. jego produkcja oraz przywóz, zostałyby zrównane w obowiązkach regulacyjnych i raportowych względem Urzędu Regulacji Energetyki – pozwalając na skuteczne wychwytywanie ewentualnych nieprawidłowości przy prowadzeniu każdej z tych działalności.

Należy przy tym zaznaczyć, że **nawet w przypadku uznania, że obecne przepisy dotyczące rejestru podmiotów przywożących są niewystarczające do kompleksowego i bieżącego kontrolowania rynku olejów i preparatów smarowych, nie uzasadnia to jeszcze wprowadzenia systemu koncesyjnego na te wyroby (w szczególności polegającego na wprowadzeniu koncesji WPC i OPZ związanych niekiedy z obowiązkiem złożenia zabezpieczenia majątkowego 1 mln zł). Równie skuteczną alternatywą, umożliwiającą jednocześnie przedsiębiorcom działającym w tej branży łatwiejsze się do niej dostosowanie, jest odpowiednia modyfikacja już obecnie funkcjonujących przepisów o rejestrze podmiotów przywożących**. Mogłaby ona polegać choćby na rozszerzeniu zakresu dokumentów lub innych informacji niezbędnych do złożenia przy ubieganiu się o wpis do tego rejestru – tak jak jest to przewidywane w Projekcie. Co więcej, nowelizacja przepisów w tym zakresie mogłaby również rozszerzyć kompetencje kontrolne Prezesa URE względem przedsiębiorców wpisanych do przedmiotowego rejestru, tak by łatwiejsze było szybkie i skuteczne wyłapywanie podmiotów nieuczciwych, których działalność nakierowana jest na unikanie wypełniania spoczywających na nich obowiązków publicznoprawnych.

Niezależnie od powyższego, istotną rolę w weryfikowaniu osiągania celów środowiskowych związanych z utylizacją zużytych olejów i preparatów smarowych pełni również *Baza danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami* (dalej „**rejestr BDO**"), o której mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699, z późn. zm.). Rejestr BDO już obecnie pełni rolę bazy gromadzącej wszystkie istotne informacje związane z wypełnianiem obowiązków w zakresie zagospodarowania tzw. olejami przepracowanymi, tzn. m.in. zawiera dane:

- identyfikujące podmioty zobowiązane do realizacji wspominanych wymogów środowiskowych;
- określające sposób wykonania obowiązku zapewnienia odzysku, a w szczególności recyklingu, odpadów powstałych z olejów i preparatów smarowych;
- w przypadku zawarcie umowy z organizacją odzysku – dane identyfikujące (nazwa i numer rejestrowy) organizację odzysku, która przejęła obowiązek zapewnienia odzysku i recyklingu odpadów powstałych z produktów, a także informację o wdrożonym przez tę organizację systemie jakości, systemie zarządzania środowiskowego albo o ich braku.

Podmioty olejowe dostrzegają co prawda, że w obecnym kształcie funkcjonowanie rejestru BDO nie jest zbyt efektywne. Podobnie jednak jak zostało to już wspomniane w części dotyczącej rejestru podmiotów przywożących, także i w tym przypadku rozwiązaniem istniejących niedoskonałości regulacji powinna być ich ewolucyjna poprawa / uzupełnienie, a nie tworzenie zupełnie nowego systemu koncesyjnego – zbyt restrykcyjnego dla podmiotów działających w branży olejów i preparatów smarowych, a jednocześnie nie dającego pełnej gwarancji skuteczności (Projekt nie przewiduje wyposażenia Prezesa URE w dodatkowe środki finansowe na zwiększenie zatrudnienia osób kontrolujących rynek produktów ropopochodnych, a bez tego organ ten nie będzie w stanie skutecznie audytować bardzo rozdrobnionej branży olejowej). Szczegółowe opracowanie takich rozwiązań powinno być przedmiotem dalszej analizy – przykładowo wskazać można jednak szeroko postulowane scentralizowanie operacji na wpisach do rejestru BDO z marszałków województw na poziom rządowy, zwiększenie nadzoru nad organizacjami odzysku czy poprawę współpracy różnych organów państwa w wykorzystywaniu danych zawartych w rejestrze BDO w trakcie przeprowadzanych przez siebie kontroli przedsiębiorców.

Począwszy **od 1 października 2020 r. organy państwa mają także możliwość łatwego monitorowania wszelkich sprzedaży olejów i preparatów smarowych. Wynika to z wprowadzenia nowego formatu pliku JPK-VDEK, w którym kod GTU-03 przypisany jest do każdej sprzedaży olejów i preparatów smarowych podlegającej pod polski VAT**. Już na gruncie obecnych przepisów całość obrotu olejami i preparatami smarowymi jest więc w pełni transparentna dla organów podatkowych, które – o ile zdaniem autorów Projektu jest to potrzebne – mogłyby zostać wyposażone w narzędzia pozwalające na dzielenie się tą wiedzą z innymi organami państwa, w tym zwłaszcza zaangażowanymi w kontrolę wypełniania obowiązków regulacyjnych dotyczących olejów i preparatów smarowych. Nie ma też żadnych wątpliwości co do tego, że w przyszłości system oznaczania towarów, usług i procedur w pliku JPK-VDEK będzie jeszcze bardziej rozbudowywany, dzięki czemu zakres wiedzy zdobytej „nieinwazyjnie" przez organy państwa na temat branży smarowej będzie jeszcze bardziej się poszerzał.

Organy państwa mają także możliwość bieżącego monitorowania wszystkich przewozów olejów i preparatów smarowych przez terytorium Polski. Wynika to z przepisów ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2023 r., poz. 104), które nakładają na przedsiębiorców uczestniczących w obrocie analizowanymi wyrobami szereg wymogów związanych ze zgłaszaniem ich transportowania. Obejmują one m.in.:

- wymóg zrobienia zgłoszenia przewozu na Platformie Usług Elektronicznych Celno-Skarbowych (PUESC) przed rozpoczęciem transportu towaru (przewozy krajowe oraz wywozy z Polski) lub przed rozpoczęciem transportu przez terytorium Polski (przywozy z innych

państw) – dzięki czemu organy państwa mają z wyprzedzeniem informację o planowanym przewozie i mogą go wytypować do kontroli;

- wymóg włączenia i aktywnego działania geolokalizatora (tj. przekazywanie danych w czasie rzeczywistym) w trakcie całego trwania przewozu – dzięki czemu organy państwa na bieżąco mogą kontrolować trasę realizowanego transportu i dysponują szerokim materiałem dowodowym w przypadku wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości z nim związanych.

Zdaniem Podmiotów olejowych **tak szeroki zakres danych związanych z obrotem olejami i preparatami smarowymi, które są gromadzone już obecnie przez organy państwa, jest w pełni wystarczający do umożliwienia skutecznej kontroli wypełniania przez wszystkie podmioty ich obowiązków, zarówno podatkowych, jak i regulacyjnych**. Nie można wykluczyć, że informacje te powinny być w inny sposób przetwarzane i udostępniane szerszemu kręgowi urzędów, w tym np. tych zaangażowanych w kontrolowanie realizacji obowiązków środowiskowych – osiągnięcie tych celów wymaga jednak wyłącznie drobnego poprawienia istniejących już regulacji, bez konieczności rewolucjonizowania funkcjonowania całego sektora olejowego poprzez objęcie go systemem koncesyjnym oraz wprowadzenie zabezpieczenia majątkowego.

Spora część informacji związanych z produkcją i obrotem olejami i preparatami smarowymi jest też już obecnie gromadzona na potrzeby akcyzy. Wszystkie wyroby z tej grupy są od 1 listopada 2019 r. jednolicie traktowane na gruncie tego podatku, tzn. co do zasady podlegają opodatkowaniu wg stawki 1180 zł / 1000 litrów, z możliwością zastosowania zwolnienia od akcyzy dla wyrobów zużywanych na cele inne niż napędowe lub opałowe. Podstawową instytucją prawną zaangażowaną w produkcję i obrót olejami i preparatami smarowymi są więc składy podatkowe, których prowadzenie przez dany podmiot także daje organom państwa bardzo szerokie możliwości jego kontroli i egzekwowania od niego prawidłowego wypełniania obowiązków publicznoprawnych (podmiot prowadzący skład podatkowy nie może mieć żadnych zaległości podatkowych; musi złożyć zabezpieczenie akcyzowe, które gwarantuje zapłatę podatku w należnej wysokości, etc.). Także i z tej perspektywy należy ocenić, że dodatkowe zaostrzanie rygorów prowadzenia działalności dotyczącej olejów i preparatów smarowych, w istotnym stopniu dublujące już istniejące regulacje, nie jest w żaden sposób uzasadnione.

2. Niezgodność Projektu z prawem Unii Europejskiej

Jednym z najważniejszych powodów, dla których przyjęcie Projektu w jego obecnym kształcie nie powinno mieć miejsca, jest jego niezgodność z prawem Unii Europejskiej. Jedną z podstawowych zasad jednolitego rynku wspólnotowego jest bowiem swobodny przepływ towarów, o czym wprost przesądza Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej również „**TfUE**") oraz bogate orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (dalej również „**TSUE**").

Swoboda przepływu towarów jest jednym z elementów polityki Unii prowadzonej w celu ustanowienia rynku wewnętrznego, czyli obszaru, na którym zapewniony jest całkowicie swobodny obrót

gospodarczy – taki jak w ramach jednego państwa. Z praktycznego punktu widzenia oznacza to wymóg zniesienia przez państwa członkowskie UE różnego typu barier i ograniczeń, które dyskryminują towary pozostałych państw członkowskich w porównaniu do traktowania produktów krajowych i tym samym utrudniają swobodny obrót towarami wewnątrz całej Unii Europejskiej. W szczególności, przepisy TFUE, w świetle nakazanego przez TSUE sposobu ich interpretacji, przewidują następujące rozwiązania:

- **zakaz nakładania przez państwa członkowskie podatków bezpośrednich lub pośrednich na produkty z innego państwa członkowskiego, które byłyby wyższe niż te, którymi są obciążane podobne towary krajowe (reguła traktowania narodowego);**
- zakaz wprowadzania pomiędzy państwami członkowskimi UE ceł (przywozowych i wywozowych) oraz opłat o skutkach równoważnych do cła;
- zakaz nakładania przez państwa członkowskie podatków bezpośrednich, które pośrednio chroniłyby inne towary przed konkurencyjnymi dla nich wyrobami z innego państwa członkowskiego (zakaz protekcji);
- **zakaz wprowadzania ograniczeń ilościowych oraz środków mających skutki równoważne do ograniczeń ilościowych – przy czym wszelkie od niego odstępstwa należy oceniać z perspektywy tzw. testu wymogów imperatywnych, wynikającego z orzeczenia TSUE w sprawie Keck** (państwo członkowskie może ograniczyć obrót towarami w drodze ograniczeń ilościowych wyłącznie w przypadku, jeśli może **w uzasadniony sposób** powołać się na ochronę własnego ważnego interesu, tzn. ochronę zdrowia publicznego, skuteczność kontroli podatkowej, ochronę konsumenta, rzetelność obrotu handlowego).

Zdaniem Podmiotów olejowych, Projekt w jego obecnym kształcie narusza wskazane wyżej podstawowe zasady swobody przepływu towarów w Unii Europejskiej. W przypadku jego ewentualnego przyjęcia, przedsiębiorca nabywający oleje i preparaty smarowe na terytorium kraju w dalszym ciągu nie będzie zobowiązany do wypełnienia jakichkolwiek wymogów regulacyjnych względem Urzędu Regulacji Energetyki, podobnie jak ma to miejsce obecnie. Z drugiej jednak strony, ten sam podmiot chcąc zakupić te same wyroby w innym państwie członkowskim UE, wpadnie w bardzo restrykcyjne reżimy regulacyjne wynikające ze znowelizowanych przepisów Prawa energetycznego, tzn. w szczególności będzie zobowiązany do uzyskania koncesji w długim i trudnym postępowaniu, które dodatkowo może być związane z koniecznością złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł. Jednoznacznie więc oleje i produkty smarowe oferowane przez polskich producentów będą miały znacznie lepszą pozycję konkurencyjną niż takie same produkty wytworzone poza granicami kraju, w innych państwach członkowskich UE – co stanowi naruszenie reguły traktowania narodowego.

Zgodnie z art. 30 TfUE, „*Cła przywozowe i wywozowe lub opłaty o skutku równoważnym są zakazane między Państwami Członkowskimi. Zakaz ten stosuje się również do ceł o charakterze fiskalnym*". Opisane powyżej nierówne, dyskryminacyjne traktowanie wyrobów pochodzących z innych państw członkowskich UE względem produktów krajowych, niewątpliwie stanowi naruszenie postanowień traktatowych w zakresie ustanawiania niedozwolonych opłat o skutku równoważnym do cła i tym samym narusza zacytowany art. 30 TfUE, wprost zakazujący takich praktyk. W rezultacie dochodzi również do zachwiania zasady swobodnego przepływu towarów, która wynika z art. 28 ust. 1 TfUE („*Unia obejmuje unię celną, która rozciąga się na całą wymianę towarową i obejmuje zakaz ceł przywozowych i wywozowych między Państwami Członkowskimi oraz wszelkich opłat o skutku równoważnym, jak również przyjęcie wspólnej taryfy celnej w stosunkach z państwami trzecimi*").

Fundamentem unijnego porządku prawnego jest ustanowienie czterech swobód, które gwarantują rzeczywiste funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Jakiekolwiek naruszenie bądź ograniczenie jednej ze swobód uderza w cały unijny rynek, dlatego też tak ważne jest przestrzeganie wszystkich zasad z nich wynikających. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że dla rzeczywistego funkcjonowania swobody przepływu towarów kluczowe jest zniesienie wszelkich ograniczeń, które mogłyby ograniczyć tę swobodę, takich jak cło czy opłaty o skutku równoważnym do cła czy też dyskryminujące opodatkowanie lub nakładanie innych obciążeń finansowych lub regulacyjnych. Różne traktowanie olejów i preparatów smarowych wyprodukowanych w Polsce i w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej jest związane z przekraczaniem granic pomiędzy poszczególnymi krajami; kwalifikuje się więc do bezprawnego ograniczenia swobody przepływu towarów w ramach UE.

W tym kontekście należy wskazać na wyrok TSUE z dnia 9 września 2004 r. w sprawie C-72/03 *Carbonati Apuani*. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w tym orzeczeniu, zakaz wynikający z art. 30 TfUE dotyczy „*wszelkich, nawet minimalnych obciążeń pieniężnych stanowiących barierę celną dla handlu, nakładanych jednostronnie przez właściwy organ władzy publicznej danego Państwa Członkowskiego*". W przedmiotowej sprawie przewóz olejów i preparatów smarowych przez granicę w celach handlowych niewątpliwie może się wiązać z koniecznością poniesienia dodatkowych obciążeń finansowych związanych z koniecznością złożenia koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł. Tym samym obciążenie to staje się w analizowanych okolicznościach zakazaną opłatą o skutku równoważnym do cła, ponieważ jedynym zdarzeniem determinującym obciążenie nią pozostaje właśnie przekroczenie granicy państwa przy realizowanym obrocie. Tymczasem, jak wielokrotnie stwierdzał TSUE, „*nawet minimalne obciążenie pieniężne, niezależnie od jego nazwy oraz sposobu poboru, nałożone na towary krajowe lub zagraniczne z racji przekroczenia granicy, jeżeli nie jest cłem w ścisłym znaczeniu tego słowa, stanowi opłatę o skutku równoważnym*" (zob. pkt. 20 uzasadnienia do wyroku C-72/03 i przytoczone tam orzecznictwo).

Podsumowując tę część argumentacji Podmiotów olejowych, **w świetle prawa Unii Europejskiej należy ocenić, że Projekt w jego obecnym kształcie w szczególności**:

- **narusza regułę traktowania narodowego, dyskryminując produkty z innych państw członkowskich UE** (zakup olejów i preparatów smarowych poza Polską może się wiązać z koniecznością złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł, który to wymóg nigdy nie występuje przy nabyciach krajowych – produkty zagraniczne będą więc traktowane gorzej niż odpowiadające im wyroby dostępne na rynku krajowym, gdyż ich nabycie będzie wymagało poniesienia dodatkowego kosztu finansowego, mieszczącego się w szerokiej definicji „podatku pośredniego" w rozumieniu regulacji TfUE);
- **narusza zakaz wprowadzania środków równoważnych do ograniczeń ilościowych** poprzez ustanowienie jednolitej wysokości koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego (1 mln zł), niezależnej od skali działalności danego podmiotu, przez co *de facto* uniemożliwia prowadzenie działalności polegającej na obrocie wewnątrzunijnym olejami i preparatami smarowymi podmiotom małym, mających na tyle niskie obroty, że nie są w stanie pokryć kosztu wskazanego zabezpieczenia. Należy przy tym podkreślić, że w analizowanym przypadku zastosowanie tzw. testu wymogów imperatywnych nie pozwala na uzyskanie zgodnego z prawem UE odstępstwa od przedmiotowego zakazu; wprowadzenie rozwiązań zawartych w Projekcie nie jest bowiem niezbędne do realizacji ważnego interesu państwa (np. skuteczności kontroli podatkowych i regulacyjnych), co szeroko jest uzasadniane w niniejszym piśmie Podmiotów olejowych.

Wobec powyższego Podmioty olejowe stoją na stanowisku, że Projekt w obecnym kształcie nie może zostać przyjęty z uwagi na jego sprzeczność z podstawowymi zasadami prawa Unii Europejskiej. Nabycia olejów i preparatów smarowych w innych państwach członkowskich UE muszą być możliwe na takich samych kryteriach, jak ma to miejsce w przypadku zakupów na terytorium kraju, bez konieczności ponoszenia jakichkolwiek dodatkowych kosztów administracyjnych. W przeciwnym wypadku dojdzie bowiem do dyskryminacyjnego traktowania produktów zagranicznych, a tym samym naruszenia traktatowej reguły traktowania narodowego względem tych wyrobów.

W konsekwencji **Podmioty olejowe zapowiadają złożenie skargi do Komisji Europejskiej w trybie art. 258 TfUE, w której będą domagały się zajęcia stanowiska w sprawie Projektu, a w razie konieczności – skierowania do TSUE sprawy jego niezgodności z regulacjami unijnymi.**

3. Nieefektywność i brak proporcjonalności wprowadzanych rozwiązań

Jak już wskazano na początku niniejszego pisma, rynek olejów i preparatów smarowych jest bardzo rozdrobniony. Oznacza to, że w sektorze tym funkcjonuje bardzo wiele podmiotów, spośród których zdecydowana większość charakteryzuje się stosunkowo niewielką skalą działalności – rozumianą

zarówno wg kryterium przychodów firmy, jak i wolumenu wyrobów, które produkuje lub sprowadza do Polski.

Zdaniem Podmiotów olejowych wprowadzanie koncesjonowania w sektorze olejów i preparatów smarowych jest niepotrzebne. Świadczy o tym choćby okoliczność, że **zakres informacji na bieżąco raportowanych do organów państwa w związku z prowadzoną działalnością jest dokładnie taki sam w przypadku podmiotu posiadającego koncesję WPC lub OPZ, jak i przedsiębiorcy wpisanego do rejestru podmiotów przywożących**. We wszystkich tych przypadkach wiedza Urzędu Regulacji Energetyki o zakresie i sposobie prowadzenia działalności sprowadza się do informacji zawartych w składanych comiesięcznie *Sprawozdaniach o rodzajach oraz ilości wytworzonych, przywiezionych i wywiezionych paliw ciekłych oraz o ich przeznaczeniu* – wg tego samego wzoru. Wprowadzenie koncesjonowania na nowe rodzaje działalności związanej z olejami i preparatami smarowymi nie sprawi więc, że organy administracji na bieżąco będą otrzymywały szerszy zakres danych dotyczących funkcjonowania rynku i na tej podstawie będą mogły szybciej lub skuteczniej typować przedsiębiorców do kontroli i ew. doprowadzić do ich wykluczenia z obrotu gospodarczego.

Nawet gdyby jednak uznać, że mechanizmy kontrolne związane z koncesjonowaniem danego fragmentu rynku są w tym przypadku absolutnie niezbędne organom państwa do prawidłowego wypełniania ich zadań, w ocenie Podmiotów olejowych żadne przesłanki nie przemawiają za powiązaniem udzielania koncesji w zakresie olejów i preparatów smarowych ze złożeniem specjalnego zabezpieczenia majątkowego i to w „sztywnej", jednakowej dla wszystkich wysokości 1 mln zł. Zgodnie z projektowanymi przepisami, zabezpieczenie to ma bowiem gwarantować zapłatę następujących należności (w myśl zmienionej treści art. 38aa ust. 3 Prawa energetycznego):

- opłat koncesyjnych – ich wysokość jest stosunkowo niska i zdecydowana większość przedsiębiorców już obecnie objętych koncesjonowaniem nie ma problemu z ich terminowym uiszczaniem; brak jest więc istotnego powodu, dla którego należności te miałyby być zabezpieczane w specjalny sposób u podmiotów zajmujących się olejami i preparatami smarowymi, podczas gdy nie są w żaden sposób zabezpieczane np. dla firm zajmujących się wewnątrzkrajowym obrotem paliwami (koncesjonariuszy na obrót paliwami ciekłymi);
- kar z tytułu prowadzenia działalności niezgodnej z obowiązkami wynikającymi z koncesji – dotychczasowe doświadczenia w sektorze paliwowym pokazują, że w drobnych przypadkach naruszeń nakładane są kary pieniężne o stosunkowo niewielkiej wysokości, których egzekucja nie przysparza dużych problemów organom administracji. W odniesieniu natomiast do poważniejszych przypadków naruszeń obowiązków koncesyjnych, podstawową stosowaną za nie sankcją jest możliwość cofnięcia koncesji i tym samym uniemożliwienie prowadzenia jakiejkolwiek dalszej działalności przez dany podmiot; w sytuacjach, gdy możliwe byłoby nałożenie na dany podmiot istotniejszych kar pieniężnych, organ koncesyjny zwykle nie

korzysta jednak z tej możliwości, koncentrując się wyłącznie na możliwie szybkim usunięciu z rynku problematycznego podmiotu;

- opłaty zapasowej i kar związanych z brakiem realizacji obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych paliw – które to należności w ogóle nie dotyczą wytwarzania olejów i preparatów smarowych ani sprowadzania ich do Polski;
- kar związanych z brakiem realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW) – który to obowiązek w ogóle nie dotyczy wytwarzania olejów i preparatów smarowych ani sprowadzania ich do Polski;
- kar za wprowadzanie do obrotu paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych – które to wymagania w ogóle nie dotyczą olejów i preparatów smarowych;
- zobowiązań podatkowych w zakresie:
    - podatku od towarów i usług – który z uwagi na objęcie sporej grupy olejów i preparatów smarowych obowiązkowym stosowaniem mechanizmu podzielonej płatności jest już obecnie wystarczająco zabezpieczany;
    - podatku akcyzowego – który jest już obecnie wystarczająco zabezpieczany poprzez stosowanie zabezpieczenia akcyzowego przez podmioty prowadzące składy podatkowe;
    - opłaty paliwowej – której obowiązek zapłaty w ogóle nie dotyczy olejów i preparatów smarowych;
- opłaty produktowej – której wysokość jest jednak w przypadku zdecydowanej większości podmiotów z branży wielokrotnie niższa niż zaproponowana kwota koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego (1 mln zł);
- niezwróconej opłaty depozytowej – której wysokość jest jednak w przypadku zdecydowanej większości podmiotów z branży wielokrotnie niższa niż zaproponowana kwota koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego (1 mln zł).

Ustanowienie koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego dla podmiotów z branży olejów i preparatów smarowych jest więc o tyle nieefektywne, że dotyczy albo opłat i kar, które w ogóle nie są związane z tego rodzaju działalnością, albo należności, których wysokość jest znacznie niższa niż narzucana kwota zabezpieczenia. Z tej perspektywy należy ocenić, że brak zróżnicowania wysokości analizowanego zabezpieczenia, uwzględniającego specyfikę prowadzenia działalności przez dany podmiot, sam z siebie byłby działaniem niesprawiedliwym i niezgodnym z obowiązującymi regulacjami konstytucyjnymi. Dotyczy to zwłaszcza art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, zgodnie z którym ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i

praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób; ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Stopień ingerencji państwa w wolność działalności gospodarczej (art. 20 Konstytucji RP) nie może więc naruszać istoty tej wolności ani wykraczać ponad to, co jest niezbędne dla (w tym przypadku) bezpieczeństwa lub porządku publicznego oraz ochrony środowiska. Zasada ta nie jest jednak spełniona w Projekcie w jego obecnym kształcie, gdyż:

- wprowadzenie takiego samego zabezpieczenia majątkowego dla podmiotów o całkowicie różnych skalach działalności oznacza, że:
    - zabezpieczenie dla podmiotów dużych będzie niewystarczające do zagwarantowania zapłaty wszystkich należności publicznoprawnych związanych z ich działalnością, a więc będzie ono nieefektywne, albo
    - zabezpieczenie dla podmiotów małych będzie znacznie przewyższało kwotę potrzebną do zagwarantowania zapłaty wszystkich należności publicznoprawnych związanych z ich działalnością, a więc będzie w nieuzasadniony sposób naruszało wolność prowadzenia przez nie działalności gospodarczej;
- wprowadzenie zabezpieczenia majątkowego w wysokości aż 1 mln zł narusza istotę wolności działalności gospodarczej dla podmiotów bardzo małych lub większych, które jednak działają w zakresie olejów i preparatów smarowych jedynie pobocznie – tak istotne obciążenie finansowe ich działalności *de facto* całkowicie uniemożliwi im funkcjonowanie w sektorze smarowym.

W ocenie Podmiotów olejowych **nawet jeżeli działalność dotycząca olejów i preparatów smarowych miałaby zostać objęta koncesjami i warunkiem ich otrzymania miałoby być złożenie specjalnego zabezpieczenia majątkowego, przepisy dotyczące tego zabezpieczenia muszą być w istotny sposób zmienione w porównaniu do Projektu.**

Podstawową kwestią w tym zakresie jest to, że obecnie Projekt nie określa dla Prezesa URE żadnych kryteriów, na podstawie, których Prezes URE w postępowaniu koncesyjnym miałby decydować, od której firmy zażądać zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł., a od której nie.

Nie ma w Projekcie w tym zakresie w szczególności kryteriów dotyczących wielkości firmy ubiegającej się o koncesję. W konsekwencji Prezes URE może zażądać zabezpieczenia 1 mln zł od firmy mającej obroty na poziomie 1 mln zł rocznie! Jednocześnie Prezes URE może nie żądać zabezpieczenia majątkowego od firmy mającej obroty rzędu setek milionów zł. Brak jakichkolwiek ustawowych kryteriów w tym zakresie jest naruszeniem zasady równości wobec

prawa wynikającej z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ale może mieć także działanie korupcjogenne. Odnosimy wrażenie, że decyzja w sprawie zażądania zabezpieczenia majątkowego od danej firmy ubiegającej się o koncesję ma zgodnie z Projektem być podejmowana na zasadzie „widzi mi się" urzędnika. Jest to niedopuszczalne w demokratycznym państwie prawa.

Projekt fakultatywne zabezpieczenie majątkowe określa na „sztywno" na kwotę 1 mln zł. Dlaczego w Projekcie nie zdecydowano się na konstrukcję „do wysokości 1 mln zł". Wtedy możliwe byłoby zażądanie zabezpieczenia – szczególnie od mniejszych firm – w kwocie odpowiadającej skali działalności danej firmy ubiegającej się o koncesję.

Konieczne jest zróżnicowanie wysokości zabezpieczenia majątkowego w zależności od skali działalności prowadzonej przez dany podmiot oraz jej specyfiki, tzn. w jakim stopniu konkretne schematy transakcyjne danego przedsiębiorcy generują obowiązki publicznoprawne, które miałyby być gwarantowane przez analizowane zabezpieczenie.

Dobrym rozwiązaniem byłoby również wprowadzenie precyzyjnych kryteriów umożliwiających zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia przez dany podmiot np. dla przedsiębiorców najbardziej wiarygodnych (niewielkie ryzyko = brak konieczności jego zabezpieczania) i tych prowadzących działalność na najmniejszą skalę (niewielkie kwoty = brak konieczności ich zabezpieczania). Zdaniem Podmiotów olejowych wzorcowe rozwiązania w tym zakresie przewidziane są w przepisach akcyzowych, które z jednej strony uzależniają wysokość wymaganego zabezpieczenia akcyzowego od skali działalności prowadzonej przez dany podmiot, a z drugiej umożliwiają ubieganie się o obniżenie (zabezpieczenie ryczałtowe) lub całkowite wyłączenie (zwolnienie z zabezpieczenia) zabezpieczenia, po spełnieniu określonych prawem warunków.

4. **Wprowadzenie faktycznego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej lub działania mające na celu eliminację konkurencji**

Wśród Podmiotów olejowych, które składają niniejsze pismo, są przykładowo przedsiębiorcy, w przypadku których całkowite roczne przychody netto wynoszą ok. 1 mln zł, co odpowiada nabyciom z UE mniej niż 100 ton olejów i preparatów smarowych rocznie. **Dla takich podmiotów konieczność złożenia zabezpieczenia w wysokości 1 mln zł nie tylko oznacza faktyczne orzeczenie zakazu prowadzenia dotychczasowej działalności gospodarczej, ale także jest obiektywnie niepotrzebne w tej wysokości, bo wszelkie daniny i obowiązki publicznoprawne związane z nabyciami olejów i preparatów smarowych z UE, które ma gwarantować zabezpieczenie koncesyjne, nigdy nie osiągną poziomu 1 mln zł.**

W przypadku takich przedsiębiorców choćby potencjalne nałożenie na nie obowiązku uzyskania koncesji WPC lub OPZ i złożenia zabezpieczenia akcyzowego 1 mln złotych jest działaniem wprost

nakierowanym na konieczność zakończenia przez nich działalności, a co za tym idzie jest działaniem zmierzającym do likwidacji konkurencji na polskim rynku olejów i preparatów smarowych.

Należy przy tym zaznaczyć, że **formalna możliwość nieskładania zabezpieczenia koncesyjnego w gotówce, ale w formie gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych nic nie zmienia, jeżeli chodzi o to, że nałożenie takiego obowiązku na dużą część polskich przedsiębiorców zajmujących się sprowadzaniem z UE olejów i preparatów smarowych jest *de facto* orzeczeniem wobec nich zakazu prowadzenia działalności gospodarczej**. Obecnie[1] aby uzyskać gwarancję bankową lub ubezpieczeniową na potrzeby zabezpieczenia koncesyjnego trzeba złożyć w banku lub w towarzystwie ubezpieczeniowym „twarde" zabezpieczenie w postaci środków pieniężnych w tej samej wysokości co żądana kwoty zabezpieczenia. Wszelkie więc twierdzenia, że można użyć na potrzeby zabezpieczenia instrumentów finansowych zamiast środków pieniężnych są realnie fałszywe i wprowadzają w błąd!

Zgodnie z art. 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ograniczenie wolności działalności gospodarczej w Polsce jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Wolność działalności gospodarczej stanowi więc jedną z naczelnych zasad konstytucyjnych, zgodnie z którą domniemuje się swobodę podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz brak ingerencji państwa w obszar gospodarki, a wszelkie wyjątki od tej reguły powinny mieć bardzo mocne uzasadnienie w postaci realizacji ważnego interesu publicznego. Konstytucja nie precyzuje co należy przez niego rozumieć, ale w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego i poglądów wyrażanych przez doktrynę należy uznać, że pojęcie to obejmuje bezpieczeństwo państwa, porządek publiczny, ochronę środowiska, zdrowia publicznego oraz moralności publicznej. Każda ingerencja państwa w gospodarkę, w tym zwłaszcza taka istotnie ograniczająca wolność działalności gospodarczej, musi być wnikliwie oceniona z perspektywy tych właśnie celów; jeśli bowiem im nie służy (a nawet więcej: jeśli nie jest absolutnie niezbędna do ich realizacji), nie powinna być podejmowana.

Odnosząc powyższe do Projektu i jego wpływu na branżę smarową w Polsce należy ocenić, że stoi on w sprzeczności ze wskazanymi wymogami konstytucyjnymi. Wynika to przede wszystkim z faktu, że **wprowadzenie wymogu złożenia zabezpieczenia majątkowego nie jest niezbędne do realizacji ważnego interesu publicznego**. Oczywiście, zapewnienie przestrzegania standardów środowiskowych dotyczących traktowania odpadów powstałych ze zużycia tych wyrobów jest bardzo ważną kwestią z perspektywy ochrony środowiska, która ważnym interesem publicznym jest. Wbrew uzasadnieniu do Projektu nie jest jednak prawdą, że cel ten jest możliwy do osiągnięcia jedynie poprzez wprowadzenie zabezpieczenia. Jak wynika bowiem z szerokiej argumentacji zawartej w niniejszym piśmie, ten sam cel jest możliwy do osiągnięcia już na podstawie obecnie funkcjonujących przepisów (ewentualnie nieznacznie tylko zmodyfikowanych), o ile tylko będą one sprawnie i mądrze stosowane przez organy państwa. Skutki występującej często bierności po ich stronie, stwarzającej możliwości rozwoju szarej

[1] Wynika to z doświadczeń na gruncie dziś funkcjonujących koncesji WPC i OPZ w zakresie paliw ciekłych.

strefy, nie mogą obciążać uczciwych przedsiębiorców działających w branży towarów wrażliwych na nadużycia; to rolą państwa jest bowiem w możliwie najmniej ingerujący sposób zapewnić skuteczność ustanowionych przez siebie przepisów. Sam fakt, że państwo nie radzi sobie z kontrolą dużej liczby podmiotów istniejących na rynku nie oznacza, że można uchwalić przepisy, które w arbitralny sposób część tych firm *de facto* zlikwiduje.

Zawarta w Projekcie propozycja wprowadzenia zabezpieczenia na niektóre działalności dotyczące olejów i preparatów smarowych jest niekonstytucyjna również z innego powodu. **Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, ograniczenia w korzystaniu z konstytucyjnych wolności i praw – w tym z wolności działalności gospodarczej – nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Tymczasem proponowane rozwiązania właśnie do tego zmierzają, gdyż dla podmiotów o niewielkiej skali działalności Projekt oznacza w gruncie rzeczy wprowadzenie całkowitego zakazu działalności w dotychczasowy sposób. Potencjalne wprowadzenie koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego w sztywnej wysokości 1 mln zł dla firm, których roczne przychody nie przekraczają często nawet połowy tej kwoty, jest dla nich wyrokiem śmierci. Oznacza to, że rozwiązania zawarte w Projekcie całkowicie uniemożliwiają istnienie firm zajmujących się często niszowymi rodzajami olejów i preparatów smarowych, a więc naruszają istotę ich wolności działalności gospodarczej.**

Podmioty olejowe składające niniejsze pismo wniosą do Trybunału Konstytucyjnego o stwierdzenie niezgodności Projektu (jeżeli zostanie on uchwalony w obecnym kształcie).

5. Absurdalność obecnej konstrukcji proponowanych rozwiązań

Absurdalność możliwości żądania od Podmiotów olejowych złożenia zabezpieczenia majątkowego w obecnie zakładanym kształcie wynika również z tego, że większość z nich ma w ofercie oleje i preparaty smarowe, których zużycie w ogóle nie generuje powstawania żadnych odpadów. Co więcej, niektórzy przedsiębiorcy zajmują się wyłącznie takimi właśnie wyrobami, tzn. wytwarzają lub przywożą do Polski tylko produkty całkowicie zużywające się w toku ich eksploatacji. Potwierdza to tylko jak Projekt na obecnym etapie jest niedopracowany, gdyż nie tylko nie bierze od pod uwagę charakteru polskiego rynku olejów i preparatów smarowych (wprowadzając w zakresie dużej części uczestników tego rynku faktyczny zakaz prowadzenia działalności gospodarczej), ale też zawiera absurdy i błędy, które potwierdzają, że Projekt w obecnym kształcie nie nadaje się nawet do dalszych prac. Dotyczy to w szczególności:

- znacznej części olejów przemysłowych, służących do smarowania części maszyn – wyroby te są stosowane w bardzo niewielkich ilościach i zapewniają prawidłowe funkcjonowanie tego typu sprzętu; raz nałożone na trące o siebie części (na etapie ich produkcji), co do zasady wypełniają swoją funkcję aż do zakończenia eksploatacji sprzętu (np. smary plastyczne „for life") i jego utylizacji, nie powodując wcześniej konieczności ich wymiany (przy której należałoby odpowiednio zagospodarować środek smarowy);

- olejów do silników dwusuwowych, wykorzystywanych głównie w motocyklach i małych łodziach żaglowych – wyroby te są mieszane z paliwem zasilającym silnik i spalają się w całości wraz z nim; nie powstaje więc z nich żaden odpad, którego prawidłowe zagospodarowanie mogłoby być zabezpieczane poprzez koncesyjne zabezpieczenie majątkowe;
- olejów do turbinowych (odrzutowych) silników lotniczych i turbin gazowych – wyroby te spalają się w strefie gorącej silnika i w ten sposób są „utylizowane" całkowicie razem z paliwem; nie powstaje więc z nich żaden odpad, którego prawidłowe zagospodarowanie mogłoby być gwarantowane poprzez koncesyjne zabezpieczenie majątkowe;
- olejów procesowych sprzedawanych na rynku nie jako środki smarowe, ale jako surowce do produkcji innych wyrobów niż olejów smarowych (plastyfikatory); utylizowane są więc dopiero produkty powstałe w kolejnej fazie wytwarzania, a nie same oleje procesowe, gdyż ich „zużycie" polega jedynie na przetworzeniu w inny wyrób.

Zgodnie z obecnym brzmieniem Projektu, **podmioty z branży olejowej, które choćby i nawet wyłącznie wytwarzają lub przywożą z zagranicy oleje takie jak wyżej wymienione, także mogą być zobowiązane do złożenia koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł. Dobrym przykładem może być w tym zakresie np. firma dystrybuująca maszyny do szycia, która nabywa z zagranicy gramowe ilości oleju maszynowego do serwisowania i oferująca taki olej swoim klientom. Jest tak niezależnie od niewielkiej skali działalności wykonywanej przez te podmioty – specyfika wyrobów, którymi się zajmują, istotnie ogranicza możliwości jej zwiększenia – i od tego, że w związku z ich działalnością nie powstaną najważniejsze należności mające podlegać pod koncesyjne zabezpieczenie majątkowe (w tym odpłata produktowa).** W tej sytuacji bezwzględne utrzymywanie możliwości wymagania złożenia tego zabezpieczenia również w takich przypadkach jest całkowicie nieuzasadnione.

Należy także wspomnieć, że niedoskonałość obecnej Nomenklatury Scalonej (CN) powoduje, że do kodów dotyczących olejów i preparatów smarowych bardzo często zaliczane są również produkty, które w powszechnym rozumieniu nie powinny należeć do tej kategorii. Chodzi tu na przykład o wyroby służące do rozluźniania nakrętek czy izolacji układów elektrycznych, zbliżone do powszechnie znanego WD-40 (aerozole o małych objętościach, zwykle 400 ml lub 800 ml). Wysokie ceny tych produktów (nawet 65-130 zł za jedno opakowanie) powodują, że nie istnieje realne zagrożenie wykorzystania ich niezgodnie z przeznaczeniem; nie mogą one być więc traktowane na równi ze „zwykłymi" olejami i preparatami smarowymi. **Ze względu na brak precyzyjnego katalogu wyrobów, które będą objęte nowymi regulacjami, nie sposób obecnie w pełni przewidzieć jak szeroki zakres branż będzie dotkniętych obowiązkiem uzyskania koncesji; sądząc po uzasadnienia do Projektu, koncesjonowanie może bezpośrednio uderzyć nie tylko w podmioty zaopatrujące zakłady**

przemysłowe, ale również w te specjalizujące się w zaopatrzeniu budownictwa, energetyki, transportu czy rolnictwa oraz strefy usług serwisowych.

Zdaniem Podmiotów olejowych to właśnie przeregulowanie Prawa energetycznego uniemożliwia sprawną i skuteczną kontrolę podmiotów przywożących, ponieważ wśród spływających do Urzędu Regulacji Energetyki danych są zbierane całkowicie nieistotne informacje o drobno konfekcjonowanych wyrobach. Setki podmiotów przywożących raportują obecnie przywiezione produkty z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku – na takich samych zasadach jak duże koncerny paliwowe. W takim chaosie i ogromie informacji URE nie jest w stanie prowadzić rzetelnej analizy danych i skutecznie typować podmioty do kontroli. Panaceum na obecny stan rzeczy nie jest więc przyjęcie rozwiązań zawartych w Projekcie, lecz raczej liberalizacja obecnych regulacji tam, gdzie nie są one potrzebne.

W tym miejscu Podmioty olejowe zwracają uwagę na jeszcze jeden skutek ewentualnego przyjęcia planowanych zmian wynikających z Projektu, który dotyczy sektora olejów i preparatów smarowych wykorzystywanych w przemyśle produkcji AGD. Obecnie polski przemysł AGD jest jednym z największych w Europie – w swoich fabrykach zatrudnia ok. 30 tys. osób (wliczając dodatkowo podwykonawców, liczba ta wzrasta nawet do ok. 70 tys. osób) i produkuje rocznie ok. 30 mln urządzeń. W ramach procesów produkcyjnych, sektor ten wykorzystuje duże ilości olejów i preparatów smarowych, które są nakładane na części wytwarzanych urządzeń. Z uwagi na stosunkowo niewielką wartość wykorzystywanych olejów i preparatów smarowych w porównaniu do ceny całego urządzenia AGD, do smarowania bardzo często używane są wyroby nowoczesne, o bardzo wysokim (nawet do 100%) poziomie biodegradowalności. Ze względu na dość niskie ogólne zapotrzebowanie na takie wyroby (nawet uwzględniając branże inne niż AGD), są one najczęściej sprzedawane przez podmioty małe, które najmocniej zostaną dotknięte ewentualnym wejściem w życie Projektu. Zdaniem Podmiotów olejowych **rodzi to bardzo poważne ryzyko zniknięcia podaży tego rodzaju ekologicznych olejów i preparatów smarowych, co zmusi branżę AGD do korzystania z wyrobów o gorszych parametrach środowiskowych (bazujących najczęściej w znacznie większym stopniu na komponentach mineralnych).**

Według danych POPiHN, w 2018 roku udział tego typu smarów w całej branży wynosił ok. 3,3%, tj. ok. 8 tys. ton obracanego wolumenu rocznie (wobec ok. 235 tys. ton wszystkich olejów i preparatów smarowych). Tak niewielka skala prowadzonej działalności oznacza, że podmioty specjalizujące się w tych właśnie wyrobach nie będą w stanie zarobić swoim biznesem na zwiększone koszty jego prowadzenia, co zmusi je do ograniczenia zatrudnienia i rezygnacji z inwestowania we własne firmy, a w wielu przypadkach nawet do całkowitego zamknięcia działalności. W tym miejscu Podmioty olejowe chcą również wskazać, że zgodnie z tymi samymi informacjami POPiHN, roczna konsumpcja klasycznych paliw ciekłych w Polsce to ok. 33,5 mln m^3 – koncesyjne zabezpieczenie majątkowe w wysokości 10 mln zł jest więc znacznie mniej dolegliwe dla tej branży niż 2 mln zł (łączna kwota dla dwóch koncesji) dla sektora olejów i preparatów smarowych. Ocena ta jest szczególnie widoczna przy

uwzględnieniu dużego rozdrobnienia rynku smarnego, co zostało już opisane we wcześniejszej części niniejszego pisma.

6. **Błąd w zakresie zabezpieczenia majątkowego dla koncesji na wytwarzanie (WPC) w zakresie smarów**

Podmioty olejowe zwracają przy tym uwagę na to, że z obecnej treści Projektu literalnie wynika stosowanie fakultatywnego zabezpieczenia koncesyjnego w wysokości 1 mln zł jedynie w odniesieniu do koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą (OPZ) w zakresie smarów, a nie również w zakresie koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC) dotyczącej tych wyrobów. Mimo że w uzasadnieniu do Projektu stwierdzono, że regulacje dotyczące zabezpieczenia majątkowego będą identyczne dla obu tych koncesji, treść projektowanego aktu prawnego na to nie wskazuje. Zdaniem Podmiotów olejowych bezwzględnie wymaga to zmiany, gdyż w przeciwnym wypadku przedsiębiorcy produkujący oleje i preparaty smarowe musieliby uzyskiwać „zwykłą" koncesję WPC – z obligatoryjnym zabezpieczeniem majątkowym w wysokości 10 mln zł.

7. **Nieprecyzyjność definicji wytwarzania paliw ciekłych w zakresie smarów**

Zgodnie z art. 3 pkt 45 lit. b) Prawa energetycznego, wytwarzaniem paliw ciekłych jest *„produkcja paliw ciekłych w instalacjach wytwarzania paliw ciekłych, w procesach:*

– przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafinacji ropy naftowej i innych węglowodorów albo przerobu biomasy,

– przetwarzania poprzez mieszanie komponentów lub paliw ciekłych lub poprzez mieszanie komponentów z paliwami ciekłymi,

– przeklasyfikowywania komponentów w paliwa ciekłe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym".

W tym kontekście Podmioty olejowe zwracają uwagę, że powyższa definicja jest całkowicie nieadekwatna do specyfiki funkcjonowania podmiotów produkujących oleje i preparaty smarowe. Zastosowanie jej do rynku, na którym działają Podmioty olejowe, może więc wypaczać założenia stojące za Projektem i powodować skutki, które nie są obecnie przewidywane przez jego autorów.

W szczególności należy zauważyć, że zacytowana wyżej definicja może być interpretowana w niezwykle rozszerzający sposób, który wymusi obowiązek uzyskania koncesji WPC w zakresie smarów przez bardzo wiele podmiotów. W branży olejów i preparatów smarowych czynności mieszania wolumenów wyrobu o różniących się nieco właściwościach fizyko-chemicznych są bowiem bardzo częste. Jest to całkowicie naturalne – zróżnicowane zastosowania olejów i preparatów smarowych i wysokie wymagania technologiczne urządzeń, w których wyroby te są stosowane, skutkują niekiedy koniecznością indywidualnego komponowania składu smaru używanego w danym przypadku. Dotyczy to zwłaszcza smarów specjalistycznych, wytwarzanych najczęściej przez podmioty bardzo małe. Precyzyjne wymagania jakościowe dla tych wyrobów, z jednoczesnym bardzo ograniczonym na nie

popytem, wiążą się z potrzebą „wytwarzania" ich w niewielkich ilościach na każde zamówienie klienta na bazie innych, bardziej powszechnie dostępnych rodzajów Olejów i preparatów smarowych. Podmiotów, które obecnie dokonują tego rodzaju czynności, w skali całego kraju może być nawet kilkaset. Uznanie, że wszystkie one powinny wystąpić do Prezesa URE o udzielenie im koncesji na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC) w zakresie smarów, jest absurdalne – spowoduje to bowiem z jednej strony konieczność przechodzenia przez skomplikowane procedury koncesyjne przez bardzo wiele podmiotów, których indywidualny zakres i skala działalności nie uzasadnia tak dokładnego badania ze strony Prezesa URE; z drugiej zaś będzie oznaczało całkowity paraliż organizacyjny regulatora odpowiedzialnego za prawidłowe funkcjonowanie całego rynku paliw ciekłych.

Wobec powyższego Podmioty olejowe stoją na stanowisku, że definicja „wytwarzania paliw ciekłych" zawarta w art. 3 pkt 45 lit. b) Prawa energetycznego, jeśli miałaby być stosowana do produkcji olejów i preparatów smarowych, to musi być wcześniej dostosowana do specyfiki tej branży. W szczególności do jej treści powinny być wpisane szczegółowe kryteria (limity), w ramach których mieszanie wolumenów różniących się nieznacznie właściwościami fizyko-chemicznymi nie byłoby traktowane za czynność wymagającą uzyskania koncesji WPC.

8. Przeciwny skutek wprowadzanych rozwiązań

Należy podkreślić, że przyjęcie Projektu w dotychczas przewidzianej formie może spowodować konieczność wycofania się większości Podmiotów olejowych, a także innych przedsiębiorców działających w tym sektorze, z prowadzenia międzynarodowego handlu olejami i preparatami smarowymi. Stanie się tak nie ze względu na fakt, że podmioty te nie będą w stanie dostosować się do materialnych wymogów prowadzenia takiej działalności, tzn. spełnienia podstawowych wymagań dla uzyskania „zwykłej" koncesji czy realizacji celów środowiskowych związanych z utylizacją zużytych olejów i preparatów smarowych, które wcześniej zostały przez nich wprowadzone na rynek. Wyłącznym powodem konieczności zamknięcia biznesu przez te firmy będzie brak możliwości złożenia koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego w wysokości aż 1 mln zł, która to kwota nie przystaje do skali i zakresu działalności prowadzonej przez przeciętny podmiot z tej branży.

Co istotne, bardzo prawdopodobnym efektem wprowadzonych zmian nie będzie także zmniejszenie szarej strefy związanej z unikaniem realizacji obowiązków środowiskowych dotyczących olejów i preparatów smarowych. Podmioty olejowe przewidują bowiem, że znaczna większość przedsiębiorców średniej wielkości, którzy dotychczas sprowadzali do Polski takie wyroby, będzie robiła to nadal – rejestrując się jednak dla potrzeb podatkowych poza granicami kraju i realizując stamtąd ich wysyłki. Krajowy łańcuch dostaw takich wyrobów przestanie więc istnieć, ograniczając wpływy podatkowe z nim związane – „na terytorium Polski" pozostanie wyłącznie podmiot zużywający oleje i preparaty smarowe w ramach swojej działalności, któremu wystarczy w tym celu status podmiotu przywożącego.

Co więcej, Podmioty olejowe przypuszczają, że **znaczna część obecnego „klasycznego" handlu sprowadzonymi do Polski olejami i preparatami smarowymi przeniesie się do Internetu** – czemu przejście na opisaną wyżej sprzedaż wysyłkową tych wyrobów z zagranicy bezpośrednio do końcowych odbiorców może tylko sprzyjać. Tego rodzaju kanały dystrybucji są w praktyce całkowicie poza kontrolą organów państwa; ich rozwój (paradoksalnie ułatwiany założeniami leżącymi u podstaw Projektu) spowodować może wręcz rozwój szarej strefy w obrocie olejami i preparatami smarowymi i jeszcze większe problemy z egzekwowaniem wypełniania obowiązków regulacyjnych, w tym środowiskowych, związanych z ich wykorzystywaniem i utylizacją. Wzmacnianie kontroli nad podmiotami gospodarczymi i zwiększanie kierowanych do nich wymagań ma sens jedynie wówczas, gdy w dotychczasowym stanie prawnym brak było wystarczających narzędzi do zagwarantowania wypełniania wszystkich spoczywających na nich wymogów; sytuacja taka nie dotyczy jednak branży smarnej. **Przyjęcie proponowanych rozwiązań spowoduje przede wszystkim eliminację z rynku wielu małych firm, w tym rodzinnych, co przyniesie państwu znacząco większe straty w wyniku utraty dochodów podatkowych i zwiększenia bezrobocia niż potencjalne zyski mogące wynikać z zabezpieczenia niektórych należności publicznoprawnych.**

9. **Podsumowanie – konkretne postulaty legislacyjne Podmiotów olejowych**

Wobec powyższego, Podmioty olejowe postulują wprowadzenie do Projektu szeregu rozwiązań, dzięki którym problemy opisane w niniejszym piśmie zostaną rozwiązane, a uczciwie działający przedsiębiorcy z branży będą mogli nadal prowadzić swoją działalność gospodarczą w niezakłócony sposób. Poniższe propozycje Podmiotów olejowych zostały uszeregowane od tych najdalej idących, które w najpełniejszy sposób odpowiadają na kwestie podniesione powyżej, aż do tych częściowych, fragmentarycznych, które w niewielkim tylko stopniu pozwalają na takie działanie.

W ocenie Podmiotów olejowych, do Projektu należy wprowadzić następujące rozwiązania:

1. rezygnacja z wprowadzenia złożenia zabezpieczenia majątkowego w wysokości 1 mln zł poprzez wykreślenie z treści Projektu wszystkich przepisów, które w jego obecnym kształcie ustanawiają taki obowiązek;

2. rezygnacja z wprowadzenia koncesji przynajmniej w zakresie obrotu z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych poprzez skreślenie z treści Projektu wszystkich przepisów, które w jego obecnym kształcie rozciągają obowiązek koncesyjny także i na taką działalność – takie działanie pozwoli na dostosowanie Projektu do wymagań wynikających z prawa Unii Europejskiej;

3. wprowadzenie koncesji na wytwarzanie (WPC) i obrót z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych bez (nawet fakultatywnego) obowiązku złożenia jakiegokolwiek koncesyjnego zabezpieczenia majątkowego lub przynajmniej w wysokości znacznie niższej niż

obecnie zakładane 1 mln zł (np. proporcjonalnego do wartości uśrednionego obrotu z ostatnich 3-ch lat);

4. zróżnicowanie wysokości koncesyjnego (fakultatywnego) zabezpieczenia majątkowego dla koncesji na wytwarzanie (WPC) i obrót z zagranicą (OPZ) w zakresie olejów i preparatów smarowych w zależności od skali działalności prowadzonej przez dany podmiot oraz jej specyfiki, tzn. w jakim stopniu konkretne schematy transakcyjne danego przedsiębiorcy generują obowiązki publicznoprawne, które miałyby być gwarantowane przez to zabezpieczenie. Takie mechanizmy (różnicujące poziom zabezpieczenia w zależności od poziomu zobowiązań, które dotyczą konkretnego przedsiębiorcy) zostały wypracowane i są od wielu lat stosowane na gruncie podatku akcyzowego. Postulujemy, że jeżeli Projektodawca będzie trwał (naszym zdaniem w błędnym zamiarze), że zabezpieczenie koncesyjne jest niezbędne dla także w zakresie olejów i preparatów smarowych, to aby sposób jego obliczania był oparty na zasadach analogicznych jak w akcyzie, tj. w zależności od wielkości obrotów danego przedsiębiorcy (w rozumieniu ilości wyrobów będących przedmiotem obrotu, a co za tym idzie wysokości potencjalnych zobowiązań jakie mają być zabezpieczane);
5. powinny zostać również wprowadzone określone przesłanki ustawowe określające sytuacje, gdy Prezes URE może żądać zabezpieczania majątkowego. Takie przesłanki mogą dotyczyć np. podmiotów nowych na rynku, rozpoczynających dopiero działalność gospodarczą w zakresie nabyć olejów i preparatów smarowych z zagranicy lub ich produkcji;
6. ewentualnie (lub ponadto) z koncesjonowania powinny zostać wyłączone oleje i preparaty smarowe drobno konfekcjonowane lub znajdujące się w pojemnikach ciśnieniowych – na zasadach analogicznych jak realizowane jest wyłączenie z systemu SENT towarów przewożonych w niewielkich opakowaniach jednostkowych;
7. ewentualnie (lub ponadto) poziom ewentualnego zabezpieczenia koncesyjnego dla olejów i preparatów smarowych powinien zostać obniżony do racjonalnego poziomu np. 100 tys. zł.;
8. doprecyzowanie definicji wytwarzania paliw ciekłych – po objęciu smarów obowiązkiem uzyskania koncesji WPC – obecna definicja jest zbyt szeroka i spowoduje objęcie obowiązkiem uzyskania koncesji setek przedsiębiorstw w Polsce;
9. poprawienie treści Projektu w zakresie zabezpieczenia majątkowego dla koncesji WPC w zakresie smarów. Obecnie - wbrew intencjom autorów Projektu wyrażonym w uzasadnieniu do Projektu – literalna treść Projektu oznacza konieczność złożenia zabezpieczenia majątkowego 10 mln zł także dla koncesji WPC w zakresie smarów.

W imieniu Podmiotów olejowych,

Załączniki:

1. Szczegółowy wykaz podmiotów składających niniejsze pismo
2. Pełnomocnictwa